كتاب الكفاية

الحمد لله الواقف على الضمائر والمطلع على السرائر والصلوة والسلام على محمد وآله

اما بعد وقف [illegible]

[illegible]

۱۲۸۵

کتابخانه آستان قدس رضوی
شماره ثبت: ۲۴۲۸۴۵

فهرستبرگه منابع چاپ سنگی - اداره مخطوطات

شماره ثبت: ۱۰۴۵۸

رده‌بندی دیویی: ۲۹۷/۷۷۲ م ۲۸۱ ز ۱۲۸۰ مرجع □

سرشناسه: مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی، ۱۰۳۷ - ۱۱۱۱ق.

عنوان قراردادی:

عنوان: زاد المعاد

شرح پدیدآور:

کاتب: ابوالقاسم محمد صادق حسینی خوانساری تاریخ کتابت:

محل نشر: [بی‌جا] ناشر: [بی‌نا] تاریخ نشر: ۱۲۸۰ ق

صفحه شمار: ۳۳۹ ص مصور □ درسی □ گراور یا افست □

زبان: فارسی ابعاد: ۲۶×۱۸ نوع خط: نسخ و نستعلیق

روش تهیه: وقفی ☑ اهدایی □ خریداری □ ارسالی □

واقف: قاسم و طاهر اسکندری تاریخ ثبت: ۱۳۸۱/۲/۲۰

یادداشتها:

موضوع (ها): ۱. دعاها. ۲. زیارتنامه‌ها.

شناسه (های) افزوده: الف. حسینی خوانساری، ابوالقاسم محمد صادق، کاتب. ب. اسکندری، قاسم، واقف. ج. اسکندری، طاهر، واقف. د. عنوان.

فهرستنگار: شیبانی تاریخ فهرستنگاری: تیر ۸۱

اسم [illegible] فكل ما عيسه لذا الاخبار فعه
او لاولا داخل داره من وجهها بعد اليمين وان لم يدخل غيره واخر داخل هو من يتعقب دخوله موته ولو عين الدار
فالاخير من يتعقبه خروجها عن ملكه ان غلبنا الاضافة ويحتمل اجراء هذا في الدار المضافة اليه اذا
باعها ولم يتعقبه ما ملك غيرها ولو حلف ان لا يطأ جارية عمته او غيرها ابدا فملكها حلت له ولو كان نقض الحرام
او الطلاق ولو قصد المعهود لم يحل الا مع رجحان الوطي والحين ستة اشهر في الصوم والزمان خمسة اشهر فيه والحقب
ثمانون عاما في الصوم وغيره ولو نوى غير ذلك اتبع ولو حلف لا ياكل بيضا وليا كلن مما في كم فلان وكان بيضا
جعله في الناطف واكله فيه لم يبر ولا حنث لانه لم يقل من البيض الذي في كمه بل ابهم وكذا لو علق الظهار عليهما والبيت اسم

الحمد لله الواقف على الضمائر والمطلع على السرائر
الحمد لله الواقف على الضمائر والمطلع على السرائر والصلوة والسلام على محمد وآله
اما بعد وقف ...

۳۲۸۱/
۱۳۶۲

کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد آستان قدس رضوی

نام کتاب: زاد المعاد
مؤلف متن: محمد باقر بن محمد تقی مجلسی — محشی:
شارح: — مترجم:
تاریخ تحریر: — نوع خط: نسخ — تعداد سطر:
موضوع: ادعیه — زبان: فارسی — عدد اوراق: ۲۲۹
طول ۲۰٫۹ — عرض ۱۸ — شمارهٔ عمومی: ۱۰۴۵۸
وقفی / خریداری: ترکه ظاهر اسکندری
تاریخ وقف: — نام کاتب:
ملاحظات:

کتابخانه آستان قدس مشهد
ثبت ۲۴۲۸۴۵
تاریخ

او لا و ار ل داخل داره من ولجها بعد اليمين وان لم يدخل غيره واخر داخل هو من يتعقبه حوله موته ولو عين الدار
فالاخر من يتعقبه خروجها عن ملكه ان غلبنا الاضافة ويحتمل اجراء هذا في الدار المضافة اليه اذا
باعها ولم يتعقبه بما ملك غيرها ولو حلف ان لا يطأ جارية عمته او غيرها ابدا فملكها حلت له ان فضل الحرام
او الطلاق ولو قصد العموم لم تحل الا مع رجحان الوطئ والحين ستة اشهر في الصوم والزمان خمسة اشهر فيه والدهر
ثمانون عاما في الصوم وغيره ولو نوى غيره لذا اتبع ولو حلف لا ياكل بيضا وليأكلن ما في كم فلان وكان بيضا
جعله في الناطف واكله فيه ويرء لا حنث ان لم يقل من البيض الذي في كمه بل ابهم وكذا لو علق لفظها عليهما والبيت اسم

كتاب الكفاية في ...

الحمد لله الواقف على الضمائر والمطلع على السرائر

الحمد لله الواقف على الضمائر والصلوة والسلام على محمد وآله

اما بعد وقف [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

١٢٨٥

[illegible]

كتابخانه آستان قدس
٢٤٢٩٤٥
٨١

عقاب سيد...

... وما اشتراه ...

... لقطع على

الاكل من نصيب زيد لا انه يريد اكل جميع ما اشتراه زيد ... فلا يقع الحنث الا باكل الجميع هذا اذا كان

الخلط موجبا للاشاعة اما في نحو التمر والرمان فيمكن ... ان يقول لا بد من تجاوز النصف لامكان اختصاصه

بما اشتراه عمرو والحنث يكفي في دفعه الاحتمال ... لا يحنث في اللبن بالجبن والاقط والسمن والزبد

والكشك وكذا بعضها ببعض ولا في الشاة المحلوف ... على لحمها بلحم نسلها وكذا لبنها وفي النهاية يسري الى

الولد وهو قول ابن الجنيد لرواية عيسى عظيمة ... النهاية بالكره والسند ضعيف والفاكهة اسم لما يتفكه

به حتى الاترج والنبق واللوز واشترط بعضهم الرطب ... وبه فلا يحنث باليابس كالزبيب ... والرمان والرطب فاكهة

وحب الصنوبر والبطيخ بتسميته بخلاف الزيتون ... البطم وحب الاس واما الخيار والقثاء والفرع والباذنجان

فمن الخضر والادم ما يضاف الى الخبز مرقة او دهنا ... او جامدا الا الملح على الاقرب وقوله نعم ومن لم يطعمه فانه

مني محمول على الذوق واللحم لا يتناول الشحم وال... والدماغ والكبد والطحال والكرش والمصران

القلب على الاقوى والالية اما شحم الظهر او الجنب ... نا ... اللحم فيحتمل الحاقه باللحم وكذا ال...

الكراع والمال اسم للعين والدين والزكوي وغيره والمدبر والمستولدة والمكاتب المشروط دون حق الشفعة

والاستطراق اما المنافع كالسكنى وخدمة العبد ففيها وجهان والمالية قوية وهذا التصرف في الد...

منفعة نفسه فلا والضرب يصير في الآلة المعتادة وقيل يجري الضغث وهو حسن مع النص

في الاموال الدينية اولى والكفالة والضمان والحوالة متغايرة والعقد اسم للصحيح مع الايجاب والقبول

والتسري وطي الامة وان لم يخدرها على الاقرب والهبة تتناول الهدية لا العمرى على الاقرب

والوصية والصدقة الواجبة وفي المندوبة وجهان وكذا في الوقف والاقرب المغايرة فيه واطلاق الفعل

ينصرف الى المباشرة الا مع القرينة كبناء البيت وضرب السلطان وحلق الرأس والضرب اسم للمولم من الاعمال

بالسوط والعصا واللطم واللكم بخلاف العض والخنق والقرص خلافا لابن الجنيد في الثلثة والبشارة

اسم للاخبار بالسار ولا يخلف الاخبار فانه عام ولو بشره جماعة دفعة فلكل ما عينه وكذا الاخبار دفعة

اولا وارد داخل داره من زوجها بعد اليمين وان لم يدخل غيره واخر داخل هو من يتعقب دخوله موته ولو عين الدار

فالاخير من يتعقبه خروجها عن ملكه ان غلبنا الاضافة ويحتمل اجراء هذا في الدار المضافة اليه اذا

باعها ولم يتعقبه ما ملك غيرها ولو حلف ان لا يطأ جارية عمته او غيرها ابدا فملكها حلت له ... ان فضل الحرام

او الطلاق ولو قصد العموم لم تحل الا مع رجحان الوطي والحين ستة اشهر في الصوم والزمان خمسة اشهر فيه والحقب

ثمانون عاما في الصوم وغيره ولو نوى غير ذلك اتبع ولو حلف لا يأكل بيضا وليأكلن ما في كم فلان وكان بيضا

جعله في الناطف واكله فيه بر ولا حنث لانه لم يقل من البيض الذي في كمه بل ابهم وكذا لو علق الظهار عليهما والبيت اسم

هو العزیز الکبیر

نصر من الله وفتح قریب وبشر المؤمنین

هذا الکتاب المسمی بزاد المعاد

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله الذی جعل العبادة وسیلة لنیل السعادة فی الاخرة والاولی والصلوة

ستایش مر خدا ایراست که گردانید عبادت را سبب برای رسیدن به نیکی در آن جهان و این جهان و درود

علی سید الوری محمد وعترته ائمة الهدی اما بعد بنده خاطی محمد باقر بن محمد تقی

بر آقای همه آفریده شده محمد و عترت او که پیشوایان راه هدایتند

عفی الله عن جرائمهما بر الواح ارواح صفحه

برادران ایمانی واخلاء روحانی مینگارد که چون جناب مقدس ایزدی تعالی شانه برای

هدایت گم‌کشتگان بوادی جهالت وضلالت طریق صوم وصلوة ودعا وعبادات که اشرف

واقرب طرق نیل سعادات‌اند مقرر گردانیده واز حضرت رسول خدا وائمه هدی صلوات الله علیه و

علیهم اجمعین ادعیه واعمال بسیار منقول گردیده که کتب دعا مشحونست از آنها وایجاد

اطهار علیهم صلوات الله الملک الغفار اکثر آنها را در کتاب بحار الانوار ایراد نموده‌ام واکثر مردم

باغیار اشتغال بانواع اشغال دنیویه وغیرها تحصیل آنها وعمل بجمیع آنها متیسر نیست خواستم

منتخبی از اعمال سال وفضایل ایام ولیالی شریفه واعمال آنها که باسانید صحیحه ومعتبره وارد

است در این رساله ایراد نمایم که عامه خلق از برکات آنها محروم نباشند وشاید این

بی‌نوا معفرت یاد نمایند ومسمی گردانیدم آنرا بزاد المعاد عسی الله ان یهدینا وایاهم الی

وچون اتمام این رساله وآغاز وانجام اینجا له در زمان دولت عدالت‌شعار واوان سلطنت

اعلی حضرت سید سلاطین زمان وسرور خواقین دوران شیرازه اوراق ملت ودین نقاوه

المرسلین

المرسلین آب ورنگ گلستان مصطفوی چشم وچراغ دودمان مرتضوی سلطان جم خدم خاقان

فرشته حشم شجاعت نژادی که تیغ ابدارش برای سرهای کفار نخ بسبب بسودا بوار وحسام انتبارش برای

خرمن حیات مخالفان ومعاندان مصد وفرق یرسل علیکما شواظ من نار دستهای داعیان مزید رفعتشان در

اسنان رفیع البنیانش باکف الخضیب همدستان وخروش صوفیان صفوف نشان بزمزمه دعاخلود دولت

ابد توامان با عندلیبان اغصان سدرة المنتهی همداستان هر که تیغ خلاف از نیام کین برکشید چون بید

بر خود بلرزید وهر که جهار اینه نفاق در بر کشید صورت مرک خود را در آن دید کره جبین مهرش عقده

کشای کرهها کار بستکان کشادکی کف دربار نوالش سحاب مزارع املهای بر مردکان مؤسس قواعد ملت ودین

مروج شریعت آباء طاهرین حاض ساحت درکاه خلایق پناهش از تقبیل شفاه سلاطین زمان لبریز جوی اقبال

دوران در صرح ممرد عزت وجلالش زبان بندای قد مسنا الضر ایها العزیز اعنی السلطان الاعظم

والخاقان الاعدل الاکرم ملجأ الاکاسرة وملاذ القیاصرة محیی مراسم الشریعة الغراء ومشید قواعد

الملة البیضاء السلطان بن السلطان والخاقان بن الخاقان الشاه سلطان حسین الموسوی الحسینی الصفوی

بهادرخان لازالت رایات دولته مرفوعة وهامات اعدائه مقموعة میسر گردید تحفه آن بارگاه خلایق

پناه گردانیده امید که مقبول طبع اشرف گردد وان اعلی حضرت از فوائد آن منتفع گردند بمحمد وآله الطاهرین

والله الموفق والمعین وان مشتملست بر چهارده باب وخاتمه باب اول در فضایل واعمال ماه رجب وان مشتمل بر پنج

فصل است فصل اول در بیان فضایل اینماه وعبادات نسبت بان که اینماه وماه شعبان وماه رمضان بهترین ماهها

الند واز حضرت رسالت پناه منقولستکه هر که ماه رجب وشعبان را بدارند ووصل نماید روزه اینها

را بروزه ماه مبارک رمضان اینماههای مبارک در روز قیامت گواهان او باشند نزد خدا ودراز روزها

فو اعلا ندا کند که ای رجب وشعبان ورمضان چگونه بوده است عمل این بنده در شما ها وطاعت او از برای

همه ان ماهها گویند که این بنده توشه کرفت در ماها برای طاعت تو واستمداد فضل ورحمت از تو

وسعی بسیار در طلب خوشنودی تو نمود وتا توانست اهتمام در تحصیل محبت تو نمود پس گواهی دهند ملائکه

وگلند بر این ماهها که راست گفتیم این بنده را مکر طلب کننده طاعت وخوشنودی تو وامید وار رحمت وامر

دوانچه را نهی کرده بودی ترک کرد واز انچه طلبیده بودی بسوی آنها مسارعت نمود وروزه کامل از برای تو داشت

کم وفرج وچشم وگوش وسایر جوارح او از انچه بر او حرام کرده بودی اجتناب کرد وروزهای بتشنگی

بسر بند وودر شبها خود را بتعب افکند برای بندگی تو وتصدق بفقرا ومساکین بسیار کرد واحسان نسبت

بمردمان بسیار نمود وبا اینماهها مصاحبت نیکو کرد وچون از اینها جدا شد وداع نیکو کرد وبعد از رفتن اینها

از محرمات تو نکردید وبنیکو بنده بود پس خدا فرماید برید این بنده را بسوی بهشت واستقبال کنند او را

از خدا بتحفها و کرامتها وسوار کنند وببرند بسوی نعمتیکه هرکز زوال ندارد

و... فانی نمیشود وسرای که جوی سر پیر نمیشوند وشادی وخوشحالی آن زوال ندارد وهر که از ایشان اتعب

ازند واز عذاب ایمن میکردند ومشقت حساب از ایشان برداشته ... وایضا از آنحضرت منقولستکه ماه رجب ماه بزرگ

ومکی ماهی بحرمت وفضیلت بان نمیرسد وقتال با کافران در اینماه حرامست ورجب ماه خدا است وشعبان

وما ...

وا ...

... حضرت امام زین العابدین در روز اول ماه رجب ... نماز میخواندند ...

ماه من است و رمضان ماه امت منست کسیکه یکروز از ماه رجب روزه بدارد مستوجب خوشنودی بزرگ
خدا گردد و غضب الهی از او دور گردد و دری از درهای جهنم بروی او بسته گردد و بسند معتبر از حضرت موسی
بن جعفر علیهما السلام منقولست که هر که یکروز از ماه رجب روزه دارد آتش جهنم یکساله راه از او دور گردد و
هر که سه روز از آن روزه دارد بهشت برای او واجب گردد و ایضا فرمود که رجب نام نهریست در بهشت از شیر
سفیدتر و از عسل شیرین‌تر هر که یکروز از ماه رجب روزه دارد البته از آن نهر بیاشامد و بسند معتبر از حضرت
صادق ع منقولست که حضرت رسول ص فرمود که ماه رجب ماه استغفار امت منست پس بسیار در این ماه طلب آمرزش
کنید که خدا آمرزنده و مهربانست و رجب را اصب میگویند زیرا که رحمت خدا در اینماه بر امت من بسیار ریخته میشود
پس بسیار بگوئید استغفر الله واسئله التوبة و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که هر که سه روز
رجب روزه بدارد بهر روزی ثواب روزه یکسال برای او بنویسند و هر که هفت روز از آن روزه بدارد هفت در
جهنم بر روی او بسته گردد و هر که هشت روز از آن روزه بدارد هشت در بهشت بر روی او گشاده گردد
پانزده روز از آن روزه بدارد خدا حساب او را آسان کند و هر که جمیع ماه رجب را روزه بدارد خدا خشنودی
خود را برای او بنویسد هرگز او را عذاب نکند و ابن بابویه بسند معتبر از سالم روایت کرده است که
رفتم بخدمت حضرت صادق ع در آخر ماه رجب که چند روز از آن مانده بود چون نظر مبارک آنحضرت بر [illegible]
پرسیدند که آیا روزه گرفته در اینماه گفتم نه والله ای فرزند رسول خدا فرمود که آنقدر ثواب از تو
فوت شده که قدر آنرا بغیر از خدا کسی نمیداند بدرستیکه این ماهیست که خدا آنرا بر ماههای دیگر فضیلت داده
و حرمت آنرا عظیم گردانیده است و برای روزه داشتن آن گرامی داشتن آنرا بر خود واجب گردانیده است پس گفتم یا ابن رسول
الله اگر در باقی مانده اینماه روزه بدارم آیا ببعضی از ثواب روزه داران آن فایز میگردم فرمود که ای سالم
هر که یکروز از آخر اینماه روزه بدارد خدا او را ایمن گرداند از شدت سکرات مرگ و از عذاب قبر و هر که دو روز
بدارد بر صراط باسانی بگذرد و هر که سه روز از آخر اینماه را روزه بدارد ایمن گرداند از ترس بزرگ
روز قیامت و از شدتها و هولهای آن روز و برات بیزاری از آتش جهنم باو عطا فرماید و ایضا از حضرت امیر ع روایت
کرده است که هر که یکروز از اول ماه رجب یا از وسط آن یا از آخر آن روزه بدارد گناهان گذشته او آمرزیده
شود و هر که یکشب از اینماه را احیا کند خدا او را از آتش جهنم آزاد گرداند و قبول کند شفاعت او را در
هفتاد هزار گناهکار و هر که در اینماه تصدقی از برای خدا بکند خداوند غفار در بهشت نعمتی
عطا فرماید که چشمی ندیده و گوشی نشنیده باشد و بر خاطر کسی خطور نکرده باشد و ایضا بسند معتبر
روایت کرده است که چون روز قیامت شود منادی از میان عرش ندا کند که کجایند رجبیون پس گروهی برخیزند
که نور رویهای ایشان جمیع محشر را روشن گرداند و تاج پادشاهی بر سر ایشان باشد که مکلل
بیاقوت و با هر یک از ایشان هزار ملک بوده باشد از جانب راست و هزار ملک از جانب چپ و
گویند گوارا باد شما را کرامتهای خدا ای بندگان خدا پس خداوند رحمن ندا کند ایشان را که ای بندگان و کنیزان من
و جلال خود سوگند یاد میکنم که شما را در مأوای نیکو ساکن گردانم و عطاهای شما را بزرگ
گردانم و شما را از بهشت غرفها که نهرها در زیر آنها جاری باشد و همیشه در آن غرفها باشید و نیکو مرد [illegible]

از برای من بی آنکه بر شما واجب گردانم روزه داشتید از برای من در ماهیکه حرمت آنرا عظیم گردانیده بودم و
آنرا واجب ساخته بودم ای ملائکه من بندگان و کنیزان مرا داخل بهشت گردانید پس حضرت فرمود که این ثوابها
همه برای کسیست که چیزی از ماه مبارک رجب را روزه دارد اگر چه یکروز باشد از اولش یا میانش یا آخرش و بسند
معتبر از حضرت امام رضا ع روایت کرده است که هر که روز اول ماه رجب را روزه بدارد [illegible] خدا در روز قیامت از او
خوشنود باشد و هر که دو روز از آن روزه دارد خدا بغایت از او خوشنود و راضی گردد و هر که سه روز از آن
روزه دارد خداوند کریم از او راضی گردد و خصمان او را از او راضی گرداند [illegible] و هر که هفت روز از آن
روزه بدارد چون بمیرد درهای هفت آسمان برای روح او گشوده شود تا بملکوت اعلی برسد و هر که هشت روز
از آن روزه بدارد هشت در بهشت بروی او گشوده شود و هر که پانزده روز از آن روزه بدارد هر حاجت که از خدا
بطلبد بر آورد مگر آنکه سؤال او برای گناهی باشد یا متضمن قطع رحم باشد و هر که تمام ماه را روزه بدارد
از گناهان بیرون آید مانند روزیکه از مادر متولد شده باشد و از آتش جهنم آزاد گردد و داخل بهشت شود
با برگزیدگان و نیکوکاران و احادیث در این باب بسیار است و این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد فصل سیم
در بیان اعمالیست که کسیکه از روزه عاجز باشد یا بر او دشوار باشد بعوض آن عمل کند و در بعضی از روایات
معتبره وارد شده است که بدل از روزه مستحب یک درهم تصدق کند که موافق نرخهای این زمان تقریبا هفتاد
دینار بوده باشد و بروایتی بعوض روزه یک مد گندم یا جو وارد شده است و احوط در مد صد و [illegible] شاه
و ظاهر آنست [illegible] کافی باشد و در روایتی در خصوص روزه ماه مبارک رجب یک گرده نان نیز وارد
شده است که اگر قادر بر روزه نباشد و حمل کرده اند بر کسیکه پریشان باشد و قادر بر درهم و مد نباشد
و ایضا در خصوص روزه اینماه از حضرت رسول ص وارد شده است که بعوض روزه اگر قادر بر آن نباشد هر روز
صد مرتبه این تسبیحات را سُبْحَانَ الْاِلٰهِ الْجَلِیْلِ سُبْحَانَ مَنْ لَا یَنْبَغِی التَّسْبِیْحُ اِلَّا لَهُ سُبْحَانَ الْاَعَزِّ
میخواند تا ثواب روزه بیابد
(پاکست خدای بزرگوار پاکست آنکه سزاوار نیست پاکی را مگر برای او پاکست آنکه غالب)
الْاَکْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَهُوَ لَهُ اَهْلٌ و در روایات معتبره وارد شده است که هر که بمنزل برادر
(گرامی ترست پاکست آنکه پوشیده لباس عزت را و او مر او را سزاوارست)
مؤمن خود وارد شود و قصد روزه سنت کرده باشد و او
طعامی حاضر سازد و او را تکلیف کند ثواب افطار کردن زیاده از ثواب روزه داشتن است هفتاد برابر و اگر
اظهار نکند که روزه ام ثوابش بیشتر است و برابر یکسال روزه است و نیز روزه سنت داشتن بی رخصت شوهر و غلام
و کنیز بی رخصت مالک و فرزند را بی رخصت پدر روا دارد و مهمان را بی رخصت میزبان و میهماندار را بی رخصت مهمان
از احادیث ظاهر میشود که خوب نیست و مشهور میان علما آنستکه روزه سنت مملوک بدون اذن مالک باطلست
و همچنین روزه سنت زن بی رخصت شوهر صحیح نیست و در پدر و مادر مشهور آنستکه روزه سنت فرزند بدون
اذن ایشان مکروهست و باطل نیست و بعضی گفته اند بی رخصت پدر باطلست و احوط آنستکه بدون اذن پدر
و مادر روزه سنت ندارد و در روزه سنت مهمان بدون رخصت میهماندار نیز خلافست و احوط آنستکه مهمان
و میهماندار هیچیک بی رخصت دیگری روزه مستحب ندارند اگر چه اظهر آنستکه مکروهست فصل چهارم در بیان اعمال ماه
و هر روز از [illegible] بسند معتبر منقولست که حضرت امام زین العابدین ع در روز اول ماه رجب این دعا را میخواندند

وعلما ذکر کرده اند که یا من یملک حوائج السائلین ویعلم ضمیر الصامتین لکل مسئلة منک
در هر روز و هر شب سمع حاضر وجواب عتید اللهم ومواعیدک الصادقة وایادیک الفاضلة ورحمتک
الواسعة فاسئلک ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تقضی حوائجی للدنیا والآخرة
انک علی کل شیء قدیر و بسند معتبر منقولست که حضرت صادق ع خاب الوافدون علی غیرک وخسر
در هر روز ماه رجب این دعا را میخواندند المتعرضون الا لک وضاع الملمون الا بک واجدب المنتجعون الا من انتجع فضلک بابک
مفتوح للراغبین وخیرک مبذول للطالبین وفضلک مباح للسائلین ونیلک
متاح للآملین ورزقک مبسوط لمن عصاک وحلمک معترض لمن ناواک عادتک الاحسان
الی المسیئین وسبیلک الابقاء علی المعتدین اللهم فاهدنی هدی المهتدین وارزقنی اجتهاد
المجتهدین ولا تجعلنی من الغافلین المبعدین واغفر لی یوم الدین و ایضا بسند منقولست که محمد بن ذکوان بخدمت حضرت
صادق ع عرض کرد که فدای تو شوم اینماه رجبست مرا دعائی تعلیم نما که خدا مرا بان نفع بخشد حضرت فرمود
که در هر روز از ماه رجب در صبح و پیشین و بعد از همه نمازها در شب و روز این دعا را بخوان اینست
یا من ارجوه لکل خیر وآمن سخطه عند کل شر یا من یعطی الکثیر بالقلیل یا من یعطی من
سئله یا من یعطی من لم یسئله ومن لم یعرفه تحننا منه ورحمة اعطنی بمسئلتی ایاک
جمیع خیر الدنیا وجمیع خیر الآخرة واصرف عنی بمسئلتی ایاک جمیع شر الدنیا وشر الآخرة
فانه غیر منقوص ما اعطیت وزدنی من فضلک یا کریم پس حضرت ریش مبارک خود را بدست چپ گرفتند وانگشت سبابه دست راست خود را
بجانب راست وچپ حرکت یا ذا الجلال والاکرام یا ذا النعماء والجود یا ذا المن والطول حرم
میدادند واین دعا را میخواندند شیبتی علی النار [illegible] وشیخ طوسی بسند معتبر روایت کرده اللهم
که حضرت صادق ع بمعلی بن خنیس گفت که در ماه رجب این دعا را بخوان

انی اسئلک صبر الشاکرین لک وعمل الخائفین منک ویقین العابدین لک اللهم انت العلی
العظیم وانا عبدک البائس الفقیر وانت الغنی الحمید وانا العبد الذلیل اللهم صل علی
محمد وآله وامنن بغناک علی فقری وبحلمک علی جهلی وبقوتک علی ضعفی یا قوی یا عزیز اللهم
صل علی محمد وآله الاوصیاء المرضیین واکفنی ما اهمنی من امر الدنیا والآخرة یا ارحم
الراحمین واز روایت سید ابن طاوس ظاهر میشود که این دعا جامع ترین دعاها است و در همه اوقات میتوان خواند
وشیخ طوسی وسید و دیگران بسندهای معتبر از حضرت صاحب الامر روایت کرده اند که سنتست در هر روز
ماه مبارک رجب این دعا را بخوانند اللهم انی اسئلک بالمولودین فی رجب محمد بن علی الثانی وابنه علی بن محمد
المنتجب واتقرب بهما الیک خیر القرب یا من الیه المعروف طلب وفیما لدیه رغب اسئلک سؤال
معترف مذنب قد اوبقته ذنوبه واوثقته عیوبه فطال علی الخطایا دؤوبه ومن الرزایا خطوبه
یسئلک التوبة وحسن الاوبة والنزوع عن الحوبة ومن النار فکاک رقبته والعفو عما فی
ربقته فانت یا مولای اعظم امله وثقته اللهم واسئلک بمسائلک الشریفة ووسائلک
المنیفة ان تتغمدنی فی هذا الشهر برحمة منک واسعة ونعمة وازعة ونفس بما رزقتها قانعة
الی نزول الحافرة ومحل الآخرة وما هی الیها صائرة واز حضرت رسول ص منقولست که در جمیع ماه رجب هر بامداد و پیشین هفتاد مرتبه بگوید استغفر
الله ربی واتوب الیه پس دستها را بسوی آسمان بردارد و بگوید اللهم اغفر لی وتب علی واین استغفار در جمیع ایام سال سنتست و هزار مرتبه سوره قل هو
احد خواندن در جمیع ماه سنتست وثواب بسیار وارد شده است اگر خواهد در یکروز بخواند واگر خواهد
در روزهای متفرق بخواند که در تمام ماه هزار مرتبه خوانده باشد وایضا منقولست که هر که هزار مرتبه لا اله الا
الله در جمیع ماه بگوید صد هزار حسنه برای او نوشته شود وخدا در بهشت صد شهر از برای او بنا کند و در خبر
از شبهای اینماه هزار مرتبه لا اله الا الله وارد شده است وصد مرتبه این استغفار منقولست در جمیع ماه
اگر چهارصد مرتبه بخواند استغفر الله الذی لا اله الا هو وحده لا شریک له واتوب الیه
فضیلت بسیار دارد

واز حضرت امیر المؤمنین ع منقولست که حضرت رسول ص فرمود که هر که در هر شب وهر روز ماه رجب وشعبان ورمضان
سه مرتبه سوره حمد وآیة الکرسی وقل یا ایها الکافرون وقل هو الله احد وقل اعوذ برب الفلق وقل اعوذ برب
الناس بخواند سُبحانَ اللهِ والحمدُ للهِ ولا اله الّا اللهُ واللهُ اکبرُ ولا حولَ ولا قوّةَ الّا باللهِ العلیّ
وسه بار بگوید ستایش مر خدا را وحمد مر خدا را ونیست خدائی مگر خدا وخدا بزرگتر ونیست حول ونه توانائی مگر بخدای بلند مرتبه
العظیم وسه مرتبه اللّهمّ صلّ علی محمّدٍ وآلِ محمّدٍ وسه مرتبه اللّهمّ اغفر للمؤمنین والمؤمنات وچهار
بزرگ بگوید خداوندا رحمت فرست بر محمد وآل محمد بگوید خداوندا بیامرز مردان گرونده وزنان گرونده صد
مرتبه استغفرُ اللهَ واتوبُ الیه گناهانش اگر چه بعدد قطرهای باران وبرگ درختان و
بگوید آمرزش میخواهم از خدا وبازگشت بسوی او کف دریاها باشد ودر روز عید خدا او را ندا کند که براستی تو دو
ستی منی وبهر حرفی نیز شفاعتی میدهم در حق برادران وخواهران مؤمن تو وحضرت فرمود که اگر در عمر یکبار اینرا
بعمل آورد خدا بهر حرفی هفتاد هزار حسنه باو عطا کند که هر حسنه از جمیع کوههای دنیا سنگین تر باشد
وهفتصد حاجت او را در وقت مردن وهفتصد حاجت او را در قبر وهفتصد حاجت او را در وقت بیرون آمدن از قبر
ومثل آن را در وقت پرواز کردن نامهای اعمال وهم چنین نزد سنجیدن اعمال در میزان ونزد صراط برآورد واو را
در سایه عرش خود جا دهد وحساب کند او را حساب آسان وهفتاد هزار ملک او را مشایعت کنند تا داخل بهشت شود وباو
عطا کند آنچه هیچ چشمی ندیده باشد وهیچ گوشی نشنیده باشد فصل چهارم در بیان فضایل واعمال شب وروز
اولست تا روز پانزدهم در شب اول ماه غسل سنت است ومنقولست که هر که در شب اول ماه رجب وشب پانزدهم وشب آخر
آن غسل کند از گناهان بیرون آید مانند روزیکه از مادر متولد شده است ودر وقت دیدن ماه دعای مجیبی
کامله را بخواند که بهترین دعاها است وهفت مرتبه سوره حمد را بخواند تا از درد چشم ایمن گردد ودر هر ماه
این سنت است ومنقولست چون ماه اللّهمّ اهِلَّهُ علینا بالامنِ والایمانِ والسلامةِ والاسلامِ
رجب را ببیند این دعا را بخواند خداوندا طالع گردان بر ما با ایمنی وایمان وسلامتی واسلام
ربّی وربّکَ اللهُ عزّ وجلّ ودر شب اول وروز اول زیارت حضرت امام حسین ع فضیلت بسیار دارد ودر حدیث
پروردگار من وپروردگار تو خدای عزیز معتبر وارد شده است که هر که در اول رجب آنحضرت را زیارت کند بهشت او را واجب
شود البته واحیای شب اول سنتست واز حضرت صادق ع منقولست که تا توانی محافظت نما بر احیای شب عید ماه رمضان
وشب عید قربان وشب اول محرم وشب عاشورا وشب اول رجب وشب نیمه شعبان ودر این شبها دعا ونماز وتلاوت قرآن
بسیار کن وبسند معتبر از حضرت امام محمد باقر ع منقولست که در شب اول رجب بعد از نماز عشا این دعا را بخوان
اللّهمّ انّی اسئلُکَ بانّکَ ملیکٌ وانّکَ علی کلّ شیءٍ مقتدرٌ وانّکَ ما تشاءُ من امرٍ یکُن
خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا که تو پادشاهی وبدرستیکه تو بر هر چیز توانائی وبدرستیکه تو آنچه میخواهی از امرها میشود
اللّهمّ انّی اتوجّهُ الیکَ بنبیّکَ محمّدٍ نبیّ الرّحمةِ صلواتُکَ علیهِ وآلهِ یا محمّدُ یا رسولَ اللهِ انّی
خداوندا بدرستیکه من رو میاورم بسوی تو به پیغمبر تو محمد پیغمبر رحمت رحمتهای تو بر او وآل او ای محمد ای فرستاده خدا بدرستیکه
اتوجّهُ الی اللهِ ربّی وربّکَ لینجحَ بکَ طلبتی اللّهمّ بنبیّکَ محمّدٍ صلّی اللهُ علیهِ وآلهِ والائمّةِ
رو میاورم بسوی خدا پروردگار من وپروردگار تو تا برآورده شود حاجت مرا خداوندا به پیغمبر محمد درود خدا بر او وآل او وبر پیشوایان

من اهلِ بیتهِ انجح طلبتی پس حاجات خود را طلب نماید وبیست رکعت نماز نیز وارد شده است هر دو رکعت
از خانواده او برآور حاجت را بیک سلام ودر هر رکعت حمد ویکمرتبه سوره قل هو الله احد بخواند تا از بلاهای
دنیا وعذاب آخرت ایمن گردد ودو شیخ ودیگران بسند معتبر روایت کرده اند که حضرت اللّهمّ لکَ الحمدُ انْ
امام موسی ع در شب اول ماه رجب بعد از آنکه از نماز شب فارغ میشدند در سجده میخواندند خداوندا مر تراست حمد اگر
اطعتُکَ ولکَ الحجّةُ انْ عصیتُکَ لا صنعَ لی ولا لغیری فی احسانٍ الّا بکَ یا کائناً قبلَ
فرمان برداری مر تراست حجت اگر نافرمانی کنم ترا نیست کرداری مرا ونه غیر مرا در نیکی مگر بتو ای موجود پیش
کلّ شیءٍ ویا مکوّنَ کلّ شیءٍ انّکَ علی کلّ شیءٍ قدیرٌ اللّهمّ انّی اعوذُ بکَ من العدیلةِ عندَ الموتِ
از هر چیزی وای پدید آرنده هر چیز بدرستیکه تو بر هر چیز توانائی خداوندا بدرستیکه من پناه میبرم بتو از عدول نزد موت
ومن شرّ المرجعِ فی القبورِ ومن النّدامةِ یومَ الآزفةِ فاسئلُکَ انْ تصلّیَ علی محمّدٍ وآلِ محمّدٍ وآله
واز شر بازگشت در قبرها واز پشیمانی در روز رستخیز پس میخواهم اینکه رحمت فرستی بر محمد وآل او محمد
وانْ تجعلَ عیشتی عیشةً نقیّةً ومیتتی میتةً سویّةً ومنقلبی منقلباً کریماً غیرَ مخزٍ
واینکه بگردانی زندگی مرا زندگی پاکیزه ومردن مرا مردن درست وبازگشت مرا بازگشت گرامی که نباشد خوار
ولا فاضحٍ اللّهمّ صلّ علی محمّدٍ وآلهِ الائمّةِ ینابیعِ الحکمةِ واولی النّعمةِ ومعادنِ العصمةِ
کننده ونه رسوا کننده خدایا رحمت فرست بر محمد وآل او که پیشوایان چشمهای حکمت وصاحبان نعمت ومعدنهای عصمتند
واعصمنی بهم من کلّ سوءٍ ولا تأخذنی علی غرّةٍ ولا علی غفلةٍ ولا تجعل عواقبَ اعمالی
ونگاهدار مرا بحق ایشان از هر بدی ومگیر مرا بر فریفتگی ونه بر بیخبری ومگردان آخر کردار مرا افسوس
وارضَ عنّی فانّ مغفرتَکَ للظّالمینَ وانا من الظّالمینَ اللّهمّ اغفر لی ما لا یضرّکَ و
وخوشنود شو از من پس بدرستیکه آمرزش تو مر ستمکاران راست ومنم از ستمکاران خداوندا بیامرز مرا آنچه ضرر نمیرساند ترا و
اعطنی ما لا ینقصُکَ فانّکَ الواسعُ رحمتُهُ البدیعُ حکمتُهُ واعطنی السّعةَ والدّعةَ و الوسیع
عطا کن مرا آنچه کم نمیکند ترا پس بدرستیکه تو فراگیرنده رحمت او بی نظیر درست کردار وبده مرا فراخی ورفاهیت و
الامنَ والصّحّةَ والبخوعَ والقنوعَ والشّکرَ والمعافاةَ والتّقوی والصّبرَ والصّدقَ علیکَ
ایمنی وصحت وفروتنی وقناعت وسپاس گذاری وعافیت وپرهیزکاری وشکیبائی وراستی بر تو
وعلی اولیائکَ والیسرَ والشّکرَ واعمم بذلکَ یا ربِّ اهلی وولدی واخوانی فیکَ ومن
وبر دوستان تو وآسانی وشکر گذاری وفرو گیر باین ای پروردگار اهل مرا وفرزندان مرا وبرادران مرا در راه تو وآنکه
احببتُ واحبّنی وولدتُ وولدنی من المسلمینَ والمسلماتِ والمؤمنینَ والمؤمناتِ یا ربَّ العالمینَ
دوست دارم ودوست دارد مرا وآنکه زائیدم وزائید مرا از مردان مسلم وزنان مسلم ومردان گرونده وزنان گرونده ای پروردگار عالمیان
وایضا بسند معتبر منقولست که مستحبست که بعد از سلام الحمدُ للهِ الّذی لا تنفدُ خزائنُهُ ولا یخافُ
گفتن از نماز وتر چنانکه نشسته است این دعا را بخواند ستایش مر خدا راکه بپایان نمیرسد خزینهای او ونمیترسد
امنهُ ربِّ انْ رکبتُ المعاصیَ فذلکَ ثقةٌ بکرمکَ انّکَ تقبلُ التّوبةَ عن عبادکَ و
امان یافته او پروردگارا اگر بجا آوردم معاصی را پس این اعتمادیست بکرم تو بدرستیکه تو قبول میکنی توبه را از بندگان تو و
تعفو عن سیّئاتهم وتغفرُ الزّللَ فانّکَ مجیبٌ لداعیکَ ومنهُ قریبٌ فانا تائبٌ الیکَ من
میگذری از بدیهای ایشان ومیآمرزی لغزشها را پس بدرستیکه تو اجابت کننده خواننده را وبا او نزدیکی پس من بازگشت کننده ام بسوی تو از

الخطایا وراغب الیک فی توفیر حظی من العطایا یا خالق البرایا یا منقذی من کل شدیدة
از خطاها و رغبت کننده ام بسوی تو در وافر کردن بهره ام از عطاها ای پدید آورنده خلایق برهاننده از هر سختی ای پناه من از هر مخوف
و یا مجیری من کل محذور و وفر علی السرور واکفنی شر عواقب الامور فانک الله علی نعمائک و
وافر کن بر من شادی را و دفع کن از من بدی کارها را عاقبت پس بدرستیکه خدا توئی بر نعمتهای خود
جزیل عطائک مشکور ولکل خیر مذخور و ایضاً از حضرت امام علی النقی ع منقولستکه یا نور النور
و عطای وافر خود شکر کرده شده و برای هر نیکی ذخیره شده ای نور همه نورها
بعد از نماز وتر این دعا را بخوانند
یا مدبر الامور یا مجری البحور یا باعث من فی القبور یا کهفی حین تعیینی المذاهب و کنزی حین
ای تدبیر کننده همه کارها ای جاری سازنده دریاها ای برانگیزاننده آنانکه در قبرهایند ای پناه من هنگام ماندن من از راهها و گنج من هنگامیکه
تعیینی المکاسب و مونسی حین تجفونی الاباعد و تملنی الاقارب و منزهی بمجالسة اولیائه و
عاجز کند مرا کسبها و انیس من هنگامیکه ستم کنند مرا دوران و غمگین سازندم نزدیکان و پاک کننده بر همنشینی دوستان خود
مرافقة احبائه فی ریاضه و ساقی بمؤانسته من تمر حیاضه و رافعی بمجاورته من وضر
و رفاقت احبای خود در بوستانها و ای بدهٔ من بانس خود از آبهای گوارای خود و بلند کن مرا به همسایگی خود از چرک
الذنوب الی ربوة التقریب و مبدلی بولایته عز العطایا من ذلة الخطایا اسئلک یا مولای
گناهان بسوی بلندی نزدیک و بدل کننده من بدوستی او ارجمندی عطاها از خواری خطاها سئوال میکنم ترا ای مولای من
بالفجر واللیالی العشر والشفع والوتر واللیل اذا یسر و بما جری به قلم الاقلام بغیر کف ولا
بحق صبح و شبهای ده گانه محرم جفت و طاق و شب چون درگذرد و بحق آنچه روان شده بآن قلم قلمها بی اعانت کف
ابهام و باسمائک العظام و بحججک علی جمیع الانام علیهم منک افضل السلام و بما استحفظتهم
و انگشت و بحق نامهای تو که بزرگوارند و بحجتهای تو بر همه خلقها که بر ایشان از تو بهتر درود و بآنچه امر بحفظ فرمودی
من اسمائک الکرام ان تصلی علیهم و ترحمنا فی شهرنا هذا و ما بعده من الشهور و الایام و ان
ایشان را از نامهای تو بزرگوار اینکه رحمت فرستی بر ایشان و رحم کن ما را در اینماه و آنچه بعد از آن است از ماهها و روزها و اینکه
تبلغنا شهر الصیام فی عامنا هذا و فی کل عام یا ذا الجلال و الاکرام والمنن الجسام و علی
برسانی ما را روزه در این سال و در هر سال ای خداوند بزرگوار گرامی و منتهای بزرگ و بر
محمد و اله منا افضل السلام و اعمال و ادعیهٔ اینشب بسیار است و روزهٔ روز اول فضیلت بسیار
محمد و آل او از ما بهترین درود
دارد و از حضرت امام محمد باقر ع منقولست که در روز اول ماه رجب حضرت
نوح ع بکشتی سوار شد و امر کرد جمیع جن و انس را که با او در کشتی بودند روزه بدارند و هر که از روزه آن روز
بدارد آتش جهنم یکساله راه از او دور گردد از حضرت امام رضا ع منقولستکه هر که روزه بدارد روز اول ماه رجب
برای رغبت در ثواب خدا بهشت او را واجب شود و هر که یکروز از وسط اینماه روزه بدارد خدا شفاعت او را قبول
نماید در مانند ربیعه و مضر که دو قبیلهٔ عظیمند از قبایل عرب و هر که یکروز از آخر اینماه روزه بدارد خدا او را
از پادشاهان بهشت گرداند و قبول کند شفاعت او را در پدر و مادر و دختر و پسر و برادر و خواهر و عمو و عمه
و خالو و خالهٔ او و جمیع همسایگان و آشنایان او هر چند همه مستوجب جهنم شده باشند و شیخ طوسی و دیگران
از سلمان فارسی ره روایت کرده اند که گفت در روز آخر جمادی الثانیه رفتم بخدمت حضرت رسالت پناه ص حضرت
فرمود که ای سلمان تو از ما اهل بیتی پس فرمود که هر مرد مؤمن یا زن مؤمنه که در ماه رجب سی رکعت نماز بگذارد

سنت مؤکد است و بسند صحیح از ابن ابی نصر منقولستکه از حضرت امام رضا ع سؤال کردم که زیارت حضرت
امام حسین ع را در کدام وقت بهتر است فرمود که در نیمهٔ رجب و شعبان و در روز پانزدهم نماز سلمان را باید
کرد بکیفیتی که گذشت و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولستکه حضرت امیرالمؤمنین ع در اینروز چهار رکعت
نماز کرد و دستهای خود را گشود و این دعا را خواند پس فرمود که هر که بشدتی و غمی مبتلا گردد این دعا را بخواند
البته فرج شود او را بدل کند و این چهار رکعت را بدو سلام میکند هر سوره که خواهد بعد از حمد بخواند اینست
اللهم یا مذل کل جبار و یا معز المؤمنین انت کهفی حین تعیینی المذاهب و انت بارئ خلقی
خداوندا ای خوار کننده هر متکبر و ای عزیز دارنده گروندگان تو پناه منی هنگامیکه عاجز کنند مرا راهها و تو پدید آورنده خلقت
رحمة لی و قد کنت عن خلقی غنیا و لولا رحمتک لکنت من الهالکین و انت مؤیدی بالنصر
مرا بهر رحم بمن و بتحقیق بودی از آفرینش من بی نیاز و اگر نبود رحمت تو هر آینه میبودم من از ناچیزان و تو قوت دهنده مرا بیاری
علی اعدائی و لولا نصرک ایای لکنت من المفضوحین یا مرسل الرحمة من معادنها و منشئ
بر دشمنانم و اگر نبود یاری تو مرا هر آینه میبودم از رسوا شدگان ای فرستنده رحمت از معدنهای آن و ای پدید آورنده
البرکة من مواضعها یا من خص بالشموخ و الرفعة فاولیائه بعزه یتعززون و یا من وضعت
برکت از جاهای آن ای آنکه مخصوص است ببزرگی و رفعت پس دوستان او بعزت او عزیز شده اند ای آنکه گذاشته اند برای
الملوک نیر المذلة علی اعناقهم فهم من سطواته خائفون اسئلک بکینونیتک التی اشتققتها
پادشاهان یوغ خواری بر گردنهای ایشان پس ایشان از غضبهای او ترسانند سئوال میکنم ترا بوجود تو که بیرون آوردی آنرا
من کبریائک و اسئلک بکبریائک التی اشتققتها من عزتک و اسئلک بعزتک التی استویت بها
از بزرگواری خود و سئوال میکنم ترا به بزرگواری تو که بیرون آوردی آنرا از عزت خود و سئوال میکنم ترا بعزت تو که استیلا دادی بآن
علی عرشک فخلقت بها جمیع خلقک فهم لک مذعنون ان تصلی علی محمد و اهل بیته پس حاجت
بر عرش تو پس آفریدی بآن همه خلق خود را پس ایشان مر ترا خاضع اند اینکه رحمت فرستی بر محمد و اهل بیت او
خود را از خدا طلب نماید و بدانکه عمدهٔ اعمال نصف رجب عمل ام داود است که ابن بابویه و شیخ طوسی و سید ابن طاوس
بسندهای معتبر روایت کرده اند و برای برآمدن حاجات و کشف کربات و دفع ظلم ظالمان مجرب است و مجمل قصهٔ آن
آنستکه فاطمه مادر داود بن الحسن پسر زادهٔ امام حسن مجتبی ع دایهٔ حضرت امام جعفر صادق ع بود و بشیر او
آنحضرت را شیر داده بود و چون محمد بن عبدالله بن الحسن در مدینه خروج کرده بود و منصور دوانقی لشکر فرستاد
و او را کشتند و ابراهیم برادر محمد را نیز شهید کردند و عبدالله بن الحسن و جمعی از سادات حسینی را با غل و
زنجیر از مدینه بعراق بردند و او نیز در میان ایشان بود ام داود گفت چون مدتی از حبس فرزندم گذشت و از او
خبری بمن نرسید پیوسته دعا و تضرع میکردم و از صلحا و نیکان و برادران مؤمن التماس دعا مینمودم و ایشان
تقصیر میکردند و مطلقا اثر اجابت نمییافتم و گاهی خبر بمن میرسید که داود را کشتند و گاهی بمن میگفتند که او را
با پسران عمش در زیر عمارت زنده گذاشتند و دو نیم بود و مصیبت من عظیم و اندوه من بیشتر میشد تا آنکه از غم
گداختم و پیر شدم و از ملاقات او ناامید گردیدم تا آنکه روزی شنیدم که حضرت صادق ع را علتی عارض شده بعیادت
آنحضرت رفتم چون احوال گرفتم و دعا کردم خواستم برگردم حضرت فرمود که از داود چه خبر داری و من شیر داود را بآن

حضرت داده بود چون نام داود را شنید گریستم و گفتم فدای تو شوم داود در کجا است و در عراق محبوس است
و من از ملاقات او قطع امید کردم و از شما التماس میکنم که او را دعا کنید که او برادر رضاعی شما است حضرت
فرمود چرا غافلی از دعای استفتاح و دعا اجابت و نجاح و آن دعائیست که درهای آسمان برای او گشوده میشود
و ملائکه استقبال میکنند خواننده از او و بشارت میدهند او را با جابت و آن دعائیست که از محجوب الدعوات
محجوب نمیگردد و خواننده از ثواب آن نیست بغیر از بهشت ام داود گفت ای فرزند طاهرین و راستگویان چگونه است
آن دعا حضرت فرمود ای مادر داود تا محرم یعنی ماه رجب نزدیک شده است و آن ماهی است مبارک و حرمت آن عظیم است و دعاها
در آن مستجابست چون ماه در آید سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم از آنکه ایام البیض اند روزه بدار پس حضرت
کیفیت عمل را تعلیم او نمود و فرمود که این دعا را حفظ کن و بهمه کس تعلیم مکن که میترسم بد کسی افتد که برای امر
باطلی و نامشروعی این دعا بخواند بد رستیکه این دعا بسیار شریفست و مشتملست بر اسم اعظم خدا که هر که بخواند
البته حاجت او بر آورده میشود و اگر درهای آسمان و زمین بسته شود یا دریاها حایل باشند میان تو و حاجت تو
چون این دعا را بخوانی البته او را مستجاب میگرداند خواه مرد و خواه زن و اگر جن و انس همه دشمن فرزند تو باشند
خداوند قادر کفایت شر ایشان را میکند و زبان ایشان را میبندد و ایشان را منقاد فرزند تو میگرداند ام داود
گفت که حضرت این دعا را برای من نوشت و بخانه برگشتم چون ماه رجب داخل شد ایام حضرت فرموده بود بعمل آوردم و
در شب شانزدهم نماز شام و خفتن را ادا کردم و از روزه افطار نمودم و قدری عبادت کردم و بخواب رفتم در خواب
دیدم جمیع ملائکه و پیغمبران و شهدا و عبادرا که من بر ایشان صلوات فرستاده بودم و حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرا خطاب
فرمود که ای مادر داود بشارت باد ترا که اینجماعت که میبینی همه برادران و یاوران و شفیعان تواند و از برای تو طلب
آمرزش میکنند و بشارت میدهند ترا بانکه حاجت تو بر آورده است پس بشارت باد ترا بآمرزش خدا و خدا ترا
جزای خیر دهد و شاد باش که خدا فرزند ترا حفظ میکند و بتو بر میگرداند انشاء الله تعالی ام داود گفت که از خواب بیدار
شدم و بعد از آن باندک زمانی که سواره شدند و از عراق بمدینه آید داود بنزد من آمد و گفت ای مادر من در
عراق در زندان بتنگی و مسکینی بند و زنجیر بودم و نا امید بودم از خلاص شدن چون شب نصف رجب شد
در خواب دیدم که بلندیهای زمین پست شد و ترا دیدم که بر روی حصیر نماز خود نشسته بودی و بر دور تو مردانی چند
بودند که سرهای ایشان در آسمان بود و پاهای ایشان بر زمین و تسبیح و تنزیه خدا میکردند پس یکی از ایشان
که از همه خوشروتر و خوشبوتر و جامه‌هایش پاکیزه‌تر بود و من گمان کردم که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله است
خطاب کرد بمن که بشارت باد ترا ای فرزند عجوزه صالحه که خدا دعای مادر ترا در حق تو مستجاب کرد چون بیدار شدم
رسولان منصور دوانقی بدر زندان رسیده بطلب من آمده بودند در همان شب مرا بنزد او بردند پس امر کرد تا
زنجیرها را برداشتند و ده هزار درهم گرفتند باده از هزار درهم کرده بود بمن عطا کرد و گفت که مرا بشتر
و هواری سوار کنند و بسرعت تمام بمدینه بیا و رفتند ام داود گفت که من داود را بخدمت حضرت صادق علیه السلام بردم حضرت
فرمود سبب خلاص او آن بود که منصور حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را در خواب دید که با او فرمود رها کن فرزند مرا و اگر نکنی
ترا در آتش اندازم چون نظر کرد دید دریای آتش در زیر پای خود پس از دهشت بیدار شد و از کرده خود پشیمان
گردید و ترا رها کرد و اما کیفیت این عمل شریف پس چنانکه ام داود گفت که حضرت صادق علیه السلام فرمود که در ماه مبارک رجب

دور

و در هر رکعت یکمرتبه سوره حمد و سه مرتبه قل هو الله احد و سه مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون بخواند
البته خدا محو کند از نامه عمل او هر گناهی که در کودکی و بزرگی کرده باشد و خدا عطا کند باو ثواب کسیرا که
تمام آن ماه را روزه گرفته باشد و تا سال آینده خدا او را از نمازگذارندگان بنویسد و در هر روز آن ماه
ثواب شهیدی از شهیدان جنگ بدر برای او باسمان برند و بهر روزی که در این ماه روزه بدارد عبادت یکساله
در نامه عمل او بنویسند و هزار درجه در بهشت از برای او بلند کنند و اگر تمام ماه را روزه بدارد خدا او را
از آتش جهنم نجات دهد و بهشت را از برای او واجب گرداند ای سلمان جبرئیل این نماز را برای من آورد و گفت یا محمد
این علامتیست میان شما و منافقان زیرا که این نماز را منافقان نمیکنند گفتم یا رسول الله چگونه این نماز را بکنم
و در چه وقت بجا آورم فرمود که در روز اول ماه ده رکعت بجا میآوری یعنی هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت
یکمرتبه سوره حمد و سه مرتبه سوره قل هو الله احد و سه مرتبه قل یا ایها الکافرون میخوانی و بعد از هر سلام
دستهای بسوی آسمان لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیِی وَ یُمِیتُ وَهُوَ حَیٌّ
بلند کن و بگو
نیست خدائی مگر خدای یگانه نیست شریکی مر او را مر او راست پادشاهی و مر او راست ستایش زنده میکند و میمیراند و او زنده است
لَا یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اَللّٰهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا اَعْطَیْتَ وَلَا مُعْطِیَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا
که نمیمیرد بدست اوست نیکی و او بر هر چیزی تواناست خداوندا نیست باز دارنده مر آنچه را بخشیدی و بخشش کننده مر آنچه باز داری
یَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْکَ الْجَدُّ پس دستهارا بر روی خود میکشی و در روز وسط ماه یعنی پانزدهم ده رکعت
و سود نمیبرد خداوند کوشش از تو کوشش
همان نحو بجا میآوری و بعد از هر سلام دستهارا بسوی آسمان برمیداری و میگوئی
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیِی وَ یُمِیتُ وَهُوَ حَیٌّ لَا یَمُوتُ بِیَدِهِ
نیست معبودی مگر خدای یگانه نیست شریکی مر او را مر او راست پادشاهی و مر او راست ستایش زنده میکند و میمیراند و او زنده است که نمیمیرد
الْخَیْرُ وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اِلٰهًا وَاحِدًا اَحَدًا فَرْدًا صَمَدًا لَمْ یَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا پس دستهارا بر روی خود
بدست اوست نیکی و او بر هر چیز تواناست خدای یگانه یکتای تنها بی نیاز نگرفته زنی و نه فرزندی
میکشی و در روز آخر ماه ده رکعت همان نحو میکنی لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ وَ
و بعد از هر سلام دستهارا برمیداری و میگوئی
نیست خدائی مگر خدای یگانه که شریک ندارد مر او راست پادشاهی
لَهُ الْحَمْدُ یُحْیِی وَ یُمِیتُ وَهُوَ حَیٌّ لَا یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ
و مر او راست ستایش و میمیراند و او زنده است که نمیمیرد بدست اوست نیکی و او بر هر چیز تواناست و رحمت خدا بر محمد
وَ اٰلِهِ الطَّاهِرِینَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ پس دستهارا بر روی خود بمال و حاجت خود را
و آل او که پاکیزه اند و نیست حول و نه توانائی مگر بخدای بلند مرتبه بزرگ
طلب که البته بر آورده است و خدا میان تو و جهنم هفت خندق قرار میدهد که عرض هر خندق ما بین آسمان و زمین بوده باشد و بعد هر رکعتی ثواب هزار هزار
رکعت در نامه عمل تو مینویسند و برات بیزاری از آتش جهنم و گذشتن بر صراط برای تو مینویسند و منقولست
که هر که در روز جمعه ماه رجب صد مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند خدا در قیامت باو نوری عطا کند که با
نور داخل بهشت گردد و در حدیث معتبر وارد شده است که حضرت امام محمد باقر علیه السلام در روز جمعه اول ماه رجب
متولد شده است و موزیادتی شرافت این روز گردیده و در روایتی وارد شده است که ولادت حضرت امام علی النقی

در روز دویم ماه رجب واقع شده و بروایت دیگر در روز سیم ماه رجب واقع شده و بروایت ابراهیم بن هاشم وفات
آنحضرت در روز سیم واقع شده است و ابن عباس گفته است که ولادت آنحضرت در پنجم این ماه واقع شده است و ولادت
امام محمد تقی ع در دهم این ماه شده است و بعضی از روایات در فضیلت خصوص دهم واقع شده است و در فضیلت
ایام البیض ماه رجب احادیث معتبره وارد شده است یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و بسند معتبر از حضرت
امام جعفر صادق ع منقولست که خدا فضیلت سه ماه را باین امت داده است که احدی از امتهای گذشته نداده
ماه رجب و ماه شعبان و ماه رمضان و سه شب باین امت داده است که با امتهای دیگر نداده است شب سیزدهم و شب
چهاردهم و شب پانزدهم و سه سوره باین امت داده است که مثل آنها با امتهای پیش نداده است سوره یس
و سوره تبارک الذی بیده الملک و سوره قل هو الله احد پس هر که جمع کند میان این سه فضیلت جمیع
فضایل این امت را جمع کرده خواهد بود پرسیدند چگونه جمع کند فرمود در شب سیزدهم هر یک از این سه ماه
دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد این سه سوره را بخواند و در شب چهاردهم چهار رکعت
نماز بگذارد بدو سلام و در هر رکعت بعد از حمد این سه سوره بخواند و در شب پانزدهم شش رکعت بجا آورد
بسه سلام و در هر رکعت بعد از حمد این سه سوره بخواند تا جمیع فضیلت این سه ماه را بیابد و جمیع گناهان او
آمرزیده شود بغیر از شرک بخدا و از حضرت صادق ع منقولست که هر که ایام البیض ماه رجب را روزه دارد خدا بهر روزی
عبادت یکساله برای او بنویسد و در قیامت او را در محل ایمنان بازدارد که هیچ بیم و خوف نداشته باشد و مشهور است
که ولادت با سعادت حضرت امیر المؤمنین ع در میان کعبه معظمه در روز سیزدهم رجب بود دوازده سال قبل از مبعوث
شدن حضرت رسول ص و علی بن ابراهیم گفته است که ولادت حضرت امام علی النقی ع نیز در سیزدهم ماه رجب بود در سال
دویست و چهارده از هجرت و شب پانزدهم از لیالی متبرکه است و غسل در آن سنت است و احیای آن بعبادت
فضیلت بسیار دارد و از حضرت رسول ص منقولست که در شب نیمه رجب خدا امر میکند ملائکه را که هر گناهی که
در دیوان اعمال مؤمنان باشد محو کنند و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که در روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم
رجب را روزه بدارد و در شبهای آنها مشغول عبادت باشد از دنیا نرود مگر با توبه نصوح و هر روزه که روزه
داشته هفتاد گناه کبیره او آمرزیده شود و هفتاد حاجت او برآورده شود در وقتیکه از قبر بیرون آید و نزد میزان
و نزد صراط و چنان باشد که هفتاد بنده از فرزندان اسمعیل آزاد کرده باشد و شفاعت او را قبول کنند
در هفتاد نفر از اهل بیت و خویشان او که مستحق جهنم شده باشند و خدا بنا کند از برای او در جنات فردوس
هفتاد هزار شهر و در هر شهری هفتاد هزار قصر بوده باشد و در هر قصری هفتاد هزار حور بوده باشد و هر حوریه
هفتاد هزار خادم داشته باشد و شیخ طوسی ره بسند صحیح از حضرت صادق ع روایت کرده است که در شب نصف
رجب دوازده رکعت نماز بجا میآوری یعنی بشش سلام با حمد و هر سوره که خواهد و چون فارغ شوی هر یک
از سوره حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله
و قل هو الله احد و آیة الکرسی را چهار مرتبه بخوانی پس چهار مرتبه میگوئی پاکست خدا و ستایش مر خدا راست و نیست خدائی مگر خدا
اکبر پس الله الله ربی لا اشرک به شیئا و ما شاء الله و لا قوة الا بالله و در شب و روز
بزرگترست میگوئی خدا خدا پروردگار منست نه شریک باو چیزی را و آنچه خواهد خدا نیست توانائی مگر بخدا حضرت امام حسین ع

منقولست

روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را روزه بدارد و در روز پانزدهم در وقت زوال غسل کن و بروایتی
نزدیک بزوال غسل بکن و چون زوال معلوم شود پاکیزه ترین جامههای خود را بپوش و بخانه خلوتی برو و
سعی کن که کسی نزد تو نیاید که ترا مشغول گرداند و با تو سخن بگوید پس هشت رکعت نافله زوال را بعمل آور و
رکوع و سجود آنها را خوب بعمل آور و پس نماز ظهر را باداب و شرایط بعمل آور و بعد از نماز فریضه ظهر دو رکعت نماز
بکن بهر سوره که خواهی و بعد از آن صد مرتبه بگو یا قاضی حوائج الطالبین و هشت رکعت نافله عصر را با آداب
بجا میآوری و در بعضی از روایات وارد شده است که در هر رکعت نافله عصر بعد از حمد سه بار قل هو الله
احد و یکمرتبه سوره انا اعطیناک الکوثر بخوان پس نماز عصر را با خشوع و آداب بجا آور و در روایتی وارد
شده است که بر روی حصیر پاکیزه بنشین و صد مرتبه سوره حمد و صد مرتبه سوره قل هو الله احد و ده مرتبه
آیة الکرسی بخوان پس هر یک از این سورهها را یکمرتبه بخوان سوره انعام و بنی اسرائیل و کهف و لقمان و یس و
والصافات و حم سجده و حم عسق و حم دخان و انا فتحنا و اذا وقعت و تبارک الذی بیده الملک و ن والقلم و اذا
السماء انشقت تا آخر قرآن و اگر نتوانی این سورهها را از روی مصحف درست بخوانی بعوض همه هزار مرتبه قل هو الله
احد بخوان و شیخ مفید ره گفته است که اگر نتوانی یا نتوانی این سورههای مخصوص را بخوانی صد مرتبه سوره حمد و ده
آیة الکرسی و هزار مرتبه قل هو الله احد بخوان و این احوط است و در روایت دیگر وارد شده است که پیش از حمد صد
مرتبه سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر و بعد از آیة الکرسی اللهم صل علی محمد و آل
بگوید پاکست خدا و ستایش مر خدا را و نیست خدائی مگر خدا و خدا بزرگترست صد مرتبه بگوید خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل
محمد و اگر آیة الکرسی نیز درست نتواند بخواند صد مرتبه سوره حمد و هزار مرتبه سوره قل هو الله احد
بخواند پس دعا را بخواند و آیة الکرسی اینست بسم الله الرحمن الرحیم صدق الله العظیم الذی لا اله الا
اینستکه تا هم فیها خالدون بخواند و دعا اینست بنام خدای بخشاینده مهربان راست گفت خدای بزرگ آنکه نیست خدائی مگر
هو الحی القیوم ذو الجلال والاکرام الرحمن الرحیم الحلیم الکریم الذی لیس کمثله شیء و هو السمیع
او زنده تواناست صاحب بخشش و کرم بخشنده مهربان بردبار بزرگوار آنکه نیست مانند او چیزی و اوست شنوای
البصیر العلیم الخبیر شهد الله انه لا اله الا هو والملائکة و اولوا العلم قائما بالقسط لا اله الا هو
بینا دانای آگاه گواهی میدهم خدا را که نیست معبودی مگر او و فرشتگان و صاحبان دانش که ایستاده اند بعدالت نیست خدائی
العزیز الحکیم و بلغت رسله الکرام و انا علی ذلک من الشاهدین اللهم لک الحمد و لک المجد و لک
مگر او غالب درست کردار و رسانیدی فرستادگان بزرگوار و من بر این از جمله گواهانم خداوندا مر تراست سپاس و مر تراست بزرگواری
العز و لک الفخر و لک القهر و لک النعمة و لک العظمة و لک الرحمة و لک المهابة و لک السلطان
و مر تراست ارجمندی و مر تراست بزرگی و فخر و مر تراست نعمت و مر تراست عظمت و مر تراست بخشش و مر تراست ترسان و مر تراست پادشاهی
و لک البهاء و لک الامتنان و لک التسبیح و لک التقدیس و لک التهلیل و لک التکبیر
و مر تراست روشنائی و مر تراست انعام و مر تراست تنزیه و مر تراست پاکی و مر تراست تهلیل و مر تراست تکبیر
و لک ما یری و لک ما لا یری و لک ما فوق السموات العلی و لک ما تحت الثری و لک الارضون
و مر تراست آنچه دیده میشود و مر تراست آنچه دیده نمیشود و مر تراست آنچه زیر آسمانهای بلندست و مر تراست آنچه در زیر خاکست و مر تراست زمینهای پست

السفلی

السُّفلى وَلَكَ الآخِرَةُ وَالأُولى وَلَكَ ما تَرضى بِهِ مِنَ الثَّناءِ وَالحَمدِ وَالشُّكرِ وَالنَّعماءِ اللّهُمَّ صَلِّ
پست و در تراست آنجهان و اینجهان و در تراست آنچه پسندی باو از ستودن و ستایش و شکر و نعمتها خداوندا رحمت
عَلى جَبرَئيلَ أَمينِكَ عَلى وَحيِكَ وَالقَوِيِّ عَلى أَمرِكَ وَالمُطاعِ فِي سَماواتِكَ وَمَحالِّ كَراماتِكَ
بر جبرئیل امین تو بر وحی تو و توانا بر امر تو و اطاعت شده در آسمانها و جاهای نوازش تو
المُتَحَمِّلِ لِكَلِماتِكَ النّاصِرِ لِأَنبِيائِكَ المُدَمِّرِ لِأَعدائِكَ اللّهُمَّ صَلِّ عَلى ميكائيلَ مَلَكِ رَحمَتِكَ
بردارنده مر کلمات تو یاری کننده پیغمبران تو هلاک کننده دشمنان تو خداوندا رحمت فرست بر میکائیل فرشته رحمت تو
وَالمَخلوقِ لِرَأفَتِكَ وَالمُستَغفِرِ المُعينِ لِأَهلِ طاعَتِكَ اللّهُمَّ صَلِّ عَلى إِسرافيلَ حامِلِ عَرشِكَ
و آفریده شده مر مهربانی تو و طلب آمرزش و طلب کننده مر اهل طاعت تو خداوندا رحمت فرست بر اسرافیل بردارنده عرش تو
وَصاحِبِ الصّورِ المُنتَظِرِ لِأَمرِكَ الوَجِلِ المُشفِقِ مِن خيفَتِكَ اللّهُمَّ صَلِّ عَلى عِزرائيلَ مَلَكِ
و صاحب صور انتظار برنده مر امر تو و ترسناک بیمناک از ترس تو خداوندا رحمت فرست بر عزرائیل فرشته
المَوتِ المُوَكَّلِ عَلى عَبيدِكَ وَإِمائِكَ المُطيعِ في أَرضِكَ وَسَمائِكَ قابِضِ أَرواحِ جَميعِ خَلقِكَ
مرگ که موکل است بر بندگان تو و کنیزان تو فرمانبردار در زمین تو و آسمان تو گیرنده جانهای همه خلق تو
اللّهُمَّ صَلِّ عَلى حَمَلَةِ العَرشِ الطّاهِرينَ وَعَلى مَلئِكَةِ الذِّكرِ أَهلِ التَّأمينِ عَلى دُعاءِ المُؤمِنينَ
خدایا رحمت فرست بر بردارنده عرش که پاکانند و بر فرشتگان ذکر که اهل آمین‌اند بر دعای گروندگان
وَعَلَى السَّفَرَةِ الكِرامِ البَرَرَةِ الطَّيِّبينَ وَعَلى مَلئِكَتِكَ الكِرامِ الكاتِبينَ وَعَلى مَلئِكَةِ الجِنانِ
و بر نویسندگان که نیکانند پاکیزه و بر فرشتگان تو بزرگوار نویسنده و بر فرشتگان بهشت
وَخَزَنَةِ النّيرانِ وَمَلَكِ المَوتِ وَالأَعوانِ يا ذَا الجَلالِ وَالإِكرامِ اللّهُمَّ صَلِّ عَلى أَبينا آدَمَ
و خازنان دوزخ و فرشته مرگ و مددکاران ای خداوند بزرگوار و گرامی داشتن خداوندا رحمت فرست بر پدر ما آدم
بَديعِ فِطرَتِكَ الَّذي كَرَّمتَهُ بِسُجودِ مَلئِكَتِكَ وَأَبَحتَهُ جَنَّتَكَ اللّهُمَّ صَلِّ عَلى أُمِّنا حَوّاءَ
بدیع آفرینش تو که گرامی داشته او را بسجده فرشتگان خود و حلال کرده بهشت خود را خدایا رحمت فرست بر مادر ما حوا
المُطَهَّرَةِ مِنَ الرِّجسِ المُصَفّاةِ مِنَ الدَّنَسِ المُفَضَّلَةِ مِنَ الإِنسِ المُتَرَدِّدَةِ بَينَ مَحالِّ القُدسِ اللّهُمَّ
پاک کرده شده از پلیدی پاکیزه از خلط و زیادتی داده شده از آدمیان آمد و شد میان جاهای پاکیزه خداوندا
صَلِّ عَلى هابيلَ وَشَيثٍ وَإِدريسَ وَنوحٍ وَهودٍ وَصالِحٍ وَإِبراهيمَ وَإِسماعيلَ وَإِسحاقَ وَيَعقوبَ
رحمت فرست بر هابیل و شیث و ادریس و نوح و هود و صالح و ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب
وَيوسُفَ وَالأَسباطِ وَلوطٍ وَشُعَيبٍ وَأَيّوبَ وَموسى وَهارونَ وَيوشَعَ وَميشا وَالخِضرِ وَذِي القَرنَينِ
و یوسف و اسباط و لوط و شعیب و ایوب و موسی و هرون و یوشع و میشا و خضر و ذی القرنین
وَيونُسَ وَإِلياسَ وَاليَسَعَ وَذِي الكِفلِ وَطالوتَ وَداوُدَ وَسُلَيمانَ وَزَكَرِيّا وَشَعيا وَيَحيى وَتورَخَ
و یونس و الیاس و الیسع و ذالکفل و طالوت و داود و سلیمان و زکریا و شعیا و یحیی و تورخ
وَمَتّى وَإِرمِيا وَحَيقوقَ وَدانيالَ وَعُزَيرٍ وَعيسى وَشَمعونَ وَجَرجيسَ وَالحَوارِيّينَ وَالأَتباعِ وَخالِدٍ
و متی و ارمیا و حیقوق و دانیال و عزیر و عیسی و شمعون و جرجیس و حواریین و متابعان و خالد
وَحَنظَلَةَ وَلُقمانَ اللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارحَم مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ وَبارِك عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
و حنظله و لقمان خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و رحم کن محمد را و آل محمد و برکت ده بر محمد و آل محمد

كَما صَلَّيتَ وَرَحِمتَ وَبارَكتَ عَلى إِبراهيمَ وَآلِ إِبراهيمَ إِنَّكَ حَميدٌ مَجيدٌ اللّهُمَّ صَلِّ عَلَى الأَوصِياءِ
چنانکه رحمت فرستادی و برکت دادی بر ابراهیم و آل ابراهیم بدرستیکه تو ستوده بزرگواری خدایا رحمت فرست بر اوصیا
وَالسُّعَداءِ وَالشُّهَداءِ وَأَئِمَّةِ الهُدى اللّهُمَّ صَلِّ عَلَى الأَبدالِ وَالأَوتادِ وَالسُّيّاحِ وَالعُبّادِ
و نیکبختان و گواهان و پیشوایان هدایت خداوندا رحمت فرست بر ابدال و اوتاد و دروزه داران و عبادت کنندگان
وَالمُخلِصينَ وَالزُّهّادِ وَأَهلِ الجِدِّ وَالاجتِهادِ وَاخصُص مُحَمَّداً وَأَهلَ بَيتِهِ بِأَفضَلِ صَلَواتِكَ
و اخلاص کیشان و زاهدان و اهل سعی و کوشش و مخصوص کن محمد و اهل بیت او را به بهترین رحمتهای خود
وَأَجزَلِ كَراماتِكَ وَبَلِّغ روحَهُ وَجَسَدَهُ مِنّي تَحِيَّةً وَسَلاماً وَزِدهُ فَضلاً وَشَرَفاً وَكَرَماً حَتّى تُبَلِّغَهُ
و افضل تر نوازشهای تو و برسان روح او را و هیکل او را از من درود و سلام و افزون کن او را به بخشش و شرف و بزرگواری تا برسانی
أَعلى دَرَجاتِ أَهلِ الشَّرَفِ مِنَ النَّبِيّينَ وَالمُرسَلينَ وَالأَفاضِلِ المُقَرَّبينَ اللّهُمَّ وَصَلِّ عَلى مَن سَمَّيتُ
بر بلندتر درجهای اهل شرف از پیغمبران و فرستادگان و فاضلترین مقربان خداوندا و رحمت فرست بر آنکه نام بردم
وَمَن لَم أُسَمِّ مِن مَلئِكَتِكَ وَأَنبِيائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَهلِ طاعَتِكَ وَأَوصِل صَلَواتي إِلَيهِم وَإِلى
و آنکه نام نبردم از فرشتگان تو و پیغمبران تو و رسولان و اهل فرمان برداری تو و برسان درودهای مرا بسوی ایشان و بسوی
أَرواحِهِم وَاجعَلهُم إِخواني فيكَ وَأَعواني عَلى دُعائِكَ اللّهُمَّ إِنّي أَستَشفِعُ بِكَ إِلَيكَ وَبِكَرَمِكَ
ارواح ایشان و بگردان ایشان را برادرم در راه تو و یاورانم بر خواندن تو خداوندا بدرستیکه من شفاعت جویم بتو بسوی تو و بکرم تو
إِلى كَرَمِكَ وَبِجودِكَ إِلى جودِكَ وَبِرَحمَتِكَ إِلى رَحمَتِكَ وَبِأَهلِ طاعَتِكَ إِلَيكَ وَأَسأَلُكَ اللّهُمَّ
بسوی کرم تو و بجود تو بسوی جود تو و برحمت تو بسوی رحمت تو و باهل فرمان بردار تو بسوی تو و میخواهم از تو خداوندا
بِكُلِّ ما سَأَلَكَ بِهِ أَحَدٌ مِنهُم مِن مَسأَلَةٍ شَريفَةٍ غَيرِ مَردودَةٍ وَبِما دَعَوكَ بِهِ مِن دَعوَةٍ مُجابَةٍ غَيرِ
بهرچه درخواسته ترا بآن یکی از ایشان از سؤال بزرگی که بر نگردد و بآنچه برگردد ترا از خواندن قبول شده محروم نشده
مُخَيَّبَةٍ يا اَللهُ يا رَحمانُ يا رَحيمُ يا حَليمُ يا كَريمُ يا عَظيمُ يا جَليلُ يا مُنيلُ يا جَميلُ يا كَفيلُ يا وَكيلُ
ای خدا ای مهربان ای بخشنده ای بردبار ای گرامی ای بزرگ ای با جلال ای رساننده ای نیکو ای ضامن ای وکیل
يا مُقيلُ يا مُجيرُ يا خَبيرُ يا مُنيرُ يا مُبيرُ يا مَنيعُ يا مُديلُ يا مُحيلُ يا كَبيرُ يا قَديرُ يا بَصيرُ يا شَكورُ يا بَرُّ يا طُهرُ
ای درگذرنده ای پناه ای آگاه ای روشن کننده ای هلاک کننده ای بلند ای دولت ده ای بزرگوار ای نزدیک ای توانا ای بینا ای جزادهنده ای نیکو ای پاک
يا طاهِرُ يا قاهِرُ يا ظاهِرُ يا باطِنُ يا ساتِرُ يا مُحيطُ يا مُقتَدِرُ يا حَفيظُ يا مُتَجَبِّرُ يا قَريبُ يا وَدودُ يا حَميدُ
ای پاک کننده ای با قهر ای هویدا ای پنهان ای پوشنده ای فراگیرنده ای مقتدر ای نگاه دارنده ای بزرگوار ای نزدیک ای دوست ای ستوده
يا مَجيدُ يا مُبدِئُ يا مُعيدُ يا شَهيدُ يا مُحسِنُ يا مُجمِلُ يا مُنعِمُ يا مُفضِلُ يا قابِضُ يا باسِطُ يا هادي يا مُرسِلُ
ای بزرگوار ای پدید آرنده ای بازگرداننده ای گواه ای نیکوکار ای نیکوگر ای نعمت ده ای بخشنده ای گیرنده ای گستراننده ای راه نما ای فرستنده
يا مُرشِدُ يا مُسَدِّدُ يا مُعطي يا مانِعُ يا دافِعُ يا رافِعُ يا باقي يا واقي يا خَلّاقُ يا وَهّابُ يا تَوّابُ يا فَتّاحُ
ای راه نما ای مدد کننده ای بخشنده ای بازدارنده ای دور سازنده ای بی‌زوال ای نگاهدارنده ای پدید آرنده ای بخشنده ای پذیرنده توبه ای گشاینده
يا نَفّاحُ يا مُرتاحُ يا مَن بِيَدِهِ كُلُّ مِفتاحٍ يا نَفّاعُ يا رَؤوفُ يا عَطوفُ يا كافي يا شافي يا مُعافي يا مُكافي
ای سودمند ای گشاده دست ای آنکه بدست اوست هر کلیدی ای سود بخش ای مهربان ای مهربان ای کفایت کننده ای شفا دهنده ای عافیت دهنده
يا وَفِيُّ يا مُهَيمِنُ يا عَزيزُ يا جَبّارُ يا مُتَكَبِّرُ يا سَلامُ يا مُؤمِنُ يا أَحَدُ يا صَمَدُ يا نورُ يا مُدَبِّرُ يا فَردُ يا وِترُ يا قُدّوسُ
ای وفا کننده ای ارجمند ای کارگذار بقهر ای بزرگ بزرگان ای امان ده ای یگانه ای بی‌نیاز ای هویدا ای تدبیر کننده ای یکتا ای بی‌همتا

يا ناصر يا مونس يا باعث يا وارث يا عالم يا حاكم يا بادي يا متعالي يا مصوّر يا مسلّم يا متجبّر
ای یاری ده ای همدم ای برانگیزنده ای میراث برنده ای دانا ای حکم کننده ای پدید آرنده ای بلند ای صورت دهنده ای سلامتی ده
يا قائم يا دائم يا عليم يا حكيم يا جواد يا باري يا بارّ يا سارّ يا عدل يا فاصل يا ديّان يا حنّان يا منّان
ای پاینده ای همیشه ای دانا ای درست کار ای بخشنده ای آفریدگار ای نیکوکار ای با انصاف ای خداوند فضل ای جزا دهنده ای بسیار مهربان
يا سميع يا بديع يا خفير يا معين يا ناشر يا غافر يا قديم يا مسهّل يا ميسّر يا مميت يا محيي يا نافع
ای شنونده ای پدید آرنده ای پناه دهنده ای یاری کننده ای امر زنده ای دیرینه ای هموار ای آسان کننده
يا رازق يا مقدّر يا مسبّب يا مغيث يا مغني يا مقني يا خالق يا راصد يا واحد يا حاضر يا جابر يا حافظ
ای روزی ده ای اندازه کننده ای سبب سازنده ای فریادرس ای بی نیاز کننده ای آفریدگار ای نگهبان ای یگانه ای پیدا
يا شديد يا غياث يا عائد يا قابض يا منيب يا مبين يا طاهر يا مجيب يا متفضّل يا مستجيب يا عادل
ای توانا ای فریادرس ای نفع دهنده ای گیرنده ای پذیرنده ای بخشنده ای قبول کننده ای دادخواه
يا بصير يا مؤمّل يا مسدي يا أوّاب يا وفي يا راشد يا ملك يا ربّ يا منيل يا مسعر يا ماجد يا رازق
ای بینا ای امید داشته شده ای بخشنده خیرات ای باوفا ای صاحب رشد ای پادشاه ای پروردگار ای ارجمند ای روزی دهنده
يا وليّ يا فاضل يا سبحان يا من علا فاستعلى فكان بالمنظر الأعلى يا من قرب فدنى وبعد فنأى
ای یاور ای فاضل ای پاک ای آنکه بلند است پس بلند است ای آنکه نزدیک است پس نزدیک و دور است
وعلم السرّ وأخفى يا من إليه التدبير وله المقادير يا من العسير عليه سهل يسير ويا من هو على
و داند آشکار و نهان ای آنکه بسوی اوست تدبیر و مر او راست اندازه ای آنکه هر دشواری بر او آسان است
ما يشاء قدير يا مرسل الرياح يا فالق الإصباح يا باعث الأرواح يا ذا الجود والسماح يا رادّ
آنچه میخواهد تواناست ای فرستنده بادها ای شکافنده صبحها ای برانگیزاننده روحها ای خداوند جود و بخشش ای برگرداننده
ما قد فات يا ناشر الأموات يا جامع الشتات يا رازق من يشاء بغير حساب ويا فاعل ما يشاء كيف
آنچه فوت شده ای زنده سازنده مردهها ای فراهم آورنده پراکنده ای روزی دهنده هر کرا خواهد بیشمار و ای کننده آنچه میخواهد بهر روش
يشاء يا ذا الجلال والإكرام يا حيّ يا قيّوم يا حيّ حين لا حيّ يا حيّ يا محيي الموتى يا حيّ لا إله إلّا
که خواهد ای خداوند بزرگوار گرامی ای زنده ای توانا ای زنده هنگامیکه نیست زنده ای زنده کننده مردهها ای زنده نیست خدائی مگر تو
أنت بديع السماوات والأرض يا إلهي وسيّدي صلّ على محمّد وآل محمّد وارحم محمّدا وآل محمّد و
پدید آرنده آسمانها و زمین ای خدای من رحمت فرست بر محمد و آل محمد و رحم کن بر محمد و آل محمد
بارك على محمّد وآل محمّد كما صلّيت وباركت وترحّمت على إبراهيم وآل إبراهيم إنّك حميد مجيد
برکت ده بر محمد و آل محمد چنانکه رحمت فرستادی و برکت دادی و رحم کردی بر ابراهیم و آل ابراهیم بدرستیکه تو ستوده بزرگواری
وارحم ذلّي وفاقتي وفقري وانفرادي ووحدتي وخضوعي بين يديك واعتمادي عليك و
ببخش خواری مرا و تنگدستی مرا و تنهائی مرا و فروتنی مرا در پیش تو و اعتماد مرا بر تو
تضرّعي إليك أدعوك دعاء الخاضع الذليل الخاشع الخائف المشفق البائس المهين الحقير الجائع
زاری مرا بسوی تو میخوانم ترا خواندن فروتنی کننده خوار زاری کننده ترسان بیمناک محتاج ضعیف حقیر گرسنه
الفقير العائذ المستجير المقرّ بذنبه المستغفر منه المستكين لربّه دعاء من أسلمته ثقته
محتاج پناه برنده زنهار جوینده اقرار کننده بگناه خود آمرزش خواه از گناه فروتنی کننده مر پروردگار را دعای کسیکه واگذاشته او را معتمد او

ورفضته أحبّته وعظمت فجيعته دعاء حرق حزين ضعيف مهين بائس مستكين بك
و ترک نمود او را دوستان او و بزرگ شد مصیبت او خواندن سوخته غمگین ناتوان خوار محتاج فقیر
مستجير اللهمّ وأسألك بأنّك مليك وأنّك ما تشاء من أمر يكن وأنّك على ما تشاء قدير و
برنده خداوندا و سؤال میکنم ترا بآنکه تو پادشاهی و بدرستیکه تو آنچه خواهی از امری میشود و بدرستیکه تو بر آنچه میخواهی توانائی
أسألك بحرمة هذا الشهر الحرام والبيت الحرام والبلد الحرام والركن والمقام والمشاعر
میخواهم از تو بحرمت این ماه حرام و خانه محترم و شهر حرام و رکن و مقام و جاهای عبادت
العظام وبحقّ نبيّك محمّد عليه وآله السلام يا من وهب لآدم شيثا ولإبراهيم إسماعيل و
بزرگ و بحق پیغمبر تو محمد بر او و آل او سلام ای آنکه بخشید مر آدم را شیث و مر ابراهیم را اسمعیل و
إسحق ويا من ردّ يوسف على يعقوب ويا من كشف بعد البلاء ضرّ أيّوب يا رادّ موسى على أمّه
اسحق و ای آنکه برگردانید یوسف را بر یعقوب و ای آنکه زایل کرد پس از امتحان بد حالی ایوب ای بازگرداننده موسی بر مادرش
وزائد الخضر في علمه ويا من وهب لداود سليمان ولزكريّا يحيى ولمريم عيسى يا حافظ بنت
و ای افزاینده خضر در علم او و ای آنکه بخشید مر داود را سلیمان و مر زکریا را یحیی و بر مریم عیسی ای نگاهدارنده دختر
شعيب ويا كافل ولد أمّ موسى أسألك أن تصلّي على محمّد وآل محمّد وأن تغفر لي ذنوبي كلّها
شعیب و ای کارگذارنده فرزند مادر موسی درمیخواهم ترا اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه بیامرزی گناه مرا همه آنرا
وتجيرني من عذابك وتوجب لي رضوانك وأمانك وإحسانك وغفرانك وجنانك وأسألك
و پناه دهی مرا از عذاب خود و لازم کنی برای من خوشنودی خود را و امان خود را و احسان خود را و آمرزش خود را و بهشت خود را و سؤال میکنم
أن تفكّ عنّي كلّ حلقة بيني وبين من يؤذيني وتفتح لي كلّ باب وتليّن لي كلّ صعب و
ترا اینکه باز داری از من هر حلقه را میان من و میان آنکه ایذا کند مرا و بگشا برای من هر دری و نرم سازی برای من هر مشکل را
تسهّل لي كلّ عسير وتخرس عنّي كلّ ناطق بشرّ وتكفّ عنّي كلّ باغ وتكبت لي كلّ عدوّ لي وحاسد
آسان کنی برای من هر دشوار را و گنگ سازی برای من هر سخن گوی به بدی و باز داری از من هر تجاوز کننده و خوار سازی برای من هر دشمن من و حسد
وتمنع منّي كلّ ظالم وتكفيني كلّ عائق يحول بيني وبين ولدي ويحاول أن يفرّق بيني وبين
و منع کنی از من هر ستمکاری را و کفایت کنی مرا هر مانعی که حایل شود میان من و میان فرزند من و قصد کند آنکه جدائی افکند میان من
طاعتك ويثبّطني عن عبادتك يا من ألجم الجنّ المتمرّدين وقهر عتاة الشياطين وأذلّ رقاب
و میان طاعت تو و مشغول سازد مرا از بندگی تو ای آنکه لجام کرد همه دیو سرکش و غلبه کردی تجاوز کننده دیوان را و خواری کرد
المتجبّرين وردّ كيد المتسلّطين عن المستضعفين أسألك بقدرتك على ما تشاء وتسهيلك
متکبران و برگردانیده مکر دست یافتگان را از ناتوانان درمیخواهم ترا بتوانائی تو بر آنچه خواهی و آسان گردان
لما تشاء كيف تشاء أن تجعل قضاء حاجتي فيما تشاء پس بسجده برو و پهلوی رو اللهمّ لك سجدت
مر آنچه خواهی بهر روش که خواهی اینکه بگردانی برآوردن حاجت مرا در آنچه خواهی خود را بر خاک بگذار و بگو خداوندا مر ترا سجده کردم
وبك آمنت فارحم ذلّي وفاقتي واجتهادي وتضرّعي ومسكنتي وفقري إليك يا ربّ پس سعی
و بتو گرویدم پس رحم کن خواری مرا و کوشش مرا و زاری مرا و درویشی مرا و احتیاج مرا بسوی تو ای پروردگار من
کن که آب از دیده ات بیرون آید اگرچه بقدر پر مگسی بوده باشد که آن علامت اجابت
دعا است و در روایت دیگر وارد شده است که در سجده این دعا را بخواند اللهمّ لك سجدت وبك
خداوندا مر ترا سجده کردم و بتو

اَمَنْتُ فَارْحَمْ ذُلِّي وَخُضُوعِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَفَقْرِي وَفَاقَتِي اِلَيْكَ وَارْحَمْ اِنْفِرَادِي وَخُشُوعِي
و بتو گرویده‌ام پس رحم کن خواری مرا و فروتنی مرا پیش از تو و احتیاج مرا بسوی تو و رحم کن تنهائی مرا و زاری مرا
وَاجْتِهَادِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَوَكُّلِي عَلَيْكَ اَللّٰهُمَّ بِكَ اَسْتَفْتِحُ وَبِكَ اَسْتَنْجِحُ وَبِمُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ
و کوشش مرا در پیش روی تو و توکل مرا بر تو خداوندا بتو رستگاری جویم و بتو کشایش طلبیم و بمحمد بنده تو و فرستاده تو
وَآلِهِ اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ سَهِّلْ لِي كُلَّ حُزُونَةٍ وَذَلِّلْ لِي كُلَّ صُعُوبَةٍ وَاَعْطِنِي مِنَ الْخَيْرِ اَكْثَرَ
و آل او رو میآورم بسوی تو خداوندا آسان کن برای من هر ناهمواری را و خوار کن برای من هر دشواری را و بده مرا از خیر بیشتر
مِمَّا اَرْجُو وَعَافِنِي مِنَ الشَّرِّ وَاصْرِفْ عَنِّي السُّوءَ و بروایت دیگر صد یا قاضی حوائج الطالبین اقض
از آنچه امید دارم و عافیت ده مرا از بدی و بگردان از من بدی را مرتبه در سجده بگو ای برآورنده حاجتهای حاجتمندان برآور
حاجتی بلطفک یا خفی الالطاف و در روایت معتبر دیگر وارد شده است که مادر داود بحضرت عرض کرد
حاجت مرا بلطف خود ای که پنهان است لطف تو ای سید و آقای من آیا این عمل را در غیر ماه رجب میتوان خواند فرمود
بلی در روز عرفه میتوان خواند و اگر موافق افتد که روز جمعه باشد صاحبش فارغ نمیشود مگر آنکه خدا
او را بیامرزد و در هر ماه که باشد اگر ایام البیض آن ماه را روزه بدارد و در روز پانزدهم این عمل را بجا آورد
بنحوی که ذکر کردم حاجتش برآورده میشود و در روایت دیگر وارد شده است که حضرت فرمود در روز عرفه و
هر روز که این عمل را بجا آورد حاجت او برآورده میشود مؤلف گوید که از این احادیث ظاهر میشود که در هر ماه
که ایام البیض آن یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم روزه بدارد و در روز پانزدهم این عمل را بجا آورد بمطلوب
فایز میگردد و دور نیست که اگر در روز عرفه و جمعه و سایر ایام متبرکه نیز این عمل را بدون روزه بجا آورد
خوب باشد و اگر در غیر اشهر حرم که ذی القعده و ذی الحجه و محرم و ماه رجب است این عمل را بجا آورند بجای
هذا الشهر الحرام بگوید بجز شهر الحرام و هذا ببیند از بهتر باشد فصل پنجم در بیان فضایل و اعمال
نصف آخر ماه رجب است شیخ طوسی و دیگران گفته‌اند که در روز هیجدهم این ماه ابراهیم پسر رسول خدا ص از دنیا
رفت پس حزن و اندوه و لعن بر اعدا که در این مصیبت شماتت کرده‌اند مناسب است خصوصاً عایشه و ابن عباس
که یکی از مجتهدان شیعه است گفته است که حضرت فاطمه ع در بیست و یکم ماه رجب بعالم قدس ارتحال نمود اگرچه
خلاف مشهور است اما لعن بر قاتلان و ظالمان آن جگر گوشهٔ حضرت رسالت پناه خصوصاً عمر بن الخطاب است
ثواب دارد و زیارت آنحضرت احتیاطاً مناسب است بنحوی که مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و شیخ مفید گفته است
که در بیست و دویم این ماه معویه بجهنم واصل شده است و مستحب است که این روز را روزه دارند بشکر این نعمت و در روز
بیست و سیم این ماه خارجی خنجر زهرآلود بر ران مبارک حضرت امام حسن مجتبی زدند زیارت آنحضرت و لعن بر ظالمان
و قاتلان آنحضرت مناسب است و در روز بیست و چهارم این ماه فتح خیبر بر دست معجز نمای علی بن ابیطالب ع جاری شد
و مرحب یهودی بر دست آنحضرت کشته شد و گفته‌اند روزهٔ این روز بشکر این نعمت و زیارت آنحضرت مناسب است
و شیخ ره ذکر کرده است که شهادت حضرت امام موسی کاظم ع در روز بیست و پنجم ماه رجب واقع شده است اما احادیث
بسیار در فضیلت این روز و ثواب روزه‌اش وارد شده است و در روایتی نقل کرده‌اند از ابن بابویه و غیر او که حضرت
رسول ص در روز بیست و پنجم ماه رجب مبعوث برسالت شده و این مخالف مشهور و احادیث بسیار است که بعد از این مذکور

خواهد شد اما در فضیلت روزه‌اش شکی نیست چنانچه از حضرت امیرالمؤمنین ع منقولست که روزه‌اش
کفارهٔ دویست سال گناه است و بسند بسیار معتبر از حضرت امام رضا ع مرویست که هر که روز بیست و پنجم
ماه رجب را روزه بدارد خدا روزهٔ او را کفارهٔ هفتاد سال گناه گرداند و ایضاً از آنحضرت منقولست که هر که
روز بیست و ششم ماه رجب را روزه دارد خدا روزهٔ او را کفارهٔ هشتاد سال گناه او گرداند و روز بیست و
هفتم این ماه از جمله اعیاد عظیمه است و روزیست که حضرت رسول ص در آن روز برسالت مبعوث گردید و جبرئیل
بر پیغمبری بر آنحضرت نازل شد و شبش نیز شب بسیار مبارکیست و بسندهای معتبر از حضرت امام محمد تقی ع منقولست
که در ماه رجب شبی هست که بهتر است از برای مردم از آنچه آفتاب بر آن میتابد و آن شب بیست و هفتم این ماه است
و در صبح آن شب حضرت رسول ص برسالت مبعوث شد و کسیکه عبادت کند در این شب اجر شصت سال عبادت
خدا باو عطا میفرماید پرسیدند که عمل آن شب چیست فرمود که چون نماز خفتن کردی بخواب و هر وقت از شب
که بیدار شوی خواه پیش از نصف شب و خواه بعد از آن برخیز و دوازده رکعت نماز بکن هر دو رکعت بیک سلام و
در هر رکعت بعد از حمد یک سوره از سورهای کوچک را بعد از مفصل بخوان و چون از همه فارغ شوی چنانکه نشسته‌ای
سورهٔ حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون و انا انزلناه
و آیة الکرسی هر یک را هفت مرتبه بخوان و این دعا را بخوان اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ
سپاس مر خدایرا که فرا نگرفته فرزندی و نمی باشد مر او را شریکی در پادشاهی و نباشد
لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَعَاقِدِ عِزِّكَ عَلَى اَرْكَانِ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى
مر او را دوستی از خواری و بعظمت یاد کن او را یاد کردنی خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا بجای بستن عزت تو بر ارکان عرش تو و نهایت
الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ وَذِكْرِكَ الْاَعْلَى الْاَعْلَى الْاَعْلَى وَبِكَلِمَاتِكَ
رحمت از کتاب تو و بحق نام تو بزرگتر بزرگتر بزرگتر و بحق ذکر تو که بلند است بلندتر بلندتر و بکلمات تو که
التَّامَّاتِ كُلِّهَا اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بِي مَا اَنْتَ اَهْلُهُ پس هر حاجت که خواهی
تامند همه آن اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه بکنی با من آنچه تو سزاوار آنی بطلب که هر حاجت که بطلبی
مستجاب میشود مگر آنکه از برای مطلبی طلبی یا قطع رحمی یا هلاک جمعی از مؤمنان طلبکنی و روز شرا روزه بدار
که از برای تو حساب میشود بروزهٔ یکسال و بسند معتبر دیگر از حضرت موسی بن جعفر ع منقولست که در شب بیست
و هفتم رجب هر وقت شب که باشد دوازده رکعت نماز بجا آور و در هر رکعت بعد از حمد چهار مرتبه قل
اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد بخوان و چون از دوازده رکعت نماز فارغ شوی در
همان مکان که نشسته‌ای لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا
چهار مرتبه بگو نیست معبودی بحق بجز خدا و خدا بزرگتر است و ستایش مر خدایرا و پاکست خدا و نیست حولی و نه توانائی مگر
بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس هر حاجت که خواهی بطلب مؤلف گوید که بهتر آنست که باین دو روایت که عمل کند بهر دو
بخدای بلند مرتبه بزرگ و اگر هر دو را یک بند بهتر است و اگر نماز شب بنصف در خبر که بسند صحیح مذکور شد در
شب بجا آورد خوبست و در روایات وارد شده است که در این شب نیز بجا آورند و شیخ طوسی گفته است
که غسل در این شب مستحب است و زیارت حضرت رسول ص و حضرت امیرالمؤمنین در این شب مناسبست و این دعا
نیز وارد شده است اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِالتَّجَلِّي الْاَعْظَمِ فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ مِنَ الشَّهْرِ الْمُعَظَّمِ
که در این شب بخوانند خداوندا بدرستیکه من میخواهم ترا بحق عطیه بزرگتر در این شب از ماه بزرگوار

والمرسل المکرّم ان تصلّی علی محمّد وآل محمّد وان تغفر لنا ما انت به منّا اعلم یا من یعلم ولا
یعلم اللّهمّ بارک لنا فی لیلتنا هذه التی بشرف الرسالة فضّلتها وبکرامتک اجللتها وبالمحلّ
الشریف احللتها اللّهمّ فانّا نسئلک بالمبعث الشریف والسیّد اللطیف والعنصر العفیف ان تصلّی
علی محمّد وآله وان تجعل اعمالنا فی هذه اللیلة وفی سائر اللیالی مقبولة وذنوبنا مغفورة
وحسناتنا مشکورة وسیّئاتنا مستورة وقلوبنا بحسن القول مسرورة وارزاقنا من لدنک بالیسر
مدرورة اللّهمّ انّک تری ولا تُری وانت بالمنظر الاعلی وانّ الیک الرجعی والمنتهی وانّ لک
الممات والمحیا وانّ لک الآخرة والاولی اللّهمّ انّا نعوذ بک ان نذلّ ونخزی وان نأتی ما عنه تنهی
اللّهمّ انّا نسئلک الجنّة برحمتک ونستعیذ بک من النار فاعذنا منها بقدرتک ونسئلک من الحور
العین فارزقنا بعزّتک واجعل اوسع ارزاقنا عند کبر سنّنا واحسن اعمالنا عند اقتراب آجالنا
واطل فی طاعتک وما یقرّب الیک ویحظی عندک ویزلف لدیک اعمارنا واحسن فی جمیع احوالنا
وامورنا معرفتنا ولا تکلنا الی احد من خلقک فیمنّ علینا وتفضّل علینا بجمیع حوائجنا
للدنیا والآخرة وابدأ بآبائنا وامّهاتنا وابنائنا وجمیع اخواننا المؤمنین فی جمیع ما سئلناک
لانفسنا یا ارحم الراحمین اللّهمّ انّا نسئلک باسمک العظیم وملکک القدیم ان تصلّی علی محمّد
وآل محمّد وان تغفر لنا الذنب العظیم انّه لا یغفر العظیم الّا العظیم اللّهمّ وهذا رجب المکرّم الذی
اکرمتنا به اوّل اشهر الحرم اکرمتنا به من بین الامم فلک الحمد یا ذا الجود والکرم فاسئلک به
وباسمک الاعظم الاعظم الاعظم الاجلّ الاکرم الذی خلقته فاستقرّ فی ظلّک فلا یخرج

منک الی غیرک ان تصلّی علی محمّد واهل بیته الطاهرین وان تجعلنا من العاملین فیه بطاعتک
والآملین فیه لشفاعتک اللّهمّ اهدنا الی سواء السبیل واجعل مقیلنا عندک خیر مقیل
فی ظلّ ظلیل وملک جزیل فانّک حسبنا ونعم الوکیل اللّهمّ اقلبنا مفلحین منجحین غیر مغضوب
علینا ولا ضالّین برحمتک یا ارحم الراحمین اللّهمّ انّی اسئلک بعزائم مغفرتک وبواجب رحمتک
السلامة من کلّ اثم والغنیمة من کلّ برّ والفوز بالجنّة والنجاة من النار اللّهمّ دعاک الداعون
ودعوتک وسئلک السائلون وسئلتک وطلب الیک الطالبون وطلبت الیک اللّهمّ انت
الثقة والرجاء والیک منتهی الرغبة والدعاء اللّهمّ فصلّ علی محمّد وآله واجعل الیقین فی
قلبی والنور فی بصری والنصیحة فی صدری وذکرک باللیل والنهار علی لسانی ورزقاً واسعاً غیر ممنون
ولا محظور فارزقنی وبارک لی فیما رزقتنی واجعل غنای فی نفسی ورغبتی فیما عندک برحمتک
یا ارحم الراحمین پس بسجده برو وبگو الحمد لله الذی هدانا لمعرفته وخصّنا بولایته ووفّقنا لطاعته
شکراً شکراً صد مرتبه پس سر از سجده بردار وبگو اللّهمّ انّی قصدتک بحاجتی واعتمدت علیک بمسئلتی وتوجّهت الیک
بائمّتی وسادتی اللّهمّ انفعنا بحبّهم واوردنا موردهم وارزقنا مرافقتهم وادخلنا الجنّة فی
زمرتهم برحمتک یا ارحم الراحمین ودر روز بیست وهفتم غسل سنّتست وروزه اش فضیلت بسیار
دارد وبسندهای معتبر از حضرت صادق ع منقولست که روزه اش برابر است
با روزه هفتاد سال وبروایت دیگر شصت سال وایضاً منقولست که حسن بن راشد از حضرت صادق ع سؤال
کرد که باغیر عیدهای مشهور عیدی هست حضرت فرمود بلی شریفتر وفاضلتر همه روزیست که حضرت رسول را
مبعوث گردیده است وآن بیست وهفتم ماه رجبست باید که روزه بداری وصلوات بر محمد وآل محمد بسیار
بفرستی وزیارت حضرت رسول ص وحضرت امیرالمؤمنین ع در این روز منقولست ونماز این روز بطرق مختلفه
وارد شده است واکثر گفته اند پیش از زوال باید کرد واز اکثر احادیث ظاهر میشود که در هر وقت روز
که بکنند خوبست وبسند معتبر از ریّان بن الصلت منقولست که چون حضرت امام محمد تقی ع ببغداد تشریف آورده بود

در روز نصف رجب و روز بیست و هفتم روزه داشتند و جمیع ملازمان و اصحاب خود را امر فرمودند
که ایشان روز را روزه بدارند و در هر یک دوازده رکعت نماز بگذارند یعنی هر دو رکعت بیک سلام
و هر رکعت الحمد و هر سوره که خواهند بخوانند و چون از همه فارغ شوند سوره حمد و قل هو الله لا اله الا
احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس هر یک را چهار مرتبه بخوانند پس چهار مرتبه بگویند
نیست معبودی مگر
الله و الله اکبر و سبحان الله و الحمد لله و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم پس چهار مرتبه الله
خدا و خدا بزرگتر است و پاکست خدا و ستایش مر خدا راست و نه حول و نه توانائی مگر بخدای بلند مرتبه بزرگ بگویند خدا
الله ربی لا اشرک به شیئا پس چهار مرتبه لا اشرک بربی احدا و بسند معتبر دیگر از حضرت صاحب الامر ع
خدا پروردگار منست نیست شریکی با او چیزی را بگویند شریک نمیکنم به پروردگار خود احدی را منقولست که در این روز دوازده رکعت نماز
بجا میاورید و در هر رکعت از حمد هر سوره که میسر شود الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا و لم یکن له شریک
میخوانی و بعد از هر دو رکعت سلام میگوئی و این دعا میخوانی ستایش مر خدای را که فرا نگرفته فرزندی را و نه باشد مر او را شریکی
فی الملک و لم یکن له ولی من الذل و کبره تکبیرا یا عدتی فی مدتی یا صاحبی فی شدتی یا ولیی
در پادشاهی و نمیباشد مر او را دوستی از خواری و یاد کن او را یاد کردنی ای ذخیره من در مدت عمر من ای رفیق من در سختی من ای یاور من
فی نعمتی یا غیاثی فی رغبتی یا نجاحی فی حاجتی یا حافظی فی غیبتی یا کالئی فی وحدتی یا انسی فی
در نعمت من ای فریادرس من در خواهش من ای فیروزی من در حاجت من ای نگاهدار من در نهانی من ای پناه من در تنهائی من ای انس من در
وحشتی انت الساتر عورتی فلک الحمد و انت المقیل عثرتی فلک الحمد و انت المنعش صرعتی فلک
رمیدن من تو پوشاننده عورت مرا پس مر تراست ستایش و توئی درگذرنده از لغزش من پس مر تراست ستایش و توئی پس مر ترا
الحمد صل علی محمد و آل محمد و استر عورتی و امن روعتی و اقلنی عثرتی و اصفح عن جرمی و تجاوز
ستایش درود بر محمد و آل محمد و بپوشان عورت مرا و ایمن دار ترس مرا و درگذر از لغزش من و درگذر از گناه من و درگذر
عن سیئاتی فی اصحاب الجنة وعد الصدق الذی کانوا یوعدون و چون از نماز فارغ شوی و دعا کنی سوره
از بدیهای من در حالتیکه باشم از یاران بهشت وعده راستی که بودند وعده داده شده حمد و قل هو الله احد و قل اعوذ
برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل یا ایها الکافرون و انا انزلناه لا اله الا الله و الله اکبر و
فی لیلة القدر و آیة الکرسی هر یک را هفت مرتبه میخوانی پس هفت مرتبه میگوئی نیست معبودی مگر خدا و خدا بزرگتر است
سبحان الله و الحمد لله و لا حول و لا قوة الا بالله پس هفت الله الله ربی و لا اشرک به شیئا پس الحاجت
پاکست خدا و ستایش مر خدا را و نیست حول و نه توانائی مگر بخدا مرتبه بگو خدا خدا پروردگار من و نمیکنم شریک با او چیزی را خواهی
از خدا بطلب و بسند معتبر دیگر از حضرت موسی بن جعفر ع یا من امر بالعفو و التجاوز و ضمن نفسه العفو
منقولست که سنتست در روز مبعث این دعا را بخوانند ای آنکه امر کرده بعفو و درگذشتن و ضامن کرده خود را بعفو
و التجاوز یا من عفی و تجاوز اعف عنی و تجاوز یا کریم اللهم و قد اکدی الطلب و اعیت الحیلة
و درگذشتن ای آنکه عفو نمود و درگذشت عفو کن از من و درگذر ای بزرگوار خداوندا و بتحقیق که مشکل شده طلب و عاجز گردیده چاره
و المذاهب و درس الآمال و انقطع الرجاء الا منک وحدک لا شریک لک اللهم انی اجد سبل
و راه کسب و کهنه شده آرزوها و بریده شده امید مگر از تو و یگانه تو نیست شریکی مر ترا خداوندا بدرستیکه من راه ارا
المطالب الیک مشرعة و مناهل الرجاء لدیک مترعة و ابواب الدعاء لمن دعاک مفتحة
مطلبها را بسوی تو گشاده و آبخورهای امید نزد تو لبریز و درهای خواندن برای آنکه بخواند ترا گشاده

والاستعانة

وَالاِسْتِعانَةُ لِمَنِ اسْتَعانَ بِكَ مُباحَةٌ وَاَعْلَمُ اَنَّكَ لِداعيكَ بِمَوْضِعِ اِجابَةٍ وَلِلصّارِخِ

و یاری جستن بتو برای آنکه یاری جست بتو مباح و میدانم اینکه تو مرخواننده ترا بجایگاه اجابتی و برای استغاثه

اِلَيْكَ بِمَرْصَدِ اِغاثَةٍ وَاَنَّ فِى اللَّهْفِ اِلى جُودِكَ وَالضَّمانِ بِعِدَتِكَ عِوَضاً مِنْ مَنْعِ الْباخِلينَ

بسوی تو در انتظار فریادرسی و بدرستیکه در استغاثه بسوی بخشش تو و ضامن شدن بوعده تو عوض بزرگ از منع بخیلان

وَمَنْدُوحَةً عَمّا فى اَيْدِى الْمُسْتَأْثِرينَ وَاَنَّكَ لا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ اِلّا اَنْ تَحْجُبَهُمُ الْاَعْمالُ دُونَكَ

و بی‌نیازی از آنچه در دستهای توانگران است و بدرستیکه تو پنهان نمیگردی از خلق خود مگر آنکه حایل شود اعمال ایشان را گردار در پیش تو

وَقَدْ عَلِمْتُ اَنَّ اَفْضَلَ زادِ الرّاحِلِ اِلَيْكَ عَزْمُ اِرادَةٍ وَقَدْ ناجاكَ بِعَزْمِ الْاِرادَةِ قَلْبى فَاَسْأَلُكَ

و بتحقیق که میدانم بهترین زاد و توشه بردارنده بسوی تو اراده ثابت و بتحقیق که راز گفت ترا باراده ثابت دل من پس سؤال

بِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعاكَ بِها راجٍ بَلَّغْتَهُ اَمَلَهُ اَوْ صارِخٍ اِلَيْكَ اَغَثْتَ صَرْخَتَهُ اَوْ مَلْهُوفٍ مَكْرُوبٍ

میکنم ترا بهر دعائیکه خواند ترا بآن امیدواری که رسانیده باشی آنرا باستغاثه کردن بسوی تو که رسیده باشی بفریاد او یا درمانده غمگینی که

فَرَّجْتَ عَنْ قَلْبِهِ اَوْ مُذْنِبٍ خاطِئٍ غَفَرْتَ لَهُ اَوْ مُعافًى اَتْمَمْتَ نِعْمَتَكَ عَلَيْهِ اَوْ فَقيرٍ اَهْدَيْتَ غِناكَ

کشف نموده از دل او یا گناهکار خطاکاری که آمرزیده باشی او را یا عافیت بخشیده که تمام کرده نعمت خود را بر او یا محتاجی که تحفه فرستاده

اِلَيْهِ وَلِتِلْكَ الدَّعْوَةِ عَلَيْكَ حَقٌّ وَعِنْدَكَ مَنْزِلَةٌ اِلّا صَلَّيْتَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَقَضَيْتَ حَوائِجى

نیاز را بسوی او و برای آن دعوت بر تست حق و نزد تو منزلتی مگر اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل او و برآوری حاجتهای

حَوائِجَ الدُّنْيا وَالْاخِرَةِ وَهذا رَجَبُ الْمُرَجَّبُ الْمُكَرَّمُ الَّذى اَكْرَمْتَنا بِهِ اَوَّلُ اَشْهُرِ الْحُرُمِ اَكْرَمْتَنا

حاجتهای در دنیا و آخرت و این ماه رجب بزرگ داشته شده گرامیست که گرامی داشته ما را بآن اول ماههای حرام و گرامی داشتی

بِهِ مِنْ بَيْنِ الْاُمَمِ يا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ فَنَسْأَلُكَ بِهِ وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَجَلِّ

ما را باو از میان امتها ای خداوند بزرگوار و گرامی پس درمیخواهیم ترا بآن و بنام تو بزرگترست بزرگتر بزرگتر بزرگوارتر

الْاَكْرَمِ الَّذى خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ فى ظِلِّكَ فَلا يَخْرُجُ مِنْكَ اِلى غَيْرِكَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ

گرامی‌تر که بدید آوردی او را پس قرار گرفت در سایه تو پس بیرون نرود از تو بسوی غیر تو آنکه رحمت فرستی بر محمد و اهل بیت او

الطّاهِرينَ وَتَجْعَلَنا مِنَ الْعامِلينَ فيهِ بِطاعَتِكَ وَالْاۤمِلينَ فيهِ لِشَفاعَتِكَ اَللّهُمَّ وَاهْدِنا

که پاکانند و بگردان ما را از آنانکه عمل کنند در آن بطاعت تو و امیدواران در آن مر شفاعت تو خداوندا برسان

اِلى سَوآءِ السَّبيلِ وَاجْعَلْ مَقيلَنا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقيلٍ فى ظِلٍّ ظَليلٍ فَاِنَّكَ حَسْبُنا وَنِعْمَ الْوَكيلُ وَ

بسوی راه راست و بگردان بازگشت ما را نزد تو بهتر بازگشتی در سایه دایمی پس بدرستیکه تو بسی ما را و نیکو کارگذاری و

السَّلامُ عَلى عِبادِهِ الْمُصْطَفَيْنَ وَصَلَواتُهُ عَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ اَللّهُمَّ وَبارِكْ لَنا فى يَوْمِنا هذَا الَّذى

سلام بر بندگان برگزیده و رحمت های او بر ایشان همه خداوندا و برکت ده برایما در روز ما این روز که زیادتی

فَضَّلْتَهُ وَبِكَرامَتِكَ جَلَّلْتَهُ وَبِالْمَنْزِلِ الْعَظيمِ مِنْكَ اَنْزَلْتَهُ وَصَلِّ عَلى مَنْ فيهِ اِلى عِبادِكَ

دادی او را و بکرامت خود بزرگ گردانیده او را و بمرتبه بزرگ از خود که فرود آوردی او را و رحمت فرست بر آنکه در این روز بسوی بندگان

اَرْسَلْتَهُ وَبِالْمَحَلِّ الْكَريمِ اَحْلَلْتَهُ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ صَلوةً دائِمَةً تَكُونُ لَكَ شُكْراً وَلَنا ذُخْراً

خود فرستادی او را بجایگاه گرامی که فرود آوردی او را خداوندا رحمت فرست بر او رحمتی همیشه که بوده باشد مر ترا شکر و برای ما ذخیره

وَاجْعَلْ لَنا مِنْ اَمْرِنا يُسْراً وَاخْتِمْ لَنا بِالسَّعادَةِ اِلى اۤجالِنا وَقَدْ قَبِلْتَ الْيَسيرَ مِنْ اَعْمالِنا وَبَلِّغْنا

و بگردان برایما از کار ما آسانی و ختم کن برای ما بنیکبختی تا باخر اجلهای ما و بتحقیق که پذیرفته اندک ما را از کردار ما و برسان ما را

بِرَحْمَتِكَ اَفْضَلَ آمالِنا اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ وَصَلَّى اللّهُ عَلى سَیِّدِنا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وبسند معتبر از حضرت امام رضا منقولست که هر که روز بیست و هشتم ماه رجب را روزه بدارد کفارهٔ نود سال گناه او گردد و هر که روز بیست و نهم را روزه بدارد کفارهٔ صد سال گناه او باشد و هر که روز سی ام اینماه را روزه بدارد خدا گناهان گذشته و آیندهٔ او را بیامرزد و در روز آخر اینماه نماز سلمان سنتست بنحویکه در اول مذکور شد و اگر احتمال نقصان ماه باشد در روز بیست و نهم نیز احتیاطا بکند و در کتب دعوات از برای هر شب اینماه نماز مخصوصی ذکر کرده اند چون سند معتبری بنظر نرسیده نخواستم ایراد نمایم و چون بسیار مشهوراند ایراد مینمایم برسبیل اجمال و اگر کسی بقصد آنکه مطلق صلوة خوبست بکند بد نیست شب اول سی رکعت در هر رکعت بعد از حمد سه مرتبه سورهٔ قل یا ایها الکافرون و سه مرتبه سورهٔ قل هو الله احد شب دوم ده رکعت با حمد و جحد شب سیم ده رکعت با حمد و پنج مرتبه سورهٔ اذا جاء نصر الله در هر رکعت چهارم صد رکعت در رکعت اول بعد از حمد قل اعوذ برب الفلق و در دوم بعد از حمد قل اعوذ برب الناس پنجم شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست و پنج مرتبه توحید ششم دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه آیة الکرسی هفتم چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد توحید و معوذتین هر یک سه مرتبه و بعد از نماز ده مرتبه صلوات و ده مرتبه تسبیحات اربع هشتم بیست رکعت در هر رکعت یکحمد و هر یک از چهار قل سه مرتبه نهم دو رکعت در هر رکعت حمد و پنج مرتبه الهیکم التکاثر دهم دوازده رکعت بعد از نماز مغرب بحمد و سه بار توحید یازدهم دوازده رکعت با حمد و دوازده مرتبه آیة الکرسی دوازدهم دو رکعت با حمد و آیة امن الرسول ده مرتبه سیزدهم ده رکعت در هر دو رکعت در رکعت اول بعد از حمد سورهٔ والعادیات و در دوم الهیکم التکاثر چهاردهم سی رکعت در هر رکعت بعد از حمد سورهٔ توحید و آیهٔ قل انما انا بشر مثلکم تا آخر سوره پانزدهم و شانزدهم و هفدهم سی رکعت با حمد و ده مرتبه سورهٔ توحید در هر رکعت هیجدهم دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد سورهٔ توحید و معوذتین هر یک ده مرتبه نوزدهم چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد یازده مرتبه توحید و آیة الکرسی بیستم دو رکعت در هر رکعت حمد و پنج مرتبه سورهٔ انا انزلناه بیست و یکم شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه انا اعطیناک الکوثر و ده مرتبه توحید بیست و دویم هشت رکعت در هر رکعت یکمرتبه سورهٔ حمد و هفت مرتبه قل یا ایها الکافرون و بعد از فارغ شدن ده مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و ده بار استغفار بیست و سیم دو رکعت بعد از حمد پنج مرتبه سورهٔ والضحی بیست و چهارم چهل رکعت در هر رکعت بعد از حمد آیهٔ امن الرسول و سورهٔ توحید یکمرتبه بیست و پنجم بیست رکعت در میان نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و آیهٔ امن الرسول و سورهٔ توحید یکمرتبه بیست و ششم دوازده رکعت در هر رکعت بعد از حمد چهل مرتبه سورهٔ توحید بیست و هفتم و بیست و هشتم و بیست و نهم دوازده رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ اعلی و ده مرتبه انا انزلناه و بعد از تمام رکعات صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و صد مرتبه استغفار شب سی ام ده رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ توحید و در هر یک از این نمازها ثواب بسیار مذکور است و بنا بر عدم اعتماد بر سند ذکر نکردم و جمیع نوافل که مذکور میشود هر دو رکعت بیکسلام است و بعضی که طولی دارد در میان نماز شام و خفتن واقعشده است و باید بعد از داخل شدن وقت خفتن داخل شود که در نیت خالی از اشکالی نیست لهذا نماز مشهور شب غایب را در این رساله ایراد ننمودم با آنکه از طرق

عامه نقل شده است و معتبر نیست باب ششم در بیان فضایل و اعمال ماه مبارک شعبان و ایام و لیالی آنست
و در آن پنج فصل است فصل اول در بیان فضیلت این ماه است و ثواب روزه آن بدانکه فضل ماه شعبان زیاده
از ماه رجب است و منسوب است بحضرت سید انبیاء چنانچه منقول است از حضرت صادق ع که چون حضرت رسول ماه شعبان
مشاهده مینمود امر میفرمود منادی که ندا کند در میان مردم که ای اهل مدینه من رسولم از جانب رسول
خدا بسوی شما و میفرماید که شعبان ماه منست خدا رحمت کند کسی را که یاری کند مرا بر ماه من پس حضرت امیر
المؤمنین ع فرمود که از روزیکه ندای منادی آنحضرت را شنیدم روزه ماه شعبان از ترک نکردم و تا زنده ام
ترک نخواهم کرد و فرمود روزه ماه شعبان و رمضان توبه ایست از جانب خدا برای جمیع گناهان و ایضا منقولست
از ام سلمه که حضرت رسول ص هیچ ماهی را تمام روزه نداشت مگر ماه شعبان که آنرا وصل میکرد بماه رمضان و ایضا
منقولستکه از آنحضرت سؤال کردند که کدام روزه از روزها ثوابش افضل است فرمود که روزه شعبان برای
تعظیم ماه رمضان و از حضرت امام محمد باقر ع منقولستکه حضرت رسول ص ماه شعبان را روزه میداشت و وصل
میکرد بماه رمضان و میفرمود که این دو ماه ماه خدا است و روزه هر دو کفاره گناهان گذشته و آینده است و ایضا از
حضرت امام محمد باقر ع منقولستکه هر که شعبان را روزه دارد او را پاک گرداند از هر لغزشی و از هر قسم معصیتی
و وسمه ها در وقت غضب و از حضرت رسالت پناه ص منقولستکه ماه شعبان ماه بهشت شریف است و آن ماه منست و
حاملان عرش الهی آنرا تعظیم مینمایند و حق و حرمتش را میشناسند و آن ماهیست که زیاده میشود در آن روزیهای
بندگان از برای ماه رمضان و زینت میکنند در آن بهشتها را و از آن شعبان نام کرده اند برای آنکه متشعب
میگردد در آن روزیهای مؤمنان و حسنه در این ماه مضاعف میگردد هفتاد برابر و گناه در آن پست میگردد و از ربه
میشود و اعمال خیر در آن مقبول میگردد و خداوند جبار نظر میکند بسوی روزه داران و عبادت کنندگان
این ماه پس مباهات میکند با ایشان با حاملان عرش پس در فضیلت روزه هر روز این ماه آنقدر فرمود که
ذکرش موجب تطویل کلام است و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولستکه روزه ماه شعبان ذخیره است بنده را
از برای روز قیامت و هر بنده که در ماه شعبان روزه بسیار بگیرد البته خدا امر معیشت او را باصلاح آورد و کفایت
کند شر دشمنان او را و کمتر ثوابیکه بروزه دار روزی از شعبان است آنستکه بهشت از برای او واجب میگردد و بسند
معتبر از آنحضرت منقولستکه حضرت رسول ص فرمود که ماه شعبان ماه منست و رمضان ماه خدا است پس هر که یکروز
از ماه من روزه بدارد من شفیع او باشم در قیامت و هر که دو روز از ماه من روزه بدارد گناهان گذشته او آمرزیده
گردد و هر که سه روز از روزه بدارد او را ندا کنند که عمل را از سر گیر یعنی هیچ گناه نداری و بسند عالی از حضرت
امام رضا ع منقولستکه هر که یکروز شعبان را از برای خدا روزه بدارد خدا او را داخل بهشت گرداند و هر که
در یکروز شعبان هفتاد مرتبه استغفار کند در قیامت در زمره حضرت رسول ص محشور شود و کرامت داشتن خدا او را
واجب گردد و هر که در ماه شعبان تصدق بکند اگرچه بنصف دانه خرما باشد خدا بدن او را بر آتش جهنم حرام گرداند
و هر که سه روز آخر شعبان روزه بدارد و وصل کند بماه رمضان خدا ثواب روزه دو ماه متصل برای او بنویسد
و ابن بابویه روایت کرده استکه از اسامه پرسیدند که کدام ماه حضرت رسول ص زیاده از ماههای دیگر روزه میداشت
گفت ماه شعبان را و میفرمود که مردم از آن غافلند و آن ماهیست که در این ماه عملها بسوی خدا بالا میرود و دوست

میدارم که عمل من بالا برود در وقتیکه روزه باشم و ایضاً روایت کرده است که از آنحضرت پرسیدند از روزهٔ
رجب فرمود چرا غافلید از روزهٔ شعبان یعنی افضلست از آن و ایضاً روایت کرده است بسند معتبر از حضرت خیر
البشر که فرمود شعبان ماه منست هر که از ماه من یک روز روزه بدارد بهشت او را واجب گردد و هر که دو روز
روزه بدارد در قیامت از رفیقان پیغمبران و صدیقان باشد و هر که تمام ماه را روزه بدارد و پیوند کند بماه
رمضان توبهٔ او باشد از هر گناه کوچک و بزرگی هر چند داخل خون حرام شده باشد که او را نفع میدهد و بسند
صحیح از حضرت صادق ع روایت کرده است که هر که سه روز از ماه شعبان روزه دارد بهشت او را واجب گردد و رسول
خدا شفیع او باشد در قیامت و ایضاً بسند بسیار معتبر از حضرت صادق ع روایت کرده است که چون ماه شعبان داخل
میشد حضرت امام زین العابدین ع اصحاب خود را جمع مینمود و میفرمود که ایگروه اصحاب من میدانید چه ماهی است
این ماه شعبانست و حضرت رسول ص میفرمود شعبان ماه منست پس روزه بدارید در اینماه از برای محبت پیغمبر خود و
از برای تقرب بسوی پروردگار خود بحق آنخداوندیکه جان علی بن الحسین بدست او است سوگند یاد میکنم که شنیدم
از پدرم حسین بن علی ع که گفت شنیدم از حضرت امیرالمؤمنین ع که هر که روزه دارد شعبان را از برای محبت
پیغمبر خدا و از برای تقرب بخدا خدا او را دوست دارد و نزدیک گرداند بکرامت خود در روز قیامت و بهشت را
از برای او واجب گرداند و ایضاً از حضرت امیرالمؤمنین ع روایت کرده است که حضرت رسول ص فرمود که شعبان ماه
منست و ماه رمضان ماه خدا است پس هر که تمام ماه مرا روزه بدارد من شفاعت کنم او را در روز قیامت و هر که روزه
بدارد ماه خدا را خدا مونس او گردد در وحشت قبر و او را تنها نگذارد و از قبر بیرون آید در قیامت با روی سفید
نورانی و نامهٔ عمل او را بدست راستش دهند و نامهٔ مخلّد بودن در بهشت را بدست چپ او دهند تا آنکه او را نزد
عرش الهی حاضر سازند پس خداوند او را ندا کند که ای بندهٔ من او بگوید لبیک الهنا خداوند من پس خدا فرماید که
روزه داشتی از برای من گوید بلی ای آقای من پس خداوند جلیل ندا کند ملائکه را که بگیرید بندهٔ مرا و ببرید
نزد پیغمبر من پس بیاورند او را نزد من باو بگویم ماه مرا روزه داشتی او بگوید بلی من بگویم باو که من امروز
شفاعت تو میکنم پس خدا فرماید که من حقوق خود را بر بندهٔ خود بخشیدم اما حقوق خلق من هر که از او عفو
کند من آنقدر باو بدهم که او راضی شود پس من دست او را بگیرم و بیاورم نزد صراط پس ببینم که صراط لغزنده است
و میلرزد و گناهکاران بر آن بند نمیشود پس دست او را بگیرم و بیاورم و ملکی که موکلست بر صراط گوید
کیست این گویم فلان کس است از امت من که در دنیا ماه مرا روزه گرفته است بامید شفاعت من و ماه خدا را روزه
داشته است از برای طلب وعدهٔ خدا پس او را از صراط بگذرانم بعفو خدا تا آنکه او را ببهشت برسانم پس
رضوان گوید که امروز در بهشت را از برای امت تو میگشایم و او را داخل بهشت کنم پس حضرت امیرالمؤمنین ع
فرمود که روزه بدارید ماه حضرت رسالت را تا او شفیع شما گردد در روز قیامت و روزه بدارید ماه خدا را
تا بیاشامید از شراب سربمهر بهشت **فصل دویم** در بیان اعمال هر روز ماه شعبان بسند معتبر از حضرت امام رضا ع
منقولست که هر که در ماه شعبان هفتاد مرتبه استغفار کند گناهانش آمرزیده شود اگر چه بعدد ستارهای آسمان
باشد و در کتاب حسین بن سعید از حضرت صادق ع منقولست که حضرت رسول ص فرمود که شعبان ماه منست پس در اینماه
بسیار صلوات بفرستید بر من و بر اهل من و شعبان را ماه شفاعت میگویند زیرا که پیغمبر شما شفاعت میکند کسیرا

کرد در اینما صلوات بر او و بر آل او بفرستند و از حضرت صادق ع منقولستکه هر روز از روزهای ماه شعبان استغفار
و هر که در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه استغفار کند چنان باشد که در ماههای دیگر هفتاد هزار مرتبه استغفار
کرده باشد مردی پرسید که چگونه بگویم فرمود بگو اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ و بسند معتبر از حضرت
امام رضا ع منقولستکه هر که در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ
بنویسد خدا برای او برات بیزاری از آتش جهنم و بگذراند او را از صراط و داخل بهشت
گرداند او را و بسندهای معتبر منقولستکه هر که در هر روز این ماه هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ
آمرزش طلبم خدا را
اَلَّذِی لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیمُ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَاَتُوبُ اِلَیْهِ خدا نوح او را در افق مبین جا دهد و آن
که نیست معبودی مگر او بخشاینده مهربان زنده توانا و بازگشت میکنم بسوی او
فضا نهرها جاریست و قدحها در کناران نهرها هست بعدد ستارهای آسمان و در بعضی از روایات الْحَیُّ
الْقَیُّومُ پیش از الرَّحْمٰنُ الرَّحِیمُ است و هر دو خوبست و بسند معتبر منقولستکه حضرت امام زین العابدین ع
در هر روز ماه شعبان در وقت زوال اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةِ النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعِ الرِّسَالَةِ
و در شب نیمه اینماه این صلوات را میخواندند خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد درخت پیغمبری و جایگاه رسالت
وَمُخْتَلَفِ الْمَلٰئِكَةِ وَمَعْدِنِ الْعِلْمِ وَاَهْلِ بَیْتِ الْوَحْیِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ الْفُلْكِ
و محل آمد و شد فرشتگان و قرارگاه دانش و خانواده وحی خدایا رحمت فرست بر محمد و آل محمد کشتیهای روان
الْجَارِیَةِ فِی اللُّجَجِ الْغَامِرَةِ یَاْمَنُ مَنْ رَكِبَهَا وَیَغْرَقُ مَنْ تَرَكَهَا الْمُتَقَدِّمُ لَهُمْ مَارِقٌ وَالْمُتَاَخِّرُ عَنْهُمْ
در دریای ژرف و پوشیده ایمن باشد اگر سوار باشد آنرا و غرق باشد اگر واگذارد آنرا پیش گیرنده بر ایشان از دین بیرون است و عقب افتاده
زَاهِقٌ وَاللَّازِمُ لَهُمْ لَاحِقٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ الْكَهْفِ الْحَصِینِ وَغِیَاثِ الْمُضْطَرِّ
از ایشان ناچیز و ملازم مر ایشان را ملحق است خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد پناهگاه محکم و فریادرس درمانده
الْمُسْتَكِینِ وَمَلْجَاِ الْهَارِبِینَ وَمَنْجَا الْخَائِفِینَ وَعِصْمَةِ الْمُعْتَصِمِینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ
بیچاره و پناه گریختگان و رستگاه ترسندگان و نگاهدارنده چنگ درزدگان خدایا رحمت فرست بر محمد و آل
مُحَمَّدٍ صَلٰوةً كَثِیرَةً طَیِّبَةً تَكُونُ لَهُمْ رِضًی وَلِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ اَدَاءً وَقَضَاءً بِحَوْلٍ مِنْكَ وَقُوَّةٍ
محمد رحمتی بسیار پاکیزه که باشد مر ایشان را خوشنودی و در حق محمد و آل محمد اداء و بجا آوردن بقدرت از تو و توانائی
یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ الطَّیِّبِینَ الْاَبْرَارِ الْاَخْیَارِ الَّذِینَ اَوْجَبْتَ
ای پروردگار جهانیان خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد پاکان نیکان نیکوکار آنانکه واجب کردی بر
حُقُوقَهُمْ وَفَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَوِلَایَتَهُمْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاعْمُرْ قَلْبِی بِطَاعَتِكَ وَلَا
ایشان حقوق را و لازم کردی فرمانبرداری ایشانرا و دوستی ایشانرا خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و آبادان کن دل مرا بطاعت خود و
تُخْزِنِی بِمَعْصِیَتِكَ وَارْزُقْنِی مُوَاسَاةَ مَنْ قَتَّرْتَ عَلَیْهِ مِنْ رِزْقِكَ بِمَا وَسَّعْتَ عَلَیَّ مِنْ فَضْلِكَ
رسوا مسازی بنافرمانی تو و روزی کن مرا همراهی کسیکه تنگ گرفته براو از روزی تو بآنچه گشاده از من از فضل خود
وَنَشَرْتَ عَلَیَّ مِنْ عَدْلِكَ وَاَحْیَیْتَنِی تَحْتَ ظِلِّكَ وَهٰذَا شَهْرُ نَبِیِّكَ سَیِّدِ رُسُلِكَ صَلَوَاتُكَ
و پهن کردی بر من از عدالت خود و زنده داشته مرا در زیر سایه خود و اینماه پیغمبر تست بزرگ فرستادگان تو رحمتهای تو
عَلَیْهِ وَاٰلِهِ شَعْبَانُ الَّذِی حَفَفْتَهُ مِنْكَ بِالرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ الَّذِی كَانَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ
براو و آل او شعبانست که فرو گرفته او را از تو برحمت بر خوشنودی که باشد فرستاده خدا رحمت خدا

عَلَيْهِ وَآلِهِ يَدْأَبُ فِي صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ فِي لَيَالِيهِ وَأَيَّامِهِ بُخُوعاً لَكَ فِي إِكْرَامِهِ وَإِعْظَامِهِ
براو و آل او که کوشش مینمود در روزه او و ایستادن او در شبهای او و روزهای او فروتنی مر ترا در گرامی داشتن او و بزرگ کردن
إِلَى مَحَلِّ حِمَامِهِ اللَّهُمَّ فَأَعِنَّا عَلَى الِاسْتِنَانِ بِسُنَّتِهِ فِيهِ وَنَيْلِ الشَّفَاعَةِ لَدَيْهِ اللَّهُمَّ
او تا جایگاه فرود آمدن او خداوندا پس یاری کن ما را بر جاری شدن بطریقه او در این ماه و رسیدن بشفاعت نزد او خداوندا
فَاجْعَلْهُ لِي شَفِيعاً مُشَفَّعاً وَطَرِيقاً إِلَيْكَ مَهْيَعاً وَاجْعَلْنِي لَهُ مُتَّبِعاً حَتَّى أَلْقَاكَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
پس بگردان او را برای من شفاعت کننده و راهی بسوی تو راه وسیع و بگردان مرا برای او پیرو تا ملاقات کنم ترا روز قیامت
عَنِّي رَاضِياً وَعَنْ ذُنُوبِي غَاضِياً قَدْ أَوْجَبْتَ لِي مِنْكَ الرَّحْمَةَ وَالرِّضْوَانَ وَأَنْزَلْتَنِي دَارَ الْقَرَارِ
که از من خوشنود باشی و از گناهان من درگذرنده بتحقیق که واجب گردانیده برمن از خود رحمت و خوشنودی و فرود آوردی مرا خانه آرامگاه
وَمَحَلَّ الْأَخْيَارِ و سید بن طاوس ره بسند معتبر از ابن خالویه روایت کرده است اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
و جایگاه نیکان — که این مناجات حضرت امیر المؤمنین ع و امامان از فرزندان اوست که در ماه شعبان میخواندند
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْمَعْ دُعَائِي إِذَا دَعَوْتُكَ وَاسْمَعْ نِدَائِي إِذَا نَادَيْتُكَ وَأَقْبِلْ عَلَيَّ إِذَا نَاجَيْتُكَ
آل محمد و بشنو خواندن مرا هرگاه بخوانم ترا و بشنو ندای مرا هرگاه ندا کنم ترا و رو آور بر من چون راز گویم ترا
فَقَدْ هَرَبْتُ إِلَيْكَ وَوَقَفْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ مُسْتَكِيناً مُتَضَرِّعاً إِلَيْكَ رَاجِياً لِمَا لَدَيْكَ ثَوَابِي
پس بتحقیق که گریخته ام بسوی تو و ایستاده ام پیش روی تو با شکستگی زاری کننده بسوی تو امیدوار مر آنچه نزد تست از ثواب من
وَتَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَتَخْبُرُ حَاجَتِي وَتَعْرِفُ ضَمِيرِي وَلَا يَخْفَى عَلَيْكَ أَمْرُ مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ وَمَا أُرِيدُ
و میدانی آنچه در نفس منست و مطلعی حاجت مرا و میدانی نهانی دل مرا و پوشیده نیست بر تو امر بازگشت من و آرامگاه من و آنچه اراده
أَنْ أُبْدِئَ بِهِ مِنْ مَنْطِقِي وَأَتَفَوَّهَ بِهِ مِنْ طَلِبَتِي وَأَرْجُوهُ لِعَاقِبَتِي وَقَدْ جَرَتْ مَقَادِيرُكَ عَلَيَّ يَا
دارم که ابتدا کنم بآن از سخن گفتن خود و ملفوظ کنم بآن از حاجت خود و امید دارم آنرا برای عاقبت خود و بتحقیق که روان شده تقدیرات تو بر من ای
سَيِّدِي فِيمَا يَكُونُ مِنِّي إِلَى آخِرِ عُمْرِي مِنْ سَرِيرَتِي وَعَلَانِيَتِي وَبِيَدِكَ لَا بِيَدِ غَيْرِكَ زِيَادَتِي وَنَقْصِي
سید من در آنچه باشد از من تا آخر عمر من از نهان من و آشکار من و بدست تست نه بدست غیر تو زیادتی من و کم کردن
وَنَفْعِي وَضَرِّي إِلٰهِي إِنْ حَرَمْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْزُقُنِي وَإِنْ خَذَلْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُنِي إِلٰهِي أَعُوذُ
من و سود من و زیان من خداوندا اگر محروم کنی مرا پس کیست که روزی دهد مرا و اگر خوار کنی مرا پس کیست که یاری دهد مرا خداوندا پناه میبرم
بِكَ مِنْ غَضَبِكَ وَحُلُولِ سَخَطِكَ إِلٰهِي إِنْ كُنْتُ غَيْرَ مُسْتَأْهِلٍ لِرَحْمَتِكَ فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَيَّ
بتو از خشم تو و فرود آمدن خشم تو خداوندا اگر باشم من که لایق نباشم مر رحمت ترا پس تو سزاواری که بخشش کنی بر
بِفَضْلِ سَعَتِكَ إِلٰهِي كَأَنِّي بِنَفْسِي وَاقِفَةٌ بَيْنَ يَدَيْكَ وَقَدْ أَظَلَّهَا حُسْنُ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ فَفَعَلْتَ مَا
من بزیادتی وسعت تو خداوندا گویا من میبینم خود را ایستاده در پیش روی تو و بتحقیق که سایه افکنده نیکی اعتماد من بر تو پس کرده باشی
أَهْلُهُ وَتَغَمَّدْتَنِي بِعَفْوِكَ إِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ بِذَلِكَ وَإِنْ كَانَ قَدْ دَنَا أَجَلِي وَلَمْ يُدْنِنِي
آنچه تو سزاوار آنی و پوشیده باشی مرا بعفو خود اگر درگذری پس کیست سزاوارتر از تو باین و اگر باشد که بتحقیق نزدیک من مرگ رسیده و نزدیک
مِنْكَ عَمَلِي فَقَدْ جَعَلْتُ الْإِقْرَارَ بِالذَّنْبِ إِلَيْكَ وَسِيلَتِي إِلٰهِي قَدْ جُرْتُ عَلَى نَفْسِي فِي النَّظَرِ لَهَا فَلَهَا
نکرده مرا از تو کردار من و بتحقیق قرار دادم اقرار بگناه بسوی تو وسیله نجات من خداوندا من بتحقیق جرئت کردم بر نفس خود در تأمل نمودن در آن
الْوَيْلُ إِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَهَا إِلٰهِي لَمْ يَزَلْ بِرُّكَ عَلَيَّ أَيَّامَ حَيَاتِي فَلَا تَقْطَعْ بِرَّكَ عَنِّي فِي مَمَاتِي إِلٰهِي كَيْفَ آيَسُ
پس مراوراست جهنم اگر نیامرزی او را خداوندا من همیشه بود نیکی تو بر من ایام زندگی من پس مبر نیکی خود را از من در مردن من خداوندا من چگونه نومید

بقية ان

مِنْ حُسْنِ نَظَرِكَ لي بَعْدَ مَماتي وَأَنْتَ لَمْ تُوَلِّني إِلَّا الْجَميلَ في حَياتي إِلٰهي تَوَلَّ مِنْ أَمْري ما أَنْتَ أَهْلُهُ
از نیکی نگریستن تو مرا بعد از مردن من و تو نکردی نسبت من مگر نیکی در زندگی من ای خدای من دوست دار از کار من سزاوار آنی تو

وَعُدْ بِفَضْلِكَ عَلىٰ مُذْنِبٍ قَدْ غَمَرَهُ جَهْلُهُ إِلٰهي قَدْ سَتَرْتَ عَلىٰ ذُنُوبًا فِي الدُّنْيا وَأَنَا أَحْوَجُ إِلىٰ
و مهربانی کن بفضل خود بر گناهکار بتحقیق پوشیده او را نادانی او الهی بتحقیق پوشیدی بر من گناه را در دنیا و من محتاج ترم بسوی

سَتْرِها عَلَيَّ مِنْكَ فِي الْأُخْرىٰ إِلٰهي قَدْ أَحْسَنْتَ إِلَيَّ إِذْ لَمْ تُظْهِرْها لِأَحَدٍ مِنْ عِبادِكَ الصّالِحينَ
پوشانیدن آن از تو در آنجهان خدای من بتحقیق که نیکی کردی بمن چون نمایان نکردی گناه را برای احدی از بندگان تو شایستگان

فَلا تَفْضَحْني يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَلىٰ رُؤُسِ الْأَشْهادِ إِلٰهي جُودُكَ بَسَطَ أَمَلي وَعَفْوُكَ أَفْضَلُ مِنْ عَمَلي إِلٰهي
پس رسوا مکن مرا در روز قیامت بر حضور حاضران خدای من بخشش تو پهن کرده آرزوی مرا و عفو تو افزون از کردار من الهی

فَسُرَّني بِلِقائِكَ يَوْمَ تَقْضي فيهِ بَيْنَ عِبادِكَ إِلٰهي اعْتِذاري إِلَيْكَ اعْتِذارُ مَنْ لَمْ يَسْتَغْنِ عَنْ قَبُولِ
پس شاد کن مرا بملاقات خود روزی که حکم کنی در آن میان بندگان خود خدای من عذر جوی من بسوی تو عذر جوئی کسیکه بی نیاز نباشد از پذیرفتن

عُذْرِهِ فَاقْبَلْ عُذْري يا أَكْرَمَ مَنِ اعْتَذَرَ إِلَيْهِ الْمُسيؤُنَ إِلٰهي لا تَرُدَّ حاجَتي وَلا تُخَيِّبْ طَمَعي وَلا
عذر او پس بپذیر عذر مرا ای کریم تر از آنکه عذر جوئی کنند بسوی او بدکاران الهی من رد مکن حاجت مرا و محروم مکن طمع مرا و نه

تَقْطَعْ مِنْكَ رَجائي وَأَمَلي إِلٰهي لَوْ أَرَدْتَ هَوانِي لَمْ تَهْدِني وَلَوْ أَرَدْتَ فَضيحَتي لَمْ تُعافِني إِلٰهي
ببر از خود امید مرا و آرزوی مرا خدای من اگر میخواستی خواری مرا هدایت نمیکردی مرا و اگر میخواستی رسوائی مرا عافیت نمیبخشیدی مرا

ما أَظُنُّكَ تَرُدُّني في حاجَةٍ قَدْ أَفْنَيْتُ عُمْري في طَلَبِها مِنْكَ إِلٰهي فَلَكَ الْحَمْدُ أَبَدًا أَبَدًا دائِمًا سَرْمَدًا
گمان نمیبرم ترا که برگردانی در حاجت من بتحقیق بپایان رساندم عمر خود را در طلب او از تو خدای من پس مر تراست ستایش پیوسته همیشه همیشه

يَزيدُ وَلا يَبيدُ كَما تُحِبُّ وَتَرْضىٰ إِلٰهي إِنْ أَخَذْتَني بِجُرْمي أَخَذْتُكَ بِعَفْوِكَ وَإِنْ أَخَذْتَني بِذُنُوبي
که فزایش کند و کم نگردد و چنانچه دوست داری و خوشنودی خداوند اگر بگیری مرا بگناه من فرا گیرم با پرسش تو و اگر فرا گیری مرا بگناهان من

أَخَذْتُكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَإِنْ أَدْخَلْتَني النّارَ أَعْلَمْتُ أَهْلَها أَنّي أُحِبُّكَ إِلٰهي إِنْ كانَ صَغُرَ في جَنْبِ
فرا گیرم ترا با آمرزش تو و اگر در آوری مرا با تش آگاه میکنم اهل آنرا بدرستیکه من دوستدارم ترا خدایا اگرچه کوچکست در پهلوی

طاعَتِكَ عَمَلي فَقَدْ كَبُرَ في جَنْبِ رَجائِكَ أَمَلي إِلٰهي كَيْفَ أَنْقَلِبُ مِنْ عِنْدِكَ بِالْخَيْبَةِ مَحْرُومًا وَقَدْ
طاعت تو کردار من پس بتحقیق بزرگست در پهلوی امید واری تو آرزوی من خدایا چگونه برگردم از نزد تو بنا امیدی محروم و بتحقیق

كانَ حُسْنُ ظَنّي بِجُودِكَ أَنْ تَقْلِبَني بِالنَّجاةِ مَرْحُومًا إِلٰهي وَقَدْ أَفْنَيْتُ عُمْري في شِرَّةِ السَّهْوِ عَنْكَ
که بود گمان خوب من بجود تو آنکه برگردانی مرا برستگاری رحم کرده شده خدایا و بتحقیق فانی کردم عمر خود را در حرص بیخبری از تو

وَأَبْلَيْتُ شَبابي في سَكْرَةِ التَّباعُدِ مِنْكَ إِلٰهي فَلَمْ أَسْتَيْقِظْ أَيّامَ اغْتِراري بِكَ وَرُكُوني إِلىٰ سَبيلِ
و کهنه کردم جوانی خود را در مستی دوری از تو خدای من پس بیدار نشدم روزگار فریفتگی من بتو و مایل بودم بسوی راه

سَخَطِكَ إِلٰهي وَأَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ قائِمٌ بَيْنَ يَدَيْكَ مُتَوَسِّلٌ بِكَرَمِكَ إِلَيْكَ إِلٰهي أَنَا عَبْدٌ
خشم تو خدای من و من بنده توام و پسر بنده تو ایستاده در پیش روی تو توسل جوینده بکرم تو بسوی تو خدای من من بنده

أَتَنَصَّلُ إِلَيْكَ مِمّا كُنْتُ أُواجِهُكَ بِهِ مِنْ قِلَّةِ اسْتِحْيائي مِنْ نَظَرِكَ وَأَطْلُبُ الْعَفْوَ مِنْكَ إِذِ الْعَفْوُ
عذر خواهم بسوی تو از آنچه بودم که مواجه میشدم بآن از کم بودن حیای خود از دیدن تو و طلب میکنم گذشت را از تو چون گذشت

نَعْتٌ لِكَرَمِكَ إِلٰهي لَمْ يَكُنْ لي حَوْلٌ فَأَنْتَقِلَ بِهِ مِنْ مَعْصِيَتِكَ إِلّا في وَقْتٍ أَيْقَظْتَني لِمَحَبَّتِكَ
صفتست مر کرم ترا خدای من نیست برای من حولی پس برگردم بآن از نافرمانی تو مگر در هنگامیکه بیدار کنی مرا برای دوستی خود

وَكَمَا اَرَدْتَ اَنْ اَكُونَ كُنْتُ فَشَكَرْتُكَ بِاِدْخَالِي فِي كَرَمِكَ وَلِتَطْهِيرِ قَلْبِي مِنْ اَوْسَاخِ الْغَفْلَةِ

و همچنین میخواهی تو اینکه باشم پس شکر کنم ترا بدرآوردن در کرم تو و پاک کردن دل من از چرکهای بیخبری از تو

عَنْكَ اِلٰهِي انْظُرْ اِلَيَّ نَظَرَ مَنْ نَادَيْتَهُ فَاَجَابَكَ وَاسْتَعْمَلْتَهُ بِمَعُونَتِكَ فَاَطَاعَكَ يَا قَرِيباً لَا يَبْعُدُ

خدا من نظر کن بسوی من نظر کردن آنکه ندا کردی او را پس اجابت کرد ترا و بکار داشته او را بیاری خود پس فرمانبرداری کرده ترا ای

عَنِ الْمُغْتَرِّ بِهِ وَيَا جَوَاداً لَا يَبْخَلُ عَمَّنْ رَجَا ثَوَابَهُ اِلٰهِي هَبْ لِي قَلْباً يُدْنِيهِ مِنْكَ شَوْقُهُ وَلِسَاناً

نزدیکی که دور نمیگردد از فریفته خود ای بخشنده که بخل نمیکند از آنکه امید دارد ثواب او را خدایا ببخش مرا دلی که نزدیک کند او را از تو آرزومندی او و زبانی

يُرْفَعُ اِلَيْكَ صِدْقُهُ وَنَظَراً يُقَرِّبُهُ مِنْكَ حَقُّهُ اِلٰهِي اِنَّ مَنْ تَعَرَّفَ بِكَ غَيْرُ مَجْهُولٍ وَمَنْ لَاذَ

که بالا برده شود بسوی تو راستی او و نظری که او را نزدیک گرداند از تو راستی او خدای من بدرستیکه هر که شناخت ترا نیست مجهول و آنکه پناه برد

بِكَ غَيْرُ مَخْذُولٍ وَمَنْ اَقْبَلْتَ عَلَيْهِ غَيْرُ مَمْلُوكٍ اِلٰهِي اِنَّ مَنِ انْتَهَجَ بِكَ لَمُسْتَنِيرٌ وَاِنَّ مَنِ

بتو نیست خوار گرده شده و آنکه رو کردی تو بر او نیست مغلوب خدایا بدرستیکه هر که راه یافت بتو هر آینه روشنی جوینده و بدرستیکه هر که

اعْتَصَمَ بِكَ لَمُسْتَجِيرٌ وَقَدْ لُذْتُ بِكَ يَا اِلٰهِي فَلَا تُخَيِّبْ ظَنِّي مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تَحْجُبْنِي عَنْ رَاْفَتِكَ

چنگ زند بتو هر آینه زنهار جوینده و بتحقیق که پناه بردم بتو خدایا پس ناامید مکن مرا از رحمت خود و منع مکن مرا از مهربانی خود

اِلٰهِي اَقِمْنِي فِي اَهْلِ وِلَايَتِكَ مُقَامَ مَنْ رَجَا الزِّيَادَةَ فِي مَحَبَّتِكَ اِلٰهِي وَاَلْهِمْنِي وَلَهاً بِذِكْرِكَ اِلٰى

خدایا بپای دار مرا در اهل دوستان خود جایگاه کسی امید داشته زیادتی در محبت تو خدایا و الهام کن مرا اشتیاق بیاد تو بسوی یاد تو

ذِكْرِكَ وَاجْعَلْ هِمَّتِي اِلٰى رَوْحِ نَجَاحِ اَسْمَائِكَ وَمَحَلِّ قُدْسِكَ اِلٰهِي بِكَ عَلَيْكَ اِلَّا اَلْحَقْتَنِي

و بگردان آهنگ مرا بسوی راحت فیروزی نامهای تو و جاهای قدس تو خدایا بتو بر تو برسان مرا بجایگاه

بِمَحَلِّ اَهْلِ طَاعَتِكَ وَالْمَثْوَى الصَّالِحِ مِنْ مَرْضَاتِكَ فَاِنِّي لَا اَقْدِرُ لِنَفْسِي دَفْعاً وَلَا اَمْلِكُ لَهَا

اهل فرمانبرداری تو و آرامگاه شایسته از خوشنودی تو بدرستیکه من توانائی ندارم برای خود دفع را و مالک نیستم مر او را

نَفْعاً اِلٰهِي اَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الْمُذْنِبُ وَمَمْلُوكُكَ الْمُنِيبُ الْمَعِيبُ فَلَا تَجْعَلْنِي مِمَّنْ صَرَفْتَ عَنْهُ

سودی خدایا منم بنده تو ناتوان گناهکار و بنده تو رجوع نماینده ناپسندیده پس مگردان مرا از آنکه گردانیدی از او

وَجْهَكَ وَحَجَبَهُ سَهْوُهُ عَنْ عَفْوِكَ اِلٰهِي هَبْ لِي كَمَالَ الْاِنْقِطَاعِ اِلَيْكَ وَاَنِرْ اَبْصَارَ قُلُوبِنَا

روی خود را و منع نمودی او را غفلت او از عفو تو خدایا ببخش مرا کمال بریدن بسوی تو و روشن کن دیدهای دلهای ما را

بِضِيَاءِ نَظَرِهَا اِلَيْكَ حَتّٰى تَخْرِقَ اَبْصَارُ الْقُلُوبِ حُجُبَ النُّورِ فَتَصِلَ اِلٰى مَعْدِنِ الْعَظَمَةِ وَتَصِيرَ

بروشنی نگریستن آن بسوی تو تا آنکه دیدهای دلها حجابهای نور را پس برسد بسوی قرارگاه بزرگی و بگردد

اَرْوَاحُنَا مُعَلَّقَةً بِعِزِّ قُدْسِكَ اِلٰهِي وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ نَادَيْتَهُ فَاَجَابَكَ وَلَاحَظْتَهُ فَصَعِقَ لِجَلَالِكَ

نفوس ما در آویخته بعزت پاکی تو خدایا و بگردان مرا از آنکه خواندی او را پس اجابت کرد ترا و نگریستی او را پس بیهوش شد

فَنَاجَيْتَهُ سِرّاً وَعَمِلَ لَكَ جَهْراً اِلٰهِي لَمْ اُسَلِّطْ عَلٰى حُسْنِ ظَنِّي قُنُوطَ الْاِيَاسِ وَلَا انْقَطَعَ رَجَائِي

پس راز گفتی او را پنهان و کردار ترا آشکار خدایا مسلط نگردان بر نیکی گمان من اعتقاد شده نومیدی را و بریده نشود امید من

مِنْ جَمِيلِ كَرَمِكَ اِلٰهِي اِنْ كَانَتِ الْخَطَايَا قَدْ اَسْقَطَتْنِي لَدَيْكَ فَاصْفَحْ عَنِّي بِحُسْنِ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ

از نیکی کرم تو خدایا اگر باشد خطاها تحقیق انداخته مرا نزد تو پس درگذر از من به نیکی توکل من بر تو

اِلٰهِي اِنْ حَطَّتْنِي الذُّنُوبُ مِنْ مَكَارِمِ لُطْفِكَ فَقَدْ نَبَّهَنِي الْيَقِينُ اِلٰى كَرَمِ عَطْفِكَ اِلٰهِي

خدا من اگر پست گرده مرا گناهان از بزرگی مهربانیهای تو پس بتحقیق که آگاه کرد مرا یقین بسوی کرم عطف تو خدایا

اِن اَنامَتْنی الغفلةُ عن الاستعدادِ للقائكَ فقد نبّهتنی المعرفةُ بکرمِ آلائكَ الهی اِن
اگر خوابانید مرا بیخبری از آماده شدن بر ملاقات تو پس بتحقیق آگاه کرد مرا شناختن بزرگی نعمتهای تو ای خداوند من اگر
دعانی الی النارِ عظیمُ عقابكَ فقد دعانی الی الجنةِ جزیلُ ثوابكَ الهی فلكَ اسئلُ
بخواند مرا بسوی آتش بزرگی عقاب تو پس بتحقیق که میخواند مرا بسوی بهشت بسیاری ثواب تو خداوند من پس مر ترا سؤال میکنم
والیكَ ابتهلُ وارغبُ واسئلكَ ان تصلّی علی محمدٍ وآلِ محمدٍ وان تجعلنی ممّن یدیمُ ذکرَكَ
وبسوی تو تضرع میکنم وخود شنیدم ومیخواهم ترا اینکه رحمت فرستی بر محمد وآل محمد واینکه بگردانی مرا از آنکه همیشه یاد است
ولا ینقضُ عهدَكَ ولا یغفلُ عن شکرِكَ ولا یستخفُّ بامرِكَ الهی والحقنی بنورِ عزّكَ الابهجِ
ونمی شکند عهد ترا وبیخبر نمیباشد از شکر وسبک نمیشمارد فرمان ترا ای خداوند من ورسان مرا بروشنی عزت خود که
فاکونَ لكَ عارفاً وعن سواكَ منحرفاً ومنكَ خائفاً مراقباً یا ذا الجلالِ والاکرامِ وصلّی
بهتر است پس باشم مر ترا شناسا واز غیر تو برگشته واز تو ترسان بیمناک ای خداوند بزرگوار وگرامی داشتن ورحمت
اللهُ علی محمدٍ رسولهِ وآلهِ الطاهرینَ وسلّمَ تسلیماً کثیراً واین از مناجاتهای جلیل القدر است
خدا بر محمد فرستاده او وآل او که پاکانند ودرود فرستاد درود بسیار ودر مضامین عالیه مشتملست ودر همه
اوقات که حضور قلبی باشد خواندن مناسبست واز حضرت لا اله الا اللهُ ولا نعبدُ الّا ایّاهُ
رسول ص منقولستکه هرکه در مجموع ماه شعبان هزار مرتبه بگوید نیست خدائی مگر خدا ونمی پرستیم مگر او را خالص
مخلصینَ لهُ الدینَ ولو کرهَ المشرکونَ خدا عبادت هزار ساله در نامهٔ عمل او بنویسد وگناه هزار ساله
کننده مر او را دین واگرچه کراهت دارند مشرکان از او محو کند واز قبر بیرون آید با روی نورانی مانند ماه شب چهارده
واو را صدیق بنویسند وبسند معتبر منقولستکه از حضرت صادق ع سؤال کردند از فضیلت روزه رجب
حضرت فرمود که چرا غافلید از روزهٔ شعبان راوی گفت یابن رسول الله چه ثواب دارد کسیکه یکروز
شعبان را روزه دارد گفت والله بهشت ثواب اوست گفت یابن رسول الله بهترین عملها در اینماه چیست
فرمود تصدق کردن وطلب آمرزش نمودن هرکه در اینماه تصدق بکند خدا آنرا تربیت میکند چنانچه یکی از
شما شتر بچه خود را تربیت میکند تا آنکه در قیامت مانند کوه احد بصاحبش برسد فصل پنجم در بیان
فضایل واعمال مخصوصهٔ اول ماه شعبانست تا ایام البیض بسندهای معتبر از حضرت صادق ع منقولستکه هرکه
روز اول ماه شعبانرا روزه دارد بهشت او را واجب گردد البته واز حضرت امام رضا ع منقولست استحباب
روزهٔ سه روز اول ماه وسه روز میان ماه وسه روز آخر واز حضرت امیر المؤمنین ع منقولستکه حضرت رسول
ص فرمود که در هر پنجشنبهٔ ماه شعبان زینت میکنند آسمانها را پس ملائکه میگویند خداوندا بیامرز روزه
داران این روز را ودعای ایشانرا مستجاب گردان وروز سیم ماه شعبان روز بسیار مبارکیست وموافق مشهور
روز ولادت حضرت امام حسین ع است واز حضرت صاحب الامر ع فرمانی بیرون آمد که روز اللّهمّ انّی
سیم ماه شعبان روز ولادت حضرت امام حسین ع است پس روز سیم را روزه بدارید واین دعا بخوانید خداوندا ایکه
اسئلكَ بحقِّ المولودِ فی هذا الیومِ الموعودِ بشهادتهِ قبلَ استهلالهِ وولادتهِ بکتهُ
من سؤال میکنم ترا بحرمت آنکه متولد شده در این روز وعده داده شده بشهادت خود پیش از استهلال او وولادت آن گریه کرد
السماءُ ومن فیها والارضُ ومن علیها ولمّا یطأ لابتیها قتیلِ العبرةِ وسیّدِ الاسرةِ
او را آسمان وهرکه در اوست وزمین وهرکه بر اوست وحال آنکه حرکت نکرده بود کشته شدن هرسنگ وبزرگ قوم مددکرده

روزه

الممدود بالنصرة يوم الكرة المعوض من قتله ان الائمة من نسله والشفاء في تربته
مدد کرده شده بیاری در روز رجعت عوض داده شده از قتل او که پیشوایان از نسل او وشفا در تربت او
والفوز معه في اوبته والاوصياء من عترته بعد قائمهم وغيبته حتى يدركوا الاوتار
ورستگاری با او در رجعت او واوصیا از ذریت او بعد از ظهور قائمشان وغیبت او تا آنکه دریابند خونها را
ويثاروا الثار ويرضوا الجبار ويكونوا خير انصار صلى الله عليهم مع اختلاف الليل و
وطلب کنند خونها را وخوشنود سازند خدا را وباشند بهترین یاران رحمت فرستد خدا بر ایشان با آمد وشد شب
النهار اللهم فبحقهم اليك اتوسل واسئل سؤال مقترف ومعترف مسيء الى نفسه مما فرط
روز خداوندا پس بحق ایشان بسوی تو توسل جویم وسؤال میکنم سؤال گناهکار اعتراف کننده بد کننده بسوی خود از آنچه گذشت
في يومه وامسه يسئلك العصمة الى محل رمسه اللهم صل على محمد وعترته واحشرنا
در این روز واین شب میخواهم ترا عصمت را تا بجایگاه دفن خود خداوندا رحمت فرست بر محمد و ذریه او ومحشور کن ما را
في زمرته وبوئنا معه دار الكرامة ومحل الاقامة اللهم وكما اكرمتنا بمعرفته فاكرمنا
در گروه او ودر آور ما را با او در خانه کرامت وجایگاه قرار خداوندا چنانچه گرامی داشتی ما را بشناختن او پس
بزلفته وارزقنا مرافقته وسابقته واجعلنا ممن يسلم لامره ويكثر الصلوة عليه
گرامی دار ما را بقرب او وروزی کن ما را رفاقت او وپیشی گرفتن او وبگردان ما را از آنکه گردن نهند بفرمان او وبسیار رحمت بر او
عند ذكره وعلى جميع اوصيائه واهل اصطفائه الممدودين منك بالعدد الاثني عشر
نزد یاد او وبر همه اوصیای او واهل برگزیدگان او که کشیده شدند از جانب تو بعدد دوازده ستاره
النجوم الزهر والحجج على جميع البشر اللهم وهب لنا في هذا اليوم خير موهبة وانجح لنا فيه كل
ستارهای روشن وحجتها بر همه آدمیان خداوندا بخش ما را در این روز بهتر بخشیدنی وبر آور برای ما در آن هر
طلبة كما وهبت الحسين لمحمد جده وعاذ فطرس بمهده فنحن عائذون بقبره من بعده نشهد
حاجتی چنانچه بخشیدی حسین را برای محمد جد او وبه او پناه گرفت فطرس بمهد او پس پناه برنده ایم بقبر او از بعد او می بینیم
تربته وننتظر اوبته امين رب العالمين وزیارت آنحضرت وغسل زیارت در این روز مستحب است
دفن او را وانتظار داریم بازگشت او را بپذیر ای پروردگار جهانیان وکیفیت زیارت بعد از این مذکور خواهد شد

ان شاء الله تعالی وشیخ طوسی ره روایتی نقل کرده است که حضرت امام حسین ع در روز پنجم این ماه متولد شد است اگر احتیاطا هر دو روز را حرمت بدارد واعمال را بعمل آورد خصوصا زیارت آنحضرت را اولی است شیخ بسند معتبر از حضرت صادق ع روایت کرده است که حضرت امیر المؤمنین ع در روز هفتم ماه شعبان متولد شده است گرچه خلاف مشهور است چنانچه در ماه رجب مذکور شد اما بر وفق این روایت اگر در روز زیارت آنحضرت وسایر اعمال خیر را در این روز بعمل آورند مناسب است وفصل چهارم در اعمال ایام البیض ماه شعبان است یعنی سیزدهم وچهاردهم وپانزدهم که در اعمال ماه رجب مذکور شد سنت است که در شب سیزدهم دو رکعت ودر شب چهاردهم چهار رکعت ودر شب پانزدهم شش رکعت نماز بجا آورند ودر هر رکعت بعد از حمد سوره یس وتبارک الذی بیده الملک وقل هو الله احد بخوانند ودر نماز سنی سورها اگر از حفظ نتوانند خواند از روی قرآن بخوانند وروزه هر سه روز سنت است وفضایل واعمال شب پانزدهم زیاده از آنست که در این رساله احصا توان نمود واکتفا مینمائیم بآنچه صحیح است از حضرت امیر المؤمنین ع منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه وآله فرمود

کرچون شب نصف شعبان شود شبش را بعبادت بایستید و روزش را روزه بدارید بدرستیکه از اول تا اخر این شب از جانب خدا ندا میرسد که ایا استغفا کننده هست که از ما طلب امرزش کند از کناهان خود و ما کناهان او را بیامرزیم ایا کسی هست که از ما طلب روزی کند تا روزی او را فراخ کردانیم و غسل در این شب سنتست و از حضرت صادق ع منقولست که روزه بدارید ماه شعبان را و در شب نیمه ان غسل کنید که باعث تخفیف کناهان شما باشد و رحمت الهی شما را دریابد و از جمله اعمال اینشب زیارت حضرت امام حسین ع است و از حضرت امام زین العابدین ع منقولست که هر که خواهد با او مصافحه کنند روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر پس زیارت کند حضرت امام حسین ع را در شب نیمه شعبان زیرا که ملئکه و پیغمبران در اینشب از خدا رخصت میطلبند که بزیارت انحضرت بیایند و رخصت میابند پس خوشا حال کسیکه این بزرکواران با او مصافحه کنند و از جمله ایشانند پنج پیغمبر اولوا العزم نوح و ابرهیم و موسی و عیسی و محمد که مبعوث کردیده اند بمشرق و مغرب من برجنیان و ادمیان و از حضرت صادق ع منقولستکه در شب نیمه شعبان میامرزند جمیع کناهان کسیرا که انحضرت را زیارت کند در اینشب و اقل زیارت انحضرت انستکه بیاید بصحرای کشاده درایید و بجانب راست اسمان و بجانب چپ و بالای سر نظر کند پس با نکشت شهادت اشاره کند بجانب راست قبله و بکوید

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

درود بر تو ای ابا عبدالله درود بر تو ای پسر فرستاده خدا درود بر تو

وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَكَاتُهُ واکر یکی از زیارات مبسوطه را بعمل اورد بهتر است و از جمله انها اینست السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ

و رحمتهای خدا و برکتهای او درود بر تو ای وارث آدم

صِفْوَةِ اللّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرٰهِيمَ

برگزیده خدا درود بر تو ای میراث برنده نوح پیغمبر خدا درود بر تو ای میراث برنده ابراهیم

خَلِيلِ اللّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ

دوست خدا درود بر تو ای میراث برنده موسی هم سخن خدا درود بر تو ای میراث برنده عیسی روح

اللّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَلِيِّ

خدا درود بر تو ای میراث برنده محمد دوست خدا درود بر تو ای میراث برنده امیر گروندگان دوست

اللّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ

خدا درود بر تو ای پسر محمد برگزیده درود بر تو ای پسر علی پسندیده درود بر تو

يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللّهِ وَابْنَ

ای پسر فاطمه زهرا درود بر تو ای پسر خدیجه کبری درود بر تو ای خون خدا و پسر

ثَارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ

خون خدا و ای خون ریخته شده گواهی میدهم بدرستیکه تو بتحقیق برپا داشتی نماز را و دادی زکوة را و امر کردی به نیکی و نهی کردی

عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَطَعْتَ اللّهَ وَرَسُولَهُ حَتّٰى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَلَعَنَ اللّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللّهُ أُمَّةً

از زشتی و فرمان بردی خدا و فرستاده او را تا آنکه در رسید ترا موت پس دور سازد خدا گروهی را که کشتند ترا و لعنت کند خدا گروهی

ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ

که ستم کردند ترا و لعنت کند خدا گروهی را که شنیدند این واقعه را پس خوشنود شدند بآن ای آقای من ای ابا عبدالله گواهی میدهم که تو

كُنْتَ نُوراً فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا

بودی نور در صلبهای بزرگوار و رحمهای پاکیزه نجس نکرد ترا جاهلیت بنجاستهای خود

وَلَمْ تُلْبِسْكَ مِنْ مُدْلَهِمَّاتِ ثِيَابِهَا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ وَأَرْكَانِ الْمُؤْمِنِينَ

و نپوشانید ترا از جامهای تیره خود و گواهی میدهم که تو از ستونهای دینی و رکنهای گروندگان

وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ

و گواهی میدهم که توئی پیشوای نیکوکار پرهیزکار پسندیده پاک راه نمای راه یافتگان و گواهی میدهم که پیشوایان از

وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَأَعْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَأُشْهِدُ اللَّهَ

فرزندان تو کلمه پرهیزکاری و نشانهای هدایت و دست آویز محکم و حجت بر اهل دنیا و گواه میگیرم خدا

وَمَلَائِكَتَهُ وَأَنْبِيَاءَهُ وَرُسُلَهُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِإِيَابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرَايِعِ دِينِي وَخَوَاتِيمِ

و فرشتگان و پیغمبران او و فرستادگان او که من بشما گرونده ام و برجعت شما یقین بآداب دین خود و آخر

عَمَلِي وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ وَأَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَعَلَى

کردار خود و دل من بر دل شما سالم است و امر من مرامر شما را پیروی کننده درودهای خدا بر شما و بر جانهای شما و بر

أَجْسَادِكُمْ وَعَلَى أَجْسَامِكُمْ وَعَلَى شَاهِدِكُمْ وَعَلَى غَائِبِكُمْ وَعَلَى ظَاهِرِكُمْ وَعَلَى بَاطِنِكُمْ

جسدهای شما و بر جسمهای شما و بر حاضر شما و بر غائب شما و بر آشکار شما و بر پنهان شما

پس دو رکعت نماز زیارت میکند و اگر نماز را پیش از زیارت بکند بهتر است و بگوید السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ

بر تو ای پسر درود

و اگر از دور زیارت کند پس قصد زیارت علی بن الحسین کند و بگوید

رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ

فرستاده خدا درود بر تو ای پسر پیغمبر خدا درود بر تو ای پسر پادشاه گروندگان درود

عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَظْلُومُ

بر تو ای پسر حسین شهید درود بر تو ای شهید درود بر تو ای ستمدیده

وَابْنَ الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ

و پسر ستمدیده لعنت کند خدا گروهی را که کشتند ترا و لعنت کند خدا گروهی را که ستم کردند ترا و لعنت کند خدا گروهی را که شنیدند این را پس

فَرَضِيَتْ بِهِ پس قصد زیارت سایر شهدا را بکند و بگوید السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَأَحِبَّاءَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ

خشنود شدند درود بر شما ای یاوران خدا و دوستان او درود بر شما

يَا أَصْفِيَاءَ اللَّهِ وَأَوِدَّاءَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ

ای برگزیدگان خدا و دوستان او درود بر شما ای یاوران دین خدا درود بر شما ای یاوران

رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ

فرستاده خدا درود بر شما ای یاوران پادشاه گروندگان درود بر شما ای یاوران فاطمه بزرگ

نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الزَّكِيِّ النَّاصِحِ السَّلَامُ

زنان جهانیان درود بر شما ای یاوران ابی محمد حسن پسر علی پاکیزه نصیحت کننده درود

عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي طِبْتُمْ وَطَابَتِ الْأَرْضُ الَّتِي فِيهَا دُفِنْتُمْ وَفُزْتُمْ

بر شما ای یاوران ابی عبدالله پدرم فدای شما باد و مادرم که پاکیزه اید و پاکست زمینی که در آن مدفون شده اید و رستگار شدید

فَوْزاً عَظِیماً فَیا لَیْتَنِی کُنْتُ مَعَکُمْ فَاَفُوزَ مَعَکُمْ و در شب اول و یازدهم ماه رجب و در بیست و پنجم ماه

رستگاری بزرگ پس کاشکی میبودم با شما رستگار میشدم با شما

شعبان و شبها ماه مبارک رمضان و شبهای عید و سایر ایام میتوان زیارت آنحضرت مستحب است بهمین طریق زیارت میتوان کرد و زیارت مبسوطه مخصوصه را

در کتاب تحفة الزائر ذکر کرده ام هر که خواهد بآن کتاب رجوع نماید و از جمله برکات اینشب آنست که ولادت

با سعادت حضرت صاحب الامر عم در اینشب واقع شده و باین سبب اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ لَیْلَتِنا هٰذِهِ وَمَوْلُودِها

سنت است که این دعا را در اینشب بخوانند که بمنزله زیارت آنحضرت است

خداوندا بحق همین شب ما اینشب و زائیده شدن در آن

وَحُجَّتِکَ وَمَوْعُودِهَا الَّتِی قَرَنْتَ اِلٰی فَضْلِها فَضْلاً فَتَمَّتْ کَلِمَتُکَ صِدْقاً وَعَدْلاً لاٰ مُبَدِّلَ

و حجت تو و وعده شده آن که رسانیدی بسوی فضل آن زیادتی پس تمام شد کلمه تو براستی و عدالت نیست تبدیل

لِکَلِماتِکَ وَلاٰ مُعَقِّبَ لِاٰیاتِکَ نُورُکَ الْمُتَاَلِّقُ وَضِیاؤُکَ الْمُشْرِقُ وَالْعَلَمُ النُّورُ فِی طَخْیاءِ

مر کلمات تو و نه باز پس ماند مرنشانهای تو و نور تو که پیداست و روشنائی که درخشنده است و نشانه روشنی در شب

الدَّیْجُورِ الْغائِبُ الْمَسْتُورُ جَلَّ مَوْلِدُهُ وَکَرُمَ مَحْتِدُهُ وَالْمَلٰئِکَةُ شُهَّدُهُ وَاللّٰهُ ناصِرُهُ وَمُؤَیِّدُهُ

تیره و تار از خلایق پنهان است بزرگست مولود او و کریم است و فرشتگان حاضران وینند و خدا یاور اوست و معین او

اِذا آنَ میعادُهُ وَالْمَلٰئِکَةُ اَمْدادُهُ سَیْفُ اللّٰهِ الَّذِی لاٰ یَنْبُو وَنُورُهُ الَّذِی لاٰ یَخْبُو وَذُو الْحِلْمِ

چون نزدیک شد ظهور آن و فرشتگان مدد کنند شمشیر خدائی که کند نشود و نور خدائی که ساکن نگردد و خداوند بردبار

الَّذِی لاٰ یَصْبُو مَدارُ الدَّهْرِ وَنَوامِیسُ الْعَصْرِ وَوُلاةُ الْاَمْرِ وَالْمُنَزَّلُ عَلَیْهِمُ الذِّکْرُ وَما یَنْزِلُ

که میل نکند بجهل در دور و صاحبان عصر و صاحبان فرمان و فرستاده شده بر ایشان پند و آنچه فرود میآید

فِی لَیْلَةِ الْقَدْرِ وَاَصْحابُ الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ تَراجِمَةُ وَحْیِهِ وَوُلاةُ اَمْرِهِ وَنَهْیِهِ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰی خاتِمِهِمْ

در شب قدر و یاران زنده کردن و برانگیختن بیان کنندگان وحی او و والیان امر او و نهی او خداوندا پس رحمت کن بر آخر ایشان

وَقائِمِهِمُ الْمَسْتُورِ عَنْ عَوالِمِهِمْ وَاَدْرِکْ بِنا اَیّامَهُ وَظُهُورَهُ وَقِیامَهُ وَاجْعَلْنا مِنْ اَنْصارِهِ وَاقْرِنْ

و قائم ایشان که پنهانست از عالمهای ایشان و برسان ما را بروزگار دولت او و ظاهر شدن او و ایستادن او و بگردان ما را از یاوران او

ثارَنا بِثارِهِ وَاکْتُبْنا فِی اَعْوانِهِ وَخُلَصائِهِ وَاَحْیِنا فِی دَوْلَتِهِ ناعِمِینَ وَبِصُحْبَتِهِ غانِمِینَ

و ضم کن خون ما را بخون او و بنویس ما را در زمره مددکنندگان او و خالصان او و زنده دار ما را در دولت او رفاه دارندگان و صحبت او را غنیمت گیرندگان

وَبِحَقِّهِ قائِمِینَ وَمِنَ السُّوءِ سالِمِینَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمِینَ وَصَلَّی اللّٰهُ

و حق او را بر پا دارندگان و از بدیها سالم ای رحیم تر رحیمان و ستایش مر خدا را که پروردگار جهانیان است و رحمت خدا

عَلٰی مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِیِّینَ وَالْمُرْسَلِینَ وَعَلٰی اَهْلِ بَیْتِهِ الصّادِقِینَ وَعِتْرَتِهِ النّاطِقِینَ وَالْعَنْ

بر محمد آخر پیغمبران و فرستادگان و بر خانواده او که راست گویانند و عترت او که سخن گویانند و لعنت کن

جَمِیعَ الظّالِمِینَ وَاحْکُمْ بَیْنَنا وَبَیْنَهُمْ یا اَحْکَمَ الْحاکِمِینَ و زید شهید روایت کرده که پدرم حضرت

همه ستمکارانند و حکم کن میان ما و میان ایشان ای حکیمتر از حکیمان

امام زین العابدین عم ما ها همه را در شب نیمه شعبان نزد خود جمع میکرد و شب را سه حصه میکرد در ثلث اول نماز میکرد و در ثلث دوم دعا میکرد

و ما آمین میگفتیم بر دعای او و ثلث آخر را استغفار و طلب آمرزش میکرد و ما نیز استغفار میکردیم تا صبح داخل

میشد یعنی بعد از نماز شب و نمازهای اینشب بسیار است و از جمله آنها چهار رکعتست هر دو رکعت بیک سلام و

سی نفر از اصحاب حضرت صادق عم این نماز را از آنحضرت روایت کرده اند و در هر دو رکعت بعد از حمد صد مرتبه

سورهٔ قل هو الله احد بخواند اللّهمّ انّی الیک فقیرٌ و من عذابک خائفٌ و بک مستجیرٌ ربّ لا تبدّل
و بعد از نماز این دعا بخواند خداوندا بدرستیکه من بسوی تو محتاجم و از عذاب تو ترسانم و بتو زنهار جوینده پروردگارا بدل
اسمی و لا تغیّر جسمی ربّ لا تجهد بلائی ربّ لا تشمت بی اعدائی اعوذ بعفوک من عقابک و اعوذ
مکن اسم مرا و تغییر مده جسم مرا پروردگارا بغایت مرسان بلای مرا پروردگارا شماتت مکن با من دشمنان مرا پناه میبرم بعفو تو از عذاب تو و پناه میبرم
برضاک من سخطک و اعوذ بک منک جلّ ثناؤک انت کما اثنیت علی نفسک و فوق ما یقول
بخوشنودی تو از خشم تو و پناه میبرم بتو از تو بزرگست ثنای تو تو چنانی که ستوده برخود و برتر از آنچه گویند
القائلون فیک و بروایت دیگر با زچهار رکعتست بدو سلام و در هر رکعت بعد از حمد دویست مرتبه
گویندگان درباره تو
یا پنجاه مرتبه قل هو الله احد یا صد مرتبه یا پنجاه مرتبه بخواند و بعد از نماز این دعا را بخواند
اللّهمّ انّی الیک فقیرٌ و انّی من عذابک خائفٌ و بک مستجیرٌ ربّ لا تبدّل اسمی و لا تغیّر
خداوندا بدرستیکه من بسوی تو محتاجم بدرستیکه از عذاب تو ترسانم و بتو زنهار جوینده ام پروردگارا بدل مکن اسم مرا و تغییر مده
جسمی ربّ لا تجهد بلائی اللّهمّ انّی اعوذ بعفوک من عقوبتک و اعوذ برضاک من
جسم مرا پروردگارا کوشش منما بلای مرا خداوندا بدرستیکه پناه میبرم بعفو تو از عقوبت تو و پناه میبرم بخوشنودی تو از
سخطک و اعوذ برحمتک من عذابک و اعوذ بک منک لا اله الّا انت جلّ ثناؤک و لا
خشم تو و پناه میبرم برحمت تو از عذاب تو و پناه میبرم بتو از تو نیست خدائی مگر تو بزرگست ثنای تو و شمرده
احصی مدحتک و لا الثّناء علیک انت کما اثنیت علی نفسک و فوق ما یقول القائلون
نشود ستودن تو و نه ستودن بر تو تو چنانی که ستوده بر خود و بالای آنچه گویند گویندگان
ربّ صلّ علی محمّد و آل محمّد و افعل بی کذا و کذا و بجای و افعل بی کذا و کذا حاجت خود را یاد
پروردگارا رحمت فرست بر محمّد و آل محمّد و بکن با من چنین و چنان کند و اگر این نماز را با پنجاه مرتبه قل هو الله احد
بعمل آورد موافق میشود با نماز حضرت امیر المؤمنین ع و در فضیلت آن احادیث بسیار است و بسند معتبر
از حضرت امام محمّد باقر ع منقول است که شب نیمهٔ شعبان بهترین شبها است بعد از شب قدر و خدا فضل خود را
در این شب بر بندگان عطا مینماید و باحسان خود گناهان ایشان را میآمرزد پس سعی کنید در عبادت این شب
که این شبی است که خدا بذات مقدّس خود سوگند یاد کرده است که سائلی را از درگاه خود رد نکند مگر آنکه معصیت
از خدا طلب نماید و این شب را خدا برای ما اهل بیت قرار داده است بازای شب قدر که از برای پیغمبر ما قرار داده
پس اهتمام نمائید در این شب در دعا و ثنا کردن بر خدا بدرستیکه هر که در این شب صد مرتبه سبحان الله و صد مرتبه
الحمد لله و صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه لا اله الّا الله بگوید خدا گناهان گذشتهٔ او را بیامرزد و حاجتهای دنیا
و آخرت او را برآورد خواه طلب نماید و خواه ننماید راوی پرسید که بهترین دعاها در این شب کدام است فرمود که بعد از نماز
خفتن دو رکعت نماز بکن و در رکعت اوّل بعد از حمد سورهٔ قل یا ایّها الکافرون و در رکعت دویّم سورهٔ قل
هو الله احد بخوان و بعد از سلام سی و سه مرتبه سبحان الله و سی و سه مرتبه الحمد لله و سی و چهار مرتبه الله اکبر و
اگر بترتیب تسبیح حضرت فاطمه ع بخواند یا من الیه ملجأ العباد فی المهمّات و الیه یفزع الخلق فی الملمّات
ظاهر اخوب باشد پس این دعا را بخوانند ای آنکه بسوی اوست پناه بندگان در اندوهها و بسوی او استغاثه مینمایند آفریدگان در اندوهها
یا عالم الجهر و الخفیّات یا من لا یخفی علیه خواطر الاوهام و تصرّف الخطرات یا ربّ الخلائق
ای دانای آشکار و پنهان ای آنکه پوشیده نیست بر او اندیشهای وهمها و گردش خیالات ای پروردگار خلائق

وَالْبَرِيَّاتِ يَا مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ الْأَرَضِينَ وَالسَّمٰوَاتِ أَنْتَ اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَمْتَنُّ إِلَيْكَ
و آفریدگان ای آنکه بدست اوست پادشاهی زمینها و آسمانها توئی خدا که نیست خدائی بجز تو توسل میجویم بسوی تو
بِلَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ فَيَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ اجْعَلْنِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ مِمَّنْ نَظَرْتَ إِلَيْهِ فَرَحِمْتَهُ
بحق لا اله الا انت پس ای که نیست خدائی بجز تو بگردان مرا در این شب از آنکه نظر کرده بسوی او پس رحم کرده
وَسَمِعْتَ دُعَاءَهُ فَأَجَبْتَهُ وَعَلِمْتَ اسْتِقَالَتَهُ فَأَقَلْتَهُ وَتَجَاوَزْتَ عَنْ سَالِفِ خَطِيئَتِهِ وَعَظِيمِ
و او را شنیدی دعای او را پس اجابت کردهٔ او را و دانستی در گذشتن پس در گذشتی از او و در گذشتی از گذشته‌های گناه خود و از بزرگ
جَرِيرَتِهِ فَقَدِ اسْتَجَرْتُ بِكَ مِنْ ذُنُوبِي وَلَجَأْتُ إِلَيْكَ فِي سَتْرِ عُيُوبِي اللّٰهُمَّ فَجُدْ عَلَيَّ بِكَرَمِكَ
گناه او پس پناه آوردم بتو از گناه خود و پناه بردم بتو در پوشانیدن عیبهای خود خداوندا پس بخشش کن مرا بکرم خود
وَفَضْلِكَ وَاحْطُطْ خَطَايَايَ بِحِلْمِكَ وَعَفْوِكَ وَتَغَمَّدْنِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ بِسَابِغِ كَرَامَتِكَ
و بفضل خود و بریز گناه مرا به بردباری خود و عفو خود و بپوش مرا در این شب به بسیاری کرامت خود
وَاجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ اجْتَبَيْتَهُمْ لِطَاعَتِكَ وَاخْتَرْتَهُمْ لِعِبَادَتِكَ وَجَعَلْتَهُمْ
و بگردان مرا در آن از دوستان خود که برگزیدی ایشان را بر فرمانبرداری تو و برگزیدی ایشان را بر عبادت خود و گردانیدی
خَالِصَتَكَ وَصَفْوَتَكَ اللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ سَعِدَ جَدُّهُ وَتَوَفَّرَ مِنَ الْخَيْرَاتِ حَظُّهُ وَاجْعَلْنِي
خالص برای خود و برگزیده خود خدایا بگردان مرا از آنکه نیکو بخت او و بسیار شد از نیکیها بهرهٔ او و بگردان مرا
مِمَّنْ سَلِمَ فَنَعِمَ وَفَازَ فَغَنِمَ وَاكْفِنِي شَرَّ مَا أَسْلَفْتُ وَاعْصِمْنِي مِنَ الْاِزْدِيَادِ فِي مَعْصِيَتِكَ وَحَبِّبْ إِلَيَّ
از آنکه سالم شد و فیروزی یافت و باز دار مرا از شر آنچه گذشته و نگاه دار مرا از زیادتی در نافرمانی تو و دوست دار من
طَاعَتَكَ وَمَا يُقَرِّبُنِي مِنْكَ وَيُزْلِفُنِي عِنْدَكَ سَيِّدِي إِلَيْكَ مَلْجَأُ الْهَارِبِ وَمِنْكَ يَلْتَمِسُ الطَّالِبُ
فرمانبرداری تو و آنچه نزدیک کند مرا از تو و نزدیک کند مرا نزد تو آقای من بسوی او پناه برد گریزان و از تو درخواست خواهند
وَعَلٰى كَرَمِكَ يُعَوِّلُ الْمُسْتَقِيلُ التَّائِبُ أَدَّبْتَ عِبَادَكَ بِالتَّكَرُّمِ وَأَنْتَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ وَأَمَرْتَ
و بر کرم تو اعتماد دارد عفو کننده بازگردنده ادب نمودی بندگان خود را بکرم و تو کریمتر کریمانی و امر کردی
بِالْعَفْوِ عِبَادَكَ وَأَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اللّٰهُمَّ فَلَا تَحْرِمْنِي مَا رَجَوْتُ مِنْ كَرَمِكَ وَلَا تُؤْيِسْنِي
بدر گذشتن بندگان خود را و توئی آمرزگار مهربان خداوندا پس ناامید مگردان مرا آنچه امید دارم از کرم تو و مأیوس مکن مرا
مِنْ سَابِغِ نِعَمِكَ وَلَا تُخَيِّبْنِي مِنْ جَزِيلِ قِسَمِكَ فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِي
از کامل نعمت تو و ناامید مگردان مرا از بسیاری در این شب مر اهل فرمان تو و بگردان مرا
جُنَّةٍ مِنْ شِرَارِ بَرِيَّتِكَ رَبِّ إِنْ لَمْ أَكُنْ مِنْ أَهْلِ ذٰلِكَ فَأَنْتَ أَهْلُ الْكَرَمِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ وَجُدْ
در حفظ خود از بدان خلق تو پروردگارا اگر نباشم از اهل این پس تو سزاوار کرامتی و عفو و آمرزش و بخشش نما
عَلَيَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ لَا بِمَا أَسْتَحِقُّهُ فَقَدْ حَسُنَ ظَنِّي بِكَ وَتَحَقَّقَ رَجَائِي لَكَ وَعَلِقَتْ نَفْسِي بِكَرَمِكَ
بر من بآنچه توئی سزاوار او نه بآنچه سزاوارم پس نیکوست گمان من بتو و ثابت دار امید مرا و بسته‌ام خود را بکرم تو
وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ اللّٰهُمَّ وَاخْصُصْنِي مِنْ كَرَمِكَ بِجَزِيلِ قِسَمِكَ وَأَعِذْنِي
و تو رحیم‌تر از رحیمانی و کریمتر از کریمانی خداوندا مخصوص کن مرا از کرم تو به بسیاری قسمت تو و پناه ده مرا
بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَاغْفِرْ لِيَ الذَّنْبَ الَّذِي يَحْبِسُ عَنِّي الْخَلْقَ وَيُضَيِّقُ عَلَيَّ الرِّزْقَ حَتّٰى أَقُومَ
بعفو تو از عقوبت تو و بیامرز مرا گناهی که حبس می‌نماید از من خلق و تنگ شود بر من روزی تا بپای دارم

بصالح رضاك وانعم بجزيل عطائك واسعد بسابغ نعمائك فقد لذت بحرمك وتعرضت

شایسته خوشنودی ترا و منعم گرداند بسیاری کرم تو و نیک بخت شوم بکاملترین نعمت تو پس پناه بردم بحرم تو و فرا پیش آمدم

لكرمك واستعذت بعفوك من عقوبتك وبحلمك من غضبك فجد لي بما سألتك وانل

بکرم تو و پناه میبرم بعفو تو از عقوبت تو و ببردباری تو از خشم تو پس بخشش کن مرا بآنچه خواستم از تو و در ده

ما التمست منك اسئلك بك لا بشيء اعظم منك پس بسجده رود و یا رب بیست و یا الله هفت لا حول

آنچه درخواستم از تو درمیخواهم بتو نه بچیزی بزرگتر از تو و میگوید ای پروردگار مرتبه ای خدا مرتبه نیست حول

ولا قوة الا بالله هفت ماشاء الله لا حول ولا قوة الا بالله ده لا قوة الا بالله ده مرتبه

و نه قوتی مگر بخدا مرتبه آنچه خواسته خدا نیست حول و نه قوتی مگر بخدا مرتبه نیست توانائی مگر بخدا

پس صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد آنچه خواهی و حاجت خود را از خدا بطلب و بخدا سوگند که اگر بعدد قطرات باران

حاجت بطلبی خدا ترا بآنها میرساند بکرم و فضل خود و بروایت دیگر بعد از هفتم مرتبه یا الله هفت

مرتبه بگوید یا رب محمد الهی تعرض لك في هذا الليل المتعرضون وقصدك القاصدون

ای خدا من توجه کرده برای تو در این شب توجه کنندگان و قصد کردند ترا قصد کنندگان

و شیخ گفته است بگوید وامل فضلك ومعروفك الطالبون ولك في هذا الليل نفحات وجوائز وعطايا

و آرزو دارد فضل ترا و احسان ترا طالبان و مر تراست در این شب وصلها و عطاها

ومواهب تمن بها على من تشاء من عبادك وتمنعها من لم تسبق له العناية منك وها

و بخششها که منت نهی آنرا بر هر که خواهی از بندگان خود و بازداری او را که پیشی نگرفته برا عنایت از تو و اینک

انا ذا عبيدك الفقير اليك المؤمل فضلك ومعروفك فان كنت يا مولاي تفضلت في

منم بنده کوچک تو محتاجم بسوی تو امیدوارم بفضل تو و احسان تو پس اگر بوده باشی ای آقای من تفضل کن مرا

هذه الليلة على احد من خلقك وعدت عليه بعائدة من عطفك فصل على محمد وآل

در این شب بر یکی از خلق خود و نفع رسانده باشی نفعی از مهربانی تو پس رحمت فرست بر محمد و آل

محمد الطيبين الطاهرين الخيرين الفاضلين وجد علي بطولك ومعروفك يا رب العالمين

محمد که پاکان پاکیزگان نیکان زیادتی یافتگان و بخشش کن بر من بنعام و احسان خود ای پروردگار جهانیان

وصل على محمد خاتم النبيين وآله الطاهرين وسلم تسليما ان الله حميد مجيد اللهم

و رحمت فرست بر محمد آخر پیغمبران و آل او که پاکانند و درود فرست درود بسیار که خدا ستوده بزرگوار است خداوندا

اني ادعوك كما امرت فاستجب لي كما وعدت انك لا تخلف الميعاد مؤلف گوید که این دعای بسیار خوبیست و از دعاهای

بدرستیکه میخوانم ترا چنانچه امر کرده پس بپذیر مرا چنانچه وعده کرده بدرستیکه تو خلاف نکنی وعده را

این شب است تا ظاهرا جزو آن عمل سابق نیست و ابن بابویه از حضرت امام حسن مجتبی ع روایت کرده است

که جبرئیل بر حضرت رسول نازل شد و گفت یا محمد امت خود را امر کن که در شب نیمه شعبان ده رکعت نماز

بکنند هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه اللهم لك سجد سوادي وخيالي

سوره قل هو الله احد بخوانند پس بسجده بروند و در سجده این دعا بخوانند خداوندا مر ترا سجده کرد سیاهی من و خیال من

وبياضي يا عظيم كل عظيم اغفر لي ذنبي العظيم فانه لا يغفره غيرك يا عظيم پس هر که این عمل را بجا آورد محو کند

و سفیدی من ای بزرگ هر بزرگ بیامرز مرا گناه بزرگ زیرا که نیامرزد او را غیر از تو ای بزرگ

هفتاد هزار و هفتاد و دو هزار گناه و مثل آن حسنه در نامهٔ عمل او بنویسند و محو کنند از پدر و مادرش هفتاد
هزار گناه را و نماز دیگر نماز بیست که عامه و خاصه از حضرت رسول صلی روایت کرده اند که حضرت فرمود که در شب
شعبان در خواب بودم که جبرئیل بر من نازل شد و گفت یا محمد آیا بخواب میروی در این شب گفتم این چه شب است گفت
شب نیمهٔ شعبان است پس مرا خبر نمود و برد بسوی قبرستان بقیع و گفت سر بلند کن بسوی آسمان بدرستیکه این
شبی است که درهای آسمان را در این شب گشوده میشود یعنی درهای رحمت و درهای خوشنودی خدا و درهای آمرزش کناهان
و درهای فضل و احسان و درگاه توبه و درگاه نعمت و درگاه جود و بخشش و میآمرزد خدا از بندگان در این
شب بعدد موهای چهار پایان و تیمهای ایشان یا محمد هر که احیا کند این شب را بگفتن الله اکبر و سبحان الله و لا
اله الا الله و نماز کردن و قرآن خواندن و طلب آمرزش کردن و استغفار نمودن بهشت در آخر جای او باشد
و گناهان گذشته و آینده او آمرزیده شود یا محمد هر که در این شب صد رکعت نماز بکند هر دو رکعت بیک
سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخواند و چون از همه فارغ شود ده مرتبه آیة
الکرسی و ده مرتبه سورهٔ حمد بخواند و صد مرتبه سبحان الله بگوید خدا صد گناه کبیرهٔ هلاک کنندهٔ او را
او را بیامرزد و بعدد هر سوره و تسبیحی قصری در بهشت باو عطا کند و شفاعت او را قبول کند در صد نفر
از اهل خانهٔ او و خویشان او و شریک گرداند او را در ثواب شهیدان و ثواب روزه داران بیماه و عبادت
کنندگان بیماه را باو عطا کند بی آنکه از ثواب ایشان چیزی کم شود پس احیا کن این شب را یا محمد و امر کن امت خود را
که احیا کنند او را و تقرب جویند بسوی خدا بعبادت ان بدرستیکه این شبیست بسیار شریف یا محمد من
چون نزد تو میآمدم جمیع ملئکهٔ آسمانها پای خود را جفت کرده بودند و نزد خدا بعبادت مشغول
بودند بعضی در رکوع و بعضی در سجود بودند و بعضی مشغول بودند بدعا و بعضی تکبیر و بعضی بتسبیح
و بعضی باستغفار یا محمد بدرستیکه خدا در این شب نظر رحمت بسوی بندگان میافکند و میآمرزد هر
مؤمن را که بنماز ایستاده باشد یا نشسته مشغول تسبیح باشد یا در رکوع و سجود یا مشغول بذکر خدا باشد
و این شبیست که هر که دعا کند دعایش مستجاب میشود و هر که توبه کند توبه اش مقبول میگردد و محروم
کسیست که از خیر این شب محروم گردد و از حضرت امیر المؤمنین ع منقولست که هر که در شب نیمهٔ شعبان صد
رکعت نماز بکند با هزار مرتبه قل هو الله احد یعنی در هر رکعت ده مرتبه بخواند نمیرد دل او در روزی که دلها
از ترس مرده باشند و نمیرد تا آنکه صد ملک را ببیند که او را ایمن گردانند از عذاب الهی که سی نفر ایشان بشارت
دهند به بهشت و سی نفر از آنها باشند که در دنیا او را از شر شیطان نگاه میداشتند و سی نفر از آنها باشند که در شب
و روز برای او استغفار میکردند در ساعات شب و روز و ده نفر که از او حفظ میکردند از شر اللهم اقسم
و تیمنا و منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در این شب این دعا را میخواندند خدایا بهره ده
لَنا مِنْ خَشْیَتِکَ ما یَحُولُ بَیْنَنا وَ بَیْنَ مَعْصِیَتِکَ وَ مِنْ طاعَتِکَ ما تُبَلِّغُنا بِهِ رِضْوانَکَ وَ مِنَ الْیَقینِ
ما را از ترس خود آنقدر که حایل شود میان ما و میان نافرمانی تو و از فرمانبرداری تو آنچه برساند ما را باو خوشنودی تو و از یقین
ما یَهُونُ عَلَیْنا بِهِ مُصیباتُ الدُّنْیا اَللّٰهُمَّ مَتِّعْنا بِاَسْماعِنا وَ اَبْصارِنا وَ قُوَّتِنا ما اَحْیَیْتَنا
آنقدر که سست کند بر ما بو مصیبتهای دنیا خداوندا بهره ورکن ما را بگوشهای ما و دیدهای ما و توانائی ما مادام که زنده داری

وَاجْعَلْهَا الْوارِثَ مِنّا وَاجْعَلْ ثارَنا عَلى مَنْ ظَلَمَنا وَانْصُرْنا عَلى مَنْ عادانا وَلا تَجْعَلْ

و بگردان آنرا ارث برنده از ما و بگردان خون ما را بر آنکه ستم کند ما را و یاری ده ما را بر آنکه دشمنی کند ما را و مگردان

مُصيبَتَنا في دينِنا وَلا تَجْعَلِ الدُّنْيا اَكْبَرَ هَمِّنا وَلا مَبْلَغَ عِلْمِنا وَلا تُسَلِّطْ عَلَيْنا مَنْ لا

مصیبت ما را در دین ما و مگردان دنیا را بزرگتر آهنگ و رسیدنگاه دانش ما و مسلط مکن کسیکه رحم نکند ما را

يَرْحَمُنا بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ و این دعا جامع کاملی است و متضمن جمیع مطالب دنیا و آخرت

برحمت تو ای بخشنده‌ترین بخشندگان و چون دعای کمیل بن زیاد که از خواص اصحاب امیرالمؤمنین است

بهترین دعاها است و از دعاهای شب نیمه شعبان است و در شب جمعه نیز میتوان خواند باز جهد در اینجا ایراد مینما

که در وقت خواندن متذکر معانی آن باشند تا فایده اش تمام و ثوابش عظیم باشد بدانکه سید جلیل

طاوس در کتاب اقبال روایت کرده است که کمیل بن زیاد گفت روزی با مولای خود حضرت امیرالمؤمنین

در مسجد بصره نشسته بودیم شب نیمه شعبان مذکور شد حضرت فرمود که هر بنده که این شب را بعبادت احیا

کند و دعای حضرت خضر را در این شب بخواند البته دعا او مستجاب گردد چون حضرت بمنزل خود مراجعت نمود

شب بخدمتش رفتم چون مرا دید فرمود بچه کار آمده ای کمیل گفتم یا امیرالمؤمنین بطلب دعای خضر

آمده ام فرمود بنشین ای کمیل چون این دعا را حفظ نمائی در هر شب جمعه یا در ماهی یکمرتبه یا در عمری یکمرتبه

بخوان تا کفایت شر دشمنان از تو بشود و یاری کرده شوی والبته آمرزیده شوی ای کمیل طول صحبت و خدمت

تو موجب آن شد که ترا بچنین نعمتی گرامی ممتاز و سرافراز کردانم بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ

پس گفت بنویس دعا را تلقین من نمود و اینست دعای کمیل بن زیاد بنام خدای بخشاینده مهربان

اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِقُوَّتِكَ الَّتي قَهَرْتَ بِها كُلَّ شَيْءٍ

خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا برحمت تو که فراگرفته هر چیز را و بتوانائی تو که غلبه کرده بآن هر چیزی

وَخَضَعَ لَها كُلُّ شَيْءٍ وَذَلَّ لَها كُلُّ شَيْءٍ وَبِجَبَرُوتِكَ الَّتي غَلَبْتَ بِها كُلَّ شَيْءٍ وَبِعِزَّتِكَ الَّتي لا يَقُومُ لَها شَيْءٌ

و خاضع شد مر او را هر چیزی و خوار شد برای آن هر چیزی و ببزرگواری تو که غلبه کرده بآن هر چیزی و بعزت تو که برابر نمی ایستد مر او را چیزی

وَبِعَظَمَتِكَ الَّتي مَلَأَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِسُلْطانِكَ الَّذي عَلا كُلَّ شَيْءٍ وَبِوَجْهِكَ الْباقي بَعْدَ

و بعظمت تو که پر کرده هر چیزی و بپادشاهی تو که برتر است هر چیزی و بذات تو که باقیست بعد از

فَناءِ كُلِّ شَيْءٍ وَبِاَسْمائِكَ الَّتي مَلَأَتْ اَرْكانَ كُلِّ شَيْءٍ وَبِعِلْمِكَ الَّذي اَحاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَبِنُورِ

فانی بودن هر چیزی و بنامهای تو که پر کرده رکنهای هر چیز و بدانش تو که فرا گرفته به هر چیز و بروشنی

وَجْهِكَ الَّذي اَضاءَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ يا نُورُ يا قُدُّوسُ يا اَوَّلَ الْاَوَّلينَ وَيا آخِرَ الْآخِرينَ اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِيَ

ذات تو که روشن کرد مر او را هر چیز ای پیدا ای منزه ای پیشتر از پیشینیان و ای پستر از پسینیان خداوندا بیامرز

الذُّنُوبَ الَّتي تَهْتِكُ الْعِصَمَ اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتي تُنْزِلُ النِّقَمَ اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ

برای من گناهانیکه میدرد پرده عصمت را خداوندا بیامرز برای من گناهانیکه فرود میآورد عذاب را خداوندا بیامرز برای من گناهانیکه

الَّتي تُغَيِّرُ النِّعَمَ اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتي تَحْبِسُ الدُّعاءَ اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتي

تغییر میدهد نعمتها را خداوندا بیامرز برای من گناهانیکه حبس میکند دعاها را خداوندا بیامرز برای من گناهانیکه

تُنْزِلُ الْبَلاءَ اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتي تَقْطَعُ الرَّجاءَ اَللّهُمَّ اغْفِرْ لي كُلَّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهُ

فرود میآورد بلاها را خداوندا بیامرز برای من گناهانیکه می برد امید را خداوندا بیامرز برای من هر گناهیکه کردم آنرا

وكل خطيئة اخطأتها اللهم اني اتقرب اليك بذكرك واستشفع بك الى نفسك واسئلك
و هر خطائیکه بادانی بجا آوردم خداوندا بدرستیکه من نزدیکی میجویم بسوی تو بیاد تو و شفاعت بتو بسوی نفس تو و در میخواهم ترا
بجودك ان تدنيني من قربك وان توزعني شكرك وان تلهمني ذكرك اللهم اني اسئلك
بجخشش تو که نزدیک کنی مرا از قرب خود و اینکه توفیق دهی مرا شکر خود و اینکه الهام کنی مرا بیاد خود خداوندا بدرستیکه من سؤال
سؤال خاضع متذلل خاشع ان تسامحني وترحمني وتجعلني بقسمك راضيا قانعا وفي جميع
میکنم ترا سؤال خضوع کننده و ذلت کشنده باخشوع که مسامحه کنی مرا و رحم کنی مرا و بگردانی مرا بقسمت خود راضی قانع و در همه
الاحوال متواضعا اللهم واسئلك سؤال من اشتدت فاقته وانزل بك عند الشدائد
احوال تواضع کننده خدایا و سؤال میکنم ترا سؤال کسیکه سخت باشد احتیاج او و فرود آمده بتو نزد سختیهای
حاجته وعظم فيما عندك رغبته اللهم عظم سلطانك وعلا مكانك وخفي مكرك
حاجت و بزرگست در آنچه نزد تست خواهش او خداوندا بزرگست پادشاهی تو و بلندست جای تو و پنهانست مکر تو
وظهر امرك وغلب قهرك وجرت قدرتك ولا يمكن الفرار من حكومتك اللهم لا اجد
و هویداست امر تو و غالبست قهر تو و جاریست قدرت تو و ممکن نیست فرار از حکومت تو خداوندا نمییابم
لذنوبي غافرا ولا لقبائحي ساترا ولا لشيء من عملي القبيح بالحسن مبدلا غيرك لا اله الا انت
مر گناهان خود را آمرزنده و نه قبایح خود را پوشنده و نه مر چیزی از کردار زشت به نیکی بدل کننده غیر تو نیست خدایی مگر تو
سبحانك وبحمدك ظلمت نفسي وتجرأت بجهلي وسكنت الى قديم ذكرك لي ومنك علي اللهم
پاکی تو و بحمد تو مشغولم ستم کردم بر خود و جرئت کردم بنادانی خود و اعتماد کردم بسوی دیرینه یاد تو برای من و منت تو بر من خدایا
مولاي كم من قبيح سترته وكم من فادح من البلاء اقلته وكم من عثار وقيته وكم من
آقای من چه بسیار از کار زشت که پوشیدی آنرا و بسیار از گران از بلاها که کم نمودی آنرا و بسا از لغزشها که نگاه داشتی آنرا و بسا
مكروه دفعته وكم من ثناء جميل لست اهلا له نشرته اللهم عظم بلائي وافرط بي سوء
از ناخوشی که دفع کرده او را و بسا از ثنای نیکو که نبودم سزاوار آن که پهن کردی او را خداوندا بزرگست بلای من و از حد گذشته
حالي وقصرت بي اعمالي وقعدت بي اغلالي وحبسني عن نفعي بعد امالي وخدعتني الدنيا
بدی حالم و نارسایست بمن کردار من و عاجز کرده مرا غلهایم و منع کرده مرا از نفع من دوری از روی من و فریب داد مرا دنیا
بغرورها ونفسي بخيانتها ومطالي يا سيدي فاسئلك بعزتك ان لا يحجب عنك دعائي سوء
بفریب خود و نفس من بخیانت او و پس انداختن من ای سید من پس سؤال میکنم ترا بعزت تو که منع نکند از تو دعای مرا بدی
عملي وفعالي ولا تفضحني بخفي ما اطلعت عليه من سري ولا تعاجلني بالعقوبة على ما عملته
کردار من و عمل من و رسوا مساز مرا به پنهانی آنچه مطلع شده بر او از راز من و نزدیک مگیر مرا بعقوبت آنچه کردم آنرا
في خلواتي من سوء فعلي واسائتي ودوام تفريطي وجهالتي وكثرة شهواتي وغفلتي وكن اللهم
در خلوتها از بدی کردار خود و بدیهای خود و دایم بودن تقصیر خود و نادانی خود و بسیاری شهوت خود و غفلت خود و باش خدایا
بعزتك لي في الاحوال كلها رؤفا وعلي في جميع الامور عطوفا الهي وربي من لي غيرك اسئله
بعزت خود مرا در احوال همه او مهربان و بر من در همه امور ها بخشنده خدایا پروردگار من کیست مرا غیر تو در میخواهم
كشف ضري والنظر في امري الهي ومولاي اجريت علي حكما اتبعت فيه هوى نفسي ولم احترس
گشادن بد حالی من و نگریستن در کار خود خدا الهی من و آقای من آیا جاری کرده بر من حکما که پیروی کردم در آن خواهش نفس خود و نگهبانی

فیه من تزیین عدوی فغرنی بما اهوی واسعده علی ذلك القضاء فتجاوزت بما جری
در آن از زینت دادن دشمن من پس فریب داد مرا بآنچه خواهش و یاری کرد او را بر این حکم پس در گذشتم بآنچه جاری گردید

علی بعض حدودك وخالفت بعض اوامرك فلك الحمد علی فی جمیع ذلك ولا حجة لی فیما
برمن از این باره حدود خود و مخالفت کردم بارۀ امر ترا پس مر ترا است حمد برمن در همه این و نیست حجتی مرا در آنچه

جری علی فیه قضاؤك والزمنی حکمك وبلاؤك وقد اتیتك یا الهی بعد تقصیری واسرافی
جاری کرده مرا در آن قضای تو و لازم گردانیدی مرا در آن حکم تو و بلای تو و بتحقیق که آمدم ترا ای خدای من بعد از تقصیر خود و از حد

علی نفسی معتذرا نادما منکسرا مستقیلا مستغفرا منیبا مقرا مذعنا معترفا لا اجد مفرا
گذشتن بر نفس من عذر جوینده پشیمان شکسته خواهنده آمرزش بازگردنده اقرار کننده اعتراف کننده نمییابم گریزگاهی

مما کان منی ولا مفزعا اتوجه الیه فی امری غیر قبولك عذری وادخالك ایای فی سعة
از آنچه باشد از من و نه پناهی که رو کنم بسوی او در کار من غیر از قبول کردن تو عذر مرا و در آوردن تو مرا در گشادگی

من رحمتك اللهم فاقبل عذری وارحم شدة ضری وفکنی من شد وثاقی یا رب ارحم ضعف
از رحمت تو خداوندا پس بپذیر عذر مرا و رحم کن شدت بدحالی مرا و رها کن مرا از شدت بند من ای پروردگار رحم کن ناتوانی

بدنی ورقة جلدی ودقة عظمی یا من بدا خلقی وذکری وتربیتی وبری وتغذیتی هبنی
بدن مرا و نازکی پوست مرا و باریکی استخوان مرا ای آنکه ابتدا کرده خلقت مرا و یاد مرا و تربیت مرا و نیکی مرا و غذا دادن مرا ببخش مرا

لابتداء کرمك وسالف برك بی یا الهی وسیدی وربی اتراك معذبی بنارك بعد توحیدك
بابتداء کرم تو و نیکیهای پیش با من کرده ای خدای من و آقای من و پروردگار من آیا میبینی خود را که عذاب کنی مرا باتش خود پس از

وبعد ما انطوی علیه قلبی من معرفتك ولهج به لسانی من ذکرك واعتقده ضمیری من حبك
یگانگی خود و بعد از آنکه در پیچیده بر او دل مرا از شناختن تو و تکلم کرد باو زبان من از یاد تو و محکم کرد او را دل من از دوستی تو

وبعد صدق اعترافی ودعائی خاضعا لربوبیتك هیهات انت اکرم من ان تضیع من ربیته
و بعد از راستی اعتراف من و دعای من از روی خضوع مر پروردگاری تو هیهات تو کریمتری از اینکه ضایع کنی آنرا که تربیت

او تبعد من ادنیته او تشرد من آویته او تسلم الی البلاء من کفیته ورحمته ولیت شعری
کرده او را یا دور کنی آنرا که نزدیک کرده او را یا برانی آنرا که جا داده او را یا بگذاری تا بلا گیرد آنرا که دفع شر از او کرده و رحم کرده او را و کاش

یا سیدی والهی ومولای اتسلط النار علی وجوه خرت لعظمتك ساجدة وعلی السن نطقت
میدانستم ای سید من و خدای من و مولای من آیا مسلط خواهی کرد آتش را بر روها که افتادند نزد عظمت تو سجده کننده و بر زبانها که گویا

بتوحیدك صادقة وبشکرك مادحة وعلی قلوب اعترفت بالهیتك محققة وعلی ضمائر
بیگانگی تو راست گویان و بشکر تو مدح گویان و بر دلهائیکه اعتراف کردند بخدائی تو از روی تحقیق و بر خاطرها

حوت من العلم بك حتی صارت خاشعة وعلی جوارح سعت الی اوطان تعبدك طائعة و
که محو کردند از دانش بتو تا گردید با خضوع و بر عضوها که سعی کردند بسوی محلهای عبادت خود از روی طوع

اشارت باستغفارك مذعنة ما هکذا الظن بك ولا اخبرنا بفضلك عنك یا کریم
و اشاره کردند بآمرزش تو از روی اعتقاد نیست چنین گمان بتو و خبر نداده ما را بفضل تو از تو ای بزرگوار

یا رب وانت تعلم ضعفی عن قلیل من بلاء الدنیا وعقوباتها وما یجری فیها من المکاره
ای پروردگار و تو میدانی ناتوانی مرا از اندکی از بلای دنیا و عقوبات او و آنچه جاری شود در آن از بدیها

عَلى اَهْلِها عَلى اَنَّ ذلِكَ بَلاءٌ وَمَكْرُوهٌ قَليلٌ مَكْثُهُ يَسيرٌ بَقاؤُهُ قَصيرٌ مُدَّتُهُ فَكَيْفَ احْتِمالي
بر اهل او برآنکه این بلا وناخوشی است کم اندکست ماندن وکمست بقای آن کوتاه است مدت آن پس چگونه تاب
لِبَلاءِ الْآخِرَةِ وَجَليلِ وُقُوعِ الْمَكارِهِ فيها وَهُوَ بَلاءٌ تَطُولُ مُدَّتُهُ وَيَدُومُ مَقامُهُ
آوردم بلای آخرترا وبزرگ واقعشدن مکروهات را در او وآن بلائیست طولانیست مدت او ودایم است اقامت او
وَلا يُخَفَّفُ عَنْ اَهْلِهِ لِاَنَّهُ لا يَكُونُ اِلّا عَنْ غَضَبِكَ وَانْتِقامِكَ وَسَخَطِكَ وَهذا ما لا تَقُومُ
وسبک نمیشود از اهل آن بجهة آنکه نمیباشد مگر از غضب تو وانتقام تو وخشم تو واین چیزیست که در برابر
لَهُ السَّمواتُ وَالْاَرْضُ يا سَيِّدي فَكَيْفَ بي وَاَنَا عَبْدُكَ الضَّعيفُ الذَّليلُ الْحَقيرُ الْمِسْكينُ
نمی‌ایستد مر او را آسمانها وزمین ای سیدمن پس چگونه تاب آوردم ومنم بنده تو ناتوان خوار بیمقدار گدا
الْمُسْتَكينُ يا اِلهي وَرَبّي وَسَيِّدي وَمَوْلايَ لِاَيِّ الْاُمُورِ اِلَيْكَ اَشْكُو وَلِما مِنْها اَضِجُّ وَاَبْكي
شکسته ایخدا من وپروردگار من وسیدمن ومولای من برای کدام امور بسوی تو شکوه کنم وبرای کدام از آنها بگریم
لِاَليمِ الْعَذابِ وَشِدَّتِهِ اَوْ لِطُولِ الْبَلاءِ وَمُدَّتِهِ فَلَئِنْ صَيَّرْتَني فِي الْعُقُوباتِ مَعَ اَعْدائِكَ
بدرد ناگوار عذاب وشدت او یا مر درازی بلا ومدت او پس هرآینه اگر بگردانی مرا در عقوبتها با دشمنان تو
وَجَمَعْتَ بَيْني وَبَيْنَ اَهْلِ بَلائِكَ وَفَرَّقْتَ بَيْني وَبَيْنَ اَحِبّائِكَ وَاَوْلِيائِكَ فَهَبْني يا اِلهي وَسَيِّدي
وفراهم آوردی میان من واهل بلای خود وجدائی افکنی میان من ومیان دوستان تو ودوستان تو پس بخش ایخدا من وسیدمن
وَمَوْلايَ وَرَبّي صَبَرْتُ عَلى عَذابِكَ فَكَيْفَ اَصْبِرُ عَلى فِراقِكَ وَهَبْني صَبَرْتُ عَلى حَرِّ نارِكَ فَكَيْفَ
وآقای من وپروردگار من صبر کردم بر عذاب تو پس چگونه صبر کنم بر فراق تو وبخش مرا صبر کردم بر گرمی آتش تو پس چگونه
اَصْبِرُ عَنِ النَّظَرِ اِلى كَرامَتِكَ اَمْ كَيْفَ اَسْكُنُ فِي النّارِ وَرَجائي عَفْوُكَ فَبِعِزَّتِكَ يا سَيِّدي وَمَوْلايَ
صبر کنم از نظر کردن بسوی کرامت تو یا چگونه ساکن شوم در آتش وامید من عفو تست پس بعزت تو ای سیدمن وآقای من
اُقْسِمُ صادِقاً لَئِنْ تَرَكْتَني ناطِقاً لَاَضِجَّنَّ اِلَيْكَ بَيْنَ اَهْلِها ضَجيجَ الْآمِلينَ وَلَاَصْرُخَنَّ اِلَيْكَ
قسم میخورم براستی هرآینه اگر واگذاری مرا سخن گو هرآینه بخروشم بسوی تو میان اهل او خروش امیدواران هرآینه ناله کنم بسوی تو
صُراخَ الْمُسْتَصْرِخينَ وَلَاَبْكِيَنَّ عَلَيْكَ بُكاءَ الْفاقِدينَ وَلَاُنادِيَنَّكَ اَيْنَ كُنْتَ يا وَلِيَّ الْمُؤْمِنينَ
ناله استغاثه کنندگان وهرآینه بگریم برتو گریستن آنانکه دوست خود را گم کردند وهرآینه ندا کنم ترا کجا بودی تو ای دوست
يا غايَةَ آمالِ الْعارِفينَ يا غِياثَ الْمُسْتَغيثينَ يا حَبيبَ قُلُوبِ الصّادِقينَ وَيا اِلهَ الْعالَمينَ اَفَتُراكَ
ای منتهای آرزوی عارفان ای دادرس دادخواهان ای دوست دلهای راستگویان وای خدای جهانیان آیا می
سُبْحانَكَ يا اِلهي وَبِحَمْدِكَ تَسْمَعُ فيها صَوْتَ عَبْدٍ مُسْلِمٍ سُجِنَ فيها بِمُخالَفَتِهِ وَذاقَ طَعْمَ عَذابِها
تنزیه میکنم ترا ایخدا من وبحمد تو مشغولم که بشنوی در آن صدای بنده مسلمانیکه در زندان باشد بمخالفت او وبچشد مزه عذاب آنرا
بِمَعْصِيَتِهِ وَحُبِسَ بَيْنَ اَطْباقِها بِجُرْمِهِ وَجَريرَتِهِ وَهُوَ يَضِجُّ اِلَيْكَ ضَجيجَ مُؤَمِّلٍ لِرَحْمَتِكَ وَ
بنافرمانی او ومحبوس باشد میان طبقات آن بجرم او وگناه او واو خروش کند بسوی تو خروش آنکه امیدوار رحمت او باشد و
يُناديكَ بِلِسانِ اَهْلِ تَوْحيدِكَ وَيَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِرُبُوبِيَّتِكَ يا مَوْلايَ فَكَيْفَ يَبْقى فِي الْعَذابِ
وندا میکند ترا بزبان اهل یگانه پرستی تو وتوسل جوید بسوی تو به پروردگاری تو ای آقا من پس چگونه میماند در عذاب
وَهُوَ يَرْجُو ما سَلَفَ مِنْ حِلْمِكَ وَرَاْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ اَمْ كَيْفَ تُؤْلِمُهُ النّارُ وَهُوَ يَاْمُلُ فَضْلَكَ
واو امید دارد آنچه پیش گذشت از بردباری تو ومهربانی تو ورحمت تو یا چگونه درآورد او را آتش واو امید دارد فضل ترا

وَرَحْمَتَكَ أَمْ كَيْفَ تُحْرِقُهُ لَهِيبُهَا وَأَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَرَى مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ زَفِيرُهَا

ورحمت ترا یا چگونه بسوزاند اورا زبانه آتش و تو بشنوی صدای اورا و می بینی جای اورا یا چگونه شامل شود براو زبانه او

وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ أَمْ كَيْفَ يَتَقَلْقَلُ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ أَمْ كَيْفَ تَزْجُرُهُ زَبَانِيَتُهَا

و تو میدانی ارسستی اورا یا چگونه مضطرب شود میان طبقات او و تو میدانی راستی اورا یا چگونه زجر کند اورا زبانه او

وَهُوَ يُنَادِيكَ يَا رَبَّهُ أَمْ كَيْفَ يَرْجُو فَضْلَكَ فِي عِتْقِهِ مِنْهَا فَتَتْرُكُهُ فِيهَا هَيْهَاتَ مَا ذَلِكَ الظَّنُّ بِكَ

و او ندا کند ترا ای پروردگارا یا چگونه امید دارد فضل ترا در آزاد کردن او از آن پس واگذاری اورا در آن دورست هست این گمان بتو

وَلَا الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا مُشْبِهٌ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُوَحِّدِينَ مِنْ بِرِّكَ وَإِحْسَانِكَ فَبِالْيَقِينِ

و نه شناخته شده از فضل تو و نه شبیه است مرآنچه کردند بآن یگانه پرستان از احسان تو پس بیقین

أَقْطَعُ لَوْلَا مَا حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْذِيبِ جَاحِدِيكَ وَقَضَيْتَ بِهِ مِنْ إِخْلَادِ مُعَانِدِيكَ لَجَعَلْتَ

قطع دارم اگر از این که کردی باو از عذاب منکران خود را و حکم کنی باو که همیشه بداری در جهنم معاندین را هرآینه گردانید

النَّارَ كُلَّهَا بَرْداً وَسَلَاماً وَمَا كَانَتْ لِأَحَدٍ فِيهَا مَقَرّاً وَلَا مُقَاماً لَكِنَّكَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ

آتش را همه او سرد و سلامت و نبود مر احدیرا در آن اقرار گاهی و نه اقامتی لیکن تو پاکیزه است نامهای تو

أَقْسَمْتَ أَنْ تَمْلَأَهَا مِنَ الْكَافِرِينَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ وَأَنْ تُخَلِّدَ فِيهَا الْمُعَانِدِينَ وَأَنْتَ جَلَّ

و قسمت که پر کنی جهنم از کافران از پریان و از آدمیان همه و اینکه همیشه بداری در جهنم معاندانرا و تو که بزرگست

ثَنَاؤُكَ قُلْتَ مُبْتَدِئاً وَتَطَوَّلْتَ بِالْإِنْعَامِ مُتَكَرِّماً أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِناً كَمَنْ كَانَ فَاسِقاً لَا يَسْتَوُونَ

ثنای تو گفته امید کننده و بخشش داده بنعمت دادن کرم کننده آیا پس هر که باشد گرونده مانند اگر باشد فرمان یکسان نیستند

إِلَهِي وَسَيِّدِي فَأَسْأَلُكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَّرْتَهَا وَبِالْقَضِيَّةِ الَّتِي حَتَمْتَهَا وَحَكَمْتَهَا وَغَلَبْتَ

ایخدای من و سید من پس درمیخواهم ترا بتوانائی که مقدر کرده آنرا و بحکمی که آنرا حتم کرده و حکم کرده اورا و غالب شد

مَنْ عَلَيْهِ أَجْرَيْتَهَا أَنْ تَهَبَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ كُلَّ جُرْمٍ أَجْرَمْتُهُ وَكُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ

انکه براو جاری کرده او اینکه ببخشی برای من در این شب و در این ساعت هر گناهی که کسب کردم آنرا و هر گناهی که کرده ام

وَكُلَّ قَبِيحٍ أَسْرَرْتُهُ وَكُلَّ جَهْلٍ عَمِلْتُهُ كَتَمْتُهُ أَوْ أَعْلَنْتُهُ أَخْفَيْتُهُ أَوْ أَظْهَرْتُهُ وَكُلَّ سَيِّئَةٍ أَمَرْتُ

و هر قبیح را که پوشانیده ام آنرا و هر نادانیکه کردم آنرا پوشانیدم آنرا یا آشکار کردم آنرا پنهان کردم آنرا یا پیدا کردم آنرا و هر بدیکه امر کردی

بِإِثْبَاتِهَا الْكِرَامَ الْكَاتِبِينَ الَّذِينَ وَكَّلْتَهُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنِّي وَجَعَلْتَهُمْ شُهُوداً عَلَيَّ مَعَ

دادی بنوشتن آن بزرگواری نویسندگان که موکل گردانید ایشانرا بحفظ آنچه صادر میشود از من و گردانیده ام ایشانرا گواه بر من با

جَوَارِحِي وَكُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيَّ مِنْ وَرَائِهِمْ وَالشَّاهِدَ لِمَا خَفِيَ عَنْهُمْ وَبِرَحْمَتِكَ أَخْفَيْتَهُ وَ

جوارح من و بوهی نگهبان بر من از پس ایشان و گواه مرآنچه پنهانست از ایشان و برحمت خود که پنهان داشتی و

بِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ وَأَنْ تُوَفِّرَ حَظِّي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُنْزِلُهُ أَوْ إِحْسَانٍ تُفَضِّلُهُ أَوْ بِرٍّ تَنْشُرُهُ أَوْ رِزْقٍ تَبْسُطُهُ

بفضل خود که پوشاندی آنرا و اینکه وافر کنی بهره مرا از هر نیکی که فرستادی اورا یا احسانیکه زیاد دادی اورا یا نیکی که پهن کنی اورا یا روزیکه

أَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ أَوْ خَطَاءٍ تَسْتُرُهُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمَالِكَ رِقِّي يَا مَنْ

آنرا یا گناهیکه بیامرزی آنرا یا خطائیکه بپوشانی آنرا ای پروردگار من ای پروردگار من ای خدا و سید من و مولای من و مالک من ای آنکه بدست

بِيَدِهِ نَاصِيَتِي يَا عَلِيماً بِضُرِّي وَمَسْكَنَتِي يَا خَبِيراً بِفَقْرِي وَفَاقَتِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ

اوست موی پیش سرم ای دانا ببدحالی و بیچارگی من ای دانا بفقر من و فاقه من ای پروردگار ای پروردگار من میخواهم ترا بحق تو

وقدسك واعظم صفاتك واسمائك ان تجعل اوقاتي في الليل والنهار بذكرك معمورة
و پاکیزگی تو و بزرگترین صفات تو و نامهای تو اینکه بگردانی اوقات مرا در شب و روز بیاد تو آبادان

وبخدمتك موصولة واعمالي عندك مقبولة حتى تكون اعمالي واورادي كلها وردا واحدا
و بخدمت تو پیوسته و کردار من نزد تو نزد تو پذیرفته تا بوده باشد کردار من و وردهای من همه او یک ورد

وحالي في خدمتك سرمدا يا سيدي يا من عليه معولي يا من اليه شكوت احوالي يا رب يا رب
و حال من در خدمت تو پیوسته ای آقای من ای آنکه براوست محل اعتماد من ای آنکه بسوی او شکایت کردم احوال خود را ای پروردگار

يا رب قو على خدمتك جوارحي واشدد على العزيمة جوانحي وهب لي الجد في خشيتك والدوام
ای پروردگار من توانا کن برخدمت خود جوارح مرا و سخت کن بر عزم بنده دل مرا و ببخش در ترس تو دوام

في الاتصال بخدمتك حتى اسرح اليك في ميادين السابقين واسرع اليك في المبادرين
در پیوستگی بخدمت تو تا تند روم بسوی تو در میدانهای پیش روان و بشتابم بسوی تو در پیشی گیرندگان

واشتاق الى قربك في المشتاقين وادنو منك دنو المخلصين واخافك مخافة الموقنين
و مشتاقم بسوی قربهای تو در میان مشتاقان و نزدیک شوم از تو نزدیکی مخلصان و خوف از تو ترسان مر اهل یقین

واجتمع في جوارك مع المؤمنين اللهم ومن ارادني بسوء فارده ومن كادني فكده واجعلني
و جمع شوم در همسایگی تو با گروندگان خداوندا و هر که اراده کند مرا به بدی پس اراده کن او را و هر که مکر کند او را مکر کن و بگردان مرا

من احسن عبادك نصيبا عندك واقربهم منزلة منك واخصهم زلفة لديك فانه لا ينال
از نیکوترین بندگان خود بهره مند نزد تو و نزدیکتر ایشان از راه قرب از تو و مخصوص ایشان از منزلت نزد تو پس بدرستیکه نرسند

ذلك الا بفضلك وجد لي بجودك واعطف علي بمجدك واحفظني برحمتك واجعل لساني
بآن مگر بفضل تو و ببخش مرا بجود خود و مهربان کن بر من ببزرگواری تو و نگاهدار مرا برحمت خود و بگردان زبان مرا

بذكرك لهجا وقلبي بحبك متيما ومن علي بحسن اجابتك واقلني عثرتي واغفر لي زلتي
بیاد تو گویا و دل من بدوستی تو بیتاب و بر من به نیکی اجابت تو و در لغزش من درگذر و بیامرز مرا گناه

فانك قضيت على عبادك بعبادتك وامرتهم بدعائك وضمنت لهم الاجابة فاليك
پس بدرستیکه تو حکم کرده بر بندگان خود به پرستیدن تو و امر کرده ایشان را بخواندن تو و ضامن شدی مر ایشان را اجابت پس بسوی تو

يا رب نصبت وجهي واليك يا رب مددت يدي فبعزتك استجب لي دعائي وبلغني مناي ولا
ای پروردگارم آراسته روی خود را بسوی تو ای پروردگار کشیدم دست خود را پس بعزت تو اجابت کن دعای مرا و برسان مرا بآرزوی خود

تقطع من فضلك رجائي واكفني شر الجن والانس من اعدائي يا سريع الرضا اغفر لمن لا
و مبر از فضل خود امید مرا و دفع کن از من شر جن و انس را از دشمنان ای خوشنود بیامرز کسیرا که

يملك الا الدعاء فانك فعال لما تشاء يا من اسمه دواء وذكره شفاء وطاعته غنى
مالک نیست چیزی مگر دعا پس بدرستیکه تو کننده مر آنچه را خواهی ای آنکه نام او دوا است و ذکر او شفا است و فرمانبرداری او

ارحم من راس ماله الرجاء وسلاحه البكاء يا سابغ النعم يا دافع النقم يا نور المستوحشين في
بی نیازی رحم کن کسی را که سزاوار و گریه اش از خوف است ای الجداهی نعمت ای دفع کننده نقمت ای روشنی وحشت زدگان در

الظلم يا عالما لا يعلم صل على محمد وآل محمد وافعل بي ما انت اهله وصلى الله على
تاریکیها ای دانا که نیاموخته از کسی رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بکن با من آنچه تو سزاوار آنی و رحمت فرست خدا بر

وَرَسُولِهِ وَالْأَئِمَّةِ الْمَيَامِينِ مِنْ آلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيماً كَثِيراً فصل پنجم در بقیه اعمال ماهست
پیغمبر خود و پیشوایان با میمنت از آل او و درود فرست درود بسیار — از حضرت امام رضا ع منقولست که
هر که سه روز از آخر ماه شعبان را روزه بدارد و بماه مبارک رمضان وصل کند خدا ثواب روزه
دو ماه متوالی برای او بنویسد و ابو الصلت هروی نقل کرده است که در جمعه آخر ماه شعبان بخدمت
حضرت امام رضا ع رفتم حضرت فرمود ای ابا الصلت اکثر ماه شعبان رفت و این جمعه آخر آنست پس تدارک
و تلافی کن آنچه از اینماه مانده است تقصیرهائی را که در ایام گذشته اینماه کرده و بر تو باد که رو آوری
بر آنچه نافع است برای تو و دعا و استغفار بسیار بکن و تلاوت قرآن مجید بسیار بکن و توبه کن
بسوی خدا از گناهان خود تا آنکه چون ماه مبارک در آید خالص گردانیده باشی خود را از برای خدا و
مگذار در گردن خود امانتی و حقی که بر تو است مگر آنکه ادا کنی و مگذار در دل خود کینه کسی را مگر آنکه بیرون کنی
و مگذار گناهی را که میکرده مگر آنکه ترک کنی و از خدا بترس و توکل کن بر خدا در پنهان و آشکار امور خود
و هر که بر خدا توکل کند خدا بس است اللَّهُمَّ إِنْ لَمْ تَكُنْ غَفَرْتَ لَنَا فِيمَا مَضَى مِنْ شَعْبَانَ فَاغْفِرْ
او را و بسیار بخوان در بقیه ماه این دعا را — خداوندا بدرستیکه اگر نباشی آمرزنده برای ما در آنچه گذشته از شعبان پس بیامرز
لَنَا فِيمَا بَقِيَ مِنْهُ بدرستیکه خدا در اینماه آزاد میگرداند بندها بسیار از آتش جهنم برای حرمت ماه
برای ما در آنچه باقی مانده از آن — رمضان و بسند بسیار معتبر منقولست که حضرت صادق ع در شب آخر ماه شعبان و شب اول ماه
رمضان این اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَكَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ وَجُعِلَ هُدًى
دعا را میخواندند — خداوندا بدرستیکه این ماه مبارک که فرو فرستادی قرآن را و گردانیدی او را راهنما
لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ قَدْ حَضَرَ فَسَلِّمْنَا فِيهِ وَسَلِّمْهُ لَنَا وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا
برای مردمان و معجزها از هدایت و جدا کننده بتحقیق حاضر شده بپادار ما را در او و سالم دار او را از ما و سالم او را برای ما
فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ يَا مَنْ أَخَذَ الْقَلِيلَ وَشَكَرَ الْكَثِيرَ اقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
در آسانی از تو و عافیت ای آنکه فرا گرفته اندک را و جزا داده بسیار را بپذیر از من اندک را خدایا بدرستیکه من سؤال
أَنْ تَجْعَلَ لِي إِلَى كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلاً وَمِنْ كُلِّ مَا لَا تُحِبُّ مَانِعاً يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مَنْ عَفَا عَنِّي
میکنم ترا اینکه بگردانی برای من بسوی هر نیکی راهی را و از هر آنچه دوست نداری بازدارنده ای بخشنده ترین بخشندگان ای آنکه در گذشته
وَعَمَّا خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْنِي بِارْتِكَابِ الْمَعَاصِي عَفْوَكَ عَفْوَكَ عَفْوَكَ
از من و آنچه خلوت کردم با او از بدیها ای آنکه مؤاخذه نکند مرا بارتکاب معصیتها در گذر در گذر در گذر
يَا كَرِيمُ إِلَهِي وَعَظْتَنِي فَلَمْ أَتَّعِظْ وَزَجَرْتَنِي عَنْ مَحَارِمِكَ فَلَمْ أَنْزَجِرْ فَمَا عُذْرِي فَاعْفُ عَنِّي
ای بزرگوار ای خدا و پند دادی مرا پس پند نگرفتم و منع کردی مرا از محرمات خود پس ممنوع نشدم پس چیست عذر من پس در گذر
يَا كَرِيمُ عَفْوَكَ عَفْوَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظُمَ
ای بزرگوار عفو تو عفو تو خداوندا بدرستیکه من میخواهم ترا آسایش نزد مرگ و عفو نزد حساب بزرگست
الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَيَا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ عَفْوَكَ
گناه از بنده تو پس نیکو باشد عفو از نزد تو ای اهل پرهیزکاری و ای اهل آمرزش در گذر
عَفْوَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أَمَتِكَ ضَعِيفٌ فَقِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ مُنْزِلُ الْغِنَى
در گذر خداوندا بدرستیکه من بنده توام پسر بنده تو پسر کنیز تو ناتوان محتاجم بسوی رحمت تو و تو فرود آورنده بی نیازی

وَالْبَرَكَةِ عَلَى الْعِبَادِ فَاَهِرٌ مُقْتَدِرٌ اَحْصَيْتَ اَعْمَالَهُمْ وَقَسَمْتَ اَرْزَاقَهُمْ وَجَعَلْتَهُمْ مُخْتَلِفَةً

و برکت بر بندهان غلبه با اقتدار شمرده کردار ایشان را و قسمت نمودی روزی ایشان را و گردانیدی ایشان را پریشان

اَلْسِنَتُهُمْ وَاَلْوَانُهُمْ خَلْقاً مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ لَا يَعْلَمُ الْعِبَادُ عِلْمَكَ وَلَا يَقْدِرُ الْعِبَادُ قَدْرَكَ

زبانهایشان و رنگهایشان آفرینشی پس از آفرینشی میدانند بندگان دانش ترا و توانائی ندارند بندگان توانائی تو

وَكُلُّنَا فُقَرَاءُ اِلَى رَحْمَتِكَ فَلَا تَصْرِفْ عَنِّي وَجْهَكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِ خَلْقِكَ فِي الْعَمَلِ

و همه ما محتاجیم بسوی رحمت تو پس بگردان از من روی خود را و بگردان مرا از شایسته خلق خود در کردار

وَالْاَمَلِ وَالْقَضَاءِ وَالْقَدَرِ اَللّٰهُمَّ اَبْقِنِي خَيْرَ الْبَقَاءِ وَاَفْنِنِي خَيْرَ الْفَنَاءِ عَلَى مُوَالَاةِ اَوْلِيَائِكَ

و آرزو و قضا و قدر ای خداوند باقی دار مرا بهترین بقا و فانی کن مرا بهترین فنا بر دوستی دوستان تو

وَمُعَادَاةِ اَعْدَائِكَ وَالرَّغْبَةِ اِلَيْكَ وَالرَّهْبَةِ مِنْكَ وَالْخُشُوعِ وَالْوَفَاءِ وَالتَّسْلِيمِ لَكَ

و دشمنی دشمنان تو و میل کردن بسوی تو و ترسیدن از تو و فروتنی و وفا و تسلیم برای تو

وَالتَّصْدِيقِ بِكِتَابِكَ وَاتِّبَاعِ سُنَّةِ رَسُولِكَ اَللّٰهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَكٍّ اَوْ رِيبَةٍ

و باور داشتن بکتاب تو و باور داشتن طریقه پیغمبر تو خداوندا آنچه باشد در دل من از شک یا شبهه

اَوْ جُحُودٍ اَوْ قُنُوطٍ اَوْ فَرَحٍ اَوْ بَذَخٍ اَوْ بَطَرٍ اَوْ خُيَلَاءَ اَوْ رِيَاءٍ اَوْ سُمْعَةٍ اَوْ شِقَاقٍ اَوْ نِفَاقٍ اَوْ

یا انکار یا نومیدی یا شادی یا سرکشی یا کبر یا ریا یا سمعه یا کجی یا نفاق یا کفر

كُفْرٍ اَوْ فُسُوقٍ اَوْ عِصْيَانٍ اَوْ عَظَمَةٍ اَوْ شَيْءٍ لَا تُحِبُّ فَاَسْئَلُكَ يَا رَبِّ اَنْ تُبَدِّلَنِي مَكَانَهُ اِيمَاناً

یا فسق یا عصیان یا بزرگی یا چیزی که دوست نداری پس درخواهم از تو ای پروردگار اینکه بدل کنی بجای او ایمان

بِوَعْدِكَ وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ وَرِضاً بِقَضَائِكَ وَزُهْداً فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ وَاَثَرَةً

بوعده تو و وفاء بعهد تو و خوشنودی بقضای تو و بی رغبتی در دنیا و خواهش در آنچه نزد تست و عطا برگزیدن

وَطُمَانِينَةً وَتَوْبَةً نَصُوحاً اَسْئَلُكَ ذٰلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اِلٰهِي اَنْتَ مِنْ حِلْمِكَ تُعْصَى فَكَاَنَّكَ

و آرام گرفتن و توبه نصوح درمیخواهم ترا این ای پروردگار جهانیان ای خداوند تو از بردباری خود عصیان کرده شوی

لَمْ تُرَ وَمِنْ كَرَمِكَ وَجُودِكَ تُطَاعُ فَكَاَنَّكَ لَمْ تُعْصَ وَاَنَا وَمَنْ لَمْ يَعْصِكَ سُكَّانُ اَرْضِكَ فَكُنْ

پس گویا دیده نشوی و از کرم تو و وجود تو اطاعت کرده شوی پس گویا تو نافرمانی کرده نشدی و من و آنکه نافرمانی تو نکرده ساکنان زمین تو

عَلَيْنَا بِالْفَضْلِ جَوَاداً وَبِالْخَيْرِ عَوَّاداً يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلٰوةً

پس بر ما بخشش خود بخشنده و بخیر عود نمای بخشنده ای بخشنده ترین بخشندگان و رحمت برمحمد و آل او رحمتی

دَائِمَةً لَا تُحْصَى وَلَا تُعَدُّ وَلَا يَقْدِرُ قَدْرَهَا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و اما نمازهای مخصوص شبها که

همیشه که احصا نشود و شمرده نشود و اندازه نکند اندازه از غیر تو ای بخشنده ترین بخشندگان باسانید معتبره وارد نشده و علما

ذکر کرده اند شب اول صد رکعت با حمد و توحید یکمرتبه و بعد از فارغ شدن سوره حمد هفتاد مرتبه

بخواند دوم پنجاه رکعت با حمد و توحید و معوذتین هر یک یکمرتبه سیم دو رکعت در هر رکعت حمد و

بیست و پنج مرتبه توحید پنجم دو رکعت در هر رکعت حمد و پانصد مرتبه قل هو الله احد بعد از فارغ

شدن هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد ششم چهار رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید هفتم

دو رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه توحید هشتم دو رکعت در رکعت اول حمد و آیه امن الرسول تا آخر سوره

و پانزده مرتبه توحید و در دویم حمد و آیه قل انما انا بشر مثلکم و پانزده مرتبه توحید نهم چهار رکعت

در هر رکعت حمد و ده مرتبه سورهٔ اذا جاء نصر الله دهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و آیة الکرسی یک مرتبه
و سورهٔ انا اعطیناک الکوثر سه مرتبه یازدهم هشت رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه قل یا ایها الکافرون
دوازدهم دوازده رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه سورهٔ الهیکم التکاثر سیزدهم دو رکعت در هر رکعت
حمد و یک مرتبه سورهٔ والتین چهاردهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه سورهٔ والعصر پانزدهم
چهار رکعت در میان نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و بعد از نماز ده مرتبه یا رب
اغفر لنا و ده مرتبه یا رب ارحمنا و ده مرتبه یا رب تب علینا و بیست و یک مرتبه توحید و ده مرتبه سبحان الله الذی
یحیی الموتی و یمیت الاحیاء و هو علی کل شیء قدیر شانزدهم دو رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه آیة الکرسی
و پانزده مرتبه توحید هفدهم دو رکعت در هر رکعت حمد و هفتاد و یک مرتبه توحید و بعد از نماز هفتاد مرتبه استغفار
هجدهم ده رکعت در هر رکعت حمد و پنج مرتبه توحید نوزدهم دو رکعت در هر رکعت حمد و آیهٔ قل اللهم مالک
مالک الملک بیستم چهار رکعت در هر رکعت حمد و پانزده مرتبه سورهٔ اذا جاء نصر الله بیست و یکم هشت
رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه توحید و معوذتین بیست و دوم دو رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه قل یا ایها الکافرون
و پانزده مرتبه توحید بیست و سیم سی رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه سورهٔ اذا زلزلت بیست و چهارم دو رکعت
در هر رکعت حمد و یک مرتبه سورهٔ اذا جاء نصر الله بیست و پنجم ده رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه الهیکم التکاثر بیست
و ششم دو رکعت در هر رکعت حمد و آیهٔ آمن الرسول بیست و هفتم دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه سبح اسم
ربک الاعلی بیست و هشتم چهار رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه توحید و معوذتین بیست و نهم ده رکعت در هر رکعت
حمد یک مرتبه و هر یک از سورهٔ الهیکم التکاثر و توحید و معوذتین ده مرتبه شب سی‌ام دو رکعت در هر رکعت حمد
و ده مرتبه سبح اسم ربک الاعلی و بعد از سلام صد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد باب سیم در بیان مجملی از فضائل
و اعمال ماه مبارک رمضان است و در آن هشت فصل است فصل اول در بیان فضیلت این ماه مبارک است باید دانست
که ماه رمضان ماه خداوند عالمیان است و شریفترین ماهها است چنانچه به سند معتبر از حضرت امام رضا روایت
کرده اند که حضرت رسول در آخر ماه شعبان خطبه خواندند و فرمودند که ایها الناس بدرستیکه رو کرده است بسوی
شما ماه خدا با برکت و رحمت و آمرزش ماهی است که نزد خدا بهترین ماهها است و روزهایش بهترین روزها است و شبهایش
بهترین شبها است و ساعتهایش بهترین ساعتها است این ماهیست که خوانده اند شما را در آن بسوی ضیافت
خدا و گردیده اید در آن از اهل کرامت خدا نفسهای شما در آن ثواب تسبیح دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد
و عملهای شما در آن مقبول است و دعای شما در آن مستجاب است پس سؤال کنید از پروردگار خود به نیتهای درست
و دلهای پاکیزه از گناهان و صفاتهای ذمیمه که توفیق دهد شما را برای روزه داشتن و تلاوت کردن قرآن
بدرستیکه شقی و بد عاقبت کسی است که محروم گردد از آمرزش خدا در این ماه عظیم و یاد کنید به گرسنگی و تشنگی شما
در این ماه گرسنگی و تشنگی روز قیامت را و تصدق کنید بر فقیران و مسکینان خود و تعظیم نمائید پیران
خود را و رحم کنید کودکان خود را و نوازش نمائید خویشان خود را و نگاه دارید زبانهای خود را از آنچه نباید
گفت و بپوشید دیدهای خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر کردن بسوی آن و باز دارید گوشهای خود را از آنچه
حلال نیست شما را شنیدن آن و مهربانی کنید با یتیمان مردم تا مهربانی کنند بعد از شما یتیمان شما را و بازگشت کنید

بسوی خدا از گناهان خود و بلند کنید بسوی خدا دستهای خود را که وقت نمازها بهترین ساعتها است و نظر میکند
خدا در این اوقات بسوی بندگان برحمت و جواب میگوید ایشان را هرگاه او را مناجات کنند و لبیک میگوید ایشان را
هرگاه او را ندا کنند و مستجاب میگرداند هرگاه او را دعا کنند ای گروه مردمان بدرستیکه جانهای شما در گرو
کردهای شما است پس آزاد کنید آنرا و زینهار بطلب آمرزش از خدا و پشتهای شما گران بار است از گناهان شما پس سبک
گردانید آنها را بطول دادن سجدها و بدانید که خدا سوگند یاد کرده است بعزت خود که عذاب نکند نماز
گذارندگان و سجده کنندگان را و نترساند ایشان را باتش جهنم در روز قیامت ایها الناس هرکه افطار نماید روزه
دار مؤمنی را در اینماه از برای او خواهد بود نزد خدا ثواب بنده آزاد کردن و آمرزش گناهان گذشته پس بعضی از
اصحاب گفتند یا رسول الله همه ما قدرت بر این نداریم حضرت فرمود که بپرهیزید از آتش جهنم بافطار فرمودن
روزه داران اگر چه بنصف دانه خرما باشد و اگر چه بیک شربت آبی باشد بدرستیکه خدا این ثواب را میدهد
کسیرا که چنین کند اگر قادر بر زیاده از این نباشد ایها الناس هرکه خلق خود را در اینماه نیکو گرداند بر صراط
بگذرد در روزیکه قدمها بر آن لغزد و هرکه سبک گرداند در اینماه خدمت کنیز و غلام خود را خدا در قیامت
حساب او را آسان گرداند و هرکه در اینماه شر خود را از مردم باز دارد خدا غضب خود را در قیامت از او باز
دارد و هرکه در اینماه یتیم بی پدر را گرامی دارد خدا او را در قیامت گرامی دارد و هرکه در اینماه صله و احسان
کند با خویشان خود خدا وصل کند او را برحمت خود در قیامت و هرکه در اینماه قطع احسان خود را از خویشان
خود بکند خدا قطع رحمت خود را از او بکند در قیامت و هرکه نماز سنتی در اینماه بکند خدا برات بیزاری از آتش
جهنم برای او بنویسد و هرکه در اینماه نماز واجبی را ادا کند خدا عطا کند باو ثواب هفتاد نماز واجب که در ماههای
دیگر کرده شود و هرکه در اینماه بسیار صلوات بر من و آل من فرستد خدا سنگین گرداند ترازوی عمل او را
در روزیکه ترازوهای اعمال سبک باشد و کسیکه یک آیه از قرآن در اینماه بخواند ثواب کسی دارد که در ماههای
دیگر ختم قرآن کرده باشد ایها الناس بدرستیکه درهای بهشت در اینماه گشاده است پس سؤال کنید از پروردگار
خود که بر روی شما نبندد و درهای جهنم در اینماه بسته است از خدا سؤال کنید که بر شما نگشاید و شیاطین را در اینماه
غل میکنند پس سؤال کنید از خدا که هرگز بر شما مسلط نگرداند و ایضا از حضرت امیر المؤمنین ع منقولست که
در ماه رمضان خطبه خواندند و فرمودند ایها الناس بدرستیکه خدا این ماه را بر سایر ماهها فضیلت و زیادتی
داده است مانند فضیلت ما اهل بیت بر سایر مردم و در اینماه گشاده میشود درهای آسمان و درهای بهشت و درهای
رحمت و بسته میشود درهای جهنم و در اینماه شنیده میشود نداهای مؤمنان و مستجاب میشود دعاهای ایشان و رحم میکند
گریههای ایشان را و در اینماه شبی هست که در آن شب ملائکه از آسمان بزمین میآیند و سلام میکنند بر مردان
و زنان روزه دار برخصت پروردگار خود تا طلوع صبح آن شب قدر است که خدا مقدر کرده است که در آن شب
ولایت ما امتها را پیش از آنکه آدم را خلق کند بدو هزار سال عبادت آن شب بهتر است از عبادت هزار ماه و روزه
روزش بهتر است از روزه هزار ماه ایها الناس بدرستیکه آفتابهای ماه رمضان و ماههای آن طالع میشوند بر مردان
و زنان روزه دار برحمت و این ماه شما مانند ماههای دیگر نیست و روزهایش بهترین روزها و شبهایش بهترین شبها است
و دیوان و شیاطین را در اینماه غل کرده اند و زیاد میکند خدا در اینماه روزها و عمرها را و مینویسد و مقدر میگرداند

در اینها حاجیان بیت الله را و در اینها خدا رو میکند بسوی اهل ایمان بامرزش و فیروزی و رحمت روزی
و خوشنودی خداوند جزا دهنده ای روزه دار پس تدبر کار خود بکن بدرستیکه در اینها مهمان پروردگار خودی
نظر کن و تامل نما که چگونه خواهی بود در شب خود و در روز خود و چگونه نگاه میداری اعضا و جوارح خود را
از معصیتهای پروردگار خود پس نظر کن که شبها در خواب نباشی و روزها غافل از یاد خدا نباشی پس بدرستی
و گناهان تو باقی مانده باشد پس هنگامیکه روزه داران مزدها خود را بگیرند تو از جمله زیانکاران باشی
و در وقتیکه بگیرند اقای خود فایده بگیرند تو از جمله محرومان باشی و در روزیکه سعادتمند گردند بمجاورت
دوستان پروردگار خود تو از جمله رانده شدگان باشی ای روزه دار اگر اقای تو از درگاه خود بگرداند بکدام درگاه
رو خواهی آورد و اگر محروم گرداند ترا پروردگار تو که روزی خواهد داد ترا و اگر او ترا خوار کند که ترا گرامی خواهد
داشت و اگر او ترا ذلیل گرداند که ترا عزیز خواهد کرد ... اگر ترا واگذارد که ترا یاری خواهد کرد و اگر او ترا از بندگان
خود قبول نکند بندگی کدام خداوند را اختیار میکنی و اگر ... لغزشها و گناهان را با ایام روزه امید بکی خواهی
داشت برای آمرزش گناهان خود و اگر حق خود را که بر تو واجب گردانیده از تو طلب نماید چه جواب در برابر خواهی گفت
ای روزه دار تقرب بجوی بسوی خدا بتلاوت کردن کتاب خدا در شبها و روزهای ایمان زیرا که کتاب خدا شفاعت کننده است
که شفاعتش را قبول میکنند و در قیامت شفاعت میکند برای اهل آن که تلاوت کرده اند پس بالا میروند بدرجات
بهشت بقدر تلاوت آیات قرآن ای روزه دار بشارت باد ترا که هر نفسیکه در اینها میکشی ثواب تسبیح در نامه عمل
تو مینویسند و خواب تو در اینها عبادتست و طاعت تو در اینها مقبولست و گناهان تو در اینها آمرزیده است و
اوان دعا در اینها شنیده شده است مستجاب و زاری که با خدا میکوئی بر تو رحم میکند بدرستیکه شنیدم
از حبیب خود حضرت رسول که خداوند عالمیان آزاد میکند در هر شب از شبهای ماه مبارک رمضان آزاد کردهاست از آتش
جهنم که عدد آنها را کسی بغیر از خدا نمیداند چون شب آخر میشود در آنشب میامرزد مثل آنچه در جمیع ماه آمرزیده است
و ایضا فرمود که هر که ماه رمضان را روزه بدارد و نفس خود را از چیزهائیکه خدا حرام کرده است نگاه دارد بهشت
البته او را واجب گردد و هر که در اینماه روزه دارد و در هیچ شبی از شبهای آن بر حرام افطار نکند البته داخل بهشت شود
پس حضرت امیر فرمود که شنیدم از سید انبیا که فرمود بهترین اوصیای پیغمبران در بهترین ماهها شهید خواهد شد
گفتم بهترین ماهها کدام است و بهترین اوصیا کیست فرمود بهترین ماهها ماه رمضانست و بهترین اوصیا توئی یا علی
گفتم یا رسول الله این البته واقع خواهد شد فرمود بلی بحق پروردگارم بدرستیکه برانگیخته میشود بدبخت ترین
امت من جفت پی کننده ناقه صالح و ضربتی بر سر تو خواهد زد که ریش تو از خون سرت خضاب شود پس مردم شروع
بگریه و فغان کردند و حضرت از منبر بزیر آمد و ایضا از حضرت رسول منقولست بسندهای معتبر که فرمود ایها الناس
هر که وارد شود بر او ماه رمضان پس روزه دارد روزهای او و بایستد بنماز و عبادت قدری از شبهای او و نمازهای او
در اوقات فضیلت بجا آورد و مبادرت کند بنماز جمعه آن و بامداد بنماز عید آن حاضر شود پس دریافته خواهد بود
ثواب شب قدر را و فایز میگردد بجایزها و بخششهای بزرگ خدا و بخششهای خدا مانند بخششهای بندگان نیست
فصل دویم در بیان حقیقت روزه است و آنچه در آن معتبر است بدانکه روزه باز داشتن خود است از چند چیز که روزه
میشکند از طلوع صبح تا برطرف شدن سرخی از جانب مشرق بنابر مشهور و یا پنهان شدن قرص آفتاب یعنی برطرف شدن

شعاع آن از کوهها و غبارات غیر نفعه و قول اول احوطست تا نیت فریب پس باید که بدن را از چیزها اجتناب
تواند کرد و چون میان علما اختلاف بسیار هست در آنها اگر قصد کند ترک همه را از برای صحت و قضا خود ظاهرا
کافی باشد اما اظهر آنستکه اگر چه متفق باشد وجوب آنها قصد کند ترک آنها را بعنوان وجوب و اگر خلافی
باشد قصد ترک آنها کند احتیاطا و اگر بعد عذر مکروه باشد قصد ترک آنها کند مستحبا و اگر قصد
ترک جمیع محرمات نماید اضم کند بهتر است و اما آنها که واجبست ترک آنها کردن اول و دوم چیزی خوردن و چیزی
آشامیدنست و چیز بکیر خوردن و آشامیدن آن متعارف و معتاد باشد در آن خلافی نیست که مبطل صوم است
و موجب قضا و کفاره هر دو میشود اگر بعنوان معتاد بخورد و اگر بغیر معتاد باشد مانند آنکه در دماغ یا گوش
بچکاند چیزی را و بحلق داخل شود محل خلافست و همچنین خلافست در خوردن و آشامیدن چیزی چند که معتاد
مردم نباشد خوردن و آشامیدن مانند سنگ و چوب و خاک و گیاهها و آب فشرده شده از گیاهها غیر معتاد
و اظهر آنستکه اگر بعنوان معتاد باشد اجتناب از آن واجبست و احوط آنستکه اگر بکند قضا و کفاره بعمل
آورد سیم جماع کردنست در قبل زنست مطلقا خواه انزال بشود و خواه نه و فعل آن موجب قضا و کفاره میشود
بخلاف جماع در دبر زن هرگاه انزال شود روزه را باطل میکند و قضا و کفاره لازم میشود و مشهور آنستکه
جماع در دبر بدون انزال نیز مبطل صوم و موجب قضا و کفاره است و بعضی مبطل نمیدانند و اول اقوی نیست
چهارم باقی ماندن بر جنابتست تا صبح و اشهر و اقوی آنستکه مبطل است و موجب قضا و کفاره است و بعضی
مبطل ندانسته‌اند و بعضی قضا تنها واجب دانسته‌اند و احوط آنستکه اگر زن حایض پاک شود پیش از صبح
غسل بکند و اگر نکند احوط آنستکه غسل کند بعد از صبح و آن روز را روزه بدارد و قضا نیز بکند و اگر
جنب را غسل متعذر باشد احوط آنستکه تیمم بکند و تیمم آنستکه تا صبح بشود و خواب اول بعد از جنابت در
حالتیکه نیت غسل کردن داشته باشد و احتمال بیدار شدن هم داشته باشد جایز است و مشهور آنستکه اگر تا صبح بیدار
نشود قضای آن روز بر او واجب نیست و بعضی واجب دانسته‌اند و آن احوطست اگر چه دلیلش سخن هست و
مشهور در خواب دویم وجوب قضا است و این قول قویست بلکه خلافی در آن ظاهر نیست و جمعی از اصحاب را
اعتقاد آنستکه در خواب سیم جنب هرگاه بصبح رسد قضا و کفاره هر دو واجبست و اقوی عدم وجوب کفاره است
و بعضی از متأخرین را اعتقاد آنستکه خواب بعد از بیدار شدن از احتلام حکم خواب دویم دارد چنانچه والد
مرحوم فقیر اختیار نموده و این احوطست بلکه خالی از قوت نیست و بدانکه در روزهای دیگر غیر از ماه مبارک
رمضان نیز خلافست که آیا باید صبح پاک دریابد یا نه و حق آنستکه در قضای ماه رمضان میباید صبح جنب
نباشد و در غیر قضا احوط آنستکه اگر صبح طاهر نباشد و واجب معین نباشد آن روز را روزه ندارد
و اگر معین باشد آن روز را روزه بدارد و قضا نیز بکند اما اگر عمدا کرده باشد دور نیست که کفاره در کار
نباشد و اگر بی قصد احوطست و در روزه سنت اگر بر جنابت عمدا بماند تا صبح و پیش از زوال غسل کند و نیت
روزه بکند بگمان فقیر روزه‌اش صحیحست و در واجب معین اگر عمدا نیت را ترک کند و پیش از زوال نیت
کند مشهور آنستکه روزه‌اش باطلست و میباید قضا کند و کفاره واجب نمیشود و اگر از روی فراموشی نیت را
ترک کند تا زوال نیت میتواند کرد و در واجب غیر معین تا زوال نیت میتواند کرد و اگر چه قضای ماه رمضان

ومشهور آنستکه اگر بخوابد تا صبح و نیت غسل نداشته باشد روزه‌اش باطل و قضا و کفاره لازم است و این احوط است صح

باشد و در روزهٔ سنت خلافی نیست که اگر در شب نیت نکرده باشد و مفطری بعمل نیاورده باشد تا اول زوال نیت میتواند کرد و بعد از زوال خلافست و بعضی گفته اند تا نزدیک بشام نیت میتواند کرد و جمعی از محققین علما باین قایلند و نزد فقیر اقوی نیست و بعضی گفته اند بعد از زوال نیت نمیتواند کرد و بعضی گفته اند که اگر پیش از زوال نیت کند ثواب روزهٔ تمام روز را مییابد و اگر بعد از زوال نیت کند ثواب روزه بعد از نیت تا شام را مییابد پنجم رسانیدن غبار غلیظ است بحلق و بعضی از او موجب قضا و کفاره میدانند و بعضی قضای تنها و بگمان فقیر مبطل نیست و احوط ترک است مشهور است و بعضی از متاخرین ملحق ساخته اند بغبار غلیظ دود غلیظ و بخار غلیظ را که از آن اجزا منفصل شود چون دود تنور و بخار دیگ و اظهر عدم بطلان است و احوط اجتناب است حتی از دود تنباکو ششم استمنا است یعنی طلب منی کردن باحصول از موجب قضا و کفاره است و مشهور آنستکه هرگاه ملامسه و ملاعبه کند و انزال شود روزهٔ او باطل میشود و قضا و کفاره لازم است و بعضی در این تامل نموده اند خصوصا وقتیکه نسبت بحلال خود باشد و عادتا و انزال نباشد و احوط بلکه اقوی وجوب قضا و کفاره است مطلقا و در نظر کردن بزن حلال یا حرام یا صدای او را شنیدن یا بخیال خود گذرانیدن هرگاه باعث آمدن منی شود و قصد انزال نداشته باشد و بآن معتاد نباشد خلافست و اظهر عدم وجوب قضا و کفاره است هفتم قی کردنست عمدا و اکثر موجب قضای تنها میدانند و بعضی قضا و کفاره هر دو را واجب میدانند و بعضی هیچیک را واجب نمیدانند و مسئله مشکل است و وجوب قضای تنها خالی از قوتی نیست و مشهور آنستکه هرگاه قی بی اختیار آید بر او قضا نیست و بعضی قضا را واجب دانسته اند و این قول ضعیف است هشتم حقنه است و بعضی موجب قضا و کفاره هر دو دانسته اند و بعضی موجب قضای تنها و بعضی حرام دانسته اند و موجب هیچیک ندانسته اند و بعضی حقنهٔ مایع را موجب قضا دانسته اند و حقنهٔ جامد را مانند شیاف مکروه دانسته اند و این قول اقوی نیست و احوط آنستکه بدون ضرورت حقنه بمایع نکند و اگر بکند قضا بکند و اشهر و اقوی آنستکه چکانیدن دوا در گوش موجب فساد صوم نمیشود و صعوط در بینی هرگاه تعدی بحلق نکند ایضا اقوی آنستکه جایز است و بعضی موجب قضا و کفاره دانسته اند و اگر بحلق رسد احوط اجتناب است نهم دروغ گفتن بر خدا و رسول و ائمهٔ هدی صلوات الله علیهم است بآنکه حدیث دروغی نقل کند یا مسئلهٔ خلاف واقعی بگوید بلکه کسیکه اهلیت مسئله گفتن نداشته باشد مسئله بگوید در حرمتش شکی نیست و بعضی در روزه موجب قضا و کفاره میدانند و بعضی میگویند که موجب فساد صوم نمیشود و خالی از قوتی نیست و احوط آنستکه اگر بکند قضا کند و کفاره بدهد دهم سر فرو بردن در آبست و جمعی آنرا موجب قضا و کفاره میدانند و بعضی موجب قضای تنها میدانند و بعضی حرام میدانند و موجب هیچیک نمیدانند و بعضی مکروه میدانند و اظهر حرمتست و عدم وجوب قضا و کفاره و بعضی گفته اند که اگر سر را فرو برد باب تا گردن و بدن بیرون آب باشد باز حکم ارتماسی دارد و این احوط است و بعضی گفته اند که اگر فرو برد منافذ سر را دفعةً هر چند تمام مو بیرون باشد باز حکم ارتماسی دارد و این احوط است و احوط آنستکه در روزهٔ سنت نیز سر را باب فرو نبرد و بعضی تجویز کرده اند و احوط ترک است یازدهم بلغمی که از سینه بر آید یا از دماغ فرود آید در فرو بردن آن علما را سه قول است

اول جواز ابتلاع هر دو قسم مادام که بدهن نرسد و تحریم ابتلاع هر دو هر گاه بدهن برسد سیم جواز کشیدن
از سینه و سر و جواز فرو بردن مادامکه از دهن جدا نشود و جمعیکه حکم بفساد کرده اند بعضی بقضا تنها قایل
شده اند و بعضی کفاره را نیز واجب میدانند و بعضی بکفارهٔ جمع قایل شده اند و کمان فقیر آنستکه هیچیک
لازم نمیشود اما احتیاط آنستکه بعد از آنکه بفضای دهن برسد فرو نبرد و از دهم مشهور میان علما آنست
که مکروه است زن روزه دار در میان آب بنشیند و بعضی گفته اند هر گاه تا کمر در آب بنشیند قضا بر او لازمست
و بعضی کفاره را نیز لازم دانسته اند و اول اظهر است و در خوابیدن قند زنان و مصطکی که اثر فرو بر بعضی
حرام دانسته اند و بعضی موجب قضا دانسته اند و اظهر جواز است و مشهور میان علما آنستکه اگر کسی کمان داشته
باشد که شب باقیست بلکه اگر شک هم داشته باشد جایز است خوردن و آشامیدن تا صبح مشخص شود و اگر
صبح معلوم شود که صبح بوده است آنوقت که خورده یا آشامیده اگر ملاحظه کرده باشد و خورده باشد قضا
واجب نیست و اگر ملاحظه نکرده و خورده باشد قضا واجبست و کفاره واجب نیست و اگر کسی مضمضه کند
جهة وضوی نماز واجب و بی اختیار بحلق او رود قضا بر او واجب نیست و اگر از جهة نماز نافله باشد بعضی گفته اند
قضا بر او واجبست و اگر عبث مضمضه کند و آب بحلقش رود جمعی قضا را واجب دانسته اند و این احوط است و اظهر
عدم وجوبست مطلقا و در روایتی وارد شده است که بعد از مضمضه سه دفعه آب دهن را بیندازد و این احوط است

فصل سیم در سنتها و آداب روزه است مکروه است روزه دار را بوسیدن زنان و دست بیدن زنان مالیدن
و دست بازی کردن با ایشان و اوقات آنستکه کراهیت مخصوص بصورتیست که اینها محرک شهوت او باشد
و خوف وقوع در جماع داشته باشد و مکروه است بچشم کشیدن چیزیکه اثر طعمی باشد که بحلق برسد یا در اشکی
باشد و مشهور کراهیت خون بیرون آوردنست از بدن که باعث ضعف شود و در حجامت احتیاط بیشتر باید
کرد و همچنین داخل شدن حمام که مضعف باشد و مکروه است بوئیدن گلها خصوصا نرجس و بهتر آنستکه مشک
هم نبوید و سایر بوهای خوش مکروه نیست بلکه سنت است و از حضرت صادق منقولستکه طیب تحفهٔ صایم است
فرمود که هر که روزه دار که در اول روز خود را خوشبو کند عقلش زایل نشود و اشهر و اقوی آنستکه بوئیدن بخور
غلیظ مفطر نیست و بعضی گفته اند بوئیدن رایحهٔ غلیظ که بجوف برسد موجب قضا و کفاره میشود و احوط آنست
که بوی خوش نباید که بدماغ بالا رود و بنوید چنانچه در روایتی وارد شده است و مکروه است که صایم جامهٔ
که ملاصق بدن است تر کند و مکروه است زن صایمه را که در آب نشیند چنانچه گذشت و از حضرت صادق منقولست
که هر گاه روزه داری میباید که روزه باشد گوش تو و چشم تو و جمیع اعضای تو یعنی از محرمات بلکه از مکروهات و فرمود
که باید روزهٔ تو مانند روز افطار تو نباشد و ایضا از آنحضرت منقولستکه فرمود روزه نه همین خوردن و آشامیدنست
بلکه باید که در روز روزه نگاه دارید زبان خود را از دروغ و بپوشانید دیدهای خود را از حرام و با یکدیگر
نزاع نکنید و حسد مبرید و غیبت مکنید و مجادله مکنید و سوگند دروغ مخورید بلکه سوگند راست نیز مخورید
و دشنام مدهید و فحش مگوئید و ستم مکنید و بیخردی مکنید و دلتنگ مشوید و غافل مشوید از یاد خدا و از نماز
و خاموش باشید از آنچه نباید گفت و صبر کنید و راستگو باشید و دوری کنید از اهل شر و اجتناب کنید از گفتار بد
و دروغ و افترا و خصومت کردن با مردم و گمان بد بردن و غیبت کردن و سخن چینی کردن و خود را مشرف بر آخرت کرده

الحمد ... و فرو بردن میباید از سینه ما دام که از دهن منفصل نشود و عدم جواز آن قسم دیگر و عدم جواز ابتلاع ... ۵۵

ومنتظر فرج وظهور قائم آل محمد باشید و آرزومند ثوابهای اخروی باشید و توشهٔ اعمال صالحه برای سفر آخرت
بردارید و بر شما باد بآرام دل و آرام تن و خضوع و خشوع و شکستگی و مذلت مانند بندهٔ که از آقای خود
ترسد و ترسان باشید از عذاب خدا و امیدوار باشید برحمت او و باید که پاک باشد ای روزه دار دل تو از عیبها
و باطن تو از حیلها و مکرها و پاکیزه باشد بدن تو از کثافتها و بیزاری بجوئید بسوی خدا از آنچه غیر اوست
و در روزه ولایت خود را خالص گردانی از برای خدا و مأمون باشی از آنچه خدا نهی کرده است از آن در آشکار
و پنهان و بترسید از خداوند قهار آنچه سزاوار ترسیدن اوست در پنهانها و آشکار و ببخشی روح و بدن خود را بآنچه خدا
عز و جل در ایام روزهٔ خود و فارغ گردانی دل خود را از برای محبت و یاد او و بدن خود را بکار فرمائی در آنچه خدا
ترا امر کرده است بسوی آن اگر همهٔ اینها را بعمل آوردی آنچه سزاوار روزه داشتن است بعمل آورده و فرمودهٔ خدا را اطاعت
کرده و آنچه کم کنی از آنچه بیان کردم از برای تو بقدر آن از روزهٔ تو کم میشود از فضل آن و ثواب آن بدرستیکه پدرم
... که رسول خدا صلی الله علیه شنید که زنی در روز روزه جاریهٔ خود را دشنام داد حضرت طعامی طلبید و از زن گفت بخور
زن گفت من روزه ام حضرت فرمود چگونه روزهٔ و حال آنکه جاریهٔ خود را دشنام دادی روزه از خوردن و آشامیدن
تنها نیست بدرستیکه خدا روزه را حجابی کرده است از سایر امور قبیحه از کردار بد و گفتار بد چه بسیار کمند
روزه داران و بسیارند گرسنگی کشندگان و حضرت امیر المؤمنین ع فرمود چه بسیار روزه داری که بهرهٔ نیست او را
از روزه سوای گرسنگی و تشنگی و چه بسیار عبادت کنندهٔ که نیست او را بهرهٔ از عبادت بغیر تعب خوشا خواب زیرکان
که بهتر است از بیداری و عبادت احمقان و خوشا افطار کردن زیرکان که بهتر از روزه داشتن بیخردانست بدرستی
که خواب مقربان چون به نیت صحیح و قلب طاهر واقع میشود از جملهٔ عبادات ایشانست بلکه ارواح ایشان در عالم قدس
با ارواح انبیا و اوصیا و خلص مؤمنان محشور میگردند و بر اسرار غیبی و رؤیای صادقه مطلع میگردند و از
ازواجهای قرب ایشانست و افطار خردمندان چون از راه دانائیست و بوجهیکه خدا خواسته افطار مینمایند
بهتر است از روزهای احمقان که روزه را دستگاه خودفروشی خود کرده اند و بریا و عجب ممزوج میگردانند و
بشرایط صوم عمل نمیکنند **فصل چهارم** در بیان آداب دخول ماه مبارک رمضان سنت است طلب هلال ماه رمضان و بعضی
واجب دانسته اند و از حضرت امام جعفر صادق ع منقولست که چون هلال ماه رمضان را دیدی اشاره بسوی هلال مکن و رو
بقبله بکن و دستها را بسوی خدا بردار و بگو رَبّی وَرَبُّکَ اللهُ رَبُّ الْعالَمینَ اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَیْنا بِالْاَمْنِ وَالْاِیمانِ وَ
پروردگار من و پروردگار تو خداست پروردگار عالمیان خداوندا طالع گردان بر ما ایمنی و ایمان و
بلند کن و خطاب کن ماه را و بگو
اَلسَّلامَةِ وَالْاِسْلامِ وَالْمُسارَعَةِ اِلی ما تُحِبُّ وَتَرْضی اَللّٰهُمَّ بارِکْ لَنا فی شَهْرِنا هذا وَارْزُقْنا خَیْرَهُ
و سلامتی و اسلام و شتافتن بسوی آنچه دوست داری و پسندی خدایا برکت ده بر ما در این ماه و روزی ده ما را نیکی او
وَعَوْنَهُ وَاصْرِفْ عَنّا ضُرَّهُ وَشَرَّهُ وَبَلاءَهُ وَفِتْنَتَهُ و بهترین دعاها دعای هلال صحیفهٔ کامله است
و مدد آن و بگردان از ما گزند او و بدی او و بلای او و آشوب آن
و ابن ابی عقیل اینها را در وقت رؤیت هلال
ماه مبارک رمضان اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی خَلَقَنی وَخَلَقَکَ وَقَدَّرَ مَنازِلَکَ وَجَعَلَکَ مَواقیتَ لِلنّاسِ
ستایش مر خدایرا که آفرید مرا و آفرید ترا و اندازه کرد منزلهای ترا و گردانید ترا وقتها برای مردمان
واجب دانسته اند
اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَیْنا اِهْلالاً مُبارَکاً اَللّٰهُمَّ اَدْخِلْهُ عَلَیْنا بِالسَّلامَةِ وَالْاِسْلامِ وَالْیَقینِ
خداوندا طالع گردان بر ما طالع گردانیدنی با برکت خداوندا داخل گردان بر ما او را بسلامتی و اسلام و یقین

ولائمه

وَالْإِیمانِ وَالْبِرِّ وَالتَّقْوَی وَالتَّوْفِیقِ لِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَی و در شب اول ماه جماع با حلال خود سنت است
و ایمان و نیکی و پرهیزکاری و توفیق مرانچه دوست داری و پسندی وغسل در شب اول سنت است و از حضرت
صادق ع منقولست که هر که غسل کند در شب اول ماه رمضان در نهر جاری و سی کف آب بر سر بریزد با طهارت
باشد تا ماه رمضان آینده و در حدیث دیگر فرمود که هر که در شب اول ماه رمضان غسل کند خارش بدن در
آن سال باو نرسد و ایضاً منقولست که چون ماه رمضان داخل میشد حضرت صادق ع فرزندان خود را وصیت میفرمود
که اهتمام نمائید و سعی کنید در این ماه در عبادت که در این ماه روزیها قسمت میشود و اجلها و عمرها نوشته میشود
و حاجیان حج در این ماه مقدر میشوند که بحج بروند و در این ماه شبی هست که بهتر است از هزار ماه و از حضرت امیر المؤمنین ع
منقولست که بر شما باد در ماه رمضان باستغفار و دعا بدرستیکه دعا دفع میکند بلا را از شما و استغفار
محو میکند گناهان شما را و زیارت امام حسین ع در شب اول ماه سنت است و از حضرت صادق ع منقولست که هر که در
شب اول ماه رمضان یا شب میان یا شب آخر آنحضرت را زیارت کند گناهان از او بریزد مانند برگ از درختان و از گناهان
بیرون آید مانند روزیکه از مادر متولد شده است و ثواب حج و عمره خدا او را عطا کند و ایضاً از آنحضرت منقولست
که هر که در هر شب این ماه سوره در نماز نافله بخواند در آن سال از بلاها محفوظ گردد و بروایت دیگر از آنحضرت منقولست
که هر که در شب اول ماه مبارک رمضان دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد سوره انعام بخواند و سوال
کند که خدا از او کفایت شر بکند خدا او را کفایت کند از آنچه میترسد از بیماریها و دردها و نماز را نشسته میتوان
کرد و سوره را از روی قرآن میتوان خواند و اگر در شب اول ماه نیت روزه تمام ماه را بکند باز هر شب نیت کند بهتر است
و نیت چنین کند که قصد کنم که فردا روزه رمضان میدارم واجب قربة الی الله و در روز اول ماه سنت است که
غسل کند در آب جاری و سی کف آب بسر بریزد و از حضرت صادق ع منقولست که چون در اول سال چنین کند از
جمیع دردها و بیماریها در تمام سال ایمن باشد و ایضاً از آنحضرت منقولستکه هر که در روز اول یکمشتی از
گلاب بروی بریزد از خاری و پریشانی نجات یابد و هر که بر وضو بکند در آن روز از این بلاها ایمن گردد و هر که
یک کف گلاب در روز اول ماه بر سر بریزد در آن سال از مرض سرسام ایمن گردد و بسند معتبر از حضرت امام محمد تقی ع
منقولستکه هر که در اول هر ماه دو رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه قل هو الله احد و در رکعت
دوم بعد از حمد سی مرتبه انا انزلناه بخواند و بعد از نماز تصدق کند بآنچه میسر شود سلامتی تمام ماه را خریده است
و در روز اول ماه سنت است اللَّهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضَانَ وَقَدِ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ وَأَنْزَلْتَ فِيهِ
که این دعا را بخواند خداوندا بتحقیق که حاضر شد ماه رمضان بتحقیق که واجب کردی بر ما روزه آنرا و فرو فرستادی
الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ أَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا
در آن قرآنرا راهنما برای مردمان و معجزها از هدایت و جدا کننده حق از باطل خداوندا مدد کن ما را بر روزه او و بپذیر او را از ما
وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا وَسَلِّمْهُ لَنَا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و ایضاً از حضرت صادق ع منقولست
و قبول کن او را از ما و سالم دار ما را در آسانی از تو و عافیت بدرستیکه تو بر هر چیزی توانائی که چون ماه مبارک داخل میشد
حضرت رسول ص این اللَّهُمَّ إِنَّهُ قَدْ دَخَلَ شَهْرُ رَمَضَانَ اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ
دعا را میخواندند خداوندا بدرستیکه در آمد ماه رمضان خداوندا پروردگار ماه رمضان که فرو فرستادی

فِيهِ الْقُرْآنَ وَجَعَلْتَهُ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ فَبَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِ رَمَضَانَ

دراو قرآنرا وگردانیده اورا معجزها از هدایت وجدا کننده حق از باطل خدایا پس برکت ده برای ما در ماه رمضان

وَأَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ وَصَلَوَاتِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وايضا بسند معتبر از حضرت صادق عم منقولست که

و مدد کن ما را بر روزه داشتن و نماز آن و بپذیر آنرا از ما هر که نزد داخل شدن ماه رمضان یعنی روز

اول یا شب اول دو رکعت نماز بکند و در رکعت اول بعد از حمد سوره انا فتحنا بخواند و در رکعت دوم

هر سوره که خواهد بخواند خدا جمیع بدیها را در آن سال از او دور گرداند و در حفظ خدا باشد تا سال

اینده و در شب اول یا روز اول دعای صحیفه کامله را بخواند که بهترین دعاهاست و کلینی و شیخ طوسی ذکر

بسند صحیح روایت کرده اند که حضرت امام موسی کاظم عم فرمود که در ماه مبارک رمضان در اول سال یعنی روز

اول ماه چنانچه علما فهمیده اند این دعا را بخوان و فرمود که این دعا را از برای رضا خدا بخوان نه برای شایبه

اغراض فاسده و هر که بخواند در آن سال نرسد به او فتنه و گمراهی و عذابیکه ضرر رساند به دین او و بدن او

و خدا او را حفظ کند از آنچه در آن سال اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَانَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَبِرَحْمَتِكَ

واقع میشود از بلاها و دعا این است خداوندا بدرستیکه میخواهم ترا بنام تو که خاضع است مر او را هر چیزها و برحمت تو

الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِعَظَمَتِكَ الَّتِي تَوَاضَعَ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَبِعِزَّتِكَ الَّتِي قَهَرَتْ كُلَّ شَيْءٍ

که فرا گرفته هر چیزی و به بزرگی تو که پستی نمود مر او را هر چیزی و ببزرگواری تو که قهر کرده هر چیزرا

وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي خَضَعَ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَبِجَبَرُوتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِعِلْمِكَ الَّذِي أَحَاطَ بِكُلِّ

و بتوانائی تو که خاضع است مر او را هر چیزی و به بزرگواری تو که غلبه کرده هر چیزی و بدانش تو که فرا گرفته هر چیزی

شَيْءٍ يَا نُورُ يَا قُدُّوسُ يَا أَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَيَا بَاقِي بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ يَا اللهُ يَا رَحْمَنُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

ای هویدا ای منزه ای اول پیش از هر چیز وای پاینده بعد از هر چیز ایخدا ای بخشنده رحمت فرست بر محمد

وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ النِّقَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ

وآل محمد و بیامرز مرا گناهانیکه تغییر میدهد نعمت را و بیامرز مرا گناهانی که فرود میآورد عذابرا و بیامرز مرا گناهانی

الَّتِي تَقْطَعُ الرَّجَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُدِيلُ الْأَعْدَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَرُدُّ الدُّعَاءَ

میبرد امیدرا و بیامرز مرا گناهانی که غالب میکند دشمنانرا و بیامرز مرا گناهانی که بر میگرداند دعارا

وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي يُسْتَحَقُّ بِهَا نُزُولُ الْبَلَاءِ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ غَيْثَ السَّمَاءِ

و بیامرز مرا گناهانیکه سزاوار میشود باو فرود آمدن بلا و بیامرز مرا گناهانی که باز میدارد باران آسمانرا

وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَكْشِفُ الْغِطَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُعَجِّلُ الْفَنَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ

و بیامرز مرا گناهانی که بر میدارد پرده را و بیامرز مرا گناهانیکه بشتاب آورد نیستی را و بیامرز مرا گناهانی

الَّتِي تُورِثُ النَّدَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ وَأَلْبِسْنِي دِرْعَكَ الْحَصِينَةَ الَّتِي لَا

که در عقب آورد پشیمانی را و بیامرز مرا گناهانی که میدرد پرده عصمت را و بپوشان مرا زره محکم خود که قصد کرده

تُرَامُ وَعَافِنِي مِنْ شَرِّ مَا أُحَاذِرُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هَذِهِ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ

نشود و عافیت ده مرا از شر آنچه میترسم در شب و روز در آینده سال من اینسال خداوندا پروردگار آسمانهای

السَّبْعِ وَرَبَّ الْأَرَضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ السَّبْعِ الْمَثَانِي

هفت گانه و پروردگار زمینهای هفت گانه و آنچه در آنهاست و آنچه میانه آنهاست و پروردگار عرش بزرگ و پروردگار سبع مثانی

والقرآن العظيم وربّ اسرافيل وميكائيل وجبرئيل وربّ محمّد صلّى الله عليه وآله
و قرآن بزرگ | و پروردگار اسرافیل و میکائیل و جبرئیل و پروردگار محمد رحمت خدا براو و آل او

سيّد المرسلين وخاتم النبيّين اسئلك بك وبما سمّيت به يا عظيم انت الذي تمنّ بالعظيم وتدفع
بزرگ فرستادگان و آخر | پیغمبران درمیخواهم ترا بتو و بآنچه نام برده شد باو ای بزرگ | توئی که منت نهی بزرگ که دفع

كلّ محذور وتعطي كلّ جزيل وتضاعف من الحسنات بالقليل وبالكثير وتفعل ما تشاء يا
کنی هر ترسیده را و عطا میکنی هر بسیار را و زیاد میکنی از نیکیها بکردار اندک و بسیار و میکنی آنچه خواهی

قدير يا الله يا رحمن صلّ على محمّد واهل بيته وألبسني في مستقبل سنتي هذه سترك ونضّر وجهي
ای توانا ای خدا ای بخشنده درود بر محمد و خانواده او و بپوشان مرا در آینده سال من در این سال پرده تو و روشن کن روی مرا

بنورك واحبّني بمحبّتك وبلّغني رضوانك وشريف كرامتك وجسيم عطيّتك واعطني
بروشنی خود و دوست دار مرا بدوستی خود و برسان مرا خوشنودی خود و بزرگی کرامت تو و عطیه | بزرگ تو و بخش مرا

من خير ما عندك ومن خير ما انت معطيه احداً من خلقك وألبسني مع ذلك عافيتك يا موضع
از نیکی آنچه نزدتست و از نیکی آنچه تو عطا کنی او را بیکی از خلق خود و بپوشان مرا با این عافیت تو ای جایگاه

كلّ شكوى ويا شاهد كلّ نجوى ويا عالم كلّ خفيّة ويا دافع ما تشاء من بليّة يا كريم العفو
هر شکایت و ای گواه هر راز و ای دانای هر پنهان و ای دفع کننده آنچه خواهی از بلیه ای کریم در عفو

يا حسن التجاوز توفّني على ملّة ابراهيم وفطرته وعلى دين محمّد صلّى الله عليه وآله وسنّته
ای نیکو تجاوز بمیران مرا بر ملت ابراهیم | و فطرت او و بر دین محمد رحمت خدا براو و آل او و طریقه او

وعلى خير الوفاة فتوفّني موالياً لاوليائك ومعادياً لاعدائك اللهمّ وجنّبني في هذه السنة
و بر بهترین مردنها پس بمیران مرا که دوست باشیم با دوستان و دشمن باشیم با دشمنان تو خداوندا و دور کن مرا در این سال

كلّ عمل او قول او فعل يباعدني منك واجلبني الى كلّ عمل او قول او فعل يقرّبني منك في هذه
از هر کرداری یا گفتاری یا کاری که دور سازد مرا از تو و بکشان مرا بسوی هر کاری یا گفتاری یا فعلی که نزدیک کند مرا از تو در این

السنة يا ارحم الرّاحمين وامنعني من كلّ عمل او قول او فعل يكون منّي اخاف ضرر عاقبته
سال ای بخشنده ترین بخشندگان و باز دار مرا از هر کرداری یا گفتاری یا فعلی که صادر شود از من میترسم ضرر عاقبت آنرا

واخاف مقتك ايّاي عليه حذاراً ان تصرف وجهك الكريم عنّي فاستوجب به نقصاً من حظّ لي
و میترسم غضب ترا بخودم براو بجهة خوف آنکه بگردانی روی خود را ای کریم از من واجب گردد بآن کمی از بهره برای من

عندك يا رؤوف يا رحيم اللهمّ اجعلني في مستقبل سنتي هذه في حفظك وفي جوارك وفي كنفك
نزد تو ای مهربان ای آمرزنده | خداوندا | بگردان مرا در آینده سال من این سال در حفظ خودت و در سایه خودت و بپوشان

وجلّلني ستر عافيتك وهب لي كرامتك عزّ جارك وجلّ ثناؤك ولا اله غيرك اللهمّ اجعلني
و در پناه خودت بپوشش عافیت تو و بخش بکرامت خود ارجمندست همسایه تو و بزرگست ثنای تو و نیست خدائی غیر تو خدایا | بگردان مرا

تابعاً لصالح من مضى من اوليائك والحقني بهم واجعلني مسلّماً لمن قال بالصدق عليك
نیکوکار آنکه گذشته از دوستان خود و برسان مرا بایشان و بگردان مرا منقاد برای آنکه گفت براستی بر تو

منهم واعوذ بك اللهمّ ان تحيط بي خطيئتي وظلمي واسرافي على نفسي واتّباعي لهواي واشتغالي
از ایشان و پناه میبرم بتو خداوندا اینکه فرو گیرد مرا گناه و ستم و اسراف برابر خودم و پیروی کردن من مر خواهش خود را و مشغول

لِشَهَواتي فَيَحُولُ ذلِكَ بَيني وَبَينَ رَحمَتِكَ وَرِضوانِكَ فَأكُونُ مَنسِيّاً عِندَكَ مُتَعَرِّضاً لِسَخَطِكَ
شدن من مر خواهش خود را پس منع کرده این میان من و میان رحمت تو و خوشنودی تو پس باشم فراموش شده نزد تو واقع شوم در معرض غضب تو

وَنِقمَتِكَ اللّهُمَّ وَفِّقني لِكُلِّ عَمَلٍ صالِحٍ تَرضى بِهِ عَنّي وَتُقَرِّبُني إلَيكَ زُلفى اللّهُمَّ كَما كَفَيتَ نَبِيَّكَ
و عذاب تو خداوندا توفیق ده مرا برای هر کردار شایسته که خوشنود گردی بآن از من و نزدیک کن مرا بسوی خود نزدیک خداوندا چنانچه دفع کردی

مُحَمَّداً صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَآلِهِ هَولَ عَدُوِّهِ وَفَرَّجتَ هَمَّهُ وَكَشَفتَ غَمَّهُ وَصَدَّقتَهُ وَعدَكَ وَأنجَزتَ
از محمد رحمت خدا براو و آل او شدت دشمن او و گشادی هم او را و زایل کردی غم او را و باور داشتی وعده او را و روا کردی

لَهُ عَهدَكَ اللّهُمَّ فَبِذلِكَ فَاكفِني هَولَ هذِهِ السَّنَةِ وَآفاتِها وَأسقامَها وَفِتنَتَها وَشُرُورَها و
مراورا عهد خود خداوندا پس باین دفع کن از من ترس این سال را و آفتهای او و بیماریهای او و فتنه او و آشوب او و

أحزانَها وَضيقَ المَعاشِ فيها وَبَلِّغني بِرَحمَتِكَ كَمالَ العافِيَةِ بِتَمامِ دَوامِ النِّعمَةِ عِندي إلى مُنتَهى
اندوه او و تنگی معاش در آن و برسان مرا برحمت خود بنهایت عافیت بتمامی دوام نعمت نزد من تا آخر

أجَلي أسألُكَ سُؤالَ مَن أساءَ وَظَلَمَ وَاستَكانَ وَاعتَرَفَ وَأسألُكَ أن تَغفِرَ لي ما مَضى مِنَ الذُّنُوبِ
عمر من میخواهم ترا سؤال آنکه بد کرده و ستم کرده و فروتنی نموده و اعتراف کرده و میخواهم ترا آنکه بیامرزی مرا آنچه گذشته از گناهان

الَّتي حَصَرَتها حَفَظَتُكَ وَأحصَتها كِرامُ مَلائِكَتِكَ عَلَيَّ وَأن تَعصِمَني إلهي مِنَ الذُّنُوبِ فيما بَقِيَ
که شمردی او را حفظ تو و شمردی آنرا بزرگواران فرشتگان تو بر من و آنکه نگاهداری مرا خدایا از گناهان در آنچه باقی مانده

مِن عُمري إلى مُنتَهى أجَلي يا اللهُ يا رَحمنُ يا رَحيمُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَأهلِ بَيتِ مُحَمَّدٍ وَآتِني كُلَّ ما سَألتُكَ
از عمر من بسوی منتهای اجل من ای خدا ای بخشنده ای مهربان رحمت فرست بر محمد و خانواده محمد و بده مرا هر چه را سؤال کردم از تو

وَرَغِبتُ إلَيكَ فيهِ فَإنَّكَ أمَرتَني بِالدُّعاءِ وَتَكَفَّلتَ لي بِالإجابَةِ يا أرحَمَ الرّاحِمينَ
و در آن پس بدرستیکه تو امر کردی مرا بدعا و ضامن شدی برای من اجابت را ای بخشنده ترین بخشندگان

فصل در اعمال هر شب و هر روز ماه مبارک رمضانست از حضرت صادق و کاظم منقولست که بعد از هر نماز در ماه مبارک رمضان این دعا را بخوانند

يا عَلِيُّ يا عَظيمُ يا غَفُورُ يا رَحيمُ
ای بلند مرتبه ای بزرگ ای آمرزنده ای مهربان

أنتَ الرَّبُّ العَظيمُ الَّذي لَيسَ كَمِثلِهِ شَيءٌ وَهُوَ السَّميعُ البَصيرُ وَهذا شَهرٌ عَظَّمتَهُ وَكَرَّمتَهُ وَشَرَّفتَهُ
توئی پروردگار بزرگ آنکه نیست مانند او چیزی و او شنوای بینا است و این ماه هیست بزرگ و گرامی داشتی او را

وَفَضَّلتَهُ عَلَى الشُّهُورِ وَهُوَ الشَّهرُ الَّذي فَرَضتَ صِيامَهُ عَلَيَّ وَهُوَ شَهرُ رَمَضانَ الَّذي أنزَلتَ فيهِ
و بلند کردی او را و زیادتی دادی او را بر ماهها و آن ماهیست که واجب کردی روزه او را بر من و آن ماه رمضان است که فرو

القُرآنَ هُدىً لِلنّاسِ وَبَيِّناتٍ مِنَ الهُدى وَالفُرقانِ وَجَعَلتَ فيهِ لَيلَةَ القَدرِ وَجَعَلتَها خَيراً
فرستادی قرآنرا راهبر مردمان و معجزها از هدایت و جدا کننده حق از باطل و گردانیدی در آن شب قدر و گردانیدی آنرا بهتر

مِن ألفِ شَهرٍ فَيا ذَا المَنِّ وَلا يُمَنُّ عَلَيكَ مُنَّ عَلَيَّ بِفَكاكِ رَقَبَتي مِنَ النّارِ فيمَن تَمُنُّ عَلَيهِ وَأدخِلنِي
از هزار ماه پس ای خداوند عطا و منت نباشد بر تو عطا کن بر من بخلاصی گردن من از آتش در آنچه عطا کنی براو و در آور مرا

الجَنَّةَ بِرَحمَتِكَ يا أرحَمَ الرّاحِمينَ و دعای بسیار خوبیست و اقلا شبی یکمرتبه خوانده شود و بسند
در بهشت برحمت خود ای بخشنده ترین بخشندگان صحیح منقولست که هر که در هر شب این ماه مبارک این دعا را بخواند گناهان

چهل ساله او اللّهُمَّ رَبَّ شَهرِ رَمَضانَ الَّذي أنزَلتَ فيهِ القُرآنَ وَافتَرَضتَ عَلى عِبادِكَ فيهِ الصِّيامَ
آمرزیده شود خداوندا پروردگار ماه رمضان که فرو فرستادی در آن قرآنرا و واجب کردی بر بندگان خود در این ماه روزه

صل

ادب افطار

صلّ علی محمّدٍ وآل محمّدٍ وارزقنی حجّ بیتک الحرام فی عامی هذا وفی کلّ عامٍ واغفر لی تلک

رحمت فرست بر محمد و آل محمد و روزی کن مرا حج خانه محترم خود در سال من امسال و در هر سال و بیامرز مرا این

الذّنوب العظام فانّه لا یغفرها غیرک یا رحمن یا علّام وایضاً در هر شب از شبهای ماه مبارک سورهٔ انّا انزلناه

گناهان بزرگ را پس بدرستیکه او نیامرزد آنرا غیر تو ای بخشنده و دانا

سنّتست خواندن و صد مرتبه سورهٔ حم دخان

اگر میسّر شود و سحور خوردن در سحر هر شب ماه مبارک مستحبّست و از حضرت رسول منقولست که ترک نکنند امّت من سحور خوردن را اگر چه بیک دانه خرما بودن باشد وایضاً از آنحضرت منقولست که خدا و ملائکه صلوات میفرستند بر آنها که استغفار میکنند در سحرها و سحور میخورند پس سحور بخورید اگر چه بیک شربت آب باشد و بهترین سحور قاووت و خرماست وایضاً فرمود که سحور بخورید اگر چه بجرعهٔ آبی باشد و خدا صلوات و رحمت میفرستد بر سحور خورندگان و از حضرت صادق منقولست که هر که سورهٔ انّا انزلناه را در وقت سحور و در وقت افطار بخواند در مابین این دو حالت ثواب کسی داشته باشد که در راه خدا شهید شده باشد و بخون خود غلطیده باشد و گفته اند که اگر نیّت روزه را بعد از سحور بکند بهترست و از اوّل شب تا آخر شب نیّت میتوان کرد و همین که میداند و قصد روزه دارد که فردا روزه میگیرد و از برای خدا میگیرد بس است و امّا آداب افطار سنّتست که اوّل نماز شام را بکند و بعد از آن افطار کند مگر آنکه جمعی انتظار او برند یا آنکه گرسنگی و تشنگی بر او غالب باشد و مانع حضور قلب او باشد در نماز که در این دو صورت افطار را مقدّم داشتن بهتر است و در وقت افطار سورهٔ انّا انزلناه خواندن سنّتست یا عظیم یا عظیم انت الهی لا اله لی غیرک

چنانچه دانستی و از حضرت رسول منقولست که هر که در وقت افطار بگوید *ای بزرگ ای بزرگ تو خدای منی که نیست خدا مرا غیر تو*

اغفر لی الذّنب العظیم انّه لا یغفر الذّنب العظیم الّا العظیم از گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولّد شده باشد

بیامرز برای من گناه بزرگ را که بدرستیکه او نمی آمرزد گناهان بزرگ را مگر بزرگ

و از حضرت امام حسن و امام رضا منقولست که هر روزه داری بسم الله الرّحمن الرّحیم یا واسع المغفرة اغفر لی

در وقت افطار دعای مستحبّی هست پس باید در لقمهٔ اوّل بگوید *بنام خدای بخشاینده مهربان ای فراخی دهنده آمرزش بیامرز*

و در حدیث معتبر دیگر از حضرت امام موسی اللّهمّ لک صمت وعلی رزقک افطرت وعلیک توکّلت

منقولست که در وقت افطار بگوید *خداوندا برای تو روزه داشتم و بر روزی تو افطار کردم و بر تو توکل کردم*

تا خدا عطا کند بتو ثواب هر کسی را که در آن روز روزه داشته است و در روایت دیگر منقولست که حضرت امیر المؤمنین علیه السّلام در وقت افطار بدو زانو می نشستند و چون خوان را میگذاشتند میگفتند

اللّهمّ لک صمنا وعلی رزقک افطرنا فتقبّله منّا انّک انت السّمیع العلیم و در احادیث معتبره

خداوندا برای تو روزه گرفتیم و بر روزی تو افطار کردیم پس بپذیر او را از ما بدرستیکه توئی شنونده دانا

وارد شده است

که حضرت رسالت پناه افطار میکردند بخرما و آب یا برطب و آب و در حدیث دیگر منقولست که آنحضرت در وقت افطار ابتدا بحلوا مینمودند و اگر نمییافتند بنبات یا قند یا خرما افطار میکردند و اگر حاضر نبود بآب نیم گرم افطار میکردند و میفرمودند که آب نیم گرم پاک میکند معده را و قوّت میدهد حدقه را و بینائی را زیاد میکند و گناهان را میشوید و عرقها را ساکن میگرداند و صفرای غالب را فرو مینشاند و قطع میکند بلغم را و اطفای حرارت میکند و صداع را برطرف میکند و ایضاً از حضرت رسول منقولست که هر که بر خرمای حلال افطار کند ثواب نمازش چهار صد برابر مضاعف گردد و از حضرت صادق منقولست که افطار کردن بآب گناهان

دلوا میشوید و در حدیث دیگر فرمود که حضرت امیر المؤمنین ع دوست میداشت که افطار فرماید بشیر و از حضرت امام رضا ع منقولست که هر که در وقت افطار یک کرده نان تصدّق کند بر مسکینی خدا گناهان او را میامرزد و ثواب یک بنده ازاد کردن از فرزندان اسمعیل در نامهٔ عمل او نوشته شود و بهترین اعمال در روزها و شبهای ماه مبارک رمضان تلاوت قرآنست و بسیار باید خواند چون قرآن در این ماه نازل شده است و در حدیث است که هر چیزی را بهاریست و بهار قرآن ماه رمضانست و در ماههای دیگر هر ماهی یکختم سنّتست و اقلش شش روز است و در ماه رمضان هر سه روز یکختم سنّتست و اگر هر روز یکختم تواند کرد خوبست و در حدیث است که بعضی از ائمه علیهم السلام چهل ختم و زیاده میکردند و اگر هر ختمی ثوابش را بروح مقدّس امامی از ائمه و رسول خدا و فاطمهٔ زهرا هدیه کنند ثوابش مضاعف میگردد و صلوات بر محمّد و آل محمّد بسیار باید فرستاد و استغفار باید کرد و لا اله الّا الله بسیار باید گفت و نافلهای شب و روز را نباید ترک کرد و در شبهای طاق ماه مبارک غسل سنّتست خصوصاً شب اوّل و پانزدهم و هفدهم و نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم و در دهه آخر در شبهای جفت نیز غسل سنّتست خصوصاً شب آخر و در روایتی وارد شده است که در جمیع ماه در هر شب غسل مستحبّست و بسند معتبر از حضرت صاحب الامر ع منقولست که بشیعیان نوشتند که در هر شب ماه مبارک رمضان این دعا را بخوانید که دعائیست که ملائکه میشنوند و برای صاحبش استغفار میکنند و دعا این است

اَللّٰهُمَّ اِنّی اَفْتَتِحُ الثَّنآءَ بِحَمْدِكَ وَاَنْتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوابِ

خداوندا بدرستیکه من میگشایم ثنا را بحمد تو و تو توفیق میدهی مرا بصواب

بِمَنِّكَ وَاَیْقَنْتُ اَنَّكَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمینَ فی مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَاَشَدُّ الْمُعاقِبینَ فی مَوْضِعِ

بعطای تو و یقین کردم بدرستیکه تو بخشنده‌ترین بخشندگانی در مقام عفو و رحمت و سخت گیرنده‌ترین عقوبت کنندگانی در مقام

النَّكالِ وَالنَّقِمَةِ وَاَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرینَ فی مَوْضِعِ الْكِبْرِیآءِ وَالْعَظَمَةِ اَللّٰهُمَّ اَذِنْتَ لی فی دُعآئِكَ

عقوبت و عذاب و بزرگترین بزرگواری در موضع مقام بزرگی و عظمت خداوندا دستوری ده مرا بدعای خود

وَمَسْئَلَتِكَ فَاسْمَعْ یا سَمیعُ مِدْحَتی وَاَجِبْ یا رَحیمُ دَعْوَتی وَاَقِلْ یا غَفُورُ عَثْرَتی فَكَمْ یا

و سؤال خود پس بشنو ای شنوا ستودن مرا و بپذیر ای مهربان خواندن مرا و درگذر ای آمرزنده لغزش مرا پس بسا

اِلٰهی مِنْ كُرْبَةٍ قَدْ فَرَّجْتَها وَهُمُومٍ قَدْ كَشَفْتَها وَعَثْرَةٍ قَدْ اَقَلْتَها وَرَحْمَةٍ قَدْ نَشَرْتَها وَحَلْقَةِ

ای خدا این اندوه که گشودی آنرا و غمهائیکه برداشتی آنرا و لغزشها که درگذشتی از او و رحمتی که پهن کنی آنرا و حلقه

بَلآءٍ قَدْ فَكَكْتَها اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لَمْ یَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا وَلَداً وَلَمْ یَكُنْ لَهُ شَریكٌ فِی

بلا که گشودی آنرا سپاس مر خدایرا که فرا نگرفته زنی و نه فرزندی و نباشد مراورا شریکی در

الْمُلْكِ وَلَمْ یَكُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبیراً اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بِجَمیعِ مَحامِدِهِ كُلِّها عَلی جَمیعِ

پادشاهی و نمیباشد مراورا دوستی از خواری و بزرگ یاد کن او را بزرگ ستایش مر خدایرا همه ستایش آن همه آن بر همه

نِعَمِهِ كُلِّها اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لا مُضآدَّ لَهُ فی مُلْكِهِ وَلا مُنازِعَ لَهُ فی اَمْرِهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لا

نعمتهای او همه آن ستایش مر خدایرا که نیست ضدی مراورا در پادشاهی او و نیست مخالفی مراورا در امر او سپاس مر خدایرا که

شَریكَ لَهُ فی خَلْقِهِ وَلا شَبیهَ لَهُ فی عَظَمَتِهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْفاشی فِی الْخَلْقِ اَمْرُهُ وَحَمْدُهُ الظّاهِرِ

نیست شریکی مراورا در آفرینش او و نه مانند او در عظمت سپاس مر خدایرا که منتشرست در خلق امر او و حمد او که هویداست

بِالْكَرَمِ مَجْدُهُ الْباسِطِ بِالْجُودِ یَدَهُ الَّذی لا تَنْقُصُ خَزآئِنُهُ وَلا تَزیدُهُ كَثْرَةُ الْعَطآءِ اِلّا جُوداً

بزرگواری مجد او گستراننده بجود دست او که کم نمیکرده خزینهای او و زیاد نکند او را بسیاری عطا بکرم جود

وَكَرَماً اِنَّهُ هُوَ الْعَزيزُ الْوَهّابُ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ قَليلاً مِنْ كَثيرٍ مَعَ حاجَةٍ بي اِلَيْهِ عَظيمَةٍ وَ
و کرم بدرستیکه اوست غالب بخشنده خداوندا بدرستیکه من میخواهم از تو کمی از بسیار با احتیاج من بسوی او بزرگ و
غِناكَ عَنْهُ قَديمٌ وَهُوَ عِنْدي كَثيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسيرٌ اَللّٰهُمَّ اِنَّ عَفْوَكَ عَنْ ذَنْبي وَتَجاوُزَكَ
و بی‌نیازی تو از دیرینه او نزد من بسیارست و او بر تو سهل و آسانست خداوندا بدرستیکه عفو تو از گناه من و درگذشتن تو
عَنْ خَطيئَتي وَصَفْحَكَ عَنْ ظُلْمي وَسِتْرَكَ عَلي قَبيحِ عَمَلي وَحِلْمَكَ عَنْ كَثيرِ جُرْمي عِنْدَ ما كانَ مِنْ خَطاَيَ
از خطای من و گذشتن تو از ستم من و پوشیدن تو بر زشتی کردارم و بردباری تو از بسیاری گناه من نزد آنچه باشد از خطای
وَعَمْدي اَطْمَعَني في اَنْ اَسْئَلَكَ ما لا اَسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ الَّذي رَزَقْتَني مِنْ رَحْمَتِكَ وَاَرَيْتَني مِنْ
و عمد من و طمع انداخت مرا در اینکه سؤال کنم ترا آنچه را که مستوجب نیستم از تو که روزی کنی مرا از رحمت خود و نمودی مرا از
قُدْرَتِكَ وَعَرَّفْتَني مِنْ اِجابَتِكَ فَصِرْتُ اَدْعُوكَ آمِناً وَاَسْئَلُكَ مُسْتَاْنِساً لا خائِفاً وَلا
قدرت خود و شناساندی مرا از اجابت تو پس گردیدم که بخوانم ترا ایمن و درمیخواهم انس گیرنده نه ترسناک و نه
وَجِلاً مُدِلّاً عَلَيْكَ فيما قَصَدْتُ فيهِ اِلَيْكَ فَاِنْ اَبْطَأَ عَنّي عَتَبْتُ بِجَهْلي عَلَيْكَ وَلَعَلَّ
بیمناک و دلیل آورنده ام بر تو در آنچه قصد کردم در آن بسوی تو پس اگر درنگ نمود از من عتاب نمودم بنادانی خود بر تو و شاید
الَّذي اَبْطَأَ عَنّي هُوَ خَيْرٌ لي لِعِلْمِكَ بِعاقِبَةِ الْاُمُورِ فَلَمْ اَرَ مَوْلاً كَريماً اَصْبَرَ عَلي عَبْدٍ لَئيمٍ مِنْكَ
آنکه درنگ کردی از من او بهتر است مرا بجهت علم تو بآخر کارها پس ندیدم آقای بزرگواری که تامل کند بر بنده سفله از تو
عَلَيَّ يا رَبِّ اِنَّكَ تَدْعُوني فَاُوَلّي عَنْكَ وَتَتَحَبَّبُ اِلَيَّ فَاَتَبَغَّضُ اِلَيْكَ وَتَتَوَدَّدُ اِلَيَّ فَلا اَقْبَلُ مِنْكَ
بر من ای پروردگار بدرستیکه تو میخوانی مرا پس دوستی کنم بر تو و چه دوستی میکنی با من پس نمی پذیرم از تو و دوستی میکنی با من پس نمی پذیرم از تو
كَاَنَّ لِيَ التَّطَوُّلَ عَلَيْكَ فَلَمْ يَمْنَعْكَ ذلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ لي وَالْاِحْسانِ اِلَيَّ وَالتَّفَضُّلِ عَلَيَّ بِجُودِكَ
گویا که برای من احسانست بر تو پس بازنمیدارد ترا این از رحمت بمن و احسان بسوی من و بخشش بر من بجود تو
وَكَرَمِكَ فَارْحَمْ عَبْدَكَ الْجاهِلَ وَجُدْ عَلَيْهِ بِفَضْلِ اِحْسانِكَ اِنَّكَ جَوادٌ كَريمٌ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ مالِكِ
و کرم تو پس رحم کن بنده نادان خود را و بخشش کن برمن بزیادتی احسان تو بدرستیکه تو بخشنده سپاس مر خدایرا
الْمُلْكِ مُجْرِي الْفُلْكِ مُسَخِّرِ الرِّياحِ فالِقِ الْاِصْباحِ دَيّانِ الدّينِ رَبِّ الْعالَمينَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلي
که پادشاه پادشاهان روان سازنده کشتی رام کننده بادها شکافنده عمود صبح دهنده جزا پروردگار جهانیان سپاس مر خدایرا بر
حِلْمِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلي عَفْوِهِ بَعْدَ قُدْرَتِهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلي طُولِ اَناتِهِ في غَضَبِهِ وَهُوَ
بردباری او پس از دانش او و سپاس مر خدایرا بر عفو او بعد از توانائی او و سپاس مر خدایرا بر درازی مدارای او در غضب او
قادِرٌ عَلي ما يُريدُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ خالِقِ الْخَلْقِ باسِطِ الرِّزْقِ فالِقِ الْاِصْباحِ ذِي الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ وَ
و او تواناست بر آنچه میخواهد سپاس مر خدایرا آفریننده خلق گستراننده روزی شکافنده عمود صبح خداوند بزرگوار و گرامیداشتن و
الْفَضْلِ وَالْاِنْعامِ الَّذي بَعُدَ فَلا يُرى وَقَرُبَ فَشَهِدَ النَّجْوى تَبارَكَ وَتَعالى اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي
فضل و انعام آنکه دورست پس دیده نشود و نزدیکست پس گواه راز بزرگست و برترست ستایش مر خدایرا آنکه نیست
لَيْسَ لَهُ مُنازِعٌ يُعادِلُهُ وَلا شَبيهٌ يُشاكِلُهُ وَلا ظَهيرٌ يُعاضِدُهُ قَهَرَ بِعِزَّتِهِ الْاَعِزّاءَ وَتَواضَعَ
مر او را نزاع کننده که برابری کند و نه مانندی که ماند او را و نه یاوری که قوت دهد او را غلبه کرده بعزت خود عزیزان را و فروتنی نمود
لِعَظَمَتِهِ الْعُظَماءُ فَبَلَغَ بِقُدْرَتِهِ ما يَشاءُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي يُجيبُني حينَ اُناديهِ وَيَسْتُرُ عَلَيَّ كُلَّ
مر عظمت او را بزرگان پس رسید بتوانائی او آنچه خواهد سپاس مر خدایرا که اجابت میکند مرا هنگامیکه بخوانم او را و میپوشاند بر من هر

عورة وانا اعصيه ويعظم النعمة علي فلا اجازيه فكم من موهبة هنيئة قد اعطاني وعظيم

عورتی را ومن نافرمانی میکنم او را وبزرگ میکند نعمت را برمن پس پاداش داشته نتوانم پس بسا از بخشش گوارا که عطا کردی مرا وبلای بزرگ

مخوفة قد كفاني وبهجة مونقة قد اراني فاثني عليه حامدا واذكره مسبحا الحمد لله الذي لا

که پرسیده تحقیق که رفع کردی مرا وخوشی که نمود مرا پس ثنا میگوییم براو وحال آنکه سپاس ویاد میکنم او را تنزیه کنند سپاس مرخدا را که دریده نشود

يهتك حجابه ولا يغلق بابه ولا يرد سائله ولا يخيب امله الحمد لله الذي يؤمن الخائفين

پرده او وبسته نشود در او وبرگردیده نشود خواهنده او وناامید نشود آرزوی او سپاس مرخدا را که ایمنی دهد ترسندگان

وينجي الصالحين ويرفع المستضعفين ويضع المستكبرين ويهلك ملوكا ويستخلف

وبرهاند شایستگان را وبلند سازد ناتوانان را وپست میکند گردنکشان را وهلاک کند پادشاهان را وجانشین کند

آخرين والحمد لله قاصم الجبارين مبير الظالمين مدرك الهاربين نكال الظالمين صريخ

دیگران را وسپاس مرخدا را درهم شکننده متکبران هلاک کننده ستمکاران دریابنده گریزندگان عذاب کننده ستمکاران دادرس

المستصرخين موضع حاجات الطالبين معتمد المؤمنين الحمد لله الذي من خشيته ترعد

دادخواهان محل حاجتهای طالبان محل اعتماد گروندگان سپاس مرخدا را که از ترسش میلرزد

السماء وسكانها وترجف الارض وعمارها وتموج البحار ومن يسبح في غمراتها الحمد لله

آسمان وساکنان آن ومیلرزد زمین وعمارت کنندگان وموج دریا وآنکه شنا کند در گرداب او سپاس مرخدا را

الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله الحمد لله الذي يخلق ولم يخلق و

که راه نمود ما را باین ونبودیم که راه یابیم اگر نه که راه نماید ما را خدا سپاس مرخدا را که میآفریند وآفریده نشود و

يرزق ولا يرزق ويطعم ولا يطعم ويميت الاحياء ويحيي الموتى وهو حي لا يموت بيده الخير

روزی دهد وروزی داده نشود ومیخوراند وخورانیده نشود ومیراند زندگان را وزنده میکند مردگان را واو زنده ایست که نمیرد بدست اوست نیکی

وهو على كل شيء قدير اللهم صل على محمد عبدك ورسولك وامينك وصفيك وحبيبك

واو بر هر چیزی تواناست خداوندا رحمت فرست بر محمد بنده تو وفرستاده تو وامین تو وبرگزیده تو ودوست تو

وخيرتك من خلقك وحافظ سرك ومبلغ رسالاتك افضل واحسن واجمل واكمل وازكى

واختیار کرده تو از خلق تو ونگهبان راز تو ورساننده پیامهای تو بهتر ونیکوتر وبهتر وتمامتر وپاکیزه‌تر

وانمى واطيب واطهر واسنى واكثر ما صليت وباركت وترحمت وتحننت وسلمت على احد من

وفزایش کننده‌تر وپاکتر وبلندتر وبیشتر آنچه رحمت فرستادی وبرکت وترحم کردی ومهربانی کردی ودرود فرستادی بریکی از

عبادك وانبيائك ورسلك وصفوتك واهل الكرامة عليك من خلقك اللهم صل على

بندگان وپیغمبران تو وفرستاده خود وبرگزیدگان تو واهل کرامت بر تو از خلق تو خداوندا رحمت فرست بر

علي امير المؤمنين ووصي رسول رب العالمين عبدك ووليك واخي رسولك وحجتك

علی پادشاه گروندگان ووصی رسول پروردگار جهانیان بنده تو وولی تو وبرادر فرستاده تو وحجت تو

على خلقك وآيتك الكبرى والنبأ العظيم وصل على الصديقة الطاهرة فاطمة الزهراء

بر خلق تو ونشانه تو بزرگ وخبر بزرگ ورحمت فرست بر راستگوی پاکیزه فاطمه زهرا

سيدة نساء العالمين وصل على سبطي الرحمة وامامي الهدى الحسن والحسين سيدي شباب اهل

بزرگ زنان جهانیان ورحمت فرست بر دو فرزند رحمت ودو پیشوای راه نما حسن وحسین ودو آقای جوانان اهل

الجنة وصل على ائمة المسلمين علي بن الحسين ومحمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر
بهشت و رحمت فرست بر پیشوای مسلمانان بر پسر حسین و محمد پسر علی و جعفر پسر محمد و موسی پسر جعفر
وعلي بن موسى ومحمد بن علي وعلي بن محمد والحسن بن علي والخلف الهادي المهدي حججك
و علی پسر موسی و محمد پسر علی و علی پسر محمد و حسن پسر علی و جانشین و راهنما راه یافته حجت تو
على عبادك وامنائك في بلادك صلوة كثيرة دائمة اللهم وصل على ولي امرك القائم
بر بندگان تو و امانت داران تو در شهرهای تو رحمت بسیار پیوسته خداوندا و رحمت فرست بر ولی امر تو که ایستاده
المؤمل والعدل المنتظر وحفه بملئكتك المقربين وايده بروح القدس يا رب العالمين
امید داشته و داد خواه منتظر و فرو گیر او را بفرشتگان خود نزدیکان و قوت ده او را بروح القدس ای پروردگار جهانیان
اللهم اجعله الداعي الى كتابك والقائم بدينك استخلفه في الارض كما استخلفت الذين
خداوندا بگردان او را خواننده بسوی کتاب خود و بپا دارنده بدین خود و خلیفه گردان او را در زمین چنانکه خلیفه کردی آنانکه
من قبله مكن له دينه الذي ارتضيته له ابدله من بعد خوفه امنا يعبدك لا يشرك
پیش از او بودند جا دهی مر او را دین او را که پسندیدی مر او را برای او بدل کن او را پس از ترس او ایمنی که پرستند ترا شریک نیاورد
بك شيئا اللهم اعزه واعزز به وانصره وانتصر به وانصره نصرا عزيزا وافتح له فتحا يسيرا واجعل
بتو چیزی را خداوندا عزیز دار او را و یاری کن او را و یاری کن باو و یاری کن او را یاری دادنی غالب گشا مر او را فتحی آسان و بگردان
له من لدنك سلطانا نصيرا اللهم اظهر به دينك وسنة نبيك حتى لا يستخفي بشيء من الحق
مر او را از نزد تو حجتی آشکار خداوندا ظاهر کن بسبب او دین خود را و طریقت پیغمبر خود را تا آنکه پنهان نماند بچیزی از حق
مخافة احد من الخلق اللهم انا نرغب اليك في دولة كريمة تعز بها الاسلام واهله وتذل
ترسیدن یکی از خلق خداوندا بدرستیکه ما خواهشمندیم بسوی تو در دولت گرامی غالب گردد بآن اسلام و اهل اسلام و خوار
بها النفاق واهله وتجعلنا فيها من الدعاة الى طاعتك والقادة الى سبيلك وترزقنا
شود بآن نفاق و اهل آن و بگردان ما را در آن از خوانندگان او بسوی طاعت تو و کشندگان بسوی راه تو و روزی کن ما را
بها كرامة الدنيا والاخرة اللهم ما عرفتنا من الحق فحملناه وما قصرنا عنه فبلغناه اللهم
بآن کرامت دنیا و آخرت خداوندا آنچه شناسانیدی ما را از حق پس بار کن ما را و آنچه کوتاه کردیم از او پس برسان او را
المم به شعثنا واشعب به صدعنا وارتق به فتقنا وكثر به قلتنا واعزز به ذلتنا واغن به
خدایا فراهم کن بسبب او پراکندگی ما را و بهم آور باو شکافتگی ما را و به بند باو گشادگی ما را و بسیار کن باو کمی ما را و عزیز کن بسبب او خواری ما را و بی نیاز
عائلنا واقض به عن مغرمنا واجبر به فقرنا وسد به خلتنا ويسر به عسرنا وبيض به وجوهنا
کن بسبب او عیال ما را و ادا کن بسبب او ردهای ما را و تدارک کن بسبب او احتیاج ما را و مسدود کن بسبب او حاجت ما و آسان کن باو دشواری ما را و سفید کن باو رویهای ما
وفك به اسرنا وانجح به طلبتنا وانجز به مواعيدنا واستجب به دعوتنا واعطنا به سؤلنا
و رفع کن باو گرفتاری ما را و برآور بسبب آن منظور ما را و وفا کن بسبب او وعدهای ما را و مستجاب کن باو خواندن ما را و عطا کن بسبب او خواهش ما
وبلغنا به من الدنيا والاخرة امالنا واعطنا به فوق رغبتنا يا خير المسئولين واوسع
و برسان ما را بآن از دنیا و آخرت آرزوی ما را و عطا کن ما را باو بالای خواهش ما ای بهترین سؤال کنندگان و وسعت
المعطين اشف به صدورنا واذهب به غيظ قلوبنا واهدنا به لما اختلف فيه من الحق
ترین بخشندگان شفا ده باو سینهای ما را و ببر بسبب او خشم دلهای ما را و هدایت کن ما را بآن مر آنچه اختلاف کردند در آن از حق

باذنك انك تهدي من تشاء الى صراط مستقيم وانصرنا به على عدوك وعدونا

بفرمان تو بدرستیکه تو راه نمائی هرکرا خواهی بسوی راه راست و یاری ده ما را باو بر دشمنان تو و دشمنان ما

الحق آمين اللهم انا نشكو اليك فقد نبينا صلواتك عليه وآله وغيبة ولينا وكثرة

بحق بپذیر خداوندا بدرستیکه ما شکوه میکنیم بسوی تو از نبودن پیغمبر ما رحمتهای تو براو و آل او و پنهان بودن صاحب خود و بسیاری

عدونا وقلة عددنا وشدة الفتن بنا وتظاهر الزمان علينا فصل على محمد وآله واعنا على ذلك

دشمنان ما و کمی شماره ما و سختی آشوبها برما و یاری ندادن زمان بر ما پس درود فرست بر محمد و آل او و یاری کن ما را بر آن

بفتح منك تعجله وبضر تكشفه ونصر تعزه وسلطان حق تظهره ورحمة منك تجللناها و

بگشایش از تو که زود عطا کنی او را و بدی که برداری آنرا و یاری که عزیز داری آنرا و پادشاه حقی که ظاهر سازی آنرا و بخشش از تو که فرو گیری آنرا و

عافية منك تلبسناها برحمتك يا ارحم الراحمين وبسند معتبر بلکه صحیح از حضرت صادق منقول است که در هر شب از شبهای ماه مبارک این دعا را بخوانند

عافیتی از تو که بپوشانی ما را برحمت ای بخشنده ترین بخشندگان

اللهم اني اسئلك ان تجعل فيما تقضي وتقدر من الامر المحتوم في الامر الحكيم من القضاء

خداوندا بدرستیکه من میخواهم ترا که بگردانی در آنچه حکم کنی و اندازه کنی از امر لازم کرده شده در حکمت از حکم از

الذي لا يرد ولا يبدل ان تكتبني من حجاج بيتك الحرام المبرور حجهم المشكور سعيهم المغفور

که رد کرده نشود و نه بدل کرده شود که بنویسی مرا از حج کنندگان خانه محترم خود پذیرفته حج ایشان جزا داده شده سعی ایشان آمرزیده

ذنوبهم المكفر عن سيئاتهم وان تجعل فيما تقضي وتقدر ان تطيل عمري في خير وعافية وتوسع

شده گناهان ایشان بازداشته از بدیهای ایشان و آنکه بگردانی در آنچه حکم کنی و اندازه کنی آنکه دراز کنی عمر مرا در بهتر و عافیت و فراخی

في رزقي وتجعلني ممن تنتصر به لدينك ولا تستبدل بي غيري و این دعا ایضاً [illegible] در هر شب وارد شده است

در روزی من و بگردانی مرا از آنکه انتقام کشی بان در دین خود و بدل مکن بمن غیر مرا خداوندا

برحمتك في الصالحين فادخلنا وفي عليين فارفعنا وبكاس من معين من عين سلسبيل

برحمت خود در نزد شایستگان پس درآور ما را و در علیین پس بلند کن ما را و بجامی از شراب شیرین از چشمه سلسبیل

فاسقنا ومن الحور العين برحمتك فزوجنا ومن الولدان المخلدين كانهم لؤلؤ مكنون

پس آب ده ما را و از سیاه چشمان برحمت خود پس زن ده ما را و از کودکان جاوید مانده که گویا ایشان مروارید پوشیده اند

فاخدمنا ومن ثمار الجنة ولحوم الطير فاطعمنا ومن ثياب السندس والحرير والاستبرق

پس خادم کن ما را و از میوه های بهشت و گوشتهای مرغ پس بخوران ما را و از جامهای دیبا و ابریشم و استبرق

فالبسنا وليلة القدر وحج بيتك الحرام وقتلا في سبيلك مع وليك فوفق لنا وصالح

پس بپوشان ما را و شب قدر و حج خانه محترم خود و کشتن در راه تو پس توفیق ده برای ما و شایسته

الدعاء والمسئلة فاستجب لنا واذا جمعت الاولين والآخرين يوم القيمة فارحمنا وبراءة

خواندن و سؤال را پس بپذیر برای ما و چون فراهم آوری پیشینیان و پسینان روز رستخیز پس رحم کن ما را و بیزاری

من النار فاكتب لنا وفي جهنم فلا تغلنا وفي عذابك وهوانك فلا تبتلنا ومن الزقوم

از آتش پس بنویس برای ما و در دوزخ پس غل مکن ما را و در عذاب تو و خواری خود پس مبتلا مکن ما را و از زقوم

والضريع فلا تطعمنا ومع الشياطين فلا تجعلنا وفي النار على وجوهنا فلا تكببنا

و خار خشک پس مخوران ما را و با شیاطین پس مگردان ما را و در آتش بر روهای ما پس میفکن ما را

وَمِنْ ثِيَابِ النَّارِ وَسَرَابِيلِ الْقَطِرَانِ فَلَا تُلْبِسْنَا وَمِنْ كُلِّ سُوءٍ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
و از جامه‌های آتش و پیراهنان قطران پس نپوشان ما را و از هر بدی ای که نیست خدائی مگر تو لا اله الا انت

بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَنَجِّنَا و اما دعای سحر بسند بسیار معتبر وارد شده اینکه حضرت امام
بحق لا اله الا انت پس برهان ما را

رضا ع فرمود که این دعائیست که حضرت امام محمد باقر ع در سحرها میخواندند و میفرمودند که اگر مردم بدانند عظمت این دعا را نزد خدا و سرعت اجابت آنرا هر آینه بشمشیرها برای طلب این دعا با یکدیگر قتال کنند و اگر سوگند یاد کنم که اسم اعظم خدا در این دعا است راست گفته‌ام پس چون این دعا را بخوانید باهتمام تمام و تضرع بخوانید و از غیر اهلش پنهان دارید

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ بِأَبْهَاهُ وَكُلُّ بَهَائِكَ بَهِيٌّ
خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا از روشنی تو بروشنی‌تر آن و همه روشنی تو روشنست

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِبَهَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِأَجْمَلِهِ وَكُلُّ جَمَالِكَ
خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم بروشنی همه آن خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم از نیکوئی تو بنیکوتران و همه نیکی تو

جَمِيلٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ بِأَجَلِّهِ وَكُلُّ جَلَالِكَ
نیکوست خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا به نیکوئی تو همه آن خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا از جلال تو به بزرگتران و همه جلال تو

جَلِيلٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِأَعْظَمِهَا وَكُلُّ
بزرگست خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا بجلال تو همه آن خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا از بزرگی تو به بزرگتران و همه

عَظَمَتِكَ عَظِيمَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ نُورِكَ بِأَنْوَرِهِ
بزرگی تو بزرگست خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا ببزرگی تو همه آن خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا از پیدائی تو به پیداتران

وَكُلُّ نُورِكَ نَيِّرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَوْسَعِهَا
و همه پیدائی تو پیداست خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا به پیدائی تو همه آن خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا از رحمت تو بگشاده‌تران

وَكُلُّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ
و همه رحمت تو گشاده است خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا برحمت تو همه آن خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا از کلمات تو

بِأَتَمِّهَا وَكُلُّ كَلِمَاتِكَ تَامَّةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ
که تمامترست آن و همه کلمات تو تمامست خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا بکلمات تو همه آن خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا از کمال تو

بِأَكْمَلِهِ وَكُلُّ كَمَالِكَ كَامِلٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ
بکاملتران و همه کمال تو کاملست خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا بکمال تو همه آن خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا بنامهای تو

بِأَكْبَرِهَا وَكُلُّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ
به بزرگتران و همه نامهای تو بزرگست خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا بنامهای تو همه آن خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا از عزت تو

بِأَعَزِّهَا وَكُلُّ عِزَّتِكَ عَزِيزَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ مَشِيَّتِكَ
بعزیزتران و همه عزت تو عزیزست خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا بعزت تو همه آن خداوندا بدرستیکه من میخواهم ترا از مشیت تو

بِأَمْضَاهَا وَكُلُّ مَشِيَّتِكَ مَاضِيَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ
بگذرنده‌تران و همه مشیت تو درگذرنده است خداوندا بدرستیکه من میخواهم ترا بمشیت تو همه آن خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا از قدرت تو

بِالْقُدْرَةِ الَّتِي اسْتَطَلْتَ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطِيلَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ
بتوانائی که استیلا دادی بآن بر هر چیزی را و همه توانائی تو مستولی است خداوندا بدرستیکه من میخواهم از ترا

بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِاَنْفَذِهِ وَكُلُّ عِلْمِكَ نافِذٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ
بتوانائی تو همه آن خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا از دانش تو بنافذ تر آن وهمه دانش تو نافذ است خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا

بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِاَرْضاهُ وَكُلُّ قَوْلِكَ رَضِىٌّ اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ بِقَوْلِكَ
بدانش تو همه آن خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا از گفتار تو پسندیده تر آن وهمه گفتار تو پسندیده است خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا بگفتار تو

كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ مِنْ مَسائِلِكَ بِاَحَبِّها اِلَيْكَ وَكُلُّ مَسائِلِكَ اِلَيْكَ حَبيبَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ
همه آن خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا از سئوال تو دوست تر آن بسوی تو وهمه سئوالهای تو دوست داشته است خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا

بِمَسائِلِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِاَشْرَفِهِ وَكُلُّ شَرَفِكَ شَريفٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ بِشَرَفِكَ
بسئوال تو همه آن خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا از رفعت برفیع تر آن وهمه رفعت تو رفیع است خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا برفعت

كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ مِنْ سُلْطانِكَ بِاَدْوَمِهِ وَكُلُّ سُلْطانِكَ دائِمٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ بِسُلْطانِكَ كُلِّهِ
همه آن خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا از سلطنت تو بهمیشه تر آن وهمه سلطنت تو همیشه است خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا بسلطنت تو همه آن

اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِاَفْخَرِهِ وَكُلُّ مُلْكِكَ فاخِرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ
خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا از ملک تو به بهترین آن وهمه ملک تو بهتر است خداوندا بدرستیکه من سئوال میکنم ترا بملک تو همه آن خداوندا

اِنِّى اَسْئَلُكَ مِنْ عُلُوِّكَ بِاَعْلاهُ وَكُلُّ عُلُوِّكَ عالٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ بِعُلُوِّكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّى
بدرستیکه من میخوانم ترا از بلندی تو به بلندتر آن وهر بلندی تو بلند است خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا به بلندی تو همه آن خداوندا بدرستیکه من

اَسْئَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِاَقْدَمِهِ وَكُلُّ مَنِّكَ قَديمٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ
سئوال میکنم ترا از انعام تو بدیرینه تر آن وهمه انعام تو دیرینه است خداوندا بدرستیکه من سئوال میکنم ترا بانعام تو همه آن خداوندا بدرستیکه من سئوال میکنم ترا

مِنْ آياتِكَ بِاَكْرَمِها وَكُلُّ آياتِكَ كَريمَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ بِآياتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ
از آیتهای تو به بزرگتر آن وهمه آیتهای تو کرامیست خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا بآیتهای تو همه آن خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا

بِما اَنْتَ فيهِ مِنَ الشَّأْنِ وَالْجَبَرُوتِ وَاَسْئَلُكَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَحْدَهُ وَجَبَرُوتٍ وَحْدَها اَللّٰهُمَّ اِنِّى
بآنچه تو در آنی از کار وبزرگواری وسئوال میکنم ترا بهر کاری بتنهائی وبزرگواری بتنهائی خداوندا بدرستیکه من

اَسْئَلُكَ بِما تُجيبُنى حينَ اَسْئَلُكَ فَاَجِبْنى يا اَللّٰهُ پس هر حاجت که خواهد از خدا بخواهد که البته برآورده است
میخوانم ترا بآنچه اجابت کنی مرا هنگامیکه میخوانم ترا پس اجابت کن ای خدا و از جمله ادعیه مشهوره سحر دعائیست که شیخ طوسی

و دیگران از ابوحمزه ثمالی روایت کرده اند که حضرت امام زین العابدین علیه السلام اِلٰهى لا تُؤَدِّبْنى بِعُقُوبَتِكَ
در شبهای ماه مبارک رمضان اکثر شب را نماز میکردند و چون سحر میشد این دعا را میخواندند خداوندا ادب مکن مرا بعقوبت خود

وَلا تَمْكُرْ بى فى حيلَتِكَ مِنْ اَيْنَ لِىَ الْخَيْرُ يا رَبِّ وَلا يُوجَدُ اِلّا مِنْ عِنْدِكَ وَمِنْ اَيْنَ لِىَ النَّجاةُ
ومکر مکن مرا در حیله خود از کجاست مرا نیکی ای پروردگار و یافت نمیشود مگر از نزد تو و از کجاست مرا رستگاری

وَلا تُسْتَطاعُ اِلّا بِكَ لاَ الَّذى اَحْسَنَ اسْتَغْنى عَنْ عَوْنِكَ وَرَحْمَتِكَ وَلاَ الَّذى اَساءَ وَاجْتَرَءَ عَلَيْكَ — بخ برحمتك
و مقدور نیست مگر بکرم تو نه آنکه نیکی کرده بی نیاز است از یاری تو و رحمت تو و نه آنکه بد کرده و دلیری نموده بر تو

وَلَمْ يُرْضِكَ خَرَجَ عَنْ قُدْرَتِكَ يا رَبِّ يا رَبِّ بقدر نفس بگوید که نفس منقطع شود بِكَ عَرَفْتُكَ وَاَنْتَ دَلَلْتَنى عَلَيْكَ
و خوشنود نکرده ترا بیرون رفته از قدرت تو ای پروردگار من بتو شناختم ترا و تو راه نمودی مرا بر تو

وَدَعَوْتَنى اِلَيْكَ وَلَوْلا اَنْتَ لَمْ اَدْرِ ما اَنْتَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذى اَدْعُوهُ فَيُجيبُنى وَاِنْ كُنْتُ بَطيئاً
و خواندی مرا بسوی خود و اگر نبودی تو نمیدانستم که چیستی تو سپاس مر خدایرا که خوانم او را پس اجابت کرد مرا و اگر چه هستم کاهل

حين يدعوني والحمد لله الذي أسأله فيعطيني وإن كنت بخيلاً حين يستقرضني والحمد لله الذي
هنگامیکه بخواند مرا و سپاس مر خدایرا که خواستم او را بس عطا کرد مرا هر چند باشم صاحب بخل چون دام خواهد مرا و سپاس مر خدایرا

أناديه كلما شئت لحاجتي وأخلو به حيث شئت لسري بغير شفيع فيقضي لي حاجتي والحمد لله الذي
که میخوانم او را هر وقت مر حاجت خود را و خلوت میکنم با او آنچه خواهم برای تو راز تو بی شفیع پس روا میکند برای من حاجت مرا و سپاس مر خدایرا

أدعوه ولا أدعو غيره ولو دعوت غيره لم يستجب لي دعائي والحمد لله الذي أرجوه ولا أرجو
که میخوانم او را و نمیخوانم غیر او را و اگر بخوانم غیر او را اجابت نکند برای من دعایم را و سپاس مر خدایرا که امید دارم او را و امید ندارم

غيره ولو رجوت غيره لأخلف رجائي والحمد لله الذي وكلني إليه فأكرمني ولم يكلني إلى
غیر او را و اگر امیدوار بغیر او باشم هر آینه خلاف شود امید من و سپاس مر خدایرا که واگذاشت مرا بسوی خود پس گرامی داشت مرا و واگذاشت مرا بسوی

الناس فيهينوني والحمد لله الذي تحبب إلي وهو غني عني والحمد لله الذي يحلم عني حتى
مردم پس خوار کنند مرا و سپاس مر خدایرا که دوستی نمود بسوی من و او بی نیاز است از من و سپاس مر خدایرا که بردباری میکند از من

كأني لا ذنب لي فربي أحمد شيء عندي وأحق بحمدي اللهم إني أجد سبل المطالب إليك مشرعة
که گویا نیست گناهی برای من پس پروردگار من ستوده ترین نزد من و سزاوارتر بستایش خداوندا بدرستیکه مییابم راه مطلبها را بسوی تو گشاده

ومناهل الرجاء إليك مترعة والاستعانة بفضلك لمن أملك مباحة وأبواب الدعاء
و آبشخورهای امید بسوی تو لبریز و یاری جستن بفضل تو برای آنکه آرزو دارد ترا حلال گردیده و درهای خواندن

إليك للصارخين مفتوحة وأعلم أنك للراجي بموضع إجابة وللملهوفين بمرصد إغاثة
بسوی تو مر فریاد کنندگان گشاده و میدانم اگر تو را امید داری بمقام پذیرفتن و بر استمدیده انتظار فریادرسیدنی

وأن في اللهف إلى جودك والرضا بقضائك عوضاً عن منع الباخلين ومندوحة عما في أيدي
و بدرستیکه تو در استغاثه بسوی بخشش تو و خوشنودی بحکم تو عوض از منع بخیلان و بی نیازی از آنچه در دستهای

المستأثرين وأن الراحل إليك قريب المسافة وأنك لا تحتجب عن خلقك إلا أن تحجبهم الآمال
توانگران بدرستیکه کوچ کننده بسوی تو نزدیک مسافه او و اگر تو در پرده می نمائی از خلق خود مگر آنکه در پرده میبرد آنها را

دونك وقد قصدت إليك بطلبتي وتوجهت إليك بحاجتي وجعلت بك استغاثتي وبدعائك
آرزوها غیر تو و بتحقیق که آهنگ کردم بسوی تو بطلب خود و روآوردم بسوی تو بحاجت خود و گردانیدم بتو دادجوئی خود را و بخواندن تو

توسلي من غير استحقاق لاستماعك مني ولا استيجاب لعفوك عني بل لثقتي بكرمك وسكوني
وسیله خود را از غیر سزاوار مر شنودن تو از من و نه اگر مستوجب باشم مر عفو ترا از من بلکه اعتمادم بکرم تو و آرام گرفتن

إلى صدق وعدك ولجائي إلى الإيمان بتوحيدك ويقيني بمعرفتك مني أن لا رب لي غيرك ولا إله
بسوی راستی وعده تو و پناه من بسوی ایمان بیگانگی تو و یقین من بشناخت تو از من که نیست پروردگار مرا غیر تو و نیست خدا

إلا أنت وحدك لا شريك لك اللهم أنت القائل وقولك حق ووعدك صدق واسألوا الله
مگر تو یگانه تو نیست شریکی برای تو خداوندا توئی گوینده و گفتار تو حق است و وعده تو راست و بپرسید خدا را

من فضله إن الله كان بكم رحيماً وليس من صفاتك يا سيدي أن تأمر بالسؤال وتمنع العطية وأنت
از فضل او بدرستیکه خدا باشد با شما مهربان و نیست از صفات تو ای سید من آنکه امر کنی بسؤال و باز داری عطا را و تو

المنان بالعطيات على أهل مملكتك والعائد عليهم بتحنن رأفتك إلهي ربيتني في نعمك وإحسانك
منت گذارنده عطاهائی بر اهل مملکت تو و مهربانی بر ایشان بزیادی مهربانی خود الهی پرورش دادی مرا در نعمت خود

صغیراً و نوّهت باسمی کبیراً فیا من ربّانی فی الدّنیا باحسانه و تفضّله و نعمه و اشار لی فی الآخرة
بخوردی و بلند کردی مرا نام من ببزرگی پس ای آنکه پرورش دادی مرا در دنیا باحسان او و بخشش خود و نعمت خود و اشاره کرد مرا در آخرت

الی عفوه و کرمه معرفتی یا مولای دلیلی علیک و حبّی لک شفیعی الیک و انا واثق من دلیلی
بسوی عفو خود و کرم خود شناختن من ای آقای من رهنمودی مرا بر خود و دوستی من مر ترا شفاعتی بسوی تو و من اعتماد دارم از دلیل خود

بدلالتک و ساکن من شفیعی الی شفاعتک ادعوک یا سیّدی بلسان قد اخرسه ذنبه ربّ
بدلالت خود و اطمینان دارم از شفیع خود بسوی شفاعت تو میخوانم ترا ای آقای من بزبانی که بتحقیق گنگ کرده او را گناه او پروردگار

اناجیک بقلب قد اوبقه جرمه ادعوک یا ربّ راهباً راغباً راجیاً خائفاً اذا رأیت مولای ذنوبی
راز گویم ترا بدلی که هلاک کرده او را گناه او میخوانم ترا ای پروردگار بترس و رغبت و امید داری ترسان چون می بینم خدایا من گناهان

فزعت و اذا رأیت کرمک طمعت فان عفوت فخیر راحم و ان عذّبت فغیر ظالم حجّتی یا الله فی
خود را فزع میکنم و چون ببینم کرم ترا امیدوارم پس اگر عفو میکنی پس بهترین رحم کننده و اگر عذاب کنی پس نیستی ستمکار حجت من الهی در

جرأتی علی مسئلتک مع اتیانی ما تکره جودک و کرمک و عدّتی فی شدّتی مع قلّة حیائی رأفتک
جرات من بر سئوال تو با آوردن من آنچه خوش نداری جود تو و کرم تو و ذخیره من در سختی من با کمی شرم من مهربانی

و رحمتک و قد رجوت ان لا تخیب بین ذین و ذین منیتی فحقّق رجائی و اسمع دعائی یا خیر من دعاه
مهربانی و رحمت و بتحقیق که امیدوارم تو اگه محروم نکنی میان آنده و تا این دو تا آرزوی من پس ثابت کن امید مرا و بشنو دعا مرا ای بهترین کسیکه بخواند

داع و افضل من رجاه راج عظم یا سیّدی املی و ساء عملی فاعطنی من عفوک بمقدار املی و لا تؤاخذنی
او را خواندن و بخشش کننده از امیدوار امید بزرگ ای آقای من آرزوی من و بدی کردار پس عطا کن از گناه خود باندازه آرزوی من و مگیر مرا

باسوء عملی فانّ کرمک یجلّ عن مجازاة المذنبین و حلمک یکبر عن مکافاة المقصّرین و انا یا سیّدی
ببدی کردارم پس زیرا که کرم تو بزرگتر است از پاداش دادن گناهکاران و بردباری تو بزرگتر است از پاداش تقصیر کنندگان و من ای آقای من

عائذ بفضلک هارب منک الیک متنجّز ما وعدت من الصّفح عمّن احسن بک ظنّاً و ما انا یا ربّ
پناه برنده ام بفضل گریزانم از تو بسوی تو روا کننده آنچه وعده کرده از گذشتن از آنکه نیک کرده بتو و چنینم من ای پروردگارم

و ما خطری هبنی بفضلک و تصدّق علیّ بعفوک ای ربّ جلّلنی بسترک و اعف عن توبیخی بکرم
و چیست گناه من ببخش بفضل خود و تصدق کن بر من بعفو خود ای پروردگار بپوشان مرا بپوشش خود و درگذر از سرزنش من بکرم ذات

وجهک فلو اطّلع الیوم علی ذنبی غیرک ما فعلته و لو خفت تعجیل العقوبة لاجتنبته لا لانّک
تو پس اگر آگاه شدی امروز بر گناه من غیر از تو نمیکردم آنرا و اگر میترسیدم شتاب کردن عقوبت را هرآینه دوری میکردم از

اهون النّاظرین الیّ و اخفّ المطّلعین علیّ بل لانّک یا ربّ خیر السّاترین و احکم الحاکمین و اکرم
از اینجهت که تو خوارترین بینندگانی بسوی من و سبکترین آگاهانی بر من بلکه از جهت آنست ای پروردگارم بهترین پوشندگان و حکم کننده ترین حکمیان و کریمتر

الاکرمین ستّار العیوب غفّار الذّنوب علّام الغیوب تستر الذّنب بکرمک و تؤخّر العقوبة بحلمک
کریمان پوشاننده عیبها آمرزنده گناهان داننده غیبها بپوشانی گناه را بکرم خود و باز میداری عقوبت را ببردباری

فلک الحمد علی حلمک بعد علمک و علی عفوک بعد قدرتک و یحملنی و یجرّئنی علی معصیتک
پس مر تراست حمد بر بردباری خود بعد دانش تو و بر عفو تو پس از توانائی تو و برمیدارد مرا و دلیر میکند مرا بر نافرمانی تو

حلمک عنّی و یدعونی الی قلّة الحیاء سترک علیّ و یسرعنی الی التّوثّب علی محارمک معرفتی بسعة
و بردباری تو از من و میخواند مرا بسوی کم شرمی پرده تو بر من و شتاب آورد مرا بسوی دریافتن بر آنچه حرام کرده تو شناختن فراخی

رحمتك وعظيم عفوك يا حليم يا كريم يا حي يا قيوم يا غافر الذنب يا قابل التوب يا عظيم المن يا
رحمت تو و بزرگی عفو تو ای بردبار ای بزرگوار ای زنده ای توانا ای آمرزنده گناه ای پذیرنده توبه ای بزرگ عطاهای
قديم الاحسان اين سترك الجميل اين عفوك الجليل اين فرجك القريب اين غياثك السريع
دیرینه احسان کجاست پوشیدن نیکو کجاست عفو تو بزرگ کجاست گشایش تو نزدیک کجاست فریادرسی شتابان
اين رحمتك الواسعة اين عطاياك الفاضلة اين مواهبك الهنيئة اين صنائعك السنية اين
کجاست رحمت تو فراخ کجاست عطاهای زیاد تو کجاست بخششهای گوارای تو کجاست کرامتهای بلند پایه تو
فضلك العظيم اين منك الجسيم اين احسانك القديم اين كرمك يا كريم به وبمحمد وآل محمد
کجاست عطای بزرگ تو کجاست عطای زیاد تو کجاست احسان دیرینه تو کجاست کرم تو ای بزرگوار باو و بمحمد و آل محمد
فاستنقذني وبرحمتك فخلصني يا محسن يا مجمل يا منعم يا مفضل لست اتكل في النجاة من عقابك
پس برهان مرا و برحمت خود پس خلاصی ده مرا ای احسان کننده ای نیکو کننده ای نعمت دهنده ای بخشنده نیستم من که تکیه کرده باشم در خلاصی
على اعمالنا بل بفضلك علينا لانك اهل التقوى واهل المغفرة تبدئ بالاحسان نعما وتعفو
از عقاب تو بر کردار ما بلکه بفضل تو بر ما بدرستیکه تو سزاوار پرهیزکاری و سزاوار آمرزش پیشی میکنی باحسان از روی نعمت
عن الذنب كرما فما ندري ما نشكر اجميل ما تنشر ام قبيح ما تستر ام عظيم ما ابليت واوليت ام
و در میگذری از روی گناه از کرم پس نمیدانم کدام نیکی ترا شکر کنیم که پهن میکنی یا زشتی را که میپوشانی یا بزرگی را که عطا میکنی و میرسانی یا
كثير ما منه نجيت وعافيت يا حبيب من تحبب اليك ويا قرة عين من لاذ بك وانقطع اليك
بسیاری آنچه رهانیدی و عافیت دادی ای دوست آنکه دوستی کند با تو و ای روشنی چشم آنکه پناه برد بتو و بریده شده بسوی تو
انت المحسن ونحن المسيئون فتجاوز يا رب عن قبيح ما عندنا بجميل ما عندك واي جهل يا رب لا يسعه
توئی نیکوکار و مائیم بدکار پس درگذر ای پروردگار از زشتی آنچه نزد ماست به نیکی آنچه نزد تست و کدام نادانی ای پروردگار که
جودك او اي زمان اطول من اناتك وما قدر اعمالنا في جنب نعمك وكيف نستكثر اعمالا نقابل
فرا نگرفته او را جود تو و کدام زمانیکه درازتر است از مدارای تو و چیست قدر کردار ما در پهلوی نعمت تو و چگونه بسیار شماریم کردار را که برابر
بها كرمك بل كيف يضيق على المذنبين ما وسعهم من رحمتك يا واسع المغفرة يا باسط اليدين
کنیم با آن کرم خود را بلکه چگونه تنگ میگیرد بر گناهکاران آنچه فرا گرفته ایشان را از رحمت خود ای فراگیرنده آمرزش ای گشاینده دو دست
بالرحمة فوعزتك يا سيدي لو انتهرتني ما برحت من بابك ولا كففت عن تملقك لما انتهى الي
برحمت پس قسم بعزت تو ای آقای من اگر برانی مرا جدا نشوم از درگاه تو و نه باز ایستم از تملق تو برای آنچه منتهی شد بسوی من
من المعرفة بجودك وكرمك وانت الفاعل لما تشاء تعذب من تشاء بما تشاء كيف تشاء و
از شناختن بجود تو و کرم تو و توئی کننده مر آنچه میخواهی عذاب کنی هر کرا خواهی بآنچه خواهی چگونه که خواهی
ترحم من تشاء بما تشاء كيف تشاء ولا تسئل عن فعلك ولا تنازع في ملكك ولا تشارك في
و رحم کنی هر کرا خواهی بآنچه خواهی بهر روش که خواهی و پرسیده نشود از کردار تو و نزاع کرده نشوی در پادشاهی تو و شریک نشود ترا
امرك ولا تضاد في حكمك ولا يعترض عليك احد في تدبيرك لك الخلق والامر تبارك الله رب
در کار خود و نه دشمن آورده شوی در حکم تو و نه اعتراض کند بر تو احدی در تدبیر تو مر تراست خلق و کار بزرگست خدا پروردگار
العالمين يا رب هذا مقام من لاذ بك واستجار بكرمك والف احسانك ونعمك وانت الجواد الذي
جهانیان ای پروردگار اینمقام کسیکه پناه برد بتو و زنهار خواست بکرم تو و خو گرفت احسان ترا و نعمت ترا و توئی بخشنده که

لا يَضيقُ عَفْوُكَ وَلا يَنْقُصُ فَضْلُكَ وَلا تَقِلُّ رَحْمَتُكَ وَقَدْ تَوَثَّقْنا مِنْكَ بِالصَّفْحِ الْقَديمِ وَ

تنگ نشود عفو تو و کم نشود فضل تو و اندک نیست رحمت تو و بتحقیق اعتماد داریم از تو بدرگذشتن دیرینه

الْفَضْلِ الْعَظيمِ وَالرَّحْمَةِ الْواسِعَةِ أَفَتَراكَ يا رَبِّ تُخْلِفُ ظُنُونَنا أَوْ تُخَيِّبُ آمالَنا كَلّا يا كَريمُ فَلَيْسَ

و فضل بزرگ و رحمت فرا گیرنده آیا می‌بینی خود را ای پروردگار که خلاف کنی گمان ما را یا ناامید کنی آرزوی ما را چنین است ای کریم

هذا ظَنُّنا بِكَ وَلا هذا طَمَعُنا فيكَ يا رَبِّ إِنَّ لَنا فيكَ أَمَلاً طَويلاً كَثيراً إِنَّ لَنا فيكَ رَجاءً عَظيماً

پس نیست این گمان ما بتو و نه این طمع ما میباشد در تو ای پروردگار بدرستیکه ما در تو آرزوی بسیار بدرستیکه ما را در تو امید بزرگست نافرمانی

عَصَيْناكَ وَنَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسْتُرَ عَلَيْنا وَدَعَوْناكَ وَنَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسْتَجيبَ لَنا فَحَقِّقْ رَجاءَنا يا مَوْلانا

تو کردیم و ما امید داریم که بپوشانی بر ما و خواندیم ترا و ما امید داریم اینکه بپذیری برای ما پس ثابت دار امید ما را

فَقَدْ عَلِمْنا ما نَسْتَوْجِبُ بِأَعْمالِنا وَلكِنْ عِلْمُكَ فينا وَعِلْمُنا بِأَنَّكَ لا تَصْرِفُنا عَنْكَ حَثَّنا عَلَى الرَّغْبَةِ

ای صاحب اختیار ما پس میدانیم آنچه لازم گردیده بکردارهای ما و علم ما باینکه تو برنگردانی ما را از تو برانگیزانیده ما را برغبت

إِلَيْكَ وَإِنْ كُنّا غَيْرَ مُسْتَوْجِبينَ لِرَحْمَتِكَ فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَيْنا وَعَلَى الْمُذْنِبينَ بِفَضْلِ سَعَتِكَ

بسوی تو و هرچند باشیم غیر مستحق مر رحمت ترا پس تو سزاواری که بخشش کنی بر ما و بر گناهکاران بزیادتی گشایش خود

فَامْنُنْ عَلَيْنا بِما أَنْتَ أَهْلُهُ وَجُدْ عَلَيْنا فَإِنّا مُحْتاجُونَ إِلى نَيْلِكَ يا غَفّارُ بِنُورِكَ اهْتَدَيْنا

پس منت نه بر ما بآنچه تو سزاوار آنی و بخشش کن بر ما بآنچه تو سزاوار آنی و بخشش کن بر ما که محتاجیم بسوی تو ای آمرزگار بنور تو راه یافته‌ایم

وَبِفَضْلِكَ اسْتَغْنَيْنا وَبِنِعْمَتِكَ أَصْبَحْنا وَأَمْسَيْنا ذُنُوبُنا بَيْنَ يَدَيْكَ نَسْتَغْفِرُكَ اللّهُمَّ مِنْها

و بفضل تو بی‌نیاز شدیم و بنعمت تو صبح کردیم و شام کردیم گناه خود را پیش از تو آمرزش می‌طلبیم ترا خداوندا از آن

وَنَتُوبُ إِلَيْكَ تَتَحَبَّبُ إِلَيْنا بِالنِّعَمِ وَنُعارِضُكَ بِالذُّنُوبِ خَيْرُكَ إِلَيْنا نازِلٌ وَشَرُّنا إِلَيْكَ

و بازگشت میکنیم بسوی تو دوستی میکنی بسوی ما بنعمتها و معارضه کنیم ترا بگناهان نیکی ترا بسوی ما فرود آینده و بدی ما بسوی تو

صاعِدٌ وَلَمْ يَزَلْ وَلا يَزالُ مَلَكٌ كَريمٌ يَأْتيكَ عَنّا في كُلِّ يَوْمٍ بِعَمَلٍ قَبيحٍ فَلا يَمْنَعُكَ ذلِكَ

بالا برده و همیشه بود و همیشه فرشته بزرگوار میآید ترا از ما در این روز بکردار زشت پس باز نمیدارد ترا این

مِنْ أَنْ تَحُوطَنا بِنِعَمِكَ وَتَتَفَضَّلَ عَلَيْنا بِآلائِكَ فَسُبْحانَكَ ما أَحْلَمَكَ وَأَعْظَمَكَ وَأَكْرَمَكَ مُبْدِئاً

از آنکه فرو گیری بنعمت خود و بخشش بر ما بنعمتهای تو پس پاکی تو چه بردباری تو و بزرگی تو و چه گرامی تو بدید آرنده

وَمُعيداً تَقَدَّسَتْ أَسْماؤُكَ وَجَلَّ ثَناؤُكَ وَكَرُمَ صَنائِعُكَ وَفِعالُكَ أَنْتَ إِلهي أَوْسَعُ فَضْلاً وَأَعْظَمُ

و برگرداننده پاکیزه است نامهای تو و بزرگست ستایش تو و گرامیست صفتهای تو و کارهای تو تو ای خدا فرا گیرنده تر ابخشش و بزرگتر

حِلْماً مِنْ أَنْ تُقايِسَني بِفِعْلي وَخَطيئَتي فَالْعَفْوَ الْعَفْوَ الْعَفْوَ سَيِّدي سَيِّدي سَيِّدي اللّهُمَّ اشْغَلْنا بِذِكْرِكَ

بردباری از آنکه مقایسه کنی مرا بکردار من و خطای من پس درگذر درگذر درگذر سید من سید من سید من خداوندا مشغول کن ما را بیاد خود

وَأَعِذْنا مِنْ سَخَطِكَ وَأَجِرْنا مِنْ عَذابِكَ وَارْزُقْنا مِنْ مَواهِبِكَ وَأَنْعِمْ عَلَيْنا مِنْ فَضْلِكَ وَارْزُقْنا

و پناه ده ما را از غضب خود و اجر ده ما را از عذاب خود و روزی ده ما را از بخششهای خود و احسان کن بر ما از فضل خود و روزی ده ما را

حَجَّ بَيْتِكَ وَزِيارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ صَلَواتُكَ وَمَغْفِرَتُكَ وَرَحْمَتُكَ وَبَرَكاتُكَ وَرِضْوانُكَ عَلَيْهِ وَعَلى

حج خانه محترم خود و زیارت قبر پیغمبر خود رحمتهای تو و آمرزش تو و رحمت تو و برکتهای تو و خوشنودی تو بر او و بر

أَهْلِ بَيْتِهِ إِنَّكَ قَريبٌ مُجيبٌ وَارْزُقْنا عَمَلاً بِطاعَتِكَ وَتَوَفَّنا عَلى مِلَّتِكَ وَسُنَّةِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّهُ

خانواده او بدرستیکه تو نزدیک پذیرنده و روزی ده ما را کردار بطاعت تو و بمیران ما را بر ملت خود و طریقه پیغمبر تو رحمت خدا

عليه وآله اللهم اغفر لي ولوالدي وارحمهما كما ربياني صغيرا واجزهما بالاحسان احسانا
بر او و آل او خداوندا بیامرز مرا و پدر و مادر مرا و رحم کن ایشان را چنانچه تربیت کردند مرا در خوردی و جزا ده ایشان را به نیکی نیکیها
وبالسيئات غفرانا اللهم اغفر للمؤمنين والمؤمنات الاحياء منهم والاموات وتابع بيننا
و بدیها را آمرزش خداوندا بیامرز مردان گرونده و زنان گرونده زندگان از ایشان و مردگان پیرو میان
وبينهم بالخيرات اللهم اغفر لحينا وميتنا وشاهدنا وغائبنا ذكرنا وانثانا صغيرنا وكبيرنا
و میان ایشان به نیکیها خداوندا بیامرز زنده ما را و مرده ما را و حاضر ما و غایب ما را مرد ما را و زن ما را کوچک ما و بزرگ ما
حرنا ومملوكنا كذب العادلون بالله وضلوا ضلالا بعيدا وخسروا خسرانا مبينا اللهم صل
آزاده و بنده ما را دروغ گفتند عدول کنندگان بخدا و گمراه شدند گمراهی دور و زیان کردند زیانی آشکارا خداوندا رحمت
على محمد وآل محمد واختم لي بخير واكفني ما اهمني من امر دنياي وآخرتي ولا تسلط علي من لا
بر محمد و آل محمد و ختم کن ابرا من بنیکی و کارگذاری آنچه را مهموم ساخته مرا از امر دنیا و آخرت من و مسلط مکن بر من کسیکه
يرحمني واجعل علي منك جنة واقية باقية ولا تسلبني صالح ما انعمت به علي وارزقني من
رحم نکند مرا و بگردان بر من از تو سپری که نگاهدارنده باشد و سلب مکن مرا شایسته آنچه احسان کرده آنرا بر من و روزی بده مرا از
فضلك رزقا واسعا حلالا طيبا اللهم احرسني بحراستك واحفظني بحفظك واكلأني
فضل خود روزی فراخ حلال پاکیزه خدایا حفظ کن مرا بحفظ خود و نگاهدار مرا بحفظ خود و نگاهدار مرا
بكلائتك وارزقني حج بيتك الحرام في عامنا هذا وفي كل عام وزيارة قبر نبيك والائمة
به نگاهداری خود و روزی ده مرا حج خانه محترم در امسال و در هر سال و زیارت قبر پیغمبر خود و پیشوایان
عليهم السلام ولا تخلني يا رب من تلك المشاهد الشريفة والمواقف الكريمة اللهم تب علي
بر ایشان باد سلام و دور مفرما مرا ای پروردگار از این مشاهد باشرافت و محلهای گرامی خداوندا توبه ده بر من
حتى لا اعصيك والهمني الخير والعمل به وخشيتك بالليل والنهار ابدا ما ابقيتني يا رب
تا نافرمانی نکنم ترا و الهام کن مرا نیکی و عمل کردن بآن و ترسیدن تو در شب و روز همیشه مادام که باقی داری مرا ای پروردگار
العالمين اللهم اني كلما قلت قد تهيأت وتعبأت وقمت للصلوة بين يديك وناجيتك القيت
جهانیان خداوندا بدرستیکه من هر گاه گفتم که مهیا شدم و آماده گشتم و ایستادم برای نماز در پیش روی تو و راز گفتم ترا افکندی
علي نعاسا اذا انا صليت وسلبتني مناجاتك اذا انا ناجيتك ما لي كلما قلت قد صلحت سريرتي
بر من پینکی را چون من نماز کردم و سلب کردی مرا رازی خود چون من راز گفتم ترا حال مرا هر گاه گفتم که نیکو شده راز گوئی
وقرب من مجالس التوابين مجلسي عرضت لي بلية ازالت قدمي وحالت بيني وبين خدمتك
و نزدیک باشد از مجلس توبه کنندگان مجلس من عارض شد مرا بلائیکه بلغزاند قدم مرا و حایل شود میان من و میان خدمت تو
سيدي لعلك عن بابك طردتني وعن خدمتك نحيتني او لعلك رأيتني مستخفا بحقك فاقصيتني
سید من شاید تو از درگاه خود دور کنی مرا و از خدمت خود باز داشتی مرا و شاید تو دیدی مرا سبک شمارنده بحق تو پس دوری گردانی مرا
او لعلك رأيتني معرضا عنك فقليتني او لعلك وجدتني في مقام الكاذبين فرفضتني او لعلك
یا شاید تو دیده باشی مرا اعراض کننده از تو پس گردانیدی مرا یا شاید تو یافتی مرا در مقام دروغگویان پس واگذاشتی یا شاید تو
رأيتني غير شاكر لنعمائك فحرمتني او لعلك فقدتني من مجالس العلماء فخذلتني او لعلك
دیدی مرا شکر گذار نعمتهای تو پس محروم کردی مرا یا شاید تو نیافتی مرا از مجالس علماء پس خوار کردی مرا یا شاید تو

وَرَأَيْتَنِي فِي الْغَافِلِينَ فَمِنْ رَحْمَتِكَ آيَسْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي آلِفَ مَجَالِسِ الْبَطَّالِينَ فَبَيْنِي وَبَيْنَهُمْ

دیده باشی مرا در زمره بیخبران پس از رحمت خود نا امید گردیدی مرا یا شاید تو دیدی مرا خو گرفته مجلسهای بیکاران پس میان من و میان ایشان

خليتني او لعلك لم تحب ان تسمع دعائي فباعدتني او لعلك بجرمي وجريرتي كافيتني

واگذاشته مرا یا شاید تو دوست نمیداری که بشنوی دعای مرا پس دور کردی مرا یا شاید تو بگناه من و خیانت من جزا دادی مرا

لعلك بقلة حيائي منك جازيتني فان عفوت يا رب فطالما عفوت عن المذنبين قبلي لان

شاید تو بکم شرمی من از تو سزا دادی مرا پس اگر در گذری ای پروردگارم پس درازیست آنچه در گذشتی از گناهان پیش از من بجهة

كرمك اي رب يجل عن مجازاة المذنبين وحلمك يكبر عن مكافاة المقصرين وانا عائذ بفضلك

کرم تو ای پروردگار بزرگتر است از پاداش گناه کاران و بردباری تو بزرگتر است از پاداش تقصیر کنندگان و من پناه برنده ام بتو

هارب منك اليك متنجز ما وعدت من الصفح عمن احسن بك ظنا الهي انت اوسع فضلا واعظم

گریزانم از تو بسوی تو خواهانم آنچه را که وعده از در گذشتن از آنکه نیکو کرده بتو گمان خدایا تو فراخ تری بتفضل و بزرگتر

حلما من ان تقايسني بعملي او ان تستزلني بخطيئتي وما انا يا سيدي وما خطري هبني بفضلك

از بردباری از آنکه بگیری مرا بکردار من یا آنکه بخواهی لغزش مرا بخطای من و چیستم من ای آقای من و چیست قدر من ببخش تو بفضل تو

يا سيدي وتصدق علي بعفوك وجللني بسترك واعف عن توبيخي بكرم وجهك سيدي انا

ای آقای من و تصدق کن بر من بعفو خود و بپوشان مرا بپوشش خود و درگذر از سرزنش من بکرم ذات خود سید من

الصغير الذي ربيته وانا الجاهل الذي علمته وانا الضال الذي هديته وانا الوضيع الذي

منم خورد که پرورش دادی مرا و منم نادانیکه آموزانیدی اورا و من گمراهی هستم که راه نمودی مرا و من پستی ام که

رفعته وانا الخائف الذي امنته والجائع الذي اشبعته والعطشان الذي ارويته

بلندی دادی اورا و من ترسانم که ایمن کردی اورا و منم گرسنه که سیر کرده اورا و منم تشنه که سیراب کرده اورا

والعاري الذي كسوته والفقير الذي اغنيته والضعيف الذي قويته والذليل الذي اعززته

و منم برهنه که پوشانیدی اورا و منم فقیریکه بی نیاز کرده اورا و منم ناتوانیکه توانا کرده اورا و منم خواریکه عزیز کرده اورا

والسقيم الذي شفيته والسائل الذي اعطيته والمذنب الذي سترته والخاطئ الذي اقلته

و منم بیماریکه شفا داده اورا و منم سائلیکه عطا کرده اورا و گنه کاریم که پوشانیدی اورا و منم خطا کاریکه درگذشتی

وانا القليل الذي كثرته والمستضعف الذي نصرته وانا الطريد الذي آويته وانا يا رب

و منم کمی که بسیار کرده اورا و منم ضعیفی که یاری کرده اورا و منم رانده شده که جا داده اورا و منم ای پروردگار

الذي لم استحيك في الخلاء ولم اراقبك في الملاء انا صاحب الدواهي العظمى انا الذي على سيده

که شرم نکردم از تو در خلوت و نترسیدم ترا در حضور منم صاحب شدائد بزرگ منم آنکه بر سید خود

اجترا انا الذي عصيت جبار السماء انا الذي اعطيت على معاصي الجليل الرشى انا الذي

دلیری کردم منم آنکه نافرمانی کردم بزرگوار آسمانرا منم آنکه بخشش کردم بر گناهان بزرگ منم آنکه هنگامیکه

حين بشرت بها خرجت اليها اسعى انا الذي امهلتني فما ارعويت وسترت علي فما استحييت

مژده داده شود بآن بیرون میروم بسوی گناهان شتابان منم که مهلت دادی مرا پس رعایت نکردم و پوشیدی بر من پس شرم نکردم

وعملت بالمعاصي فتعديت واسقطتني من عينك فما باليت فبحلمك امهلتني وبسترك سترتني

و عمل کردم بگناهان پس درگذشتم و انداختی مرا از چشم خود پس باک نکردم پس ببردباری تو مهلت دادی مرا و ببرده خود پوشیدی

حَتّى كَاَنَّكَ اَغْفَلْتَنى وَمِنْ عُقُوباتِ الْمَعاصى جَنَّبْتَنى حَتّى كَاَنَّكَ اسْتَحْيَيْتَنى اِلهى لَمْ اَعْصِكَ
تا گویا تو واگذاشته مرا و از عقوبتهای گناهان دور کرده مرا تا گویا شرم کردی از من ای خدا نافرمانی نکردم ترا
حينَ عَصَيْتُكَ وَاَنَا بِرُبُوبِيَّتِكَ جاحِدٌ وَلا بِاَمْرِكَ مُسْتَخِفٌّ وَلا لِعُقُوبَتِكَ مُتَعَرِّضٌ وَلا
هنگامی که نافرمانی کردم ترا و من به پروردگاری تو انکار کننده ام و نه بامر تو سهل گیرنده و نه مر عقوبت ترا در پیش آینده و نه
لِوَعيدِكَ مُتَهاوِنٌ وَلكِنْ خَطيئَةٌ عَرَضَتْ وَسَوَّلَتْ لى نَفْسى وَغَلَبَنى هَواىَ وَاَعانَنى عَلَيْها
مر وعدهای تو خوار دارنده ولیکن خطائی عارض شده و زینت داد مرا نفس من و غالب شد مرا خواهش من و یاری داد مرا بر آن
شِقْوَتى وَغَرَّنى سِتْرُكَ الْمُرْخى عَلَىَّ فَقَدْ عَصَيْتُكَ وَخالَفْتُكَ بِجُهْدى فَالْانَ مِنْ عَذابِكَ مَنْ يَسْتَنْقِذُنى
بدبختی من و فریب داده مرا پرده تو پس بتحقیق که نافرمانی کردم ترا و مخالفت کردم ترا بجهد خود پس حالا از عذاب تو که رهاند مرا
وَمِنْ اَيْدِى الْخُصَماءِ غَداً مَنْ يُخَلِّصُنى وَبِحَبْلِ مَنْ اَتَّصِلُ اِنْ اَنْتَ قَطَعْتَ حَبْلَكَ عَنّى فَوا سَوْاَتا
و از دستهای خصمان فردا که خلاص کند مرا و بریسمان که پیوندم اگر تو ببری ریسمان خود را از من پس ای بدی
عَلى ما اَحْصى كِتابُكَ مِنْ عَمَلِىَ الَّذى لَوْلا ما اَرْجُو مِنْ كَرَمِكَ وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ وَنَهْيِكَ اِيّاىَ
بر آنچه شمرده کتاب تو از کردار من که اگر نه امیدم از کرم تو و گشادگی رحمت تو و نهی تو مرا
عَنِ الْقُنُوطِ لَقَنَطْتُ عِنْدَما اَتَذَكَّرُها يا خَيْرَ مَنْ دَعاهُ داعٍ وَاَفْضَلَ مَنْ رَجاهُ راجٍ اَللّهُمَّ بِذِمَّةِ
از ناامیدی هر آینه نومید شوم نزد آنچه یاد کنم اورا ای بهتر آنکه خواند اورا و بهتر آنکه امیدوار او را خداوندا با امان
الْاِسْلامِ اَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ وَبِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ اَعْتَمِدُ عَلَيْكَ وَبِحُبِّى لِلنَّبِىِّ الْاُمِّىِّ الْقُرَشِىِّ الْهاشِمِىِّ
اسلام توسل میجویم بتو و بحرمت قرآن اعتماد میکنم بر تو و بدوستی من مر پیغمبر امی قریشی هاشمی
الْعَرَبِىِّ التِّهامِىِّ الْمَكِّىِّ الْمَدَنِىِّ اَرْجُو الزُّلْفَةَ لَدَيْكَ فَلا تُوحِشِ اسْتيناسَ ايمانى وَلا تَجْعَلْ
عربی تهامی مکی مدنی امیدوارم نزدیکی نزد تو پس بوحشت مینداز انس گرفتن ایمان من و مگردان
ثَوابى ثَوابَ مَنْ عَبَدَ سِواكَ فَاِنَّ قَوْماً آمَنُوا بِاَلْسِنَتِهِمْ لِيَحْقِنُوا بِهِ دِماءَهُمْ فَاَدْرَكُوا ما اَمَّلُوا وَاِنّا
ثواب مرا ثواب کسی که پرستیده غیر ترا پس بدرستیکه گروهی ایمان آوردند بزبانهای خود تا بازدارند خونهای خود را پس دریافتند آنچه امید داشتند
آمَنّا بِكَ بِاَلْسِنَتِنا وَقُلُوبِنا لِتَعْفُوَ عَنّا فَاَدْرِكْ بِنا ما اَمَّلْنا وَثَبِّتْ رَجاءَكَ فى صُدُورِنا وَلا
گرویدیم بتو بزبانهای خود و دلهای خود تا درگذری از ما پس برسان ما را آنچه امیدواریم و ثابت دار امید خود را در سینهای ما
تُزِغْ قُلُوبَنا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنا وَهَبْ لَنا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهّابُ فَوَعِزَّتِكَ لَوِ انْتَهَرْتَنى
و مگردان دلهای ما را پس از آنکه راه نمودی ما را و ببخش ما را از نزد خود رحمتی بدرستیکه تو بخشنده پس بعزت تو اگر برانی مرا
ما بَرِحْتُ مِنْ بابِكَ وَلا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ لِما اُلْهِمَ قَلْبى مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِكَرَمِكَ وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ اِلى
جدا نمیشوم از درگاه تو و باز نمی ایستم از چاپلوسی تو بجهت آنچه الهام شده دلم از شناخت بکرم تو و گشادگی رحمت تو بسوی
مَنْ يَذْهَبُ الْعَبْدُ اِلاّ اِلى مَوْلاهُ وَاِلى مَنْ يَلْتَجِئُ الْمَخْلُوقُ اِلاّ اِلى خالِقِهِ اِلهى لَوْ قَرَنْتَنى بِالْاَصْفادِ
که برود بنده مگر بسوی آقای خود و بسوی که پناه برد مخلوق مگر بسوی خالق خود خدایا اگر ببندی مرا بزنجیر
وَمَنَعْتَنى سَيْبَكَ مِنْ بَيْنِ الْاَشْهادِ وَدَلَلْتَ عَلى فَضائِحى عُيُونَ الْعِبادِ وَاَمَرْتَ بى اِلَى النّارِ وَحُلْتَ
و باز داری مرا عطای خود از میان گواهان و راهنمائی کنی بر رسوائیهای من دیدهای بندگان و امر کنی مرا باتش و حایل شوی
بَيْنى وَبَيْنَ الْاَبْرارِ ما قَطَعْتُ رَجائى مِنْكَ وَما صَرَفْتُ وَجْهَ تَاْميلى لِلْعَفْوِ عَنْكَ وَلا خَرَجَ حُبُّكَ
میان من و میان نیکان بریده نشود امید من از تو و نمیگردانم روی آرزو داشتن عفو از تو و بیرون نرود دوستی

عن قلبي انا لا انسى اياديك عندي وسترك علي في دار الدنيا يا سيدي صل على محمد وآل محمد

از دلم من فراموش نکنم نعمتهای خود را نزد خود و پرده تو بر من در دار دنیا ای سید من رحمت فرست بر محمد و آل محمد

واخرج حب الدنيا من قلبي واجمع بيني وبين المصطفى وآله خيرتك من خلقك وخاتم النبيين

و بیرون کن دوستی دنیا را از دلم و فراهم آور میان من و میان برگزیده و آل او برگزیده تو از خلق تو و ختم پیغمبران

محمد صلى الله عليه وآله وانقلني الى درجة التوبة اليك واعني بالبكاء على نفسي فقد

محمد رحمت فرستد خدا بر او و آل او و نقل کن مرا بسوی درجه بازگشت بتو و یاری ده مرا بر گریستن بر خود پس بتحقیق که

افنيت بالتسويف والآمال عمري وقد نزلت منزلة الآيسين من خيري فمن يكون اسوأ حالا مني

بپایان رسانیدم بدفع الوقت آرزوها عمر خود و بتحقیق که فرود آمدم فرودگاه ناامیدان از خیر خود پس کیست که باشد بدحالتر از من

ان انا نقلت على مثل حالي الى قبر لم امهده لرقدتي ولم افرشه بالعمل الصالح لضجعتي ومالي

اگر من نقل کرده شوم بر مثل حال خود بسوی قبر نیاراسته ام او را مر خفتن خود و نگسترانیده ام او را بکردار شایسته بجهة خوابگاه خود و چه

لا ابكي ولا ادري الى ما يكون مصيري وارى نفسي تخادعني وايامي تخاتلني وقد خفقت عند رأسي

که نگریم و نمیدانم بسوی چه باشد بازگشتن من و می بینم خود را که فریب میدهد مرا و روزگارم که غفلت میدهد مرا و بتحقیق که بجنبانید نزد سرم

اجنحة الموت فمالي لا ابكي ابكي لخروج نفسي ابكي لظلمة قبري ابكي لضيق لحدي ابكي لسؤال منكر

بالهای مرگ پس چیست مرا که نگریم بگریم بر بیرون رفتن جان مرا بگریم بر تاریکی قبر خود بگریم بر تنگی لحد خود بگریم بر سؤال منکر

ونكير اياي ابكي لخروجي من قبري عريانا ذليلا حاملا ثقلي على ظهري انظر مرة عن يميني واخرى

و نکیر مرا بگریم بر بیرون شدن از قبر خود عریان خوار بردارنده بار خود را بر پشت خود هنگامی نگاه میکنم یکبار از راست خود و دیگر

عن شمالي اذ الخلائق في شأن غير شأني لكل امرئ منهم يومئذ شأن يغنيه وجوه يومئذ مسفرة

از چپ خود زیرا که مردمان در کاری اند غیر کار من مر هر مردی از ایشان در آن روز کاری که باز دارد او را روها در آن روز تازه

ضاحكة مستبشرة ووجوه يومئذ عليها غبرة ترهقها قترة وذلة سيدي عليك معولي

خنده ناک شادمان و روهائی در آن روز بر او است غبار فرو گیرد او را تیرگی و خواری سید من بر تست اعتماد من و

ومعتمدي ورجائي وتوكلي وبرحمتك تعلقي تصيب برحمتك من تشاء وتهدي بكرامتك من تحب

وثوق من و امید من و توکل من و برحمت تو در آویختن من میرسانی رحمت خود را بهر که خواهی و راه مینمائی بکرامت خود هر کرا

فلك الحمد على ما نقيت من الشرك قلبي ولك الحمد على بسط لساني افبلساني هذا الكال اشكرك

پس مر تو است حمد بر آنچه پاک کردی از شرک دل مرا و مر تو است حمد بر گشادن زبانم آیا پس بزبانم این زبان کند شکر کنم ترا

ام بغاية جهدي في عملي ارضيك وما قدر لساني يا رب في جنب شكرك وما قدر عملي في جنب نعمك

یا بنهایت مشقت من در کردارم خشنود نمایم از تو و چیست قدر زبانم ای پروردگار در پهلوی شکر تو و چیست قدر کردارم در پهلوی نعمت تو و

واحسانك الهي الا ان جودك بسط املي وشكرك قبل عملي سيدي اليك رغبتي ومنك رهبتي

و احسان تو مرا بجز آنکه جود تو گشاده آرزوی مرا و شکر تو پذیرفته عمل مرا سید من بسوی تست خواهش من و از تو ترس من

واليك تأميلي وقد ساقني اليك املي وعليك يا واحدي عكفت همتي وفيما عندك انبسطت

و بسوی تو آرزومندی من و بتحقیق که رانده مرا بسوی تو آرزوی مرا و بر تو ای یگانه من باز داشتم همت خود را و در آنچه نزد تست پهن شد

رغبتي ولك خالص رجائي وخوفي وبك انست محبتي واليك القيت بيدي وبحبل طاعتك

خواهش من و مر تو است خالص امید من و ترس من و بتو انس گرفته دوستی من و بتو انداختم دست خود را و بریسمان فرمانبرداری تو

مددت همتی یا مولای بذکرک عاش قلبی وبمناجاتک بردت الم الخوف عنی فیا مولای ویا مؤملی
بازداشتم پرسش خود را ای آقای من بیاد تو زنده گردید دل من و براز گویی با تو سرد کردم الم ترس را از خود پس ای آقای من وای امید من
ویا منتهی سؤلی صل علی محمد وآل محمد وفرق بینی وبین ذنبی المانع لی من لزوم طاعتک فانما
وای منتهای خواسته من رحمت فرست بر محمد و آل محمد وجدائی انداز میان من و میان گناه بازدارنده از لزوم طاعت تو پس جز این نیست
اسئلک لقدیم الرجاء فیک وخوفی الیک وعظیم الطمع منک الذی اوجبته علی نفسک
سؤال میکنم ترا مر دیرینه امید در تو و ترس مرا بسوی تو و بزرگی طمع از تو که واجب کرده اورا بر خود
من الرافة والرحمة والامر لک وحدک لاشریک لک والخلق کلهم عیالک وفی قبضتک وکل
از مهربانی و رحمت و امر مر ترا یگانه تو نیست شریکی مر ترا و خلق همه ایشان عیال تواند و در قبضه تو و هر
شیء خاضع لک تبارکت یا رب العالمین الهی ارحمنی اذا انقطعت حجتی وکل عن جوابک لسانی
چیزی منقاد بند مر ترا بزرگی تو ای پروردگار جهانیان الهی رحم کن مرا هرگاه بریده شود حجت من و کند شود از جواب تو زبانم
وطاش عند سؤالک ایای لبی فیا عظیم رجائی ولا تخیبنی اذا اشتدت فاقتی ولا تردنی
و سبک شود نزد سؤال تو مرا پس ای بزرگ امید من و نا امید مکن مرا هرگاه سخت شود حاجت من و بر مگردان مرا
بجهلی ولا تمنعنی لقلة صبری اعطنی لفقری وارحمنی لضعفی سیدی علیک معتمدی ومعولی
بنادانی خود و باز مدار مرا بکمی صبر من بده مرا بر فقر من و رحم کن مرا بناتوانی خود سید من بر تست اعتماد من
ورجائی وتوکلی وبرحمتک تعلقی وبفنائک احط رحلی وبجودک اقصد طلبتی وبکرمک ای
و امید من و توکل من و برحمت تو در آویختن من و بفنای تو فرود آوردم بار خود را و بجود تو قصد میکنم طلب خود و بکرم تو ای
رب استفتح دعائی ولدیک ارجوا فاقتی وبغناک اجبر عیلتی وتحت ظل عفوک قیامی والی جودک
پروردگار میگشایم دعای خود را و نزد تو امیدوارم حاجت خود را و به بی‌نیازی تو جبر درویشی خود را و در زیر سایه عفو تو و بسوی جود تو
وکرمک ارفع بصری والی معروفک ادیم نظری فلا تحرقنی بالنار وانت موضع املی ولا تسکنی
و کرم تو برمیدارم دیده خود را و بسوی احسان تو همیشه امیدوارم پس مسوزان مرا باتش و تو قرارگاه آرزوی منی و ساکن مکن مرا
الهاویة فانک قرة عینی یا سیدی لا تکذب ظنی باحسانک ومعروفک فانک ثقتی ورجائی ولا
در هاویه پس بدرستیکه تو روشنی دیده منی سید من غلط مساز گمان مرا باحسان تو پس بدرستیکه معتمد من و امید منی و
تحرمنی ثوابک فانک العارف بفقری الهی ان کان قد دنی اجلی ولم یقربنی منک عملی فقد جعلت
محروم مکن مرا از ثواب خود پس بدرستیکه تو شناسائی بفقر من الهی اگر باشد که نزدیک رسید مرگ من و نزدیک نکرد مرا پس کرده ام
الاعتراف الیک بذنبی وسائل عللی الهی ان عفوت فمن اولی منک بالعفو وان عذبت فمن
اقرار بتو بگناه خود و وسیلهای خود الهی اگر درگذری پس کیست سزاوارتر از تو بدرگذشتن و اگر عذاب کنی پس کیست
اعدل منک فی الحکم اللهم ارحم فی هذه الدنیا غربتی وعند الموت کربتی وفی القبر وحدتی وفی
عادلتر از تو در حکم خداوندا رحم کن در این دنیا غربت مرا و نزد مرگ اندوه مرا و در قبر وحدت مرا و در
اللحد وحشتی واذا نشرت للحساب بین یدیک ذل موقفی واغفر لی ما خفی علی الادمیین من عملی
لحد وحشت مرا و چون برانگیخته شوم در حساب پیش از تو خواری ایستادنم و بیامرز مرا آنچه پنهانست بر آدمیان از عمل من
وادم لی ما به سترتنی وارحمنی صریعا علی الفراش تقلبنی ایدی احبتی وتفضل علی ممدودا علی
و همیشه دار آنچه باو پوشانیدی مرا و رحم کن مرا که بیفتم بر فراش دستهای دوستانم و بخشش کن بر من که کشیده باشد

المغتسل يغسلني صالح جيرتي وتحنن علي محمولا قد تناول الأقرباء أطراف جنازتي وجد علي
محل غسل که غسل دهد مرا شایسته همسایگانم و مهربانی کن بر من برداشته خویشان اطراف جنازه مرا و بخشش کن بر من

منقولا قد نزلت بك وحيدا في حفرتي وارحم في ذلك البيت الجديد غربتي حتى لا أستأنس بغيرك يا
نقل کرده که منزل کرده ام نزد تو تنها در گودال خود و رحم کن در این خانه نو بیکسی مرا تا انس نگیرم بغیر تو ای

سيدي فإنك إن وكلتني إلى نفسي هلكت سيدي فبمن أستغيث إن لم تقلني عثرتي وإلى من أفزع إن
سید من پس بدرستیکه تو اگر واگذاری مرا بخودم هلاک شوم سید من بکه استغاثه کنم اگر درنگذری لغزش مرا و بسوی که پناه برم اگر

فقدت عنايتك في ضجعتي وإلى من ألتجي إن لم تنفس كربتي سيدي من لي ومن يرحمني إن لم ترحمني
نیابم عنایت ترا در خوابگاه من و بسوی که پناه برم اگر زایل نکنی اندوه مرا سید من کیست مرا و که رحم کند مرا اگر رحم نکنی

وفضل من أؤمل إن عدمت فضلك يوم فاقتي وإلى من الفرار من الذنوب إذا انقضى أجلي
و فضل آنکه امید دارم اگر نیابم فضل ترا در روز فاقه خود و بسوی که گریزم از گناهان هرگاه بپایان رسد اجل

سيدي لا تعذبني وأنا أرجوك إلهي حقق رجائي وآمن خوفي فإن كثرة ذنوبي لا أرجو فيها إلا
سید من عذاب مکن مرا و من امید دارم ترا الهی ثابت دار امید مرا و ایمن دار ترس مرا پس بدرستیکه بسیاری گناه خود امید ندارم مگر

عفوك سيدي أنا أسألك ما لا أستحق وأنت أهل التقوى وأهل المغفرة فاغفر لي وألبسني من
عفو تو سید من من میخواهم از تو آنچه سزاوار نیستم و تو سزاوار پرهیزکاری و سزاوار آمرزش پس بیامرز مرا و بپوشان از

نظرك ثوبا يغطي علي الذنوب والتبعات وتغفرها لي ولا أطالب بها إنك ذو من قديم وصفح
لطف خود جامه که بپوشاند بر من گناهان و بارها را و بیامرزی آنها را و مطالبه نکنی آنها بدرستیکه تو خداوند نعمت دیرینی

عظيم وتجاوز كريم إلهي أنت الذي تفيض سيبك على من لا يسألك وعلى الجاحدين بربوبيتك
بزرگ و تجاوز بزرگ الهی تو آنکه بریزی عطای خود را بر آنکه سؤال نکند ترا و بر انکار کنندگان پروردگاری

فكيف سيدي بمن سألك وأيقن أن الخلق لك والأمر إليك تباركت وتعاليت يا رب العالمين
پس چگونه سید من بآنکه سؤال کند ترا و یقین دارم که خلق مر تراست و امر بسوی تست بزرگواری و برتری ای پروردگار جهانیان

إلهي وسيدي عبدك ببابك أقامته الخصاصة بين يديك يقرع باب إحسانك بدعائه و
الهی و سید من بنده تو بدرگاه تو بپا ایستاده احتیاج در پیش روی تو میکوبد در احسان ترا بدعا او و

يستعطف جميل نظرك بمكنون رجائه فلا تعرض بوجهك الكريم عني واقبل مني ما أقول
طلب مهربانی میکند نگریستن نیکوی ترا بپوشیده امید او پس مگردان روی بزرگوار خود را از من و بپذیر از من آنچه میگویم

فقد دعوت بهذا الدعاء وأنا أرجو أن لا تردني معرفة مني برأفتك ورحمتك إلهي أنت الذي
پس بتحقیق که خواندم باین دعا و من امید دارم که برنگردانی مرا از شناختن مهربانی تو و رحمت تو الهی تو آنکه

لا يحفيك سائل ولا ينقصك نائل أنت كما تقول وفوق ما نقول اللهم إني أسألك صبرا جميلا
بستوه نیاورد ترا سؤال کننده خود را و کم نکند از تو عطای تو چنانکه وصف کنی و برتر از آنچه میگوئیم خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا

وفرجا قريبا وقولا صادقا وأجرا عظيما أسألك يا رب من الخير كله ما علمت منه وما لم أعلم
و گشایش نزدیک و گفتار راست و مزد بزرگ درمیخواهم از تو ای پروردگار از نیکی همه آنچه دانستم از آن و آنچه ندانستم

أسألك اللهم من خير ما سألك منه عبادك الصالحون يا خير من سئل وأجود من أعطى أعطني
درمیخواهم از تو خداوندا از بهتر آنچه سؤال کرد ترا از آن بندگان شایسته تو ای بهتر آنکه سؤال کرده شود و بخشنده تر آنکه عطا

سُؤلي في نفسي وأهلي وولدي ووالديّ وأهل حزانتي وإخواني فيك وأرغد عيشي وأظهر مروّتي
خواهش مرا در نفسم و اهلم و فرزندم و مادر و پدرم و غمخوارانم و برادرانم در تو و خواهش زندگانی مرا و ظاهر ساز مروت مرا
وأصلح جميع أحوالي واجعلني ممن أطلت عمره وحسّنت عمله وأتممت عليه نعمتك ورضيت
و بسامان آور همه احوال مرا و بگردان مرا از آنکه دراز شده عمر او و نیکو کرده عمل او و تمام کردی بر او نعمت خود را و خشنودی
عنه وأحييته حيوة طيبة في أدوم السرور وأسبغ الكرامة وأتمّ العيش إنك تفعل ما
از او و زنده داشتی او را زندگانی پاکیزه در دایم بودن خوشحالی و کاملترین نوازش و تمامترین عیش بدرستیکه تو میکنی آنچه
تشاء ولا يفعل ما يشاء غيرك اللهم وخصّني منك بخاصة ذكرك ولا تجعل شيئاً مما أتقرّب
خواهی و نکند آنچه را خواهد غیر تو خداوندا و مخصوص کن مرا از تو بخاصه ذکر تو و مگردان چیزی از آنچه نزدیکی جویم
به في آناء الليل وأطراف النهار رئاءً ولا سمعة ولا أشراً ولا بطراً واجعلني لك من الخاشعين
باو در ساعتهای شب و اطراف روز ریا و نه سمعه و نه خرمی و نه طغیان و بگردان مرا از فروتنان
اللهم أعطني السعة في الرزق والأمن في الوطن وقرة العين في الأهل والمال والولد والمقام
خداوندا عطا کن مرا گشادگی در روزی و ایمنی در وطن و روشنی دیده در اهل و مال و فرزند و جای
في نعمك عندي والصحة في الجسم والقوة في البدن والسلامة في الدين واستعملني بطاعتك
در نعمت تو نزد من و صحت در جسم و توانائی در بدن و سلامتی در دین و بکار دار مرا در فرمانبرداری تو
وطاعة رسولك محمد وأهل بيته صلى الله عليه وآله أبداً ما استعمرتني واجعلني من أوفر
و فرمانبرداری پیغمبر تو محمد و خانواده او رحمت فرستد خدا بر او و آل او همیشه مادام که زندگانی دهی و بگردان مرا از وافرترین
عبادك عندك نصيباً في كل خير أنزلته وتنزله في شهر رمضان في ليلة القدر وما أنت
بندگان تو نزد تو بهره در هر نیکی که فرستادی او را در ماه رمضان در شب قدر و آنچه تو
منزله في كل سنة من رحمة تنشرها وعافية تلبسها وبلية تدفعها وحسنات تتقبلها
فرستادی او را در هر سال از رحمتی که بپوشانی او را و عافیتی که بپوشانی او را و بلائی که دفع کنی او را و نیکیها که بپذیری او را
وسيئات تتجاوز عنها وارزقني حج بيتك الحرام في عامنا هذا وفي كل عام وارزقني رزقاً
و بدیها که درگذری از او و روزی بده مرا حج خانه محترم خود را در سال ما امسال و در هر سال و روزی بده مرا روزی
واسعاً من فضلك الواسع واصرف عني يا سيدي الأسواء واقض عني الدين والظلامات حتى
فراخ از فضل تو فراخ و بگردان از من ای آقای من بدیها را و ادا کن از من دین و ستمها را تا
لا أتأذى بشيء منه وخذ عني بأسماع وأبصار أعدائي وحسادي والباغين عليّ وانصرني
آزرده نشوم بچیزی از آن و بگیر از من بگوش و دیدهای دشمنانم و حسودانم و ستم کنندگان بر من و یاری ده مرا
عليهم وأقرّ عيني وحقق ظني وفرّج قلبي واجعل لي من همي وكربي فرجاً ومخرجاً واجعل من أرادني
بر ایشان و روشن کن دیده مرا و ثابت کن و بگشا دل مرا. و بگردان مرا از غم من گشایش و بیرون شد و بگردان آنرا
بسوء من جميع خلقك تحت قدمي واكفني شر الشيطان وشر السلطان وسيئات عملي وطهرني
ببدی از همه خلق تو در زیر قدمهای خود و دفع کن مرا از شر شیطان و شر سلطان و بدیهای کردارم و پاک کن مرا
من الذنوب كلها وأجرني من النار بعفوك وأدخلني الجنة برحمتك وزوجني من الحور العين
از گناهان همه و پناه ده مرا از آتش بعفو تو و در آور مرا بهشت برحمت تو و زن ده مرا از حوریان گشاده چشم

بفضلك والحقني باوليائك الصالحين محمد وآله الابرار الطيبين الطاهرين الاخيار
بفضل تو و برسان مرا بدوستان شایسته تو محمد و آل او که نیکوکاران پاکان پاکیزگان نیکانند
صلوات الله عليهم وعلى ارواحهم واجسادهم ورحمة الله وبركاته الهي وسيدي وعزتك
رحمتهای خدا بر ایشان باد و بر روحهای ایشان و جسدهای ایشان و رحمت خدا و برکتهای او خدایا و سید من سوگند بعزت
وجلالك لئن طالبتني بذنوبي لاطالبنك بعفوك ولئن طالبتني بلؤمي لاطالبنك بكرمك
و جلال تو که اگر مطالبه کنی مرا بگناهان خود هر آینه مطالبه کنم ترا بعفو تو و هر آینه اگر مطالبه کنی مرا بدناءت من هر آینه مطالبه کنم ترا بکرم تو
ولئن ادخلتني النار لاخبرن اهل النار بحبي لك الهي وسيدي ان كنت لا تغفر الا لاوليائك
و هر آینه اگر در آوری مرا در آتش هر آینه خبر کنم اهل آتش را بدوستی من ترا خدایا و سید من اگر هستی که نیامرزی مگر دوستان خود
واهل طاعتك فالى من يفزع المذنبون وان كنت لا تكرم الا اهل الوفاء بك فبمن يستغيث
و اهل فرمانبرداری تو پس بسوی که پناه برند گناهکاران و اگر هستی که گرامی نداری مگر اهل وفا نمودن بتو پس بکه استغاثه کنند
المسيئون الهي ان ادخلتني النار ففي ذلك سرور عدوك وان ادخلتني الجنة ففي ذلك سرور
بدکاران خدایا اگر در آوری مرا در آتش پس در این شادمانی دشمن تو و اگر در آوری مرا در بهشت پس در این شادمانی
نبيك وانا والله اعلم ان سرور نبيك احب اليك من سرور عدوك اللهم اني اسئلك
پیغمبر تو و من بخدا قسم میدانم که شادمانی پیغمبر تو دوست تر است بتو از شادمانی دشمن تو خداوندا بدرستیکه میخواهم ترا
ان تملأ قلبي حبا لك وخشية منك وتصديقا بكتابك وايمانا بك وفرقا منك وشوقا
که پر کنی دل مرا از دوستی تو و ترس از تو و باور داشتن بکتاب تو و ایمان بتو و بیم نمودن از تو و آرزومندی
اليك يا ذا الجلال والاكرام حبب الي لقاءك واحبب لقائي واجعل لي في لقائك الراحة
بسوی تو ای خداوند بزرگوار و گرامی دوست دار بمن لقای خود را و دوست دار لقای مرا و بگردان مرا در لقای خود آسایش
والفرج والكرامة اللهم الحقني بصالح من مضى واجعلني من صالح من بقي وخذ بي سبيل
و گشایش و نوازش خداوندا برسان مرا بشایسته آنکه گذشته و بگردان مرا از شایسته آنکه باقی مانده و بگیر مرا راه
الصالحين واعني على نفسي بما تعين به الصالحين على انفسهم واختم عملي باحسنه واجعل
شایستگان و یاری ده مرا بر خود بآنچه مدد کنی بآن شایستگان بر خود و ختم کن کردار مرا به نیکوترش و بگردان
ثوابي منه الجنة برحمتك يا رب العالمين واعني على صالح ما اعطيتني وثبتني يا رب ولا
ثواب مرا از او بهشت برحمت تو ای پروردگار جهانیان و یاری ده مرا بر شایسته آنچه عطا کنی مرا و ثابت دار مرا ای پروردگار
تردني في سوء استنقذتني منه اللهم اني اسئلك ايمانا لا اجل له دون لقائك احيني ما
برمگردان مرا در بدی که برهانیدی مرا از آن خداوندا بدرستیکه من میخواهم ترا ایمانی که نباشد نهایتی مر او را غیر از لقای تو زنده دار مرا
احييتني عليه وتوفني اذا توفيتني عليه وابعثني اذا بعثتني عليه وابرئ قلبي من الرياء
زنده داشتی مرا بر او و بمیران مرا هرگاه میرانی مرا بر او و برانگیز مرا هرگاه برانگیزی مرا بر او و خالی کن دل مرا از ریا
والشك والسمعة في دينك حتى يكون عملي خالصا لك اللهم اعطني بصيرة في دينك وفهما
و شک و سمعه در دین تو تا باشد عمل من خالص مر ترا خداوندا بده مرا بینائی در دین تو و فهم
في حكمك وفقها في علمك وكفلين من رحمتك وورعا يحجزني عن معصيتك وبيض وجهي
در حکم تو و دانشمندی در دانش تو و دو بهره از رحمت تو و پرهیزکاری که باز دارد مرا از نافرمانی تو و سفید کن روی مرا

بنورك واجعل رغبتي فيما عندك وتوفني في سبيلك وعلى ملة رسولك صلى الله عليه
وآله اللهم اني اعوذ بك من الكسل والفشل والهم والجبن والبخل والغفلة والقسوة و
الذلة والمسكنة والفقر والفاقة وكل بلية والفواحش ما ظهر منها وما بطن واعوذ
بك من نفس لا تقنع وبطن لا يشبع وقلب لا يخشع ودعاء لا يسمع وعمل لا ينفع وصلوة
لا ترفع واعوذ بك يا رب على نفسي واهلي وديني ومالي وعلى جميع ما رزقتني من الشيطان
الرجيم انك انت السميع العليم اللهم انه لا يجيرني منك احد ولا اجد من دونك ملتحدا فلا
تجعل نفسي في شيء من عذابك ولا تردني بهلكة ولا تردني بعذاب اليم اللهم تقبل مني واعل
ذكري وارفع درجتي وحط وزري ولا تذكرني بخطيئتي واجعل ثواب مجلسي وثواب منطقي و
ثواب دعائي رضاك عني والجنة واعطني يا رب جميع ما سألتك وزدني من فضلك اني اليك
راغب يا رب العالمين اللهم انك انزلت في كتابك العفو وامرتنا ان نعفو عمن ظلمنا وقد ظلمنا
انفسنا فاعف عنا فانك اولى بذلك منا وامرتنا ان لا نرد سائلا عن ابوابنا وقد جئتك
سائلا فلا تردني الا بقضاء حاجتي وامرتنا بالاحسان الى ما ملكت ايماننا ونحن ارقاؤك
فاعتق رقابنا من النار يا مفزعي عند كربتي ويا غوثي عند شدتي اليك فزعت وبك استغثت
وبك لذت لا الوذ بسواك ولا اطلب الفرج الا منك فاغثني وفرج عني يا من يقبل اليسير ويعفو
عن الكثير اقبل مني اليسير واعف عني الكثير انك انت الغفور الرحيم اللهم اني اسئلك ايمانا تباشر
به قلبي ويقينا صادقا حتى اعلم انه لن يصيبني الا ما كتبت لي ورضني من العيش بما قسمت لي

يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ (مختصر بن دعا هما) يا مَفزَعي عِندَ كُربَتي وَيا غَوثي عِندَ شِدَّتي اِلَيكَ فَزِعتُ وَبِكَ
ای پناه من نزد اندوه من و ای فریادرس من نزد سختی من بسوی تو پناه بردم
اِستَغَثتُ وَبِكَ لُذتُ لا اَلوذُ بِسِواكَ وَلا اَطلُبُ الفَرَجَ اِلّا مِنكَ فَاَغِثني وَفَرِّج عَنّي يا مَن
و بتو استغاثه نمودم و بتو پناه بردم پناه نمیبرم بغیر از تو و طلب نمیکنم گشایش را مگر از تو پس بفریادم رس و گشایش ده از من ای آنکه
يَقبَلُ اليَسيرَ وَيَعفو عَنِ الكَثيرِ اِقبَل مِنِّي اليَسيرَ وَاعفُ عَنّي الكَثيرَ اِنَّكَ اَنتَ الغَفورُ الرَّحيمُ
میپذیرد اندک را و درمیگذرد از بسیار بپذیر از من اندک را و درگذر از من بسیار بدرستی که تویی آمرزگار مهربان
اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسئَلُكَ ايماناً تُباشِرُ بِهِ قَلبي وَيَقيناً حَتّى اَعلَمَ اَنَّهُ لَن يُصيبَني اِلّا ما كَتَبتَ لي وَرَضِّني
خداوندا بدرستیکه میخواهم از تو ایمانی که مباشر گردانی با او دل مرا و یقین تا بدانم که او نمیرسد مرا مگر آنچه نوشته و خشنود سازم
مِنَ العَيشِ بِما قَسَمتَ لي يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ يا عُدَّتي في كُربَتي وَيا صاحِبي في شِدَّتي وَيا وَلِيّي في
از زندگانی به آنچه قسمت کرده مرا ای مهربانترین مهربانان ای ذخیره من در اندوه من و ای یار من در سختی من و ای دوست من در
نِعمَتي وَيا غايَتي في رَغبَتي اَنتَ السّاتِرُ عَورَتي وَالآمِنُ رَوعَتي وَالمُقيلُ عَثرَتي فَاغفِر لي
نعمت من و ای نهایت من در خواهش من تویی پوشاننده عورت من و ایمنی ترس من و درگذرنده لغزش من پس بیامرز مرا
خَطيئَتي يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ (واما دعاهای هر روز ماه مبارک رمضان بسند معتبر منقول است که
گناه مرا ای مهربانترین مهربانان
حضرت امام زین العابدین و امام محمد باقر علیهما السلام در هر روز این ماه مبارک
این دعا را) اَللّٰهُمَّ هٰذا شَهرُ رَمَضانَ الَّذي اَنزَلتَ فيهِ القُرآنَ هُدىً لِلنّاسِ وَبَيِّناتٍ
میخواندند خداوندا این ماه رمضان که فرستادی در آن قرآن را راهنما بر مردمان و معجزها
مِنَ الهُدىٰ وَالفُرقانِ وَهٰذا شَهرُ الصِّيامِ وَهٰذا شَهرُ القِيامِ وَهٰذا شَهرُ الاِنابَةِ وَهٰذا شَهرُ
از هدایت و جدا کننده. و این است ماه روزه و این ماه ایستادن و این ماه بازگشت و این ماه
التَّوبَةِ وَهٰذا شَهرُ المَغفِرَةِ وَهٰذا شَهرُ الرَّحمَةِ وَهٰذا شَهرُ العِتقِ مِنَ النّارِ وَالفَوزِ بِالجَنَّةِ
توبه و این ماه آمرزش و این ماه رحمت و این ماه آزادی از آتش و فیروزی به بهشت
وَهٰذا شَهرٌ فيهِ لَيلَةُ القَدرِ الَّتي هِيَ خَيرٌ مِن اَلفِ شَهرٍ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعِنّي
و این ماه در او است شب قدر که او بهتر است از هزار ماه خداوندا پس رحمت بفرست بر محمد و آل محمد
عَلىٰ صِيامِهِ وَقِيامِهِ وَسَلِّمهُ لي وَسَلِّمني فيهِ وَاَعِنّي عَلَيهِ بِاَفضَلِ عَونِكَ وَوَفِّقني فيهِ لِطاعَتِكَ
بر روزه او و ایستادن او و سالم دار او را برای من و سالم دار مرا و یاری ده مرا بر او به بهترین یاری تو و توفیق ده مرا در او بفرمانبرداری
وَطاعَةِ رَسولِكَ وَاَولِيائِكَ صَلَواتُ اللّٰهِ عَلَيهِم وَفَرِّغني فيهِ لِعِبادَتِكَ وَدُعائِكَ وَتِلاوَةِ
و فرمانبرداری پیغمبر تو و دوستان تو درودهای خدا بر ایشان و فارغ گردان مرا در آن مر عبادت تو و خواندن
كِتابِكَ وَعَظِّم لي فيهِ البَرَكَةَ وَاَحسِن لي فيهِ العافِيَةَ وَاَصِحَّ لي فيهِ بَدَني وَاَوسِع فيهِ رِزقي
کتاب تو و بزرگ دار مرا برکت و نیکو کن مرا عافیت و سالم دار در آن بدنم را و وسعت ده روزی مرا
وَاكفِني فيهِ ما اَهَمَّني وَاستَجِب فيهِ دُعائي وَبَلِّغني فيهِ رَجائي اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
و دفع کن آنچه غمگین سازد مرا و بپذیر دعای مرا و برسان مرا امید من خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد
وَاَذهِب عَنّي فيهِ النُّعاسَ وَالكَسَلَ وَالسَّأمَةَ وَالفَترَةَ وَالقَسوَةَ وَالغَفلَةَ وَالغِرَّةَ وَجَنِّبني فيهِ
و ببر از من در این ماه پینکی و کسالت و سستی و سختی دل و بیخبری و فریفتگی و دور کن مرا در این ماه

واجز لي فيه التوبة

العلل

العلل والأسقام والهموم والأحزان والأعراض والأمراض والخطايا والذنوب واصرف عني
فيه السوء والفحشاء والجهد والبلاء والتعب والعناء إنك سميع الدعاء اللهم صل على
محمد وآل محمد وأعذني فيه من الشيطان الرجيم وهمزه ولمزه ونفثه ونفخه ووسوسته وتثبيطه
وبطشه وكيده ومكره وحبائله وخدعه وأمانيه وغروره وفتنته وشركه وأحزابه وأتباعه
وأشياعه وأوليائه وشركائه وجميع مكائده اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقنا تمام
صيامه وبلوغ الأمل فيه وفي قيامه واستكمال ما يرضيك عني صبرا واحتسابا وإيمانا
ويقينا ثم تقبل ذلك مني بالأضعاف الكثيرة والأجر العظيم يا رب العالمين اللهم صل على محمد
وآل محمد وارزقني الحج والعمرة والجد والاجتهاد والقوة والنشاط والإنابة والتوبة
والتوفيق والقربة والخير المقبول والرغبة والرهبة والتضرع والخشوع والرقة و
النية الصادقة وصدق اللسان والوجل منك والرجاء لك والتوكل عليك والثقة
بك والورع عن محارمك مع صالح القول ومقبول السعي ومرفوع العمل ومستجاب الدعوة
ولا تحل بيني وبين شيء من ذلك بعرض ولا مرض ولا هم ولا غم ولا سقم ولا غفلة ولا نسيان
بل بالتعاهد والتحفظ لك وفيك والرعاية لحقك والوفاء بعهدك ووعدك برحمتك
يا أرحم الراحمين اللهم صل على محمد وآل محمد واقسم لي فيه أفضل ما تقسمه لعبادك الصالحين
وأعطني فيه أفضل ما تعطي أولياءك المقربين من الرحمة والمغفرة والتحنن والإجابة و
العفو والمغفرة الدائمة والعافية والمعافاة والعتق من النار والفوز بالجنة وخير الدنيا

وَالْآخِرَةِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ دُعَائِي فِيهِ إِلَيْكَ وَاصِلًا وَرَحْمَتَكَ وَ

و آخرت خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بگردان دعای مرا در آن بسوی خود رسنده و رحمت خود را و

خَيْرَكَ إِلَيَّ فِيهِ نَازِلًا وَعَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا وَسَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا وَذَنْبِي فِيهِ مَغْفُورًا حَتّٰى يَكُونَ

خیر خود را بسوی من در آن فرود آورنده و کردار مرا در آن پذیرفته و کوشش مرا در آن جزا داده شده و گناهم در آن آمرزیده تا باشد

نَصِيبِي فِيهِ الْأَكْثَرَ وَحَظِّي فِيهِ الْأَوْفَرَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِلَيْلَةِ

بهره من در آن بزرگتر و بهره من در آن تمامتر خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و توفیق ده مرا در آن مر شب

الْقَدْرِ عَلٰى أَفْضَلِ حَالٍ تُحِبُّ أَنْ يَكُونَ عَلَيْهَا أَحَدٌ مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَأَرْضَاهَا لَكَ ثُمَّ اجْعَلْهَا

قدر بر بهترین حالی که دوست داری که باشد بر او احدی از دوستان تو و پسندیده‌ترین آنها برای تو پس بگردان آن را

لِي خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ وَارْزُقْنِي فِيهَا أَفْضَلَ مَا رَزَقْتَ أَحَدًا مِمَّنْ بَلَّغْتَهُ إِيَّاهَا وَأَكْرَمْتَهُ بِهَا وَاجْعَلْنِي

برای من بهتر از هزار ماه و روزی ده مرا در آن بهتر از آنچه روزی دادی احدی را از آنکه رسانیدی او را و گرامی داشتی او را و بگردان مرا

فِيهَا مِنْ عُتَقَائِكَ مِنْ جَهَنَّمَ وَطُلَقَائِكَ مِنَ النَّارِ وَسُعَدَاءِ خَلْقِكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ يَا أَرْحَمَ

در آن از آزاد شدگان تو از جهنم و رها شدگان خود از آتش و نیکبختان خلق تو با آمرزش تو و خشنودی تو ای رحم کننده‌ترین

الرَّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا فِي شَهْرِنَا هٰذَا الْجِدَّ وَالْاِجْتِهَادَ وَالْقُوَّةَ وَ

رحم کنندگان بارخدایا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و روزی ده ما را در ماه ما این سعی و کوشش و توانائی و

النَّشَاطَ وَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى اللّٰهُمَّ رَبَّ الْفَجْرِ وَلَيَالٍ عَشْرٍ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَرَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ وَمَا

خرمی و آنچه دوست داری و پسندی خداوندا پروردگار سپیده دم و شبهای ده گانه و شفع و وتر و پروردگار ماه رمضان و آنچه

أَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَرَبَّ جَبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَجَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَرَبَّ

فرستادی در آن از قرآن و پروردگار جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و همه فرشتگان نزدیکان و پروردگار

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَرَبَّ مُوسٰى وَعِيسٰى وَجَمِيعِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ

ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و پروردگار موسی و عیسی و همه پیغمبران و فرستادگان و پروردگار محمد

خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ

آخر پیغمبران رحمتهای تو بر او و بر ایشان همه و سؤال میکنم ترا بحق ایشان بر تو و بحق تو

الْعَظِيمِ عَلَيْهِمْ لَمَّا صَلَّيْتَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَنَظَرْتَ إِلَيَّ نَظْرَةً رَحِيمَةً تَرْضٰى بِهَا عَنِّي

بزرگ بر ایشان مگر رحمت فرستی بر او و آل او و بر ایشان همه و نگریستی بسوی من نگریستن مهربان که پسندی از من

رِضًى لَا سَخَطَ عَلَيَّ بَعْدَهُ أَبَدًا وَأَعْطَيْتَنِي جَمِيعَ سُؤْلِي وَرَغْبَتِي وَأُمْنِيَّتِي وَإِرَادَتِي وَصَرَفْتَ

خشنودیکه نباشد خشم بر من پس از او هرگز و عطا کنی مرا همه سؤال مرا و خواهش مرا و آرزوی مرا و خواسته مرا و گردانیدی

عَنِّي مَا أَكْرَهُ وَأَحْذَرُ وَأَخَافُ عَلٰى نَفْسِي وَمَا لَا أَخَافُ وَعَنْ أَهْلِي وَمَالِي وَإِخْوَانِي وَ

از من آنچه ناخوش دارم و میترسم و میترسم بر نفس خود و آنچه نمیترسم و از اهل خود و مال خود و برادرانم و خویشانم

ذُرِّيَّتِي اللّٰهُمَّ إِلَيْكَ فَرَرْنَا مِنْ ذُنُوبِنَا فَآوِنَا تَائِبِينَ وَتُبْ عَلَيْنَا مُسْتَغْفِرِينَ وَاغْفِرْ لَنَا

و فرزندانم خداوندا بسوی تو فرار کردیم از گناهان خود پس جای ده ما را و بازگشت بر ما آمرزش خواهان و بیامرز ما را

مُتَعَوِّذِينَ وَأَعِذْنَا مُسْتَجِيرِينَ وَأَجِرْنَا مُسْتَسْلِمِينَ وَلَا تَخْذُلْنَا رَاهِبِينَ وَآمِنَّا رَاغِبِينَ وَشَفِّعْنَا

پناه برندگان و پناه ده ما را زنهار جویندگان و زنهار ده ما را گردن نهنده و خوار مکن ما را ترسنده و ایمن کن ما را رغبت کننده

سائلين واعطنا انك سميع الدعاء قريب مجيب اللهم انت ربي وانا عبدك واحق من

سؤال کنند و عطا کن ما را بدرستی که تو شنوای دعا نزدیک اجابت کننده ای خدایا تویی پروردگار من و منم بنده تو و سزاوارترین کسی که

سئل العبد ربه ولم يسئل العباد مثلك كرما وجودا يا موضع شكوى السائلين ويا منتهى

سؤال کند بنده پروردگارش را و سؤال نکردند بندگان مانند ترا در کرم و جود ای قرارگاه شکایت خواهندگان و ای منتهای

حاجة الراغبين ويا غياث المستغيثين ويا مجيب دعوة المضطرين ويا ملجأ الهاربين

حاجت خواهندگان و ای دادرس دادخواهان و ای پذیرنده دعای درماندگان و ای پناه گریزندگان

ويا صريخ المستصرخين ويا رب المستضعفين ويا كاشف كرب المكروبين ويا فارج هم

و ای دادرس دادخواهان و ای پروردگار ناتوانان و ای برطرف کننده اندوه اندوهناکان و ای گشاینده غم

المهمومين ويا كاشف الكرب العظيم يا الله يا رحمن يا رحيم يا ارحم الراحمين صل على محمد

غمناکان و ای برطرف کننده اندوه بزرگ ای خدا ای بخشاینده مهربان ای رحیم‌ترین رحم‌کنندگان رحمت فرست بر محمد

وآل محمد واغفر لي ذنوبي وعيوبي واسائتي وظلمي وجرمي واسرافي على نفسي وارزقني من

و آل محمد و بیامرز مرا گناهان مرا و عیبهای مرا و بدیهای مرا و ستم مرا و گناه مرا و درگذشتن از حد بر خود و روزی بده مرا از

فضلك ورحمتك فانه لا يملكها غيرك واعف عني واغفر لي كل ما سلف من ذنوبي واعصمني

فضل تو و رحمت تو زیرا که مالک نمیشود آنرا غیر تو و درگذر از من و بیامرز مرا هر آنچه گذشته از گناه من و نگاه دار مرا

فيما بقي من عمري واستر علي وعلى والدي وولدي وقرابتي واهل حزانتي ومن كان مني بسبيل

در آنچه باقی مانده از عمر من و بپوشان بر من و بر پدر و مادرم و فرزندم و خویشانم و غمخوارانم و هر که باشد از من بسبب

من المؤمنين والمؤمنات في الدنيا والآخرة فان ذلك كله بيدك وانت واسع المغفرة

از مردان گرونده و زنان گرونده در دنیا و آخرت پس بدرستی که این همه بدست تست و تو فراخ آمرزشی

فلا تخيبني يا سيدي ولا ترد دعائي ولا ترد يدي الى نحري حتى تفعل ذلك بي وتستجيب لي

پس ناامید مکن مرا ای سید من و رد مکن دعای مرا و برمگردان دست مرا بسوی سینه من تا بکنی این را بمن و مستجاب کنی برای من

جميع ما سئلتك وتزيدني من فضلك فانك على كل شيء قدير ونحن اليك راغبون اللهم

همه آنچه سؤال کردم ترا و بیفزایی مرا از فضل خود پس بدرستی که تو بر هر چیزی توانایی و ما بسوی تو خواهشمندیم خدایا

لك الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء والآلاء اسئلك باسمك بسم الله الرحمن

مر تراست نامهای نیکو و داستانهای بلند و بزرگواری و نعمتها درمیخواهم ترا بنام تو بنام خداوند بخشنده

الرحيم ان كنت قضيت في هذه الليلة تنزل الملائكة والروح فيها ان تصلي على محمد وآل

مهربان اگر باشی که حکم کرده در این شب فرستادگان فرشتگان را و روح در آن اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل

محمد وان تجعل اسمي في السعداء وروحي مع الشهداء واحساني في عليين واسائتي مغفورة

محمد و اینکه بگردانی نام مرا در زمره نیکبختان و روح مرا با شهیدان و احسانم در علیین و بدیهایم آمرزیده

وان تهب لي يقينا تباشر به قلبي وايمانا لا يشوبه شك ورضا بما قسمت لي وآتني في الدنيا

و اینکه ببخشی مرا یقینی که مباشر گردانی با دل مرا و ایمانی که نیامیزد او را شکی و خشنودی بآنچه قسمت کردی مرا و بده مرا در دنیا

حسنة وفي الآخرة حسنة وقني عذاب النار وان لم تكن قضيت في هذه الليلة تنزل

نیکی و در آخرت نیکی و نگاه دار مرا از عذاب آتش و اگر نباشی که حکم کرده باشی در این شب فرستادن

الملائكة والروح فيها فاخرجني الى ذلك وارزقني فيها ذكرك وشكرك وطاعتك وحسن
فرشتگان و روح پس نا خبر کن مرا بسوی این و روزی بده مرا در آن یاد تو و شکر تو و فرمانبرداری تو و نیکی

عبادتك فصل على محمد وآل محمد بافضل صلواتك يا ارحم الراحمين يا احد يا صمد يا رب
عبادت تو پس رحمت فرست بر محمد و آل محمد به بهترین رحمتهای تو ای رحیم‌ترین رحیمان ای یگانه ای بی‌نیاز ای پروردگار

محمد وآل محمد اغضب اليوم لمحمد ولابرار عترته واقتل اعداءهم بددا واحصهم عددا ولا
محمد و آل محمد غضب کن امروز از جهة محمد و نیکوکاران ذریهٔ او و بکش دشمنان ایشان را که متفرق باشند شماره نما ایشان را

تدع على ظهر الارض منهم احدا ولا تغفر لهم ابدا يا حسن الصحبة يا خليفة النبيين انت
وا مگذار بر پشت زمین از ایشان احدی را و میامرز مر ایشان را هرگز ای نیکو صحبت ای جانشین پیغمبران تو

ارحم الراحمين البدئ البديع الذى ليس كمثله شئ والدائم غير الغافل والحى الذى لا
رحیم‌ترین رحیمان پدید آورنده نو پدید آورنده که نیست مانند چیزی و همیشه که نیست بی‌خبر و زنده که

يموت انت كل يوم فى شان انت خليفة محمد وناصر محمد ومفضل محمد اسئلك ان تنصر وصى
نمیرد تو هر روز در کاری تو جانشین محمد و یاور محمد و زیادی دهندهٔ محمد سؤال میکنم ترا که یاری کنی وصی

محمد وخليفة محمد والقائم بالقسط من اوصياء محمد صلواتك عليه وعليهم اعطف
محمد و خلیفه محمد و ایستاده براستی از اوصیاء محمد رحمتهای تو براو و برایشان مهربانی کن

عليهم نصرك يا لا اله الا انت بحق لا اله الا انت صل على محمد وآل محمد واجعلنى معهم
برایشان یاری خود را ای آنکه نیست معبودی جز تو بحق لا اله الا انت رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بگردان مرا با ایشان

فى الدنيا والآخرة واجعل عاقبة امرى الى غفرانك ورحمتك يا ارحم الراحمين وكذلك
در دنیا و آخرت و بگردان عاقبت کار مرا بسوی آمرزش تو و رحمت تو ای رحیم‌ترین رحیمان و همچنین

نسبت نفسك يا سيدى باللطيف بلى انك لطيف فصل على محمد وآل محمد والطف لى بما
نامید ذات تو ای سید من مهربانی آری بدرستیکه تو مهربانی پس رحمت فرست بر محمد و آل محمد و مهربانی کن مرا بدانچه

تشاء اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقنى الحج والعمرة فى عامنا هذا وفى
میخواهی خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و روزی بده مرا حج و عمره در سال ما اینسال و در

كل عام وتطول على بجميع حوائجى للدنيا والآخرة پس سه استغفر الله ربى واتوب اليه
هر سال و بخشش کن بر من بهمه حوائج خود در دنیا و آخرت طلب آمرزش میجویم خدا را پروردگار من و بازگشت میکنم

ان ربى قريب مجيب استغفر الله ربى واتوب اليه ان ربى رحيم ودود استغفر الله ربى و
بدرستیکه پروردگار من نزدیک اجابت کننده است طلب آمرزش میکنم از خدا پروردگار من و بازگشت میکنم بسوی او بدرستیکه پروردگار من مهربانست طلب آمرزش میکنم از خدا و

اتوب اليه انه كان غفارا اللهم اغفر لى انك ارحم الراحمين رب انى عملت سوءا وظلمت
بازگشت میکنم بسوی او بدرستیکه او هست آمرزگار خداوندا بیامرز مرا بدرستیکه تو رحیم‌ترین رحیمانی پروردگارا بدرستیکه من کردم بدی و ستم کردم

نفسى فاغفر لى انه لا يغفر الذنوب الا انت استغفر الله الذى لا اله الا هو الحى القيوم الحليم
خود را پس بیامرز مرا بدرستیکه نیامرزد گناهان را مگر تو طلب آمرزش میکنم از خدا که نیست خدائی مگر او زنده پاینده بردبار

العظيم الكريم الغفار للذنب العظيم واتوب اليه استغفر الله ان الله كان غفورا رحيما
بزرگ بزرگوار آمرزندهٔ گناه بزرگ و بازگشت میکنم بسوی او طلب آمرزش میکنم از خدا بدرستیکه خدا هست آمرزگار مهربان

(یکبار بگوید)

غفور رحيم

العليم

بنویسد اللهم انی اسئلک ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تجعل فیما تقضی وتقدر

باد بگوید خداوندا بدرستی که سئوال میکنم ترا که رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه بگردانی در آنچه حکم کنی و اندازه کنی از

الامر العظیم المحتوم من القضاء الذی لا یرد ولا یبدل ان تکتبنی من حجاج بیتک الحرام المبرور

امر بزرگ حتم کرده شده از حکمی که رد کرده نشود و بدل کرده نشود اینکه بنویسی مرا از حج کنندگان خانه محترم خود

حجهم المشکور سعیهم المغفور ذنوبهم المکفر عنهم سیئاتهم وان تجعل فیما تقضی وتقدر

حج ایشان جزا داده شده سعی ایشان آمرزیده گناه ایشان بازداشته از ایشان بدیهای ایشان و اینکه بگردانی در آنچه حکم کنی و اندازه

ان تطیل عمری وتوسع رزقی وتؤدی عنی امانتی ودینی آمین رب العالمین اللهم اجعل لی

که دراز کنی عمر مرا و وسعت دهی روزی مرا و ادا کنی از من امانت مرا و دین مرا بپذیر ای پروردگار عالمیان خداوندا بگردان برای من

فرجا ومخرجا وارزقنی من حیث احتسب ومن حیث لا احتسب واحرسنی من حیث احترس ومن

گشایشی و بیرون شدنی و روزی ده مرا از آنجا که گمان دارم و از آنجا که گمان ندارم و نگاهدار مرا از آنجا که نگاه دارم و از

حیث لا احترس وصلی الله علی محمد وآله وسلم تسلیما کثیرا و این تسبیحات بسند معتبر از حضرت صادق

آنجا که نگاه ندارم و رحمت فرستد خدا بر محمد و آل او و درود فرستد درودی بسیار منقولست که در هر روز ابتدا بخوانند

سبحان الله باری النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج کلها سبحان الله جاعل

پاکست خدا پدید آورنده جانداران پاکست خدا نگارنده پاکست خدا آفریننده اصناف همه پاکست خدا گرداننده

الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوی سبحان الله خالق کل شیء سبحان الله خالق

تاریکیها و روشنائی پاکست خدا شکافنده دانه و هسته پاکست خدا پدید آورنده هر چیز پاکست خدا پدید آورنده

ما یری وما لا یری سبحان الله مداد کلماته سبحان الله رب العالمین سبحان الله السمیع الذی

آنچه دیده شود و آنچه دیده نشود پاکست خدا شماره سخنان او پاکست خدا پروردگار جهانیان پاکست خدا شنوائی که

لیس شیء اسمع منه یسمع من فوق عرشه ما تحت سبع ارضین ویسمع ما فی ظلمات البر والبحر

نیست چیزی شنواتر از او میشنود از زبر عرش او آنچه در زیر هفت زمین است و میشنود آنچه در تاریکیهای بیابان و دریا

ویسمع الانین والشکوی ویسمع السر واخفی ویسمع وساوس الصدور ولا یصم سمعه صوت

میشنود ناله و شکایت میشنود آشکار و نهان و میشنود وسوسهای سینهها و کر نمینماید گوش او را

سبحان الله باری النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج کلها سبحان الله

پاکست خدا پدید آورنده جانداران پاکست خدا نگارنده پاکست خدا پدید آورنده اصناف همه پاکست خدا

جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوی سبحان الله خالق کل شیء سبحان الله

گرداننده تاریکیها و روشنائی پاکست خدا شکافنده دانه و هسته پاکست خدا پدید آورنده هر چیز پاکست خدا

خالق ما یری وما لا یری سبحان الله مداد کلماته سبحان الله رب العالمین سبحان الله

پدید آورنده آنچه دیده شود و آنچه دیده نشود پاکست خدا شماره سخنان او پاکست خدا پروردگار جهانیان پاکست خدا

البصیر الذی لیس شیء ابصر منه یبصر من فوق عرشه ما تحت سبع ارضین ویبصر ما فی

بینا که نیست چیزی بیناتر از او میبیند از زبر عرش او آنچه در زیر هفت زمین است و میبیند آنچه در

ظلمات البر والبحر لا تدرکه الابصار وهو یدرک الابصار وهو اللطیف الخبیر لا تغشی

تاریکیهای بیابان و دریا است درنمییابد او را دیدهها و او در مییابد دیدهها را و اوست مهربان آگاه فرو نپوشد

بصره الظلمة ولا يستتر منه ستر ولا يواري منه جدار ولا يغيب عنه بر ولا بحر ولا يكن
دیده او را تاریکی و پوشیده نشود از او پرده و پنهان نکند از او دیواری و پوشیده نشود از او بیابان و دریا و نپوشاند

منه جبل ما في أصله ولا قلب ما فيه ولا جنب ما في قلبه ولا يستتر منه صغير ولا كبير
از او کوه آنچه در بیخ اوست و نه دل آنچه در اوست و نه پهلو آنچه در دل اوست و پوشیده نشود از او خرد و نه بزرگ

ولا يخفى عليه شيء في الأرض ولا في السماء هو الذي يصوركم في الأرحام كيف يشاء لا
و پوشیده نشود بر او چیزی در زمین و نه در آسمان اوست که می‌نگارد شما را در رحمها بهر روشی که خواهد نیست

إله إلا هو العزيز الحكيم ٣ سبحان الله بارئ النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق
خدائی مگر او غالب درستکار پاکا خدا پدیدآورنده هر ذی روحی پاکا خدا نگارنده پاکست خدا پدیدآورنده

الأزواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوى سبحان
اصناف همه او پاکست خدا گرداننده تاریکیها و روشنائی پاکست خدا شکافنده دانه و هسته او پاکا

خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله رب
پدیدآورنده هر چیز پاکا خدا پدیدآورنده آنچه دیده شود و آنچه دیده نشود پاکا خدا بشماره سخنان او پاکا خدا پروردگار

العالمين سبحان الله الذي ينشئ السحاب الثقال ويسبح الرعد بحمده والملائكة من خيفته و
جهانیان پاکا خدا که می‌آفریند ابرهای گرانبار را و تسبیح گوید رعد بحمد او و فرشتگان از بیم او و

يرسل الصواعق فيصيب بها من يشاء ويرسل الرياح بشرا بين يدي رحمته وينزل الماء من
می‌فرستد صاعقه‌ها را پس می‌رساند آنرا بهر که خواهد و می‌فرستد بادها را مژده‌دهنده پیش از رحمتش و فرو می‌فرستد آب را از

السماء بكلمته وينبت النبات بقدرته ويسقط الورق بعلمه سبحان الله الذي لا يعزب عنه
آسمان بسخن او و می‌رویاند گیاه را بتوانائی او و فرو ریزد برگ را بدانش خود پاکست خدائی که پوشیده نیست از او

مثقال ذرة في الأرض ولا في السماء ولا أصغر من ذلك ولا أكبر إلا في كتاب مبين ٤
همسنگ مورچه در زمین و نه در آسمان و نه کوچکتر از این و نه بزرگتر مگر در کتابی آشکار

سبحان الله بارئ النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الأزواج كلها سبحان الله
پاکست خدا پدیدآورنده هر ذی روح پاکا خدا پدیدآورنده پاکا خدا پدیدآورنده اصناف همه پاکا خدا

جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله
گرداننده تاریکیها و روشنائی پاکا خدا شکافنده دانه و هسته پاکا خدا پدیدآورنده هر چیز پاکا خدا

خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله رب العالمين سبحان الله
پدیدآورنده آنچه دیده شود و آنچه دیده نشود پاکا خدا بشماره سخنان او پاکست خدا پروردگار جهانیان پاکست خدا

الذي يعلم ما تحمل كل أنثى وما تغيض الأرحام وما تزداد وكل شيء عنده بمقدار عالم الغيب
که میداند آنچه بردارد هر زنی و آنچه کم شود رحمها و آنچه افزاید و هر چیزی نزد او باندازه است دانای نهانی

والشهادة الكبير المتعال سواء منكم من أسر القول ومن جهر به ومن هو مستخف بالليل و
و آشکارا بزرگوار بلندمرتبه یکسانست از شما هر که نهان دارد گفتار را و هر که آشکار کند با او و هر که او پنهان شونده در شب

سارب بالنهار له معقبات من بين يديه ومن خلفه يحفظونه من أمر الله سبحان الله الذي
آشکار کننده در روز مر او راست که از پی در آیند پیش از او و از پس او نگاه می‌دارند او را از امر خدا پاکا خدا که

يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتَى وَيَعْلَمُ مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَيُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ إِلَى أَجَلٍ
میمیراند زندگان را و زنده میسازد مردگان را و داناست آنچه کم میکند زمین از ایشان و قرار میدهد در رحمها آنچه خواهد تا مدتی
مُسَمًّى ۵ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ
نام برده پاکا خدا پدید آورنده هر ذی روح پاکست خدا نگارنده پاکست خدا پدید آورنده اصناف همه پاکا
اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ
خدا گرداننده تاریکیها و روشنائی پاکا خدا شکافنده دانه و هسته را پاکا خدا پدید آورنده هر چیز پاکا
اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ
خدا پدید آورنده آنچه دیده شود و آنچه دیده نشود پاکا خدا بشماره سخنان او پاکا خدا پروردگار جهانیان پاکا
اللَّهِ مَالِكِ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ
خدا پادشاه پادشاهان میدهی پادشاهی را هر که خواهی و میگیری پادشاهی را از هر که خواهی و عزیز میکنی هر کرا خواهی و خوار
مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
هر کرا خواهی بدست تست نیکی بدرستیکه تو بر هر چیزی توانائی در می آوری شب را در روز و در می آوری روز را در شب
وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ سُبْحَانَ اللَّهِ
و بیرون آوری زنده را از مرده و بیرون آوری مرده را از زنده و روزی دهی هر کرا خواهی بی شمار پاکست خدا
بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ
پدید آورنده هر ذی روح پاکا خدا نگارنده پاکا خدا پدید آورنده اصناف همه او پاکا خدا گرداننده تاریکیها
وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا
و روشنائی پاکا خدا شکافنده دانه و هسته او پاکا خدا هر چیز پاکا خدا پدید آورنده آنچه دیده شود و آنچه
يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ
دیده نشود پاکا خدا شماره سخنان او پاکا خدا پروردگار جهانیان پاکا خدا که نزد اوست کلید نهانها
لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ
نمیداند آنرا مگر او و میداند آنچه در بیابان و دریا است و نمی افتد هیچ برگی مگر که داند آنرا و نه دانه در تاریکیهای
الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ
زمین و نه تر و نه خشکی مگر در کتابی آشکار پاکا خدا پدید آورنده هر ذی روحی پاکا خدا نگارنده
سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ
پاکا خدا پدید آورنده اصناف همه او پاکست خدا گرداننده تاریکیها و روشنائی پاکا خدا شکافنده دانه
وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ
و هسته او پاکست خدا پدید آورنده هر چیز پاکست خدا پدید آورنده آنچه دیده شود و آنچه دیده نشود پاکا خدا بشماره سخنان او
سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يُحْصِي مِدْحَتَهُ الْقَائِلُونَ وَلَا يَجْزِي بِآلَائِهِ
پاکا خدا پروردگار جهانیان پاکا خدا که شمرده نشود ستایش او گویندگان و پاداش داده نشود نعمتهای او
الشَّاكِرُونَ وَالْعَابِدُونَ وَهُوَ كَمَا قَالَ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ وَاللَّهُ سُبْحَانَهُ كَمَا أَثْنَى عَلَى نَفْسِهِ لَا يُحِيطُونَ
شکر کنندگان و پرستندگان و او بهمانگونه که گفت و بالای آنچه گوییم و خدا پاک او چنانکه ستود بر نفس خود و فرا نگیرند

بشيءٍ من علمه إلّا بما شاء وسع كرسيّه السموات والأرض ولا يؤده حفظهما وهو العليّ
بچیزی از دانش او مگر بآنچه خواهد فرا گیرد کرسی او آسمانها و زمین و درو رنج نیفکند او را نگهبانی آنها و اوست بلند قدر

العظيم سبحان الله بارئ النسم سبحان الله المصوّر سبحان الله خالق الأزواج كلّها
بزرگ پاکست خدا پدید آورنده هر ذی روحی پاکست خدا نگارنده پاکست خدا پدید آورنده اصناف همه او

سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحبّ والنوى سبحان الله خالق كلّ شيءٍ
پاکست خدا گرداننده تاریکیها و روشنائی پاکست خدا شکافنده دانه و هسته او پاکا خدا پدید آورنده هر چیز

سبحان الله خالق ما يُرى وما لا يُرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله ربّ العالمين سبحان
پاکست خدا پدید آورنده آنچه دیده میشود و آنچه دیده نشود پاکا خدا بشماره سخنان او پاکا خدا پروردگار جهانیان پاکا

الله الذي يعلم ما يلج في الأرض وما يخرج منها وما ينزل من السماء وما يعرج فيها ولا يشغله
خدا که میداند آنچه درآید در زمین و آنچه بیرون آید ازو و آنچه فرود آید از آسمان و آنچه بالا رود در آن و باز ندارد او را

ما يلج في الأرض وما يخرج منها عمّا ينزل من السماء وما يعرج فيها ولا يشغله ما ينزل من
آنچه درآید در زمین و آنچه بیرون آید از آن از آنچه فرود آید از آسمان و آنچه بالا رود در آن و باز ندارد او را آنچه فرود آید از

السماء وما يعرج فيها عمّا يلج في الأرض وما يخرج منها ولا يشغله علم شيءٍ عن علم شيءٍ ولا
آسمان و آنچه بالا رود در آن از آنچه درآید در زمین و آنچه بیرون آید از آن و باز نمیدارد او را دانش چیزی از دانش چیزی و

يشغله خلق شيءٍ عن خلق شيءٍ ولا حفظ شيءٍ عن حفظ شيءٍ ولا يساويه شيءٌ ولا يعدله شيءٌ
باز ندارد او را آفرینش چیزی از آفرینش چیزی و نه نگهبانی چیزی از نگهبانی چیزی و مساوی نیست او را چیزی و برابری نکند او را چیزی

ليس كمثله شيءٌ وهو السميع العليم سبحان الله بارئ النسم سبحان الله المصوّر سبحان الله
نیست مانند او چیزی و اوست شنوا و دانا پاکست خدا پدید آورنده هر ذی روحی پاکست خدا نگارنده پاکست خدا

خالق الأزواج كلّها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحبّ والنوى
پدید آورنده اصناف همه او پاکست خدا گرداننده تاریکیها و روشنائی پاکا خدا شکافنده دانه و هسته او

سبحان الله خالق كلّ شيءٍ سبحان الله خالق ما يُرى وما لا يُرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله
پاکست خدا پدید آورنده هر چیز پاکا خدا پدید آورنده آنچه دیده شود و آنچه دیده نشود پاکست خدا بشماره سخنان او پاکا خدا

ربّ العالمين سبحان الله فاطر السموات والأرض جاعل الملائكة رسلاً أولي أجنحةٍ مثنى
پروردگار جهانیان پاکست خدا آفریننده آسمانها و زمین کننده فرشتگان را رسولان خداوندان بالهای دو دو

وثلاث ورباع يزيد في الخلق ما يشاء إنّ الله على كلّ شيءٍ قدير ما يفتح الله للناس من رحمةٍ
و سه سه و چهار چهار می افزاید در آفرینش آنچه خواهد بدرستیکه خدا بر هر چیزی تواناست آنچه بگشاید خدا بر مردمان از رحمتی

فلا ممسك لها وما يمسك فلا مرسل له من بعده وهو العزيز الحكيم سبحان الله بارئ النسم
پس نیست نگاهدارنده مر او را و آنچه نگاهدارد پس نیست فرستنده مر او را پس از او و اوست غالب محکم کار پاکا خدا پدید آورنده هر ذی روحی

سبحان الله المصوّر سبحان الله خالق الأزواج كلّها سبحان الله جاعل الظلمات والنور
پاکست خدا نگارنده پاکست خدا پدید آورنده اصناف همه پاکا خدا گرداننده تاریکیها و روشنائی

سبحان الله فالق الحبّ والنوى سبحان الله خالق كلّ شيءٍ سبحان الله خالق ما يُرى وما لا يُرى
پاکست خدا شکافنده دانه و هسته پاکست خدا پدید آورنده هر چیز پاکست خدا پدید آورنده آنچه دیده شود و آنچه دیده نشود

سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
پاکست خدا بشماره سخنان او پاکست خدا پروردگار جهانیان پاکست خدا که میداند آنچه در آسمانها

وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَىٰ ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا
و آنچه در زمین است نباشد راز از گوئی سه نفر مگر او چهارم ایشان است و نه پنج تن مگر او ششم ایشانست و نه

أَدْنَىٰ مِنْ ذَٰلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَمَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ
نزدیکتر از این و نه بیشتر مگر او با ایشانست هر جا که باشند پس خبر دهم ایشان را با آنچه کردند در روز قیامت بدرستیکه خدا بهر

شَيْءٍ عَلِيمٌ وایضا مستحبست که این صلوات در هر روز إِنَّ اللّٰهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ
چیزی داناست اینما مبارك و در هر روز جمعه در تمام سال بخوانند بدرستی که خدا و فرشتگان او درود میفرستند بر پیغمبر

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا لَبَّيْكَ يَا رَبِّ وَسَعْدَيْكَ وَسُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ
ای آنانیکه ایمان آورده‌اید دعا کنید برای او و درود فرستید درود فراوان می ایستم ای پروردگارم و منزهی تو خدایا

صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ
رحمت فرست بر محمد و آل محمد و برکت ده بر محمد و آل محمد چنانکه رحمت فرستادی و برکت دادی بر ابراهیم و آل ابراهیم

إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللّٰهُمَّ ارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ كَمَا رَحِمْتَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ
بدرستیکه تو ستوده بزرگوار خداوندا رحم کن محمد و آل محمد همچنانکه رحم کردی ابراهیم و آل ابراهیم بدرستیکه تو ستوده بزرگوار

اللّٰهُمَّ سَلِّمْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا سَلَّمْتَ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ اللّٰهُمَّ امْنُنْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
خداوندا درود فرست بر محمد و آل محمد همچنانکه درود فرستادی بر نوح در جهانیان خداوندا احسان کن بر محمد و آل محمد

كَمَا مَنَنْتَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا هَدَيْتَنَا بِهِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ
همچنانکه منت نهادی بر موسی و هرون خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد چنانچه راهنمودی ما را باو خدایا رحمت فرست بر

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا يَغْبِطُهُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ وَعَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ
محمد و آل محمد و برانگیزان او را بجای ستوده که رشک برد او را پیشینیان و پسینیان بر محمد و آل او باد درود

كُلَّمَا طَلَعَتْ شَمْسٌ أَوْ غَرَبَتْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا طَرَفَتْ عَيْنٌ أَوْ بَرَقَتْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
هرگاه برآید آفتاب یا غروب کند بر محمد و آل او باد درود هرگاه بهم زند چشم یا خیره شود بر محمد و آل او باد

السَّلَامُ كُلَّمَا طَرَفَتْ عَيْنٌ أَوْ ذَرَفَتْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا ذُكِرَ السَّلَامُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
درود هرگاه بهم زند دیده یا اشک ریزد بر محمد و آل او باد درود هرگاه یاد کرده درود به محمد و آل او

السَّلَامُ كُلَّمَا سَبَّحَ اللّٰهَ مَلَكٌ أَوْ قَدَّسَهُ السَّلَامُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْأَوَّلِينَ السَّلَامُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
درود هرگاه تسبیح گوید خدا را فرشته یا تنزیه گوید او را درود بر محمد و آل او در پیشینیان درود بر محمد و آل او

فِي الْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ السَّلَامُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ
در پسینیان درود بر محمد و آل او در دنیا و آخرت درود بر محمد و آل او و رحمت خدا و برکتهای او

اللّٰهُمَّ رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَرَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ وَرَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ أَبْلِغْ نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا وَآلَهُ عَنَّا
خداوندا پروردگار شهر حرام و پروردگار رکن و مقام و پروردگار حل و حرام برسان به پیغمبر خود محمد و آل او از ما

السَّلَامَ اللّٰهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا مِنَ الْبَهَاءِ وَالسُّرُورِ وَالنَّضْرَةِ وَالْكَرَامَةِ وَالْغِبْطَةِ وَالْوَسِيلَةِ
سلام خداوندا ببخش محمد را از نیکوئی و شادی و تازگی و کرامت و خوشحالی و وسیله

وَالْمَنْزِلَةَ وَالْمَقَامَ وَالشَّرَفَ وَالرِّفْعَةَ وَالشَّفَاعَةَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَفْضَلَ مَا تُعْطِي اَحَداً
ومنزلت ومقام وشرافت ورفعت وشفاعت نزد تو در روز قیامت بهتر از آنچه عطا کرده ای
مِنْ خَلْقِكَ وَاَعْطِ مُحَمَّداً فَوْقَ مَا تُعْطِي الْخَلَائِقَ مِنَ الْخَيْرِ اَضْعَافاً كَثِيرَةً لَا يُحْصِيهَا غَيْرُكَ
از خلق تو وبخش محمد را برتر از آنچه عطا کرده ای از نیکی زیادتی بسیار که شمرد آن را غیر تو
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَطْيَبَ وَاَطْهَرَ وَاَزْكٰى وَاَنْمٰى وَاَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنَ الْاَوَّلِينَ
خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد پاکتر و پاکیزه تر و افزایش کننده تر و بهتر از آنچه رحمت فرستادی بر یکی از
وَالْآخِرِينَ وَعَلٰى اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيٍّ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَالِ
پیشینیان و پسینیان و بر یکی از خلق تو ای رحیم ترین رحیمان خداوندا رحمت فرست بر علی پادشاه مؤمنان
مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ
هر که دوست دارد او را و دشمن دار هر که دشمن دارد او را و زیاد کن عذاب را بر هر که شریک شود در خون او خداوندا رحمت فرست بر فاطمه دختر
مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ وَالْعَنْ مَنْ آذٰى نَبِيَّكَ فِيهَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
محمد بر او و آل او باد درود و لعنت کن هر که رنجانید پیغمبر خود را در آن خداوندا رحمت فرست بر حسن و حسین
اِمَامَيِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُمَا وَعَادِ مَنْ عَادَاهُمَا وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِمَا
دو پیشوای مسلمانان و دوست دار هر که دوست دارد ایشان را و دشمن دار هر که دشمن دارد ایشان را و زیاد کن عذاب را بر هر که شریک شود در خون ایشان
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ
خداوندا رحمت فرست بر علی پسر حسین پیشوای مسلمانان و دوست دار هر که دوست دارد او را و دشمن دار هر که دشمن دارد و زیاد
الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ
عذاب را بر هر که ستم کند او را خداوندا رحمت فرست بر محمد پسر علی پیشوای مسلمانان و دوست دار هر که دوست دارد او را
مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ
هر که دشمن دارد او را و زیاد کن عذاب را بر هر که ستم کند او را خداوندا رحمت فرست بر جعفر پسر محمد پیشوای مسلمانان و دوست دار
مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُوسَى بْنِ
هر که دوست دارد او را و دشمن دار هر که دشمن دارد او را و زیاد کن عذاب را بر هر که شریک شود در خون او خدایا رحمت فرست بر موسی پسر
جَعْفَرٍ اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ
جعفر پیشوای مسلمانان و دوست دار هر که دوست دارد او را و دشمن دار هر که دشمن دارد او را و زیاد کن عذاب را بر هر که شریک شود در خون او
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ مُوسٰى اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ
خداوندا رحمت فرست بر علی پسر موسی پیشوای مسلمانان و دوست دار هر که دوست دارد او را و دشمن دار هر که دشمن دارد او را و زیاد کن
عَلٰى مَنْ شَرِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ
بر هر که شریک شده خداوندا رحمت فرست بر محمد پسر علی پیشوای مسلمانان و دوست دار هر که دوست دارد او را و دشمن دار
وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ
و زیاد کن عذاب را بر هر که ستم کند او را خدایا رحمت فرست بر علی پسر محمد پیشوای مسلمانان و دوست دار هر که دوست دارد او را
وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ الْمُسْلِمِينَ
و دشمن دار هر که دشمن دارد او را و زیاد کن عذاب را بر هر که ستم کند او را خدایا رحمت فرست بر حسن پسر علی پیشوای مسلمانان

وَوالِ مَنْ والاهُ وعادِ مَنْ عاداهُ وضاعِفِ العَذابَ عَلى مَنْ ظَلَمَهُ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى الخَلَفِ
دوست دار هر که دوست دارد او را و دشمن دار هر که دشمن دارد او را و زیاد کن عذاب را بر هر که ستم کند او را خداوندا رحمت فرست بر جانشین

مِنْ بَعْدِهِ اِمامِ المُسْلِمينَ وَوالِ مَنْ والاهُ وعادِ مَنْ عاداهُ وعَجِّلْ فَرَجَهُ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى
پس از این پیشوای مسلمانان و دوست دار هر که دوست دارد او را و دشمن دار هر که دشمن دارد او را و شتاب کن گشایش او را خدایا

القاسِمِ وَالطّاهِرِ ابْنَيْ نَبِيِّكَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى رُقَيَّةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَالْعَنْ مَنْ اَذى نَبِيَّكَ
قاسم و طاهر دو فرزند پیغمبر تو خداوندا رحمت فرست بر رقیه دختر پیغمبر تو و لعن کن هر که رنجانید پیغمبر خود را

فيها اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى اُمِّ كُلْثُومٍ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَالْعَنْ مَنْ اَذى نَبِيَّكَ فيها اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى
در آن خداوندا رحمت فرست بر ام کلثوم دختر پیغمبر تو و لعن کن هر که رنجانید پیغمبر خود را خدایا رحمت فرست بر

ذُرِّيَّةِ نَبِيِّكَ اَللّهُمَّ اخْلُفْ نَبِيَّكَ في اَهْلِ بَيْتِهِ اَللّهُمَّ مَكِّنْ لَهُمْ فِي الاَرْضِ اَللّهُمَّ اجْعَلْنا
فرزند پیغمبر تو خدایا جانشین کن پیغمبر خود را در اهل بیتش خداوندا ثابت کن ایشان را در زمین خداوندا بگردان ما را

مِنْ عَدَدِهِمْ وَمَدَدِهِمْ وَاَنْصارِهِمْ عَلَى الحَقِّ فِي السِّرِّ وَالعَلانِيَةِ اَللّهُمَّ اطْلُبْ بِذَحْلِهِمْ وَوِتْرِهِمْ
از عدد ایشان و مدد ایشان و یاران ایشان بر حق در پنهان و آشکار خداوندا طلب کن

وَدِمائِهِمْ وَكُفَّ عَنّا وَعَنْهُمْ وَعَنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ بَأْسَ كُلِّ باغٍ وَطاغٍ وَكُلِّ دابَّةٍ اَنْتَ
و خونهاشان و بازدار از ما و از ایشان و از هر مرد گرونده و زن گرونده دلیری هر ستم کننده و در گذرنده و هر جنبنده

آخِذٌ بِناصِيَتِها اِنَّكَ اَنْتَ اَشَدُّ بَأْساً وَاَشَدُّ تَنْكيلاً و در اقبال و بعضی از نسخهای دیگر
که فرا گیرنده موی پیش سر او را بدرستیکه تو سخت تری و سخت تر عذاب این دعا از حضرت علی بن الحسین یا امام

امام حسن عسکری بجای على من ظلمه چنین است على من شرك في دمه و از جمله دعاهای هر روز ماه
مبارک رمضان دعائیستکه سید بن طاوس فضیلت بسیار از جعفران روایت کرده است و در ابتدا
دعوات مجربست و بر مضامین عالیه اَللّهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَني فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني
مشتملست و دعا این است پس سه مرتبه بگوید
خداوندا بدرستیکه میخوانم ترا چنانچه امر کرده مرا پس مستجاب کن برای من چنانچه وعده کرده

پس اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ بَهائِكَ بِاَبْهاهُ وَكُلُّ بَهائِكَ بَهِيٌّ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِبَهائِكَ
بگوید خداوندا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا از روشنی تو بروشن ترش و هر روشنی تو روشن است خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا

كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ جَلالِكَ بِاَجَلِّهِ وَكُلُّ جَلالِكَ جَليلٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِجَلالِكَ
همه آن خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا از بزرگی تو ببزرگترش و هر بزرگی تو بزرگست خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا

كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ جَمالِكَ بِاَجْمَلِهِ وَكُلُّ جَمالِكَ جَميلٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِجَمالِكَ كُلِّهِ
همه آن خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا از نیکوئی تو بنیکوترش و هر نیکوئی تو نیکوست خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا

پس سه اَللّهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَني فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني پس اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ
بار بگوید خداوندا بدرستیکه میخوانم ترا چنانچه امر کرده مرا پس مستجاب کن برای من چنانچه وعده کرده پس بگوید خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا از بزرگی

بِاَعْظَمِها وَكُلُّ عَظَمَتِكَ عَظيمَةٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّها اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ
ببزرگترش و هر بزرگی تو بزرگست خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا ببزرگی تو همه خداوندا بدرستیکه سؤال

مِنْ نُورِكَ بِاَنْوَرِهِ وَكُلُّ نُورِكَ نَيِّرٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ
از روشنائی تو بروشنترش و هر روشنائی تو روشن است خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا بنور تو همه خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا از رحمت

بأوسعها وكل رحمتك واسعة اللهم إني أسألك برحمتك كلها پس سه اللهم إني

به فراخ‌ترین آن و همه رحمت تو فراخ است خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا به رحمت تو همه پس سه مرتبه بگوید خداوندا

أدعوك كما أمرتني فاستجب لي كما وعدتني پس اللهم إني أسألك من جمالك بأجمله وكل جمالك جميل

بخوانم ترا چنانچه امر کرده‌ای مرا پس اجابت کن مرا چنانچه وعده کرده‌ای پس بگوید خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا از جمال تو به نیکوترین آن و همه جمال تو نیکوست

اللهم إني أسألك بجمالك كله اللهم إني أسألك من كلماتك بأتمها وكل كلماتك تامة

خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا به جمال تو همه خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا از کلمات تو به تمام‌ترین آن و همه کلمات تو تمام است

اللهم إني أسألك بكلماتك كلها اللهم إني أسألك من أسمائك بأكبرها وكل أسمائك كبيرة

خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا به کلمات تو همه خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا از نامهای تو به بزرگترین آن و همه نامهای تو بزرگ است

اللهم إني أسألك بأسمائك كلها پس سه اللهم إني أدعوك كما أمرتني فاستجب لي كما وعدتني پس

خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا به نامهای تو همه پس سه بار بگوید خداوندا بدرستیکه میخوانم ترا چنانچه امر کرده‌ای مرا پس اجابت کن مرا چنانچه وعده کرده‌ای مرا پس بگوید

اللهم إني أسألك من عزتك بأعزها وكل عزتك عزيزة اللهم إني أسألك بعزتك كلها اللهم

خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا از عزت تو به عزیزترین آن و هر عزت تو عزیز است خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا به عزت تو همه خداوندا

إني أسألك من مشيتك بأمضاها وكل مشيتك ماضية اللهم إني أسألك بمشيتك كلها

بدرستیکه سؤال میکنم ترا از خواهش تو به گذرنده‌ترین آن و هر خواهش تو گذرنده است خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا به خواهش تو همه

اللهم إني أسألك بقدرتك التي استطلت بها على كل شيء وكل قدرتك مستطيلة اللهم

خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا به توانائی تو که استیلا یافته‌ای به آن بر هر چیزی و هر توانائی تو مستولی است خداوندا

إني أسألك بقدرتك كلها پس سه اللهم إني أدعوك كما أمرتني فاستجب لي كما وعدتني پس

بدرستیکه سؤال میکنم ترا به توانائی تو همه پس سه مرتبه بگوید خداوندا بدرستیکه میخوانم ترا چنانچه امر کرده‌ای مرا پس اجابت کن مرا چنانچه وعده کرده‌ای پس بگوید

اللهم إني أسألك من علمك بأنفذه وكل علمك نافذ اللهم إني أسألك بعلمك كله

خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا از دانش تو به روان‌ترین آن و هر دانش تو روان است خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا به دانش تو همه

اللهم إني أسألك من قولك بأرضاه وكل قولك رضي اللهم إني أسألك بقولك كله

خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا از گفتار تو به پسندیده‌ترین آن و هر گفتار تو پسندیده است خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا به گفتار تو همه

اللهم إني أسألك من مسائلك بأحبها إليك وكل مسائلك إليك حبيبة اللهم إني أسألك

خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا از سؤالهای تو به دوست‌ترین آن و هر سؤالهای تو دوست است خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا

بمسائلك كلها پس سه اللهم إني أدعوك كما أمرتني فاستجب لي كما وعدتني پس اللهم إني أسألك

به سؤالهای تو همه پس سه مرتبه بگوید خداوندا بدرستیکه میخوانم ترا چنانچه امر کرده‌ای مرا پس اجابت کن مرا چنانچه وعده کرده‌ای پس بگوید خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا

من شرفك بأشرفه وكل شرفك شريف اللهم إني أسألك بشرفك كله اللهم إني أسألك من

از رفعت تو به رفیع‌ترین آن و هر رفعت تو رفیع است خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا به رفعت تو همه خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا از

سلطانك بأدومه وكل سلطانك دائم اللهم إني أسألك بسلطانك كله اللهم إني أسألك

تسلط تو به دائم‌ترین آن و هر تسلط تو دائم است خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا به تسلط تو همه خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا

من ملكك بأفخره وكل ملكك فاخر اللهم إني أسألك بملكك كله پس سه اللهم إني أدعوك

از پادشاهی تو بزرگترین آن و هر پادشاهی تو بزرگ است خداوندا بدرستیکه میخواهم ترا به بزرگی تو همه پس سه مرتبه بگوید خداوندا بدرستیکه میخوانم ترا

كَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی كَما وَعَدْتَنی پس اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ عَلائِكَ بِاَعْلاهُ وَكُلُّ عَلائِكَ
چنانکه امر کرده مرا پس بپذیر مرا اجابت چنانچه وعده کرده بگوید خداوندا بدرستی که سؤال میکنم ترا از بلندی تو ببلندترآن و هر بلندی تو
عالٍ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِعَلائِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِاَقْدَمِهِ وَكُلُّ مَنِّكَ
بلند است خداوندا بدرستی که سؤال میکنم ترا ببلندی تو همه خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا از انعام تو بدیرینه‌ترآن و هر انعام تو
قَدیمٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ آیاتِكَ بِاَعْجَبِها وَكُلُّ آیاتِكَ عَجیبَةٌ
دیرینه است خداوندا بدرستی که سؤال میکنم ترا به همه خداوندا بدرستی که میخوانم ترا از آیتهای تو بشگفت‌ترآن و هر آیتهای تو شگفت است
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِآیاتِكَ كُلِّها پس سه اَللّٰهُمَّ اِنّی اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی كَما وَعَدْتَنی
خداوندا بدرستی میخوانم ترا بآیتهای تو همه مرتبه بگوید خداوندا بدرستیکه میخوانم ترا چنانچه امر کرده مرا پس بپذیر مرا اجابت چنانچه وعده کرده
پس اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِاَفْضَلِهِ وَكُلُّ فَضْلِكَ فاضِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِفَضْلِكَ
بگوید خداوندا بدرستی که میخوانم ترا از فضل تو ببخشش‌ترآن و هر بخشش تو بخشنده است خداوندا بدرستی میخوانم ترا به بخشش
كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِاَعَمِّهِ وَكُلُّ رِزْقِكَ عامٌّ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ
همه خداوندا بدرستی که سؤال میکنم ترا از روزی تو بفراگیرنده‌ترآن و هر روزی تو فراگیرنده است خداوندا بدرستی میخوانم ترا بروزی تو همه
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ عَطائِكَ بِاَهْنَئِهِ وَكُلُّ عَطائِكَ هَنیءٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِعَطائِكَ كُلِّهِ
خداوندا بدرستیکه میخوانم ترا از بخشش تو بگواراترآن و هر بخشش تو گوار است خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا به همه
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ خَیْرِكَ بِاَعْجَلِهِ وَكُلُّ خَیْرِكَ عاجِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِخَیْرِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی
خداوندا بدرستیکه میخوانم ترا از نیکی تو بشتابنده‌ترآن و هر نیکی تو شتابنده است خداوندا بدرستی میخوانم ترا به همه خداوندا
اَسْئَلُكَ مِنْ اِحْسانِكَ بِاَحْسَنِهِ وَكُلُّ اِحْسانِكَ حَسَنٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِاِحْسانِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ
سؤال میکنم ترا از نیکی تو بنیکوترآن و هر نیکی تو نیکوست خداوندا بدرستیکه میخوانم ترا بنیکی تو همه خداوندا
اِنّی اَسْئَلُكَ بِما تُجیبُنی بِهِ حینَ اَدْعُوكَ فَاَجِبْنی یا اَللّٰهُ نَعَمْ دَعَوْتُكَ یا اَللّٰهُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِما
بدرستیکه میخوانم ترا بآنچه اجابت کنی مرا هنگامی که بخوانم ترا پس بپذیر مرا ای خدا میخوانم ترا ای خدا خداوندا بدرستی میخوانم ترا بآنچه
اَنْتَ فیهِ مِنَ الشُّؤُنِ وَالْجَبَروتِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَجَبَروتٍ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ
تو در آنی از کارها و بزرگواری خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا بهر کاری و بزرگواری خداوندا بدرستی میخوانم ترا
بِشَأْنِكَ وَجَبَروتِكَ كُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِما تُجیبُنی بِهِ حینَ اَسْئَلُكَ بِهِ فَاَجِبْنی یا اَللّٰهُ
بکار تو و بزرگواری تو همه خداوندا بدرستیکه میخوانم ترا بآنچه اجابت کنی مرا هنگامی که سؤال کنم ترا پس اجابت کن
صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس هر حاجت داری اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنی عَلَی الْاِیمانِ بِكَ
رحمت فرست بر محمد و آل محمد از خدا طلب کن پس بگو خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و برانگیز مرا بایمان بتو
وَالتَّصْدیقِ بِرَسُولِكَ وَالْوِلایَةِ لِعَلِیِّ بْنِ اَبیطالِبٍ عَلَیْهِ السَّلامُ وَالْاِئْتِمامِ بِالْاَئِمَّةِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ
و باور داشتن پیغمبر تو و دوستی مر علی پسر ابیطالب بر او باد درود و اقتدا به پیشوایان از آل محمد
وَالْبَرائَةِ مِنْ اَعْدائِهِمْ فَاِنّی قَدْ رَضیتُ بِذلِكَ یا رَبِّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَسْئَلُكَ
و بیزاری از دشمنان ایشان پس بدرستیکه من خشنودم باین امر ای پروردگار خداوندا رحمت فرست به محمد و آل محمد و میخواهم ترا
خَیْرَ الْخَیْرِ رِضْوانَكَ وَالْجَنَّةَ وَاَعُوذُبِكَ مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِكَ وَالنّارِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ
بهترین خیر خشنودی تو و بهشت و پناه میبرم بتو از بدی بهر بدی خشم تو و آتش خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل

محمد واحفظنی من کل مصیبة ومن کل بلیة ومن کل عقوبة ومن کل فتنة ومن کل بلاء

محمد و نگاه بدار مرا از هر مصیبتی و از هر بلائی و از هر عقوبتی و از هر آشوبی و از هر بلائی

ومن کل شر ومن کل مکروه ومن کل مصیبة ومن کل آفة نزلت او تنزل من السماء الی الارض

و از هر بدی و از هر مکروهی و از هر مصیبتی و از هر آفتی که فرستاده یا فرود آید از آسمان بزمین

فی هذه الساعة وفی هذه اللیلة وفی هذا الیوم وفی هذا الشهر وفی هذه السنة اللهم

در این ساعت و در این شب و در این روز و در این ماه و در این سال خداوندا

صل علی محمد وآل محمد واقسم لی من کل سرور ومن کل بهجة ومن کل استقامة ومن کل فرج

رحمت فرست بر محمد و آل محمد و قسمت ده مرا از هر شادی و از هر خرمی و از هر استقامتی و از هر گشایشی

ومن کل عافیة ومن کل سلامة ومن کل کرامة ومن کل رزق واسع حلال طیب ومن کل نعمة

و از هر عافیتی و از هر سلامتی و از هر گرامی و از هر روزی فراخی حلال پاکیزه و از هر نعمتی

ومن کل حسنة نزلت او تنزل من السماء الی الارض فی هذه الساعة وفی هذه اللیلة وفی

و از هر نیکی که فرستاده یا فرستاده شد از آسمان بزمین در این ساعت و در این شب و در

هذا الیوم وفی هذا الشهر وفی هذه السنة اللهم ان کانت ذنوبی قد اخلقت وجهی عندک

این روز و در این ماه و در این سال خداوندا اگر باشد گناهان من که کهنه کرده باشد روی مرا نزد تو

وحالت بینی وبینک او غیرت حالی عندک فانی اسئلک بوجهک الکریم الذی لم یطفأ

و حایل شده میان من و میان تو یا متغیر یافته حالم نزد تو پس بدرستی که میخواهم ترا بذات بزرگوار تو که خاموش نشود

وبوجه حبیبک محمد المصطفی وبوجه ولیک علی المرتضی وبحق اولیائک الذین انتجبتهم

و بروی دوست تو محمد برگزیده و بذات دوست تو علی پسندیده و بحق دوستان تو که برگزیدی ایشانرا

ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تغفر لی ولوالدی وما ولدا وللمؤمنین والمؤمنات

که رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه بیامرزی مرا و مادر و پدر مرا و آنچه زاده و مردان گرونده و زنان گرونده

وما توالدوا ذنوبنا کلها صغیرها وکبیرها وان تختم لنا بالصالحات وان تقضی لنا الحاجات

و آنچه زاده گناهان ما همه کوچک او و بزرگ او و اینکه ختم کنی ما را بشایسته و اینکه برآوری برای ما حاجتها

والمهمات فی صالح الدعاء والمسئلة فاستجب لنا بحق محمد وآله اللهم صل علی محمد وآل

و اندوهها و شایسته دعا و سؤال پس بپذیر برای ما بحق محمد و آل او خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل

محمد آمین آمین ما شاء الله کان لا حول ولا قوة الا بالله سبحان ربک رب العزة

محمد بپذیر و بپذیر آنچه خواست خدا میشود نیست و نیست توانائی مگر بخدا پاکی پروردگار تو پروردگار

عما یصفون وسلام علی المرسلین والحمد لله رب العالمین پس دستها را بجانب آسمان بلند کن

از آنچه وصف میکنند و رحمت بر فرستادگان و ستایش مر خدا را پروردگار عالمیان و میل ده گردن را بسوی دوش چپ خود

و گریه بکن و اگر نیاید یا لا اله الا انت اسئلک بحق من حقه علیک عظیم بلا اله الا انت

خود را بگریه بدار و بگو ای نیست خدائی مگر تو میخواهم ترا بحق آنکه حق او بر تو بزرگ که لا اله الا انت

اسئلک باسمائک لا اله الا انت یا لا اله الا انت اسئلک بجلال لا اله الا انت یا لا

درمیخواهم اسم ترا بمنه لا اله الا انت ای نیست خدائی مگر تو درمیخواهم ترا بزرگی لا اله الا انت ای نیست

الهی

إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْئَلُكَ بِجَمَالِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْئَلُكَ بِنُورِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ

اله الا انت مبخوانم ترا بنیکی لا اله الا انت ای هست خدائی مگر تو مبخوانم ترا بنور لا اله الا انت

يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْئَلُكَ بِكَمَالِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْئَلُكَ بِعِزَّةِ لَا إِلٰهَ

ای نیست خدائی مگر تو مبخوانم ترا بکمال لا اله الا انت ای نیست خدائی مگر تو مبخوانم ترا بعزت لا اله

إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْئَلُكَ بِعِظَمِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْئَلُكَ

الا انت ای نیست خدائی مگر تو مبخوانم ترا ببزرگی لا اله الا انت ای نیست خدائی مگر تو مبخوانم ترا

بِقَوْلِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْئَلُكَ بِشَرَفِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْئَلُكَ

بگفتار لا اله الا انت مبخوانم ترا بشرافت لا اله الا انت ای نیست خدائی مگر تو ومیخواهم ترا

بِعَلَاءِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْئَلُكَ بِحَقِّ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ

ببلندی لا اله الا انت ای نیست خدائی مگر تو مبخوانم ترا بحق لا اله الا انت ای نیست خدائی مگر تو

يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ انقدر بگوید که بیک نفس وفا کند پس بگوید بر همان حالتیکه بود کردن کج کرده بسوی

ای پروردگار

دوش چپ اسئلك يا سيداه پس بگوید یا الله یا رباه انقدر که بیک نفس وفا کند پس بگوید

يَا سَيِّدَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا غِيَاثَاهُ يَا مَلْجَاهُ يَا مُنْتَهٰى غَايَةِ رَغْبَتَاهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَسْئَلُكَ فَلَيْسَ

ای بزرگ ای آقا ای فریادرس ای پناه ای منتهای خواهش ای رحیم‌ترین رحیمان مبخوانم ترا پس نیست

كَمِثْلِكَ شَيْءٌ وَأَسْئَلُكَ بِكُلِّ دَعْوَةٍ مُسْتَجَابَةٍ دَعَاكَ بِهَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ أَوْ مَلَكٌ مُقَرَّبٌ أَوْ عَبْدٌ

مانند تو چیزی ومیخواهم ترا بهر دعای پذیرفته که خواند ترا باو پیغمبر مرسل یا فرشته مقرب یا بنده

مُؤْمِنٌ امْتَحَنْتَ قَلْبَهُ لِلْإِيمَانِ وَاسْتَجَبْتَ دَعْوَتَهُ مِنْهُ وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ

گرویده که آزموده دل اورا مر ایمان و پذیرفتی دعای اورا از او وروی آورم بتو بمحمد پیغمبر تو پیغمبر رحمت

وَأُقَدِّمُهُ بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِي يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللّٰهِ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي أَتَوَجَّهُ بِكَ إِلَى رَبِّكَ وَرَبِّي وَأُقَدِّمُكَ

و پیش میدارم پیش از حاجتهای خود ای محمد ای فرستاده خدا پدرم فدای تو باد و مادرم روی آورم بتو بپروردگار تو و پیش میدارم

بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِي يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ أَسْئَلُكَ بِكَ فَلَيْسَ كَمِثْلِكَ شَيْءٌ وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ

پیش از حاجتهای خود ای پروردگار درمیخواهم ترا بتو پس نیست مانند تو چیزی وروی آورم بتو بمحمد

حَبِيبِكَ وَبِعِتْرَتِهِ الْهَادِيَةِ وَأُقَدِّمُهُمْ بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِي وَأَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ بِحَيَاتِكَ الَّتِي لَا تَمُوتُ

دوست تو و بذریه رهنما و پیش میدارم ایشانرا پیش از حاجتهای خود و درمیخواهم ترا خداوندا بزندگانی تو که نمیرد

وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي لَا يُطْفَأُ وَبِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَأَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ بِحَقِّ مَنْ حَقُّهُ عَلَيْكَ عَظِيمٌ

و بروشنائی ذات تو که فرو ننشیند و بدیده تو که خواب نکند و میخوانم ترا خداوندا بحق آنکه حق او بر تو بزرگست

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ وَعَدَدَ كُلِّ شَيْءٍ وَزِنَةَ كُلِّ شَيْءٍ وَمِلْءَ

که رحمت فرستی بر محمد و آل محمد پیش از هر چیزی و بعد از هر چیزی و شماره هر چیزی و همسنگ هر چیزی و پری

كُلِّ شَيْءٍ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُصْطَفٰى وَرَسُولِكَ الْمُرْتَضٰى وَأَمِينِكَ

هر چیزی خداوندا بدرستیکه میخوانم ترا که رحمت فرستی بر محمد بنده برگزیده و فرستاده تو پسندیده و امین تو

الْمُصْطَفٰى وَنَجِيبِكَ دُونَ خَلْقِكَ وَحَبِيبِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ النَّذِيرِ الْبَشِيرِ السِّرَاجِ

برگزیده و برگزیده تو غیر از خلق تو و دوست تو و اختیار کرده تو از خلق تو همه بیم نماینده مژده دهنده

المنیر وعلی اهل بیته الطیبین الطاهرین المطهرین الاخیار الابرار وعلی ملائکتک الذین
استخلصتهم لنفسک وحجبتهم عن خلقک وعلی انبیائک الذین ینبئون بالصدق عنک
وعلی عبادک الصالحین الذین ادخلتهم فی رحمتک الائمة المهتدین الراشدین المطهرین
وعلی جبرئیل ومیکائیل واسرافیل وملک الموت ورضوان خازن الجنة ومالک خازن
النار والروح القدس وحملة العرش ومنکر ونکیر وعلی الملکین الحافظین علی بالصلوة
التی تحب ان تصلی بها علیهم صلوة کثیرة طیبة مبارکة زاکیة نامیة طاهرة شریفة فاضلة
تبین بها فضلهم علی الاولین والآخرین اللهم انی اسئلک ان تسمع صوتی وتجیب دعوتی
وتغفر ذنوبی وتنجح طلبتی وتقضی حاجتی وتقبل قصتی وتنجز لی ما وعدتنی وتقیلنی عثرتی
وتتجاوز عن خطیئتی وتصفح عن ظلمی وتعفو عن جرمی وتقبل علی ولا تعرض عنی وترحمنی
ولا تعذبنی وتعافینی ولا تبتلینی وترزقنی من اطیب الرزق اوسعه واهنئه وامرئه
واسبغه واکثره ولا تحرمنی یا رب النظر الی وجهک الکریم والفوز بالجنة والعتق من النار
واقض عنی یا رب دینی وامانتی وضع عنی وزری ولا تحملنی ما لا طاقة لی به یا مولای وادخلنی
فی کل خیر ادخلت فیه محمدا وآل محمد واخرجنی من کل سوء اخرجتهم منه ولا تفرق بینی وبینهم
طرفة عین ابدا فی الدنیا والآخرة پس سه مرتبه بگوید اللهم انی ادعوک کما امرتنی فاستجب لی کما وعدتنی
پس بگوید اللهم انی اسئلک قلیلا من کثیر مع حاجة بی الیه عظیمة وغناک عنه قدیم وهو عندی
کثیر وهو علیک سهل یسیر فامنن به علی انک علی کل شیء قدیر اللهم برحمتک فی الصالحین فادخلنا

وَفِي عِلِّيِّينَ فَارْفَعْنَا وَبِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ مِنْ عَيْنٍ سَلْسَبِيلٍ فَاسْقِنَا وَمِنَ الْحُورِ الْعِينِ بِرَحْمَتِكَ

در علیین پس بلند کن ما را و بجامی از شراب گوارنده از چشمه سلسبیل پس بیاشامان ما را و از زنان فراخ چشم برحمت تو

فَزَوِّجْنَا وَمِنَ الْوِلْدَانِ الْمُخَلَّدِينَ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ فَأَخْدِمْنَا وَمِنْ ثِمَارِ الْجَنَّةِ وَلُحُومِ الطَّيْرِ فَأَطْعِمْنَا

پس زن ده ما را و از کودکان جاوید ماندگان که گویا ایشان مروارید پنهان‌اند پس خادم بخش ما را و از میوه‌های جنت و گوشت مرغ پس بخوران ما را

وَمِنْ ثِيَابِ السُّنْدُسِ وَالْحَرِيرِ وَالْإِسْتَبْرَقِ فَأَلْبِسْنَا وَلَيْلَةَ الْقَدْرِ وَحَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَقَتْلًا

و از جامه‌های سندس و حریر و استبرق پس بپوشان ما را و شب قدر و حج خانه محترم و کارزار

فِي سَبِيلِكَ مَعَ وَلِيِّكَ فَوَفِّقْ لَنَا وَصَالِحَ الدُّعَاءِ وَالْمَسْأَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا يَا خَالِقَنَا اسْمَعْ

در راه تو با دوست تو پس توفیق ده ما را و شایسته دعا و سؤال پس بپذیر ما را ای آفریننده ما بشنو

وَاسْتَجِبْ لَنَا وَإِذَا جَمَعْتَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَارْحَمْنَا وَبَرَاءَةً مِنَ النَّارِ وَأَمَانًا

و بپذیر ما را و هرگاه فراهم آورند پیشینیان و پسینیان را در روز قیامت پس رحم کن ما را و بیزاری از آتش و امان

مِنَ الْعَذَابِ فَاكْتُبْ لَنَا وَفِي جَهَنَّمَ فَلَا تَجْعَلْنَا وَمَعَ الشَّيَاطِينِ فِي النَّارِ فَلَا تَقْرِنَّا وَفِي هَوَانِكَ

از عذاب پس بنویس ما را و در دوزخ پس مگردان ما را و با دیوان در آتش پس قرار مده ما را و در خواری تو

وَعَذَابِكَ فَلَا تُقَلِّبْنَا وَمِنَ الزَّقُّومِ وَالضَّرِيعِ فَلَا تُطْعِمْنَا وَفِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِنَا فَلَا تَكُبَّنَا

و عذاب تو پس منقلب مکن ما را و از زقوم و ضریع پس مخوران ما را و در آتش بر روهای ما پس میفکن ما را

وَمِنْ ثِيَابِ النَّارِ وَسَرَابِيلِ الْقَطِرَانِ فَلَا تُلْبِسْنَا وَمِنْ كُلِّ سُوءٍ يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ بِحَقِّ لَا إِلٰهَ

و از جامه‌های آتش و پیراهنهای قطران پس مپوشان ما را و از هر بدی ای نیست خدائی مگر تو بحق لا اله

إِلَّا أَنْتَ فَنَجِّنَا اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَلَمْ يُسْأَلْ مِثْلُكَ وَأَرْغَبُ إِلَيْكَ وَلَمْ يُرْغَبْ إِلَىٰ مِثْلِكَ

مگر تو پس برهان ما را خداوندا بدرستی میخواهم ترا و پرسیده نشد مانند ترا و خواهش میکنم و خواهش نشد بمانند تو

يَا رَبِّ أَنْتَ مَوْضِعُ مَسْأَلَةِ السَّائِلِينَ وَمُنْتَهَىٰ رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ أَسْأَلُكَ اللّٰهُمَّ بِأَفْضَلِ

ای پروردگار تو جای سؤال کنندگان و منتهای خواهش خواهندگان میخواهم ترا خداوندا به بهتر

أَسْمَائِكَ كُلِّهَا وَأَنْجَحِهَا يَا اللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ وَبِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْمَصُونِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَعْظَمِ الَّذِي

نامهای تو همه و روا سازنده‌تر ای خدا ای بخشنده و بنام تو که پنهان است غالب بزرگتر که

تُحِبُّهُ وَتَهْوَاهُ وَتَرْضَىٰ عَمَّنْ دَعَاكَ بِهِ وَتَسْتَجِيبُ لَهُ دُعَاءَهُ وَحَقٌّ عَلَيْكَ يَا رَبِّ أَنْ لَا تَحْرِمَ سَائِلَكَ

دوست داری او را و پسندی از آنکه بخواند ترا بان و بپذیری دعای او را و ثابت بر تو ای پروردگار که محروم نسازی سائل را

اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ دَعَاكَ بِهِ عَبْدٌ هُوَ لَكَ فِي بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ أَوْ سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ أَوْ عِنْدَ

خداوندا بدرستیکه میخواهم ترا بهر نامی که او مر تراست بخواند ترا بان بنده که او مر تراست در بیابان یا دریا یا هموار یا کوه یا نزد

بَيْتِكَ الْحَرَامِ أَوْ فِي شَيْءٍ مِنْ سُبُلِكَ فَأَدْعُوكَ يَا رَبِّ دُعَاءَ مَنْ قَدِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَعَظُمَ جُرْمُهُ وَ

خانه محترم تو یا در چیزی از راههای تو پس میخوانم ترا ای پروردگار خواندن آنکه سخت شده حاجت او و بزرگ شده گناه او

ضَعُفَ كَدْحُهُ فَأَشْرَفَ عَلَى الْهَلَكَةِ نَفْسُهُ وَلَمْ يَثِقْ بِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِهِ وَلَمْ يَجِدْ لِمَا هُوَ فِيهِ سَادًّا

ناتوان شده کوشش او پس مشرف شده بر هلاکت نفس او و اعتماد ندارد بچیزی از کردار او و نیافته برای آنچه او در آن

وَلَا لِذَنْبِهِ غَافِرًا وَلَا لِعَثْرَتِهِ مُقِيلًا غَيْرَكَ هَارِبًا إِلَيْكَ مُتَعَوِّذًا بِكَ مُتَعَبِّدًا لَكَ غَيْرَ مُسْتَنْكِفٍ

و نه مر گناه خود آمرزنده و نه مر لغزش او درگذرنده غیر تو گریزان بسوی تو پناه برنده بتو پرستنده مر ترا نه ننگ دارنده

وَلا مُسْتَكْبِرٍ وَلا مُسْتَحْسِرٍ وَلا مُتَجَبِّرٍ وَلا مُتَعَظِّمٍ بَلْ بائِسٌ فَقيرٌ خائِفٌ مُسْتَجيرٌ اَسْئَلُكَ يا اَللهُ يا
نه بزرگی کننده ونه درمانده ونه گردن کش بلکه محتاج دردمند ترسانم پناه جوینده میخواهم از تو ای خدا
رَحْمنُ يا حَنّانُ يا مَنّانُ يا بَديعَ السَّمواتِ وَالْاَرْضِ يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى
بخشنده ای مهربان ای پدید آورنده آسمانها و زمین ای خداوند بزرگواری و کرامت که رحمت فرستی بر
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلوةً كَثيرَةً طَيِّبَةً مُبارَكَةً نامِيَةً زاكِيَةً شَريفَةً اَسْئَلُكَ اللّهُمَّ اَنْ تَغْفِرَ لي
محمد و آل محمد رحمتی بسیار پاکیزه با برکت فزاینده پاکیزه با شرافت میخواهم از تو خداوندا که بیامرزی مرا
في شَهْري هذا وَتَرْحَمَني وَتُعْتِقَ رَقَبَتي مِنَ النّارِ وَتُعْطِيَني فيهِ خَيْرَ ما اَعْطَيْتَ اَحَداً مِنْ خَلْقِكَ
در ماه من این ماه و رحم کنی مرا و آزاد کنی مرا از آتش و بدهی مرا در این ماه بهتر از آنچه عطا کرده ای از خلق تو
وَخَيْرَ ما اَنْتَ مُعْطيهِ وَلا تَجْعَلَهُ آخِرَ شَهْرِ رَمَضانَ صُمْتُهُ لَكَ مُنْذُ اَسْكَنْتَني اَرْضَكَ اِلى يَوْمي
و بهتر از آنچه عطا کنی او را و مگردان او را آخر ماه رمضان روزه داشتم برای تو از وقت ساکن کردی مرا در زمین تو
هذا بَلِ اجْعَلْهُ عَلَيَّ اَتَمَّ نِعْمَةٍ وَاَعَمَّ عافِيَةٍ وَاَوْسَعَ رِزْقاً وَاَجْزَلَهُ وَاَهْنَاَهُ اَللّهُمَّ اِنّي
امروز بلکه بگردان بر من تمام نعمتی و فراخ عافیت و وسیع تر روزی و گوارا تر او خداوندا بدرستی که من
اَعُوذُ بِكَ وَبِوَجْهِكَ الْكَريمِ وَمُلْكِكَ الْعَظيمِ اَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ مِنْ يَوْمي هذا اَوْ تَنْقَضِيَ بَقِيَّةُ
پناه میبرم بتو و بذات بزرگوار تو و پادشاهی بزرگ که غروب کند آفتاب از روز من امروز تا پایان رسد بقیه
هذَا الْيَوْمِ اَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتي هذِهِ اَوْ يَخْرُجَ هذَا الشَّهْرُ وَلَكَ قِبَلي تَبِعَةٌ اَوْ ذَنْبٌ اَوْ
امروز یا برآید صبح از شب من این یا بیرون آید این ماه و مر ترا پیش از من باز خواستی یا گناهی یا
خَطيئَةٌ تُريدُ اَنْ تُقايِسَنيها اَوْ تُؤاخِذَني بِها اَوْ تَقِفَني بِها مَوْقِفَ خِزْيٍ فِي الدُّنْيا وَالْاخِرَةِ
گناهی که خواهی که مقابله کنی مرا با او یا مؤاخذه کنی مرا با او یا بداری مرا بجای خواری در دنیا و آخرت
اَوْ تُعَذِّبَني بِها يَوْمَ اَلْقاكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اَللّهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ لِهَمٍّ لا يُفَرِّجُهُ غَيْرُكَ وَلِرَحْمَةٍ لا
یا عذاب کنی مرا روزی که ملاقات کنم ترا ای رحم کننده ترین رحم کنندگان خداوندا بدرستی که میخوانم ترا برای غمی که نگشاید غیر تو و رحمتی که
تُنالُ اِلاّ بِكَ وَلِكَرْبٍ لا يَكْشِفُهُ اِلاّ اَنْتَ وَلِرَغْبَةٍ لا تُبْلَغُ اِلاّ بِكَ وَلِحاجَةٍ لا يَقْضيها دُونَكَ
رسیده نشود مگر بتو و مر اندوهی که زایل نکند مگر تو و مرخواهشی که رسیده نشود مگر بتو و مرحاجتی که ادا نکند غیر تو
اَللّهُمَّ فَكَما كانَ مِنْ شَاْنِكَ ما اَرَدْتَني بِهِ مِنْ مَسْئَلَتِكَ وَرَحِمْتَني بِهِ مِنْ ذِكْرِكَ فَلْيَكُنْ مِنْ
خداوندا پس چنانچه بود از کار تو آنچه اراده کنی مرا با او از خواستن تو و رحم کنی مرا با او از یاد تو پس باید از
شَاْنِكَ الْاِجابَةُ لي فيما دَعَوْتُكَ بِهِ وَالنَّجاةُ لي فيما فَزِعْتُ اِلَيْكَ مِنْهُ يا مُلَيِّنَ الْحَديدِ لِداوُدَ
کار تو اجابت مرا در آنچه خواندم ترا با او و رستگاری در آنچه استغاثه نماید از او ای نرم سازنده آهن از برای داود
يا كاشِفَ الضُّرِّ وَالْكُرَبِ الْعِظامِ عَنْ اَيُّوبَ وَمُفَرِّجَ غَمِّ يَعْقُوبَ وَمُنَفِّسَ كَرْبِ يُوسُفَ صَلِّ عَلى
ای زایل کننده گزند و اندوه بزرگ از ایوب و گشاینده غم یعقوب و زایل کننده اندوه یوسف رحمت فرست بر
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بي ما اَنْتَ اَهْلُهُ فَاِنَّكَ اَهْلُ التَّقْوى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ اَللّهُمَّ اَنْتَ ثِقَتي
محمد و آل محمد و بکن با من آنچه تو سزاوار آنی زیرا که تو سزاوار پرهیزکاری و سزاوار آمرزشی خداوندا تو معتمد منی
في كُلِّ كَرْبٍ وَرَجائي في كُلِّ شِدَّةٍ وَاَنْتَ لي في كُلِّ اَمْرٍ نَزَلَ بي ثِقَةٌ وَعُدَّةٌ كَمْ مِنْ كَرْبٍ يَضْعُفُ
در هر اندوه و امید من در هر سختی و تو مرا در هر امری که فرود آمده بمن و ذخیره بسا از اندوه که ناتوان

مِنْهُ الْفُؤادُ وَتَقِلُّ فيهِ الْحيلَةُ وَيَخْذُلُ فيهِ الصَّديقُ وَيَشْمَتُ فيهِ الْعَدُوُّ اَنْزَلْتُهُ بِكَ وَ
از او دل کم شود در او چاره و خوار کند در آن دوست و شاد کند در او دشمن و فرستاده ام آنرا

شَكَوْتُهُ اِلَيْكَ رَغْبَةً مِنّي فيهِ اِلَيْكَ عَمَّنْ سِواكَ فَفَرَّجْتَهُ وَكَشَفْتَهُ وَكَفَيْتَهُ فَاَنْتَ وَلِيُّ كُلِّ
شکوه کرده بتو خواهش از من در آن بتو از آنکه غیر تو پس گشادی آنرا و دفع کردی او را پس تو ولی هر

نِعْمَةٍ وَصاحِبُ كُلِّ حَسَنَةٍ وَمُنْتَهى كُلِّ رَغْبَةٍ اَعُوذُ بِكَلِماتِ اللهِ التّامّاتِ مِنْ شَرِّ ما خَلَقَ
نعمتی و صاحب هر نیکی و منتهای هر خواهش پناه میبرم بکلمات خدا تمام از شر آنچه آفرید

مِنْ شَيْءٍ اَللّهُمَّ عافِني في يَوْمي هذا وَما نَزَلَ فيهِ مِنْ عافِيَةٍ وَمَغْفِرَةٍ وَرَحْمَةٍ وَرِضْوانٍ
از هر چیز خداوندا عافیت ده مرا در روز من امروز و آنچه فرستاده در آن از عافیت و آمرزش و رحمت و خشنودی

وَرِزْقٍ واسِعٍ حَلالٍ تَبْسُطُهُ عَلَيَّ وَعَلى والِدَيَّ وَوَلَدي وَاَهْلي وَعِيالي وَاَهْلِ حُزانَتي
و روزی فراخ حلال که بگشائی او را بر من و بر پدر و مادرم و فرزندم و عیالم و خویشانم

وَمَنْ اَحْبَبْتُ وَاَحَبَّني وَوَلَدْتُ وَوَلَدَني اَللّهُمَّ اِنّي اَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّكِّ وَالشِّرْكِ وَالْحَسَدِ وَالْبَغْيِ
و هر که دوست دارد مرا و زائیدم و زائید مرا خداوندا بدرستیکه پناه میبرم از شک و شرک و حسد و ستم

وَالْحَمِيَّةِ وَالْغَضَبِ اَللّهُمَّ رَبَّ السَّمواتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْاَرَضينَ السَّبْعِ وَما فيهِنَّ وَما بَيْنَهُنَّ
و تعصب و غضب خداوندا پروردگار آسمانهای و پروردگار زمینهای هفتگانه و آنچه در آنهاست

وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظيمِ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاكْفِني الْمُهِمَّ مِنْ اَمْري بِما شِئْتَ وَكَيْفَ شِئْتَ
و پروردگار عرش بزرگ رحمت فرست بر محمد و آل محمد و باز دار اهم از امر من بآنچه خواهد و بهر روش که خواهد

پس بخوان سوره حمد اللّهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَسَوْفَ يُعْطيكَ رَبُّكَ
و آیة الکرسی را و بگو خداوندا بدرستیکه تو گفته به پیغمبر خود رحمت فرستد خدا بر او و آل او و هر آینه زود عطا کند ترا

فَتَرْضى اَللّهُمَّ اِنَّ نَبِيَّكَ وَرَسُولَكَ وَحَبيبَكَ وَخِيَرَتَكَ مِنْ خَلْقِكَ لا يَرْضى بِاَنْ تُعَذِّبَ
پروردگار تو پس خشنود شوی خداوندا بدرستیکه فرستاده تو و دوست تو و اختیار کرده تو از خلق تو راضی نیست باینکه عذاب کنی

اَحَداً مِنْ اُمَّتِهِ دانَ بِمُوالاتِهِ وَمُوالاةِ الْاَئِمَّةِ مِنْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَاِنْ كانَ مُذْنِباً خاطِئاً
احدی را از امت او بدوستی او و دوستی پیشوایان از خانواده او و اگر باشد گناه کار خطا کار

في نارِ جَهَنَّمَ فَاَجِرْني يا رَبِّ مِنْ جَهَنَّمَ وَعَذابِها وَهَبْني لِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ يا
در آتش دوزخ پس پناه ده مرا ای پروردگار از دوزخ و عذاب آن و ببخش مرا بمحمد و آل محمد ای رحم کننده ترین رحم کنندگان ای

جامِعاً بَيْنَ اَهْلِ الْجَنَّةِ عَلى تَاَلُّفٍ مِنَ الْقُلُوبِ وَشِدَّةِ الْمَحَبَّةِ وَنازِعَ الْغِلِّ مِنْ صُدُورِهِمْ وَ
فراهم آورنده میان اهل بهشت بر الفت از دلها و شدت محبت و کننده کینه از سینه ایشان

جاعِلَهُمْ اِخْواناً عَلى سُرُرٍ مُتَقابِلينَ يا جامِعاً بَيْنَ اَهْلِ طاعَتِهِ وَبَيْنَ مَنْ خَلَقَها لَهُ يا مُفَرِّجَ
و گرداننده ایشان را برادران بر تختها روبروی یکدیگر ای فراهم آورنده میان اهل طاعت و هر که بیافرید او را برای آن ای گشاینده

حُزْنِ كُلِّ مَحْزُونٍ وَيا مُنْهِلَ كُلِّ غَريبٍ يا راحِمي في غُرْبَتي وَفي كُلِّ اَحْوالي بِحُسْنِ الْحِفْظِ وَالْكِلاءَةِ
اندوه هر اندوهگین و ای رساننده غریب ای رحم کننده و در هر حالم بنیکی محافظت

لي يا مُفَرِّجَ ما بي مِنَ الضّيقِ وَالْخَوْفِ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْمَعْ بَيْني وَبَيْنَ اَحِبَّتي وَوالِدَيَّ
مرا ای گشاینده از تنگی و ترس رحمت فرست بر محمد و آل محمد و فراهم آور میان دوستانم و پدر

وَسَادَتِی وَهُدَاتِی وَمَوَالِیَّ یَا مُؤَلِّفاً بَیْنَ الْأَحِبَّاءِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَفْجَعْنِی
و بزرگانم و راه نمایانم و دوستانم ای الفت دهنده میانه دوستان رحمت فرست بر محمد و آل محمد و دردمند مکن مرا
بِانْقِطَاعِ رُؤْیَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَنِّی وَلَا بِانْقِطَاعِ رُؤْیَتِی عَنْهُمْ فَبِکُلِّ مَسَائِلِکَ یَا رَبِّ
به بریدگی دیدار محمد و آل محمد از من و نه بریدگی دیدار من از ایشان پس به همه سؤالهای تو ای پروردگار
اَدْعُوکَ إِلٰهِی فَاسْتَجِبْ دُعَائِی إِیَّاکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ اللّٰهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِانْقِطَاعِ حُجَجِی وَوُجُوبِ
میخوانم ترا ای خدا پس مستجاب کن دعای مرا ای رحم کننده‌ترین رحیمان خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا به بریدگی حجتهای من و وجوب
حُجَّتِکَ أَنْ تَغْفِرَ لِی اللّٰهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ خِزْیِ یَوْمِ الْمَحْشَرِ وَمِنْ شَرِّ مَا بَقِیَ مِنَ الدَّهْرِ وَمِنْ
حجت تو که بیامرزی مرا خداوندا بدرستیکه من پناه میبرم بتو از خواری روز محشر و از شر آنچه باقی مانده از روزگار و از
شَرِّ الْأَعْدَاءِ وَصَغِیرِ الْفَنَاءِ وَعُضَالِ الدَّاءِ وَخَیْبَةِ الرَّجَاءِ وَزَوَالِ النِّعَمِ وَفُجَاءَةِ
شر دشمنان و خوردی نیستی و سخت شدن درد و ناامیدی امید و زایل شدن نعمت و ناگاه رسیدن
النِّقَمِ اللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِی قَلْباً یَخْشَاکَ کَأَنَّهُ یَرَاکَ إِلَى یَوْمِ یَلْقَاکَ و دوری نیست که در اوقات
عذاب خداوندا بگردان برای من دلی که بترسد از تو گویا او می بیند ترا تا روزی که برسد ترا دیگر هر گاه شدتی رو دهد

یا حاجتی ضروری بهم رسد این دعا را توان خواند **فصل ششم** در اعمال مختصره شبها و روزهای مخصوص این ماه مبارکست در روایتی وارد شده است که انجیل بر حضرت عیسی ع در سیم این ماه نازل شد و بروایت دیگر در ششم و بروایت معتبر دیگر در دوازدهم و شیخ مفید ره نقل کرده است که در روز ششم این ماه مأمون خائن ملعون با حضرت امام رضا ع بیعت کرد و در روایت شده است که هر که در این روز دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد سیصد و پنجاه مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند شکر نعمت ظاهر شدن آنحضرت را ادا کرده خواهد بود و بروایت معتبره از حضرت صادق ع منقولست که در شب سیزدهم دو رکعت نماز بگذارند و در هر رکعت بعد از حمد سوره یس و تبارک الذی بیده الملک و قل هو الله احد بخوانند و در شب چهاردهم چهار رکعت بدو سلام باین صفت و در شب پانزدهم شش رکعت بسه سلام بهمین کیفیت و شب پانزدهم از لیالی متبرکه است و غسل و زیارت حضرت امام حسین ع مستحب است در آن چنانچه مذکور شد و در حدیث معتبر از حضرت صادق ع منقولست که حضرت رسول ص فرمود که هر که در شب نیمه ماه مبارک رمضان صد رکعت نماز بکند یعنی هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند خدا ده ملک فرو فرستد بسوی او که دفع کنند از او ضرر دشمنان او را از جنیان و آدمیان و در هنگام مرگ او سی ملک بفرستد که او را بشارت دهند به بهشت و سی ملک که او را ایمن گردانند از آتش جهنم و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که در شب نصف ماه رمضان زیارت حضرت امام حسین ع بکند و بعد از نماز عشا ده رکعت نماز نزد قبر آنحضرت بکند و در هر رکعتی سوره حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند نمیرد تا در خواب ببیند ملکی چند را که بشارت دهند او را به بهشت و ملکی چند را که ایمن گردانند او را از آتش جهنم و شب هفدهم نیز شب بسیار مبارکیست و در آن شب لشکر حضرت رسول ص با لشکر کفار قریش ملاقات کردند در بدر و در روز شد جنگ بدر شد و خدا لشکر آنحضرت را بر کافران ظفر داد و از اعظم فتوحات

اسلام بود و غسل و عبادت در آن شب فضیلت عظیم دارد و شب نوزدهم اول شبهای قدر است و خدا
میفرماید إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ یعنی ما فرستادیم قرآن را در شب قدر یعنی شبی که نزد خدا قدر و منزلت عظیم
دارد یا تقدیر امور سال در این شب میشود از بسیاری نزول ملائکه وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ و چه چیز ترا
اعلام کرده است که چه چیز است شب قدر لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ شب قدر بهتر است از هزار ماه یعنی عبادت
آن بهتر است از عبادت هزار ماه تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا فرود میایند ملائکه و روح که از همه ملائکه
اعظم است در این شب بِإِذْنِ رَبِّهِمْ برخصت پروردگار ایشان مِنْ كُلِّ أَمْرٍ بسبب تقدیر هر امری احادیث بسیار
وارد شده است که ملائکه و روح در این شب بر امام زمان نازل میشوند و آنچه از برای هر کس در این شب
مقدر شده است بر امام عرض میکنند سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ یعنی سلامتی است این شب از جمیع بدیها
تا طلوع صبح و میان سنی و شیعه در شب قدر خلاف بسیار هست بعضی از سنیان گفته اند که شب قدر در زمان
حضرت رسول صلعم بود و بعد از آن حضرت بر طرف شد و اکثر ایشان گفته اند که تا روز قیامت باقیست و بعضی
گفته اند که در تمام سال پنهانست و در همهٔ شبها عبادت باید کرد تا فضیلت شب قدر را دریابند
و بعضی گفته اند در ماه شعبان و ماه رمضان پنهانست و بعضی گفته اند شب نیمهٔ شعبانست و بعضی گفته اند
شب اول ماه رمضانست و بعضی گفته اند شب نیمهٔ ماه است و بعضی شب هفدهم و بعضی شب بیست و یکم و بعضی شب بیست و
سیم و بعضی شب بیست و نهم و بعضی شب آخر گفته اند و اکثر سنیان در این زمان اتفاق کرده اند بر شب بیست و هفتم
و علمای شیعهٔ امامیه اجماع کرده اند بر اینکه از شب نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم بیرون نیست و بعضی
مردد میان شب بیست و یکم و بیست و سیم میدانند و بسیاری از احادیث معتبره دلالت میکند بر اینکه از این
سه شب بیرون نیست و این سه شب یعنی شب نوزدهم و شب بیست و یکم و شب بیست و سیم را احیا باید کرد تا
فضیلت شب قدر را دریابند و در بعضی احادیث معتبره تعیین شب بیست و یکم و بیست و سیم شده است و در
بعضی تعیین خصوص شب بیست و سیم واقع شده است و منقولست که آن شب جهنی است و او اعرابی بود که بحضرت
رسول صلعم عرض کرد که منزل من دور است از مدینه شبی را میخواهم از برای من تعیین کنی که بهترین شبها باشد
که در آن شب بمسجد تو برسم حضرت شب بیست و سیم را برای او تعیین فرمود و پیوسته در آن شب با خیل و اهل
و خدم و حشم خود داخل مدینه میشد و چون صبح میشد بر میگشت و از بعضی احادیث ظاهر میشود که هر سه
شب قدر اند و در شب اول تقدیر امور میشود و در شب دوم بکثرت دعا و عبادات ممکن است بعضی تغییر بیابد
و در شب سیم ختم میشود و تغییر عینا بدیا بسیار کم تغییر میباید بلا تشبیه مانند ارقام پادشاهان که اول
تعلیقه میشود و تغییرش آسانست و بعد از آن ثبت دفتر میشود و تغییرش دشوارتر است اما تا بمهر مهر آثار
مزین نگردیده است باز ممکن است تغییر بیابد و چون بمهر اشرف رسید بمنزلهٔ ختم است و تغییرش در غایت صعوبت
است و خدا را حکمتها در ابهام بعضی امور هست مانند اسم اعظم الهی که بر اکثر مردم مشتبه است و نماز وسطی
که بهترین نمازها است و ساعت استجابت دعا در شب و روز جمعه و عمل مقبول در میان اعمال و امثال
اینها و یک حکمت در مبهم ساختن اینها آنستکه بر همهٔ اسماء مقدسهٔ الهی مواظبت نمایند و اهتمام در همهٔ نمازها
بکنند و در همهٔ ساعات شب و روز جمعه دعا بکنند و سعی در همهٔ اعمال خیر کنند شاید یکی مقبول گردد

وهم چنین در شب قدر شبهائیکه احتمال آن دارد همه را احیا کنند و حکمت دیگر در بعضی از اینها میتواند بود
مثل آنکه اگر اسم اعظم را همه کس بدانند گاه باشد بعضی از نفوس شریره از او وسیله حصول مطالب دنیه
کنند چنانچه از بلعم نقل کرده اند و همچنین شب قدر و ساعت استجابت دعا اگر بخصوص اظهار داده اند ممکن
است که امور غیر مشروعه را در شبها عظیم نسبت ببعضی از مسلمانان استدعا کنند و اگر بخصوص دانند
باید البته مستجاب گردد دیگر آنکه مغرور باعمال خود نگردد و حکمتهای دیگر بسیار است که این رساله گنجایش
ذکر آنها ندارد پس باید مؤمن این سه شب را احیا کند و اهتمام در عبادت و دعا بکند تا فضیلت شب قدر را
دریابد و در دو شب آخر اهتمام بیشتر کند و در شب بیست و سیم که احادیث بسیار در تخصیص آن وارد شده
است که شب قدر است سعی بیشتر کند و فواید شب قدر بسیار است و از جمله آنکه چون عبادت شب قدر را
بنص قرآن زیاده از ثواب عبادت هزار ماه که زیاده از هشتاد سال است از برای او مقرر میفرماید دیگر
آنکه چون تقدیرات جمیع امور از عمر و مال و فرزند و عزت و صحت و توفیق اعمال خیر و سایر امور در این شب
اصلاح احوال تمام سال خود را در این شب کرده خواهد شد و ممکنست که نام او در دیوان اشقیا نوشته باشد
و در این شب تغییر یابد و از زمره سعادتمندان نوشته شود چنانچه این مضمون در اکثر دعاها و احادیث معتبره
وارد شده است دیگر آنکه چون امام او یعنی حضرت صاحب الامر ع در تمام این شب با ملائکه مقربین محشور است
و فوج فوج بخدمت او میایند و سلام میکنند و تقدیرات که از برای او و سایر خلق شده است بر او عرض میکنند
سزاوار نیست که در چنین شبی تابع با امام خود نکنند و بغفلت بسر برند و از حضرت رسول ص منقول است که چون
شب قدر میشود فرود میایند ملائکه که در سدرة المنتهی میباشند و از جمله ایشان جبرئیل است و جبرئیل با خود
علمها میاورد و یک علم را بر قبر منور من نصب میکنند و یکی را بر بیت المقدس و یکی را در مسجد الحرام و یکی را در طور
سینا و نمیگذارند مرد مؤمن و زن مؤمنه را مگر آنکه بر او سلام میکنند و ایضا از حضرت رسول ص منقول است
که بهشت را از برای داخل شدن ماه مبارک رمضان زینت میکنند چون شب اول ماه میشود نسیمی از زیر عرش میوزد
که آن را مثیره میگویند و صدا میاورد در درختان و حلقه‌های در بهشت پس نغمه از آن میشنوند که هرگز شنوندگان
از آن خوشاینده‌تر نغمه نشنیده اند پس حوریان از غرفه‌های بهشت بیرون میایند و ندا میکنند که آیا
کسی هست که ما را خواستگاری کند از خدا باعمال صالحه خود پس از رضوان خازن بهشت میپرسند که این
چه شب است رضوان میگوید لبیک ای نیکوروان و نیکوکاران این شب اول ماه رمضان است درهای بهشت گشوده
شده است برای روزه داران امت محمد پس خدا میفرماید که ای رضوان بگشا درهای بهشت را و ای مالک ببند درهای
جهنم را از روزه داران امت محمد ای جبرئیل برو بسوی زمین و در زنجیر کن شیاطین متمرد را و غلها در گردن
ایشان گذار و ایشان را در دریاها بینداز تا فاسد نگردانند بر امت حبیب من محمد روزه‌های ایشان را و حضرت
فرمود که خدا در هر شب از شبهای ماه رمضان سه مرتبه ندا میفرماید که آیا سؤال کننده هست که سؤال کند او را
عطا کنم آیا توبه کننده هست که توبه او را قبول کنم آیا استغفار کننده هست که گناهش را بیامرزم کیست که بقرض
دهد بخداوند مالداری که هرگز پریشان نمیشود و وفا کننده ایست بی آنکه ظلم نماید و ستم نمیکند و فرمود که در آخر
هر روز از روزهای ماه رمضان در وقت افطار خدا هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند و چون شب جمعه و روز

جمعه میشود در هر ساعتی هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند که همه ایشان مستوجب عذاب شده باشند و در
آخر روز شب تا بعد داخل در تمام ماه آزاد کرده است آزاد میکند و چون شب قدر میشود خدا امر میکند
جبرئیل که بزمین میاید با لشکر عظیم از ملئکه و با خود علم سبزی میاورد و بر بالای کعبه معظمه نصب میکند
و او ششصد بال دارد و بال را میگشاید مگر در شب قدر و آن دو بال را میگشاید از مشرق و مغرب میگذراند
و امر میکند جبرئیل آن ملئکه را در این شب در اطراف زمین پس سلام میکنند بر هر ایستاده و نشسته که
مشغول نماز و ذکر خدا باشند و با ایشان مصافحه میکنند و چون ایشان دعا میکنند ملئکه آمین میگویند
و پیوسته مشغول اینکارند تا طلوع صبح پس چون صبح طالع میشود ندا میکند جبرئیل که ای گروه ملئکه
روانه جانب آسمان شوید پس ملئکه میگویند ای جبرئیل خدا چه کرد در حوائج مؤمنان از امت محمد جبرئیل
میگوید خدا گناهان همه را آمرزید مگر کسیکه همیشه شراب خورد یا عاق پدر و مادر باشد یا قطع رحم کند
یا با مؤمنان ادون کند و چون شب عید فطر میشود از اشب جوائز میگویند خدا مزد میدهد عمل کنندگان
ماه رمضان را بیحساب و چون بامداد روز عید میشود خدا ملئکه بسیار در جمیع شهرها میفرستند که بزمین
میایند و بر سر کوچها و بازارها و راهها میایستند و میگویند ای امت محمد بیرون روید بسوی پروردگار
کریمی که عطاهای بزرگ میبخشد و گناهان عظیم را میآمرزد پس چون بمصلی میروند بحضور نماز عید خدا بملئکه
میگوید که ای ملئکه من چیست جزای مزدوری که عمل خود را بکند ملئکه میگویند ای خداوند ما و آقای ما جزای
او آنستکه مزدش تمام داده شود خدا میفرماید که ای ملئکه من شما را گواه میگیرم که ثواب ایشانرا از روزه
ماه رمضان و عبادت شبهای آن عطا کردم که از ایشان خشنودم و گناهان ایشانرا آمرزیدم پس ندا میفرماید
مؤمنانرا که در آن مجمع حاضر شده اند که ای بندگان من هر چه خواهید از من سؤال کنید بعزت و جلال
خود سوگند یاد میکنم که در این مجمع شما هر حاجتی که از امور آخرت و دنیا خود سؤال کنید البته عطا میکنم و در دنیا
شما را مفتضح نمیکنم تا از من رو گردان نشوید و مزدهای شما را مضاعف میکنم و شما را در میان اهل کبایر رسوا نمیکنم
برگردید از مصلی آمرزیده بدرستیکه خوشنود کردید مرا و خوشنود شدم از شما پس ملئکه مسرور و شاد میشوند
و یکدیگر را مبارکباد میگویند با آنچه خدا بامت محمد عطا کرده و در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر منقول است
که هر که احیا کند شب قدر را گناهان او آمرزیده شود هر چند بعدد ستارهای آسمان و سنگینی کوهها و کیل دریاها
باشد و اما اعمال این سه شب پس بر دو نوع است اول آنکه در هر سه شب باید کرد و دوم آنکه مخصوص هر شبی است اما
اول از حضرت رسول منقولست که هر که در شب قدر دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعتی بعد از حمد هفت مرتبه
سوره قل هو الله احد بخواند و بعد از فارغ شدن هفتاد مرتبه أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ بگوید از جای خود
بر نخیزد تا خدا او را و پدر و مادرش را بیامرزد و ملکی چند بفرستند که حسنات برای او بنویسند تا سال آینده
و ملکی بفرستند بسوی بهشت که درختها برای او غرس نمایند و قصرها برای او بنا کنند و نهرها برای او جاری گردانند
از دنیا بیرون نرود تا همه را مشاهده نماید و غسل در این سه شب سنت مؤکد است و غسل این شبها را مقارن
غروب آفتاب کردن بهتر است که نماز شام را با غسل بکند و مستحب است اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكِتَابِكَ الْمُنْزَلِ
که در این شبها قرآن مجید را بدست بگیرد و بگشاید و این دعا را بخواند خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا بکتاب فرستاده‌شده

وَمَا فِيهِ وَفِيهِ اسْمُكَ الْأَكْبَرُ وَأَسْمَاؤُكَ الْحُسْنَى وَمَا يُخَافُ وَيُرْجَى أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ عُتَقَائِكَ
و آنچه در اوست و در اوست نام تو بزرگتر و نامهای نیکوی تو و آنچه بترسند و امید دارد که بگردانی مرا از آزاد شدگان خود
مِنَ النَّارِ وَتَقْضِيَ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ پس حاجات خود را از خدا طلب نماید که انشاء الله روا شود
از آتش و برآوری حاجت مرا در دنیا و آخرت است و این دعا از حضرت امام محمد باقر و امام جعفر صادق
منقولست که مصحف را اللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الْقُرْآنِ وَبِحَقِّ مَنْ أَرْسَلْتَهُ بِهِ وَبِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَحْتَهُ
بگیرد و بر سر بگذارد و بگوید خدایا بحق این قرآن و بحق آنکه فرستادی او را و بحق هر مؤمنی که ستوده او را
فِيهِ وَبِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ فَلَا أَحَدَ أَعْرَفُ بِحَقِّكَ مِنْكَ پس ده مرتبه بِكَ يَا اللّٰهُ وده مرتبه بِمُحَمَّدٍ وده مرتبه بِعَلِيٍّ
در آن و بحق تو بر ایشان پس نیست احدی شناساتر بحق تو از تو مرتبه بحق تو ای خدا مرتبه بحق محمد مرتبه بحق علی
وده مرتبه بِفَاطِمَةَ وده مرتبه بِالْحَسَنِ وده مرتبه بِالْحُسَيْنِ وده مرتبه بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وده
مرتبه بحق فاطمه مرتبه بحق حسن مرتبه بحق حسین مرتبه بحق علی بن حسین مرتبه بحق محمد بن علی مرتبه
بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وده بِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وده بِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى وده بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وده بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ
بحق جعفر بن محمد مرتبه بحق موسی بن جعفر مرتبه بحق علی بن موسی مرتبه بحق محمد بن علی مرتبه بحق علی بن محمد
وده بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وده بِالْحُجَّةِ پس هر حاجت که داری طلب کن و زیارت حضرت امام حسین ع
مرتبه بحق حسن بن علی مرتبه بحق حجت در هر یک از این سه شب سنت موکد است و در هر یک خصوصاً شب
بیست و سیم صد رکعت نماز سنت است هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه قل هو الله
احد میخوانند و در بعضی از روایات معتبره وارد شده است که هفت مرتبه یا پنج مرتبه یا سه مرتبه یا یکمرتبه
قل هو الله احد اکتفا میتوان کرد و احادیث بسیار در فضیلت این صد رکعت وارد شده است و باید
که این صد رکعت غیر نافله شب باشد و اگر ضعف داشته باشد نشسته هم میتوان کرد و بهترین اعمال در این بوده صح
شبها طلب آمرزش و دعا از برای مطالب دنیا و آخرت خود است و پدر و مادر و خویشان و برادران مؤمن
زنده و مرده ایشان و اذکار و صلوات بر محمد و آل محمد فرستادن هر چه ممکن شود و در بعضی از روایات
وارد شده است که دعای جوشن کبیر را در هر یک از این سه شب بخوانند أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ
طلب آمرزش میکنم از خدا پروردگار من و بازگشت میکنم بسوی او
و اما دوم پس اعمال مخصوص شب نوزدهم است که صد مرتبه بگوید
و صد اللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ و این دعا را در این شب بخوانند اللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ
مرتبه خداوندا لعنت کن کشندگان پادشاه گروندگان را خداوندا بگردان در آنچه حکم کنی و اندازه
مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ وَفِيمَا تَفْرُقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ
از امر واجب کرده شده و در آنچه حکم کنی از امر درست در شب قدر از حکمی که رد کرده نشود
وَلَا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمْ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمْ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ
و بدل کرده نشود که بنویسی مرا از حج کنندگان خانه محترم خود که برشان حج ایشان جزا داده سعی ایشان آمرزیده گناهان
الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَاجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي وَتُوَسِّعَ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَ
باز داشته شده از ایشان بدیهای ایشان و بگردان در آنچه حکم کنی و اندازه کنی که دراز کنی عمر مرا و وسعت دهی روزی مرا و
تُقَدِّرَ لِي فِي جَمِيعِ أُمُورِي مَا هُوَ خَيْرٌ لِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس حوائج خود را از خدا
اندازه کنی برای من در همه امور من آنچه او بهتر است برای من در دنیا و آخرت من ای مهربانترین مهربانان طلب نماید و شب بیست و یکم

فضیلتش زیاده از شب سابق است و غسل و اعمال سابقه همه را باید بعمل آورد و در این دهه آخر
اعتکاف در مساجد جامعه سنت است و دهه استجابت دعا است و بسند بسیار معتبر از حضرت امام موسی ع
منقولست که در شب بیست و یکم و بیست و سیم صد رکعت نماز بکن و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره
قل هو الله احد بخوان و در حدیث معتبر دیگر منقولست که حضرت امام محمد باقر ع این دو شب را احیا میکردند
و در نصف اول شب مشغول دعا میشدند و در نصف آخر مشغول نماز و بسند موثق از حضرت صادق ع
مرویست که اگر توانی در شب بیست و یکم و بیست و سیم ماه رمضان در هر یک صد رکعت نماز بکن بغیر از سیزده
رکعت نماز شب و نافله صبح و تا صبح بیدار باش و مستحب است که مشغول نماز و دعا و تضرع باشی تا صبح بدرستیکه
امید شب قدر در یکی از اینها هست و شب قدر بهتر است از هزار ماه فرمود یعنی بهتر است از عمل در هزار ماه
و هر امر بزرگی در انسال واقع شود در شب قدر مقدر میگردد و دعاهای این شب در ضمن دعاهای دهه مذکور خواهد
شد انشاء الله تع و اما شب بیست و سیم اکثر احادیث معتبره دلالت میکنند بر آنکه این شب قدر است و در آن دو غسل
سنت است یکی در اول شب و یکی در آخر شب و حضرت صادق ع فرمود که شب بیست و سیم شب جهنی است و در آن شب
جمیع امور بر وفق حکمت مقدر میگردد و در آن شب مقدر میشود مرگها و بلاها و اجلها و روزیها و قضاها و
در انسال واقع میشود تا شب قدر آینده پس خوشا حال کسیکه احیا کند آن شب را و بیدار باشد بعبادت و گاه
در رکوع باشد و گاه در سجود و گناهان خود را در برابر دیدهای خود ممثل گرداند و بر آنها بگرید چون چنین کند
امید دارم که از فضیلت شب قدر محروم نگردد انشاء الله تع و فرمود که خدا امر میکند ملکی را که ندا میکند
در هر روز ماه رمضان در هوا که بشارت باد شما را ای بندگان من که بخشیدم گناهان گذشته شما را و در شب
قدر شفاعت شما را در حق یکدیگر قبول میکنم و دعاهای شما را در حق یکدیگر مستجاب میگردانم مگر کسیکه
روزه را افطار کند بر مست کننده یا کینه مؤمنی را در دل داشته باشد و بسند معتبر از حضرت صادق ع
منقولست که هر که سوره عنکبوت و روم را در شب بیست و سیم ماه بخواند والله که او از اهل بهشت است و استثنا
نمیکنم در آن حدیث او را و نمیترسم که خدا در این سوگند گناهی بر من بنویسد و این دو سوره را نزد خدا منزلت عظیم
هست و ایضا از آنحضرت بسند معتبر منقولست که هر که در شب بیست و سیم ماه مبارک رمضان هزار مرتبه سوره
انا انزلناه را بخواند هر آینه صبح کند با یقین شدید باعتراف بانچه مخصوص ما است از کرامتها در اینشب
بسبب آنچه در خواب ببیند و سوره حم دخان نیز سنت است که در اینشب بخواند و از حضرت امام محمد تقی ع
منقولست که هر که زیارت کند حضرت امام حسین ع را در شب بیست و سیم که امید شب قدر در آن هست و در آن
هر امری مقدر میشود مصافحه کند با او روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر که همه در اینشب رخصت
میطلبند از خدا در زیارت آنحضرت و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر ع روایت کرده است که هر که احیا کند
شب بیست و سیم ماه مبارک رمضان را و صد رکعت نماز بکند خدا روزی او را فراخ گرداند در دنیا و شر دشمنان
را از او کفایت کند و پناه دهد او را از غرق شدن و خانه بر سرش خراب شدن و لقمه در گلو گرفتن و از
شر درندگان و دفع کند از او هول منکر و نکیر را و از قبر بیرون آید و از او نوری باشد که روشنی بخشد
اهل محشر را و نامه عملش را بدست راستش دهند و بنویسند برای او برات بیزاری از آتش جهنم و گذشتن

برصراط وایمنی از عذاب او داخل بهشت شود بحساب و در بهشت ورا از رفیقان پیغمبران و صدیقان
وشهیدان وصالحان گردانند ونیکو رفیقانند ایشان اللهم امدد لی فی عمری واوسع لی فی رزقی
ودعای این شب از جمله دعاهای دهه آخر بخواند وایضا این دعا را بخواند
واصح جسمی وبلغنی املی وان کنت من الاشقیاء فامحنی من الاشقیاء واکتبنی من السعداء
فانک قلت فی کتابک المنزل علی نبیک المرسل صلواتک علیه وآله یمحو الله ما یشاء
ویثبت وعنده ام الکتاب وایضا اللهم اجعلنی من اوفر عبادک نصیبا من کل خیر انزلته
فی هذه اللیلة او انت منزله من نور تهدی به او رحمة تنشرها او رزق تقسمه او بلاء
تدفعه او ضر تکشفه واکتب لی ما کتبت لاولیائک الصالحین الذین استوجبوا منک
الثواب وامنوا برضاک منک العقاب یا کریم یا کریم صل علی محمد وآل محمد وافعل بی
ذلک برحمتک یا ارحم الراحمین وهر مقدار از قرآن که ممکن باشد در این شب بخواند ودعاهای
صحیفه کامله را بخواند خصوصا دعای مکارم اخلاق ودعای
توبه ودر روزهای این شبها را نیز حرمت باید داشت وبعبادت وتلاوت ودعا بسر آورد زیرا که در احادیث
معتبره وارد شده است که روز قدر نیز در فضیلت مثل شب قدر است ودر شب بیست وچهارم نیز
بخصوص غسل سنت است ودر شب بیست وپنجم نیز غسل سنت است واحادیث معتبره در استحباب غسل زنان
وارد شده است ومنقولست که خدای عز وجل در این شب دفع میکند بدیها وگناهان وجمیع انواع بلاها
از روزه داران ماه رمضان پس عطا میکند خدا بایشان نوری در گوشها ودیدهای ایشان ودر شب
بیست وهفتم نیز بخصوص غسل وارد شده است ومنقولست که حضرت امام زین العابدین ع در این شب
مکرر این دعا را میخواندند اللهم ارزقنی التجافی عن دار الغرور والانابة الی دار الخلود و
از اول شب تا آخر شب ودعا این است
الاستعداد للموت قبل حلول الفوت ودر شب بیست ونهم نیز بخصوص غسل وارد شده است
وهمچنین در شب آخر غسل سنت است وزیارت حضرت امام
حسین ع سنت است ووداع ماه مبارک رمضان سنت مؤکد است برای اظهار آنکه روزه وعبادات بسیار بر
ما گران ودشوار نبوده وما خواهان او بودیم واز مفارقت او آزرده ومحزونیم وهر که لذت عبادت ظاهری یا باطنی یافته
است وفواید آن در دنیا وعقبی دانسته است عاشق عبادت وبندگی میباشد پس میباید اینها وافر اکار

بنحوی وداع کند که عزیزترین اهل خود را در هنگام مفارقت وداع میکند و معلوم است که غلامیکه
از خدمت آقای خود شاد و خوشحال باشد و از ترک خدمت دلگیر باشد مثل چنین بنده که از ترس
خدمت کند و بآن راضی نباشد و دعاهای وداع را در شب آخر سنت است خواندن و اگر در روز آخر
بخواند خوبست و در حدیثی هست که اگر آخر ماه مشتبه باشد در شب بیست و نهم احتیاطا سنت است خواندن
و دعاهای وداع بسیار است و بهترین دعاها دعای صحیفه کامله است بسم الله الرحمن الرحیم
و بسندهای بسیار معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام این دعای وداع منقول است
اللهم انک قلت فی کتابک المنزل علی لسان نبیک المرسل صلواتک علیه و آله و
قولک حق شهر رمضان الذی انزل فیه القرآن هدی للناس و بینات من الهدی و الفرقان
و هذا شهر رمضان قد تصرم و انقضت ایامه و لیالیه فاسئلک بوجهک الکریم و
کلماتک التامة ان کان بقی علی ذنب لم تغفره لی او ترید ان تعذبنی علیه او تقایسنی به
ان یطلع فجر هذه اللیلة او یتصرم هذا الشهر الا و قد غفرته لی یا ارحم الراحمین اللهم
لک الحمد بمحامدک کلها اولها و آخرها ما قلت لنفسک منها و ما قال لک الخلائق الحامدون
المجتهدون المعددون المؤثرون فی ذکرک و الشکر لک الذین اعنتهم علی اداء حقک من اصناف
خلقک من الملائکة المقربین و النبیین و المرسلین و اصناف الناطقین المسبحین لک من جمیع
العالمین علی انک بلغتنا شهر رمضان و علینا من نعمک و عندنا من جزیل قسمک و احسانک
و تظاهر امتنانک بذلک لک منتهی الحمد الخالد الدائم الراکد المخلد السرمد الذی لا ینفد
طول الابد جل ثناؤک اعنتنا علیه حتی قضینا عنا صیامه و قیامه من صلوة و ما کان منا
فیه من بر او شکر او ذکر اللهم فتقبله منا باحسن قبولک و تجاوزک و عفوک و صفحک
و غفرانک و حقیقة رضوانک حتی تظفرنا فیه بکل خیر مطلوب و جزیل عطاء موهوب و توفقنا

من كل امر مرهوب وذنب مكسوب اللهم اني اسئلك بعظيم ما سئلك احد من خلقك من كريم
اسمائك وجزيل ثنائك وخاصة دعائك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل شهرنا هذا
اعظم شهر رمضان مر علينا منذ انزلتنا الى الدنيا بركة في عصمة ديني وخلاص نفسي وقضاء
حاجتي وتشفعني في مسائلي وتمام النعمة علي وصرف السوء عني ولباس العافية لي وان
تجعلني برحمتك ممن حزت له ليلة القدر وجعلتها له خيرا من الف شهر في اعظم الاجر و
كرائم الذخر وطول العمر وحسن الشكر ودوام اليسر اللهم واسئلك برحمتك وطولك وعفوك
ونعمائك وجلالك وقديم احسانك وامتنانك ان لا تجعله آخر العهد منا لشهر رمضان
حتى تبلغناه من قابل على احسن حال وتعرفني هلاله مع الناظرين اليه والمعترفين له
في اعفى عافيتك واتم نعمتك واوسع رحمتك واجزل قسمك اللهم يا ربي الذي ليس لي رب
غيره لا يكون هذا الوداع مني وداع فناء ولا آخر العهد من اللقاء حتى ترينيه من قابل
او اسبغ النعم وافضل الرجاء وانا لك على احسن الوفاء انك سميع الدعاء اللهم اسمع
دعائي وارحم تضرعي وتذللي لك واستكانتي لك وتوكلي عليك وانا لك مسلم لا ارجو نجاحا
ولا معافاة ولا تشريفا ولا تبليغا الا بك ومنك فامنن علي جل ثناؤك وتقدست اسماؤك
بتبليغي شهر رمضان وانا معافا من كل مكروه ومحذور ومن جميع البوائق الحمد لله الذي
اعاننا على صيام هذا الشهر وقيامه حتى بلغنا آخر ليلة منه اللهم اني اسئلك باحب ما دعيت به
وارضى ما رضيت به عن محمد صلى الله عليه وآله ان تصلي على محمد وآل محمد ولا تجعل وداعي شهر

رمضان وداع خروجي من الدنيا ولا وداع آخر عبادتك فيه ولا آخر صومي لك وارزقني

العود فيه ثم العود فيه برحمتك يا ولي المؤمنين ووفقني فيه لليلة القدر واجعلها لي

خيرا من ألف شهر رب الليل والنهار والجبال والبحار والظلم والأنوار والأرض والسماء

يا بارئ يا مصور يا حنان يا منان يا الله يا رحمن يا رحيم يا حي يا قيوم يا بديع السموات والأرض

لك الأسماء الحسنى والأمثال العليا والكبرياء والآلاء أسألك باسمك بسم الله الرحمن الرحيم

أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء

وإحساني في عليين وإساءتي مغفورة وأن تهب لي يقينا تباشر به قلبي وإيمانا لا يشوبه شك

ورضا بما قسمت لي وأن تؤتيني في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وأن تقيني عذاب النار

الحريق اللهم اجعل فيما تقضي وتقدر من الأمر المحتوم وفيما تفرق من الأمر الحكيم في ليلة القدر

من القضاء الذي لا يرد ولا يبدل ولا يغير أن تكتبني من حجاج بيتك الحرام المبرور حجهم

المشكور سعيهم المغفور ذنوبهم المكفر عنهم سيئاتهم واجعل فيما تقضي وتقدر أن تطيل عمري

وأن تعتق رقبتي من النار يا أرحم الراحمين اللهم إني أسئلك ولم يسئل العباد مثلك جودا و

كرما وأرغب إليك ولم يرغب إلى مثلك أنت موضع مسئلة السائلين ومنتهى رغبة الراغبين

أسئلك بأعظم المسائل كلها وأفضلها وأنجحها التي ينبغي للعباد أن يسئلوك بها يا الله

يا رحمن وبأسمائك ما علمت منها وما لا أعلم وبأسمائك الحسنى وأمثالك العليا ونعمك

التي لا تحصى وبأكرم أسمائك عليك وأحبها إليك وأشرفها عندك منزلة وأقربها منك

وَسيلةً وَاجزِلْ لَها مِنكَ ثَواباً وَاَسرِعْ بِها لَدَيكَ اِجابَةً وَبِاسمِكَ المَكنُونِ المَخزُونِ الحَيِّ القَيُّومِ
وسیله و وافر از آنها از تو ارزوی خواهش و شتابنده ز نزد تو پذیرفته و بنام تو که پوشیده پنهان زنده توانا

الاَكبَرِ الاَجَلِّ الَّذي تُحِبُّهُ وَتَهويهِ وَتَرضى بِهِ عَمَّن دَعاكَ بِهِ وَتَستَجيبُ لَهُ دُعاءَهُ وَحَقٌّ عَلَيكَ
بزرگتر بزرگوار آنکه دوست میداری او را و خوشنودی باو از آنکه خواند ترا بآن و می پذیری قرار او خواندن او را و لازم است بر تو

اَن لا تُخَيِّبَ سائِلَكَ وَاَسئَلُكَ بِكُلِّ اسمٍ هُوَ لَكَ فِي التَّوريةِ وَالاِنجيلِ وَالزَّبُورِ وَالفُرقانِ
آنکه نا امید نکنی سؤال کننده خود را و میخواهم ترا بهر نامیکه او برای تو است در توریة و انجیل و زبور و فرقان

وَبِكُلِّ اسمٍ دَعاكَ بِهِ حَمَلَةُ عَرشِكَ وَمَلائِكَةُ سَمواتِكَ وَجَميعُ الاَصنافِ مِن خَلقِكَ مِن نَبِيٍّ

اَو صِدّيقٍ اَو شَهيدٍ وَبِحَقِّ الرّاغِبينَ اِلَيكَ المُتَقَرِّبينَ مِنكَ المُتَعَوِّذينَ بِكَ وَبِحَقِّ مُجاوِري بَيتِكَ

الحَرامِ حُجّاجاً وَمُعتَمِرينَ وَمُقَدِّسينَ وَالمُجاهِدينَ في سَبيلِكَ وَبِحَقِّ كُلِّ عَبدٍ مُتَعَبِّدٍ لَكَ

في بَرٍّ اَو بَحرٍ اَو سَهلٍ اَو جَبَلٍ اَدعُوكَ دُعاءَ مَن قَدِ اشتَدَّت فاقَتُهُ وَكَثُرَت ذُنُوبُهُ وَعَظُمَ جُرمُهُ

وَضَعُفَ كَدحُهُ دُعاءَ مَن لا يَجِدُ لِنَفسِهِ سادّاً وَلا لِضَعفِهِ مُقَوِّياً وَلا لِذَنبِهِ غافِراً غَيرَكَ هارِباً
و سست باشد سعی او مانند دعای کسیکه نیابد برای نفس خود بازدارنده و برای ناتوانی خود قوت و برای گناه خود آمرزنده غیر تو گریزنده

اِلَيكَ مُتَعَوِّذاً بِكَ مُتَعَبِّداً لَكَ غَيرَ مُستَكبِرٍ وَلا مُستَنكِفٍ خائِفاً بائِساً فَقيراً مُستَجيراً بِكَ
بسوی تو پناه برنده بتو عبادت کننده مر ترا غیر گردن کش و نه ننگ دارنده ترسان محتاج زنهار جوینده بتو

اَسئَلُكَ بِعِزَّتِكَ وَعَظَمَتِكَ وَجَبَرُوتِكَ وَسُلطانِكَ وَبِمُلكِكَ وَبَهائِكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَبِآلائِكَ
سؤال میکنم بعزت تو و بزرگی تو و بزرگواری و غلبه تو و پادشاهی تو و بخشش تو و کرم تو و نعمتهای تو

وَحُسنِكَ وَجَمالِكَ وَبِقُوَّتِكَ عَلى ما اَرَدتَ مِن خَلقِكَ اَدعُوكَ يا رَبِّ خَوفاً وَطَمَعاً وَرَهبَةً

وَرَغبَةً وَتَخَشُّعاً وَتَمَلُّقاً وَتَضَرُّعاً وَاِلحافاً وَاِلحاحاً خاضِعاً لَكَ لا اِلهَ اِلّا اَنتَ وَحدَكَ

لا شَريكَ لَكَ يا قُدُّوسُ يا قُدُّوسُ يا قُدُّوسُ يا اَللهُ يا اَللهُ يا اَللهُ يا رَحمنُ يا رَحمنُ يا رَحمنُ يا رَحيمُ

يا رَحيمُ يا رَحيمُ يا رَبِّ يا رَبِّ يا رَبِّ اَعُوذُ بِكَ يا اَللهُ الواحِدُ الاَحَدُ الصَّمَدُ الوِترُ المُتَكَبِّرُ

المُتَعالُ وَاَسئَلُكَ بِجَميعِ ما دَعَوتُكَ وَبِاَسمائِكَ الَّتي تَملَأُ اَركانَكَ كُلَّها اَن تُصَلِّيَ عَلى

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغفِر لي ذَنبي وَارحَمني وَاَوسِع عَلَيَّ مِن فَضلِكَ العَظيمِ وَتَقَبَّل مِنّي شَهرَ رَمَضانَ

وصيامه وقيامه وفرضه ونوافله واغفر لي وارحمني واعف عني ولا تجعله آخر شهر رمضان

و روزه او و قیام او و واجب او را و مستحب او را و بیامرز مرا و رحم کن مرا و بگذر از من و مگردان او را آخر رمضان

صمته لك وعبدتك فيه ولا تجعل وداعي اياه وداع خروجي من الدنيا اللهم اوجب لي

که روزه داشتم برای تو و پرستیدم ترا در آن ماه و مگردان وداع من او را وداع بیرون رفتم از دنیا خداوندا واجب کن

من رحمتك ومغفرتك ورضوانك وجنتك افضل ما اعطيت احدا ممن عبدك فيه

برای من از رحمت خود و آمرزش خود و خوشنودی تو و بهشت تو بهتر آنچه عطا کردی یکی از آنکه پرستید ترا در آن

اللهم لا تجعلني اخسر من سألك فيه واجعلني ممن اعتقته فيه من النار وغفرت

خداوندا مگردان زیانکارتر از آنکه سؤال کرد ترا در آن و بگردان مرا از آنکه آزاد کرده او را در آن ماه از آتش و آمرزیدی

له ما تقدم من ذنبه وما تأخر واوجبت له افضل ما رجاك وامل منك يا ارحم الراحمين

او را آنچه پیش گذشته از گناه و آنچه پس مانده و واجب کرده مر او را بهتر آنچه امید داشت و آرزو کرد از تو ای بخشنده‌ترین

اللهم ارزقني العود في صيامه لك وعبادتك فيه واجعلني ممن كتبته في هذا الشهر

خداوندا روزی کن مرا بازگشت در روزه آن ماه مر ترا و پرستش تو در آن ماه و بگردان مرا از آنکه نوشته او را در این ماه

من حجاج بيتك الحرام المبرور حجهم المغفور لهم ذنبهم المتقبل عملهم آمين آمين آمين

از حجاج خانه محترم تو مقبول شده حج ایشان آمرزیده شده مر ایشان را گناه ایشان پذیرفته گردانیده شده عمل ایشان بپذیر

رب العالمين اللهم لا تدع لي فيه ذنبا الا غفرته ولا خطيئة الا محوتها ولا عثرة

پروردگار جهانیان خداوندا مگذار برای من در این ماه گناهی مگر آنکه بیامرزی او را و نه خطائی مگر آنکه محو کنی او را و نه لغزشی

الا اقلتها ولا دينا الا قضيته ولا عيلة الا اغنيتها ولا هما الا فرجته ولا فاقة

مگر آنکه درگذری از او و نه قرضی مگر ادا کنی او را و نه درویشی مگر بی‌نیاز کنی او را و نه اندوهی مگر گشایش دهی او را و نه حاجتی

الا سددتها ولا عريانا الا كسوته ولا مرضا الا شفيته ولا داء الا اذهبته ولا حاجة عريانا

مگر بر بندی او را و نه برهنه‌ای مگر بپوشانی او را و نه بیماری مگر شفا دهی او را و نه دردی مگر آنکه ببری او را و نه حاجتی

من حوائج الدنيا والآخرة الا قضيتها على افضل املي ورجائي فيك يا ارحم الراحمين

از حاجتهای دنیا و آخرت مگر آنکه روا کنی او را بهتر از آرزویم و امید من در تو ای بخشنده‌ترین بخشندگان

اللهم لا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا ولا تذلنا بعد اذ اعززتنا ولا تضعنا بعد اذ رفعتنا

خداوندا میل مده دلهای ما را بعد از آنکه راه نمودی مرا و خوار مکن ما را پس از آنکه ارجمند کردی مرا و پست مکن ما را بعد از بلند کردن

ولا تهنا بعد اذ اكرمتنا ولا تفقرنا بعد اذ اغنيتنا ولا تمنعنا بعد اذ اعطيتنا ولا تحرمنا

و خوار مکن ما را بعد از آنکه گرامی داشتی مرا و محتاج مکن ما را بعد از آنکه بی‌نیاز کردی و دور مکن ما را پس از آنکه بخشیدی مرا و محروم مکن ما را

بعد اذ رزقتنا ولا تغير شيئا من نعمك علينا واحسانك الينا لشيء كان من ذنوبنا ولا

پس از آنکه روزی کردی ما را و تغییر مده چیزی را از نعمت خود بر ما و احسان خود بسوی ما برای چیزی که باشد از گناهان ما و نه

لما هو كائن منا فان في كرمك وعفوك وفضلك سعة لمغفرة ذنوبنا فاغفر لنا وتجاوز

برای آنچه او باشد از ما پس بدرستیکه در کرم تو و عفو تو و فضل تو گشایش مر آمرزش گناهان ما پس بیامرز ما را و درگذر

عنا ولا تعاقبنا عليها يا ارحم الراحمين اللهم اكرمني في مجلسي هذا كرامة لا تهنني

از ما و عقوبت مکن ما را بر آن ای بخشنده‌ترین بخشندگان خداوندا گرامی دار مرا در مجلس من این مجلس گرامی که خوار نکنی مرا

بعدها

بَعْدَهَا اَبَدًا وَاَعِزَّنِی عِزًّا لَا اَذِلُّ بَعْدَهُ اَبَدًا وَعَافِنِی عَافِیَةً لَا تَبْتَلِینِی بَعْدَهَا اَبَدًا وَارْفَعْنِی
پس از آن هرگز و عزیز کن مرا عزتی که خوار نمی‌شوم بعد از آن هرگز و عافیت ده مرا عافیتی که مبتلا نکنی مرا بعد از آن و بلند گردان

رِفْعَةً لَا تَضَعُنِی بَعْدَهَا اَبَدًا وَاصْرِفْ عَنِّی شَرَّ کُلِّ شَیْطَانٍ مَرِیدٍ وَشَرَّ کُلِّ جَبَّارٍ عَنِیدٍ وَ
بلندی که پست نکنی مرا بعد از آن هرگز و بگردان از من شر هر دیو سرکشی و شر هر متکبر دشمنی و

شَرَّ کُلِّ قَرِیبٍ اَوْ بَعِیدٍ وَشَرَّ کُلِّ صَغِیرٍ اَوْ کَبِیرٍ وَشَرَّ کُلِّ دَابَّةٍ اَنْتَ اٰخِذٌ بِنَاصِیَتِهَا اِنَّ رَبِّی
و شر هر نزدیکی یا دوری و شر هر خوردی یا بزرگی و شر هر جنبنده که تو گیرنده موی پیشانی او بدرستیکه پروردگارم

عَلٰی صِرَاطٍ مُسْتَقِیمٍ اَللّٰهُمَّ مَا کَانَ فِی قَلْبِی مِنْ شَکٍّ اَوْ رِیبَةٍ اَوْ جُحُودٍ اَوْ قُنُوطٍ اَوْ فَرَحٍ اَوْ مَرَحٍ
بر راه راستست خدایا آنچه بود در دل من از شک یا شبهه یا انکار یا نومیدی یا شادی یا بازیدنی

اَوْ بَطَرٍ اَوْ بَذَخٍ اَوْ خُیَلَاءَ اَوْ رِیَاءٍ اَوْ سُمْعَةٍ اَوْ شِقَاقٍ اَوْ نِفَاقٍ اَوْ کُفْرٍ اَوْ فُسُوقٍ اَوْ مَعْصِیَةٍ
یا گردنکشی یا چیرائی یا کبر یا ریاء یا سمعه یا بدبختی یا دوری یا ناسپاسی یا نافرمانی یا نافرمانی

اَوْ شَیْءٍ لَا تُحِبُّ عَلَیْهِ وَلِیًّا لَکَ فَاَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَمْحُوَهُ مِنْ قَلْبِی
یا چیزی که دوست نداری بر آن دوستی مر تراپس سؤال میکنم ترا اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه محو کنی او را از دل من

وَتُبَدِّلَنِی مَکَانَهُ اِیْمَانًا بِوَعْدِکَ وَرِضًا بِقَضَائِکَ وَوَفَاءً بِعَهْدِکَ وَوَجَلًا مِنْکَ وَزُهْدًا
و بدل کنی بجای او ایمان بوعده تو و خوشنودی بحکم تو و وفا نمودن به پیمان تو و ترسیدن از تو و بی‌رغبتی

فِی الدُّنْیَا وَرَغْبَةً فِیمَا عِنْدَکَ وَثِقَةً بِکَ وَطُمَأْنِینَةً اِلَیْکَ وَتَوْبَةً نَصُوحًا اِلَیْکَ اَللّٰهُمَّ
در دنیا و رغبت در آنچه نزد تست و اعتماد بتو و آرام گرفتن بسوی تو و بازگشت خالص بسوی تو خداوندا

اِنْ کُنْتَ بَلَّغْتَنَاهُ وَاِلَّا فَاَخِّرْ عَنَّا اٰجَالَنَا اِلٰی قَابِلٍ حَتّٰی تُبَلِّغَنَاهُ فِی یُسْرٍ مِنْکَ وَعَافِیَةٍ یَا اَرْحَمَ
اگر بوده باشی که رسانیده باشی او را و اگر نه پس انداز از اجلهای ما را تا سال آینده تا آنکه برسانی ما را بآن در آسانی از تو و عافیتی ای بخشنده‌ترین

الرَّاحِمِینَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ کَثِیرًا وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ عَلَیْهِمْ و در جمعهٔ آخر نیز وداع
بخشندگان و رحمت خدا بر محمد و آل او بسیار و رحمت خدا و برکت‌های او بر ایشان اجمعین باید بنیست و

از جابر بن عبد الله انصاری منقولست که گفت رفتم بخدمت حضرت رسول صلعم در جمعهٔ آخر ماه رمضان
چون نظر آنحضرت بر من افتاد فرمود ای جابر این آخر جمعهٔ ایست از ماه رمضان پس او را وداع کن و بگو اللّٰهم

لَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِیَامِنَا اِیَّاهُ فَاِنْ جَعَلْتَهُ فَاجْعَلْنِی مَرْحُومًا وَلَا تَجْعَلْنِی مَحْرُومًا
مگردان آخر عهد ما روزه داشتن از ما از آن پس اگر گردانیده او را پس بگردان مرا از رحمت کرده شده و مگردان مرا محروم

زیرا که هر که این دعا را در آن روز بخواند بیکی از دو خصلت نیکو ظفر میابد یا برسیدن ماه رمضان
آینده یا بآمرزش خدا و رحمت وی انتهی و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق ع منقولست که هر که در شب
آخر ماه مبارک رمضان اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِیَامِی لِشَهْرِ رَمَضَانَ وَاَعُوذُ بِکَ اَنْ یَطْلُعَ
این دعا را بخواند خدایا مگردان این را آخر عهد از روزه داشتنم مر ماه رمضان و پناه میبرم بتو از اینکه طلوع

فَجْرُ هٰذِهِ اللَّیْلَةِ اِلَّا وَقَدْ غَفَرْتَ لِی خدا پیش از صبح او را بیامرزد و او را توبه و انابه اَللّٰهُمَّ اِنِّی
کند صبح این شب مگر آنکه آمرزیده باشی مرا روزی کند و ایضاً سنتست که این دعا را بخواند بار خدایا

اَسْئَلُکَ بِاَحَبِّ مَا دُعِیتَ بِهِ وَاَرْضٰی مَا رَضِیتَ بِهِ عَنْ مُحَمَّدٍ وَعَنْ اَهْلِ بَیْتِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمُ
بدرستیکه من میخواهم ترا بدوست‌ترین آنچه خوانده شده بآن و پسندیده‌ترین آنچه خوشنودی بآن از محمد و از خانه محمد بر او و بر ایشان

السّلام ان تصلّی علیه و علیهم و لا تجعل وداع شهری هذا وداع خروجی من الدنیا
درود | انکه رحمت فرستی برآن و برایشان | و مگردان وداع ماه مرا همین وداع بیرون رفتن مرا از دنیا

و لا وداع آخر عبادتک و وفّقنی فیه للیلة القدر و اجعلها لی خیرا من الف شهر
و نه وداع آخر عبادت تو و توفیق ده مرا در آن برای شب قدر و بگردان او را برای من بهتر از هزار ماه

مع تضاعف الاجر و الاجابة و العفو عن الذنب برضی الربّ و از جمله چیزها یکه سنّتست در شب آخر آزاد
با زیاد شدن مزد و اجابت و گذشتن از گناه بخشنودی پروردگار

کردن بندها است زیرا که شبی است که خدا بندهٔ بسیار از آتش جهنم آزاد میکرداند هر گاه بندهٔ ضعیفی
فرومایه بندگان از قید رقیت آزاد کند امید هست که خداوند قادر بیزوال با آن همه سعت و کمال
او را از آتش جهنم آزاد کرداند و نام او را از جرائد عاصیان محو نماید چنانچه منقولست که حضرت امام زین
العابدین ع بندها که در عرض سال تحصیل مینمود تا بیست نفر و بانه و کم در شب آخر ماه رمضان آزاد می
نمود و میفرمود شما ها را آزاد کردم با امید آنکه خداوند رحیم از تقصیرات من در گذرد و مرا از عذاب جهنم آزاد
کرداند و چون روز عید میشد جایزهای عظیم با ایشان میبخشید که ایشان بی نیاز باشند از سؤال
کردن از مردم و میگفت که خدا در هر شب ماه رمضان در هنگام افطار هفتاد هزار هزار کس را آزاد می کند
از آنها که مستوجب جهنم شده باشند و در شب آخر مثل آنچه در جمیع ماه آزاد کرده است آزاد میکند و حضرت
هیچ غلام و کنیز را زیاده از یکسال خدمت نفرموده و در روز عرفه در عرفات نیز بندهای خود را آزاد
میفرمود و در روایتی وارد شده است که سنّتست که در شب آخر سورهٔ انعام و کهف و یس بخوانند و صد مرتبه
بگویند استغفر الله و اتوب الیه فصل هفتم در دعاهای مخصوص دههٔ آخر ماه مبارک است
بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که آنحضرت در هر شب از شبهای دههٔ آخر این دعا را میخواندند

اللّهمّ انّک قلت فی کتابک شهر رمضان الّذی انزل فیه القرآن هدی للنّاس و
بار خدایا بدرستیکه تو گفتهٔ در کتاب خود که ماه رمضان است آنکه فرو فرستاده در آن قرآن راهنما برای مردمان

بیّنات من الهدی و الفرقان فعظّمت حرمة شهر رمضان بما انزلت فیه القرآن و
و آیتهای روشن از رهنما و جدا کننده حق از باطل پس بزرگ کردی حرمت ماه رمضان را بآنچه فرو فرستادی در آن قرآن را

خصصته بلیلة القدر و جعلتها خیرا من الف شهر اللّهمّ و هذه ایّام شهر رمضان
و مخصوص کرد او را بشب قدر و گردانید او را بهتر هزار ماه خدایا و این روزهای ماه رمضان

قد انقضت و لیالیه قد تصرّمت و قد صرت یا الهی منه الی ما انت اعلم به منّی و احصی
بتحقیق بپایان رسیده و شبهای او بتحقیق بریده و بتحقیق گردیدم ای خدای من از آن بآنچه تو داناتری از من و ضبط کننده

لعدده من الخلق اجمعین فاسئلک بما سئلک به ملئکتک المقرّبون و انبیاؤک
مر شماره آنرا از خلق همه پس سؤال میکنم ترا بآنچه سؤال کردی ترا بآن فرستادگان مقرب و پیغمبران تو

المرسلون و عبادک الصّالحون ان تصلّی علی محمّد و آل محمّد و ان تفکّ رقبتی من النّار
فرستاده شده و بندگان شایسته انکه رحمت فرستی بر محمد و آل و آنکه آزاد کنی گردن مرا از آتش

وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَاَنْ تَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِالْاَمْنِ يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ هَوْلٍ اَعْدَدْتَهُ
ودر آوری مرا ببهشت برحمت خود و آنکه بخشش کنی برمن به ایمنی از روز ترس از هر ترسی که آماده

لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ اِلٰهِي اَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَبِجَلالِكَ الْعَظِيمِ اَنْ يَنْقَضِيَ اَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ
کرده او را روز رستخیز خدایا پناه میبرم بذات بزرگوار تو و ببزرگواری تو که بزرگ است اینکه بپایان رسد روزهای ماه رمضان

وَلَيٰالِيهِ وَلَكَ قِبَلِي تَبِعَةٌ اَوْ ذَنْبٌ تُؤَاخِذُنِي بِهِ اَوْ خَطِيئَةٌ تُرِيدُ اَنْ تَقْتَصَّهَا مِنِّي لَمْ تَغْفِرْهَا لِي
و شبهای آن و مر تراست پیش از من وبالی یا گناهی که مواخذه کنی مرا بآن از خطائیکه اراده کنی آنرا که تلافی نمائی آنرا از من که نیامرزی آنرا

سَيِّدِي سَيِّدِي سَيِّدِي اَسْئَلُكَ يَا لا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اِذْ لا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اِنْ كُنْتَ رَضِيتَ عَنِّي فِي
ای بزرگ من ای بزرگ من ای بزرگ من میخواهم ترا ای نیست خدائی مگر تو چون نیست خدائی مگر تو اگر خوشنود باشی از من در

هٰذَا الشَّهْرِ فَازْدَدْ عَنِّي رِضًا وَاِنْ لَمْ تَكُنْ رَضِيتَ عَنِّي فَمِنَ الْآنَ فَارْضَ عَنِّي يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
این ماه پس فزون کن از من خوشنودیرا اگر نباشد خوشنودی از من پس حالا خوشنود شو از من ای بخشنده ترین بخشندگان

يَا اَللّٰهُ يَا اَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ وبسیار میگفتند يَا مُلَيِّنَ الْحَدِيدِ
ای خدا ای یگانه ای بی‌نیاز ای آنکه نزاده و نزائیده شده و نباشد مر او را همتا احدی ای نرم کننده آهن

لِداوُدَ عَلَيْهِ السَّلامُ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْكُرَبِ الْعِظَامِ عَنْ اَيُّوبَ عَلَيْهِ السَّلامُ اَيْ مُفَرِّجَ هَمِّ
برای داود براو درود ای رفع کننده اندوه و بدحالی بزرگ از ایوب براو درود ای گشایش دهنده هم

يَعْقُوبَ عَلَيْهِ السَّلامُ اَيْ مُنَفِّسَ غَمِّ يُوسُفَ عَلَيْهِ السَّلامُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا اَنْتَ اَهْلُهُ
یعقوب براو درود ای گشاینده غم یوسف براو درود رحمت فرست بر محمد و آل چنانکه تو سزاوار

اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ وَافْعَلْ بِي مَا اَنْتَ اَهْلُهُ وَلا تَفْعَلْ بِي مَا اَنَا اَهْلُهُ وبسند معتبر
رحمت فرستی و برایشان همه و بکن با من آنچه تو سزاوار آنی و مکن با من آنچه سزاوارم آنرا
دیگر از حضرت

منقولستکه هرکه در هرشب از شبهای اَعُوذُ بِجَلالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ اَنْ يَنْقَضِيَ عَنِّي شَهْرُ رَمَضَانَ
دهه آخر اینندعا را بخوانند
پناه میبرم ببزرگواری ذات بزرگ تو اینکه تمام شود از من رمضان

اَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هٰذِهِ وَبَقِيَ لَكَ عِنْدِي تَبِعَةٌ اَوْ ذَنْبٌ تُعَذِّبُنِي عَلَيْهِ يَوْمَ اَلْقاكَ
یا طلوع کند صبح از شب من این و باقی مانده برای تو نزد من وبالی یا گناهی که عذاب کنی مرا براو در روز ملاقات

وبسند معتبر در هر شب از دهه آخر دعای مخصوصی از حضرت صادق ع وارد شده است و بر مطالب دنیا و آخرت مشتملست دعای شب بیست و یکم يَا مُولِجَ اللَّيْلِ فِي النَّهارِ
ای درآورنده شب در روز

وَيا مُولِجَ النَّهارِ فِي اللَّيْلِ وَمُخْرِجَ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجَ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ يا رازِقَ مَنْ
وای درآورنده روز در شب و بیرون آورنده زنده از مرده و بیرون آورنده مرده از زنده ای روزی دهنده مر کسی را

يَشاءُ بِغَيْرِ حِسابٍ يا اَللّٰهُ يا رَحْمٰنُ يا اَللّٰهُ يا رَحِيمُ يا اَللّٰهُ يا اَللّٰهُ يا اَللّٰهُ يا اَللّٰهُ يا اَللّٰهُ
که خواهی بی حساب ای خدا ای بخشنده ای خدا ای مهربان ای خدا ای خدا ای خدا ای خدا ای خدا

يا اَللّٰهُ لَكَ الْاَسْماءُ الْحُسْنٰى وَالْاَمْثالُ الْعُلْيا وَالْكِبْرِياءُ وَالْآلاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ
ای خدا مر تراست نامهای نیکو و مثلهای بلند و بزرگواری و نعمتها سئوال میکنم ترا که رحمت فرستی

عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَداءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَداءِ
بر محمد و آل محمد و اینکه گردانی نام مرا در این شب در زمره نیکبختان و روح مرا با شهیدان

وَاِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَاِيمَاناً يُذْهِبُ
ونیکوئی مرا در علیین و بدیهای مرا آمرزیده شود وانکه ببخشی مرا یقینی که بر بشر کنی از دل من و ایمانیکه ببرد
الشَّكَّ عَنِّي وَرِضاً بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
شکرا از من و خوشنود کنی بانچه قسمت کردی و بده ما را در دنیا نیکی و در آخرت نیکی و نگاهدار ما را از عذاب آتش
الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ
سوزان و روزی کن مرا در این ذکر تو و شکر تو و خواهش بسوی تو و انابه و بازگشت و توفیق
لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ دعای شب بیست و دویم يَا سَالِخَ النَّهَارِ مِنَ اللَّيْلِ
مرانچه توفیق دادی بر محمد و آل محمد بر او و بر ایشان درود ای بیرون کشنده روز از شب
فَاِذَا نَحْنُ لَهُ مُظْلِمُونَ وَمُجْرِيَ الشَّمْسِ لِمُسْتَقَرِّهَا بِتَقْدِيرِكَ يَا عَزِيزُ يَا عَلِيمُ وَمُقَدِّرَ الْقَمَرِ مَنَازِلَ
پس چون در تاریکی باشیم و روان‌کننده آفتاب بر قرارگاه خود باندازه تو ای غالب ای دانا و تقدیر کننده ماه در منزلهای خود
حَتَّى عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ وَوَلِيَّ كُلِّ نِعْمَةٍ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ
تا آنکه گردد مانند ستاخهای خرما ای نور هر نور و نهایت هر خواهش و ولیّ هر نعمت الهی ای بخشنده
يَا اَللّٰهُ يَا قُدُّوسُ يَا اَحَدُ يَا وَاحِدُ يَا فَرْدُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْاَمْثَالُ
الهی ای پاک ای یکتا ای یگانه ای تنها الهی الهی الهی مر تراست نامهای نیکو و داستانهای
الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ
بلند و بزرگواری و نعمتها سؤال میکنم ترا اینکه رحمت فرستی بر محمد و اهل بیت او و اینکه گردانی نام مرا در این شب
فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِي
در زمره نیکبختان و روح مرا با شهیدان و نیکی مرا در علیین و بدی مرا آمرزیده شده و اینکه ببخشی
يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَاِيمَاناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
مرا یقینی که بر بشر کنی بان دل مرا و ایمانی که ببرد شکرا از من و خوشنود کنی مرا بانچه قسمت کردی و بده ما را در دنیا نیکی
وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ
و در آخرت نیکی و نگاهدار ما را از عذاب آتش سوزان و روزی کن مرا در آن یاد تو و شکر تو و خواهش
اِلَيْكَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ دعای
بسوی تو و انابه و بازگشت و توفیق مرانچه توفیق دادی مر محمد و آل محمد بر او و بر ایشان درود شب
بیست و سیم يَا رَبَّ لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَجَاعِلَهَا خَيْراً مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ وَرَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْجِبَالِ
ای پروردگار شب قدر و گرداننده آن بهتر از هزار ماه و پروردگار شب و روز و کوهها
وَالْبِحَارِ وَالظُّلَمِ وَالْاَنْوَارِ وَالْاَرْضِ وَالسَّمَاءِ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا اَللّٰهُ
و دریاها و تاریکیها و روشنیها و زمین و آسمان ای نگارنده ای صورت گر ای مهربان ای بخشنده الهی
يَا رَحْمٰنُ يَا اَللّٰهُ يَا قَيُّومُ يَا اَللّٰهُ يَا بَدِيعُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْاَمْثَالُ
ای بخشنده الهی ای توانا الهی ای بدیع کننده الهی الهی الهی مر تراست نامهای نیکو و داستانهای
الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ
بلند و بزرگواری و نعمتها میخواهم ترا اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه گردانی نام مرا در این شب

اللیلة فی السعداء وروحی مع الشهداء واحسانی فی علیین واسائتی مغفورة
وان تهب لی یقینا تباشر به قلبی وایمانا یذهب الشک عنی ورضا بما قسمت لی وآتنا فی الدنیا
حسنة وفی الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحریق وارزقنی فیها ذکرک وشکرک
والرغبة الیک والانابة والتوبة والتوفیق لما وفقت له محمدا وآل محمد صلواتک
علیه وعلیهم دعای شب بیست و چهارم یا فالق الاصباح ویا جاعل اللیل سکنا والشمس والقمر
حسبانا یا عزیز یا علیم یا ذا المن والطول والقوة والحول والفضل والانعام یا ذا
الجلال والاکرام یا الله یا رحمن یا الله یا فرد یا وتر یا الله یا ظاهر یا باطن یا حی لا اله
الا انت لک الاسماء الحسنی والامثال العلیا والکبریاء والآلاء اسئلک ان تصلی
علی محمد وآل محمد وان تجعل اسمی فی هذه اللیلة فی السعداء وروحی مع الشهداء و
احسانی فی علیین واسائتی مغفورة وان تهب لی یقینا تباشر به قلبی وایمانا یذهب الشک
عنی ورضا بما قسمت لی وآتنا فی الدنیا حسنة وفی الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحریق
وارزقنی فیها ذکرک وشکرک والرغبة الیک والانابة والتوبة والتوفیق لما وفقت له محمدا وآل
محمد صلواتک علیه وعلیهم دعای شب بیست و پنجم یا جاعل اللیل لباسا والنهار معاشا والارض
مهادا والجبال اوتادا یا الله یا قاهر یا الله یا جبار یا الله یا سمیع یا الله یا قریب یا الله یا
مجیب یا الله یا الله لک الاسماء الحسنی والامثال العلیا والکبریاء والآلاء اسئلک
ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تجعل اسمی فی هذه اللیلة فی السعداء وروحی مع الشهداء

وَاِحْسانى فى عِلِّيّينَ وَاِسائَتى مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لى يَقيناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبى وَايماناً يُذْهِبُ الشَّكَّ

واحسان مرا در علیین وبدیهای مرا آمرزیده شده وانکه بخشی برای یقینی که مباشر کنی بآن دل مرا وایمانی که ببرد شک را

عَنّى وَرِضاً بِما قَسَمْتَ لى وَآتِنا فِى الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِى الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ الْحَريقِ

از من وخوشنودی بآنچه قسمت کرده برایمن وبده ما را در دنیا نیکی ودر آخرت نیکی ونگاه دار ما را از عذاب آتش سوزان

وَارْزُقْنى فيها ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفيقَ لِما وَفَّقْتَ

وروزی کن مرا در این روزها یاد تو وشکر تو وخواهش بسوی تو وانابه وبازگشت وتوفیق هر آنچه توفیق دادی

فيهِ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلامُ دعای شب بیست وششم يا جاعِلَ اللَّيْلِ وَالنَّهارِ آيَتَيْنِ يا مَنْ مَحى

بر محمد وآل محمد براو وبرایشان درود ای گرداننده شب وروز دو نشانه ای آنکه زایل

آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلَ آيَةَ النَّهارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْلاً مِنْهُ وَرِضْواناً يا مُفَصِّلَ كُلِّ شَىْءٍ تَفْصيلاً

گردانید نشانه شب را وگردانید نشانه روز روشنی دهنده تا طلب کنید بخشش از او وخوشنودی ای بیان کننده هر چیز بیان کردنی

يا اَللهُ يا ماجِدُ يا وَهّابُ يا اَللهُ يا جَوادُ يا اَللهُ يا اَللهُ لَكَ الْاَسْماءُ الْحُسْنى وَالْاَمْثالُ الْعُلْيا

ایخدا ای بزرگ ای بخشنده ایخدا ای جشنده ایخدا ایخدا مر تراست نامهای نیکو ودانستهای بلند

وَالْكِبْرِياءُ وَالْآلاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمى فى هذِهِ اللَّيْلَةِ فِى

وبزرگواری ونعمتها میپرسم ترا آنکه رحمت فرستی بر محمد وآل محمد وانکه گردانی نام مرا در این شب در

السُّعَداءِ وَرُوحى مَعَ الشُّهَداءِ وَاِحْسانى فى عِلِّيّينَ وَاِسائَتى مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لى يَقيناً

زمره نیکبختان وروح مرا با شهیدان واحسان مرا در علیین وبدیهای مرا آمرزیده شده وانکه بخشی مرا یقینی

تُباشِرُ بِهِ قَلْبى وَايماناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنّى وَتُرْضِيَنى بِما قَسَمْتَ لى وَآتِنا فِى الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِى الْآخِرَةِ

که مباشر کنی دل مرا وایمانیکه ببرد شک را از من وخوشنود کنی مرا بآنچه بهره داده مرا وبده ما را در این دنیا نیکی ودر آخرت

حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ الْحَريقِ وَارْزُقْنى فيها ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنابَةَ

نیکی ونگاه دار ما را عذاب آتش سوزان وروزی کن مرا در آن یاد تو وشکر تو وخواهش بسوی تو وانابه

وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفيقَ لِما وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلامُ دعای شب بیست وهفتم يا مادَّ الظِّلِّ وَلَوْ شِئْتَ

وتوبه وتوفیق هر آنچه داده محمد وآل محمد براو وبرایشان درود ای کشنده سایه واگر خواهی

جَعَلْتَهُ ساكِناً وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَليلاً ثُمَّ قَبَضْتَهُ اِلَيْكَ قَبْضاً يَسيراً يا ذَا الْحَوْلِ وَالطَّوْلِ

میگردانی اورا ساکن وگردانیدی آفتاب را براو راهنما پس گرفتی اورا بسوی تو گرفتن آسان ایخداوند توانائی ونعمت

وَالْكِبْرِياءِ وَالْآلاءِ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ عالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهادَةِ الرَّحْمنُ الرَّحيمُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ

وبزرگواری ونعمت نیست خدا مگر تو داننده پنهان وآشکارا بخشنده مهربان نیست خدا مگر تو

يا قُدُّوسُ يا سَلامُ يا مُؤْمِنُ يا مُهَيْمِنُ يا عَزيزُ يا جَبّارُ يا مُتَكَبِّرُ يا اَللهُ يا خالِقُ يا بارِئُ يا مُصَوِّرُ

ای منزه ای سلام ای امان دهنده ای غالب ای بزرگوار ای شکسته بند ایخدا ای خالق ای پدید آرنده ای صورت دهنده

يا اَللهُ يا اَللهُ لَكَ الْاَسْماءُ الْحُسْنى وَالْاَمْثالُ الْعُلْيا وَالْكِبْرِياءُ وَالْآلاءُ اَسْئَلُكَ

ایخدا ایخدا مر تراست نامهای نیکو ودانستهای بلند وبزرگواری ونعمتها سؤال میکنم ترا

اَنْ تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمى فى هذِهِ اللَّيْلَةِ فِى السُّعَداءِ وَرُوحى مَعَ الشُّهَداءِ

که رحمت فرستی بر محمد وآل محمد وانکه گردانی نام مرا در این شب در زمره نیکبختان وروح مرا با شهیدان

واحسانی فی علیین واسائتی مغفورة وان تهب لی یقینا تباشر به قلبی وایمانا یذهب الشک
واحسان مرا در علیین و بدیهایمرا آمرزیده و ببخشی مرا یقینی که مباشر گردی با دل مرا و ایمانی که ببرد شک را

عنی وترضینی بما قسمت لی وآتنا فی الدنیا حسنة وفی الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحریق
از من و خشنود داری مرا بآنچه قسمت کردی مرا و بده ما را در دنیا نیکی و در آخرت نیکی و نگاهدار ما را از عذاب آتش سوزان

وارزقنی فیها ذکرک وشکرک والرغبة الیک والانابة والتوبة والتوفیق لما وفقت
و روزی بده مرا در آن ذکر خود و شکر خود و خواهش بسوی تو و بازگشت و توبه و توفیق مرا بآنچه توفیق دادی

له محمدا وآل محمد صلی الله علیه وعلیهم السلام دعای شب بیست و هشتم یا خازن اللیل فی الهواء وخازن
مر او را محمد و آل محمد رحمت فرستد خدا براو و بر ایشان باد درود ای نگاهدارنده شب در هوا و نگاهدارنده

النور فی السماء ومانع السماء ان تقع علی الارض الا باذنه وحابسهما ان تزولا یا
نور در آسمان و بازدارنده آسمان از آنکه بیفتد بر زمین مگر بفرمان او و نگاهدارنده ایشان از آنکه بیفتند ای

علیم یا عظیم یا غفور یا دائم یا الله یا وارث یا باعث من فی القبور یا الله یا الله یا الله لک
دانا ای بزرگ ای آمرزگار ای دائم ای خدا ای میراث برنده ای برانگیزاننده آنکه در قبرها هست ای خدا ای خدا ای خدا مر تراست

الاسماء الحسنی والامثال العلیا والکبریاء والآلاء اسئلک ان تصلی علی محمد وآل
نامهای نیکو و داستانهای بلند و بزرگواری و نعمتها میخواهم ترا که رحمت فرستی بر محمد و آل

محمد وان تجعل اسمی فی هذه اللیلة فی السعداء وروحی مع الشهداء واحسانی فی علیین
محمد و اینکه بگردانی نام مرا در این شب در زمره نیکبختان و روح مرا با شهیدان و احسان مرا در علیین

واسائتی مغفورة وان تهب لی یقینا تباشر به قلبی وایمانا یذهب الشک عنی وترضینی
و بدیهایمرا آمرزیده و اینکه ببخشی مرا یقینی که مباشر گردی با دل مرا و ایمانی که ببرد شک را از من و خشنود داری مرا

بما قسمت لی وآتنا فی الدنیا حسنة وفی الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحریق وارزقنی وارزقنا
بآنچه قسمت کردی مرا و بده ما را در دنیا نیکی و در آخرت نیکی و نگاهدار ما را از عذاب آتش سوزان و روزی بده مرا

فیها ذکرک وشکرک والرغبة الیک والرهبة منک والتوبة والانابة والتوفیق
در آن ذکر خود و شکر خود و خواهش بسوی تو و ترس از تو و توبه و بازگشت و توفیق

لما وفقت له محمدا وآل محمد صلی الله علیه وعلیهم السلام دعای شب بیست و نهم یا مکور اللیل
مرا بآنچه توفیق دادی مر او را محمد و آل محمد رحمت فرستد خدا براو و بر ایشان درود ای بدرآورنده شب

علی النهار ومکور النهار علی اللیل یا علیم یا حکیم یا رب الارباب ویا سید السادات
بر روز و درآورنده روز بر شب ای دانا ای درستکردار ای پروردگار پروردگاران و ای بزرگ

لا اله الا انت یا من هو اقرب الی من حبل الورید یا الله یا الله یا الله لک الاسماء الحسنی
نیست خدائی مگر تو ای آنکه او نزدیکتر است بمن از رگ گردن ای خدا ای خدا ای خدا مر تراست نامهای نیکو

والامثال العلیا والکبریاء والآلاء اسئلک ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تجعل
و داستانهای بلند و بزرگواری و نعمتها میخواهم ترا که رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه بگردانی

اسمی فی هذه اللیلة فی السعداء وروحی مع الشهداء واحسانی فی علیین واسائتی مغفورة
نام مرا در این شب در زمره نیکبختان و روح مرا با شهیدان و احسان مرا در علیین و بدیهای مرا آمرزیده

وان

وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَاِيمَاناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَاٰتِنَا فِي
الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنَا فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ
وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالتَّوْبَةَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ دعای شب سی ام الْحَمْدُ لِلّٰهِ لَا شَرِيكَ لَهُ الْحَمْدُ لِلّٰهِ كَمَا يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ
كَمَا هُوَ اَهْلُهُ يَا قُدُّوسُ يَا نُورُ يَا نُورَ الْقُدُسِ يَا سُبُّوحُ يَا مُنْتَهَى التَّسْبِيحِ يَا رَحْمٰنُ يَا
فَاعِلَ الرَّحْمَةِ يَا اللهُ يَا عَلِيمُ يَا كَبِيرُ يَا اللهُ يَا لَطِيفُ يَا جَلِيلُ يَا اللهُ يَا اللهُ يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ
يَا اللهُ يَا اللهُ يَا اللهُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ اَسْئَلُكَ
اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ
الشُّهَدَاءِ وَاِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي
وَاِيمَاناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَاٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ
وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ

فصل هشتم در بیان نمازهای شبها و دعاهای روزها اگر مشهورات و علما در کتب دعا ذکر کرده اند و نزد فقیر معتبر نیست نماز شب اول چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه توحید شب دوم چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست مرتبه انا انزلناه شب سیم ده رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید چهارم هشت رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه انا انزلناه پنجم دو رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه اللهم صل علی محمد وال محمد ششم چهار رکعت در هر رکعت حمد و سوره تبارک الذی بیده الملک هفتم چهار رکعت در هر رکعت حمد و سیزده مرتبه انا انزلناه هشتم دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و بعد از سلام هزار مرتبه سبحان الله نهم شش رکعت میان نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و هفت مرتبه آیة الکرسی و بعد از اتمام پنجاه

اللهم صل علی محمد وال محمد دهم بیست رکعت در هر رکعت حمد وسه مرتبه توحید یازدهم دو
رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه انا اعطیناك الکوثر دوازدهم هشت رکعت در هر رکعت
حمد وسی مرتبه انا انزلناه سیزدهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید چهاردهم
شش رکعت در هر رکعت حمد وسی مرتبه اذا زلزلت پانزدهم چهار رکعت در دو رکعت حمد اول
بعد از حمد صد مرتبه توحید در دو رکعت دوم پنجاه مرتبه توحید شانزدهم دوازده رکعت
در هر رکعت حمد و دوازده مرتبه الهیکم التکاثر هفدهم دو رکعت در رکعت اول حمد و هر سوره
که خواهد و در رکعت دوم حمد و صد مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه لا اله الا الله هجدهم
چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه انا اعطیناك الکوثر نوزدهم پنجاه رکعت با حمد
و پنجاه مرتبه اذا زلزلت و گویا مراد آن باشد که در هر رکعت یک مرتبه بخواند زیرا که مشکلست در
یک شب هزار و پانصد مرتبه اذا زلزلت خواندن بیستم و بیست یکم و بیست دوم و بیست و سیم
و بیست و چهارم در هر یک هشت رکعت هر سوره که میسر شود بیست و پنجم هشت رکعت در هر رکعت
حمد و ده مرتبه توحید بیست و ششم هشت رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه توحید بیست و هفتم
چهار رکعت در هر رکعت حمد و تبارك الذی بیده الملك و اگر نتواند بیست و پنج مرتبه توحید بخواند
بیست و هشتم شش رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه آیة الکرسی و صد مرتبه توحید و صد مرتبه
کوثر و بعد از نماز صد مرتبه صلوات بر محمد وال محمد بیست و نهم دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه
توحید شب سی ام دوازده رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید و بعد از فارغ شدن صد مرتبه صلوات
بر محمد وال محمد و این نمازها چنانچه مذکور شد هر دو رکعت بیک سلام است و اما دعای روزها از
ابن عباس روایت کرده اند که حضرت رسول صلعم با فضیلت بسیار از برای روزه هر روز ماه مبارک رمضان بیان
فرموده و از برای هر روز دعای مخصوصی با فضیلت و ثواب بسیار اللهم اجعل صیامی فیه صیام
از برای دعا ذکر کرده اند و ما باصل دعا اکتفا مینمائیم دعای روز اول خداوندا بگردان روزه مرا در آن روز روزه
الصائمین وقیامی فیه قیام القائمین ونبهنی فیه عن نومة الغافلین وهب لی جرمی
روزه داران [illegible] ایستادن مرا در آن ایستادگان و بیدار کن مرا از خواب بیخبران و ببخش مرا گناهم
فیه یا اله العالمین واعف عنی یا عافیا عن المجرمین روز دوم اللهم قربنی فیه الی مرضاتك
در این روز ای خدای جهانیان و در گذر از من ای در گذرنده از گناهکاران خداوندا نزدیک کن مرا بخشنودی تو
وجنبنی فیه من سخطك ونقماتك ووفقنی فیه لقراءة آیاتك برحمتك یا ارحم
و دور گردان مرا از خشم تو و عذاب تو و توفیق ده مرا در این ماه مر خواندن آیتهای تو برحمت تو ای رحم کننده
الراحمین روز سیم اللهم ارزقنی فیه الذهن والتنبیه وباعدنی فیه من السفاهة والتمویه
ترین رحم کنندگان خداوندا روزی ده مرا در این ماه زیرکی و آگاهی و دور کن مرا در این ماه از کم خردی
واجعل لی نصیبا من کل خیر تنزل فیه بجودك یا اجود الاجودین روز چهارم اللهم قونی فیه
و بگردان مرا بهره از هر نیکی که فرستادی در آن بجود تو ای بخشنده ترین بخشندگان خداوندا قوت ده مرا

على اقامة امرك واذقني فيه حلاوة ذكرك واوزعني فيه لاداء شكرك بكرمك

بر پا داشتن فرمان تو وبچشان مرا در این ماه شیرینی یاد تو و توفیق ده مرا در این ماه برای ادای شکر تو بکرم تو

واحفظني فيه بحفظك وسترك يا ابصر الناظرين روز پنجم اللهم اجعلني فيه من

ونگاه دار مرا در این ماه بنگهبانی خود وپرده خود ای بیناترین نگرندگان خداوندا بگردان مرا در این ماه از

المستغفرين واجعلني فيه من عبادك الصالحين القانتين واجعلني من اوليائك

آمرزش خواهان وبگردان مرا در این ماه از بندگان شایسته تو فرمانبران وبگردان مرا از دوستان

المقربين برأفتك يا ارحم الراحمين روز ششم اللهم لا تخذلني فيه لتعرض معصيتك ولا

نزدیکان مهربانی ای رحم کننده ترین رحم کنندگان خداوندا خوار مکن مرا در این ماه برای روی آوردن نافرمانی تو

تضربني فيه بسياط نقمتك وزحزحني فيه من موجبات سخطك بمنك واياديك يا

مزن مرا در این ماه بتازیانهای عذاب ودور کن مرا در این ماه از موجبات خشم تو بمنت تو ونعمتهای تو ای

منتهى رغبة الراغبين روز هفتم اللهم اعني على صيامه وقيامه وجنبني فيه من هفواته

نهایت خواهش خواهندگان خداوندا یاری ده مرا بر روزه او وایستادن او ودور کن مرا از لغزشها

واثامه وارزقني فيه ذكرك بدوامه بتوفيقك يا هادي المضلين روز هشتم اللهم ارزقني فيه

وگناهان وروزی بده مرا یاد خود بدوام او بتوفیق تو ای راه نماینده گمراهان خداوندا روزی بده مرا

رحمة الايتام واطعام الطعام وافشاء السلام وصحبة الكرام بطولك يا ملجأ وصحبة

رحمت یتیمان وخورانیدن طعام وظاهر ساختن سلام وصحبت بزرگواران بانعام تو ای پناه

الآملين روز نهم اللهم اجعل لي فيه نصيبا من رحمتك الواسعة واهدني فيه لبراهينك

امیدواران خداوندا بگردان مرا در این ماه بهره از رحمت تو فراخ وراه نما مرا در این ماه مر دلیلهای خود

الساطعة وخذ بناصيتي الى مرضاتك الجامعة بمحبتك يا امل المشتاقين روز دهم اللهم

که بلند است وبگیر موی پیش سر مرا بخشنودی تو فراهم آمده بدوستی تو ای پناه آرزومندان خداوندا

اجعلني فيه من المتوكلين عليك واجعلني فيه من الفائزين لديك واجعلني فيه من

بگردان مرا در این ماه از توکل کنندگان بر تو وبگردان مرا در این ماه از رستگاران نزد تو وبگردان مرا در این ماه از

المقربين اليك باحسانك يا غاية الطالبين روز یازدهم اللهم حبب الي فيه الاحسان و

نزدیکان بسوی تو باحسان تو ای منتهای طالبان خداوندا دوست دار در این ماه احسان و

كره الي فيه الفسوق والعصيان وحرم علي فيه السخط والنيران بعونك يا غياث والصبر

برگردان بمن در این ماه فسق وعصیان وحرام کن بر من در این ماه خشم ونیران بیاری تو ای فریادرس

المستغيثين روز دوازدهم اللهم زيني فيه بالستر والعفاف واسترني فيه بلباس القنوع والكفاف

دادخواهان خداوندا زینت ده مرا به پرده وعفاف وبپوشان مرا در این ماه جامه قناعت

واحملني فيه على العدل والانصاف وآمني فيه من كل ما اخاف بعصمتك يا عصمة الخائفين

وبدار کن مرا در این ماه بر عدل وانصاف وایمن دار مرا از هر آنچه میترسم بعصمت تو ای نگاه دارنده ترسندگان

روز سیزدهم اللهم طهرني فيه من الدنس والاقذار وصبرني فيه على كائنات الاقدار ووفقني

خداوندا پاک کن مرا در این ماه از چرکها وناپاکیها وشکیبا کن مرا در این ماه بر تقدیرات آینده

السالکین

فِيهِ لِلتُّقى وَصُحْبَةِ الْأَبْرارِ بِعَوْنِكَ يا قُرَّةَ عَيْنِ الْمَساكينِ روز اَللّٰهُمَّ لا تُؤاخِذْني فيهِ

ودر آن مر پرهیزکار وصحبت نیکان یاری تو ای روشنی دیده درویشان چهاردهم بارخدایا فرا مگیر مرا در این ماه

بِالْعَثَراتِ وَأَقِلْني فيهِ مِنَ الْخَطايا وَالْهَفَواتِ وَلا تَجْعَلْني فيهِ غَرَضاً لِلْبَلايا وَالْآفاتِ

بلغزشها ودور کن مرا در این ماه از خطاها ولغزشها ومگردان مرا در این ماه نشانه مر بلاها وآفتها

بِعِزَّتِكَ يا عِزَّ الْمُسْلِمينَ روز اَللّٰهُمَّ ارْزُقْني فيهِ طاعَةَ الْخاشِعينَ وَاشْرَحْ فيهِ صَدْري

بعزت تو ای ارجمندی مسلمانان پانزدهم بارخدایا روزی ده مرا در این ماه فرمانبردن فروتنان را وبگشا در آن سینه مرا

بِإِنابَةِ الْمُخْبِتينَ بِأَمانِكَ يا أَمانَ الْخائِفينَ روز اَللّٰهُمَّ وَفِّقْني لِمُوافَقَةِ الْأَبْرارِ وَجَنِّبْني

ببازگشت فروتنان بامان تو ای ایمنی ترسناکان شانزدهم خداوندا توفیق ده مرا موافقت نیکان ودور کن

فيهِ مُرافَقَةَ الْأَشْرارِ وَآوِني فيهِ بِرَحْمَتِكَ إِلى دارِ الْقَرارِ بِإِلٰهِيَّتِكَ يا إِلٰهَ الْعالَمينَ

در این ماه رفاقت بدان وجا بده مرا در این ماه برحمت تو بسوی سرای قرار بخدائی تو ای خدای جهانیان

روز اَللّٰهُمَّ اهْدِني فيهِ لِصالِحِ الْأَعْمالِ وَاقْضِ لي فيهِ الْحَوائِجَ وَالْآمالَ يا مَنْ لا يَحْتاجُ

هفدهم خداوندا راه نما مرا در این ماه مر شایسته کردار وبرآور برای من در این ماه حاجتها وآرزوها ای آنکه محتاج نیست

إِلَى التَّفْسيرِ وَالسُّؤالِ يا عالِماً بِما في صُدُورِ الْعالَمينَ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرينَ روز

بسوی تفسیر وسؤال ای دانا بآنچه در سینه‌های جهانیانست رحمت فرست بر محمد وآل او که پاکانند هجدهم

اَللّٰهُمَّ نَبِّهْني فيهِ لِبَرَكاتِ أَسْحارِهِ وَنَوِّرْ فيهِ قَلْبي بِضِياءِ أَنْوارِهِ وَخُذْ بِكُلِّ أَعْضائي إِلى

خداوندا بیدار کن مرا مر برکتهای سحرهای او وروشن کن در این ماه دلم را بروشنائی نورهای او وفرا گیر همه اعضایم را بسوی

اِتِّباعِ آثارِهِ بِنُورِكَ يا مُنَوِّرَ قُلُوبِ الْعارِفينَ روز اَللّٰهُمَّ وَفِّرْ فيهِ حَظّي مِنْ بَرَكاتِهِ وَسَهِّلْ

پیروی کردن آثار او بنور تو ای روشنی دهنده دلهای شناسایان نوزدهم خداوندا وافر کن در این ماه بهره مرا از برکتهای او

سَبيلي إِلى خَيْراتِهِ وَلا تَحْرِمْني قَبُولَ حَسَناتِهِ يا هادِياً إِلَى الْحَقِّ الْمُبينِ روز اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لي فيهِ

راه مرا بسوی نیکیهای او ونا امید مکن مرا از نیکیهای او ای راه نماینده بسوی حق آشکار بیستم خداوندا بگشا مرا در آن

أَبْوابَ الْجِنانِ وَأَغْلِقْ عَنّي فيهِ أَبْوابَ النّيرانِ وَوَفِّقْني لِتِلاوَةِ الْقُرْآنِ يا مُنْزِلَ السَّكينَةِ

درهای بهشتها وببند از من در آن درهای آتشها را وتوفیق ده مرا مر خواندن قرآن ای فرستنده آرام را

في قُلُوبِ الْمُؤْمِنينَ روز اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لي فيهِ إِلى مَرْضاتِكَ دَليلاً وَلا تَجْعَلْ لِلشَّيْطانِ

در دلهای گرویدگان بیست ویکم خداوندا بگردان مرا در این ماه بسوی خشنودی تو دلیلی ومگردان شیطان را

فيهِ عَلَيَّ سَبيلاً وَاجْعَلِ الْجَنَّةَ لي مَنْزِلاً وَمَقيلاً يا قاضِيَ حَوائِجِ الطّالِبينَ روز اَللّٰهُمَّ

در این ماه بر من راهی وبگردان بهشت را مر منزلی وبازگشتنی ای برآورنده حاجتهای طالبان بیست ودویم خداوندا

افْتَحْ لي فيهِ أَبْوابَ فَضْلِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ فيهِ بَرَكاتِكَ وَوَفِّقْني فيهِ لِمُوجِباتِ مَرْضاتِكَ

بگشا مرا در این ماه درهای فضل خود وفرو فرست در آن برکتهای تو وتوفیق ده مرا مر موجبات خشنودی تو

وَأَسْكِنّي فيهِ بُحْبُوحاتِ جَنّاتِكَ يا مُجيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرّينَ روز اَللّٰهُمَّ اغْسِلْني فيهِ مِنَ

وساکن گردان مرا در میان بهشتهای خود ای اجابت کننده دعای بیچارگان بیست وسیم خداوندا بشوی مرا در این ماه از

الذُّنُوبِ وَطَهِّرْني فيهِ مِنَ الْعُيُوبِ وَامْتَحِنْ قَلْبي فيهِ بِتَقْوَى الْقُلُوبِ يا مُقيلَ عَثَراتِ الْمُذْنِبينَ

گناهان وپاک کن در این ماه از عیبها وبیازما دل مرا بپرهیزکاری دلها ای درگذرنده لغزشهای گناهکاران

روز بیست و چهارم اللهم انی اسئلک فیه ما یرضیک واعوذ بک مما یؤذیک واسئلک التوفیق فیه لان اطیعک ولا اعصیک یا جواد السائلین روز بیست و پنجم اللهم اجعلنی فیه محبا لاولیائک ومعادیا لاعدائک مستنا بسنة خاتم انبیائک یا عاصم قلوب النبیین روز بیست و ششم اللهم اجعل سعیی فیه مشکورا وذنبی فیه مغفورا وعملی فیه مقبولا وعیبی فیه مستورا یا اسمع السامعین روز بیست و هفتم اللهم ارزقنی فیه فضل لیلة القدر وصیر اموری فیه من العسر الی الیسر واقبل معاذیری وحط عنی الوزر یا رؤفا بعباده الصالحین روز بیست و هشتم اللهم وفر حظی فیه من النوافل واکرمنی فیه باحضار المسائل وقرب فیه وسیلتی الیک من بین الوسائل یا من لا یشغله الحاح الملحین روز بیست و نهم اللهم غشنی فیه بالرحمة وارزقنی فیه التوفیق والعصمة وطهر قلبی من غیاهب التهمة یا رحیما بعباده المؤمنین روز سی‌ام اللهم اجعل صیامی فیه بالشکر والقبول علی ما ترضاه ویرضاه الرسول محکمة فروعه بالاصول بحق سیدنا محمد وآله الطاهرین والحمد لله رب العالمین

مؤلف گوید که در تقدیم و تأخیر دعاها و عبارات هریک در کتب دعوات مختلف ذکر کرده اند چون روایت معتبر نبود متعرض ذکر آنها نشدم و دعای روز بیست و سیم را کفعمی در روز بیست و نهم ذکر کرده است و موافق مذهب شیعه در روز بیست و هفتم و دعای روز بیست و نهم در روز بیست خواندن که انسب باشد والله یعلم

باب چهارم در اعمال لیالی و ایام متبرکه ماه شوال و ماه ذی القعده است از جمله ایام متبرکه ماه شوال روز عید فطر است و شبش از جمله لیالی شریفه است و در فضیلت و ثواب عبادت و احیا آن احادیث بسیار است و از حضرت رسول صلعم منقولست که هر که احیا کند شب عید فطر را نمیرد دل او در روزیکه دلها از بمیرد و از حضرت امام محمد باقر ع مرویست که گفت پدرم علی بن الحسین ع شب عید را احیا میکرد بنماز تا صبح و در تمام آن شب در مسجد میماند و میگفت ای فرزند امشب کمتر از شب قدر نیست و غسل در این شب سنت است و شخصی بخدمت حضرت صادق ع عرض کرد که مردم میگویند آمرزش نازل میشود بر کسیکه روزه دارد ماه رمضان از در شب قدر

حضرت فرمود که کار کرم دشرا میدهند مکر بعد از فارغ شدن از کار و آن شب عید است راوی
گفت چه کار است او را است که در آن شب بکنیم فرمود که چون آفتاب غروب کند غسل بکن و چون فریضه
مغرب و نافلهٔ آنرا بجا آوردی یا ذَا الْمَنِّ وَ الطَّوْلِ یا ذَا الْجُودِ یا مُصْطَفِیَ مُحَمَّدٍ وَ ناصِرَهُ
دستهارا بسوی آسمان بلند کن و بگو — ای خداوند انعام و احسان ای خداوند بخشش ای برگزیننده محمد و یاور او
صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لی کُلَّ ذَنْبٍ اَحْصَیْتَهُ وَ هُوَ عِنْدَکَ فی کِتابٍ مُبینٍ
رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بیامرز مرا هر گناهی که شمرده او را و او نزد تو در کتابی است آشکار
پس بسجود برو و صد مرتبه در سجده بگو اَتُوبُ اِلَی اللّٰهِ پس هر حاجت که داری از خدا طلب کن که انشاء
الله بر آورده است و بسند معتبر منقولست که حضرت امیر المؤمنین ع در شب عید فطر دو رکعت نماز
میکردند و در رکعت اول بعد از حمد هزار مرتبه سورهٔ قل هو الله احد میخواندند پس برکوع و سجود
میرفتند و بعد از سلام بسجده میرفتند و صد مرتبه میگفتند اتوب الی الله پس میگفتند
یا ذَا الْمَنِّ وَ الْجُودِ یا ذَا الْمَنِّ وَ الطَّوْلِ یا مُصْطَفِیَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ پس حاجا
ای خداوند انعام و جود ای خداوند جهان ای برگزیننده محمد رحمت فرستد خدا برو و آل او خود را
از خدا میطلبیدند پس سر از سجود برمیداشتند و میفرمودند بحق آن خداوندی که جانم بد
قدرت او است که هر که این نماز را بکند هر حاجت که از خدا طلبد البته او را عطا کند و اگر
بعدد ریگهای بیابان گناه داشته باشد خدا یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا رَحْمٰنُ یا اَللّٰهُ یا مَلِکُ
بیامرزد و بعد از نماز سنتست که این دعا را بخوانند — ای خدا ای خدا ای خدا ای بخشاینده ای خدا ای پادشاه
یا اَللّٰهُ یا قُدُّوسُ یا اَللّٰهُ یا سَلامُ یا اَللّٰهُ یا مُؤْمِنُ یا اَللّٰهُ یا مُهَیْمِنُ یا اَللّٰهُ یا عَزیزُ یا اَللّٰهُ
ای خدا ای منزه ای خدا ای سالم ای خدا ای ایمنی دهنده ای خدا ای گواهی دهنده ای خدا ای غالب ای خدا
یا جَبّارُ یا اَللّٰهُ یا مُتَکَبِّرُ یا اَللّٰهُ یا خالِقُ یا اَللّٰهُ یا بارِئُ یا اَللّٰهُ یا مُصَوِّرُ یا اَللّٰهُ
ای بکار رسان ای خدا ای بزرگ ای خدا ای آفریننده ای خدا ای پدید آورنده ای خدا ای نگارنده ای خدا
یا عالِمُ یا اَللّٰهُ یا عَظیمُ یا اَللّٰهُ یا عَلیمُ یا اَللّٰهُ یا کَریمُ یا اَللّٰهُ یا حَلیمُ یا اَللّٰهُ یا حَکیمُ
ای دانا ای خدا ای بزرگ ای خدا ای دانا ای خدا ای بزرگوار ای خدا ای بردبار ای خدا ای درست کار
یا اَللّٰهُ یا سَمیعُ یا اَللّٰهُ یا بَصیرُ یا اَللّٰهُ یا قَریبُ یا اَللّٰهُ یا مُجیبُ یا اَللّٰهُ یا جَوادُ یا اَللّٰهُ
ای خدا ای شنونده ای خدا ای بینا ای خدا ای نزدیک ای خدا ای اجابت کننده ای بخشنده ای خدا
یا واحِدُ یا اَللّٰهُ یا وَلِیُّ یا اَللّٰهُ یا وَفِیُّ یا اَللّٰهُ یا مَوْلی یا اَللّٰهُ یا قاضی یا اَللّٰهُ یا سَریعُ
ای یگانه ای خدا ای دوست ای خدا ای وفا کننده ای خدا ای صاحب اختیار ای خدا ای حکم کننده ای خدا ای زود
یا اَللّٰهُ یا شَدیدُ یا اَللّٰهُ یا رَؤُفُ یا اَللّٰهُ یا رَقیبُ یا اَللّٰهُ یا مَجیدُ یا اَللّٰهُ یا جَوادُ یا اَللّٰهُ
ای خدا ای سخت ای خدا ای مهربان ای خدا ای نزدیک ای خدا ای بزرگ ای خدا ای بخشنده ای خدا
یا ماجِدُ یا اَللّٰهُ یا عَلِیُّ یا اَللّٰهُ یا حَفیظُ یا اَللّٰهُ یا مُحیطُ یا اَللّٰهُ یا سَیِّدَ السّاداتِ یا اَللّٰهُ
ای بزرگوار ای خدا ای بلند مرتبه ای خدا ای نگهبان ای خدا ای فرا گیرنده ای خدا ای بزرگ بزرگان ای خدا
یا اَوَّلُ یا اَللّٰهُ یا آخِرُ یا اَللّٰهُ یا ظاهِرُ یا اَللّٰهُ یا باطِنُ یا اَللّٰهُ یا فاخِرُ یا اَللّٰهُ یا قاهِرُ یا اَللّٰهُ
ای اول ای خدا ای آخر ای خدا ای آشکار ای خدا ای پنهان ای خدا ای فخر کننده ای خدا ای غالب

يا ربّاه يا الله يا ربّاه يا الله يا ربّاه يا الله يا ربّاه يا الله يا ربّاه يا ودود يا الله يا نور يا

الله يا دافع يا الله يا مانع يا الله يا فاتح يا الله يا نفّاع يا الله يا جليل يا الله يا جميل

يا الله يا شهيد يا الله يا شاهد يا الله يا حبيب يا الله يا فاطر يا الله يا مطهّر يا الله يا

مالك يا الله يا مقتدر يا الله يا قابض يا الله يا باسط يا الله يا [illegible] يا الله يا مميت يا الله

يا مجيب يا الله يا باعث يا الله يا معطي يا الله يا مفضل يا الله يا منعم يا الله يا حقّ يا الله

يا مبين يا الله يا طبيب يا الله يا محسن يا الله يا مبدئ يا الله يا معيد يا الله يا بارئ يا الله

يا بديع يا الله يا هادي يا الله يا كافي يا الله يا شافي يا الله يا عليّ يا الله يا حنّان يا الله

يا منّان يا الله يا ذا الطول يا الله يا متعالي يا الله يا عدل يا الله يا ذا المعارج يا الله

يا صادق يا الله يا ديّان يا الله يا باقي يا الله يا ذا الجلال يا الله يا ذا الاكرام يا الله يا

معبود يا الله يا محمود يا الله يا صانع يا الله يا معين يا الله يا مكوّن يا الله يا فعّال يا الله

يا لطيف يا الله يا جليل يا الله يا غفور يا الله يا شكور يا الله يا نور يا الله يا حنّان يا الله

يا قدير يا الله يا ربّاه يا الله يا ربّاه يا الله يا ربّاه يا الله يا ربّاه يا الله يا ربّاه يا الله يا ربّا

يا الله يا ربّاه يا الله يا الله اسئلك ان تصلّي على محمّد وآل محمّد وتمنّ عليّ برضاك وتعفو

عنّي بحلمك وتوسّع عليّ من رزقك الحلال الطيّب من حيث احتسب ومن حيث لا احتسب فانّي

عبدك ليس لي احد سواك ولا احد اسئله غيرك يا ارحم الراحمين ما شاء الله لا قوّة الّا

بالله العلي العظيم پس بسجده میروی و میگوئی یا الله یا الله یا الله یا ربّ یا الله یا ربّ یا الله یا ربّ یا الله یا منزل

البرکات بک تنزل کل حاجة اسئلک بکل اسم فی مخزون الغیب عندک والاسماء المشهورات

برکتها بتو فرود آید هر حاجتی درخواهم ترا بهر نامی در نهانی غیب نزد تو و نامهای مشهور

عندک المکتوبة علی سرادق عرشک ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تقبل منی شهر

نزد تو نوشته شده بر سراپردهای عرش که رحمت بر محمد و آل محمد و اینکه بپذیری از من ماه

رمضان وتکتبنی بالوافدین الی بیتک الحرام وتصفح لی عن الذنوب العظام وتستخرج

رمضان و نویسی مرا در زمره واردان بخانه محترم و درگذری مرا از گناه بزرگ و بیرون آوری

یا رب کنوزک یا رحمن و در روایت دیگر بجای هزار مرتبه قل هو الله احد نیز صد مرتبه وارد شده

ای پروردگار گنجهای بخشنده و ایضا سنت مؤکد است که بعد از نماز شام و خفتن و صبح شب عید این تکبیرات را

بجا آورند الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله والله اکبر الله اکبر ولله الحمد الله اکبر علی ما هدانا

خدا بزرگتر است خدا بزرگتر است نیست خدائی مگر خدا و خدا بزرگتر است و مر خدا راست حمد خدا بزرگتر است بر آنچه رهنمود ما را

واما اعمال روز عید پس زکوة فطره واجب مؤکد است و ترکش با تحقق شرایط موجب گناه کبیره است

و شرط قبول روزه ماه مبارک است چنانچه از حضرت صادق منقولست که از تمامی روزه دادن

زکوة است یعنی فطره چنانچه صلوات بر محمد و آل محمد از تمامی نماز است زیرا که هر که روزه بدارد و

زکوة فطره ندهد روزه او مقبول نیست هر گاه عمدا ترک کند و اگر صلوات بر محمد و آل محمد را ترک

کند در تشهد نمازش مقبول نیست و خدا زکوة را پیش از نماز ذکر کرده است در آنجا که فرموده است

قد افلح من تزکی وذکر اسم ربه فصلی یعنی بتحقیق که رستگاری یافت هر که زکوة فطره داد و پروردگار

خود را یاد کرد بآن تکبیرات که مذکور شد پس نماز عید را بجا آورد و چنانچه زکوة مال باعث پاکیزگی مال

میشود و مال از تلف محفوظ میماند چنانکه منقولست که هیچ مال در دریا و صحرا تلف نمیشود مگر بنداد

زکوة و هم چنین فطره زکوة بدنست و بدن را پاکیزه میگرداند از بخل و سایر کثافات معنویه و او را

تا سال دیگر از بلاها حفظ میکند چنانچه بسند معتبر منقولست که حضرت صادق با معتب وکیل

خرج خود فرمود که برو و فطره جمیع عیال و غلامان و کنیزان ما را بده و یکی از ایشان را ترک مکن که زکوة

او را ندهی زیرا اگر یکی را ترک کنی میترسم در عرض سال بمیرد و بدانکه زکوة فطره بر مال نابالغ و دیوانه

و بنده واجب نمیشود و اگر نابالغ و دیوانه عیال دیگری باشند بر او واجبست که فطره ایشان را بدهند

و زکوة بنده را آقا میدهد بنابر مشهور مگر آنکه در آن شب عیال دیگری باشد و اشهر و اقوی آنستکه

قوت سالیانه خود و عیال خود را داشته باشد یا قادر بر کسبی باشد که وفا بمعیشت او و عیال او کند

و بعضی گفته اند که اگر در شب عید زاید بر قوت خود و عیال خود بقدر فطره داشته باشد بر او واجب است

و اظهر آنستکه بر او سنتست و اگر فقیر بگیر فطره را با عیال خود دست بدست بگردانند و بعد از آن بفقیر

دیگر بدهند همه ثواب فطره را می یابند و باید غنی اخراج فطره کند از خود و از هر کس که واجب النفقه او باشد

بشرط آنکه عیال دیگری نباشد در شب فطر که اگر عیال دیگری شده باشد بر او واجبست و هم چنین باید

بدهد از هر کس که در خانه او باشد از مهمان و غیر آن که آخر روز آخر ماه رمضان پیش از شام در آن خانه

باشد و افطار کند و اگر بعد از شام داخل شود و افطار کند یا نکند واجب نیست بر صاحب خانه و اگر پیش

ادنتام

از شام داخل خانه شود و افطار از مال او نکند احوط آنستکه هر دو بدهند یا یکی از ایشان باذن دیگری
بمستحق بدهد قربة الی الله و اگر شخصی عیال او نباشد اما نفقه و کسوه او را دهد و در خانه دیگری
باشد زکوة او بر معطی نیست و همچنین اگر در شب عید پیش از شام از جهت همسایها طعامی بفرستد
یا فقیر را چیزی بدهد یا شخصی در ماه رمضان مهمان باشد و در شب عید در جای دیگر افطار کند یا بعد
از شام عید افطار کرده بخانه او آید یا چیزی نخورده باشد و بعد از شام بیاید زکوة بر او واجب نیست
و احوط آنستکه در صورت اخیر هر دو بدهند بلکه مطلق مهمان اگر غنی باشد خود نیز بدهد بهتر است
و وقت بیرون کردن فطره موافق مشهور شام شب عید است تا ظهر روز عید و بعضی گفته اند تا شام روز
عید و احوط آنستکه در شب جدا کند و پیش از نماز عید بدهد و اگر در صبح جدا کند نیز خوبست و اگر
پیش از نماز جدا کند و بعد از نماز در آن روز یا روز دیگر برای حاضر نبودن مستحق یا عذر دیگر تاخیر کند
قصوری ندارد و اگر جدا نکند تا ظهر روز عید احوط آنستکه تا شام قصد ادا و قضا نکند و اگر از روز
عید بگذرد بقصد قربت بدهد و قصد خصوص فطره میکند یا آنکه قصد کند که این امید هم که اگر
قضای فطره بر من واجب باشد فطره باشد و الا تصدق باشد و پدر و مادر و جد و جده و فرزندان و فرزند
زادگان هرگاه فقیر باشند نفقه ایشان بر او واجب است پس اگر نفقه او را میخورند فطره بر او است و اگر عیال
شخص دیگر باشند بر آن شخص دیگر است و اگر عیال دیگری نیز نباشند اشهر و احوط آنستکه او فطره ایشان
بدهد و اما جنس فطره مشهور آنستکه قوت غالب او باشد میتواند داد و احوط آنستکه جو یا گندم یا خرما
یا مویز یا کشک بدهد و بهتر آنستکه خرما بدهد و بعد از آن مویز است و بعد از آن هر چه قوت غالب او
باشد چنانچه مردم شهر چون قوت غالب ایشان نان گندم است بهتر آنستکه گندم بدهند و مردم دهات که
که غالبا نان جو میخورند جو بدهند و در حدیث است که اگر یکصاع خرما بدهم در فطره دوست تر دارم از آنکه
یکصاع طلا بدهم و اما مقدار فطره از هر شخصی یکصاع باید داد و صاع موافق حساب مشهور ظاهرا یکمن تبریز
و چهارده مثقال و ربع مثقال است و احوط آنستکه یکمن نیم تبریز بدهند و نهایت احتیاط آنستکه یکمن شاه
بدهند و باید بکسی بدهند که قوت سالیانه خود و عیال خود را نداشته باشد و سایل بکف نباشد
و احوط آنستکه متظاهر بفسوق نباشد و صالح باشد و احوط آنستکه در زمان غیبت امام ع بمجتهد جامع
الشرایط عادل بدهند که او بمستحقان برساند چون مصارف او بهتر میداند و بعضی از علما این را واجب
دانسته اند و احوط آنستکه فقیر را کمتر از یکصاع ندهند و بیک کس چند سر میتوان داد و فطره را بواجب
النفقه نمیتوان داد و بخویشان غیر واجب النفقه دادن بهتر است و بعد از آن بهمسایگان پریشان و بعد
از آن بکسانیکه فاضلتر و صالحتر و پریشانتر باشند و فطره غیر سید را بسید نمیتوان داد و فطره سید را
بسید و غیر سید هر دو میتوان داد و سنتست که در روز عید پیش از نماز عید در اول روز افطار کنند و سنتست
که بر خرما افطار کنند و غسل روز عید سنت مؤکد است و بعضی واجب دانسته اند و از حضرت صادق ع منقول است
که غسل را در زیر سقفی بکن و در زیر اللهم ایمانا بک و تصدیقا بکتابک و اتباع سنة نبیک
آسمان مکن و پیش از غسل بگو خداوندا ایمان آوردم بتو و باور داشتم کتاب ترا و پیروی کردم طریقه پیغمبر ترا

صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ پس بسم الله بگو و غسل بکن و اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ کَفّارَةً لِذُنُوبی وَطَهِّر
رحمت فرستد خدا بر او و آل او چون از غسل فارغ شوی بگو خداوندا بگردان او را کفاره مر گناهانم و پاکیزه کن

دینی اَللّٰهُمَّ اَذْهِبْ عَنِّی الدَّنَسَ و زیارت حضرت امام حسین ع در روز عید نیز سنت مؤکد است
دین مرا بار خدایا ببر از من چرک را و ثواب بسیار در آن وارد شده است و نماز عید در زمان حضور

امام ع واجب است و در زمان غیبت امام اکثر علما سنت میدانند و بجماعت کردن را سنت میدانند و
میگویند تنها نیز میتوان کردن و بعضی فقها واجبست که بجماعت بکنند و بنماز مجتهد عادل حاضر شوند
و اگر نتوانند حاضر شد تنها کردن سنتست و نماز عید دو رکعتست و در رکعت اول بعد از قرائت
پنج تکبیر میگوید و بعد از هر تکبیری یک قنوت میخواند و در رکعت دویم بعد از قرائت چهار تکبیر میگوید
و چهار قنوت میخواند و قنوت مخصوصی دارد و اگر کسی آنرا نداند آنچه در قنوت نمازهای دیگر میخواند
بخواند و هر گاه بجماعت کنند پیشنماز دو خطبه بعد از نماز میخواند و قنوت مخصوص نماز عید اینست

اَللّٰهُمَّ اَهْلَ الْکِبْرِیاءِ وَالْعَظَمَةِ وَاَهْلَ الْجُودِ وَالْجَبَرُوتِ وَاَهْلَ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَاَهْلَ التَّقْوی
خداوندا ای سزاوار بزرگواری و عظمت ای سزاوار بخشش و بزرگواری ای سزاوار عفو و رحمت و سزاوار پرهیزکاری

وَالْمَغْفِرَةِ اَسْئَلُکَ بِحَقِّ هٰذَا الْیَوْمِ الَّذی جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمینَ عیداً وَلِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ
و آمرزش درمیخواهم از تو بحق این روز که گردانیدی او را برای مسلمانان عید و مر محمد را رحمت فرستد خدا بر او

وَآلِهِ ذُخْراً وَشَرَفاً وَمَزیداً اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُدْخِلَنی فی کُلِّ خَیْرٍ
و آل او و کرامت و ذخیره و شرافت و زیادتی که رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه در آوری مرا در هر نیکی

اَدْخَلْتَ فیهِ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُخْرِجَنی مِنْ کُلِّ سُوءٍ اَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُکَ
در آوردی در آن محمد و آل محمد و اینکه بیرون آوری مرا از هر بدی که بیرون آوردی از او محمد و آل محمد را رحمت

عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ خَیْرَ ما سَئَلَکَ بِهِ عِبادُکَ الصّالِحُونَ وَاَعُوذُ بِکَ
بر او و بر ایشان خداوندا بدرستی که میخواهم از تو بهتر آنچه سؤال کردند با و بندگان شایسته تو و پناه میبرم

مِمَّا اسْتَعاذَ مِنْهُ عِبادُکَ الْمُخْلَصُونَ و بعد از نماز عید دعای بسیار وارد شده است و
از آنچه پناه میبرند از او بندگان تو که با اخلاص هستند بهترین دعاها دعای صحیفه کامله است و بسند صحیح از

حضرت امام محمد باقر ع منقولست که در روز جمعه و عید فطر و عید قربان اَللّٰهُمَّ مَنْ تَهَیَّأَ فی هٰذَا
مهیا رفتن بسوی نماز جمعه و عید فطر و عید قربان میشوی اینده عا بخوان خداوندا هر که مهیا گردید

الْیَوْمِ اَوْ تَعَبَّأَ اَوْ اَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِوِفادَةٍ اِلی مَخْلُوقٍ رَجاءَ رِفْدِهِ وَنَوافِلِهِ وَفَواضِلِهِ وَ
در این روز یا ساخته یا آماده گشته مر وارد شدن بسوی مخلوقی بامید بخشش و وارد شدن او و زیادتیهای او و

عَطایاهُ فَاِنَّ اِلَیْکَ یا سَیِّدی تَهْیِئَتی وَتَعْبِئَتی وَاِعْدادی وَاسْتِعْدادی رَجاءَ رِفْدِکَ
عطاهای او پس بدرستی که بسوی تو است ای سید من مهیا شدن و ساز شدن و آماده شدنم امید بخشش تو

وَجَوائِزِکَ وَنَوافِلِکَ وَفَواضِلِکَ وَعَطایاکَ وَقَدْ غَدَوْتُ اِلی عیدٍ مِنْ اَعْیادِ اُمَّةِ
و عطای تو و زیادتیهای تو و افزونیهای تو و عطاهای تو و بتحقیق که بامداد کردم بسوی عیدی از عیدهای امت

نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَلَمْ اَفِدْ اِلَیْکَ الْیَوْمَ بِعَمَلٍ صالِحٍ اَثِقُ بِهِ قَدَّمْتُهُ وَلا
پیغمبر تو محمد رحمتهای تو بر او و آل او و نرفتم بسوی تو امروز بکردار شایسته که اعتماد دارم باو و

تَوَجَّهْتُ بِمَخْلُوقٍ اُمَّلُهُ وَلٰكِنْ اَتَيْتُكَ خاضِعاً مُقِرّاً بِذُنُوبِي وَاِساءَتِي اِلىٰ نَفْسِي فَيا عَظِيمُ
رو نکردم بآفریده شده که امید داشتم ورا و لیکن آمدم ترا فروتنی کننده اقرار کننده بگناه خود و بدیها بجود بسوی نفس خود پس ای بزرگ

يا عَظِيمُ اغْفِرْ لِيَ الْعَظِيمَ مِنْ ذُنُوبِي فَاِنَّهُ لا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ الْعِظامَ اِلّا اَنْتَ يا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ
ای بزرگ بیامرز مرا بزرگ را از گناهان من پس بدرستی که نیامرزد گناهان بزرگ را مگر تو ای آنکه نیست خدائی مگر تو

و در حدیث معتبر از حضرت صاحب الامر عليه السلام منقول است اَللّٰهُمَّ اِنِّي تَوَجَّهْتُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ اَمامِي وَعَلِيٍّ مِنْ خَلْفِي
که بعد از نماز صبح عید فطر این دعا را بخواند — خداوندا بدرستیکه روی آوردم بتو بمحمد امام من و علی از پس سر من

وَعَنْ يَمِينِي وَاَئِمَّتِي عَنْ يَسارِي اَسْتَتِرُ بِهِمْ مِنْ عَذابِكَ وَاَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ زُلْفىٰ لا اَجِدُ اَحَداً
و از راست من پیشوایان از چپ من پنهان میکنم از عذاب تو و نزدیکی میجویم بسوی تو نزدیکی نیابم احدی را

اَقْرَبَ اِلَيْكَ مِنْهُمْ فَهُمْ اَئِمَّتِي فَآمِنْ بِهِمْ خَوْفِي مِنْ عِقابِكَ وَسَخَطِكَ وَاَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبادِكَ
نزدیکتر بسوی تو از ایشان پس ایشان پیشوایان منند ترس مرا از عقاب تو و خشم تو و در آور مرا برحمت خود در بندگان

الصّالِحِينَ اَصْبَحْتُ بِاللّٰهِ مُؤْمِناً مُوقِناً مُخْلِصاً عَلىٰ دِينِ مُحَمَّدٍ وَسُنَّتِهِ وَعَلىٰ دِينِ عَلِيٍّ وَسُنَّتِهِ
شایسته صبح کردم بخدا ایمان آورنده [illegible] خالص شونده بر دین محمد و طریقه او و بر دین علی و طریقه او

وَعَلىٰ دِينِ الْاَوْصِياءِ وَسُنَّتِهِمْ آمَنْتُ بِسِرِّهِمْ وَعَلانِيَتِهِمْ وَاَرْغَبُ اِلَى اللّٰهِ فِيما رَغِبَ فِيهِ اِلَيْهِ
و بر دین اوصیا و طریقه ایشان ایمان آوردم به نهان و آشکار ایشان و خواهش مندم بخدا در آنچه خواهش [illegible]

مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ وَالْاَوْصِياءُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ وَلا عِزَّةَ وَلا مَنَعَةَ وَلا سُلْطانَ اِلّا
محمد و علی و اوصیا و نیست بازگشتی و نه توانائی مگر بخدا و نه ارجمندی و نه بازدارندگی و نه سلطنتی مگر

لِلّٰهِ الْواحِدِ الْقَهّارِ الْعَزِيزِ الْجَبّارِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهُ اِنَّ اللّٰهَ
مر خداوند یگانه غالب بزرگوار توکل کردم بر خدا و هرکه توکل کند بر خدا پس او بس است او را که خدا

بالِغُ اَمْرِهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اُرِيدُكَ فَاَرِدْنِي وَاَطْلُبُ ما عِنْدَكَ فَيَسِّرْهُ لِي وَاقْضِ لِي حَوائِجِي فَاِنَّكَ قُلْتَ
رساننده کار خود را خداوندا بدرستی که اراده کردم ترا و طلب میکنم آنچه نزد تست [illegible] و روا آور برای من حاجتهای مرا [illegible]

فِي كِتابِكَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ شَهْرُ رَمَضانَ الَّذِي اُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدىً لِلنّاسِ وَبَيِّناتٍ مِنَ
در کتاب تو و گفتن تو راست است ماه رمضان که فرستاده شد در آن قرآن راهنما برای مردمان و معجزها از

الْهُدىٰ وَالْفُرْقانِ فَعَظَّمْتَ حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضانَ بِما اَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَخَصَصْتَهُ وَعَظَّمْتَهُ
هدایت و جدا کننده پس بزرگ کردی حرمت ماه رمضان بآنچه فرستادی در آن از قرآن و مخصوص کردی او را

بِتَصْيِيرِكَ فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ فَقُلْتَ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ تَنَزَّلُ الْمَلٰئِكَةُ وَالرُّوحُ
بگردانیدن تو در آن شب قدر پس گفتی شب قدر بهتر است از هزار ماه فرستاده میشوند فرشتگان

فِيها بِاِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ سَلامٌ هِيَ حَتّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ اَللّٰهُمَّ وَهٰذِهِ اَيّامُ شَهْرِ رَمَضانَ قَدِ انْقَضَتْ
در آن بفرمان پروردگار خود از هر امری سلامتی است تا طلوع صبح خداوندا این ماه رمضان که تمام شده

وَلَيالِيهِ قَدْ تَصَرَّمَتْ وَقَدْ صِرْتُ مِنْهُ يا اِلٰهِي اِلىٰ ما اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَاَحْصىٰ لِعَدَدِهِ مِنْ عَدَدِ
و شبهای او که بپایان رسید و [illegible] الهی بسوی آنچه تو داناتری باو از من و شمرده تر از عدد

فَاَسْئَلُكَ يا اِلٰهِي بِما سَاَلَكَ بِهِ عِبادُكَ الصّالِحُونَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ
پس درمیخواهم از تو خدایا بآنچه سؤال کردند ترا بندگان شایسته که رحمت کنی به محمد و آل محمد [illegible]

بِبَيْتِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَتَقَبَّلَ مِنِّي مَا تَقَرَّبْتُ بِهِ اِلَيْكَ وَتَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِتَضْعِيفِ عَمَلِي وَقَبُولِ
بیت محمد واینکه بپذیری از من آنچه نزدیک شدم بآن بسوی تو وبخشش کنی برمن بدو برابر کردن کردار من وپذیرفتن

تَقَرُّبِي وَقُرُبَاتِي وَاسْتِجَابَةِ دُعَائِي وَهَبْ لِي مِنْكَ عِتْقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَمُنَّ عَلَيَّ بِالْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ
نزدیکی من ونزدیکیهای من واستجابت دعای مرا وبخش بمن از نزد خود آزاد کردن گردن مرا از آتش ومنت گذار برمن برستگاری ببهشت

وَالْاَمْنِ يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ فَزَعٍ وَمِنْ كُلِّ هَوْلٍ اَعْدَدْتَهُ لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَعُوذُ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ
وایمنی روز ترس از هر ترس واز هر هولی که آماده کرده آنرا از برای روز قیامت پناه میبرم بحرمت ذات بزرگ تو

وَحُرْمَةِ نَبِيِّكَ وَحُرْمَةِ الصَّالِحِينَ اَنْ يَنْصَرِمَ هٰذَا الْيَوْمُ وَلَكَ قِبَلِي تَبِعَةٌ تُرِيدُ اَنْ تُؤَاخِذَنِي
وحرمت پیغمبر تو وحرمت شایستگان اگر اینکه بپایان رسد این روز ومر ترا باشد نزد من وبالی که اراده داری که بگیری مرا

بِهَا اَوْ ذَنْبٌ تُرِيدُ اَنْ تُقَايِسَنِي بِهِ وَتُشْقِيَنِي وَتَفْضَحَنِي بِهِ اَوْ خَطِيئَةٌ تُرِيدُ اَنْ تُقَايِسَنِي بِهَا
بآن یا گناهی که اراده داری که مقابله کنی مرا واینکه رسوا کنی مرا یا خطائی که اراده داری اینکه مقابله کنی مرا بآن

وَتَقْتَصَّهَا مِنِّي لَمْ تَغْفِرْهَا لِي وَاَسْئَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الْفَعَّالِ لِمَا يُرِيدُ الَّذِي
وقصاص کنی آنرا از من که نیامرزیده باشی آنرا از برای من وسوال میکنم ترا بحرمت ذات بزرگوار تو کننده مر آنچه خواهد آنچنان که

تَقُولُ لِلشَّيْءِ كُنْ فَيَكُونُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اِنْ كُنْتَ رَضِيتَ
میگوئی مر چیزی را باش پس میبود نیست خدائی مگر او خداوندا بدرستیکه من سوال میکنم بحق لا اله الا انت اگر بوده خوشنود

عَنِّي فِي هٰذَا الشَّهْرِ اَنْ تَزِيدَ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي رِضًا وَاِنْ كُنْتَ لَمْ تَرْضَ عَنِّي فِي هٰذَا الشَّهْرِ
از من در این ماه اینکه زیاد کنی در آنچه باقی مانده از عمرم خوشنودی واگر خوشنود نبوده از من در این شهر

فَمِنَ الْاٰنَ فَارْضَ عَنِّي السَّاعَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ وَاجْعَلْنِي فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هٰذَا الْمَجْلِسِ
پس حالا خوشنود شو از من در این ساعت این ساعت این ساعت وبگردان مرا در این ساعت ودر این مجلس

مِنْ عُتَقَائِكَ مِنَ النَّارِ وَطُلَقَائِكَ مِنْ جَهَنَّمَ وَسُعَدَاءِ خَلْقِكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ
از آزاد کردهای تو از آتش ورها کردگان خود از دوزخ ونیکبختان آفریده خود بآمرزش تو ورحمت تو ای رحم کننده

الرَّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ اَنْ تَجْعَلَ شَهْرِي هٰذَا خَيْرَ شَهْرِ رَمَضَانَ
رحم کنندگان خداوندا بدرستیکه سوال میکنم ترا بحرمت ذات بزرگ تو اینکه بگردانی ماه مرا این ماه بهتر از ماه مبارک رمضان

عَبَدْتُكَ فِيهِ وَصُمْتُهُ لَكَ وَتَقَرَّبْتُ بِهِ اِلَيْكَ مُنْذُ اَسْكَنْتَنِي فِيهِ اَعْظَمَهُ اَجْرًا وَاَتَمَّهُ
بندگی کردم ترا در آن وروزه داشتم مر ترا ونزدیکی جستم بآن بسوی تو وقتیکه آرام دادی مرا در آن بزرگترین مزد وتمامترین

نِعْمَةً وَاَعَمَّهُ مَغْفِرَةً وَاَكْمَلَهُ رِضْوَانًا وَاَقْرَبَهُ اِلَى مَا تُحِبُّ وَتَرْضَى اللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ
نعمت وشاملترین آن بآمرزش وکاملترین آن بخوشنودی ونزدیکترین آن بسوی آنچه دوست داری وخوشنودی خداوندا مگردان آنرا آخر

شَهْرِ رَمَضَانَ صُمْتُهُ لَكَ وَارْزُقْنِي الْعَوْدَ فِيهِ ثُمَّ الْعَوْدَ فِيهِ حَتّٰى تَرْضٰى وَبَعْدَ الرِّضَا
ماه رمضان روزه داشتم آنرا برای تو وروزی کن مرا بازگشت در آن پس بازگشت در آن تا خوشنود شوی وبعد از خوشنودی

وَحَتّٰى تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا سَالِمًا وَاَنْتَ عَنِّي رَاضٍ وَاَنَا لَكَ مَرْضِيٌّ اللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي
وتا بیرون بری مرا از دنیا سالم وتو از من خوشنود ومن از تو خوشنود خداوندا بگردان در آنچه حکم کرده

وَتُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ اَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ
واندازه میکنی از امر لازم که برنمیگردد وتغییر نمیکند اینکه بنویسی مرا از حج گذاران خانه محترم تو

فی هذا العام وفی کل عام المبرور حجهم المشکور سعیهم المغفور ذنوبهم المتقبل
مناسکهم المعافین علی اسفارهم المقبلین علی نسکهم المحفوظین فی انفسهم
واموالهم وذراریهم وکل ما انعمت به علیهم اللهم اقلبنی من مجلسی هذا فی
شهری هذا فی یومی هذا فی ساعتی هذه مفلحا منجحا مستجابا لی مغفورا ذنبی معافا
من النار ومعتقا منها عتقا لا رق بعده ابدا ولا رهبة یا رب الارباب اللهم انی
اسئلک ان تجعل فیما شئت واردت وقضیت وقدرت وحتمت وانفذت ان تطیل
عمری وتنسی فی اجلی وان تقوی ضعفی وان تغنی فقری وان تجبر فاقتی وان ترحم
مسکنتی وان تعز ذلی وان ترفع ضعتی وان تغنی عائلتی وان تونس وحشتی وان
تکثر قلتی وان تدر رزقی فی عافیة ویسر وخفض وان تکفینی ما اهمنی من امر دنیای
واخرتی ولا تکلنی الی نفسی فاعجز عنها ولا الی الناس فیرفضونی وان تعافینی فی دینی و
بدنی وجسدی وروحی وولدی واهلی واهل مودتی واخوانی وجیرانی من المؤمنین و
المؤمنات والمسلمین والمسلمات الاحیاء منهم والاموات وان تمن علی بالامن و
الایمان ما ابقیتنی فانک ولیی ومولای وثقتی ورجائی ومعدن مسئلتی
وموضع شکوای ومنتهی رغبتی فلا تخیبنی فی رجائی یا سیدی ومولای ولا تبطل طمعی
ورجائی فقد توجهت الیک بمحمد وال محمد وقدمتهم الیک امامی وامام حاجتی وطلبتی
وتضرعی ومسئلتی فاجعلنی بهم وجیها فی الدنیا والاخرة ومن المقربین فانک مننت

عَلَیْهِمْ بِمَعْرِفَتِهِمْ فَاخْتِمْ لِی بِالسَّعادَةِ وَالسَّلامَةِ وَالْاَمْنِ وَالْاِیمانِ وَالْمَغْفِرَةِ وَ
بر ایشان بشناختن ایشان پس ختم کن برای من بنیکبختی و سلامتی و ایمنی و ایمان و آمرزش و
الرِّضْوانِ وَالسَّعادَةِ وَالْحِفْظِ یا اَللّٰهُ اَنْتَ لِکُلِّ حاجَةٍ لَنا فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعافِنا
خوشنودی و سعادت و نگهبان ای خدا تو مر هر حاجتی برای ما پس رحمت فرست بر محمد و آل و عافیت بخش
وَلا تُسَلِّطْ عَلَیْنا اَحَداً مِنْ خَلْقِکَ بِما لا طاقَةَ لَنا بِهِ وَاکْفِنا کُلَّ اَمْرٍ مِنْ اَمْرِ الدُّنْیا
و دست مده بر ما هیچکس را از خلق تو بانچه طاقت نداریم بآن و کارگذاری کن مرا هر امری از امر دنیا
وَالْاخِرَةِ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَرَحَّمْ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
و آخرت ای خداوند بزرگواری و گرامی رحمت فرست بر محمد و آل محمد و رحم کن بر محمد و آل محمد
وَسَلِّمْ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ کَاَفْضَلِ ما صَلَّیْتَ وَبارَکْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ عَلی اِبْراهِیمَ
و درود فرست بر محمد و آل محمد مثل بهترین آنچه رحمت فرستی و برکت دادی و ترحم نمودی و مهربانی کرده بر ابراهیم
وَآلِ اِبْراهِیمَ اِنَّکَ حَمِیدٌ مَجِیدٌ واستحباب روزه داشتن شش روز بعد از عید در بعضی
و آل ابراهیم بدرستیکه تو ستوده و بزرگواری
از روایات وارد شده است و نهی از آن نیز وارد شده است
وظاهرا روزه داشتن محمول بر تقیه است چنانچه در میان سنیان مشهور است و ترکش بهتر است
وهمچنین کراهیت نکاح کردن در میان عید فطر و عید قربان اصلی ندارد و شاید اصلش از
عامه بوده باشد و در ماه شوال چون عقد عایشه در آن واقع شده است و اگر مفاسد اسلام
بر آن مترتب شده و از بعضی روایات کراهت مستفاد میشود اگر در خصوص شوال احتراز کنند
بهتر است و اما اعمال ماه ذی القعده بدانکه آن اول ماههای حرام است که خدا در قرآن یاد فرموده
است و آنها ذوالقعده و ذوالحجه و محرم و ماه رجب است و در اینها ابتدای قتال با کافران نباید
کرد و شیخ مفید و غیر او از حضرت رسول ص روایت کرده اند که هر که در یکی از این ماههای حرام پنج
شنبه و جمعه و شنبه را متوالی روزه بدارد ثواب نهصد سال عبادت برای او نوشته شود و در
روایتی از حضرت رسول ص منقولست که در شب پانزدهم ماه ذی القعده خدا بسوی بندگان مؤمن نظر
رحمت میکند و کسیکه آن شب را بعبادت بسر آورد ثواب صد عابد باو عطا کنند که در یک چشم زدن
معصیت خدا نکرده باشد چون نصف شب بگذرد شروع کن بعبادت و نماز و حاجات خود را از خدا
طلب کن که هر حاجت که طلب میکنی مستجاب میگردد و بعضی از علما گفته اند که در روز بیست و سیم ماه
ذی القعده زیارت حضرت امام رضا ع از نزدیک و دور سنتست و در روز بیست و پنجم ذی القعده
روز دحو الارض است یعنی پهن شدن زمین از زیر کعبه بر روی آب و روز بسیار مبارکیست و کلینی از محمد
ابن عبدالله روایت کرده است که حضرت امام رضا ع در شهر مرو در روز بیست و پنجم ذی القعده بیرون
آمدند و فرمودند که امروز را روزه بدارید که من نیز روزه ام گفتیم فدای تو شویم امروز چه روز است
فرمودند امروز روزیست که رحمت خدا در این روز منتشر گردیده است و زمین در این روز پهن شده است و کعبه در این
روز نصب شده است و حضرت آدم ع در این روز بزمین فرود آمده است و ابن بابویه روایت کرده است از
حسن وشاء که گفت من با پدرم در خدمت امام رضا ع شام خوردیم در شب بیست و پنجم ذی القعده پس فرمود
که امشب حضرت ابراهیم و حضرت عیسی متولد شده اند و زمین از زیر کعبه پهن شده است پس هر که روز آن را

روزه بدار چنانستکه شصت ماه را روزه داشته است و در این روز حضرت قائم ظاهر خواهد شد
واز حضرت رسول منقولستکه خدا رحمت خود را بر بندگان در این روز فرستاده است و روزه
مثل روزه هفتاد سالست و بروایت دیگر رحمت از آسمان در این شب نازل شده است و تعظیم کعبه
برادم ع در این روز نازل شده است و هر که این روز را روزه بدارد هر چیز در میان زمین و آسمانست
از برای او استغفار کنند و طلب آمرزش نمایند و از حضرت امیر المؤمنین ع مرویستکه اول رحمتی
که از آسمان بسوی زمین نازل شد در بیست و پنجم ماه ذی القعده بود هر که این روز را روزه بدارد و شب
از بعبادت بایستد از برای او عبادت صد ساله نوشته شود که روزها را روزه داشته باشد و شبها بعبادت
بسر آورده باشد و هر جماعتیکه در این روز جمع شوند برای ذکر پروردگار خویش پیش از آنکه متفرق شوند حاجت
ایشان بر آورده شود و در این روز هزار هزار رحمت از جانب خدا بر بندگان نازل میگردد و نود و نه رحمت
از آنها مخصوص جمعیست که مجتمع گردند و بذکر خدا مشغول گردند و روزش را روزه بدارند و شبش را
عبادت کنند و در روایتی وارد شده استکه مستحب است در این روز در وقت چاشت دو رکعت نماز بجا
آورند و در هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه سوره والشمس بخوانند و بعد از سلام این دعا را بخوانند

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ اَقِلْنِي يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ اَجِبْ

نیست توانائی و نه توانائی مگر بخدای بلند بزرگ ای در گذرنده لغزشها بگذر از من ای پذیرنده دعاها بپذیر

دَعْوَتِي يَا سَامِعَ الْاَصْوَاتِ اِسْمَعْ صَوْتِي وَارْحَمْنِي وَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ

دعای مرا ای شنونده دعاها بشنو آواز مرا و رحم کن مرا و بگذر از خطاهای من ای خداوند بزرگی و گرامی

وشیخ طوسی گفته است اَللّٰهُمَّ دَاحِيَ الْكَعْبَةِ وَفَالِقَ الْحَبَّةِ وَصَارِفَ اللَّزْبَةِ وَكَاشِفَ

که در این روز این دعا را بخوانند خداوندا گسترانندهٔ کعبه و شکافندهٔ دانهها و گردانندهٔ سختی و دور کننده

كُلِّ كُرْبَةٍ اَسْئَلُكَ فِي هٰذَا الْيَوْمِ مِنْ اَيَّامِكَ الَّتِي اَعْظَمْتَ حَقَّهَا وَاَقْدَمْتَ سَبْقَهَا وَ

هر محنت میخواهم ترا در این روز از روزهای تو که بزرگ کردی حق او را و پیش داشتی پیشی او را و

جَعَلْتَهَا عِنْدَ الْمُؤْمِنِينَ وَدِيعَةً وَاِلَيْكَ ذَرِيعَةً وَبِرَحْمَتِكَ الْوَسِيعَةِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى

گردانیدی او را نزد گروندگان امانت و بسوی خود وسیله و برحمت فراخ تو اینکه درود فرستی بر

مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُنْتَجَبِ فِي الْمِيثَاقِ الْقَرِيبِ يَوْمَ التَّلَاقِ فَاتِقِ كُلِّ رَتْقٍ وَدَاعٍ اِلٰى كُلِّ حَقٍّ وَ

محمد بندهٔ تو که برگزیدی او را در پیمان نزدیک روز بهم رسیدن شکافندهٔ هر بسته و خوانندهٔ بسوی هر راستی و

عَلٰى اَهْلِ بَيْتِهِ الْاَطْهَارِ الْهُدَاةِ الْمَنَارِ دَعَائِمِ الْجَبَّارِ وَوُلَاةِ اَهْلِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَاَعْطِنَا

بر اهل بیت او پاکیزه رهنمایان نشانهها ستونهای بزرگوار و دوستان اهل بهشت و آتش و عطا کن مارا

فِي يَوْمِنَا هٰذَا مِنْ عَطَائِكَ الْمَخْزُونِ غَيْرَ مَقْطُوعٍ وَلَا مَمْنُونٍ تَجْمَعُ لَنَا بِهِ التَّوْبَةَ وَحُسْنَ

در روز ما این روز از عطای تو که پنهانست قطع نشو و منت نهاده نشد که جمع کنی باو توبه و نیکوئی

الْاَوْبَةِ يَا خَيْرَ مَدْعُوٍّ وَاَكْرَمَ مَرْجُوٍّ يَا كَفِيُّ يَا وَفِيُّ يَا مَنْ لُطْفُهُ خَفِيٌّ اُلْطُفْ لِي بِلُطْفِكَ وَاَسْعِدْنِي

بازگشت ای بهتر آنکه خوانده شود و گرامتر امیدگاه ای کار گذار ای وفا کننده ای آنکه مهربانی او پنهانست مهربانی کن مرا بمهربانی تو و نیکبخت گردان مرا

بِعَفْوِكَ وَاَيِّدْنِي بِنَصْرِكَ وَلَا تُنْسِنِي كَرِيمَ ذِكْرِكَ بِوُلَاةِ اَمْرِكَ وَحَفَظَةِ سِرِّكَ وَاحْفَظْنِي مِنْ شَوَائِبِ

بعفو تو و قوت ده مرا بیاری تو و فراموش مکن مرا گرامی یاد تو بحرمت دوستان تو و نگاهداران پنهانی تو نگاهدار مرا از چرکهای زمان

الدهر الی یوم الحشر والنشر واشهدنی اولیاءک عند خروج نفسی وحلول رمسی وانقطاع
زمان تا روز برانگیختن و زنده کردن و گواه گردان دوستان تو نزد بیرون رفتن نفسم و فرود آمدن در گورم و بریدن
عملی وانقضاء اجلی اللهم واذکرنی علی طول البلی اذا حللت بین اطباق الثری ونسینی
کردارم و گذشتن مدت عمرم خدایا و یاد کن مرا بر درازی پوسیدگی وقتی که فرود آیم میان طبقهای خاک و فراموش کنندم
الناسون من الوری واحللنی دار المقامة وبوئنی منزل الکرامة واجعلنی من مرافقی
فراموش کنندگان از خلق و فرود آرندم را جایگاه کرامت و داخل کن مرا جایگاه کرامت و بگردان مرا از رفقای
اولیائک واهل اجتبائک واصفیائک وبارک لی فی لقائک وارزقنی حسن العمل قبل
دوستان تو و اهل برگزیدگان خود و اختیار شدگان خود و برکت ده مرا در ملاقات خود و روزی کن نیکی کردار پیش
حلول الاجل بریئا من الزلل وسوء الخطل اللهم واوردنی حوض نبیک محمد صلی الله
از آمدن اجل خالی از لغزش و بد سخن زشت خدایا و وارد کن مرا حوض پیغمبر خود محمد درود خدا
علیه وآله واسقنی منه مشربا رویا سائغا هنیئا لا اظمأ بعده ولا احلأ وروده ولا
بر او و آل او و بیاشامان مرا از آن میدان سیراب سازنده گوارا که تشنه نشوم بعد از او و منع نشوم و دور کرده نشوم
عنه اذاد واجعله لی خیر زاد واوفی میعاد یوم یقوم الاشهاد اللهم والعن جبابرة الاولین
از آن رانده نشوم و بگردان او را برای من بهترین توشه و وفا کننده وعده روزی که برپا ایستند حاضران بار خدایا لعنت کن ستمکاران پیشینیان
والآخرین وبحقوق اولیائک المستأثرین اللهم واقصم دعائمهم واهلک اشیاعهم
و پسینیان و حقهای دوستان تو که منفرد شدند در گرفتن بار خدایا و برهم شکن ستونهای ایشان را و هلاک کن پیروان ایشان را
وعاملهم وعجل مهالکهم واسلبهم ممالکهم وضیق علیهم مسالکهم والعن مساهمهم
و والیان ایشان را و بشتاب مهلکهای ایشان را و بگیر ممالک ایشان را و تنگ کن بر ایشان راههای ایشان را و لعنت کن همراهان ایشان را
ومشارکهم اللهم وعجل فرج اولیائک واردد علیهم مظالمهم واظهر بالحق قائمهم
و شریکهای ایشان را خدایا و بشتاب گشایش دوستان تو را و رد کن بر ایشان چیزهایی که بظلم گرفته اند و ظاهر کن براستی قائم ایشان را
واجعله لدینک منتصرا وبامرک فی اعدائک مؤتمرا اللهم احففه بملائکة النصر وبما
و بگردان او را برای دین خود یاری کننده و بفرمان تو در دشمنان تو امر کننده خدایا فرو گیر او را بفرشتگان یاری و بانچه
القیت الیه من الامر فی لیلة القدر منتقما لک حتی ترضی ویعود دینک به وعلی یدیه
بفرستادی بسوی او از امر در شب قدر انتقام کشنده تا آنکه خوشنود شوی و برگردد دین تو بآن و بر دستهای او
جدیدا غضا ویمحض الحق محضا ویرفض الباطل رفضا اللهم صل علیه وآله وعلی
تازه خالص تازه و حق را خالص گرداند و برانداز باطل را برانداختنی خدایا رحمت فرست بر او و آل او و بر
جمیع آبائه واجعلنا من صحبه واسرته وابعثنا فی کرته حتی نکون فی زمانه من اعوانه
همه پدران او و بگردان ما را از یاوران او و برانگیز ما را در رجعت او تا آنکه بوده باشیم در زمان او از یاوران
اللهم ادرک بنا قیامه واشهدنا ایامه وصل علیه واردد الینا سلامه والسلام علیهم
بار خدایا برسان ما را ببپا شدن او و گواه گردان ما را روزگار او و درود بر او و برگردان بسوی ما سلام او را و سلام بر ایشان
ورحمة الله وبرکاته باب پنجم در بیان فضایل واعمال ماه مبارک ذی الحجه است و در آن
ورحمت خدا و برکتهای او
پنج فصل است فصل اول در بیان فضایل ماه ذی الحجه و دهه اول و اعمال

است ایام این دهه در نهایت فضیلت و برکت و خدا فرموده واذکروا الله فی ایام معدودات یعنی
یاد کنید خدا را در روزهای چند شمرده شده یعنی کم و باز فرموده که و یذکروا اسم الله فی ایام معلومات
علی ما رزقهم من بهیمة الانعام یعنی اعلام کن مردم را که بیایند بحج تا آنکه بیابند منفعتهای دنیا
و آخرت را و یاد کنند خدا را در روزهای چند معلوم برای آنکه روزی ایشان کرده است ایشان را از گوشت
چهارپایان که گاو و گوسفند و شتر و بز است و در احادیث معتبره بسیار از ائمه منقولست که ایام
معلومات ده روز اول ذی الحجه است و ایام معدودات روز دهم و یازدهم و دوازدهم و سیزدهم
ماه ذی الحجه است و از حضرت رسول صلعم منقولست که عمل خیر و عبادت در هیچ ایامی نزد خدا محبوبتر
نیست از این ده روز اول ذی الحجه و چون این ماه داخل میشد صلحای صحابه و تابعان اهتمام عظیم در
عبادت میکردند و بسند معتبر منقولست از حضرت امام جعفر صادق ع که پدرم امام محمد باقر ع
با من گفت ای فرزند گرامی البته در هر شب ده اول ذی الحجه دو رکعت نماز بجا آور در میان نماز شام
و خفتن و در هر رکعت یکمرتبه سوره وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ
حمد و سوره قل هو الله و این آیه بخوان — و وعده کردیم ما موسی را سی شب و تمام کردانیدیم او را بده شب پس
مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا
وعده گاه پروردگار او چهل شب و گفت موسی مر برادر خود هرون را جانشین من در قوم من و اصلاح آور و مر
تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ چون چنین کنی با حاجیان در ثواب ایشان شریک خواهی بود هر چند بحج
پیروی مکن راه فسادکنندگان را — نروی و روز اول ذی الحجه روز مبارکیست و روایتی وارد شده است
که حضرت ابرهیم خلیل ع در این روز متولد شده است و در این روز خدا حضرت ابرهیم را خلیل خود کردانید
و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر ع منقولستکه هر که روز اول ذی الحجه را روزه بدارد خدا برای او
ثواب هشتاد ماه روزه بنویسد و از حضرت امام موسی ع منقولستکه هر که نه روز از اول ذی الحجه را روزه
بدارد خدا ثواب روزه تمام عمر او از برای او بنویسد و شیخ طوسی گفته است که از روز اول ذی الحجه تا روز
نهم روزه مستحب است و اگر نتواند روز اول را روزه بدارد و در روز اول ذی الحجه حضرت رسول صلعم حضرت
فاطمه ع را بحضرت امیر المؤمنین ع تزویج نمود و بروایت دیگر روز ششم تزویج نمود و بدانکه روزه قضای
ماه مبارک رمضان را از اول ماه تا روز عرفه میتوان گرفت چنانچه علما گفته‌اند و احادیث صحیحه بر آن دلالت
دارد و بعضی از روایات که بر منع وارد شده است سند آنها معتبر نیست و محمولند بر تقیه چنانچه در کتب
مبسوطه دلایل آنرا ایراد نموده ام و باز شیخ ره فرموده است که مستحب است در روز اول نماز حضرت فاطمه ع را
بجا آورد و روایت شده است که آن چهار رکعتست مثل نماز حضرت امیر المؤمنین ع بدو سلام و در
هر رکعت بعد از سوره حمد پنجاه مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ
و بعد از سلام تسبیح حضرت فاطمه ع را بخواند و تسبیح این است — منزه است صاحب رحمت بزرگوار رفعت بلند پایه
سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَاذِخِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى
پاک است صاحب بزرگی بلند مرتبه بزرگ پاک است صاحب ملک عظیم دیرینه پاک است کسیکه میبیند

اُنْزُ اِلَى النَّمْلِ فِي الصَّفَا سُبْحَانَ مَنْ يَرىٰ وَقْعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هٰكَذَا
نشانه مور بر صفا پاک است آنکه می بیند فرود آمدن مرغ در هوا پاک است آنکه او چنین است
وَلَا هٰكَذَا غَيْرُهُ مؤلف گوید که بعد از این انشاء الله مذکور خواهد شد که نماز حضرت فاطمه ع
و نیست چنین غیر او
دو رکعت است و در رکعت اول بعد از حمد صد مرتبه انا انزلناه و در رکعت دویم
صد مرتبه قل هو الله احد و اگر هر دو را بعمل آورد و آن دعا را بعد از هر یک بخواند بهتر است و اگر بعد
از سلام اول تسبیح مشهور حضرت فاطمه ع را بخواند و بعد از آن این دعا را شاید بهتر باشد و در بعضی
از روایات وارد شده است که مستحب است در روز اول نیم ساعت پیش از زوال دو رکعت نماز بجا آورد
و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره توحید و ده مرتبه آیة الکرسی و ده مرتبه انا انزلناه بخواند
و در روایت دیگر وارد شده است که هر که از ظالمی ترسد در روز اول ذی الحجه بگوید حَسْبِي حَسْبِي حَسْبِي
مِنْ سُؤَالِي عِلْمُكَ بِحَالِي خدا کفایت شر آن ظالم را از آن بکند و شیخ و تلعکبری و سید ابن طاوس بسندهای
معتبر روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق ع در روز اول ذی الحجه تا روز عرفه اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ
هر روز بعد از نماز صبح و در وقت غروب آفتاب پیش از نماز شام این دعا را میخواندند
بار خدایا این
الْاَيَّامُ الَّتِي فَضَّلْتَهَا عَلَى غَيْرِهَا مِنَ الْاَيَّامِ وَشَرَّفْتَهَا وَقَدْ بَلَّغْتَنِيهَا بِمَنِّكَ وَرَحْمَتِكَ
روزهائیست که زیادتی داده آنها را بر غیر آن از روزها و بلند پایه گردی آنها را و اینک رسانیدی مرا به آنها بانعام تو و رحمت تو
فَاَنْزِلْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ وَاَسْبِغْ عَلَيْنَا فِيهَا مِنْ نَعْمَائِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ
پس بفرست بر ما از برکات خود و تمام کن بر ما در آن از نعمتهای تو خداوندا بدرستیکه من میخواهم از تو اینکه درود
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِيهَا وَاَنْ تَهْدِيَنَا فِيهَا سَبِيلَ الْهُدىٰ وَتَرْزُقَنَا فِيهَا التَّقْوىٰ وَالْعَفَافَ
بر محمد و آل محمد در آن و اینکه راه نمائی ما را در آن راه راستی و روزی کنی ما را در آن پرهیزکاری و عفت
وَالْغِنىٰ وَالْعَمَلَ فِيهَا بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضىٰ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ يَا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوىٰ وَيَا سَامِعَ
و بی نیازی و کردار در آن بآنچه دوست داری و خوشنود شوی خدایا بدرستیکه من میخواهم از تو ای محل هر شکایت و ای شنونده
كُلِّ نَجْوىٰ وَيَا شَاهِدَ كُلِّ مَلَاٍ وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَكْشِفَ
هر راز و ای حاضر هر جماعتی و ای داننده هر پنهان اینکه درود فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه زایل کنی
عَنَّا فِيهَا الْبَلَاءَ وَتَسْتَجِيبَ لَنَا فِيهَا الدُّعَاءَ وَتُقَوِّيَنَا فِيهَا وَتُعِينَنَا وَتُوَفِّقَنَا فِيهَا لِمَا
از ما در آن بلا را و مستجاب کنی برای ما در آن دعا را و قوت دهی ما را در آن و یاری کنی ما را و توفیق دهی ما را در آن برای چیزی
تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضىٰ وَعَلَى مَا افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا مِنْ طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَاَهْلِ وِلَايَتِكَ
دوست پروردگار ما و خوشنود شوی و بر آنچه واجب کردی تو بر ما از اطاعت خود و اطاعت پیغمبر خود و اهل دوستی تو
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَهَبَ لَنَا فِيهَا الرِّضَا
خدایا بدرستیکه من میخواهم از تو ای رحم کننده ترین رحم کنندهها اینکه درود فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه ببخشی از برای ما در آن خوشنودی را
اِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ وَلَا تَحْرِمْنَا خَيْرَ مَا تُنْزِلُ فِيهَا مِنَ السَّمَاءِ وَطَهِّرْنَا مِنَ الذُّنُوبِ يَا عَلَّامَ
بدرستیکه تو شنونده دعائی و محروم مکن ما را بهتر آنچه فرستادی در آن از آسمان و پاکیزه گردان ما را از گناه ای داننده
الْغُيُوبِ وَاَوْجِبْ لَنَا فِيهَا دَارَ الْخُلُودِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَتْرُكْ لَنَا فِيهَا ذَنْبًا اِلَّا
غیبها و واجب کن برای ما در آن سرای همیشگی خدایا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و مگذار برای ما در آن گناهی را مگر

غفرته ولا همًّا الا فرجته ولا دينًا الا قضيته ولا غائبًا الا اديته ولا حاجة

بیامرزی انرا ونه فرورفتنی کمر انکه بکشی دهی انرا ونه قرضی مگر بدهی انرا ونه پنهانی بگوی برسانی انرا ونه حاجتی

من حوائج الدنيا والاخرة الا سهلتها ويسرتها انك على كل شيء قدير اللهم يا عالم

از حاجتهای دنیا واخرت مگر اسان کنی انرا وبدرستیکه تو بر هر چیز توانائی خدایا ای داننده

الخفيات يا راحم العبرات يا مجيب الدعوات يا رب الارضين والسموات يا من لا تتشابه عليه

پنهانی ای رحم کننده زاریها ای برآرنده دعاها ای پروردگار زمین و آسمانها ای انکه مشتبه نشود براو

الاصوات صل على محمد وآل محمد واجعلنا فيها من عتقائك وطلقائك من النار و

اوازها درود بر محمد وال محمد وبگردان ما را دران از ازاد کردهای خود ورها شدهای خود از اتش و

الفائزين بجنتك الناجين برحمتك يا ارحم الراحمين وصلى الله على محمد واله اجمعين

رستگاران به بهشت خود رستگاران برحمت خود ای رحم کننده ترین رحم کنندها ودرود خدا بر محمد وال او همه

وسلم تسليمًا وشيخ مفيد وسيد طاوس بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر روایت کرده اند که

جبرئیل از جانب رب جلیل برای حضرت عیسی پنج دعا بهدیه اورد وگفت یا عیسی

درود وفرستاد درود

این پنج دعا را در دهه اول ذی الحجه بخوان بدرستیکه هیچ عبادتی نزد اشهد ان لا اله الا

خدا محبوبتر نیست از عبادت کردن در این دهه اول دعای اول گواهی میدهم اینکه نیست خدائی مگر

الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد بيده الخير وهو على كل شيء قدير

خدای یگانه نه شریکی مر اوراست پادشاهی ومر اوراست ستایش بدست قدرت اوست خیر واو بر هر چیز توانا است وهم

اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له احدًا صمدًا لم يتخذ صاحبة ولا ولدا

گواهی میدهم اینکه نیست خدائی مگر خدای یگانه نه شریکی مر اورا احدی بی نیاز فرا نگرفته زنی ونه فرزندی

ثم اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له احدًا صمدًا لم يلد ولم يولد ولم يكن

گواهی میدهم اینکه نیست خدائی مگر خدای یگانه نیست شریکی مر اورا احدی بی نیاز نزاده ونزائیده شده ونبا شد

له كفوًا احد ثم اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد

مر اورا مانند یکی پس گواهی میدهم اینکه نیست خدائی مگر خدای یگانه نیست شریکی مر اوراست پادشاهی ومر اوراست ستایش

يحيي ويميت وهو حي لا يموت بيده الخير وهو على كل شيء قدير ثم حسبي الله وكفى

زنده میکند ومیمیراند واو زنده است که نمیمیرد بدست اوست خیر واو بر هر چیزی توانا است پس بس است مرا خدا وکافی است

سمع الله لمن دعا ليس وراء الله منتهى اشهد لله بما دعا وانه بريء ممن تبرء وان لله

شنیدن خدا مر کسیکه خواند نیست غیر خدا انتهائی گواهی میدهم مر خدا را بانچه خواند واینکه او بیزار است از انکه بیزاری جوید واینکه خدا

الاخرة والاولى پس حواریون گفتند یا روح الله چه ثواب دارد کسیکه این کلمات را بگوید حضرت

اخرت ودنیا

عیسی گفت که هر که دعا اول را صد مرتبه بخواند عمل هیچیک از اهل زمین بهتر از

عمل او نباشد در روز قیامت حسنات او زیاده از همه کس باشد وهر که صد مرتبه دعای دویم را

بخواند چنان باشد که دوازده مرتبه توریة وانجیل را خوانده باشد وثواب انها را باو بدهند حضرت عیسی

گفت ای جبرئیل ثواب خواندن توریة وانجیل چیست گفت طاقت برداشتن یک حرف توریة وانجیل ندارند

هر که در اسمانهای هفتگانه است از ملئکه تا انکه مبعوث شدم من واسرافیل زیرا که اسرافیل اول بنده بود

که گفت لا حول ولا قوة الا بالله و هر که دعای بسیار را صد مرتبه بخواند خدا بنویسد از برای او باین دعا
ده هزار هزار حسنه و محو کند از او ده هزار هزار سیئه و بلند کند از برای او در بهشت ده هزار هزار
درجه و فرود آیند از آسمان هفتاد هزار ملک که دستها بر داشته باشند و صلوات فرستند بر کسی
که این کلمات را باین عدد خوانده است پس حضرت عیسی ع گفت بجبرئیل یا ملائکه صلوات میفرستند بر غیر
پیغمبران جبرئیل گفت که هر که ایمان آورد با پیغمبران از جانب خدا آورده اند و تغییر نداده هست برای
ایشان از خدا ثواب پیغمبران با و عطا میفرماید و هر که دعای چهار صد مرتبه بخواند دعا را استقبال
نماید ملکی و بالا رود بسوی خدا پس نظر کند بسوی گوینده این دعا برحمت و هر که را خدا نظر رحمت براو
کند هرگز شقی و بد عاقبت نشود پس حضرت عیسی گفت یا جبرئیل ثواب دعای پنجم چیست گفت این دعا
امر است و خدا مرا رخصت نداده است که ثواب آنرا بگویم مؤلف گوید که اگر هر روز هر یک از این دعا
زاده مرتبه بخواند دور نیست که عمل باین روایت کرده باشد و اگر هر روز هر یک را صد مرتبه بخواند
بهتر خواهد بود و شیخ و ابن بابویه و سید بن طاوس از حضرت امیر المؤمنین ع روایت کرده اند که هر که
در هر روز از اول دهه ذی الحجه این تهلیلها را زاده مرتبه بخواند خدا عطا او را بهر تهلیلی درجه در بهشت
از مروارید و یاقوت و از میان هر درجه تا درجه دیگر صد سال راه باشد برفتار سوار یکه بتازد و در
هر درجه شهری بوده باشد و در آن شهر قصری باشد از یک جوهر که در آن فصلی نباشد و در هر شهری
از آن شهرها از انواع جواهر و غرفها و بناها و فرشها و کرسیها و تختها و حوریان و نهالیها و متکاها
و خانها و خدمتکاران و درختها و نهرها و زیورها و حلها بوده باشد که وصف کننده قادر بر وصف آنها
نباشد و چون از قبر بیرون آید از هر موی بدن او نوری ساطع باشد و مبادرت نمایند بسوی او هفتاد هزار ملک
و از پیش رو و جانب چپ و راست او راه روند تا آنکه بشهری برسد که بر در آن از یاقوت سرخ باشد و اندرونش
از زبرجد سبز و در آن شهر بوده باشد هر نعمتی که خدا در بهشت خلق کرده است پس او بگویند که آیا میدانی و
خدا میدانی که این شهر چیست گویند نه شما کیستید گویند ملکی چندیم که حاضر بودیم در هنگامیکه تو
این تهلیلها را میخواندی در دنیا و این شهر و آنچه در آن هست از نعمتهای الهی یکثواب تو است بخواندن این
تهلیلها و بشارت باد ترا بهتر از این ثوابها و بیوستن در جوار رحمت الهی خواهی بود در دار السلام که بلای
و غمی و مکروهی در آن نمی باشد و نعمتها و رحمتهای خدا از تو منقطع نمیگردد و تهلیلات این است لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اللَّيَالِي وَ الدُّهُورِ
هرگز از تو منقطع نمیگردد و تهلیلات این است

لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ أَمْوَاجِ الْبُحُورِ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَ رَحْمَتُهُ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ لَا إِلٰهَ
إِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الشَّوْكِ وَ الشَّجَرِ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الشَّعْرِ وَ الْوَبَرِ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ
الْحَجَرِ وَ الْمَدَرِ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ لَمْحِ الْعُيُونِ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ فِي اللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ

(interlinear Persian gloss:) نیست خدائی مگر خدا عدد شبها و زمانها / نیست خدائی مگر خدا عدد شورشهای دریاها نیست خدائی مگر خدا و بخشش او بهتر است از آنچه فراهم آورند / نیست خدائی مگر خدا بشمار شوک و درخت نیست خدائی مگر خدا بشمار مو و پشم نیست خدائی مگر خدا بشمار / سنگ و کلوخ نیست خدائی مگر خدا بشمار بر هم زدن چشمها نیست خدائی مگر خدا در شب چون تاریک گردد

[right margin, partly illegible:] [illegible]

وَالصُّبْحِ اِذَا تَنَفَّسَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الرِّیَاحِ فِی الْبَرَارِیِّ الصُّخُورِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

و صبح چون بدمد نیست خدائی مگر خدا بشمار بادها در بیابانها و کوهها نیست خدائی مگر خدا

اِلٰی یَوْمِ یُنْفَخُ فِی الصُّوْرِ و از بعضی روایات مستفاد میشود که بیک مرتبه نیز اکتفا میتوان کرد

تا روزیکه دمیده میشود در صور

فصل دویم در اعمال روز ترویه و روز عرفه است و روز ترویه روز هشتم ذی الحجة است و روز مبارکیست و ابن بابویه از حضرت امام موسی کاظم ع روایت کرده است که حضرت رسول ص فرمود که خدا برگزیده است از روزها چهار روز را روز جمعه و روز ترویه و روز عرفه و روز عید قربان و ایضاً از حضرت صادق ع روایت کرده است که روزه روز ترویه کفاره گناه شصت سال است و شب عرفه از لیالی متبرکه است و از حضرت رسول ص منقولست که در شب عرفه دعا مستجابست و کسیکه در آن شب العبادت بسر آورد اجر صد و هفتاد سال عبادت دارد و آن شب مناجات با قاضی الحاجاتست و هر که در آن شب توبه کند توبه اش مقبولست و از حضرت صادق ع منقولست که هر که در شب عرفه یا شبهای جمعه این دعا را بخواند

اَللّٰهُمَّ یَا شَاهِدَ کُلِّ نَجْوٰی وَ مَوْضِعَ کُلِّ شَکْوٰی وَ عَالِمَ کُلِّ

حق تعالی گناهانش را بیامرزد خدایا ای حاضر هر راز و جایگاه هر شکایت و داننده هر

خَفِیَّةٍ وَ مُنْتَهٰی کُلِّ حَاجَةٍ یَا مُبْتَدِئاً بِالنِّعَمِ عَلَی الْعِبَادِ یَا کَرِیْمَ الْعَفْوِ یَا حَسَنَ

پنهان و انتهای هر حاجت ای ابتدا کننده بنعمت بر عباد ای بکرام عفو ای نیکو

التَّجَاوُزِ یَا جَوَادُ یَا مَنْ لَا یُوَارِیْ مِنْهُ لَیْلٌ دَاجٍ وَ لَا بَحْرٌ عَجَّاجٌ وَ لَا سَمَاءٌ ذَاتُ اَبْرَاجٍ

تجاوز ای بخشنده ای که پوشیده نشود از او شب تاریک و نه دریای پر آب و نه آسمان صاحب برجها

وَ لَا ظُلَمٌ ذَاتُ ارْتِتَاجٍ یَا مَنِ الظُّلْمَةُ عِنْدَهُ ضِیَاءٌ اَسْئَلُكَ بِنُوْرِ وَجْهِكَ الْکَرِیْمِ الَّذِیْ

و نه تاریکی صاحب بستگی ای آنکه تاریکی نزد او روشنی میخواهم از تو بروشنائی ذات بزرگوار تو آنکه

تَجَلَّیْتَ بِهٖ لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَکًّا وَ خَرَّ مُوْسٰی صَعِقًا وَ بِاسْمِكَ الَّذِیْ رَفَعْتَ بِهِ السَّمٰوَاتِ

تابان نمودی آن بر کوه پس گردانیدی او خورد و افتاد موسی بیهوش و بنام تو که بلند نمودی آن آسمانها را

بِلَا عَمَدٍ وَ سَطَحْتَ بِهِ الْاَرْضَ عَلٰی وَجْهِ مَاءٍ جَمَدٍ وَ بِاسْمِكَ الْمَکْنُوْنِ الْمَخْزُوْنِ الْمَکْتُوْبِ الطَّاهِرِ

بی ستون و پهن کردی بآن زمین را برروی آب ایستاده و بنام تو که پنهان داشته نوشته پاکست

الَّذِیْ اِذَا دُعِیْتَ بِهٖ اَجَبْتَ وَ اِذَا سُئِلْتَ بِهٖ اَعْطَیْتَ وَ بِاسْمِكَ السُّبُّوْحِ الْقُدُّوْسِ الْبُرْهَانِ

آنکه چون خوانده شود بآن در بزیری تو و چون خوانده شوی بآن عطا کنی تو و بنام تو که بسیار پاکست بدیدند

الَّذِیْ هُوَ نُوْرٌ عَلٰی کُلِّ نُوْرٍ وَ نُوْرٌ مِنْ نُوْرٍ یُضِیْءُ مِنْهُ کُلُّ نُوْرٍ اِذَا بَلَغَ الْاَرْضَ انْشَقَّتْ وَ اِذَا

که او روشنست بر هر روشنی و روشنی از نور روشنی کننده از هر روشنی بچون برسد زمین شکافته شود و چون

بَلَغَ السَّمٰوَاتِ فُتِحَتْ وَ اِذَا بَلَغَ الْعَرْشَ اهْتَزَّ وَ بِاسْمِكَ الَّذِیْ تَرْتَعِدُ مِنْهُ فَرَائِصُ مَلٰئِکَتِكَ

برسد آسمان گشاده شود و چون برسد عرش بحرکت آید و بنام تو که لرزان شود از او رگهای گردن فرشتگان تو

وَ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ جَبْرَئِیْلَ وَ مِیْکَائِیْلَ وَ اِسْرَافِیْلَ وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفٰی صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ

و میخواهم از تو بحق جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و بحق محمد مصطفی درود خدا بر او

وَ اٰلِهٖ وَ عَلٰی جَمِیْعِ الْاَنْبِیَاءِ وَ جَمِیْعِ الْمَلٰئِکَةِ وَ بِالْاِسْمِ الَّذِیْ مَشٰی بِهِ الْخِضْرُ عَلٰی قُلَلِ الْمَاءِ

و آل او و بر همه پیغمبران و همه فرشتگان و بنام آنکه رفت باو خضر بر بلندیهای آب

كَمَا مَشى بِهِ عَلى جُدَدِ الْاَرْضِ وَبِاسْمِكَ الَّذى فَلَقْتَ بِهِ الْبَحْرَ لِمُوسى وَاَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ

چنانکه راه یافت بان بر روی زمین و بنام تو که شکافتی بان دریا را جهة موسی و غرق نمودی فرعون را

وَقَوْمَهُ وَاَنْجَيْتَ بِهِ مُوسَى بْنَ عِمْرانَ وَمَنْ مَعَهُ وَبِاسْمِكَ الَّذى دَعاكَ بِهِ مُوسَى بْنُ

و قوم او را و نجات دادی بان موسی پسر عمران و کسیکه با او بود و بنام تو که خواندی بان موسی پسر

عِمْرانَ مِنْ جانِبِ الطُّورِ الْاَيْمَنِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَاَلْقَيْتَ عَلَيْهِ مَحَبَّةً مِنْكَ وَبِاسْمِكَ الَّذى

عمران از جانب طور ایمن پس بپذیر مر او را و ملاقات کردی تو بر او دوستی از تو و بنام تو که

اَحْيى بِهِ عيسَى بْنُ مَرْيَمَ الْمَوْتى وَتَكَلَّمَ فِى الْمَهْدِ صَبِيّاً وَاَبْرَءَ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنِكَ

زنده کردی بان عیسی پسر مریم را مرده و سخن گفت در گهواره کودک و بهبود و ابرص باذن تو

وَبِاسْمِكَ الَّذى دَعاكَ حَمَلَةُ عَرْشِكَ وَجَبْرَئيلُ وَميكائيلُ وَاِسْرافيلُ وَحَبيبُكَ مُحَمَّدٌ

و بنام تو که خواندی تو بردارنده عرش تو و جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و دوست تو محمد

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَلائِكَتُكَ الْمُقَرَّبُونَ وَاَنْبِياؤُكَ الْمُرْسَلُونَ وَعِبادُكَ الصّالِحُونَ

رحمت خدا براو و آل او و فرشتگان نزدیکان تو و پیغمبران فرستادگان و بندگان شایسته تو

مِنْ اَهْلِ السَّمواتِ وَالْاَرَضينَ وَبِاسْمِكَ الَّذى دَعاكَ بِهِ ذُوالنُّونِ اِذْ ذَهَبَ مُغاضِباً فَظَنَّ

از اهل آسمانها و زمینها و بنام تو که خواندی بان ذوالنون چون رفت با غضب پس گمان کرد

اَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنادى فِى الظُّلُماتِ اَنْ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ اِنّى كُنْتُ مِنَ الظّالِمينَ

اینکه هرگز نتوانند جزا او پس ندا کرد در تاریکی اینکه نیست خدائی مگر تو پاکست ذات عظیم بدرستیکه بودم من از ستمکاران

فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَنَجَّيْتَهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذلِكَ نُنْجِى الْمُؤْمِنينَ وَبِاسْمِكَ الَّذى دَعاكَ بِهِ داوُدُ

پس بپذیر مر او را و نجات ده او را از غم و هم چنین نجات دهیم گروندگان را و بنام تو بزرگ که خواندت بان داود را

وَخَرَّ لَكَ ساجِداً فَغَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ وَبِاسْمِكَ الَّذى دَعَتْكَ بِهِ آسِيَةُ امْرَاَةُ فِرْعَوْنَ

وافتاد برای تو سجده کنندا پس بیامرز مر او را گناه او و بنام تو که خواندی تو بان آسیه زن فرعون

اِذْ قالَتْ رَبِّ ابْنِ لى عِنْدَكَ بَيْتاً فِى الْجَنَّةِ وَنَجِّنى مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنى مِنَ الْقَوْمِ الظّالِمينَ

چون گفت پروردگارا بنا کن برای من نزد تو خانه در بهشت و نجات ده مرا از فرعون و کردار او و نجات ده مرا از قوم ستمکاران

فَاسْتَجَبْتَ لَها دُعاءَها وَبِاسْمِكَ الَّذى دَعاكَ بِهِ اَيُّوبُ اِذْ حَلَّ بِهِ الْبَلاءُ فَعافَيْتَهُ وَآتَيْتَهُ

پس بپذیر برای او خواندن او را و بنام تو که خواندی تو را بان ایوب چون فرود آمد با و بلاء پس عافیت دادی او را و دادی او را

اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ وَذِكْرى لِلْعابِدينَ وَبِاسْمِكَ الَّذى دَعاكَ بِهِ يَعْقُوبُ

اهل او و مانندش را با ایشان رحمت از نزد تو و یادآوری مر بندگان و بنام تو که خواند ترا بان یعقوب

فَرَدَدْتَ عَلَيْهِ بَصَرَهُ وَقُرَّةَ عَيْنِهِ يُوسُفَ وَجَمَعْتَ شَمْلَهُ وَبِاسْمِكَ الَّذى دَعاكَ بِهِ سُلَيْمانُ

پس رد نمودی براو چشم او را و نور چشم او یوسف را و جمع اوردی پریشانی او را و بنام تو که خواند ترا بان سلیمان

فَوَهَبْتَ لَهُ مُلْكاً لا يَنْبَغى لِاَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهّابُ وَبِاسْمِكَ الَّذى سَخَّرْتَ بِهِ الْبُراقَ

پس بخشیدی مر او را پادشاهی سزاوار نبود مر احدی را از بعد او بدرستیکه تو بخشنده و بنام تو که رام کردی بان براق را

لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اِذْ قالَ تَعالى سُبْحانَ الَّذى اَسْرى بِعَبْدِهِ لَيْلاً مِنَ الْمَسْجِدِ

برای محمد رحمت خدا براو و آل او و درود چون گفت خدا پاکیزه است که سیر داد به بنده خود در شب خود از مسجد

الحرام الى المسجد الاقصى وقوله سبحان الذى سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين وانا
بحرام بسوى مسجد اقصى وگفت او پاک که رام کرد براى ما اين را ونبوديم مر او را طاقت داران وبدرستيكه ما
الى ربنا لمنقلبون وباسمك الذى تنزل به جبرئيل على محمد صلى الله عليه واله و
بسوى پروردگار ما بازگردندگانيم وبنام تو كه فرستاده شد باو جبرئيل بر محمد رحمت خدا براو وال او و
باسمك الذى دعاك به ادم فغفرت له ذنبه واسكنته جنتك واسالك بحق القران العظيم
بنام تو كه خواند ترا بان آدم پس آمرزيدى تو مر او را گناه او را وساكن كردى او را در بهشت خود وميخواهم ترا بحق قران بزرگ
وبحق محمد خاتم النبيين وبحق ابرهيم وبحق فصلك يوم القضاء وبحق الموازين اذا نصبت
وبحق محمد آخر پيغمبران وبحق ابرهيم وبحق جدائى تو روز حكم وبحق ترازوها چون برپا شوند
والصحف اذا نشرت وبحق القلم وما جرى واللوح وما احصى وبحق الاسم الذى كتبته على
ونامها چون گشاده شوند وبحق قلم وانچه جاريست ولوح وانچه شمرده وبحق نامى كه نوشته او را بر
سرادق العرش قبل خلقك الخلق والدنيا والشمس والقمر بالفى عام واشهد ان لا اله
سراپردهاى عرش پيش خلق تو خلق ودنيا وآفتاب وماه به دو هزار سال وگواهى ميدهم اينكه نيست خدائى
الا الله وحده لا شريك له وان محمدا عبده ورسوله واسئلك باسمك المخزون فى خزائنك
مگر خداى يگانه نيست شريك مر او را واينكه محمد بنده او وفرستاده او وميخواهم ترا بنام تو كه پنهانست در خزانهاى تو
الذى استاثرت به فى علم الغيب عندك لم يظهر عليه احد من خلقك لا ملك مقرب
كه برگزيده بان در علم پنهانى نزد تو كه مطلع نشده براو كسى از خلق تو نه فرشته نزديكى
ولا نبى مرسل ولا عبد مصطفى واسالك باسمك الذى شققت به البحار وقامت به
ونه پيغمبر فرستاده شده ونه بنده برگزيده وميخواهم ترا بنام تو كه شكافتى بان درياها را وايستادند بان
الجبال واختلف به الليل والنهار وبحق السبع المثانى والقران العظيم وبحق الكرام
كوهها ومختلف شد بان شب وروز وبحق سبع مثانى وقران بزرگ وبحق كرام
الكاتبين وبحق طه ويس وكهيعص وحمعسق وبحق توريه موسى وانجيل عيسى وزبور داود
كاتبين وبحق طه ويس وكهيعص وحمعسق وبحق توريه موسى وانجيل عيسى وزبور داود
وفرقان محمد صلى الله عليه واله وعلى جميع الرسل وباهيا شراهيا اللهم انى اسئلك
وفرقان محمد رحمت خدا براو وال او وبر همه پيغمبران وبحق خداوندا بدرستيكه ميخواهم ترا
بحق تلك المناجات التى كانت بينك وبين موسى بن عمران فوق جبل طور سيناء واسئلك
بحق اين مناجات كه بود ميان تو وميان موسى پسر عمران بالاى كوه طور سينا وميخواهم ترا
باسمك الذى علمته ملك الموت لقبض الارواح واسئلك باسمك الذى كتب على ورق
بنام تو كه ياد دادى او را بملك الموت براى گرفتن روحها وميخواهم ترا بنام تو كه نوشت بر ورق
الزيتون فخضعت النيران لتلك الورقة فقلت يا نار كونى بردا وسلاما واسئلك باسمك
زيتون پس فروتنى نمود آتش براى آن برگ پس گفتى تو اى آتش باش سرد وسالم وميخواهم ترا بنام تو
الذى كتبته على سرادق المجد والكرامة يا من لا يحفيه سائل ولا ينقصه نائل يا من به
كه نوشتى او را بر سراپردهاى بزرگى وكرامت اى آنكه بپايان نرساند او را خواهنده وكم نكند او را بخشش اى آنكه

يُسْتَغَاثُ وَاِلَيْهِ يُلْجَأُ اَسْئَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ
فریاد جسته شود و بسوی او پناه برده شود میخواهم از تو بحرمت بستن عزت از عرش تو و نهایت بخشش از کتاب تو

وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ وَجَدِّكَ الْاَعْلَى وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ الْعُلَى اَللّٰهُمَّ رَبَّ الرِّيَاحِ وَمَا ذَرَتْ
و بنام بزرگ تو و جد تو که بلند تراست و کلمات تو که کامل‌اند بلند پایه خداوندا پروردگار بادها و آنچه پراکنده

وَالسَّمَاءِ وَمَا اَظَلَّتْ وَالْاَرْضِ وَمَا اَقَلَّتْ وَالشَّيَاطِينِ وَمَا اَضَلَّتْ وَالْبِحَارِ وَمَا جَرَتْ
و آسمان و آنچه سایه افکنده و زمین و آنچه برداشته و شیاطین و آنچه گمراه کرده‌اند و دریاها و آنچه جاریست

وَبِحَقِّ كُلِّ حَقٍّ هُوَ عَلَيْكَ حَقٌّ وَبِحَقِّ الْمَلٰئِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالرُّوحَانِيِّينَ وَالْكَرُوبِيِّينَ وَ
و بحق هر حق که او است بر تو حق و بحق فرشتگان نزدیکان و روحانیان و کروبیان و

الْمُسَبِّحِينَ لَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَا يَفْتُرُونَ وَبِحَقِّ اِبْرٰهِيمَ خَلِيلِكَ وَبِحَقِّ كُلِّ وَلِيٍّ يُنَادِيكَ
تسبیح کنندگان مر ترا بشب و روز که سست نشوند و بحق ابراهیم دوست تو و بحق هر دوست که ندا کند ترا

بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ وَتَسْتَجِيبُ لَهُ دُعَاءَهُ يَا مُجِيبُ اَسْئَلُكَ بِهٰذِهِ الْاَسْمَاءِ وَبِهٰذِهِ الدَّعَوَاتِ
میان صفا و مروه و بپذیرفتی مر او خواندن او را ای پذیرنده میخواهم ترا باین اسماء و باین دعوات

اَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا قَدَّمْنَا وَمَا اَخَّرْنَا وَمَا اَسْرَرْنَا وَمَا اَعْلَنَّا وَمَا اَبْدَيْنَا وَمَا اَخْفَيْنَا وَمَا
اینکه بیامرزی مرا آنچه پیش کردیم و آنچه پس کردیم و آنچه پنهان کردیم و آنچه آشکار کردیم و آنچه ظاهر کردیم و آنچه پنهان کردیم و آنچه

اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنَّا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا حَافِظَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا
تو میدانی بآن از ما بدرستیکه تو بر هر چیزی توانائی برحمت تو ای رحم کننده‌ترین رحم کنندگان ای حفظ کننده هر غریب ای

مُونِسَ كُلِّ وَحِيدٍ يَا قُوَّةَ كُلِّ ضَعِيفٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَظْلُومٍ يَا رَازِقَ كُلِّ مَحْرُومٍ يَا مُونِسَ كُلِّ
آرام دهنده هر تنها ای توانائی دهنده هر ضعیف ای یاری کننده هر مظلوم ای روزی دهنده هر محروم ای آرام دهنده هر

مُسْتَوْحِشٍ يَا صَاحِبَ كُلِّ مُسَافِرٍ يَا عِمَادَ كُلِّ حَاضِرٍ يَا غَافِرَ كُلِّ ذَنْبٍ وَخَطِيئَةٍ يَا غِيَاثَ
رمیده ای یار هر مسافر ای معتمد هر حاضر ای آمرزنده هر گناه و خطا ای فریادرس

الْمُسْتَغِيثِينَ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ يَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ يَا فَارِجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ
فریادرسنده‌گان ای دادرس دادخواهان ای بردارنده غم غمگینان ای گشاینده اندوه اندوهناکان

يَا بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِينَ يَا مُنْتَهٰى غَايَةِ الطَّالِبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا
ای پدید آرنده آسمانها و زمینها ای منتهای نهایت طلب کنندگان ای پذیرنده خواندن بیچارگان ای

اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا دَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ يَا اَجْوَدَ الْاَجْوَدِينَ يَا اَكْرَمَ الْاَكْرَمِينَ
رحم کننده‌ترین رحم کنندگان ای پروردگار جهانیان ای جزا دهنده روز جزا ای بخشنده‌ترین بخشندگان ای کریمترین کریمان

يَا اَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا اَبْصَرَ النَّاظِرِينَ يَا اَقْدَرَ الْقَادِرِينَ اِغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ
ای شنونده‌ترین شنوندگان ای بیننده‌ترین بینندگان ای تواناترین توانایان بیامرز مرا گناه که تغییر میدهد

وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ النَّدَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ السَّقَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ
و بیامرز مرا گناهانی که موجب پشیمانی و بیامرز مرا گناهانی که موجب میشود بیماری را و بیامرز مرا گناهانی

الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَرُدُّ الدُّعَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ قَطْرَ السَّمَاءِ

وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُعَجِّلُ الْفَنَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ تَجْلِبُ الشَّقَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي

وبیامرز مرا گناهانی که زود آورد مرگ را و بیامرز مرا گناهانی که میکشد بدبختی را و بیامرز مرا گناهانی که

تُظْلِمُ الْهَوَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَكْشِفُ الْغِطَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ

تاریک کنند هوا را و بیامرز مرا گناهانی که برمیدارد پردها را و بیامرز مرا گناهانی که نمی آمرزد غیر تو

يَا اللّٰهُ وَاحْمِلْ عَنِّي كُلَّ تَبِعَةٍ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِكَ فَرَجًا وَمَخْرَجًا وَيُسْرًا

ای خدا و بردار از من هر وبالی را هر کسی از خلق تو و بگردان مرا از فرمان تو گشایشی و بیرون شدنی و آسانی

وَأَنْزِلْ يَقِينَكَ فِي صَدْرِي وَرَجَاءَكَ فِي قَلْبِي حَتَّى لَا أَرْجُو غَيْرَكَ اللّٰهُمَّ احْفَظْنِي وَعَافِنِي

و فرود آمده یقین تو در سینهٔ من و امید تو در دل من تا آنکه امید نداشته باشم غیر تو را خداوندا نگاه دار و عافیت کن مرا

فِي مَقَامِي هٰذَا وَاصْحَبْنِي فِي لَيْلِي وَنَهَارِي وَمِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي

در مقام من این و یار مرا در شب و در روز و از میان دو دستم و از پس من و از راستم و از چپ من

وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ تَحْتِي وَيَسِّرْ لِيَ السَّبِيلَ وَأَحْسِنْ لِيَ التَّيْسِيرَ وَلَا تَخْذُلْنِي فِي الْعَسِيرِ وَاهْدِنِي يَا خَيْرَ

و از بالای من و از زیر من و آسان کن مرا راه و نیکو کن برای من آسانی را و خوار مکن در دشواری و راه نما مرا

دَلِيلٍ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي فِي الْأُمُورِ وَلَقِّنِي كُلَّ سُرُورٍ وَاقْلِبْنِي إِلَى أَهْلِي بِالْفَلَاحِ وَالنَّجَاحِ

راهنما و وا مگذار مرا بسوی خود در کارها و برسان مرا هر سروری و برگردان مرا بسوی اهل خود برستگاری و برکات

مَحْبُورًا فِي الْعَاجِلِ وَالْآجِلِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ

در زندگی و در مردگی بدرستیکه تو بر هر چیزی توانائی و روزی ده مرا از زیادتی خود و وسعت ده بر من از

طَيِّبَاتِ رِزْقِكَ وَاسْتَعْمِلْنِي فِي طَاعَتِكَ وَأَجِرْنِي مِنْ عَذَابِكَ وَنَارِكَ وَاقْلِبْنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي

پاکیزهای روزی خود و وادار مرا در طاعت خود و پناه ده مرا از عذاب خود و آتش خود و برگردان مرا چون بمیرانی مرا

إِلَى جَنَّتِكَ بِرَحْمَتِكَ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَمِنْ تَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ وَمِنْ حُلُولِ

بسوی بهشت خود برحمت خود خدایا بدرستیکه من پناه میبرم بتو از زایل شدن نعمت تو و از برگشتن عافیت تو و از فرود آمدن

نَقِمَتِكَ وَمِنْ نُزُولِ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَدَرَكِ الشَّقَاءِ وَمِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ

عقاب تو و از فرود آمدن عذاب تو و پناه میبرم بتو از پی در آمدن بلا و دریافتن بدبختی و از بدی قضا

وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا فِي الْكِتَابِ الْمُنْزَلِ اللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي

و سرزنش دشمنان و از شر آنچه فرود میاید از آسمان و از شر آنچه در کتاب فرود آمده خداوندا مگردان مرا

مِنَ الْأَشْرَارِ وَلَا مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَلَا تَحْرِمْنِي صُحْبَةَ الْأَخْيَارِ وَأَحْيِنِي حَيٰوةً طَيِّبَةً وَتَوَفَّنِي

از شرها و نه از یاران آتش و محروم مکن مرا از همراهی خوبان و زنده دار مرا زندگی پاکیزه و بمیران مرا

وَفَاةً طَيِّبَةً تُلْحِقُنِي بِالْأَبْرَارِ وَارْزُقْنِي مُرَافَقَةَ الْأَنْبِيَاءِ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ

مردن پاکیزه برسان مرا بخوبان و روزی کن مرا رفیقان پیغمبران در نشستگاه راستی نزد پادشاه

مُقْتَدِرٍ اللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بَلَائِكَ وَصُنْعِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى الْإِسْلَامِ وَ

توانا خدایا مر تراست حمد بر نیکی بلای تو و کار تو و مر تراست سپاس بر اسلام و

السُّنَّةِ يَا رَبِّ كَمَا هَدَيْتَهُمْ لِدِينِكَ وَعَلَّمْتَهُمْ كِتَابَكَ فَاهْدِنَا وَعَلِّمْنَا وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى

حسن بلائك وصنيعك عندي خاصة كما خلقتني فأحسنت خلقي وعلمتني فأحسنت
خوبی بلای تو و کار تو نزد من بخصوص چنانچه آفریدی مرا پس خوب خلق کردی مرا و تعلیم دادی مرا پس خوب
تعليمي وهديتني فأحسنت هدايتي فلك الحمد على انعامك علي قديما وحديثا
تعلیم دادی مرا و راه نمودی مرا پس خوب راه نمودی مرا پس تراست سپاس بر نعمتهای تو بر من کهنه و تازه
فكم من كرب يا سيدي قد فرجته وكم من غم يا سيدي قد نفسته وكم من هم يا سيدي
پس بسا از شدت ای آقای من که بردی آنرا و بسا از غمها ای آقای من که بردی آنرا و بسا از هم ای آقای من
قد كشفته وكم من بلاء يا سيدي قد صرفته وكم من عيب يا سيدي قد سترته فلك الحمد
که زائل کردی آنرا و بسا از بلا ای آقای من که گردانیدی و بسا از عیب ای آقای من که پوشانیدی آنرا پس تراست
على كل حال في كل مثوى وزمان ومنقلب ومقام وعلى هذه الحال وكل حال اللهم
بر هر حال در هر جایگاه و در هر زمان و محل برگشتن و ایستادن و بر این حال و در هر حال خداوندا
اجعلني من افضل عبادك نصيبا فهذا اليوم من خير تقسمه او ضر تكشفه او سوء تصرفه
بگردان مرا از بهترین بندگان تو بهره در این روز از نیکی که قسمت کنی آنرا یا بدی که زائل کنی آنرا یا بدی
او بلاء تدفعه او خير تسوقه او رحمة تنشرها او عافية تلبسها فإنك على كل شيء قدير
یا بلا که دفع کنی آنرا یا نیکی که بفرستی آنرا یا رحمتی که پهن کنی آنرا یا عافیتی که بپوشانی آنرا پس اینکه بر هر چیز توانائی
وبيدك خزائن السموات والارض وانت الواحد الكريم المعطي الذي لا يرد سائله
و بدست تو است خزینهای آسمانها و زمین و تو یگانه بزرگوار بخشنده که عطا کرده نمی شود سائل او
ولا يخيب آمله ولا ينقص نائله ولا ينفد ما عنده بل يزداد كثرة وطيبا وعطاء
و محروم نمی شود امیدوار او و کم نمی شود بخشیدن او و تمام نمی شود آنچه نزد او است بلکه زیاد میکند زیاد و پاکیزه و عطا
وجودا وارزقني من خزائنك التي لا تفنى ومن رحمتك الواسعة ان عطاءك لم يكن
و بخشش و روزی کن مرا از خزانهای تو که فانی نیست و از رحمت وسیع تو بدرستیکه عطای تو منع نشده
محظورا وانت على كل شيء قدير برحمتك يا ارحم الراحمين واحاديث بسيار در فضيلت
منع کرده نشده و تو بر هر چیز توانائی برحمت تو ای ارحم کنندهترین رحم کنندگان

زیارت حضرت امام حسین ع

در شب و روز عرفه وارد شده است و زیارت نزدیک را در کتاب تحفة الزائر ذکر کرده‌ام و زیارت
روز انشاء الله بعد از این مذکور خواهد شد و بیشتر نیز زیارات آن حضرت مذکور شد و اما
روز عرفه از اعیاد عظیمه است و کسیکه توفیق یابد که در عرفات باشد دعا و اعمال بسیار دارد
و بهترین اعمال در این روز دعا است حتی مستحب است که جمع کند میان نماز ظهر و عصر در اول وقت
و نافله و اذان عصر ساقط میشود و بعد از نماز عصر مشغول دعا باید شد تا شام و دعا از برای برادران
مؤمن از زنده و مرده بسیار باید کرد چنانچه در حدیث صحیح منقول است که ابراهیم بن هاشم گفت که من
عبد الله بن جندب را دیدم در موقف عرفات و حال هیچکس را بهتر از او ندیدم پیوسته دستهای خود را
بسوی آسمان بلند کرده بود و آب دیده‌اش بر رویش جاری بود تا بر زمین میرسید چون مردم فارغ شدند
گفتم وقوف هیچکس را بهتر از وقوف تو ندیدم گفت بخدا سوگند که دعا نکردم مگر از برای برادران
مؤمن خود زیرا که از حضرت امام موسی ع شنیدم که هر که دعا کند از برای برادران مؤمن خود در غیبت

او از عرش ندا رسد با او که از برای تو صد هزار برابر او باد من نخواستم که دست بردارم از صد هزار برابر
دعای ملک که البته مستجاب است برای یک دعای خود که نمیدانم مستجاب خواهد شد یا نه و اگر کسی
توفیق یابد که در روز عرفه در تحت قبهٔ مقدسهٔ حضرت امام حسین ع باشد ثوابش کمتر نیست
از کسیکه در عرفات باشد بلکه زیاده است چنانچه از حضرت صادق ع منقولست که هر که در روز
عرفه بزیارت آنحضرت برود و حق او را شناسد و او را امام واجب الاطاعه داند بنویسد خدا از برای او
ثواب دو هزار حج و دو هزار عمرهٔ مقبول و هزار جهاد که با پیغمبر مرسلی کرده باشد یا امام عادلی راوی
گفت کجا است ثواب وقوف عرفات حضرت از روی غضب بسوی او نظر کرد و فرمود که بدرستیکه بندهٔ
مؤمن چون در روز عرفه نزد قبر آنحضرت حاضر شود و در نهر فرات غسل کند و متوجه زیارت شود هر
گام که بر میدارد ثواب یک حج و عمره برای او مینویسند و در روایت دیگر فرمود که در روز عرفه خدا
اول نظر رحمت بسوی زوار حضرت امام حسین ع میکند و گناهان ایشان را میامرزد و حاجات
ایشان را بر میآورد و بعد از آن متوجه اهل عرفات میگردد زیرا که در میان زوار آنحضرت حرامزاده
و فرزند زنا نیست و در میان اهل عرفات هست و کسیکه توفیق هیچیک از اینها را نیافته
باشد باید که در سایر بلاد غسل بکند و در مجمع مؤمنان حاضر شود و زیارت آنحضرت را بکند و اگر
در بام بلندی یا صحرای گشاده باشد بهتر است پس مشغول دعا شوند و تا شام مشغول ذکر و دعا باشند
تا در ثواب ایشان شریک گردند چنانچه از حضرت صادق ع منقولست و احادیث در باب روزهٔ روز
عرفه مختلفست و اکثر علما جمع میان احادیث باین روش کرده اند که اگر اشتباهی در ماه نباشد
و او را از دعا کردن ضعیف نگرداند سنتست والا مکروه است یعنی ثوابش کمتر است و در روایت
واقع شده است که روزهٔ روز عرفه برابر است با روزهٔ یکساله و اگر اشتباه در ماه باشد یا بروزه
از دعا خواندن ضعیف شود روزه نگرفتن بهتر است و از حضرت صادق ع منقولست که هر که در
روز عرفه پیش از آنکه متوجه دعا شود دو رکعت نماز بجا آورد در زیر آسمان و اعتراف کند نزد
خدا بگناهان خود و اقرار کند بخطاهای خود فایز گردد بثواب اهل عرفات و گناهان گذشته و
آیندهٔ او آمرزیده گردد و شیخ مفید این نماز را بعد از نماز عصر ذکر کرده است و گفته است که این نماز
مخصوص جمعی است که در اطراف باشند و در عرفات نباشند و در حدیث معتبر از حضرت صادق ع
منقولست که چون خواهد مشغول دعا شود اول صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه
سبحان الله و صد مرتبه لا اله الا الله و صد مرتبه قل هو الله احد و صد مرتبه سورهٔ انا انزلنا
بخواند و در روایت دیگر فرمود که صد مرتبه آیة الکرسی بخواند و صد مرتبه لا حول و لا قوة
الا بالله بگوید و صد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد بگوید پس مشغول دعا شود و بهترین دعاها
دعای صحیفهٔ کامله است او را با خشوع و خضوع و تأنی و رقت بخواند که مشتمل است بر جمیع مطالب
دنیا و آخرت و شیخ طوسی ره بسند معتبر از حضرت صادق ع روایت کرده است که حضرت رسول ص
بحضرت امیر المؤمنین گفت میخواهی ترا تعلیم کنم دعای روز عرفه را و آن دعای پیغمبران پیش از من بود

لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی ویمیت وهو حیّ لا
نیست خدائی مگر خدای یگانه نیست شریکی مراورا مر اوراست پادشاهی و مر اوراست ستایش زنده میکند و میمیراند و او زنده
یموت بیده الخیر وهو علی کل شیء قدیر اللهم لک الحمد کالذی تقول وخیراً مما
نمیرد بدست اوست خیر و او بر همه چیزی تواناست خداوندا مر تراست ستایش که گفتی تو و بهتر از آنچه
نقول وفوق ما یقول القائلون اللهم لک صلوتی ونسکی ومحیای ومماتی ولک
میگوییم و بالای آنچه میگویند گویندگان خدایا مر تراست درود من و نسک من و زندگی هم و مردنم و مر تراست
تراثی وبک حولی ومنک قوتی اللهم انی اعوذ بک من الفقر ومن وساوس
میراثم و بتوست گردش من و از تست قوت من خداوندا بدرستیکه پناه میبرم بتو از فقر و از وسوسهای
الصدر ومن شتات الامر ومن عذاب القبر اللهم انی اسئلک خیر الریاح و
سینه و از پراکندگی کار و از عذاب قبر خداوندا بدرستیکه من بهتر بادها و
اعوذ بک من شر ما یجیئ به الریاح واسئلک خیر اللیل وخیر النهار اللهم اجعل
پناه میبرم بتو از شر آنچه میآید بآن بادها و میخواهم از تو بهتر شب و بهتر روز خداوندا بگردان
فی قلبی نوراً وفی سمعی نوراً وفی بصری نوراً وفی لحمی نوراً وفی دمی وعظامی وعروقی
در قلب من روشنی و در گوش من روشنی و در چشم من روشنی و در گوشت من روشنی و در خون من و استخوان من و رگهایم
ومقامی ومقعدی ومدخلی ومخرجی نوراً واعظم لی النور یا رب یوم القاک انک
و ایستادنم و نشستنم و درآمدن و بیرون رفتنم نور و بزرگ کن برای من روشنی ای پروردگار روز ملاقات تو بدرستیکه تو
علی کل شیء قدیر واز حضرت امام رضا منقولست اللهم کما سترت علی ما لم
بر هر چیزی توانائی که این دعا را در روز عرفه بخوانند خداوندا چنانکه پوشیدی بر من آنچه
اعلم فاغفر لی ما تعلم وکما وسعنی علمک فلیسعنی عفوک وکما بدأتنی بالاحسان فاتمم
نمیدانم پس بیامرز مرا آنچه میدانی و چون وسعت دارد مرا دانستن تو پس فرو گیرد مرا آمرزش تو و چون پدید کردی مرا به نیکوئی پس تمام کن
نعمتک بالغفران وکما اکرمتنی بمعرفتک فاشفعها بمغفرتک وکما عرفتنی وحدانیتک
نعمت خود را بآمرزش و چون گرامی داشتی مرا بشناختن تو پس شفیع کن او را بآمرزش خود و چون شناختی مرا یگانگی خود
فاکرمنی بطاعتک وکما عصمتنی مما لم اکن اعتصم منه الا بعصمتک فاغفر لی ما لو شئت
پس گرامی دار مرا بطاعت خود و چون نگاه داشتی مرا از آنچه نبوده باشد نگاه دارم از آن مگر بنگاهداری خود پس بیامرز مرا آنچه
عصمتنی منه یا جواد یا کریم یا ذا الجلال والاکرام واز حضرت امام موسی ع اللهم انی عبدک
نگاه داری مرا از آن ای بخشنده ای کریم ای صاحب بزرگی و کرامت این دعا منقولست خدایا بدرستیکه من بنده تو
وابن عبدک ان تعذبنی فبامور قد سلفت منی وانا بین یدیک برمتی وان تعف عنی
و پسر بنده تو اینکه عذاب کنی مرا پس بکارها که پیش رود از من و من میان حضرت تو ام و اگر عفو کنی از من
فاهل العفو انت یا اهل العفو یا احق من عفی اغفر لی ولاخوانی واز جمله دعای مشهور
ای سزاوار عفو تو ای اهل عفو ای سزاوار که عفو کند بیامرز مرا و مر برادران مرا روز عرفه دعای حضرت
سید الشهداء امام حسین ع است که بشر و بشیر پسران غالب اسدی روایت کرده اند که پسین
روز عرفه در عرفات در خدمت آنحضرت بودیم پس از خیمه خود بیرون آمدند با گروهی از اهل

بعد فرزندان و شیعیان خود با نهایت تذلل و خشوع پس در جانب چپ کوه ایستادند و روی
مبارک خود را بسوی کعبه گردانیدند و دستها را برابر رو برداشتند مانند مسکینی که طعام طلبد
و این دعا را بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله الذی لیس لقضائه دافع ولا
خواندند
لعطائه مانع ولا کصنعه صنع صانع وهو الجواد الواسع فطر اجناس البدایع
واتقن بحکمته الصنائع ولا تخفی علیه الطلائع ولا تضیع عنده الودائع جازی
کل صانع ورائش کل قانع وراحم کل ضارع ومنزل المنافع والکتاب الجامع و
بالنور الساطع وهو للدعوات سامع وللمطیعین نافع وللدرجات رافع وللکربات
دافع وللجبابرة قامع وراحم عبرة کل ضارع ورافع ضرعة کل ضارع فلا اله غیره
ولا شیء یعدله ولیس کمثله شیء وهو السمیع البصیر اللطیف الخبیر وهو علی کل شیء قدیر
اللهم انی ارغب الیک واشهد بالربوبیة لک مقرا بانک ربی وان الیک مردی
ابتداتنی بنعمتک قبل ان اکون شیئا مذکورا وخلقتنی من التراب ثم اسکنتنی الاصلاب
آمنا لریب المنون واختلاف الدهور فلم ازل ظاعنا من صلب الی رحم فی تقادم
الایام الماضیة والقرون الخالیة لم تخرجنی لرافتک بی ولطفک لی واحسانک الی
فی دولة ایام الکفرة الذین نقضوا عهدک وکذبوا رسلک لکنک اخرجتنی رافة
منک وتحننا علی للذی سبق لی من الهدی الذی له یسرتنی وفیه انشاتنی ومن قبل ذلک
رؤفت بی بجمیل صنعک وسوابغ نعمک فابتدعت خلقی من منی یمنی ثم اسکنتنی
فی ظلمات ثلاث بین لحم ودم وجلد ولم تشهدنی خلقی ولم تجعل الی شیئا من امری

ثمّ أخرجتني إلى الدّنيا تامّاً سويّاً وحفظتني في المهد طفلاً صبيّاً ورزقتني من الغذاء
لبناً مريّاً وعطفت عليّ قلوب الحواضن وكفّلتني الأمّهات الرّواحم وكلأتني من طوارق
الجانّ وسلّمتني من الزّيادة والنّقصان فتعاليت يا رحيم يا رحمن إذا استهللت ناطقاً
بالكلام أتممت عليّ سوابغ الإنعام فربّيتني زائداً في كلّ عام حتّى إذا أكملت فطرتي
واعتدلت مرّتي أوجبت عليّ حجّتك بأن ألهمتني معرفتك وروّعتني بعجائب
فطرتك وأنطقتني لما ذرأت في سمائك وأرضك من بدائع خلقك ونبّهتني لذكرك
وشكرك وواجب طاعتك وعبادتك وفهّمتني ما جاءت به رسلك ويسّرت لي تقبّل
مرضاتك ومننت عليّ في جميع ذلك بعونك ولطفك ثمّ إذ خلقتني من حرّ الثّرى
لم ترض لي يا إلهي بنعمة دون أخرى ورزقتني من أنواع المعاش وصنوف الرّياش
بمنّك العظيم عليّ وإحسانك القديم إليّ حتّى إذا أتممت عليّ جميع النّعم وصرفت
عنّي كلّ النّقم لم يمنعك جهلي وجرأتي عليك أن دللتني على ما يقرّبني إليك ووفّقتني
لما يزلفني لديك فإن دعوتك أجبتني وإن سألتك أعطيتني وإن أطعتك شكرتني
وإن شكرتك زدتني كلّ ذلك إكمالاً لأنعمك عليّ وإحسانك إليّ فسبحانك سبحانك
من مبدئ معيد حميد مجيد تقدّست أسماؤك وعظمت آلاؤك فأيّ نعمك يا إلهي
أحصي عدداً وذكراً أم أيّ عطاياك أقوم بها شكراً وهي يا ربّ أكثر من أن
يحصيها العادّون أو يبلغ علماً بها الحافظون ثمّ ما درأت عنّي اللّهمّ من الضّرّ

وَالضَّرَّاءِ وَأَكْثَرَ مِمَّا ظَهَرَ لِي مِنَ الْعَافِيَةِ وَالسَّرَّاءِ وَأَنَا أُشْهِدُكَ يَا إِلٰهِي بِحَقِيقَةِ إِيمَانِي
وَعَقْدِ عَزَمَاتِ يَقِينِي وَخَالِصِ صَرِيحِ تَوْحِيدِي وَبَاطِنِ مَكْنُونِ ضَمِيرِي وَعَلَائِقِ
مَجَارِي نُورِ بَصَرِي وَأَسَارِيرِ صَفْحَةِ جَبِينِي وَخُرْقِ مَسَارِبِ نَفْسِي وَخَذَارِيفِ مَارِنِ
عِرْنِينِي وَمَسَارِبِ صِمَاخِ سَمْعِي وَمَا ضُمَّتْ وَأُطْبِقَتْ عَلَيْهِ شَفَتَايَ وَحَرَكَاتِ لَفْظِ لِسَانِي
وَمَغْرَزِ حَنَكِ فَمِي وَفَكِّي وَمَنَابِتِ أَضْرَاسِي وَبُلُوغِ حَبَائِلِ بَارِعِ عُنُقِي وَمَسَاغِ مَأْكَلِي
وَمَشْرَبِي وَحِمَالَةِ أُمِّ رَأْسِي وَجُمَلِ حَمَائِلِ حَبْلِ وَتِينِي وَمَا اشْتَمَلَ عَلَيْهِ تَامُورُ صَدْرِي
وَنِيَاطِ حِجَابِ قَلْبِي وَأَفْلَاذِ حَوَاشِي كَبِدِي وَمَا حَوَتْهُ شَرَاسِيفُ أَضْلَاعِي وَحِقَاقِ
مَفَاصِلِي وَأَطْرَافِ أَنَامِلِي وَقَبْضِ عَوَامِلِي وَلَحْمِي وَدَمِي وَشَعْرِي وَبَشَرِي وَعَصَبِي وَقَصَبِي
وَعِظَامِي وَمُخِّي وَعُرُوقِي وَجَمِيعِ جَوَارِحِي وَمَا انْتَسَجَ عَلَى ذٰلِكَ أَيَّامَ رِضَاعِي وَمَا أَقَلَّتِ
الْأَرْضُ مِنِّي وَنَوْمِي وَيَقْظَتِي وَسُكُونِي وَحَرَكَتِي وَحَرَكَاتِ رُكُوعِي وَسُجُودِي أَنْ لَوْ حَاوَلْتُ
وَاجْتَهَدْتُ مَدَى الْأَعْصَارِ وَالْأَحْقَابِ لَوْ عُمِّرْتُهَا أَنْ أُؤَدِّيَ شُكْرَ وَاحِدَةٍ مِنْ أَنْعُمِكَ
مَا اسْتَطَعْتُ ذٰلِكَ إِلَّا بِمَنِّكَ الْمُوجِبِ عَلَيَّ شُكْرًا آنِفًا جَدِيدًا وَثَنَاءً طَارِفًا عَتِيدًا أَجَلْ
وَلَوْ حَرَصْتُ أَنَا وَالْعَادُّونَ مِنْ أَنَامِكَ أَنْ نُحْصِيَ مَدَى إِنْعَامِكَ سَالِفِهِ وَآنِفِهِ لَمَا حَصَرْنَاهُ
عَدَدًا وَلَا أَحْصَيْنَاهُ أَبَدًا هَيْهَاتَ أَنَّى ذٰلِكَ وَأَنْتَ الْمُخْبِرُ عَنْ نَفْسِكَ فِي كِتَابِكَ النَّاطِقِ
وَالنَّبَإِ الصَّادِقِ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَا صَدَقَ كِتَابُكَ اللّٰهُمَّ وَإِنْبَاؤُكَ
وَبَلَّغَتْ أَنْبِيَاؤُكَ وَرُسُلُكَ مَا أَنْزَلْتَ عَلَيْهِمْ مِنْ وَحْيِكَ وَشَرَعْتَ لَهُمْ مِنْ دِينِكَ

غیر انّی یا الهی اشهد بجدّی وجهدی ومبالغ طاقتی ووسعی واقول موقنا مؤمنا الحمد لله

غیر آنکه ای خدا این گواهی میدهم بسعی خود وکوشش خود ودر رسانی طاقت خود ووسع خود وتوان خود بیقین وبایمان حمد مر خدا را

الذی لم یتّخذ ولدا فیکون موروثا ولم یکن له شریک فی الملک فیضادّه فیما ابتدع

که فرا نگرفته فرزندی را پس میباشد میراث برده شده ونمیباشد مر او را شریکی در ملک پس مخاصمه کند او را در آنچه

ولا ولیّ من الذلّ فیرفده فیما صنع سبحانه سبحانه لو کان فیهما آلهة الّا الله

ونه دوستی از خواری پس یاری دهد او را در آنچه کرده پاکست او پاکست او اگر بوده باشند در آن دو خدا غیر خدا

لفسدتا وتفطّرتا فسبحان الله الواحد الحقّ الاحد الصمد الذی لم یلد ولم یولد ولم

هر آینه تباه شدندی وشکافته شدندی پس پاکست خدای یگانه حق یگانه بی نیاز که نزاییده ونزاییده شده ونه

یکن له کفوا احد الحمد لله حمدا یعدل حمد ملائکته المقرّبین وانبیائه المرسلین وصلّی

میباشد مر او را مانند یکی سپاس مر خدا را حمدی که برابری کند حمد ملائکه نزدیکان وپیغمبران او فرستادگان ودرود

الله علی خیرته من خلقه محمّد خاتم النبیّین وآله الطیّبین الطاهرین المخلصین پس شروع

خدا بر بهترین از خلق خود محمد آخر پیغمبران وآل او که پاک وپاکیزه اند وخالص فرمود

آنحضرت در سؤال واهتمام نمودند در دعا اللهمّ اجعلنی اخشاک کأنّی اراک واسعدنی بتقواک

واب از دیدههای مبارکش جاری بود پس گفت خداوندا بگردان مرا که بترسم ترا گویا من می بینم ترا ونیکبخت کن مرا به پرهیزکاری

ولا تشقنی بمعصیتک وخر لی فی قضائک وبارک لی فی قدرک حتّی لا احبّ تعجیل ما اخّرت

وبدبخت مکن مرا بنافرمانی خود وعطا کن مرا ده حکم تو وبرکت ده مرا در تقدیر خود تا آنکه دوست ندارم شتاب آنچه عقب

ولا تأخیر ما عجّلت اللهمّ اجعل غنای فی نفسی والیقین فی قلبی والاخلاص فی عملی والنور

انداختی ودرعقب انداختن آنچه شتاب کردی خداوندا بگردان بی نیازی مرا در نفس خود ویقین در دل من واخلاص در کردارم ونور

فی بصری والبصیرة فی دینی ومتّعنی بجوارحی واجعل سمعی وبصری الوارثین لی منّی

در دیده من وبینائی در دین من وبهره ده مرا باعضای من وبگردان گوش مرا وچشم مرا میراث برندگان از من

وانصرنی علی من ظلمنی وارزقنی فیه مآربی وثاری واقرّ بذلک عینی اللهمّ اکشف

ویاری کن مرا بر آنکه ستم کرده مرا وروزی کن مرا در آن حاجات مرا وخون مرا وروشن کن بآن چشم مرا خداوندا بردار

کربتی واستر عورتی واغفر لی خطیئتی واخسأ شیطانی وفکّ رهانی واجعل لی یا الهی

اندوه مرا وبپوشان عورت مرا وبیامرز مرا گناهانم ودور کن شیطان را ورها کن گروهای مرا وبگردان برای من ای خدا

الدرجة العلیا فی الآخرة والاولی اللهمّ لک الحمد کما خلقتنی فجعلتنی سمیعا بصیرا و

مرتبه بلند در آخرت ودنیا خداوندا مر تراست حمد چنانکه آفریدی مرا پس بگردان مرا شنونده بینا و

لک الحمد کما خلقتنی فجعلتنی حیّا سویّا رحمة بی وکنت عن خلقی غنیّا ربّ بما برأتنی

مر تراست حمد چنانکه آفریدی مرا پس گردانیدی مرا زنده یکسان رحمت بمن وبودی از خلق من بی نیاز پروردگارا بآنچه خلق کردی مرا

فعدّلت فطرتی ربّ بما انشأتنی فاحسنت صورتی یا ربّ بما احسنت الیّ وفی نفسی عافیتنی

پس درست کردی مرا پروردگارا بآنچه پدید کردی مرا پس نیکو کردی صورت مرا ای پروردگار بآنچه نیکو کردی بمن وبنفس من عافیت دادی

ربّ بما کلأتنی ووفّقتنی ربّ بما انعمت علیّ فهدیتنی ربّ بما اولیتنی ومن کلّ خیر

پروردگارا بآنچه نگاهداشتی مرا وتوفیق دادی مرا پروردگارا بآنچه انعام کردی بمن پس راه نمودی مرا پروردگارا بآنچه دادی مرا واز هر خیری که

اَلْبَسْتَنِي وَاَعْطَيْتَنِي رَبِّ بِمَا اَطْعَمْتَنِي وَسَقَيْتَنِي رَبِّ بِمَا اَغْنَيْتَنِي وَاَقْنَيْتَنِي رَبِّ بِمَا

داد بمرا وعطا کردی مرا پروردگارا بآنچه طعام دادی مرا وآب دادی مرا پروردگارا بآنچه بی نیاز کردی مرا وروزی دادی مرا پروردگارا بآنچه

اَعَنْتَنِي وَعَزَّزْتَنِي رَبِّ بِمَا اَلْبَسْتَنِي مِنْ ذِكْرِكَ الصَّافِي وَيَسَّرْتَ لِي مِنْ صُنْعِكَ

مدد کردی مرا وارجمند کردی مرا پروردگارا بآنچه پوشانیدی مرا از ذکر خود بی غش ومهیا کردی برایم از کار خود

الْكَافِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعِنِّي عَلَى بَوَائِقِ الدَّهْرِ وَصُرُوفِ الْاَيَّامِ وَاللَّيَالِي وَنَجِّنِي

کفایت کننده رحمت فرست بر محمد وآل محمد ومدد کن مرا بر حوادث روزگار وبگردشهای روزگار وشبها ورهان

مِنْ اَهْوَالِ الدُّنْيَا وَكُرُبَاتِ الْآخِرَةِ وَاكْفِنِي شَرَّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْاَرْضِ اَللّٰهُمَّ مَا اَخَافُ

از شداید دنیا واندوههای آخرت ودفع کن از من شر آنچه میکنند ستمکاران در زمین خداوندا آنچه میترسم

فَاكْفِنِي وَمَا اَحْذَرُ فَقِنِي وَفِي نَفْسِي وَدِينِي فَاحْرُسْنِي وَفِي سَفَرِي فَاحْفَظْنِي وَفِي اَهْلِي وَمَالِي

پس دفع کن از من وآنچه میپرهیزم پس نگاه دار مرا ودر نفس من ودین من پس نگهبانی کن ودر سفر من پس محافظت کن مرا ودر اهل من ومال من

وَوَلَدِي فَاخْلُفْنِي وَفِيمَا رَزَقْتَنِي فَبَارِكْ لِي وَفِي نَفْسِي فَذَلِّلْنِي وَفِي اَعْيُنِ النَّاسِ فَعَظِّمْنِي

وفرزندم پس خلیفه شو مرا ودر آنچه روزی کردی مرا پس برکت ده برایمن ودر نفس من پس خوار کن مرا ودر دیده مردمان پس بزرگ کن

وَمِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ فَسَلِّمْنِي وَبِذُنُوبِي فَلَا تَفْضَحْنِي وَبِسَرِيرَتِي فَلَا تُخْزِنِي وَبِعَمَلِي فَلَا تَبْتَلِنِي

واز شر جن وانس پس سالم دار مرا وبگناهان من پس رسوا مکن مرا وبپنهانیم پس خوار مکن مرا وبکردارم پس مبتلا مکن مرا

وَنِعَمَكَ فَلَا تَسْلُبْنِي وَاِلَى غَيْرِكَ فَلَا تَكِلْنِي اِلٰهِي اِلَى مَنْ تَكِلُنِي اِلَى الْقَرِيبِ يَقْطَعُنِي اَمْ اِلَى الْبَعِيدِ

ونعمت خود را پس سلب مکن از من وبسوی غیر تو پس وامگذار مرا خدایا بسوی که وامیگذاری مرا بسوی نزدیکی که ببرد مرا یا بسوی دوری

يَتَجَهَّمُنِي اَمْ اِلَى الْمُسْتَضْعِفِينَ لِي وَاَنْتَ رَبِّي وَمَلِيكُ اَمْرِي اَشْكُو اِلَيْكَ غُرْبَتِي وَبُعْدَ دَارِي

که ترشروئی کند مرا یا بسوی ضعیف شمارندگان مرا وتوئی پروردگار من وپادشاه کار من شکوه میکنم بسوی تو از بیکسی ودوری سرای خود

وَهَوَانِي عَلَى مَنْ مَلَّكْتَهُ اَمْرِي اِلٰهِي فَلَا تُحْلِلْ بِي غَضَبَكَ فَاِنْ لَمْ تَكُنْ غَضِبْتَ عَلَيَّ فَلَا

وخواری خود بر آنکه گردانیدی او را مالک امر من خداوندا پس فرود میار بمن خشم خود را پس اگر نبوده باشی که غضب کرده باشی بر من پس

اُبَالِي سِوَاكَ غَيْرَ اَنَّ عَافِيَتَكَ اَوْسَعُ لِي يَا رَبِّ فَاَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي اَشْرَقَتْ

باک ندارم غیر تورا مگر آنکه عافیت تو فراخ تر است برایمن ای پروردگار پس میخواهم از تو بروشنی ذات تو که روشن گردید

لَهُ الْاَرْضُ وَالسَّمٰوَاتُ وَانْكَشَفَتْ بِهِ الظُّلُمَاتُ وَصَلَحَ عَلَيْهِ اَمْرُ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

از او زمین وآسمانها وزایل گشت باو تاریکیها وبصلاح آمد براو کار پیشینیان وپسینیان

اَنْ لَا تُمِيتَنِي عَلَى غَضَبِكَ وَلَا تُنْزِلَ بِي سَخَطَكَ لَكَ الْعُتْبَى حَتَّى تَرْضَى قَبْلَ ذٰلِكَ لَا اِلٰهَ

اینکه نمیرانی مرا بر غضب خود وفرود نیاوری بمن خشم خود مر تراست خوشنودی تا آنکه خوشنود شوی پیش از آن نیست خدائی

اِلَّا اَنْتَ رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَالْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْعَتِيقِ الَّذِي اَحْلَلْتَهُ الْبَرَكَةَ وَجَعَلْتَهُ

مگر تو پروردگار شهر محترم ومشعر حرام وخانه دیرینه که فرستادی در آن برکت وگردانیدی او را

لِلنَّاسِ اَمْنًا يَا مَنْ عَفَا عَنِ الْعَظِيمِ مِنَ الذُّنُوبِ بِحِلْمِهِ يَا مَنْ اَسْبَغَ النِّعْمَةَ بِفَضْلِهِ يَا مَنْ

برای مردمان محل امن ای کسیکه درگذشت از بزرگ از گناهان به بردباری او ای آنکه تمام کرد نعمت را بفضل خود ای آنکه

اَعْطَى الْجَزِيلَ بِكَرَمِهِ يَا عُدَّتِي فِي شِدَّتِي يَا صَاحِبِي فِي وَحْدَتِي يَا غِيَاثِي فِي كُرْبَتِي يَا مُونِسِي

بخشید عطیه بسیار ببزرگواری او ای ذخیره من در سختی من ای یار من در تنهائی من ای فریادرس من در اندوه من ای انیس من

فی حفرتی یا ولیّ نعمتی یا إلهی وإله آبائی ابرهیم واسمعیل واسحق ویعقوب وربّ
جبرئیل ومیکائیل واسرافیل وربّ محمّد خاتم النبیّین وآله المنتجبین ومنزل
التوریة والانجیل والزبور والفرقان ومنزل کهیعص وطه ویس والقرآن الحکیم
أنت کهفی حین تعیینی المذاهب فی سعتها وتضیق علیّ الأرض برحبها ولولا رحمتک
لکنت من الهالکین وأنت مقیل عثرتی ولولا سترک ایّای لکنت من المفضوحین وأنت
مؤیّدی بالنصر علی الأعداء ولولا نصرک ایّای لکنت من المغلوبین یا من خصّ نفسه
بالسموّ والرفعة فأولیاؤه بعزّه یعتزّون یا من جعلت له الملوک نیر المذلّة علی أعناقهم
فهم من سطواته خائفون تعلم خائنة الأعین وما تخفی الصدور وغیب ما تأتی به
الأزمان والدهور یا من لا یعلم کیف هو الّا هو یا من لا یعلم ما یعلمه الّا هو یا من کبس
الأرض علی الماء وسدّ الهواء بالسماء یا من له أکرم الأسماء یا ذا المعروف الذی لا
ینقطع أبدا یا مقیّض الرکب لیوسف فی البلد القفر ومخرجه من الجبّ وجاعله بعد العبودیّة
ملکا یا رادّه علی یعقوب بعد أن ابیضّت عیناه من الحزن فهو کظیم یا کاشف الضرّ
والبلاء عن أیّوب یا ممسک یدی ابرهیم من الذبح عن ابنه بعد کبر سنّه وفنی عمره
یا من استجاب لزکریّا فوهب له یحیی ولم یدعه فردا وحیدا یا من أخرج یونس من بطن
الحوت یا من فرق البحر لبنی اسرائیل فأنجیهم وجعل فرعون وجنوده من المغرقین یا
من أرسل الریاح مبشّرات بین یدی رحمته یا من لم یعجل علی من عصاه من خلقه یا من

اِسْتَنْقَذَ السَّحَرَةَ مِنْ بَعْدِ طُولِ الْجُحُودِ وَقَدْ غَدَوْا فِي نِعْمَتِهِ يَأْكُلُونَ رِزْقَهُ وَيَعْبُدُونَ
نجات داد جادوان را بعد از درازی انکار و بتحقیق که بامداد کردند در نعمت او میخوردند روزی او را و میپرستیدند
غَيْرَهُ وَقَدْ حَادُّوهُ وَنَادُّوهُ وَكَذَّبُوا رُسُلَهُ يَا اَللّٰهُ يَا بَدِئُ لَا بَدْءَ لَكَ يَا دَائِماً لَا نَفَادَ
غیر او را و بتحقیق که دشمنی کردند و مخالفت کردند او را و تکذیب کردند فرستادگان او را ای خدا ای پیدا کننده ابتدائی مر ترا ای همیشه که پایان نیست
لَكَ يَا حَيّاً حِينَ لَا حَيَّ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ يَا مَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ يَا مَنْ قَلَّ لَهُ
مر ترا ای زنده آنگاه که هیچ زنده نبود ای زنده کننده مردهها ای آنکه او ایستاده است بر هر نفس بآنچه کسب کرده ای آنکه اندک است برای
شُكْرِي فَلَمْ يَحْرِمْنِي وَعَظُمَتْ عِنْدَهُ خَطِيئَتِي فَلَمْ يَفْضَحْنِي وَرَآنِي عَلَى الْمَعَاصِي فَلَمْ يَخْذُلْنِي
شکر من پس ناامید نکرد مرا و بزرگ است نزد او خطای من پس رسوا نکرد مرا دیده مرا بر نافرمانیها پس خوار نکرد مرا
يَا مَنْ حَفِظَنِي فِي صِغَرِي يَا مَنْ رَزَقَنِي فِي كِبَرِي يَا مَنْ أَيَادِيهِ عِنْدِي لَا تُحْصَىٰ يَا مَنْ نِعَمُهُ
ای آنکه نگاه داشت مرا در خوردی من ای آنکه روزی داد مرا در بزرگی من ای آنکه نعمتهای او نزد من شمرده نشود ای آنکه نعمتهایش نزد
عِنْدِي لَا تُجَازَىٰ يَا مَنْ عَارَضَنِي بِالْخَيْرِ وَالْإِحْسَانِ وَعَارَضْتُهُ بِالْإِسَاءَةِ وَالْعِصْيَانِ
من شکر کرده نشود ای آنکه ابتدا نمود بر من باحسان و نیکی و ایشان نمودم در مقابل بدیها و نافرمانی
يَا مَنْ هَدَانِي بِالْإِيمَانِ قَبْلَ أَنْ أَعْرِفَ شُكْرَ الْإِمْتِنَانِ يَا مَنْ دَعَوْتُهُ مَرِيضاً فَشَفَانِي وَ
ای آنکه راه نمود مرا بایمان پیش از آنکه بشناسم شکر انعام را ای آنکه خواندم او را بیمار پس شفا بخشید مرا و
عُرْيَاناً فَكَسَانِي وَجَائِعاً فَأَطْعَمَنِي وَعَطْشَاناً فَأَرْوَانِي وَذَلِيلاً فَأَعَزَّنِي وَجَاهِلاً
برهنه پس پوشانید و گرسنه پس طعام داد مرا و تشنه بودم پس سیراب کرد مرا و خوار بودم پس عزیز کرد مرا و نادان
فَعَرَّفَنِي وَوَحِيداً فَكَثَّرَنِي وَغَائِباً فَرَدَّنِي وَمُقِلّاً فَأَغْنَانِي وَمُنْتَصِراً فَنَصَرَنِي
پس شناسا کرد مرا و یگانه پس بسیار کرد مرا و پنهان پس برگردانید مرا و نیازمند پس بی نیاز کرد مرا و دادخواه پس یاری کرد مرا
وَغَنِيّاً فَلَمْ يَسْلُبْنِي وَأَمْسَكْتُ عَنْ جَمِيعِ ذٰلِكَ فَابْتَدَأَنِي فَلَكَ الْحَمْدُ يَا مَنْ أَقَالَ عَثْرَتِي
و بی نیاز پس سلب نکرد مرا و باز داشتم خود را از همه اینها پس پیش گرفت مرا پس مر تراست حمد ای آنکه درگذشت از لغزش من
وَنَفَّسَ كُرْبَتِي وَأَجَابَ دَعْوَتِي وَسَتَرَ عَوْرَتِي وَغَفَرَ ذُنُوبِي وَبَلَّغَنِي طَلِبَتِي وَنَصَرَنِي عَلَىٰ
و زایل کرد اندوه مرا و پذیرفت دعای مرا و پوشانید عورت مرا و آمرزید گناهان مرا و رسانید مرا بحاجت من و یاری کرد مرا
عَدُوِّي وَإِنْ أَعُدَّ نِعَمَكَ وَمِنَنَكَ وَكَرَائِمَ مِنَحِكَ لَا أُحْصِيهَا يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الَّذِي
بر دشمن من و اگر بشمارم نعمت ترا و احسان ترا و بخششهای گرامی ترا نتوانم شمرد آنها را ای مولای من توئی آنکه
أَنْعَمْتَ أَنْتَ الَّذِي أَحْسَنْتَ أَنْتَ الَّذِي أَجْمَلْتَ أَنْتَ الَّذِي أَفْضَلْتَ أَنْتَ الَّذِي مَنَنْتَ
انعام کردی توئی آنکه نیکوئی نمودی توئی آنکه نیکوئی نمودی توئی آنکه بخشش کردی توئی آنکه انعام کردی
أَنْتَ الَّذِي أَكْمَلْتَ أَنْتَ الَّذِي رَزَقْتَ أَنْتَ الَّذِي وَفَّقْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعْطَيْتَ أَنْتَ الَّذِي
توئی آنکه کامل کردی توئی آنکه روزی دادی توئی آنکه توفیق دادی توئی آنکه عطا فرمودی توئی آنکه
أَغْنَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَقْنَيْتَ أَنْتَ الَّذِي آوَيْتَ أَنْتَ الَّذِي كَفَيْتَ أَنْتَ الَّذِي هَدَيْتَ
بی نیاز کردی توئی آنکه روزی دادی توئی آنکه جای دادی توئی آنکه کارگزار نمودی توئی آنکه راه نمودی
أَنْتَ الَّذِي عَصَمْتَ أَنْتَ الَّذِي سَتَرْتَ أَنْتَ الَّذِي غَفَرْتَ أَنْتَ الَّذِي أَقَلْتَ أَنْتَ الَّذِي
توئی آنکه نگاه داشتی توئی آنکه پوشانیدی توئی آنکه آمرزیدی توئی آنکه درگذشتی توئی آنکه

مَكَّنْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعْزَزْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعَنْتَ أَنْتَ الَّذِي عَضَدْتَ أَنْتَ الَّذِي أَيَّدْتَ أَنْتَ
الَّذِي نَصَرْتَ أَنْتَ الَّذِي شَفَيْتَ أَنْتَ الَّذِي عَافَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَكْرَمْتَ تَبَارَكْتَ رَبِّي وَتَعَالَيْتَ
فَلَكَ الْحَمْدُ دَائِماً وَلَكَ الشُّكْرُ وَاصِباً ثُمَّ أَنَا يَا إِلٰهِي الْمُعْتَرِفُ بِذُنُوبِي فَاغْفِرْهَا لِي أَنَا الَّذِي
أَسَأْتُ أَنَا الَّذِي أَخْطَأْتُ أَنَا الَّذِي أَغْفَلْتُ أَنَا الَّذِي جَهِلْتُ أَنَا الَّذِي هَمَمْتُ أَنَا الَّذِي
سَهَوْتُ أَنَا الَّذِي اعْتَمَدْتُ أَنَا الَّذِي تَعَمَّدْتُ أَنَا الَّذِي وَعَدْتُ أَنَا الَّذِي أَخْلَفْتُ أَنَا
الَّذِي نَكَثْتُ أَنَا الَّذِي أَقْرَرْتُ أَنَا يَا إِلٰهِي أَعْتَرِفُ بِنِعَمِكَ عِنْدِي وَأَبُوءُ بِذُنُوبِي فَاغْفِرْهَا لِي
يَا مَنْ لَا تَضُرُّهُ ذُنُوبُ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَنِيُّ عَنْ طَاعَتِهِمْ وَالْمُوَفِّقُ مَنْ عَمِلَ مِنْهُمْ صَالِحاً بِمَعُونَتِهِ
وَرَحْمَتِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ إِلٰهِي أَمَرْتَنِي فَعَصَيْتُكَ وَنَهَيْتَنِي فَارْتَكَبْتُ نَهْيَكَ فَأَصْبَحْتُ لَا ذَا بَرَاءَةٍ
فَأَعْتَذِرُ وَلَا ذَا قُوَّةٍ فَأَنْتَصِرُ فَبِأَيِّ شَيْءٍ أَسْتَقْبِلُكَ يَا مَوْلَايَ أَبِسَمْعِي أَمْ بِبَصَرِي أَمْ بِلِسَانِي
أَمْ بِيَدِي أَمْ بِرِجْلِي أَلَيْسَ كُلُّهَا نِعَمَكَ عِنْدِي وَبِكُلِّهَا عَصَيْتُكَ يَا مَوْلَايَ فَلَكَ الْحُجَّةُ وَ
السَّبِيلُ عَلَيَّ يَا مَنْ سَتَرَنِي مِنَ الْآبَاءِ وَالْأُمَّهَاتِ أَنْ يَزْجُرُونِي وَمِنَ الْعَشَائِرِ وَالْإِخْوَانِ
أَنْ يُعَيِّرُونِي وَمِنَ السَّلَاطِينِ أَنْ يُعَاقِبُونِي وَلَوِ اطَّلَعُوا يَا مَوْلَايَ عَلَى مَا اطَّلَعْتَ عَلَيْهِ
مِنِّي إِذاً مَا أَنْظَرُونِي وَلَرَفَضُونِي وَقَطَعُونِي فَهَا أَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ يَا سَيِّدِي خَاضِعاً ذَلِيلاً
حَصِيراً حَقِيراً لَا ذُو بَرَاءَةٍ فَأَعْتَذِرُ وَلَا ذُو قُوَّةٍ فَأَنْتَصِرُ وَلَا حُجَّةٍ لِي فَأَحْتَجُّ بِهَا وَلَا قَائِلٌ
لَمْ أَجْتَرِحْ وَلَمْ أَعْمَلْ سُوءاً وَمَا عَسَى الْجُحُودُ وَلَوْ جَحَدْتُ يَا مَوْلَايَ يَنْفَعُنِي فَكَيْفَ وَأَنَّى
ذٰلِكَ وَجَوَارِحِي كُلُّهَا شَاهِدَةٌ عَلَيَّ بِمَا قَدْ عَمِلْتُ وَعَلِمْتُ يَقِيناً غَيْرَ ذِي شَكٍّ أَنَّكَ

سائلی عن عظائم الامور وانک الحکم العدل الذی لا یجور وعدلک مهلکی ومن کل
سؤال کننده مرا از کارهای بزرگ و اینکه تو حاکم دادگری که ستم نکند و عدالت تو هلاک کننده مرا و از هر

عدلک مهربی فان تعذبنی فبذنوبی یا الهی بعد حجتک علیّ وان تعف عنی فبحلمک
عدالت تو گریزگاه من پس اگر عذاب کنی مرا پس بگناهانم ای خدای من از حجت تو بر من و اگر درگذری از من پس بردباری تو

وجودک وکرمک لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین لا اله الا انت سبحانک
و بخشش تو و اکرام تو نیست خدائی مگر تو پاکی تو بدرستیکه بودم از ستمکاران نیست خدائی مگر تو پاکی تو

انی کنت من المستغفرین لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الموحدین لا اله الا انت
بدرستیکه بودم من از توبه کاران نیست خدائی مگر تو پاکی تو بدرستیکه بودم از یگانه پرستان نیست خدائی مگر تو

سبحانک انی کنت من الخائفین لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الوجلین لا اله الا
پاکی تو بدرستیکه بودم از ترسناکان نیست خدائی مگر تو پاکی تو بدرستیکه بودم از خواهندگان نیست خدائی مگر

انت سبحانک انی کنت من السائلین لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الراجین الراغبین
تو پاکی تو بدرستیکه بودم من از سؤال کنندگان نیست خدائی مگر تو پاکی تو بدرستیکه بودم از امیدوارندگان خواهشمندان

لا اله الا انت سبحانک انی کنت من المهللین المسبحین لا اله الا انت ربی ورب آبائی
نیست خدائی مگر تو پاکی تو بدرستیکه بودم از تهلیل و تسبیح کنندگان نیست خدائی مگر تو پروردگارم و پروردگار

الاولین اللهم هذا ثنائی علیک ممجدا واخلاصی لذکرک موحدا واقراری بآلائک
پیشینیان خداوندا این ستودن من بر تو که تعظیم کنم و خالص گردانیدن مرا مر یاد تو یگانگی و اقرارم به نعمتهای تو

معددا وان کنت مقرا انی لا احصیها لکثرتها وسبوغها وتظاهرها وتقادمها الی
شمرده و اگر بودم اقرار کننده باینکه نتوانم شمرد مر بسیاری او و تمامی آنها و پی در پی آمدن او و دیرینه که آنها بسوی

حادث ما لم تزل تتعهدنی به معها منذ خلقتنی وبرأتنی من اول العمر من الاغناء بعد
نعمت تازه همیشه تعهد نمودی مرا با آنها از که آفریدی مرا و پدید آوردی مرا از اول عمر از بی‌نیازی بس از

الفقر وکشف الضر وتسبیب الیسر ودفع العسر وتفریج الکرب والعافیة فی البدن و
نیازمندی و زایل کردن بدی و سبب ساز کردن آسانی و دفع دشواری و گشودن اندوه و عافیت در بدن و

السلامة فی الدین ولو رفدنی علی قدر ذکر نعمتک علیّ جمیع العالمین من الاولین و
و سلامتی در دین و اگر یاری دهد مرا بر اندازه یاد نعمت تو برهمه جهانیان از پیشینیان و

الآخرین لما قدرت ولا هم علی ذلک تقدست وتعالیت من رب عظیم کریم رحیم ولا
پسینیان چنین قدرت نداشتم و نه ایشان بر این پاکی تو و برتری تو از پروردگار بزرگ بزرگوار مهربان و نه

تحصی آلاؤک ولا یبلغ ثناؤک ولا تکافی نعماؤک صل علی محمد وآل محمد واتمم
شمرده نعمتهای تو و نه برسد ثنای تو و نه شکر کرده شود نعمت تو رحمت بر محمد و آل محمد و تمام کن

علینا نعمک واسعدنا بطاعتک سبحانک لا اله الا انت اللهم انک تجیب دعوة المضطر
بر ما نعمت خود را و نیکبخت کن ما را بفرمان برداری خود پاکی تو نیست خدائی مگر تو خداوندا اینکه اجابت کنی خواندن درمانده را

اذا دعاک وتکشف السوء وتغیث المکروب وتشفی السقیم وتغنی الفقیر وتجبر الکسیر
چون بخواند ترا و زایل میکنی بدی را و فریاد رسی غمناک را و شفا بخشی بیمار را و بی‌نیاز میکنی فقیر را و درست میکنی شکسته

وَتَرْحَمُ الصَّغيرَ وَتُعينُ الْكَبيرَ وَلَيْسَ دُونَكَ ظَهيرٌ وَلا فَوْقَكَ قَديرٌ وَاَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبيرُ يا
و مهربانی کنی خورد را و یاری کنی بزرگ را و نیست بغیر از تو یاوری و نه بالای تو توانائی و توئی بلند قدر بزرگ ای
مُطْلِقَ الْمُكَبَّلِ الاَسيرِ يا رازِقَ الطِّفْلِ الصَّغيرِ يا عِصْمَةَ الْخائِفِ الْمُسْتَجيرِ يا مَنْ لا شَريكَ لَهُ
رها کننده بنده گردیده دستگیر ای روزی دهنده طفل کوچک ای نگاهدارنده ترسنده زنهار جوینده ای آنکه نیست انبازی مر او را
وَلا وَزيرَ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعْطِني في هذِهِ الْعَشِيَّةِ اَفْضَلَ ما اَعْطَيْتَ وَاَنَلْتَ
و نه وزیری رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بده مرا در این زنده کانی بهتر از آنچه بخشیدی و رساندی
اَحَداً مِنْ عِبادِكَ مِنْ نِعْمَةٍ تُوليها وَآلاءٍ تُجَدِّدُها وَبَلِيَّةٍ تَصْرِفُها وَكُرْبَةٍ تَكْشِفُها
بیکی از بندگانت خود از نعمتی که تو آنرا کرامت کنی او را و نعمتها که تازه کنی او را و بلاها که بگردانی آنرا و اندوهی که زائل کنی آنرا
وَدَعْوَةٍ تَسْمَعُها وَحَسَنَةٍ تَتَقَبَّلُها وَسَيِّئَةٍ تَتَغَمَّدُها اِنَّكَ لَطيفٌ خَبيرٌ وَعَلى كُلِّ شَيْءٍ
و دعائیکه بپذیری آنرا و نیکیها که بپذیری آنرا و بدیها که بپوشانی آنرا بدرستیکه تو مهربانی آگاه و بر هر چیز
قَديرٌ اَللّهُمَّ اِنَّكَ اَقْرَبُ مَنْ دُعِيَ وَاَسْرَعُ مَنْ اَجابَ وَاَكْرَمُ مَنْ عَفى وَاَوْسَعُ مَنْ اَعْطى وَاَسْمَعُ
توانائی بار خدایا بدرستیکه تو نزدیکتری از آنکه خوانده شود و سریعتر از آنکه اجابت کرده و بزرگوارتر از آنکه در گذشته و فراختر از آنکه عطا
مَنْ سُئِلَ يا رَحْمنَ الدُّنْيا وَالآخِرَةِ وَرَحيمَهُما لَيْسَ كَمِثْلِكَ مَسْؤُولٌ وَلا سِواكَ مَأمُولٌ
سوال کرده ای بخشنده دنیا و آخرت و مهربان ایشان نیست مانند تو سوال کرده شده و نه غیر تو امید داشته شده
دَعَوْتُكَ فَاَجَبْتَني وَسَأَلْتُكَ فَاَعْطَيْتَني وَرَغِبْتُ اِلَيْكَ فَرَحِمْتَني وَوَثِقْتُ بِكَ
خواندم ترا پس اجابت کردی مرا و خواستم از تو پس دادی مرا و خواهش نمودم بسوی تو پس رحم کردی مرا و اعتماد کردم بتو
فَنَجَّيْتَني وَفَزِعْتُ اِلَيْكَ فَكَفَيْتَني اَللّهُمَّ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ
پس رهانیدی مرا و استغاثه کردم بسوی تو پس کفایت کردی مرا خداوندا پس رحمت فرست بر محمد بنده تو و فرستاده تو و پیغمبر تو
وَعَلى آلِهِ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ اَجْمَعينَ وَتَمِّمْ لَنا نَعْماءَكَ وَهَنِّئْنا عَطاءَكَ وَاجْعَلْنا
و بر آل او که پاکیزه اند همه و تمام کن برای ما نعمتهای خود را و گوارا کن ما را بخشش خود و بگردان ما را
لَكَ شاكِرينَ وَلاِلائِكَ ذاكِرينَ آمينَ آمينَ يا رَبَّ الْعالَمينَ اَللّهُمَّ يا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ
مر ترا سپاس گذارنده و برای نعمتهای خود یاد کننده بپذیر بپذیر ای پروردگار جهانیان خداوندا ای آنکه مالک شد پس توانا
وَقَدَرَ فَقَهَرَ وَعُصِيَ فَسَتَرَ وَاسْتُغْفِرَ فَغَفَرَ يا غايَةَ رَغْبَةِ الرّاغِبينَ وَمُنْتَهى اَمَلِ
و توانائی پس مقهور گردانید و نافرمانی کرده شد پس پوشانید و طلب آمرزش کرده شد پس آمرزید ای منتهای خواهش خواهشمندان و منتهای آرزوی
الرّاجينَ يا مَنْ اَحاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْماً وَوَسِعَ الْمُسْتَقيلينَ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَحِلْماً اَللّهُمَّ
امیدواران ای آنکه فرا گرفته بهر چیز دانش و فرا گرفته آمرزش طلبان را بمهربانی و رحمت و بردباری خداوندا
اِنّا نَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ في هذِهِ الْعَشِيَّةِ الَّتي شَرَّفْتَها وَعَظَّمْتَها بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ
بدرستیکه ما رو میآوریم بسوی تو در این زندگانی که بلند کردی آنرا و بزرگ گردانیدی آنرا بمحمد پیغمبر تو و فرستاده تو
وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَاَمينِكَ عَلى وَحْيِكَ اَللّهُمَّ فَصَلِّ عَلى الْبَشيرِ النَّذيرِ السِّراجِ الْمُنيرِ
برگزیده تو از خلق تو و امین تو بر وحی تو خداوندا پس رحمت کن بر مژده دهنده بیم کننده چراغ روشن
الَّذي اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَى الْمُسْلِمينَ وَجَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعالَمينَ اَللّهُمَّ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَما
که انعام کرده او را بر مسلمانان و گردانیدی او را رحمت بر جهانیان خداوندا پس رحمت بر محمد و آل او چنانکه

هُوَ مُحَمَّدٌ أَهْلُ ذٰلِكَ يَا عَظِيمُ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِينَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

او محمّد سزاوار آنست ای بزرگ | رحمت فرست براو و بر آل محمّد برگزیدگان پاکان

أَجْمَعِينَ وَتَغَمَّدْنَا بِعَفْوِكَ عَنَّا فَإِلَيْكَ عَجَّتِ الْأَصْوَاتُ بِصُنُوفِ اللُّغَاتِ وَاجْعَلْ لَنَا

همه و بپوشان مارا بعفو خود ازما پس بسوی تو بلند گردید آوازها باقسام زبانها و بگردان برای ما

فِي هٰذِهِ الْعَشِيَّةِ نَصِيباً فِي كُلِّ خَيْرٍ تَقْسِمُهُ وَنُورٍ تَهْدِي بِهِ وَرَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا وَعَافِيَةٍ

دراین زندگانی بهره در هر نیکی که قسمت کنی آنرا و نوریکه راه نمائی بدو و رحمتی که پهن کنی آنرا و عافیتی که

تُجَلِّلُهَا وَبَرَكَةٍ تُنْزِلُهَا وَرِزْقٍ تَبْسُطُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ اقْلِبْنَا فِي هٰذَا الْيَوْمِ مُنْجِحِينَ

بپوشانی آنرا و برکتی که فرو فرستی آنرا و روزیکه بگسترانی آنرا ای بخشنده ترین بخشندگان خدایا | برگردان مارا دراین روز فیروزی یافته

مُفْلِحِينَ مَبْرُورِينَ غَانِمِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْقَانِطِينَ وَلَا تُخْلِنَا مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا

رستگار احسان کرده شده غنیمت و مگردان مارا از ناامیدان و خالی مساز مارا از رحمت خود و ناامید

تَحْرِمْنَا مَا نُؤَمِّلُهُ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا تَرُدَّنَا خَائِبِينَ وَلَا مِنْ بَابِكَ مَطْرُودِينَ وَلَا

مکن مارا آنچه امید داریم اورا از فضل تو و برمگردان مارا بی بهره گشتگان و از درگاه تو رانده شده و مگردان

تَجْعَلْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ مَحْرُومِينَ وَلَا لِفَضْلِ مَا نُؤَمِّلُهُ مِنْ عَطَايَاكَ قَانِطِينَ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ

مارا از رحمت خود ناامیدان و نه مر بخشش آنچه امید داریم اورا از عطاهای تو ناامیدان ای بخشنده ترین بخشندگان

وَيَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ إِلَيْكَ أَقْبَلْنَا مُوقِنِينَ وَلِبَيْتِكَ الْحَرَامِ آمِّينَ قَاصِدِينَ فَأَعِنَّا

وای بزرگوارتر بزرگواران بسوی تو روکردیم گروندگان و مرخانه محترم تو بپندار قصد کنندگان پس یاری ده ما

عَلَى مَنَاسِكِنَا وَأَكْمِلْ لَنَا حَجَّنَا وَاعْفُ اللّٰهُمَّ عَنَّا وَعَافِنَا فَقَدْ مَدَدْنَا إِلَيْكَ أَيْدِيَنَا

بر جای عبادتها و کامل کن مارا حجت ما و درگذر خداوندا | ازما و عافیت ده مارا پس بتحقیق که دراز کردیم ما بسوی تو دستهای

وَهِيَ بِذِلَّةِ الِاعْتِرَافِ مَوْسُومَةٌ اللّٰهُمَّ فَأَعْطِنَا فِي هٰذِهِ الْعَشِيَّةِ مَا سَأَلْنَاكَ وَاكْفِنَا

خودرا و آنها بخواری اعتراف از گناه بخشیده شده خداوندا | پس بده مارا دراین زندگانی آنچه خواستیم از تو و کارگذار

مَا اسْتَكْفَيْنَاكَ فَلَا كَافِيَ لَنَا سِوَاكَ وَلَا رَبَّ لَنَا غَيْرُكَ نَافِذٌ فِينَا حُكْمُكَ مُحِيطٌ بِنَا عِلْمُكَ

کن مارا آنچه طلب کفایت نمودیم ترا پس نیست کارگذارنده مارا غیر از تو و نه پروردگار مارا غیر از تو روانست بر ما حکم تو فروگرفته مارا دانش تو

عَدْلٌ فِينَا قَضَاؤُكَ اقْضِ لَنَا الْخَيْرَ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَهْلِ الْخَيْرِ اللّٰهُمَّ أَوْجِبْ لَنَا بِجُودِكَ عَظِيمَ

بعدل بر ما حکم تو حکم کن برای ما بنیکی و بگردان مارا از اهل خیر خداوندا | واجب کن مارا بجود خود بزرگ

الْأَجْرِ وَكَرِيمَ الذُّخْرِ وَدَوَامَ الْيُسْرِ وَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا أَجْمَعِينَ وَلَا تُهْلِكْنَا مَعَ الْهَالِكِينَ

مزد و گرامی | ذخیره و همیشگی آسانی و بیامرز برای ما گناهان مارا همه و هلاک مکن مارا با هلاک شدگان

وَلَا تَصْرِفْ عَنَّا رَأْفَتَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا فِي هٰذَا الْوَقْتِ

و مگردان ازما مهربانی خودرا برحمت خود ای بخشنده ترین بخشندگان خداوندا | بگردان مارا دراینوقت از

مِمَّنْ سَأَلَكَ فَأَعْطَيْتَهُ وَشَكَرَكَ فَزِدْتَهُ وَتَابَ إِلَيْكَ فَقَبِلْتَهُ وَتَنَصَّلَ إِلَيْكَ مِنْ

آنکه درخواست از تو پس عطا کردی اورا و سپاس کرد ترا پس افزودی و بازگشت نمود بسوی تو پس پذیرفتی اورا و عذر نمودی بتو واز

ذُنُوبِهِ كُلِّهَا فَغَفَرْتَهَا لَهُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللّٰهُمَّ وَفِّقْنَا وَسَدِّدْنَا وَاعْصِمْنَا

گناهان او همه پس آمرزیدی آنرا برای او ای صاحب بزرگوار و گرامی خداوندا | توفیق ده مارا و درست کن مارا و نگاهدار مارا

وَاقْبَلْ تَضَرُّعَنَا يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَيَا اَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ يَا مَنْ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ اِغْمَاضُ الْجُفُونِ
وبپذیر زاری ما را ای بهتر آنکه سؤال کرده شده وای بخشنده‌ترین کسیکه طلب بخشش کرده شده ای آنکه پنهان نیست براو بهم آوردن
وَلَا لَحْظُ الْعُيُونِ وَلَا مَا اسْتَقَرَّ فِي الْمَكْنُونِ وَلَا مَا انْطَوَتْ عَلَيْهِ مُضْمَرَاتُ الْقُلُوبِ اَلَا
و نه نگریستن دیدها و نه آنچه ثابت است در امور پوشیده و نه آنچه در نور دیده شد براو نهانیهای دلها
كُلُّ ذٰلِكَ قَدْ اَحْصَاهُ عِلْمُكَ وَوَسِعَهُ حِلْمُكَ سُبْحَانَكَ وَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ
همه آنها تحقیق که شمرده آنرا دانش تو و فراگرفته آنرا بردباری تو پاکی تو و بلندی تو از آنچه میگویند ستمکاران
عُلُوًّا كَبِيرًا تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوَاتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ
برتری بزرگ تسبیح گوید مر ترا آسمانها هفتگانه و زمین و هرکه در اوست و نیست هیچ چیز مگر آنکه تسبیح کند بحمد تو
فَلَكَ الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ وَعُلُوُّ الْجَدِّ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وَالْفَضْلِ وَالْاِنْعَامِ وَالْاَيَادِي
پس مر تراست حمد و بزرگواری و بلندی عظمت ای صاحب بزرگواری و گرامی و فضل و انعام و نعمتهای
الْجِسَامِ وَاَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ الرَّؤُفُ الرَّحِيمُ اَللّٰهُمَّ اَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ وَ
بزرگ و تو بخشنده بزرگوار مهربان بخشنده خداوندا گشایش ده بر من از روزی حلال خود و
عَافِنِي فِي بَدَنِي وَدِينِي وَآمِنْ خَوْفِي وَاَعْتِقْ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ اَللّٰهُمَّ لَا تَمْكُرْ بِي وَلَا تَسْتَدْرِجْنِي
عافیت ده مرا در بدن من و دین من و ایمن دار ترس مرا و آزاد کن گردن مرا از آتش خداوندا مکر مکن با من و فرو مگیر مرا
وَلَا تَخْذُلْنِي وَادْرَأْ عَنِّي شَرَّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ پس سر و دیده خود را بسوی آسمان بلند کرد
و خوار مکن مرا و دفع کن از من شر فاسقان جن و انس
و از دیدهای مبارکش آب میریخت مانند دو
مشک و بصدای بلند گفت يَا اَسْمَعَ السَّامِعِينَ وَيَا اَبْصَرَ النَّاظِرِينَ وَيَا اَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ وَ
ای شنواترین شنوندگان وای بیناترین بینایان وای زودترین حساب کنندگان و
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ السَّادَةِ الْمَيَامِينِ وَاَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ حَاجَتِيَ
وای بخشنده‌ترین بخشندگان رحمت فرست بر محمد و آل محمد بزرگان با میمنت و درمیخواهم ترا خداوندا حاجت مرا
الَّتِي اِنْ اَعْطَيْتَنِيهَا لَمْ يَضُرَّنِي مَا مَنَعْتَنِي وَاِنْ مَنَعْتَنِيهَا لَمْ يَنْفَعْنِي مَا اَعْطَيْتَنِي اَسْئَلُكَ
که اگر عطا کنی آنرا ضرر نرساند مرا آنچه منع کنی مرا و اگر باز داری مرا سود نه بخشد مرا آنچه عطا کردی مرا درمیخواهم ترا
فَكَاكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَكَ الْمُلْكُ وَلَكَ الْحَمْدُ
آزادی گردن خود از آتش نیست خدایی مگر تو یگانه تو نیست شریکی مر ترا مر تراست پادشاهی مر تراست حمد
وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ پس مکرر میگفت یا رب و صداها بگریه بلند شد
و تو بر همه چیزی توانا ای پروردگار ای پروردگار ای پروردگار
و بار کردند و روانه جانب مشعر الحرام شدند

و بسند معتبر روایت کرده است از حضرت امام جعفر صادق ع که در روز عرفه
چون زوال شمس بشود نماز ظهر و عصر را بکن پس رو بعجل وقوف و صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه
الحمد لله و صد مرتبه سبحان الله و صد مرتبه لا اله الا الله و صد مرتبه سوره قل هو الله احد و صد مرتبه سوره انا انزلناه بخوان پس این دعا را بخوان لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْحَلِيمُ
نیست خدایی مگر خدای بردبار
الْكَرِيمُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْاَرَضِينَ السَّبْعِ
بزرگوار نیست خدایی مگر خدای بلند مرتبه بزرگ پاکست خدای پروردگار آسمانها هفتگانه و پروردگار زمینها هفتگانه

وما فيهنّ وما بينهنّ وهو ربّ العرش العظيم والحمد لله ربّ العالمين اللّهمّ ايّاك
وانچه در آنهاست وانچه میان آنهاست واو پروردگار عرش بزرگ است وسپاس مر خدایرا که پروردگار جهانیانست خدایا ترا میپرستم
اعبد وايّاك استعين اللّهمّ انّي اريد ان اثني عليك وما عسى ان ابلغ من مدحك
واز تو یاری میجویم خداوندا بدرستیکه من میخواهم که ستایش کنم بر تو وشاید که برسم از ستایش تو
مع قلّة عملي وقصر رأيي وانت الخالق وانا المخلوق وانت المالك وانا المملوك وانت
با کمی کردار خود وکوتاهی تفکر خود وتوئی آفریننده ومنم آفریده شده وتوئی خداوند ومنم مملوک وتوئی
الرّبّ وانا المربوب وانت العزيز وانا الذّليل وانت القويّ وانا الضّعيف وانت الغنيّ
پروردگار ومنم بنده وتوئی عزیز ومنم ذلیل وتوئی توانا ومنم ضعیف وتوئی بی‌نیاز
وانا الفقير وانت المعطي وانا السّائل وانت الغفور وانا الخاطئ وانت الحيّ الّذي لا
ومنم محتاج وتوئی بخشنده ومنم خواهان وتوئی درگذرنده ومنم خطاکار وتوئی زنده که نمیرد
تموت وانا خلق اموت اللّهمّ انت الله لا اله الّا انت ربّ العالمين وانت الله لا اله
ومنم آفریده که میمیرم خداوندا توئی خدائیکه نیست خدائی مگر تو پروردگار جهانیان وتوئی خدائیکه نیست خدائی
الّا انت العزيز الحكيم وانت الله لا اله الّا انت العليّ العظيم وانت الله لا اله الّا انت
مگر تو غالب درست کردار وتوئی خدائیکه نیست خدائی مگر تو توئی بلندمرتبه بزرگ وتوئی خدائیکه نیست خدائی مگر تو
الغفور الرّحيم وانت الله لا اله الّا انت مالك يوم الدّين وانت الله لا اله الّا انت
آمرزنده مهربان وتوئی خدائیکه نیست خدائی مگر تو پادشاه روز جزا وتوئی خدائیکه نیست خدائی مگر تو
منك بدء الخلق واليك يعود وانت الله لا اله الّا انت لم تزل ولا تزال وانت الله
از تست نخستین آفرینش وبسوی تو باز گردد وتوئی خدائیکه نیست خدائی مگر تو همیشه وهمیشه خواهی بود وتوئی خدائیکه
لا اله الّا انت خالق الجنّة والنّار وانت الله لا اله الّا انت خالق الخير والشّرّ و
نیست خدائی مگر تو آفریننده بهشت وآتش وتوئی خدائیکه نیست خدائی مگر تو آفریننده نیک وبد و
انت الله لا اله الّا انت الواحد الاحد الفرد الصّمد لم تلد ولم تولد ولم يكن لك
توئی خدائیکه نیست خدائی مگر تو یگانه یکتا بیهمتا نیازمند نزاده وزاده نشده ونبوده شد مر ترا
كفوا احد وانت الله لا اله الّا انت عالم الغيب والشّهادة الرّحمن الرّحيم وانت الله
مانندی هیچکس وتوئی خدائیکه نیست خدائی مگر تو داننده پنهان وآشکار بخشنده مهربان وتوئی خدائی
لا اله الّا انت الملك القدّوس السّلام المؤمن المهيمن العزيز الجبّار المتكبّر سبحان
که نیست خدائی مگر تو پادشاه پاکیزه سالم ایمن تصدیق کننده غالب بزرگوار بزرگی کننده پاکی
الله عمّا يشركون وانت الله لا اله الّا انت الخالق البارئ المصوّر لك الاسماء
خدا از آنچه شریک آورند وتوئی خدائیکه نیست خدائی مگر تو تدبیر آورنده نگارنده پدید آورنده مر تراست نامهای
الحسنى يسبّح لك ما في السّموات والارض وانت العزيز الحكيم وانت الله لا اله الّا انت
نیکو تسبیح گوید مر ترا آنچه در آسمانها وزمینهاست وتوئی غالب درست کردار وتوئی خدائیکه نیست خدائی مگر تو
الكبير المتعال والكبرياء رداؤك اللّهمّ انّك سابغ النّعماء حسن البلاء جزيل
بزرگوار بلندمرتبه وبزرگواری جامه تست خداوندا بدرستیکه تو کامل نعمتی نیکو انعامی بسیار

العَطاءِ مُقسِطُ القَضاءِ باسِطُ اليَدَينِ بِالرَّحمَةِ نَفّاعٌ بِالخَيراتِ كاشِفُ الكُرُباتِ رَفيعُ
بخشش عدالت کننده در حکم گشاینده دستها را برحمت سودمند بنیکیها زایل کننده اندوه بلند

الدَّرَجاتِ مُنزِلُ الآياتِ مِن فَوقِ سَبعِ سَمٰواتٍ عَظيمُ البَرَكاتِ مُخرِجُ مَن فِي الظُّلُماتِ اِلَى
مرتبه فرو فرستنده معجزها از زبر هفت آسمان بزرگ برکتها بیرون آورنده هرکه در تاریکیها بسوی

النُّورِ مُبَدِّلُ السَّيِّئاتِ حَسَناتٍ وَجاعِلُ الحَسَناتِ دَرَجاتٍ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ دَنَوتَ فِي عُلُوِّكَ
روشنائی بدل کننده بدیها را بنیکیها وگرداننده نیکیها درجها خداوندا بدرستیکه تو نزدیکی در بلندی تو

وَعَلَوتَ فِي دُنُوِّكَ فَدَنَوتَ فَلَيسَ دُونَكَ شَيءٌ وَارتَفَعتَ فَلَيسَ فَوقَكَ شَيءٌ تَرىٰ وَلا تُرىٰ
و بلندی در نزدیکی تو پس نزدیکی تو پس نیست غیر تو چیزی و بغایت بلندی پس نیست بالای تو چیزی می بینی و دیده نمیشوی

وَاَنتَ بِالمَنظَرِ الاَعلىٰ فالِقُ الحَبِّ وَالنَّوىٰ لَكَ ما فِي السَّمٰواتِ العُلىٰ وَلَكَ الكِبرِياءُ فِي
و تو در دیدن گاه بلندی شکافنده دانه و هسته مرتراست آنچه در آسمانهای بلند و مرتراست بزرگی در

الآخِرَةِ وَالاُولىٰ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ غافِرُ الذَّنبِ شَديدُ العِقابِ ذُو الطَّولِ لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ
آنجهان و اینجهان خداوندا بدرستیکه تو آمرزنده گناهی سخت عقوبت خداوند انعام نیست خدائی مگر تو

اِلَيكَ المَصيرُ وَسِعَت رَحمَتُكَ كُلَّ شَيءٍ وَبَلَغَت حُجَّتُكَ وَلا مُعَقِّبَ لِحُكمِكَ وَاَنتَ
بسوی تست بازگشت فراگرفته رحمت تو هر چیزی را و رسانست حجت تو و نه پس اندازنده مر حکم تو و توئی

لا تُخَيِّبُ سائِلَكَ اَنتَ الَّذي لا رافِعَ لِما وَضَعتَ وَلا واضِعَ لِما رَفَعتَ اَنتَ الَّذي
امید نمیکنی سؤال کننده خود را توئی آنکه نیست بلند سازنده مر آنچه پست کنی و نه پست کننده مر آنچه بلند کنی توئی آنکه

اَثبَتَّ كُلَّ شَيءٍ بِحِكمَتِكَ وَاَحصَيتَ كُلَّ شَيءٍ بِعِلمِكَ وَاَبرَمتَ كُلَّ شَيءٍ بِحِكمَتِكَ وَلا
ثابت داشتی هر چیزی را بحکمت خود و فوت نشود از تو هر چیزی را بدانش خود و محکم نمودی هر چیزی را بحکمت خود و فوت

يَفُوتُكَ شَيءٌ بِعِلمِكَ وَلا يَمتَنِعُ عَنكَ شَيءٌ اَنتَ الَّذي لا يُعجِزُكَ هارِبُكَ وَلا يَرتَفِعُ
نشود از تو چیزی بدانش تو و امتناع نکند از تو چیزی توئی آنکه عاجز نسازد ترا گریزنده تو و بلند نشود

صَريعُكَ وَلا يَحيىٰ قَتيلُكَ اَنتَ عَلَوتَ فَقَهَرتَ وَمَلَكتَ فَقَدَرتَ وَبَطَنتَ فَخَبَرتَ
افتاده تو و زنده نشود کشته تو تو بلندتری پس غالبی و مالک هر چیزی را پس توانائی و دانائی پس آگاهی

وَعَلىٰ كُلِّ شَيءٍ ظَهَرتَ عَلِمتَ خائِنَةَ الاَعيُنِ وَما تُخفِي الصُّدُورُ وَتَعلَمُ ما تَحمِلُ كُلُّ اُنثىٰ وَما
و بر هر چیزی غلبه نمودی دانی خیانت دیدهارا و آنچه پنهان دارد سینها و میدانی آنچه بر میدارد هر زنی و آنچه

تَضَعُ وَما تَغيضُ الاَرحامُ وَما تَزدادُ وَكُلُّ شَيءٍ عِندَكَ بِمِقدارٍ اَنتَ الَّذي لا تَنسىٰ مَن
میگذارد و آنچه را بکاهد رحمها و آنچه بیفزاید و هر چیزی نزد تو باندازه ایست توئی آنکه فراموش نکنی هر

ذَكَرَكَ وَلا تُضَيِّعُ مَن تَوَكَّلَ عَلَيكَ اَنتَ الَّذي لا يَشغَلُكَ ما في جَوِّ اَرَضيكَ عَمّا في جَوِّ سَمٰواتِكَ
ذکر کرد ترا و ناچیز نمیکنی آنرا که توکل کرد باتو توئی که باز ندارد ترا آنچه در جوف زمینهای تست و آنچه در جوف آسمانها

وَلا يَشغَلُكَ ما في جَوِّ سَمٰواتِكَ عَمّا في جَوِّ اَرَضيكَ اَنتَ الَّذي تَعَزَّزتَ في مُلكِكَ وَلَم يُشرِكْكَ
و باز ندارد ترا آنچه در جوف آسمانهای تست از آنچه در جوف زمین تست توئی آنکه غالبی در پادشاهی خود و شریک نیست ترا

اَحَدٌ في جَبَرُوتِكَ اَنتَ الَّذي عَلا كُلَّ شَيءٍ مُلكُكَ وَمَلَكَ كُلَّ شَيءٍ اَمرُكَ اَنتَ الَّذي مَلَكتَ
هیچکس در بزرگواری تو توئی آنکه بلند است هر چیزی پادشاهی و پادشاهی تو هر چیزرا امر تو توئی آنکه پادشاهی

الملوك بقدرتك واستعبدت الارباب بعزتك وانت الذي قهرت كل شيء بقوتك
پادشاهان را بتوانائی تو وبه بندگی گرفته بزرگان را بعزت تو وتوئی که غلبه کرده هر چیز را بقوت تو
وعلوت كل شيء بفضلك انت الذي لا يستطاع كنه وصفك ولا منتهى لما عندك
وبرتری هر چیز را بفضل خود توئی که مقدور نیست بپایان ستایش تو ونهایت نیست مر آنچه نزد تست
انت الذي لا يصف الواصفون عظمتك ولا يستطيع المزايلون تحويلك انت شفاء لما
که نمیتوانند ستایندگان بزرگی ترا وطاقت ندارند مفارقت کنان برگردیدن ترا توئی شفا مر آنچه
في الصدور وهدى ورحمة للمؤمنين انت الذي لا يحفيك سائل ولا ينقصك نائل ولا
در سینهاست ورهنما ورحمت مر مؤمنان را توئی که میرنجاند ترا خواهنده وکم نمی سازد ترا امیدوار ونه
يبلغ مدحتك مادح ولا قائل انت الكائن قبل كل شيء والمكون لكل شيء والكائن
میرسد ستایش ترا ستاینده ونه گوینده توئی بوده پیشتر از هر چیز وبدید آورنده مر هر چیز وموجود
بعد كل شيء انت الواحد الصمد الذي لم تلد ولم تولد ولم يكن له كفوا احد ولم تتخذ
پس از هر چیز توئی یگانه بی نیاز که نزائید وزائیده نشده ونمیباشد مر تورا مانندی
صاحبة ولا ولدا السموات ومن فيهن لك والارضون ومن فيهن لك وما بينهن وما
احدی وفرا نگرفته زنی وفرزندی آسمانها وآنکه در آنهاست مر تراست وزمینها وآنکه در آنهاست مر تراست وآنچه میان
تحت الثرى احصيت كل شيء واحطت به علما وانت تزيد في الخلق ما تشاء وانت لا
آنهاست وآنچه زیر خاکست شمرده هر چیز را واحاطه کرده توبآن دانش را وتو زیاد میکنی در خلق آنچه بخواهی وتو
تسئل عما تفعل وهم يسئلون وانت الفعال لما تريد وانت القريب وانت البعيد و
سئوال نشوی از آنچه بخواهی وایشان سئوال کرده شوند وتو کننده مر آنچه میخواهی وتوئی نزدیک وتوئی دور و
انت السميع وانت البصير وانت الماجد وانت الواجد وانت العليم وانت الحكيم وانت الغني
وتوئی شنونده وتوئی بینا وتوئی بزرگوار وتوئی یابنده وتوئی دانا وتوئی درست کردار وتوئی بی نیاز
وانت الكريم وانت البار وانت الرحيم وانت القادر وانت القاهر لك الاسماء الحسنى
وتوئی بزرگوار وتوئی نیکوکار وتوئی مهربان وتوئی توانا وتوئی غالب مر تراست نامهای نیکو
كلها وانت الجواد الذي لا يبخل وانت العزيز الذي لا تذل وانت ممتنع لا ترام يسبح
همه آن وتوئی جواد که بخل نمی ورزی وتوئی غالب که خار نمی گردی وتوئی امتناع کننده که
لك ما في السموات والارض وانت بالخير اجود منك بالشر انت ربي ورب آبائي الاولين
قصد کرده نشوی ذکر میکند آنچه در آسمانها وزمین وتوئی خیر بخشنده تر از تو بشر تو پروردگار من وپروردگار پدران من پیشینیان
انت مجيب المضطر اذا دعاك انت نجيت نوحا من الغرق وانت غفرت لداود ذنبه وانت
توئی پذیرنده بیچارگان چون خواند ترا تو نجات دادی نوح را از غرق شدن وتو آمرزیدی مر داود را گناه او را
نفست عن ذي النون كربه وانت كشفت عن ايوب ضره وانت رددت موسى على امه
وتو برداشتی از صاحب نون اندوه او را وزایل کردی تو از ایوب بدحالی او را وتو رد کردی موسی را بر مادر او
وانت صرفت قلوب السحرة اليك حتى قالوا آمنا برب العالمين وانت ولي نعمة
وتو گردانیدی دلهای ساحران را بسوی خود تا گفتند گرویدیم به پروردگار جهانیان یا تو متکفل نعمت

الصالحين لا يذكر منك الا الحسن الجميل وما لا يذكر اكثر لك الا الآء والنعم وانت

شایستگان یاد کرده نشود از تو مگر نیکی بزرگوار و آنچه یاد کرده نشود بیشتر مر ترا نعمتها و توئی

المحسن المجمل لا تبلغ مدحتك ولا الثناء عليك انت كما اثنيت على نفسك سبحانك

نیکوکردار کرم رسیده نشود ستایش تو و نه ثنای بر تو توئی چنانکه ستوده بر نفس خود پاکی تو

وبحمدك تباركت اسماؤك وجل ثناؤك وما اعظم شانك واجل مكانك وما

و بحمد تو مشغولم مبارکست نامهای تو و بزرگست ثنای تو و چه بزرگست قدر تو و بزرگوارست مکان تو

اقربك من عبادك والطفك بخلقك وامنعك بقوتك انت اعز واجل واسمع و

و چه نزدیکست از بندگان تو و مهربانی تو بخلق تو و غالبی تو بتوانائی تو توئی غالب و بزرگوار و شنواترا

ابصر واعلى واكبر واطهر واشكر واقدر واعلم واجبر واكبر واعظم واقرب واملك

و بیناتر و بلندتر و بزرگتر و پاکتر و آشکارتر و جزا دهنده‌تر و تواناتر و داناتر و قهر کننده‌تر و بزرگتر و نزدیکتر

واوسع وامنع واعطى واحكم وافضل واحمد من ان يدرك العيان عظمتك او يصف

و مالکتر و فراگیرنده‌تر و بازدارنده‌تر و بخشنده‌تر و حکیم‌تر و بهتر و ستوده‌تر از آنکه دریابد ترا معاینه بزرگی تو

الواصفون صفتك او يبلغوا غايتك اللهم انت الله الذي لا اله الا انت اجل من

ستایش کنند ستایش کنندگان صفت ترا یا برسند بکنه ذات تو خدایا توئی که نیست خدائی مگر تو

ذكر واشكر من عبد وارءف من ملك واجود من سئل واوسع من اعطى تحلم بعدما

بزرگوارتر از یاد تو و سپاس آنکه پرستیده شد و مهربان‌تر آنکه مالکست و جوادتر آنکه سئوال کرده شود

تعلم وتعفو وتغفر بعدما تقدر لم تطع قط الا باذنك ولم تعص قط الا بعلمك تطاع

و فراگرفته‌تر آنکه عطا کرده بردباری پس آنکه میدانی و درمیگذری و می‌آمرزی آنچه توانائی طاعت کرده نشد هرگز

ربنا فتشكر وتعصى ربنا فتغفر اللهم انت اقرب حفيظ وادنى شهيد حلت بين

مگر بفرمان تو و نافرمانی نشده هرگز مگر بقدرت تو فرمان برده شوی پروردگارا پس بیامرز خدایا تو نزدیکتر نگهدارنده

القلوب واخذت بالنواصي واحصيت الاعمال وعلمت الاخبار وبيدك المقادير و

و گواه حایل شده میان دلها و گرفته موی پیشانیها و شمرده کردارها و دانسته خبرها را و بدست تست اندازها و دلها

القلوب اليك مفضية والسر عندك علانية والمهتدي من هديت والحلال ما

بسوی تو میل داشته شده و پنهانی نزد تو آشکارا و راه یافته کسیکه راه نمودی و حلالست آنکه حرام کرده

حللت والحرام ما حرمت والدين ما شرعت والامر ما قضيت تقضي ولا يقضى عليك

و دین چنانکه قرار دادی و امر آنچه بیسکه قرار دادی تو و امر آنچه حکم کردی حکم میکنی و حکم کرده نشوی بر تو

اللهم انت الاول فليس قبلك شيء وانت الآخر فليس بعدك شيء وانت الظاهر فليس

خداوندا توئی اول پس نیست پیش از تو چیزی و توئی آخر پس نیست بعد تو چیزی و توئی آشکارا پس

فوقك شيء وانت الباطن فليس دونك شيء وانت العزيز الحكيم بيدك مقادير الليل

نیست بالای تو چیزی و توئی پنهان پس نیست غیر تو چیزی و توئی غالب درست کردار خدایا بدست تست

والنهار وبيدك مقادير الشمس والقمر وبيدك مقادير النصر والخذلان وبيدك

اندازهٔ شب و روز و بدست تست اندازهٔ آفتاب و ماه و بدست تست اندازهای یاری و خواری و بدست تست

مقادير الدنيا والآخرة وبيدك مقادير الموت والحيوة وبيدك مقادير الخير والشر
اندازهای دنیا و آخرت و بدست تست اندازهای مرگ و زندگانی و بدست تست اندازهای نیک و بد
صل على محمد وآل محمد واغفر لي كل ذنب اذنبته في ظلم الليل وضوء النهار عمدا او خطأ
رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بیامرز مرا هر گناهی که کردم آنرا در تاریکی شب و روشنی روز از روی عمد و خطا
سرا او علانية انك على كل شيء قدير وهو عليك سهل يسير ولا حول ولا قوة الا بالله
پنهان و آشکار بدرستیکه تو بر هر چیز توانائی و او بر تو سهل و آسان است و نه حولی و نه توانائی مگر بخدای
العلي العظيم اللهم اني اثني عليك باحسن ما اقدر عليه واشكرك بما مننت به علي و
بزرگ مرتبه خداوندا بدرستیکه من ستایش میکنم بر تو به نیکوترین ستایشی که قدرت دارم بر او و سپاس گذاری کنم ترا بآنچه
علمتني من شكرك اللهم لك الحمد بمحامدك كلها على نعمائك كلها وعلى جميع خلقك حتى
انعام کردی بآن بر من و آموختی مرا از سپاس گذاری خود خداوندا مر تراست ستایش و سپاس بهمه آنها در همه آفریدهای تو تا آنکه
ينتهي الحمد لك الى ما تحب ربنا وترضى اللهم لك الحمد عدد ما خلقت وعدد ما ذرأت و
باخر رسد سپاس تو بسوی آنچه دوست داری پروردگار او پسندی خداوندا مر تراست سپاس بشمار آنچه آفریده و شمار آنچه آزاد کرده
لك الحمد عدد ما برأت ولك الحمد عدد ما احصيت ولك الحمد عدد ما في السموات والارضين
و مر تراست سپاس آنچه دیده و مر تراست ستایش بشمار آنچه دیده و شمرده و مر تراست ستایش بشمار آنچه در آسمانها و زمینها است
ولك الحمد ملاء الدنيا والآخرة پس ده لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله
و مر تراست سپاس بقدر پری دنیا و آخرت ده مرتبه بگو نیست خدائی مگر خدای یگانه که نیست شریکی مراو را مراو راست پادشاهی
الحمد يحيي ويميت وهو حي لا يموت بيده الخير وهو على كل شيء قدير ده مرتبه استغفر الله
و مراو راست حمد زنده میکند و میمیراند و او زنده است که نمیمیرد بدست او ست هر نیکی و او بر هر چیزی تواناست بگو طلب آمرزش از
الذي لا اله الا هو الحي القيوم واتوب اليه پس يا الله يا الله ده يا رحمن يا رحمن ده
خدائیکه نیست خدائی مگر او زنده توانا و باز گشتم بسوی او بگو ای خدا ای خدا ده مرتبه ای بخشنده ای بخشنده ده مرتبه
يا رحيم يا رحيم ده يا بديع السموات والارض ده يا ذا الجلال والاكرام ده يا حنان يا منان
ای مهربان ای مهربان ده مرتبه ای پدید آورنده آسمانها و زمینها ده مرتبه ای خداوند بزرگوار و گرامی ده مرتبه ای بغایت مهربان بخشنده
ده يا حي يا قيوم ده بسم الله الرحمن الرحيم ده اللهم صل على محمد وآل محمد ده مرتبه
ده مرتبه ای زنده ای پاینده ده مرتبه بنام خدای بخشاینده مهربان ده مرتبه خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد پس بگو بعد
اللهم لك الحمد ولي الحمد ومنتهى الحمد وفي العهد عزيز الجند قديم المجد الحمد لله الذي
بار خدایا مر تراست سپاس سزاوار سپاس و نهایت سپاس وفا کننده بپیمان خداوند غالب لشکر دیرینه بزرگواری سپاس مر خدائی را
كان عرشه على الماء حين لا شمس تضيء ولا قمر يسري ولا بحر يجري ولا رياح تذري ولا
که بود عرش بر آب هنگامیکه نبود آفتاب که روشنی بخشد و نه ماهی که سیر کند و نه دریائیکه روان گردد و نه بادهائیکه بهوا برد
سماء مبنية ولا ارض مدحية ولا ليل يجن ولا نهار يكن ولا عين تدمع ولا صوت يسمع
و نه آسمان برافراشته شده و نه زمینی گسترده و نه شبی که بپوشاند و نه روزیکه فرا گیرد و نه دیده که سرشک ریزد و نه آوازیکه
ولا جبل مرسى ولا سحاب منشئ ولا انس مبرو ولا جن مذرو ولا ملك كريم ولا شيطان
شنیده شود و نه کوهیکه بر داشته و نه ابریکه برانگیخته شود و نه آدمیکه آفریده شده و نه جنیکه خلق کرده شده و نه فرشته بزرگواری و نه شیطان

رحيم ولا ظل ممدود ولا شيء معدود والحمد لله الذي استحمد الى من استحمده من اهل محامده

ماند شده و نه سایه کشیده شده و نه چیزی شمرده شده سپاس مر خدایرا که حمد فرستاده بسوی آنکه ستایش کرده او را از

ليحمدوه على ما بذل من نوافله الذي فاق مدح المادحين مآثر محامده وعلا وصف الواصفين

اهل ستایشهای او تا ستایش کنند او را بر آنچه بخشش نمود از زیادتیهای خود گذشته مدح ستایش کنندگان و گذشته صف

هيبة جلاله هو اهل لكل حمد ومنتهى كل رغبة وقاضي كل حاجة الواحد الذي لا بدا

وصف کنندگان از هیبت بزرگواری او اوست سزاوار هر ستایش و منتهای هر خواهش و روا کننده هر حاجت یگانه ایست

له الملك الذي لا زوال له الرفيع الذي ليس فوقه ناظر ذو المغفرة والرحمة المحمود لبذل

که نیست مر او را بت پادشاهی که نیست زوالی مر او را رفعت که نیست بالای او نگرنده صاحب آمرزش و رحمت ستوده شده

نواله المعبود لهيبة جلاله المذكور بحسن آلائه المنان بسعة فواضله المرغوب اليه في

بخشش عطای خود پرستیده شده بجهة هیبت جلال او یاد کرده شده بنیکی نعمت خود بسیار بخشنده بخشایش زیادتیهای خود رغبت

تمام المواهب من خزائنه العظيم الشأن الكريم في سلطانه العلي في مكانه المحسن في امتنانه

شده بسوی او در تمام کردن بخششها از خزانهای خود بزرگ مرتبه بزرگوار در سلطنت خود بلند مرتبه در جایگاه خود نیکی کننده در

الجواد في فواضله الحمد لله بارئ خلق المخلوقين بعلمه ومصور اجساد العباد بقدرته

انعام خود بخشنده در مزایای خود سپاس مر خدایرا پدید آورنده آفرینش آفریدگان بدانش خود و صورت بخشنهای بندگان

ومخالف الصور من خلق من خلقه ونافخ الارواح في خلقه بعلمه ومعلم من خلق من عباده

بتوانائی خود و مخالف در صورتهای آنکه آفریده از خلق خود و دمیده روحها را در خلق خود بدانش خود و آموزاننده آنکه آفریده از

اسمه ومدبر خلق السموات والارض بعظمته الذي وسع كل شيء خلق كرسيه وعلا

بندگان خود نام خود را و تدبیر کننده آسمانها و زمین به بزرگی خود که فراگرفته هر چیز را خلق کرسی او و برتر است

بعظمته فوق الاعلين وقهر الملوك بجبروته الجبار الاعلى المعبود في سلطانه المتسلط

به بزرگی خود فوق هر برتری و غالب است پادشاهان را به بزرگواری خود جبار بلند مرتبه تر پرستیده شده در سلطنت

بقوته المتعالي في دنوه المتداني من كل شيء في ارتفاعه الذي نفذ بصره في خلقه وحار

خداوند سلطنت بتوانائی خود بغایت بلند در نزدیکی خود بغایت نزدیک از هر چیز در بلندی خود که روانست بینائی او در خلق خود

الابصار لشعاع نوره الحمد لله الحليم القوي الرشيد الشديد المبدئ المعيد الفعال

و حیران شده دیدها بجهة شعاع روشنی او سپاس مر خدایرا بردبار راهنما توانا سخت گیر پدید آورنده عود کننده بکند

لما يريد الحمد لله منزل الآيات وكاشف الكربات ومؤتي السؤلات الحمد لله في كل مكان

مر هر چه را بخواهد سپاس مر خدایرا که فرو فرستنده آیات و زایل کننده اندوهست و خواهنده سؤالات سپاس مر خدایرا

وفي كل اوان الحمد لله الذي لا ينسى من ذكره ولا يخيب من دعاه ولا يذل من والاه الذي

که در هر جاهست و هر زمان و در هر وقت سپاس مر خدایرا که وا نمیگذارد آنرا که یاد کند او را و ناامید نمیکند آنرا که بخواند او را

يجزي بالاحسان احسانا وبالصبر نجاة الحمد لله الذي له ما في السموات وما في الارض

و خوار نمیسازد او را که دوست دارد او را که پاداش میدهد نیکی را نیکی و در مقابل صبر رستگاری سپاس مر خدایرا که مر او راست آنچه

وله الحمد في الآخرة وهو الحكيم الخبير الحمد لله فاطر السموات والارض جاعل الملائكة

در آسمانها و آنچه در زمین است و مر او راست حمد در آخرت و اوست درست کردار سپاس مر خدایرا پدید آورنده آسمانها و زمین گرداننده فرشتگان

رُسُلًا اُولِي اَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

فرستادهء صاحبان بالهای دو دو و سه سه و چهار چهار می افزاید در آفرینش آنچه خواهد بدرستیکه خدا بر هر چیزی تواناست

سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ

پاکست خدا و سپاس مر خدایرا و نیست خدائی مگر خدا و خدا بزرگست و نه حولی و نه توانائی مگر بخدای بلند بزرگ و تنزیه مر خدای

الْعَظِيمِ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَعَشِيًّا

هنگام شام و هنگام صبح و مر او راست حمد در آسمانها و زمین و آخر

وَحِينَ تُظْهِرُونَ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ

روز و هنگام پیشین و تنزیه خدایراست در ساعت شب و طرفهای روز و تنزیه مر خدایرا در بامداد و بعد از عصر

وَسُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ

و پاکست پروردگار تو پروردگار عزت از آنچه وصف میکنند و درود بر فرستادگان و سپاس مر خدایرا چنانکه دوست دارد

الْحَمْدُ لِلّٰهِ كَمَا يُحِبُّ رَبُّنَا وَيَرْضَى حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا وَسُبْحَانَ اللّٰهِ كُلَّمَا سَبَّحَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ

پروردگار ما و خشنود و سپاس کند بسیار پاکیزه و تنزیه خدایرا هرگاه تسبیح میکند خدارا چیزی و چنانکه

اللّٰهُ اَنْ يُسَبَّحَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كُلَّمَا حَمِدَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ اَنْ يُحْمَدَ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ كُلَّمَا

دوست دارد خدا که تنزیه شود و سپاس مر خدایرا چنانکه سپاس کند خدایرا چیزی و چنانکه دوست دارد خدا که سپاس کند و نیست خدائی مگر خدا

هَلَّلَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ اَنْ يُهَلَّلَ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ كُلَّمَا كَبَّرَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ اَنْ يُكَبَّرَ

هرگاه تهلیل کند خدا چیزی و چنانکه دوست دارد خدا اینکه تهلیل کرده خدا بزرگ ترست چون بزرگی کند خدا چیزی را و چنانکه دوست دارد خدا

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ يَس بِخَوَانِ ابْنِ اللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ هَفْت

اگر بزرگ کرده شود و نیست حولی و نه توانائی بخدای بلند مرتبه بزرگ دعای محرز را بار خدایا بدرستیکه من میخوانم ترا ای خدا ای بخشنده

بِاَسْمَائِكَ الْمُضِيئَةِ الْمَرْضِيَّةِ الْمَكْنُونَةِ يَا اَللّٰهُ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الْكَبِيرَةِ الْكِبْرِيَائِيَّةِ

بحق نامهای تو پسندیده بلند شده نویسنده ایخدا خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا بنامهای تو بزرگوار بزرگواران

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الْعَزِيزَةِ الْمَنِيعَةِ وَاَسْاَلُكَ بِاَسْمَائِكَ التَّامَّةِ الْكَامِلَةِ الْمَشْهُورَةِ

خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا بنامهای تو که عزیزند و ارجمند و میخوانم ترا بنامهای تو که تمام و کاملند مشهورند

يَا اَللّٰهُ وَاَسْاَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الَّتِي هِيَ رِضَاكَ يَا اَللّٰهُ وَاَسْاَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الَّتِي لَا يَرُدُّهَا

ایخدا و میخوانم ترا بنامهای تو که پسندیده است ایخدا و میخوانم ترا بنامهای تو که باز نگردد

دُونَكَ اَحَدٌ يَا اَللّٰهُ وَاَسْاَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِمَا عَاهَدْتَ اَوْفِي الْعَهْدِ يَا اَللّٰهُ اَنْ لَا تُخَيِّبَ

غیر ترا هیچکس ایخدا و میخوانم ترا از همه سئوالهای تو بآنچه عهد کرده یا وفا بعهد کرده ایخدا که نا امید نسازی

سَائِلَكَ يَا اَللّٰهُ وَاَسْاَلُكَ بِجُمْلَةِ مَسَائِلِكَ الَّتِي لَا يَفِي بِحَمْلِهَا شَيْءٌ غَيْرُكَ يَا اَللّٰهُ هَفْت

سئوال کننده ایخدا و میخوانم ترا بهمه سئوالهای تو که وفا نمیکند به برداشتن آن چیزی غیر تو ایخدا

وَاَسْاَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ اَوْجَبْتَهُ وَكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ وَكُلِّ مَسْئَلَةٍ حَتَّى يَنْتَهِيَ اِلَى اسْمِكَ الْاَعْظَمِ

و میخوانم ترا بهر نامی که واجب داشته او را و هر نامی که او مر تراست و هر سئوالی تا آنکه برسد بسوی نام تو بزرگتر

الْاَعْظَمِ الْاَكْبَرِ الْعَلِيِّ الْاَعْلَى الَّذِي اسْتَوَيْتَ بِهِ عَلَى عَرْشِكَ وَاسْتَقْلَلْتَ بِهِ عَلَى كُرْسِيِّكَ

بزرگتر اعظم تر بزرگ بلند مرتبه بلندتر که استیلا دادی آنرا بر عرش خود و مستقل کردی بآن بر کرسی خود

وهو اسمك الفاضل الكامل الذي فضلته على جميع اسمائك يا رحمن هفت واسألك
و آن نام نیک فاضل کامل که زیادتی دادی آنرا بر همه نامهای خود ای بخشنده مرتبه هفتم و میخواهم ترا
بما لا اعلمه ما لو علمته لسألتك به يا الله وبكل اسم استأثرت به في علم الغيب
بانچه را که اگر دانستمی اورا هر آینه ترا سؤال میکردم بآن ای خدا و بهر نامیکه افزودی تو بآن در علم پنهانی
عندك يا رحمن يا رحمن ان تصلي على محمد عبدك ورسولك ونبيك وامينك وحبيبك
نزد خود ای بخشاینده ای بخشاینده اینکه رحمت فرستی بر محمد بنده تو و فرستاده تو و پیغمبر خود و امین خود و دوست
وصفوتك من خلقك وخاصتك من بريتك ونجيك ونجيبك وحبيبك وصفيك
خود و برگزیده خود از خلق خود و خاصه خود از خلق و همراز خود و نجیب خود و دوست خود و برگزیده خود و بر
وعلى اهل بيت محمد وارحم على محمد واهل بيت محمد كافضل واجمل وازكى واطهر
اهل بیت محمد و رحم کن بر محمد و اهل بیت محمد بهتر و پاکیزه تر
واعظم واكثر واتم ما صليت على احد من انبيائك ورسلك يا ذا الجلال والاكرام
و بزرگتر و بیشتر و تمامتر آنچه رحمت فرستادی بر یکی از پیغمبران تو و فرستادگان تو ای صاحب بزرگواری و کرم
اللهم صل على محمد وآل محمد في الاولين وصل على محمد وآل محمد في الآخرين وصل على محمد
خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد در پیشینیان و رحمت فرست بر محمد و آل محمد در پسینیان و رحمت فرست بر محمد
وآل محمد في الملأ الاعلى وصل على محمد وآله في النبيين والمرسلين اللهم اعط محمدا
و آل محمد در بزرگان محل برتر و رحمت فرست بر محمد و آل او در زمره پیغمبران و فرستادگان خداوندا ببخش محمد را
صلواتك عليه وآله الوسيلة والفضيلة والشرف والدرجة الرفيعة اللهم كرم
رحمتهای خود بر او و آل باد وسیله و زیادتی و شرف و درجه بلند خداوندا گرامی
مقامه وشرف بنيانه وعظم نوره وبرهانه وبيض وجهه واعل كعبه وافلج حجته
دار جایگاه اورا و بلند کن بزرگی اورا و بزرگ کن روشنی اورا و حجت اورا و سفید کن روی اورا و بلند کن قدر اورا
واظهر عذره ودعوته وتقبل شفاعته كما بلغ رسالاتك وتلا آياتك وامر بطاعتك
و غالب کن حجت اورا و ظاهر کن دعوت و عذر اورا و بپذیر شفاعت اورا چنانکه رسانید پیغامهای ترا و تلاوت آیات ترا
وائتمر بها ونهى عن معصيتك وانتهى عنها في سر وعلانية وجاهد حق الجهاد فيك
و فرمان برداری تو و روا نمودن و باز داشتن از نافرمانی و باز ایستاد از آن در پنهان و آشکارا و کارزار نمود در
وعبدك مخلصا حتى اتاه اليقين صلواتك عليه وعلى اهله اللهم ابعثه مقاما
در راه قرب تو و پرستید ترا با خلاص تا آنکه رسید اورا مرگ رحمتهای تو بر او و بر اهل او خداوندا برانگیز اورا جایگاه
محمودا يغبطه عليه الاولون والآخرون من النبيين والمرسلين اللهم استعملنا بسنته
ستوده که رشک برند بر او پیشینیان و پسینیان از پیغمبران و فرستادگان خداوندا بکار دار ما را
وتوفنا على ملته وابعثنا في شيعته واحشرنا في زمرته واجعلنا ممن يتبعه ولا تحجبنا
بطریقه او و بمیران ما را بر دین او و برانگیز ما را در زمره پیروان او و زنده کن ما را در گروه او و بگردان ما را از آنکه پیروی
عن رؤيته ولا تحرمنا مرافقته حتى تسكننا غرفه وتخلدنا في جواره ربي اجبني
کند اورا و منع مکن ما را از دیدن او و نا امید مکن ما را از رفاقت او تا آنکه قرار دهد اورا بغرفها و جاوید کن ما را در جوار خود پروردگارا

فاجبني

فاجبنى لذلك ولا تفرق بينى وبينه طرفة عين فى الدنيا والآخرة اللهم صل على محمد
پس دوست دارم او را پس دوست دار مرا و جدائی مکن میان من و میان او بقدر بهم زدن چشم در این جهان و آن جهان خداوندا رحمت فرست
وآل محمد الذين اذهبت عنهم الرجس وطهرتهم تطهيرا اللهم وافتح لهم فتحا يسيرا وانصرهم
بر محمد و آل محمد آنانکه بردی از ایشان گناهان را و پاک گردانیدی ایشان را پاک گردانیدنی خداوندا و بگشا برای ایشان گشایشی آسان
نصرا عزيزا واجعل لهم من لدنك سلطانا نصيرا اللهم مكن لهم فى الارض واجعلهم ائمة
و یاری کن ایشان را یاری کردن با عزت و بگردان برای ایشان از نزد خود حجتی یاری دهنده خداوندا جای ده مر ایشان را در زمین و بگردان
واجعلهم الوارثين اللهم ارهم فى عدوهم ما يأملون وار عدوهم منهم ما يحذرون
مر ایشان را در زمین و بگردان پیشوا و میراث برنده خداوندا بنما ایشان را در بارهٔ دشمن ایشان آنچه آرزو کنند و بنما دشمن ایشان را از ایشان آنچه
اللهم اجمع بينهم فى خير وعافية اللهم عجل الروح والفرج لآل محمد اللهم اجمع
حذر کنند خداوندا جمع کن میان ایشان در نیکی و عافیت خداوندا بشتابان راحت و گشایش را برای آل محمد خداوندا جمع کن
على الهدى امرهم واجعل قلوبهم على قلوب خيارهم واصلح ذات بينهم انك حميد مجيد
بر هدایت کار ایشان را و بگردان دلهای ایشان بر دلهای برگزیدگان و بصلاح آور حالتی را میان ایشان بدرستیکه
اللهم انى اسألك ان تصلى على محمد وآل محمد وان تغفر لى ولوالدى وما ولدا و
تو ستوده بزرگواری خدایا بدرستیکه من میخواهم از تو که رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و آنکه بیامرزی مرا و پدر و مادر مرا و آنچه زائیدند ایشان
اعتقهما من النار وارحمهما وارضهما عنى واغفر لكل والد لى دخل فى الاسلام ولكل اهلى
و آزاد کن آنها را از آتش و رحم کن ایشان را و خوشنود ساز ایشان را از من و بیامرز مر هریک از پدران من که در آمده باسلام
وولدى وجميع قراباتى انك على كل شئ قدير اللهم اجعلنى وجميع ورثة ابى واخوانى
و مر اهل مرا و فرزندان مرا و همه خویشانم بدرستیکه تو بر هر چیز توانائی خداوندا بگردان مرا و همه میراث بران پدرم و برادرانم
فيك من اهل ولايتك ومحبتك فانه لا يقدر على ذلك غيرك يا ارحم اللهم
در تو از اهل ولایت خود و دوستی خود پس بدرستیکه قدرت ندارد بر آن غیر تو خداوندا توفیق ده مرا
اوزعنى ان اشكرك واشكر نعمتك التى انعمت على وعلى والدى وان اعمل صالحا ترضيه
که سپاس گذاریم و شکر کنم نعمت ترا که انعام کردی بر من و بر پدر و مادرم و آنکه بکنم کار شایسته
واصلح لى فى ذريتى انى تبت اليك وانى من المسلمين واجز والدى خير ما جزيت والدا
که پسندی آنرا و باصلاح آور برای من در فرزندان من بدرستیکه من رجوع میکنم بسوی تو و بدرستیکه من از گردن نهندگانم
عن ولده واجعل ثوابهما عنى جنات النعيم واغفر لنا ولاخواننا الذين سبقونا
و جزا ده پدر و مادر مرا بهتر آنچه جزا دادی تو پدر و مادری را از فرزند او و بگردان پاداش ایشان را از من در بهشتهای پر نعمت
بالايمان ولا تجعل فى قلوبنا غلا للذين آمنوا ربنا انك رؤف رحيم واغفر
و بیامرز ما را و مر برادران ما را آنانکه پیشی گرفتند ما را بایمان و مگردان در دلهای ما کینه مر آنانکه گرویدند پروردگارا بدرستیکه
لنا وللمؤمنين والمؤمنات الاحياء منهم والاموات اللهم اصلح ذات بينهم واجمع
تو بخشنده مهربانی و بیامرز ما را و مر گروندگان را و زنده های ایشان و مردگان ایشان بار خدایا باصلاح آور میان ایشان
على الهدى امرهم واجعلنى واياهم على طاعتك ومحبتك اللهم والمم شعثهم واحقن
و جمع کن بر هدایت کار ایشان و بگردان مرا و ایشان را بر فرمانبرداری تو و دوستی خود خدایا فراهم آور ریخته شده ایشان

دماءهم وولّ امرهم خيارهم اهل الرأفة والرحمة والمعدلة عليهم انك على كل

خونشانرا و بگردان متولی ایشان نیکانشان اهل مهربانی و رأفت و رحمت و معدلت بر ایشان بدرستیکه تو بر هر چیزی

شيءٍ قدير يا رب يا رب يا رب اللهم بديع السموات والارض عالم الغيب والشهادة

توانائی ای پروردگار ای پروردگار خداوندا پدید آورنده آسمانها و زمین داننده پنهان و آشکار

ذا الجلال والاكرام والجود والقوة والسلطان والجبروت والملكوت والكبرياء

صاحب بخشش و گرامی و جود و توانائی و پادشاهی و بزرگواری و سلطانی و بزرگی

والعظمة والقدرة والمدحة والرهبة والرغبة والجود والعلو والمجد والهدى

و بزرگواری و قدرت و ستایش و ترس و خواهش و جود و بلندی و مجد و راهنمائی

والطاعة والعبادة والامر والخلق وكل شيء لك يا رب العالمين يا رب يا رب يا رب اسالك

و طاعت و پرستش و فرمان دهی و آفریدگار و هر چیزی مر ترا ای پروردگار جهانیان ای پروردگار من ای پروردگار

يا رب سؤال الضارع المتضرع المساكين المستكينين الراغبين الراهبين الذين

سؤال میکنم ترا ای پروردگار فروتنی کنندگان زاری درماندگان و ذلیلان خواهشمندان ترسناکان آنانکه

لا يجدون سواك يا من يجيب المضطر ويكشف الضر ويجيب الداعي ويعطي السائل

نیابند غیر ترا ای آنکه اجابت میکنی درمانده را و زایل میکنی بدیها را و اجابت میکند خواننده را

اسالك يا رب سؤال من لم يجد لضعفه مقويا ولا لذنبه غافرا ولا لفقره سادا غيرك

و عطا میکند خواهنده را میخواهم ترا ای پروردگار سؤال آنکه نیافته شده مر ناتوانی او بقوت دهنده گناه خود آمرزنده و نه فقر خود غیر تو

اسالك سؤال من اشتدت فاقته وضعفت قوته وكثرت ذنوبه يا ذا الجلال والاكرام

سؤال میکنم ترا سؤال کردن از سختی احتیاجم و سست شده قوت او و بسیار باشد گناهان او ای خداوند بزرگوار

يا رب يا رب يا رب اسالك يا رب مسألة كل سائل ورغبة كل راغب لا اذا دعيت

ای پروردگار ای پروردگار سؤال میکنم ترا ای پروردگار خواسته هر خواهنده و خواهش هر خواهشمند بخشش نمود هرگاه

اجبت وبحق السائلين عليك وبحق صفوتك من عبادك ومنتهى العز من عرشك و

خوانده شود پذیرفته و بحق سؤال کنندگان بر تو و بحق برگزیده تو از بندگان تو و منتهای عزت از عرش تو

منتهى الرحمة من كتابك ان لا تستدرجني بخطيئتي ولا تجعل مصيبتي في ديني

و منتهای رحمت از کتاب تو اینکه نکنی بعقوبت مرا بخطای من و نه گردان مصیبت مرا در دین من

واذكرني يا رب برضاك ولا تنسني حين تنشر رحمتك واقبل علي بوجهك الكريم وامنن

و یاد کن مرا ای پروردگارم بخوشنودی تو و وامگذار مرا هنگامیکه پهن نمائی رحمت خود را و بپذیر مرا بذات بزرگوار تو و بخشش

علي بكرامتك يا كريم العفو واستجب دعائي وارحم تضرعي فاني بائس فقير خائف

کن بر من بنوازش خود ای کریم درگذر و بپذیر دعا مرا و رحم کن زاری مرا پس بدرستیکه من محتاجم ترسانم

مستجير من عذابك لا اثق بعملي ولكني اثق برحمتك يا رب يا رب يا رب اللهم كن بي

زنهار جوینده از عذاب تو اعتماد ندارم بکردارم و لیکن امیدوارم برحمت تو ای پروردگار ای پروردگار خدایا باش

حفيا ولا تجعلني بدعائك رب شقيا وامنن علي بعافيتك واعتق رقبتي من النار فانني

بمن مهربان و مگردان مرا بدعا ... پروردگارا و بخشش کن بر من بعافیت خود و آزاد کن گردن مرا از آتش پس

لا استغيث بغيرك واستجيرك فاجرني من كل هول ومشقة وخوف وامن خوفي ونجح

بدرستيکه من استغاثه بغير تو و پناه میجویم ترا پس پناه ده مرا در هر شدت و مشقت و ترس و ایمنی بخش ترس مرا و دلیری

جبني وقو ضعفي وسد فاقتي واصلح لي جميع اموري يا رب اعوذ بك من هول المطلع

ده بددلی مرا و توانا کن ناتوانی مرا و ببند راه حاجت مرا و نیکو گردان از برای من همه کارها را ای پروردگار پناه میبرم بتو از ترس روز قیامت

ومن شدة الموقف يوم الدين فانك تجير ولا يجار عليك يا رب يا رب يا رب اللهم

و از سختی ایستادن روز جزا پس بدرستیکه تو پناه دهی و نه پناهی بر تو ای پروردگار ای پروردگار ای پروردگار بار خدا

لا تعرض عني حين ادعوك ولا تصرف عني وجهك حين اسالك فلا ربي سؤالي و

مگردان از من لطف خود را هنگامیکه میخوانم ترا پس منت مرا غیر تو وعطا کن مرا آنچه خواست کردم

اعطني مسئلتي وامن خوفي يوم القاك اللهم اني اعوذ بك فاعذني فاني ضعيف

و ایمن گردان ترس مرا در روز ملاقات تو خداوندا بدرستیکه من پناه میبرم بتو پس پناه ده مرا پس

خائف مستجير بائس فقير يا رب يا رب يا رب اللهم اكشف ضر ما استعذتك منه والبسني

بدرستیکه من ناتوانم ترسان محروم محتاج ای پروردگار ای پروردگار بار خدایا زایل گردان سختی آنچه پناه کرم از او و بپوشان

رحمتك وجللني عافيتك وامني برحمتك فانك تجير ولا يجار عليك اللهم اني اعوذ

مرا رحمت خود و بدار مرا بعافیت خود و ایمن کن مرا برحمت خود پس بدرستیکه تو پناه دهی و پناه داده نشوی بر تو خداوندا

بك من وحشة القبر ومن خلوتيه ومن ظلمته وضيقه وعذابه ومن هول ما اتخوف

بدرستیکه من پناه میبرم بتو از ترس قبر و از تنهائی آن و از تاریکی آن و تنگی آن و عذاب آن و از ترس آنچه میترسم بعد از آن

بعده يا رب العالمين يا رب يا رب يا رب اللهم اني اسالك ان تصلي على محمد واهل بيته

ای پروردگار جهانیان ای پروردگار ای پروردگار خداوندا بدرستیکه من میخواهم ترا که رحمت فرستی بر محمد و خانواده او

صفوتك وخيرتك من خلقك وان تستجيب لي دعائي وتعطيني سؤلي واكفني امر آخرتي

برگزیده تو و بهترین از خلق تو و اینکه بپذیری برای من دعای مرا و ببخشی مرا سؤال مرا و کفایت کن امر آخرت مرا

ودنياي وارحم فاقتي واغفر ذنوبي ما تقدم منها وما تأخر وآتني في الدنيا حسنة وفي

و دنیای مرا و رحم کن بر احتیاج من و بیامرز گناهان مرا آنچه گذشته و آنچه آینده و بده در دنیا مرا نیکی و در آخرت

الآخرة حسنة وقني برحمتك عذاب النار اللهم ارزقني صلة قرابتي وحجا مقبولا

نیکی و نگاه دار مرا برحمت از عذاب نار خدایا روزی کن مرا پیوستگی خویشان و حج قبول شده

وعملا صالحا مبرورا ترضاه ممن عمل به واصلح لي اهلي وولدي واسالك ان تجعل لي

و کردار شایسته قبول گردیده خوشنود از هر که کند آن و به اصلاح آور برای من اهل و فرزندان مرا و سؤال میکنم ترا اینکه

عقبا صالحا تلحقني من دعائهم رضوانا ومغفرة وزيادة في كرامتك انك على كل شيء

بگردانی برای من فرزند شایسته که برساند مرا از دعای ایشان خوشنودی و آمرزش را و افزونی در اکرام تو بدرستیکه تو بر همه چیز

قدير وانت ارحم الراحمين يا رب يا رب يا رب اللهم وكلما كان في قلبي من شك او ريبة

قادری و تو رحم کننده ترین رحم کنندگانی ای پروردگار ای پروردگار میخواهم ترا خداوندا و هر چه باشد در دل من از شک یا تهمت

او جحود او قنوط او فرح او مرح او بطر او فخر او خيلاء او جبن او جفية او رياء او سمعة

یا انکار یا نومیدی یا شادی یا مرح یا بطر یا نازیدن یا خیلا یا جبن یا ترس یا ریاء یا سمعه

اَوْ شِقاقٍ اَوْ نِفاقٍ اَوْ كُفْرٍ اَوْ فُسُوقٍ اَوْ عِصْيانٍ اَوْ عَظَمَةٍ اَوْ شَيْءٍ مِمّا لا تُحِبُّ عَلَيْهِ اَوْلِياءَكَ
یا شقاق یا نفاق یا کفر یا نافرمانی یا عصیان یا بزرگی یا چیزی از آن دوست نمیداری بر او دوستان تو
فَاَسْاَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تَمْحُوَ ذلِكَ مِنْ قَلْبي وَاَنْ تُبَدِّلَني مَكانَهُ ايماناً وَعَدْلاً وَ
پس میخواهم ترا بحق محمد و آل محمد اینکه زایل کنی آنرا از دل من و اینکه بدل کنی مرا جایگاه گرویدن و عدالت
رِضاً بِقَضائِكَ وَوَفاءً بِعَهْدِكَ وَوَجَلاً مِنْكَ وَزُهْداً فِي الدُّنْيا وَرَغْبَةً فيما عِنْدَكَ
و خوشنودی بحکم تو و وفاء به پیمان تو و ترسیدن از تو و بی رغبتی در دنیا و خواهش آنچه در نزد تست
وَثِقَةً بِكَ وَطُمَاْنينَةً اِلَيْكَ وَتَوْبَةً اِلَيْكَ نَصُوحاً يا رَبِّ يا رَبِّ يا رَبِّ اَللّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَما
و اعتماد بتو و آرام گرفتن بسوی تو و بازگشت بسوی تو بازگشت خالص ای پروردگار ای پروردگار ای پروردگار خدایا مر تراست حمد
خَلَقْتَني وَلَمْ اَكُ شَيْئاً مَذْكُوراً فَاَعِنّي عَلى اَهْوالِ الدُّنْيا وَبَوائِقِ الدَّهْرِ وَنَكَباتِ الزَّمانِ
چنانکه آفریدی مرا و نبودم چیزی نام برده شده پس یاری کن مرا بر شداید دنیا و بلاهای روزگار و نکبتهای زمانه
وَكُرُباتِ الْاخِرَةِ وَمُصيباتِ اللَّيالي وَالْاَيّامِ وَاكْفِني شَرَّ ما يَعْمَلُ الظّالِمُونَ فِي الْاَرْضِ اَللّهُمَّ
و اندوههای آنجهان و حادثه که میرسد در شبها و روزها و دفع کن از من شر آنچه میکنند ستمکاران در زمین خدایا
بارِكْ لي في قَدَرِكَ وَرَضِّني بِقَضائِكَ اَللّهُمَّ افْتَحْ مَسامِعَ قَلْبي لِذِكْرِكَ وَارْزُقْني شُكْراً وَ
برکت ده مرا در تقدیر خود و خوشنود کن مرا بحکم خود خدایا بگشا گوشهای دلم را برای شنیدن ذکر خود و روزی کن مرا شکر
تَوْفيقاً وَعِبادَةً وَخَشْيَةً يا رَبَّ الْعالَمينَ يا رَبِّ يا رَبِّ يا رَبِّ اَللّهُمَّ اطَّلِعْ عَلَيَّ الْيَوْمَ اِطِّلاعَةً
و توفیق و عبادت و ترس ای پروردگار جهانیان ای پروردگار ای پروردگار ای پروردگار خداوندا بنگر بر من امروز نگرستنی که
تُدْخِلُني بِهَا الْجَنَّةَ اَللّهُمَّ اسْتَجِبْ دُعائي وَاقْبَلْهُ مِنّي وَاجْعَلْهُ دُعاءً جامِعاً يُوافِقُ بَعْضُهُ
درآورد مرا بآن در بهشت خداوندا بپذیر دعای مرا و قبول کن آنرا از من و بگردان اورا دعای جمع کننده یکی بعض
بَعْضاً فَاِنَّ كُلَّ شَيْءٍ عِنْدَكَ بِمِقْدارٍ اَللّهُمَّ وَاجْعَلْهُ مِنْ شَاْنِكَ فَاِنَّكَ كُلَّ يَوْمٍ في شَاْنٍ اَللّهُمَّ
آن بعضیرا پس بدرستیکه هر چیزی نزد تو باندازه ایست خدایا و بگردان اورا از جمله کار خود پس بدرستیکه تو هر روز در کاریست
وَاكْتُبْهُ لي في عِلِّيّينَ في كِتابٍ لا يُمْحى وَلا يُبَدَّلُ بِاَنْ تَقُولَ قَدْ غَفَرْتُ لِعَبْدي ما تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ
خدایا و بنویس اورا برای من در علیین در کتاب که محو نشود و تغییر نده باینکه بگوید که آمرزیدم مر بنده خود را آنچه مقدم داشته
وَما تَاَخَّرَ وَاسْتَجَبْتُ لَهُ دَعْوَتَهُ وَوَفَّقْتُهُ وَاصْطَفَيْتُهُ لِنَفْسي وَكَرَّمْتُهُ وَفَضَّلْتُهُ وَعَصَمْتُهُ
از گناه او و آنچه تاخیر شده و پذیرفتم مر او را دعوتش را و توفیق دادم اورا و برگزیدم اورا برای خود و گرامی داشتم اورا و افزونی
وَهَدَيْتُهُ وَزَكَّيْتُهُ وَاَصْلَحْتُهُ وَاسْتَخْلَصْتُهُ وَغَفَرْتُ لَهُ وَعَفَوْتُ عَنْهُ آمينَ يا رَبِّ يا رَبِّ يا رَبِّ
دادم اورا و نگاه داشتم اورا و راه نمودم اورا و پاک کردم اورا و خالص کردم اورا و آمرزیدم مر اورا و درگذشتم از او بپذیر ای پروردگار
اَللّهُمَّ اِنّي اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ في خَلاصي وَخَلاصِ والِدَيَّ
خدایا بدرستیکه من رو کردم بسوی تو به پیغمبر تو پیغمبر رحمت محمد رحمت خدا بر او و آل او در خلاصی خود و خلاص پدر
وَما وَلَدا وَاَهْلي وَوُلْدي وَجَميعِ ذُرِّيَّةِ اَبي وَاِخْواني فيكَ وَجَميعِ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ وَكُلِّ وَلَدٍ لي
و مادر و آنچه زائیده و خاندان خود و فرزندان خود و همه اولاد خود پدرم و برادرانم و همه مردمان گرونده و زنان گرونده
دَخَلَ فِي الْاِسْلامِ مِنْ اَهْوالِ يَوْمِ الْقِيمَةِ وَمِنْ شَرِّ عَذابِ الْقَبْرِ وَمِنْ هُمُومِ الدُّنْيا وَالْاخِرَةِ وَهَوْلِها
و فرزندانم که در آمده باسلام از شداید روز جزا و از شر عذاب قبر و از غمهای این جهان و آن جهان و شدایدش

وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَرْزُقَنِي خَيْرَهَا وَتَصْرِفَ عَنِّي شَرَّهَا وَتُثَبِّتَنِي بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

و میخواهم آنکه ترا روزی بفرمائی مرا ارجمندیرا و بگردانی از من بدی آنرا و ثابت دار مرا بگفتار ثابت در زندگانی این جهان و آنجهان

إِنَّكَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ كَثِيرًا وَحَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ

بدرستیکه تو مرزنده مهربانی و رحمت خدا بر محمد و آل او رحمت بسیار و بس است ما را خدا و خوب کارگذاریست ای پروردگار

يَا رَبِّ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَصْرِفَ عَنِّي شَرَّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَشَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَشَرَّ كُلِّ ضَعِيفٍ

ای پروردگار خدایا بدرستیکه من میخواهم ترا که بگردانی از من گزند هر ستمکار ستیزه گر و شیطان سرکشی و گزند هر ناتوانی

مِنْ خَلْقِكَ وَشَدِيدٍ وَمِنْ شَرِّ السَّامَّةِ وَالْهَامَّةِ وَاللَّامَّةِ وَالْخَاصَّةِ وَالْعَامَّةِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ

از خلق خود و سختی و از گزند هر صاحب سمی و هر دیوانه و دهر خواصی و عوامی و از گزند هر جنبنده

دَابَّةٍ صَغِيرَةٍ أَوْ كَبِيرَةٍ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ وَمِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ

خورد یا بزرگ در شب و روز و از گزند فسقه عرب و عجم و از گزند فسقه جن و انس

إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

بدرستیکه تو بر هر چیز توانائی و نیست حول و نه توانائی مگر بخدای بلند مرتبه بزرگ و رحمت خدا بر محمد و آل او

خَيْرِ مَخْلُوقٍ دَعَا إِلَى خَيْرِ مَعْبُودٍ اللّٰهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا

بهترین آفریده شده که خواند بسوی بهترین پرستنده بار خدایا پروردگارا بده ما را در اینجهان نیکی و در آنجهان نیکی و نگاهدار

بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللّٰهُمَّ وَمَا كَانَ مِنْ خَيْرٍ أَوْ عَمَلٍ صَالِحٍ أَسْأَلُكَ بِهِ وَ

ما را برحمت خود از عذاب آتش ای پروردگار ای پروردگار خدایا و آنچه باشد از نیکی یا کردار شایسته میخواهم ترا بآن

أَكُونُ فِي رِضْوَانِكَ وَعَافِيَتِكَ وَمَا صَلَحَ مِنْ ذَلِكَ مِنَ الْبِرِّ فَامْنُنْ عَلَيَّ بِهِ إِنِّي إِلَيْكَ رَاغِبٌ وَبِكَ

و باشم در خوشنودی تو و عافیت تو و آنچه شایسته گشت از آن از نیکی پس بخش بر من بآن بدرستیکه من بسوی تو خواهشمند و بتو

مُسْتَجِيرٌ اللّٰهُمَّ مَا اسْتَعْفَيْتُكَ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَسْتَعْفِكَ مِنْهُ وَتُوجِبُ عَلَيَّ بِهِ النَّارَ وَسَخَطَكَ

زینهار جوینده خدایا آنچه طلب کردم در گذشتن تو از آن و آنچه نگذشتن تو از آن و واجب میکنی بر من آتش را و خشم تو

فَعَافِنِي مِنْهُ وَمَا عُذْتُ مِنَ الْمَخَازِي يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَسُوءِ الْمُطَّلَعِ إِلَى مَا فِي الْقُبُورِ فَأَعِذْنِي مِنْهُ اللّٰهُمَّ

پس عافیت ده مرا از آن و آنچه پناه گرفتم از خواریهای روز قیامت و بدی نگریستن بسوی آنچه در قبرهاست پس پناه ده مرا از آن

وَمَا أَنْدَمُ عَلَيْهِ مِنْ فِعْلٍ لَهُ وَأُجَازَى عَلَيْهِ يَوْمَ الْمَعَادِ أَوْ تَرَانِي فِي الدُّنْيَا عَلَى الْحَالِ الَّتِي تُورِثُ

خدایا و پشیمان گردم بر آن از کردارم و پاداش داده شوم برای آن روز بازگشتن یا ببینی مرا در دنیا بر حالتی که میراث دهد

سَخَطَكَ فَأَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تُعَظِّمَ عَافِيَتِي مِنْ جَمِيعِ ذَلِكَ يَا وَلِيَّ الْعَافِيَةِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ

بر غضب تو پس میخواهم ترا بذات بزرگوار تو اینکه بزرگ گنی عافیت مرا از همه این ای خدای بخشنده ای پروردگار ای

يَا رَبِّ وَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ مَعَ ذَلِكَ الْعَافِيَةَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَ

پروردگار و میخواهم ترا ای پروردگار با این عافیت از مشقت بلا و بدی قضا و شادی دشمنان

أَنْ تُحَمِّلَنِي مَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ وَأَنْ تُسَلِّطَ عَلَيَّ ظَالِمًا أَوْ تَبْتَلِيَنِي بِمَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ وَتُنَاقِشَنِي الْحِسَابَ

و اینکه باز داری مرا آنچه طاقت ندارم برای من بآن و آنکه دست دهی بر من ستمکار یا مبتلا کنی مرا بآنچه نیست توانائی مرا

يَوْمَ الْحِسَابِ مُنَاقَشَةً بِمَسَائِتِي أَحْوَجَ مَا أَكُونُ إِلَى عَفْوِكَ وَتَجَاوُزِكَ أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ بمسائتی

و استقصا کنی حساب مرا استقصا نمودنی بمقابل محتاج که بوده باشم بسوی عفو تو و در گذشتن تو میخواهم بذات بزرگوار تو

أن تعظم عافيتني في جميع ذلك يا ولي العافية أي من عفى عن السيئات ولم يجاز بها ارحم

اینکه بزرگ عافیت مرا درهمهٔ این ای بخشنده عافیت ای آنکه درگذشته از بدیها و پاداش نداده بآن رحم کن

عبدك يا رب يا رب يا رب يا الله يا الله يا الله نفسي نفسي ارحم عبدك يا سيداه عبدك

بنده خودرا ای پروردگار ای پروردگار الخدا الخدا الخدا رحم کن نفس مرا رحم کن بندهٔ خودرا ای بزرگ ایصاحب

بين يديك يا رباه يا رباه يا رباه يا منتهى رغبتاه يا مجري الدم في عروقي عبدك عبدك

من بنده تو پیش روی تست ای پروردگار ای پروردگار ای پروردگار ای منتهای خواهشمندی ای روان کننده خون در رگهای من بنده تو بنده تو

يا سيداه يا مالك عبده يا سيداه يا مالكاه يا هو يا رباه لا حيلة لي ولا غناء عن نفسي

ای بزرگوار ایصاحب بندهٔ توام ای بزرگ ایصاحب من الخدای پروردگار نیست چاره مرا و نه بی‌نیازی مرا از نفس خود

ولا أستطيع لها ضرا ولا نفعا ولا رجاء لي ولا أجد أحدا أصانعه تقطعت أسباب الخدائع

و قدرت ندارم برای خود زیانیرا و نه سودیرا و نیست امید مرا و نه می‌یابم احدیرا که بهم آورد اورا بریده شده اسباب خدعها

واضمحل عني كل باطل أفردني الدهر إليك فقمت هذا المقام إلهي بعلمك فكيف أنت صانع بي

و دور شد از من هر باطل تنها گذاشته مرا زمانه بسوی تو پس ایستادم اینجا خدای من بدانش تو پس چگونه تو که معامله

ليت شعري ولا أشعر كيف تقول لدعائي أتقول نعم أو تقول لا فإن قلت لا فيا ويلتا يا ويلتا

کنی کاش دانستمی و ندانستم که چگونه میگوییه مر دعا مرا آیا میگوییه بلی یا میگوییه نه پس وای ای وای ایفغان وزاری ایفغان

يا ويلتاه يا عولتاه يا عولتاه يا عولتاه يا شقوتاه يا شقوتاه يا شقوتاه يا ذلاه يا ذلاه

و زاری ای بدبختی ای بدبختی ای بدبختی الخواری الخواری الخواری

يا ذلاه إلى من ومن وإلى عند من أو كيف أو بماذا أو إلى أي شيء ومن أرجو ومن يعود علي إن

بسوی آنکه خواهم یا نزدیکه یا چگونه یا بچه روش یا بسوی چه چیز و آنکه امید دارم یا که بر گردم بر من اگر

رفضتني يا واسع المغفرة وإن قلت نعم كما الظن بك فطوبى لي أنا السعيد فطوبى لي أنا

واگذاری مرا ای فراگیرنده آمرزش و اگر بگوئی بلی چنانکه گمانست بتو پس خوشحالی مرا منم بخشیده شده منم

المرحوم يا مترحم يا مترئف يا متعطف يا متجبر يا متملك يا متسلط لا عمل لي أرجو به

بخشیده ای بغایت مهربان ای سازنده ای زنده الخداوند ملک و سلطنت نیست کرداری مرا که امید

نجاح حاجتي ولا أحد أنفع لي منك يا من عرفني نفسه يا من أمرني بطاعته يا مدعو يا مسئول

دارم بآن برآمدن حاجت خود و نیکسی که نفع رساند برایم از تو ای آنکه شناساند مرا ذات خود را ای آنکه امر کرد مرا بفرمان خود ای خوانده

يا مطلوبا إليه رفضت وصيتك التي أوصيتني ولو أطعتك لكفيتني ما قمت إليك فيه

شده ای خواسته شده ای رغبت کننده بسوی او و واگذاشتم وصیت ترا که وصیت فرمودیم او اگر فرمانبرداری کردی کفایت کردی مرا

من قبل أن أقوم وأنا مع معصيتي لك راج فلا تحل بيني وبين ما رجوت وارد يدي ملأ

آنچه ایستادم بسوی تو در آن پیش از آنکه بایستم و من با نافرمانی ترا امیدوارم پس حایل مشو میان من و میان آنچه امیدوارم و پر

من خيرك بحقك يا سيدي يا وليي أنا من قد عرفت شر عبد وأنت خير رب يا مخشي الانتقام

وبرگردان دست مرا از خیر خود بحق تو ای بزرگ ای من اید دست من من آنم که بتحقیق شناختم کرند بنده و تو بهترین پروردگاری ای

يا رب يا رب يا رب يا الله يا الله يا الله يا محيط بملكوت السموات والأرض أصلحني لدنياي

ترسیده شده انتقام ای پروردگار ای پروردگار الخدا الخدا الخدا ایفرا گیرنده بپادشاهی آسمانها و زمین باصلاح آور مرا در دنیای مرا

واصلحني لديني واصلح لي لآخرتي واصلحني لأهلي واصلحني لولدي واصلح لي ما خولتني بالذي
وبسامان آور مرا در دین من وبسامان آور مرا آخرت مرا واهل مرا وبسامان آور مرا فرزندان مرا وبسامان آور مرا آنچه عطا فرمودی مرا

واصلحني من خطاياي يا حنان يا منان تفضل علي برحمتك وامنن علي باجابتك
آنچه‌ای من و بصلاح آور مرا از گناهانم ای مهربان ای بخشنده بخشش کن بر من برحمت خود وانعام کن بر من باجابت خود

وصل اللهم على محمد النبي واهله وسلم وحل بيني وبين ما حلت بينه وبين آل
ورحمت فرست خدایا بر محمد پیغمبر وخاندان او ودرود او وحایل شو میان من ومیان آنچه حایل شده میان او ومیان خاندان

محمد من الباطل وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة يا ارحم الراحمين پس
محمد از امر باطل وبده مارا در اینجهان نیکی ودر آخرت نیکی ای رحم کننده ترین رحم کنندگان پس بگو

بسم الله الرحمن الرحيم والهكم اله واحد لا اله الا هو الرحمن الرحيم الله لا اله الا هو
بنام خداوند بخشاینده مهربان وخدای شما خدائیست یگانه نیست خدائی مگر او بخشنده مهربان خدائی نیست سزاوار پرستش

الحي القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم له ما في السموات وما في الارض من ذا الذي يشفع
مگر او زنده توانا نگیرد او را خواب سبک ونه خواب مر او راست آنچه در آسمانها وآنچه در زمین است کیست آنکه درخواست کند

عنده الا باذنه يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون بشيء من علمه الا بما
نزد او مگر بفرمان او میداند آنچه پیش روی ایشان وآنچه در پس سر ایشان ونمیرسند بچیزی از دانش او مگر بآنچه

شاء وسع كرسيه السموات والارض ولا يؤده حفظهما وهو العلي العظيم الم الله لا
خواسته فرا گرفته کرسی او آسمانها وزمین ونرنجاند او را نگهبانی آنها واو بلند وبزرگ مرتبه است خدا نیست

اله الا هو الحي القيوم هو الذي يصوركم في الارحام كيف يشاء لا اله الا هو
سزاوار پرستش مگر او زنده پاینده اوست که نگارنده صورت شماست در رحمها هر گونه که میخواهد نیست خدائی مگر او

العزيز الحكيم الذين يقولون ربنا اننا آمنا فاغفر لنا ذنوبنا وقنا عذاب النار
غالب درست کردار آنانکه میگویند پروردگارا بدرستیکه ما گرویدیم پس بیامرز گناهان ما را ونگاهدار ما را از عذاب آتش

الصابرين والصادقين والقانتين والمنفقين والمستغفرين بالاسحار شهد الله انه
راست گویان وطاعت گزاران وصدقه کنندگان وآمرزش طلبان در سحرها گواهی داد خدا که

لا اله الا هو والملائكة واولوا العلم قائما بالقسط لا اله الا هو العزيز الحكيم ان
نیست خدائی سزاوار پرستش مگر او وفرشتگان وصاحبان دانش بپا دارنده عدالت نیست خدائی مگر او غالب

الدين عند الله الاسلام الله لا اله الا هو ليجمعنكم الى يوم القيمة لا ريب فيه ومن
درست کردار بدرستیکه دین نزد خدا اسلام است خدا نیست خدائی مگر او هر آینه فراهم آورد شما را تا روز رستخیز نیست شکی در آن

اصدق من الله حديثا ذلكم الله ربكم لا اله الا هو خالق كل شيء فاعبدوه وهو على كل
وکیست راست گوتر از خدا از جهت سخن اینست خدا پروردگار شما نیست خدائی مگر او آفریننده هر چیزی پس بپرستید او را واو بر همه

شيء وكيل اتبع ما اوحي اليك من ربك لا اله الا هو واعرض عن المشركين قل يا ايها الناس
چیزی نگهبانست پیروی کن آنچه پیغام کرده شده بسوی تو از پروردگار تو نیست خدائی مگر او وروگردان از مشرکان بگو ای گروه

اني رسول الله اليكم جميعا الذي له ملك السموات والارض لا اله الا هو يحيي ويميت فآمنوا
بدرستیکه من فرستاده خدایم بسوی شما همه آنخدائیکه مر او راست پادشاهی آسمانها وزمین نیست خدائی مگر او زنده میکند ومیمیراند

بالله ورسوله النبی الامی الذی یؤمن بالله وکلماته واتبعوه لعلکم تهتدون
پس بگروید بخدا و فرستاده او پیغمبر امی آنکه میگرود بخدا و کلمهای او و پیروی کنید تا شاید شما راه یابید
وما امروا الا لیعبدوا الها واحدا لا اله الا هو سبحانه عما یشرکون لقد جاءکم رسول
و نه فرموده شدند مگر آنکه بپرستید خدای یگانه نیست خدائی مگر او پاکا او از آنچه شرک میآورند بتحقیق آمد شما را فرستاده
من انفسکم عزیز علیه ما عنتم حریص علیکم بالمؤمنین رؤف رحیم فان تولوا فقل حسبی
از جنس شما گرانست بر او رنج و تعب بر شما بمومنان مهربان بخشنده پس اگر روند پس بگو کافیست
الله لا اله الا هو علیه توکلت وهو رب العرش العظیم حتی اذا ادرکه الغرق قال آمنت
مرا خدا نیست خدائی مگر او بر او اعتماد کردم و او پروردگار عرش بزرگست تا آنچون دریافت او را غرق گفت گرویدم
انه لا اله الا الذی آمنت به بنوا اسرائیل وانا من المسلمین فان لم یستجیبوا لکم فاعلموا
اینکه نیست خدائی مگر آنکه گرویدند باو فرزندان یعقوب و من از گردن نهندگانم پس اگر اجابت نکردند برای شما پس بدانید
انما انزل بعلم الله وان لا اله الا هو فهل انتم مسلمون قل هو ربی لا اله الا هو علیه توکلت
آنچه فرستاده شد بدانش خدا و اینکه نیست خدائی مگر او پس آیا شما گردن نهندگانید بگو او پروردگار من نیست خدائی مگر او بر او
والیه متاب ان انذروا انه لا اله الا انا فاتقون الله لا اله الا هو له الاسماء الحسنی
اعتماد کردم و بسوی اوست بازگشت که اعلام کنید که نیست خدائی مگر من پس بپرستید خدا نیست خدائی مگر او مر او راست نامهای نیکو
فاستمع لما یوحی اننی انا الله لا اله الا انا فاعبدنی واقم الصلوة لذکری انما الهکم الله
پس بشنو مر آنچه وحی کرده شد که منم خدا نیست خدائی مگر من پس بپرستید مرا و بپا کنید نماز را که بخاطر آوردم آنرا خدای
الذی لا اله الا هو وسع کل شیء علما وما ارسلنا من قبلک من رسول الا نوحی الیه انه
شما خدا نیست که نیست خدائی مگر او فراگیرنده هر چیز دانش را و نفرستادیم پیش از تو هیچ پیغمبری مگر آنکه وحی شود بسوی او
لا اله الا انا فاعبدون وذا النون اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر علیه فنادی فی
که نیست خدائی مگر من پس بپرستید مرا و یاد کنید خداوند ماهی را که رفت خشمناک پس گمان کرد اینکه سخت نگیریم بر او پس ندا کرد
الظلمات ان لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین فاستجبنا له ونجیناه من
در تاریکیها که نیست خدائی مگر تو پاکی تو بدرستیکه من هستم از ستمکاران پس پذیرفتیم مر او را و رهانیدیم او را
الغم وکذلک ننجی المؤمنین فتعالی الله الملک الحق لا اله الا هو رب العرش الکریم الله
از اندوه و همچنین رهانیدیم گروندگان را پس برترست خدا پادشاه بحق نیست خدائی مگر او پروردگار عرش بزرگ خدا
لا اله الا هو رب العرش العظیم وهو الله لا اله الا هو له الحمد فی الاولی والآخرة وله
نیست خدائی مگر او پروردگار عرش بزرگ و اوست خدا نیست خدائی مگر او مر او راست حمد در اینجهان و آنجهان و مر او راست
الحکم والیه ترجعون یا ایها الناس اذکروا نعمت الله علیکم هل من خالق غیر الله یرزقکم
حکم و بسوی اوست بازگشت ای مردمان یاد کنید نعمت خدا را بر شما آیا هیچ آفریننده هست غیر خدا
من السماء والارض لا اله الا هو فانی تؤفکون انهم کانوا اذا قیل لهم لا اله الا الله یستکبرون
روزی میدهد شما را از آسمان و زمین نیست خدائی مگر او پس از کجا دروغ میگوئید که ایشان بودند که چون گفته شد مر ایشان را
ذلکم الله ربکم له الملک لا اله الا هو فانی تصرفون غافر الذنب وقابل التوب شدید العقاب
اینست خدا پروردگار شما مر او راست پادشاهی نیست خدائی مگر او پس از کجا دروغ میبافید آمرزنده گناه و پذیرنده توبه سخت عقوبت

ذِی الطَّوْلِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اِلَیْهِ الْمَصِیرُ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَیْءٍ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنّٰی تُؤْفَكُونَ

خداوند انعام نیست خدائی مگر او بسوی اوست بازگشت نیست شما را خدا پروردگار شما آفریننده هر چیز نیست خدائی مگر او پس کجا بگردید

تَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِینَ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ یُحْیِی وَیُمِیتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْاَوَّلِینَ فَاعْلَمْ اَنَّهُ

نیکیست مبارک کرده خدا پروردگار جهانیان نیست خدائی مگر او زنده میکند و میمیراند پروردگار شما و پروردگار پدران شما پیشینیان پس بدانید

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللّٰهُ یَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ

که او نیست خدائی بجز خدا و آمرزش طلبید مر گناه خود را و مر مردان گرونده و مر زنان گرونده و خدا میداند جای تردد شما را و جایگاه

لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْآنَ عَلٰی جَبَلٍ لَرَاَیْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْیَةِ اللّٰهِ وَتِلْكَ

شما را اگر فرو فرستادیم این قرآن را بر کوه هر آینه میدیدی او را ترسان شکافته از ترس خدا و این

الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ یَتَفَكَّرُونَ هُوَ اللّٰهُ الَّذِی لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَیْبِ وَالشَّهَادَةِ

داستانهاییست که میزنیم برای مردمان تا شاید ایشان اندیشه کنند اوست خدا که نیست خدائی مگر او داننده پنهان و آشکار

هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیمُ هُوَ اللّٰهُ الَّذِی لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَیْمِنُ الْعَزِیزُ الْجَبَّارُ

اوست بخشنده مهربان او خدائیکه نیست خدائی مگر او پادشاه پاک ایمن از هر آفتی و بان غالب درست کردار با حکمت

الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا یُشْرِكُونَ هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰی

پاکست خدا از آنچه شرک می آورند اوست خدا آفریننده و پدید آورنده صورت بخش مر او راست نامهای نیک

یُسَبِّحُ لَهُ مَا فِی السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیزُ الْحَكِیمُ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَعَلَی اللّٰهِ فَلْیَتَوَكَّلِ

تسبیح کنند مر او را آنچه در آسمان و زمین هست و اوست غالب درست کردار خدائیست خدائی مگر او و بر خدا پس اعتماد کنند گرویدگان

الْمُؤْمِنُونَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِیلًا اَبْرَ شَفِیعٌ وَاِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِیزٌ لَا یَاْتِیهِ

پروردگار مشرق و مغرب را نیست خدائی مگر او پس بگیر او را نگهبان هر چیز بگو و بدرستیکه او کتابیست غالب که نیاید

الْبَاطِلُ مِنْ بَیْنِ یَدَیْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِیلٌ مِنْ حَكِیمٍ حَمِیدٍ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ اِلَیْنَا وَمَا

او را هیچ باطل از پیش او و نه از پس او فرستاده شده از درست کردار ستوده بگو گرویدیم بخدا و آنچه فرستاده شد بسوی ما

اُنْزِلَ اِلٰی اِبْرٰهِیمَ وَاِسْمٰعِیلَ وَاِسْحٰقَ وَیَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَا اُوتِیَ مُوسٰی وَعِیسٰی وَمَا اُوتِیَ

و آنچه فرستاده شد بسوی ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و اسباط و آنچه داده شده موسی و عیسی و آنچه

النَّبِیُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَیْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَنْ

داده شدند پیغمبران از پروردگارشان جدائی میان هیچک از ایشان و ما مر او را گردن نهنده کانیم پروردگار ما پروردگار آسمانها و زمین

نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ اِلٰهًا لَقَدْ قُلْنَا اِذًا شَطَطًا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی هَدٰنَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِیَ

هرگز نخوانیم غیر او خدائیرا بتحقیق گفتیم گفتار دروغ سپاس مر خدایرا که راه نمود ما را مر اینجا و نبودیم که راه یابیم اگر نه هدایت

لَوْلَا اَنْ هَدٰنَا اللّٰهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِمْ اَجْمَعِینَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ

میکرد ما را خدا را هر آینه بتحقیق آمدند پیغمبران پروردگار ما براستی رحمت خدا بر ایشان همگی درود بر تو

یَا رَسُولَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا نَبِیَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا خِیَرَةَ اللّٰهِ مِنْ خَلْقِهِ وَاَمِینَهُ عَلٰی وَحْیِهِ

ای فرستاده خدا درود بر تو ای پیغمبر خدا درود بر تو ای بهترین خلق خدا و امین او بر پیغام او

اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا مَوْلَایَ یَا اَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ اَنْتَ حُجَّةُ اللّٰهِ عَلٰی خَلْقِهِ وَاَمِینُهُ عَلٰی وَحْیِهِ وَبَابُ

درود بر تو ای آقای من ای پادشاه گروندگان تو حجت خدائی بر خلق و امین بر وحی او و درگاه

علمه ووصی نبیه والخلیفة من بعده فی امته لعن الله امة غصبتک حقک وقعدت
دانش او و وصی پیغمبر او و جانشین از بعد او در امت او لعنت کند خدا گروهی را که غصب کردند حق ترا و نشستند

مقعدک انا بریء منهم ومن شیعتهم الیک السلام علیک یا فاطمة البتول السلام علیک یا
در نشیمن گاه تو و وصی پیغمبر من بیزارم از ایشان و پیروان ایشان بسوی تو درود بر تو ای فاطمه بتول درود بر تو ای

زین نساء العالمین السلام علیک یا بنت رسول الله رب العالمین صلی الله علیک وعلیه
زینت زنان جهانیان درود بر تو ای دختر فرستاده خدا درود خدا بر تو و بر او که فرستاده خدا

السلام علیک یا ام السبطین الحسن والحسین لعن الله امة غصبتک حقک ومنعتک ما جعله
درود بر تو ای مادر فرزند زاده پیغمبر حسن و حسین لعنت کند خدا گروهی را که غصب کردند حق ترا و باز داشتند آنچه

الله لک حلالا انا بریء الیک منهم ومن شیعتهم السلام علیک یا مولای یا ابا محمد الحسن الزکی
گردانید خدا برای حلال من بیزارم بسوی تو از ایشان و از پیروان ایشان درود بر تو ای مولای من ای ابا محمد حسن پاکیزه

لعن الله امة قتلتک وبایعت فی امرک وشایعت انا بریء الیک منهم ومن شیعتهم السلام
لعنت کند خدا گروهی را که کشتند ترا و پیمان بستند در امر تو و پیروی کردند من بیزارم بسوی تو از ایشان و از پیروان ایشان

علیک یا مولای یا ابا عبد الله الحسین بن علی صلوات الله علیک وعلی ابیک وجدک
درود بر تو ای صاحب من ای اباعبدالله الحسین پسر علی رحمت خدای بر تو و بر پدر تو و جد تو

محمد المصطفی صلی الله علیه وآله لعن الله امة استحلت دمک لعن الله امة قتلتک
محمد برگزیده رحمت خدا بر او و آل او لعنت کند خدا گروهی را که دانستند حلال خون ترا و لعنت کند خدا گروهی را

واستباحت حریمک ولعن الله اشیاعهم واتباعهم ولعن الله الممهدین لهم بالتمکین
که کشتند ترا و مباح شمردند حرم ترا و لعنت کند خدا پیروان ایشان را و تابعان ایشان را و لعنت کند خدا آنانکه تمهید کردند

من قتالکم انا بریء الی الله والیک منهم السلام علیک یا مولای یا ابا محمد علی بن الحسین
برای ایشان را از کشتن شما من بیزارم بسوی خدا و بسوی تو از ایشان درود بر تو ای صاحب من ای ابا محمد علی پسر حسین

السلام علیک یا مولای یا ابا جعفر محمد بن علی السلام علیک یا مولای یا ابا عبد الله جعفر بن
درود بر تو ای آقای من ای ابا جعفر محمد پسر علی درود بر تو ای صاحب من ای ابا عبدالله جعفر پسر

محمد السلام علیک یا مولای یا ابا الحسن موسی بن جعفر السلام علیک یا مولای
محمد درود بر تو ای آقای من ای ابا الحسن موسی پسر جعفر درود بر تو ای آقای من

یا ابا الحسن علی بن موسی الرضا السلام علیک یا مولای یا ابا جعفر محمد بن علی السلام
ای ابا الحسن علی پسر موسی الرضا درود بر تو ای مولای من ای ابا جعفر محمد پسر علی درود

علیک یا مولای یا ابا الحسن علی بن محمد السلام علیک یا مولای یا ابا محمد الحسن بن
بر تو ای آقای من ای ابا الحسن علی پسر محمد درود بر تو ای آقای من ای ابا محمد حسن پسر

علی السلام علیک یا مولای یا ابا القاسم الحجة بن الحسن صاحب الزمان صلی الله علیک
علی درود بر تو ای آقای من ای ابا القاسم حجة پسر حسن صاحب زمان رحمت خدا بر تو

وعلی عترتک الطاهرة الطیبة یا موالی کونوا شفعائی الی الله فی حط وزری وخطایای
و بر عترت تو که پاک و پاکیزه اند ای مولای من باشید درخواست کننده برای من نزد خدا در گذاشتن بار گرانم و گناهانم

آمنت بالله وبما انزل الیکم واتوالی آخرکم بما اتوالی اولکم وبرئت من الجبت والطاغوت
گرویدم بخدا وبآنچه فرستاده شد بسوی شما وپیروی میکنم بسوی آخر شما وبسوی آنچه پیروی کردند اول شمارا وبیزارم از جبت وطاغوت
واللات والعزّی یا موالیّ انا سلم لمن سالمکم وحرب لمن حاربکم وعدوّ لمن عاداکم
ولات وعزّی ای مولای من من صلحم هر آنچه صلح است شمارا وجنگم هر آنچه جنگست با شما ودشمنم هر آنکه دشمن است با شما
وولیّ لمن والاکم الی یوم القیمة ولعن الله ظالمیکم وغاصبیکم ولعن الله اشیاعهم
ودوست دارم هر آنکه دوست شماست تا روز رستخیز ولعنت کند خدا ستم کنندگان شمارا وغاصبان شمارا ولعنت کند خدا پیروان
واتباعهم واهل مذهبهم وابرء الی الله والیکم منهم اللهمّ انّی اشهدک وکفی بک
ایشان وتابعان شانرا واهل مذهبشان وبیزارم بسوی خدا وبسوی شما از ایشان بدرستیکه من گواه میگیرم ترا وکافی است بتو
شهیدا واشهد محمّدا صلّی الله علیه وآله وعلیّا والائمّة من ذرّیّتهما والثمانیة حملة
گواهی وگواهی میدهم محمد را رحمت خدا بر او وآل او وعلی وپیشوایان از فرزندانشان وهشت تن بردارندهٔ
عرشک والاربعة الاملاک خزنة علمک انّی بریء من اعدائهم فعلی محمّد وعلی اهل بیته
عرش تو وچهار تن ملک خزینهٔ دانش تو که من بیزارم از دشمنان ایشان پس بر محمد وبر اهل بیت او
الطیّبین الطاهرین الصلوة والسلام اللهمّ اقرر عینی بصلاته وصلوة اهل بیته
که پاک وپاکیزه اند رحمت باد ودرود خدایا برقرار دار چشم مرا بدرود ورحمت اهل بیت او
واجعل ما هدیتنی الیه من الحقّ والمعرفة بهم مستقرّا لا مستودعا یا ارحم الراحمین
وبگردان آنچه راه نمودی مرا بسوی او از حق ومعرفت بایشان ثابت دارنده امانت گذاشته ای بهترین بخشندگان
اللهمّ وعرّفنی نفسک وعرّفنی رسلک وعرّفنی ملائکتک وعرّفنی ولاة امرک اللهمّ انّی
خدایا وبشناسان مرا نفس خود وبشناسان مرا پیغمبر خود را وبشناسان من فرشتگان خود را وبشناسان مرا امر خود را
لا آخذ الّا ما اعطیت ولا اوقی الّا ما وقیت اللهمّ لا تحرمنی منازل اولیائک ولا تزغ
خداوندا بدرستیکه من نمی‌یابم آنچه عطا کردی ونگاهداشته نمیشوم مگر آنچه نگاهداری تو خدایا محروم مکن مرا از جاهای دوستان تو
قلبی بعد اذ هدیتنی وهب لی من لدنک رحمة انّک انت الوهّاب وهیّئ لی من امری رشدا
ومپیچان دل مرا بعد از آنکه راه نمودی مرا وببخش مرا از نزد خود رحمتی بدرستیکه تو بسیار بخشنده وهیا کن برای من از کار من
اللهمّ وعلّمنی ما انطق التنزیل وخلّصنی من المهالک اللهمّ وخلّصنی من الشیطان وحزبه
رستگاری خدایا وبیاموز مرا قرآن فرو فرستاده شده وخلاص کن مرا از هلاک شدن وخلاص کن مرا از شیطان وگروه
ومن السلطان وجنده ومن الجبت وانصاره بحقّ محمّد المحمود وبعلیّ المقصود وبحقّ شبّر و
او واز پادشاه ولشکر او واز جبت ویاوران او بحق محمد ستوده وبعلی قصد کرده شده وبحق حسن و
شبیر وبحقّ اسمائک الحسنی صلّ علی محمّد افضل الصفوة انّک علی کلّ شیء قدیر وانت بکلّ
حسین وبحق نامهای تو نیکو رحمت فرست بر محمد بهترین صفتها بدرستیکه تو بر هر چیز توانائی وتو بهر چیزی
شیء محیط یا ربّ یا ربّ یا ربّ یا الله یا الله یا الله یا ربّاه یا ربّاه یا ربّاه یا سیّداه یا سیّداه یا
احاطه کرده ای پروردگار ای پروردگار ای پروردگار ایخدا ایخدا ایخدا ای پروردگار ای پروردگار ای پروردگار ای بزرگ ای بزرگ ای
سیّداه یا مولایاه یا مولایاه یا مولایاه یا عماد من لا عماد له ویا سند من لا سند له ویا ذخر
بزرگ ای آقا ای آقا ای آقا ای عماد آنکه نیست عمادی مر او را والمعتمد ای آنکه نیست معتمدی مر او را

مَنْ لا ذُخْرَ لَهُ اَنْتَ رَبّى وَاَنَا عَبْدُكَ عَلى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ اَللّهُمَّ اجْعَلْهُ مُوَفَّقاً مَحْمُوداً وَلا
وای اکه ذخیره کرینت ذخیره مرا او را تو پروردکار منی و من بنده توام بر عهد تو و وعده تو خدایا بکردان او را جایکاه ستوده و او را
تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنّا وَاَشْرِكْنا فى صالِحِ دُعاءِ مَنْ دَعاكَ بِمِنى وَعَرَفاتٍ وَالْمَشْعَرِ وَعِنْدَ قَبْرِ
کردان او را آخر عهد از ما و شریک کن در شایسته دعا اکه خواند ترا بمنی و عرفات و مشعر و نزد قبر
نَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلامُ وَعِنْدَ زَمْزَمَ وَالْمَقامِ اَللّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَيْثُ فَتَقْتَ اَقْدارَنا عَنْ شِدَّةِ
پیغمبر تو بر او باد درود و نزد زمزم و مقام خدایا مر تراست حمد آنجا که جدا کردی قدرهای ما از بستن
الثَّنايا فِى الْاَوْساطِ وَالْخَواتيمِ فِى الْاَعْناقِ وَلَكَ الْحَمْدُ حَيْثُ لَمْ تَجْعَلْنا زَنادِقَةً مُضِلّينَ
زنارها در میانها و خاتمها در گردنها و مر تراست حمد هنگامیکه نگردانی ما را بدینان گمراهان
وَلا مُبْتَدِعَةً شاكّينَ مُرْتابينَ وَلا مُعارِضينَ وَلا عَنْ اَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ
و نه عود کنندگان شک کننده بی اعتقاد و نه معارضه کننده و نه از اهل بیت پیغمبر تو رحمت خدا بر او
وَآلِهِ مُنْحَرِفينَ اَللّهُمَّ كَما بَلَّغْتَنا هذَا الْيَوْمَ الْمُبارَكَ مِنْ شَهْرِنا وَسَنَتِنا هذِهِ الْمُبارَكَةِ فَبَلِّغْنا
و آل او میل کننده خدایا چنانکه رسانیدی ما را بروز با برکت از شهر ما و سنت ما این با برکت پس برسان
آخِرَها فى عافِيَةٍ وَبَلِّغْنا اَعْواماً كَثيرَةً بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ يا رَبِّ يا رَبِّ يا رَبِّ يا اَللّهُ
ما را آخران در عافیت و برسان ما را بسالهای بسیار برحمت خود ای رحم کننده ترین رحم کنندگان ای پروردگار ای پروردگار ای پروردگار
يا اَللّهُ يا اَللّهُ يا رَبّاهُ يا رَبّاهُ يا رَبّاهُ يا سَيِّداهُ يا سَيِّداهُ يا سَيِّداهُ يا مَوْلاياهُ يا مَوْلاياهُ يا
ایخدا ایخدا ایخدا ای پروردگار ای پروردگار ای پروردگار ای بزرگ ای بزرگ ای بزرگ ایمولا ای مولا ایمولا
مَوْلاياهُ اَللّهُمَّ وَما قَسَمْتَ لى فى هذِهِ السّاعَةِ وَفى هذَا الْيَوْمِ وَفى هذَا الشَّهْرِ وَفى هذِهِ
خدایا آنچه قسمت کرده برای ما در این ساعت و در این روز و در این ماه و در این
السَّنَةِ مِنْ خَيْرٍ اَوْ بَرَكَةٍ اَوْ عافِيَةٍ اَوْ مَغْفِرَةٍ اَوْ رَأْفَةٍ اَوْ رَحْمَةٍ اَوْ عِتْقٍ مِنَ النّارِ اَوْ رِزْقٍ
سال از نیکی و زیادتی یا عافیت یا آمرزش یا مهربانی یا رحمت یا آزادی از آتش یا روزی
واسِعٍ حَلالٍ طَيِّبٍ اَوْ تَوْبَةٍ نَصُوحٍ فَاجْعَلْ لَنا فى ذلِكَ اَوْفَرَ النَّصيبِ وَاَجْزَلَ الْحَظِّ اَللّهُمَّ
فراخ حلال پاکیزه یا توبه خالص پس بگردان برای ما در این وافرتر بهره و فراوانتر بهره خدایا
وَما اَنْزَلْتَ فى هذِهِ السّاعَةِ وَفى هذَا الْيَوْمِ وَفى هذَا الشَّهْرِ وَفى هذِهِ السَّنَةِ مِنْ حَرْقٍ اَوْ
و آنچه فرستادی درین ساعت و در این روز و در این ماه و در این سال از سوزاندن
شَرَقٍ اَوْ غَرَقٍ اَوْ هَدْمٍ اَوْ رَدْمٍ اَوْ خَسْفٍ اَوْ قَذْفٍ اَوْ رَجْفٍ اَوْ مَسْخٍ اَوْ صَيْحَةٍ اَوْ زَلْزَلَةٍ اَوْ فِتْنَةٍ
یا اندوه یا ویران یا در بستن یا فرو رفتن یا دشنام یا لرزیدن یا بدل کردن یا افغان یا لرزیدن یا آشوب
اَوْ صاعِقَةٍ اَوْ بَرَدٍ اَوْ جُنُونٍ اَوْ جُذامٍ اَوْ بَرَصٍ اَوْ اَكْلِ سَبُعٍ اَوْ ميتَةِ سُوءٍ وَجَميعِ اَنْواعِ
یا آتش آسمانی یا سردی یا دیوانگی یا خوره یا برص یا خوردن حیوان درنده یا مرده و همه نوع
الْبَلاءِ فِى الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ فَاصْرِفْهُ عَنّا كَيْفَ شِئْتَ وَاَنّى شِئْتَ وَعَنْ جَميعِ الْمُؤْمِنينَ
بلا در دنیا و آخرت پس بگردان او را از ما هر روش که خواهی و بهر نحو که خواهی و از همه
فى كُلِّ دارٍ وَمَنْزِلٍ فى شَرْقِ الْاَرْضِ وَغَرْبِها عَزَّ جارُكَ وَجَلَّ ثَناؤُكَ وَلا اِلهَ غَيْرُكَ وَحْدَكَ
گروندگان و در هر سرا و جایگاه در شرق زمین و غرب آن ارجمند است پناه برنده تو و بزرگ است ستایش تو و نیست خدائی غیر تو یگانه

لا شريك لك فاطر السموات والارض عالم الغيب والشهادة رب كل شيء ومليكه اشهد
کە نیست شریکی مر اورا پدید آورندهٔ آسمانها و زمین داننده پنهان و آشکار پروردگار هر چیز و مالک آن گواهی

ان لا اله الا الله وحده لا شريك له واشهد ان محمدا صلى الله عليه واله عبده
میدهم کە نیست خدائی مگر خدای یگانه کە نیست شریکی مر اورا و گواهی میدهم کە محمد رحمت خدا بر او و آل او بنده او

ورسوله واشهد ان الجنة حق والنار حق وان الساعة اتية لا ريب فيها وان الله
و فرستاده او و گواهی میدهم اینکه بهشت حق است و آتش حق است و اینکه قیامت میآید نیست شکی در آن و اینکه خدا

يبعث من في القبور اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له عليها احيى وعليها
بر می انگیزاند هر کە در قبرهاست گواهی میدهم اینکه نیست خدائی مگر خدای یگانه کە نیست شریکی مر اورا بر آن زنده گردن و بر آن

اموت وعليها ابعث حيا ان شاء الله بعد الموت رضيت بالله ربا وبالاسلام دينا
مردن و بر آن بر انگیخته شوم زنده اگر خواهد خدا پس از مرگ خوشنودم بخدای پروردگار و باسلام دین

وبمحمد صلى الله عليه واله نبيا وبعلي وليا وبالقران كتابا وبالكعبة قبلة وبابرهيم
و بمحمد رحمت خدا بر او و آل او پیغمبر و بعلی دوست و بقرآن کتاب را و بکعبه قبله و بابراهیم

عليه السلام لنبينا ابا وبمحمد صلى الله عليه واله نبيا وبامير المؤمنين صلوات
بر او درود پیغمبر ما پدر و بمحمد رحمت خدا بر او و آل او پیغمبر و بپادشاه گروندگان رحمتهای

الله عليه للحق موضحا وللجنة والنار قاسما وبالمؤمنين من شيعته اخوانا لا اشرك
خدا بر او مر حق ظاهر کننده و بهشت و دوزخ قسمت کننده و بگروندگان از پیروان او برادران نیست شریکی

بالله شيئا ولا اتخذ من دونه وليا ولا ادعى معه الها لا اله الا الله وحده لا شريك
بخدا چیزی را و فرا نمیگیرم غیر از او دوستی را و دعوی نمیکنم با او خدائی را نیست خدائی مگر خدا یگانه کە نیست

له الها واحدا احدا فردا صمدا لم يتخذ صاحبة ولا ولدا اللهم اني اسألك بالعظيم
شریکی مر اورا خدای یگانه فرد بیهمتا بی‌نیاز فرا نگرفته زنی و نه فرزندی خدایا بدرستیکه من میخواهم ترا به بزرگ

من الائك والقديم من نعمائك والمخزون من اسمائك وبادب الحجب من بهائك و
ترین از نعمتهای تو و دیرینه از نعمتهای تو و پنهان داشته از نامهای تو و آنچه پوشانیده پردهها از نیکوئی

معاقد العز من عرشك ومنتهى الرحمة من كتابك وبك وحدك لا شريك لك ان تصلي
معاقد عزت از عرش تو و نهایت رحمت از کتاب تو و بتو کە یگانه نیست شریکی مر ترا اینکه رحمت

على محمد وال محمد وان ترحم هذه النفس الجزوع وهذا البدن الهلوع الذي لا
فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه رحم کنی این نفس جزعناک و این تن ناشکیبا را کە تاب ندارد گرمی

يطيق حر شمسك فكيف حر نارك ان تعاقبني لا يزيد في ملكك شيء وان تعف عني لا ينقص
آفتاب را پس چگونه است گرمی آتش تو اگر عقاب کنی مرا افزون نگردد در پادشاهی تو چیزی و اگر در گذری از من

من ملكك شيء انت يا رب بخلقك ارحم وبعبادك اعلم وبسلطانك اراف وبملكك
کم نمیگردد از پادشاهی تو چیزی تو ای پروردگار بخلق خود مهربانتری و به بندگان خود داناتری و بغلبه خود بخشنده‌تر و بپادشاهی خود

اقدم وبعفوك اكرم وعلى عبادك انعم لا يزيد في ملكك طاعة المطيعين ولا ينقص
قدیم‌تر و در گذشتن خود بزرگتر و به بندگان خود مهربانتر زیاد نکند در بزرگی تو فرمان بردن فرمان بران و کم

مِنهُ معصیة العاصین واعف عنّی یا اکرم الاکرمین ویا ارحم الراحمین اکون

نکند گذاردن نافرمانی نافرمانبران ودرگذر از من ای بزرگ ترا بزرگواران وای بخشنده ترا بخشندگان پناه

بعزّتک واستظلّ بفنائک واستجیر بقدرتک واستغیث برحمتک واعتصم بحبلک ولا

گیرم بعزت تو وپناه بدرگاه تو وزنهار میجویم بتوانائی تو واستغاثه کنم برحمت تو وچنگ در میزنم بریسمان تو واعتما

اثق الّا بک ولا الجأ الّا الیک یا اعظم الرجاء یا کاشف البلاء ویا احق من تجاوز

میکنم مگر بتو وپناه نمی برم مگر بسوی تو ای بزرگ امید داشته ای رفع کننده بلا وای سزاوارتر آنکه درگذشت

وعفی اللّهم انّ ظلمی مستجیر بعفوک وخوفی مستجیر بامانک وفقری مستجیر بغناک ووجهی

وعفو کرده خدایا بدرستیکه ستم کردن من زنهار جوینده بعفو تو وترس من پناه جوینده بامان تو واحتیاج من

البالی الفانی مستجیر بوجهک الدائم الباقی الذی لا یفنی ولا یزول یا من لا یشغله شأن

پناه جوینده به بینیازی تو وروی کهنه بقدر ناچیزی من زنهار جوینده خیرات همیشه پاینده که فانی نگردد وزایل نشود ای آنکه باز نمیدارد

عن شأن لا تجعل مصیبتنا فی دیننا ولا تجعل الدنیا اکبر همّنا ولا تسلّط علینا من لا

او را کاری از کار دیگر نگردان مگروه ما را در دین ما ومگردان دنیا را بزرگ تر اندوه ما ومسلط مده بر ما کسی را که

یرحمنا وعد بحلمک علی جهلنا وباحسانک علی اسائتنا وبقوّتک علی ضعفنا وبغناک

رحم نکند ما را ومهربانی کن به بردباری خود بر نادانی ما وبه نیکی خود بر بدی ما وبتوانائی خود بر ناتوانی ما وبه بینیازی

علی فقرنا واعذنا من الاذی والقذی والضرّ وسوء القضاء وشماتة الاعداء وسوء

خود بر فقر ما وپناه ده ما را از آزارها وفسادها وبدیها وبدی حکم وشادی دشمنان وبدی

المنظر فی المال والدین والاهل والولد وعند معاینة ملک الموت اللّهم یا ربّ نشکو

نگریستن در مال ودین واهل وفرزند ونزد مشاهده فرشته مرگ بارخدایا ای پروردگار

غیبة نبیّنا عنّا وقلّة ناصرنا وکثرة عدوّنا وشدّة الزمان علینا ووقوع الفتن بنا و

شکوه میکنیم پنهانی پیغمبر خود را از ما وکمی یاور ما وبسیاری دشمن ما وسختی روزگار بر ما وواقع شدن آشوبها بما و

تظاهر الخلق علینا اللّهم صلّ علی محمد وآل محمد وافرج ذلک بفرج منک تعجّله ونصر تعزّه

وظاهر شدن خلق را بر ما خدایا رحمت فرست بر محمد وآل محمد وبگشا آنرا بگشایشی از خود که بشتابانی آنرا ویاریکه

وحق تظهره اللّهم وابعث بقائم آل محمد صلی الله علیه وآله للنصر لدینک واظهار حجتک

غالب کنی آنرا وحقی که ظاهر کنی آنرا خدایا وبرانگیز قائم آل محمد رحمت خدا براو وآل او مر یاری نمودن دین خود ویاری نمودن حجت

والقیام بامرک وتطهیر ارضک من انجاسها برحمتک یا ارحم الراحمین اللّهم انّی اعوذ بک

خود وبپا داشتن فرمان خود وپاک کردن زمین خود از کثافات آن خود برحمت تو ای بخشنده ترین بخشندگان خدایا بدرستیکه من پناه

ان اوالی لک عدوّا او اعادی لک ولیّا او اسخط لک رضا او ارضی لک سخطا او اقول للحق

میگیرم بتو از آنکه دوستی کنم مر ترا دشمن یا دشمن کنم دوست ترا وخشم گیرم بامریکه خشنود سازد ترا یا خوشنود گردم خشم ترا یا بگویم مر حق را

هذا باطل او اقول للباطل هذا حق او اقول للذین کفروا هؤلاء اهدی من الذین آمنوا

که آن باطل است یا بگویم مر باطل را که این حق است یا بگویم مر آنانرا که ناسپاسی کردند اینها که راه نماترند از آنانکه گرویدند بحسب راه

سبیلا اللّهم صلّ علی محمد وآله وآتنا فی الدنیا حسنة وفی الآخرة حسنة وقنا برحمتک عذاب النار

راهی خداوندا رحمت فرست بر محمد وآل او وبده ما را در دنیا نیکی ودر آخرت نیکی ونگاه دار ما را برحمت خود از عذاب آتش

وتقبل

و سابقاً مذکور شد که عمل استفتاح را نیز در این روز بعمل آوردن مستحب است فصل سیم در بیان اعمال
ضروریه شب عید قربان و روزش و ایام تشریق یعنی یازدهم و دوازدهم و سیزدهم بدانکه شب
عید اضحی از جمله چهار شبی است که احیای آنها سنت مؤکد است و منقولست که در این شب درهای آسمان
بسته نمیشود برای آنکه صدای دعاهای حاجیان بالا رود و صدای ایشان در آسمان پیچیده است مانند صدای
مگس عسل در میان کندو و حق تعالی حاجیان را ندا میکند که منم پروردگار شما و شمائید بندگان
من و حق مرا ادا کردید و بر من لازم است که دعای شما را مستجاب گردانم پس هر که مستحق آمرزش است همه
گناهان او را میآمرزد و هر که سزاوار آن نیست گناهانش را کم میکند پس هر که با ایشان در دعا و عبادت
شریک شود در ثواب با ایشان شریک خواهد بود و غسل و زیارت حضرت امام حسین ع در این شب
سنت است و منقولست که هر که آنحضرت را در این شب زیارت کند گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده
شود و اما اعمال روز عید غسل در آن سنت مؤکد است و بعضی واجب دانسته اند و بهتر آنستکه پیش
از نماز غسل کند و نماز عید بنابر مشهور در زمان غیبت امام ع سنت مؤکد است و بگمان فقیر واجب است
بشرایط مقرره و نمازش بهمان کیفیت است که در عید فطر مذکور شد و دعای پیش از رفتن بنماز عید
در آنجا مذکور شد دعای بسیار پیش از نماز و بعد از نماز وارد شده است و این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد
و بهترین دعاها دعای چهل و هشتم صحیفه کامله است که اولش اینست اللّهمّ هذا یومٌ مبارکٌ و اگر دعای
چهل و ششم که اولش یا من یرحم من لا یرحمه العباد است نیز بخواند بهتر است زیرا که در بعضی از نسخ قدیمه
صحیفه استحباب خواندن این دعا نیز وارد شده است و دعای ندبه بهترین دعاها است و در این روز و سایر
اعیاد سنتست خواندن چنانچه انشاء الله بعد از این در ضمن زیارت مذکور خواهد شد و در این
عید سنتست که افطار بعد از نماز از گوشت قربانی بشود و از جمله احکام این عید قربانیست و آن
سنت مؤکد است و بعضی از علما واجب دانسته اند اگر قدرت بر آن داشته باشد و از حضرت صادق ع
منقولست که اضحیه واجب است بر هر مسلمانی و فرمود که البته از برای خود بکن و از برای عیال خود
اگر خواهی بکن و اگر خواهی مکن و از ام سلمه زوجه حضرت رسول ص منقولست که با آنحضرت عرض کرد که عید
اضحی حاضر میشود و من قیمت اضحیه ندارم آیا قرض کنم و اضحیه بکنم حضرت فرمود که قرض کن که آن قرض را خدا
ادا میکند و بهتر آنستکه در روز عید بکشد و در روز یازدهم و دوازدهم نیز میتواند کشت و اگر
در منی باشد روز سیزدهم نیز میتواند کشت و بهتر آنستکه در دهه ذی الحجه خریده باشد و مکروه است
قربانی کردن حیوانی که در خانه تربیت کرده باشد و میباید یا شتر یا گاو یا گوسفند یا بز بوده باشد
و حیوانات دیگر را قربانی نمیتوان کرد و اگر شتر باشد میباید پنج سال تمام داشته باشد یا زیاده و اگر گاو
یا بز بوده باشد میباید یکسالش تمام باشد و داخل در سال دوم شده باشد و اگر دو سال تمام
داشته باشد بهتر است و اگر گوسفند باشد شش ماهه کافیست و اگر هفت ماهش تمام باشد بهتر است
و میباید نقصی در اعضایش نباشد و کور یک چشم یا هر دو چشم نبوده باشد و بسیار لنگ نباشد
که راه رفتن بر آن دشوار باشد و گوشش بریده نباشد و اگر شق شده و جدا نشده باشد باکی نیست و اگر

شق نشده باشد بهتر است و باید که مغز شاخش نشکسته باشد بهتر است و اگر پوستش شکسته
باشد بهتر است و بهتر آنستکه بیمار و بینا پیر نبوده باشد و سنت است که فربه بوده باشد و باید که
بسیار لاغر نبوده باشد که پیه بر گرده اش نباشد و باید که خصی نباشد یعنی خصیه اش را نبریده
باشند و مکروه است اگر خصیه اش را مالیده باشند و اگر بغیر خصی بهم نرسد خصی را قربانی میتوان
کرد و سنت است که اگر قربانی شتر یا گاو باشد ماده باشد و اگر گوسفند یا بز باشد نر باشد و
سنت است که خود بکشد و اگر نتواند دست بر روی دست قصاب بگذارد و مدیه بکند و طریق کشتن
آنست که اگر شتر باشد نحر کند یعنی حربه را مانند کارد یا نیزه در گودال پایین گردنش فرو برد و اگر عوض
آن ذبح کند حرام میشود و واجب است که رو بقبله بدارد او را و نام خدا ببرد و سنت است که او را ایستاده
بدارد رو بقبله و هر دو دستش را از سر پا تا زانو با ریسمان یا تسمه ببندد بکر بپیچید و آنکه نحر کند در جانب
راست شتر بایستد و حربه را در نحرش فرو برد و اگر گاو یا گوسفند یا بز باشد باید چهار رگ را از گردنش
ببرد یعنی حلقوم و دو رگ بزرگ که در دو جانب حلقوم است و رگی که در زیر حلقوم است که آب و
علف از آن رگ بجوف میرود و اگر اینها را [illegible] کند حرام میشود و سنت است که دعا بخواند در وقت کشتن
چنانکه بسند صحیح از حضرت صادق ع منقولست که چون قربانی را بخری روی او را بقبله کن و در وقت نحر یا
ذبح وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَوٰتِي
بگو گردانیدم روی خود را بسوی آنکه آفرید آسمانها و زمین را که میل کننده گردن نهنده و نیستم من از مشرکان زیرا که نماز من
وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ اللّٰهُمَّ
و طاعت من و زندگی من و مردن من مر خدا راست پروردگار جهانیان نیست شریکی مر او را و باین امر کرده شدم و من از گردن نهندگانم خدایا
مِنْكَ وَلَكَ بِسْمِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ پس نحر کند یا ذبح اللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي و فرمود که تا نمیرد سرش را
از تو و بنام تو و خدا و خدا بزرگ بزرگ است کند و بگوید خداوندا بپذیر از من جدا مکن و چون پوست
بکند سنت است که یکحصه را خود و اهل خانه اش بخورند و بهتر آنستکه خود بآن افطار کند و
یکحصه را بهمسایگان بهدیه بفرستد اگر پریشان باشند بهتر است و یکحصه را بفقرا و سؤال کنندگان
بدهد و اگر اکثر را تصدق کند شاید بهتر باشد و سنت است که پوست و کله و جمیع اعضای آن را
تصدق کند و تصرف نکند و بقصابان ندهد مگر آنکه قصاب پریشان باشد و بتصدق باو دهد و در حدیث
صحیح وارد شده است که پوستش را میتواند دباغی کند و بر روی آن نماز کند و بنشیند و اگر گوسفند یافت
نشود سنت است که قیمت وسطش را تصدق کند و اگر یکی را از برای خود و عیال خود بکشد کافیست
و اگر یکی از برای خود و یکی از برای عیال بکشد بهتر است و اگر بعدد عیال بکشد ثوابش بیشتر خواهد
بود و از برای پدر و مادر و اولاد و خویشان که مرده باشند قربانی کردن خوبست و اگر از برای
حضرت رسول ص و ائمه صلوات الله علیهم قربانی کند ظاهراً خوبست و منقولست که حضرت رسول ص
دو گوسفند قربانی کردند و در اول فرمودند که خداوندا این از من و از هر که قربانی نکرده است از
اهل بیت من و در دوم فرمودند خداوندا این از من و از هر که قربانی نکرده است از امت من و حضرت

هذا دعاء قربانی

امیر المؤمنین ع هر سال اول یک گوسفند قربانی میکرد و پیغمبر بود بعد از آن از پیغمبر بوانند پس
یک گوسفند دیگر از برای خود قربانی میفرمود و اگر جمعی فقیر باشند که هر یک قربانی جدا بکنند
جایز است با یکدیگر شریک شوند تا هفت نفر بلکه تا هفتاد نفر و حق تعالی فرموده است که خدا را یاد کنید
در ایام معدودات یعنی در روزی چند شمرده شده و در احادیث معتبره منقولست که مراد تکبیر
گفتن است در ایام تشریق پس هر که در منی باشد در عقب پانزده نماز بگوید که اولش ظهر
روز عید است و آخرش صبح روز سیزدهم و در سایر شهرها عقب ده نماز که از ظهر روز عید است
تا صبح روز دوازدهم و مشهور استحباب است و بعضی واجب دانسته اند و اقلش بعد از هر نماز یک مرتبه
است و اگر مکرر بگوید بهتر است و بعد از نماز نافله نیز اگر بگوید خوبست و طریق تکبیر موافق
حدیث صحیح اینست اَللهُ اَکْبَرُ اَللهُ اَکْبَرُ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ اَللهُ اَکْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ عَلٰی ما هَدٰینا
اَللهُ اَکْبَرُ عَلٰی ما رَزَقَنا مِنْ بَهیمَةِ الْاَنْعامِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰی ما اَبْلانا فصل چهارم در فضایل و
اعمال شب و روز عید غدیر است و عید غدیر عید بزرگ امامان است و عظیم ترین اعیاد است و احادیث
از طرق عامه و خاصه در فضیلت این روز و اعمال آن زیاده از حد و احصا است و در این مقام بچند
حدیث اکتفا مینمائیم بسند معتبر از حضرت امام رضا ع منقولست که چون روز قیامت شود چهار روز را
بسوی عرش الهی برند با زینت تمام مانند عروس بسیار که او را بخانه داماد برند روز عید اضحی و روز عید
فطر و روز جمعه و روز عید غدیر و در میان آنها مانند ماه باشد در میان ستارگان و آن روزیست
که حق تعالی ابراهیم خلیل را از آتش نجات داد و ابراهیم آن روز را روزه داشت برای شکر حق تعالی و آن روزیست
که خدا دین را در آن روز کامل گردانید که حضرت رسول ص حضرت امیر المؤمنین ع را نصب کرد بخلافت
و فضیلت او را و وصی بودن او را ظاهر گردانید مردم پس روزه داشت این روز را و این روز کامل
شدن دین است و روزیست که یعنی شیطان بر خاک مالیده شده است و روزیست که اعمال شیعیان و
دوستان آل محمد ع در این روز مقبول میشود و روزیست که حق تعالی عملهای مخالفان و سنیان را باطل میکند
مانند غبارها که در میان هوا پراکنده میشود و این روزیست که خدای عز و جل امر میکند جبرئیل را که نصب
کند کرسی کرامت [illegible] در برابر بیت المعمور و جبرئیل بر آن کرسی بالا میرود و ملائکه از جمیع آسمانها نزد
او جمع میشوند و ثنا میکنند بر محمد و آل محمد و استغفار میکنند برای شیعیان امیر المؤمنین و ائمه طاهرین
و دوستان ایشان از فرزندان آدم و این روزیست که امر میکند حق تعالی ملائکه نویسنده کان اعمال را که قلم بردارند
از محبان اهل بیت و شیعیان ایشان تا سه روز از روز غدیر و ننویسند هیچ خطائی ایشان را برای
کرامت محمد و علی و ائمه صلوات الله علیهم و این روزیست که خدا مخصوص [illegible] محمد و آل او و شیعیان ایشان گردانید
و این روزیست که خدا زیاد میکند مال کسی را که عیال [illegible] و توسعه [illegible]
[illegible]
یعنی [illegible] شیعیان
را از ابل میگرداند و گناهان ایشان را کم میکند و روز بخشش [illegible] و روز عطیه است و روزیست که [illegible]

و روز بشارتست و روز عید بزرگست و روزیستکه دعاها در آن مستجاب میگردد و روز موقف
بزرگست و روز پوشیدن جامهای نیکوست و روز بخشیدن گناهان شیعیان امیرالمؤمنین است
و روزیستکه صلوات بر محمد و آل محمد باید فرستاد و روز خوشنودیست و روز عید اهل بیت محمد است
و روز قبول اعمالست و روز طلب زیادتی ثوابست و روز استراحت مؤمنانست و روز سوداگری
ایشانست و روز دوستی کردن شیعیانست با یکدیگر و روز رسیدن برحمت خدا است و روز
ترک کبایر و گناهانست و روز عبادتست و روز افطار نمودن روزه دارانست پس هر که روزه
داری را در این روز افطار فرماید چنانستکه ده فئام را اطعام کرده باشد و هر فئامی صد هزار کس است
و روز تهنیت و مبارکباد است پس هر مؤمنی که دیگری را ملاقات کند چنین تهنیت بگوید
الحمد لله الذی جعلنا من المتمسکین بولایة امیر المؤمنین والائمة علیهم السلام یعنی حمد و سپاس
خداوندیرا سزا است که گردانید ما را از آنها که چنگ زده اند در ولایت و محبت پادشاه مؤمنان
و ائمه علیهم السلم و این روز تبسم است در روی مؤمنان پس هر که تبسم کند در روی برادر مؤمن
خود در روز غدیر حق تعالی نظر کند در روز قیامت بسوی او برحمت و برآورد هزار حاجت
او را و بنا کند در بهشت از برای او قصری از مروارید سفید و روی او را نورانی گرداند و این
روز زینتست پس هر که زینت کند برای روز غدیر حق تعالی بیامرزد از برای او هر گناهی که کرده است
از صغیره و کبیره و بفرستد حق تعالی بسوی او ملکی چند را که بنویسند برای او حسنات و بلند گردانند
برای او درجات تا سال آینده مثل این روز پس اگر بمیرد شهید مرده باشد و ثواب شهیدان داشته
باشد و اگر زنده باشد سعادتمند زندگانی کند و هر که طعامی دهد در این روز مؤمنی را داخل گرداند
خدا در قبر او هفتاد نور و قبرش را گشاده گرداند و زیارت کنند او را در قبر او هر روز هفتاد هزار ملک
و بشارت دهند او را به بهشت و در روز غدیر حق تعالی عرض کرد ولایت و امامت و محبت ما اهل بیت را
بر اهل آسمانهای هفتگانه پس پیشی گرفتند باقرار بآن اهل آسمان هفتم پس زینت داد بآن عرش
بعد از آن سبقت گرفتند اهل آسمان چهارم پس زینت داد آنرا به بیت المعمور پس سبقت گرفت بما
اهل آسمان اول پس از آن زینت بخشید بستارگان پس حق تعالی عرض کرد ولایت ما را بر زمینها پس پیشی
گرفت باقرار آن مکه معظمه پس زینت داد آنرا بکعبه پس پیشی گرفت مدینه طیبه پس زینت داد آنرا
بمحمد مصطفی صلعم پس سبقت کرد بسوی آن شهر کوفه پس زینت داد آنرا بقبر حضرت امیر المؤمنین ع پس عرض
کرد ولایت ما را بر کوهها پس اول کوهیکه اقرار کرد سه کوه بود کوه عقیق و کوه فیروزه و کوه یاقوت
و باین سبب این جواهرها از آنها بهم رسید پس کوههای دیگر سبقت گرفتند و باین سبب معدن طلا
و نقره و سایر معدنها گردیدند و هر یک که اقرار نکردند معدن هیچ چیز نگردیدند و باز در روز
غدیر عرض کرد ولایت ما را بر آبها هر چه قبول کرد شیرین شد و هر چه قبول نکرد شور و تلخ شد پس
عرض کرد ولایت ما را بر مرغان هر مرغ که قبول کرد سخن گو و خوش آواز گردید و هر یک که قبول نکرد
لال و بد آواز گردید و مثل مؤمنان در قبول کردن ولایت امیر المؤمنین ع در روز غدیر مانند

مثل ملئکه است در قبول کردن سجدهٔ حضرت آدم و مثل آنها که قبول ولایت حضرت نکردند در روز
غدیر مانند مثل شیطان است در قبول نکردن سجدهٔ آدم و در روز غدیر این آیه نازل شد الیوم اکملت
لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی و رضیت لکم الاسلام دینا یعنی امروز کامل کردانیدم از برای شما
دین شما را و تمام کردانیدم بر شما نعمت خود را و پسندیدم اسلام را برای دین شما پس حضرت فرمود
که نفرستاده است خدا پیغمبری مگر آنکه وصی و خلیفهٔ خود را در این روز نصب کرده است و کلینی
بسند صحیح روایت کرده است که از حضرت صادق ع پرسیدند که آیا مسلمانان را عیدی هست غیر جمعه
و اضحی و فطر فرمود بلی عیدی هست که از همه حرمتش بیشتر است راوی گفت کدام عید است فرمود که
آن روزیست که نصب کرد رسول خدا امیر المؤمنین را بخلافت خود و فرمود که هر که من مولا و آقای اویم
علی مولا و آقا و پیشوای او است و آن روز هجدهم ذی الحجه است راوی گفت چه کار در آن روز باید کرد
فرمود که باید روزه بدارید و عبادت کنید و محمد و آل محمد را یاد کنید و بر ایشان صلوات بفرستید
و وصیت کرد رسول خدا امیر المؤمنین را که این روز را عید کردانند و هر پیغمبری وصی خود را وصیت میکرد
که این روز را عید کردانند و بروایت دیگر فرمود که روزهٔ روز غدیر کفارهٔ شصت ساله کناهست
و بروایت دیگر منقولست که مفضل از حضرت صادق ع پرسید که امر میکنی مرا که روز غدیر را روزه
بدارم فرمود آری والله آری والله بدرستیکه در این روز خدا توبهٔ حضرت آدم را قبول کرد
و بشکر آن این روز را روزه داشت و در این روز خدا حضرت ابرهیم را از آتش نجات داد و بشکر آن این
روز را روزه داشت و در این روز حضرت موسی هرون را وصی خود کردانید و این روز را بشکر این نعمت
روزه داشت و در این روز حضرت عیسی وصیت وصی خود شمعون الصفا را ظاهر کردانید و این روز را
بشکر این نعمت روزه داشت و در این روز روزه داشت حضرت رسول ص حضرت امیر المؤمنین ع را خلیفه
و جانشین خود کردانید و فضیلت و وصایت او را بر خلق ظاهر کردانید و این روز را بشکر این نعمتها
روزه داشت و این روز روز روزه داشتن است و روز عبادتست و روز طعام دادنست برادران
مؤمن و روزیست که خدا از مؤمنان خوشنود میکردد و بینی شیطان بر خاک مالیده میشود
و بسند معتبر از ابن ابی نصر منقولست که گفت روزی در خدمت امام رضا ع بودم و جماعت بسیاری
حاضر بودند پس فضیلت روز غدیر مذکور شد و بعضی از حاضران انکار کردند حضرت فرمود پدرم
از پدرانش روایت کرد که روز غدیر در آسمان مشهورتر است از زمین بدرستیکه خدا را در فردوس
اعلی قصری هست که یک خشت آن از طلا است و یک خشت آن از نقره و در آن قصر صد هزار قبه است
از یاقوت سرخ و صد هزار خیمه است از یاقوت سبز و خاکش مشک و عنبر است و در آن چهار نهر جاریست
نهری از شراب و نهری از آب و نهری از شیر و نهری از عسل و در دور آن درختان هست از انواع
میوهها و بر آن درختان مرغان خوش الحان هستند بدنهای آنها از مروارید است و بالهای آنها از
یاقوت و بانواع نغمها خوانندگی میکنند چون روز عید غدیر میشود در آن قصر حاضر میشوند
جمیع اهل آسمانها و تسبیح و تقدیس و تهلیل حق تعالی میکنند و آن مرغان پرواز میکنند و در میان

آبی فرو میروند وبران مشک و عنبر میغلطند وچون ملائکه جمع شدند پرواز میکنند ومشک
وعنبر بسر ایشان می افشانند ودر این روز نثار حضرت فاطمه ع را که در شب زفاف آنحضرت بسدرة
المنتهی ودرخت طوبی نثار کردند برای یکدیگر بهدیه میفرستند وچون اخر این روز میشود ندا
از جانب رب اعلی بایشان میرسد که برگردید بسوی رتبها ومرتبهای خود پس بتحقیق که ایمن گردید
از گناهان وخطا ولغزش تا مثل این روز در سال اینده برای کرامت محمد وعلی پس حضرت فرمود ای پسر
ابی نصر هر جا که باشی سعی کن که نزد قبر مطهر حضرت امیرالمؤمنین ع حاضر شوی بدرستیکه خدا در
این روز هفتاد مرتبه از هر فرد مؤمن وزن مؤمنه گناه شصت ساله ایشانرا ودر این روز آزاد میکند
از آتش جهنم دو برابر آنچه آزاد کرده است در ماه رمضان وشب قدر وشب فطر ویکدرهم که در این روز
ببرادر مؤمن بدهی برابر است با هزار درهم که در اوقات دیگر بدهی واحسان کن در این روز ببرادران مؤمن
خود وشاد گردان هر مرد مؤمن وزن مؤمنه را بخدا سوگند که اگر مردم فضیلت این روز را بدانند
چنانچه باید هر اینه هر روز ده مرتبه ملئکه با ایشان مصافحه کنند وزیارت حضرت امیرالمؤمنین ع
در این روز فضیلت بسیار دارد از نزدیک ودور وموافق روایت صفوان وغیران اگر از دور زیارت
کنند دو رکعت نماز زیارت بجا اورند ودر رکعت اول بعد از حمد سورۂ انا انزلناه ودر رکعت
دویم سورۂ قل هو الله احد اللّهمّ صلّ علی ولیّک واخی نبیّک ووزیره وحبیبه وخلیله و
بخوانند پس این دعا را بخوانند — خدایا رحمت فرست بر دوست خود وبرادر پیغمبر خود ووزیر ودوست او وبزرگوارتر و

موضع سرّه وخیرته من اسرته ووصیّه وصفوته وخالصته وامینه ووليّه واشرف
وجایگاه راز او وبرگزیده او از خویشان او ووصی او وبرگزیده او وخالص او وامین او ودوست او وبزرگوارتر

عترته الذین امنوا به وابی ذرّیّته وباب حکمته والناطق بحجّته والدّاعی الی
خویشان او آنانکه گرویدند باو وپدر فرزندان او ودرگاه حکمت او وگویا به برهان او وخواننده بسوی

شریعته والماضی علی سنّته وخلیفته علی امّته سیّد المسلمین وامیر المؤمنین
شریعت او وگذرنده بر طریقه وجانشین او بر امت او بزرگ گردن نهندگان وپادشاه گروندگان

وقائد الغرّ المحجّلین افضل ما صلّیت علی احد من خلقک واصفیائک واوصیاء
وپیشرو پیشانی سفیدان بهتر از آنچه رحمت فرست بر یکی از خلق خود وبرگزیدگان خود وجانشینان

انبیائک اللّهمّ انّی اشهد انّه قد بلغ عن نبیّک صلّی الله علیه وآله ما حمّل
پیغمبران خود خدایا بدرستیکه من شهادت میدهم که او رسانید از پیغمبر تو رحمت خدا براو وآل او آنچه بار کرده

ورعی ما استحفظ وحفظ ما استودع وحلّل حلالک وحرّم حرامک واقام احکامک
شد ورعایت نمود آنچه خواسته حفظ کرده ونگاه داشته امانت را وحلال گردانید حلال ترا وحرام گردانید حرام ترا وبرپا داشت احکام ترا

ودعا الی سبیلک ووالی اولیائک وعادی اعدائک وجاهد الناکثین عن سبیلک
وخواند بسوی راه تو ودوستی کرد دوستان ترا ودشمنی کرد دشمنان ترا وکارزار کرد با ناکثان که بازگشتند از راه تو

والقاسطین والمارقین عن امرک صابرا محتسبا مقبلا غیر مدبر لا تأخذه فی الله لومة
وآنانکه جور کردند وبیرون رفتند از امر تو شکیبا خالص گرداننده روکننده که فرا نگرفت اورا در راه خدا ملامت

لآمْرِهِ حَتّی بَلَغَ فی ذلِکَ الرِّضا وَسَلَّمَ اِلَیْکَ الْقَضاءَ وَعَبَدَکَ مُخْلِصاً وَنَصَحَ لَکَ مُجْتَهِداً
و امر کننده تا اگر برسد درین خوشنودی و گذاشت بسوی تو حکم را و پرستید ترا خالص و نصیحت برای یا کوشش
حَتّی اَتاهُ الْیَقینُ فَقَبَضْتَهُ اِلَیْکَ شَهیداً سَعیداً وَلِیّاً تَقِیّاً رَضِیّاً زَکِیّاً هادِیاً مَهْدِیّاً
تا آنکه آمد او را مرگ پس فرا گرفت او را بسوی تو گواه نیکبخت دوست پرهیزکار پسندیده راه نما راه یافته
اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَعَلَیْهِ اَفْضَلَ ما صَلَّیْتَ عَلی اَحَدٍ مِنْ اَنْبِیائِکَ وَاَصْفِیائِکَ یا
خدایا رحمت فرست بر محمد و بر او بهتر از آنچه رحمت فرستادی بر یکی از پیغمبران خود و برگزیدگان خود ای
رَبَّ الْعالَمینَ واگر اشاره کند بانگشت شهادت بجانب قبر شریف اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا
پروردگار جهانیان
الحضرت و این زیارت را نیز بخواند بهتر است
درود بر تو ای
اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمینَ اللهِ فی اَرْضِهِ وَحُجَّتَهُ
پادشاه گروندگان و رحمت خدا و برکتهای او درود بر تو ای امانت دار خدا در زمین او و حجت او
عَلی عِبادِهِ اَشْهَدُ لَقَدْ جاهَدْتَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ فِی اللهِ حَقَّ جِهادِهِ وَعَمِلْتَ بِکِتابِهِ
بر بندگان او گواهی میدهم که کارزار نمودی ای پادشاه گروندگان در راه خدا حق کارزار و عمل نمودی بکتاب او
وَاتَّبَعْتَ سُنَنَ نَبِیِّهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ حَتّی دَعاکَ اللهُ اِلی جِوارِهِ فَقَبَضَکَ اِلَیْهِ
و پیروی کرد طریقه پیغمبر خود را رحمت خدای بر او و آل او تا آنکه خواند ترا خدا بهمسایگی او پس فرا گرفت ترا بسوی
بِاخْتِیارِهِ لَکَ کَریمَ ثَوابِهِ وَاَلْزَمَ اَعْداءَکَ الْحُجَّةَ فی قَتْلِهِمْ اِیّاکَ مَعَ ما لَکَ مِنَ الْحُجَجِ
باختیار او برای تو پاداش خود را و لازم گردید بر دشمنان خود حجت را در قتل ایشان آنچه بود با تو از حجتهای رسا
الْبالِغَةِ عَلی جَمیعِ خَلْقِهِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ نَفْسی مُطْمَئِنَّةً بِقَدَرِکَ
بر همه خلق او خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل او و بگردان نفس مرا آرام بتقدیر خود
راضِیَةً بِقَضائِکَ مُولَعَةً بِذِکْرِکَ وَدُعائِکَ مُحِبَّةً لِصَفْوَةِ اَوْلِیائِکَ مَحْبُوبَةً
خوشنود بحکم خود حریص بیاد نمودن خود و دعا نمودن خود دوست برگزیده دوستان تو دوست داشته شده
فی اَرْضِکَ وَسَمائِکَ صابِرَةً عِنْدَ نُزُولِ بَلائِکَ شاکِرَةً لِفَواضِلِ نَعْمائِکَ ذاکِرَةً
در زمین تو و آسمان تو شکیبا نزد فرود آمدن بلای تو شاکر مر زیادتی کرم تو یاد کننده
لِسَوابِغِ آلائِکَ مُشْتاقَةً اِلی فَرْحَةِ لِقائِکَ مُتَزَوِّدَةً التَّقْوی لِیَوْمِ جَزائِکَ مُسْتَنَّةً
مر نعمتهای ترا آرزومند بسوی شادی ملاقات تو توشه گیرنده پرهیزکار مر روز جزا دادن تو فرا
بِسُنَنِ اَوْلِیائِکَ مُفارِقَةً لِاَخْلاقِ اَعْدائِکَ مَشْغُولَةً عَنِ الدُّنْیا بِحَمْدِکَ وَثَنائِکَ اَللّهُمَّ
گیرنده بطریقه دوستان تو جدائی کننده مر عادتهای دشمنان تو باز داشته شده از دنیا بستایش و ستودن تو خدایا
اِنَّ قُلُوبَ الْمُخْبِتینَ اِلَیْکَ والِهَةٌ وَسُبُلَ الرّاغِبینَ اِلَیْکَ شارِعَةٌ وَاَعْلامَ الْقاصِدینَ
بدرستیکه دلهای فروتنی کنندگان بسوی تو مشتاق و راههای خواهشمند بسوی تو گشوده و نشانها آهنگ کننده
اِلَیْکَ واضِحَةٌ وَاَفْئِدَةَ الْعارِفینَ مِنْکَ فازِعَةٌ وَاَصْواتَ الدّاعینَ اِلَیْکَ صاعِدَةٌ وَاَبْوابَ
بسوی تو آشکارا و دلهای شناسندگان از تو ترسان است و صداهای خوانندگان بسوی تو بالا رونده و درهای
الْاِجابَةِ لَهُمْ مُفَتَّحَةٌ وَدَعْوَةَ مَنْ ناجاکَ مُسْتَجابَةٌ وَتَوْبَةَ مَنْ اَنابَ اِلَیْکَ مَقْبُولَةٌ وَعَبْرَةَ مَنْ بَکی
پذیرائی مر ایشان را گشوده و دعای آنکه مناجات کند ترا اجابت شده و بازگشت آنکه بازگشت نمود بسوی تو پذیرفته و اشک آنکه گریست

من خوفك مرحومة والاغاثة لمن استغاث بك موجودة والاعانة لمن استعان بك
از ترسیدن تو رحم کرده شده و فریادرس مر آنکه استغاثه کرد بتو موجود و مدد کردن مر آنکه طلب یاری کرد بتو

مبذولة وعداتك لعبادك منجزة وزلات من استقالك مقالة واعمال العاملين
بخشیده شده وعدهای تو مر بندگان تو وفا کرده شده ولغزشها کر طلب کرده از گذشتن ترا و کردارهای کارکنندگان نزد تو

لديك محفوظة وارزاق الخلائق من لدنك نازلة وعوائد المزيد اليهم واصلة و
نگاهداشته شده و روزیهای خلایق از نزد تو فرود آینده و نفعهای زیاد ابسوی ایشان رسیده و

ذنوب المستغفرين مغفورة وحوائج خلقك عندك مقضية وجوائز السائلين
گناهان آمرزش طلبان آمرزیده شده و حاجتهای خلق تو نزد تو طلب کرده شده و جایزه خواهندگان

عندك موفرة وعوائد المزيد متواترة وموائد المستطعمين معدة ومناهل الظماء
نزد تو وافر شده و نفعهای زیادتیها پیاپی رسنده و خوانهای آراسته طعام آماده و آبشخورهای تشنگان

لديك مترعة اللهم فاستجب دعائي واقبل ثنائي واجمع بيني وبين اوليائي و
نزد تو لبریز خدایا پس اجابت کن دعای مرا و بپذیر ثنای مرا و جمع کن میان من و میان دوستانم و

احبائي بحق محمد وعلي وفاطمة والحسن والحسين والائمة من ذرية الحسين ائمتي
یاورانم بحق محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین و پیشوایان از فرزندان حسین پیشوایانم

انك ولي نعمائي ومنتهى مناي وغاية رجائي في منقلبي ومثواي واگر بعد از نماز
بدرستیکه تو خداوند نعمت منی و منتهای آرزویم و نهایت امیدم در محل گردیدن و آرامگاهم اول این زیارت العمل

او رد واخر اند عا را بخواند شاید بهتر باشد و شب عید غدیر نیز شب بسیار مبارکیست
و در این شب مناسب است که این زیارت العمل اورند و نمازی در این شب وارد شده است
چون سندش معتبر نبود ایراد ننمودیم واما فضیلت روزه داشتن و تصدق کردن و افطار
روزه داران نمودن در این روز در این ابواب احادیث بسیار است از جمله آنها این روایتست
که حضرت صادق ع فرمود که روزه روز عید غدیر برابر است با روزه عمر دنیا که اگر کسی بقدر
تمام عمر دنیا عمر بیابد و روزه بدارد و روزه این روز برابر است با ثواب آن و روزه اش برابر است
با صد حج و صد عمره و این عید بزرگ خدا است و خدا نفرستاده است پیغمبری مگر آنکه این روز را
عید کرده است و حرمتش را دانسته است و نامش در آسمان روز عهد معهود است و نامش
در زمین روز میثاق مأخوذ و جمع مشهود است و هر که در این روز مؤمنی را افطار فرماید ثواب
کسی دارد که ده فئام را طعام دهد که هر فئام صد هزار کس است و ثواب کسی دارد که طعام دهد
و آب دهد باین عدد که مذکور شد از پیغمبران و اوصیای ایشان و شهیدان و صالحان را در سال
قحط و یکدرهم که در این روز تصدق کنند برابر است با صد هزار درهم که در روزهای دیگر
تصدق کنند پس فرمود که شاید گمان کنی که خدا روزی خلق کرده است که حرمتش از این روز بیشتر
باشد نه والله نه والله نه والله و بروایت دیگر فرمود که روزه اش برابر است با شصت ماه از ماههای
حرام که روزه بدارند و فرمود که روز عید و سرور و شادیست و بسند معتبر از فیاض بن محمد

منقولست که گفت در روز عید غدیر در مرو در خدمت حضرت امام رضا ع بودم و آنحضرت
در آنروز مخصوصان و خویشان و اصحاب خود را جمع کرده بود و ایشانرا نگاه داشته بود که در شب افطار
کنند و بخانهای ایشان تحفها و خلعتها و زرها فرستاده بود حتی انگشتر و کفش نیز فرستاد و بایشان
خلعتهای فاخر شفقت فرمود و ملازمان و خدمتکاران خود را جامهای نو بسیار نفیس پوشانیده
بود و فضیلت این روز را برای مردم نقل میفرمود از جمله آنها گفت که در بعضی از سالهای خلافت
حضرت امیرالمؤمنین ع روز جمعه با عید غدیر در یکروز جمع شدند پس بعد از پنجساعت که از روز
گذشت حضرت بر منبر بالا رفت و خطبهٔ طولانی خواند و فضایل روز غدیر را بسیار بیان فرمود
و تاملهای بسیار از برای این روز ذکر فرمود پس فرمود که بعد از انقضای این مجمع برگردید بخانهای خود
و توسعه دهید بر عیال خود و احسان و نیکی کنید نسبت ببرادران مؤمن خود و در خانهای خود برادران
مؤمن را جمع کنید و نیکوئی کنید نسبت بایشان و یکدیگر را تهنیت و مبارکباد بگوئید و نیکی و احسان
کردن در این روز مال و عمر را زیاده میکند و مهربانی بایکدیگر کردن موجب رحمت الهیست و
تا توانید بخشش و احسان کنید با عیال خود و با برادران مؤمن خود و اظهار شادی و خوشحالی کنید و
هر که امید احسان از شما دارد در حق او تقصیر مکنید و ضعیفان و فقیران و غلامان و کنیزان را با خود
برابر گردانید بدرستیکه دادن یکدرهم در این روز برابر است با دویست هزار درهم و حق تعالی زیاده بر این عطا
میکند و روزهٔ این روز را حق تعالی سنت کرده است و ثوابش را مانند ثواب کسی کرده است که از اول
دنیا تا آخر دنیا عبادت کند بآنکه روزها روزه بدارد و شبها بعبادت بایستد و کسیکه براورد حاجت
برادر مؤمنرا پیش از آنکه او اظهار کند و از روی رغبت و خواهش با او نیکی کند چنان باشد که این روز را
روزه داشته باشد و تمام شبش را عبادت کرده باشد و هر که در شبش مؤمنیرا افطار فرماید چنان
باشد که هزار هزار پیغمبر و صدیق و شهید را افطار فرموده باشد پس چه گونه باشد ثواب کسیکه
متکفل احوال چندین نفر از مردان مؤمن و زنان مؤمنه شود و هر گاه چنین کند من ضامنم بر خدا
که امان یابد از کافر شدن و فقیر شدن و اگر بمیرد در آنشب یا در آنروز یا بعد از آن تا عید غدیر آینده
بدون آنکه کبیره بسیار بدی بکند البتّه آمرزیده است و هر که قرضی بکند در این روز برای برادران
خود من ضامنم بر خدا که اگر او زنده بدارد یا بمیراند آن قرض را ادا و متحمل شود و از دوش او بردارد و
چون بایکدیگر ملاقات کنید مصافحه نمائید و بزبانها یکدیگر را تهنیت بگوئید و آنچه گفتم حاضران
بغائبان بگوئید و توانگران رعایت کنند فقیرانرا و اقویا دستگیری کنند ضعیفانرا حضرت رسول
خدا ص مرا باینها امر میفرمود و بدانکه غسل در اول این روز سنت مؤکد است و اما کیفیت نماز
روز عید غدیر نماز مشهورش آنستکه از حضرت صادق ع روایت کرده اند که هر که در این روز نیم ساعت
پیش از زوال شمس دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت سورهٔ حمد یکمرتبه قل هو الله احد و انا
انزلناه و آیة الکرسی تا هم فیها خالدون هر یکرا ده مرتبه بخواند برابر باشد نزد حق تعالی با صد هزار
حج و صد هزار عمره و هر حاجت که از حاجتهای دنیا و آخرت که از خداوند کریم سؤال کند البته

باسانی وعافیت براورده شود وچون برادر مؤمن را ملاقات کنی بگو الحمد لله الذی اکرمنا بهذا
الیوم وجعلنا من الموفین بعهده الذی عهده الینا ومیثاقه الذی واثقنا به من ولایة
این روز وگردانید ما را از وفا کنندگان به پیمان خود که پیمان نموده بسوی ما واعتماد خود که اعتماد نمودیم با دوازده دستان او
ولاة امره والقوام بقسطه ولم یجعلنا من الجاحدین والمکذبین بیوم الدین یعنی سپاس
والیان امر او ونگاهدارندگان عدل او ونگردانید ما را از انکار کنندگان ودروغ گویان بروز جزا خداوندرا
سزاست که ما را اکرامی داشت باین روز وگردانید ما را از پایان آورندگان وگردانید ما را از
وفا کنندگان بعهد خود که عهد گرفته است بر ما وپیمانی که محکم گردانیده است بر ما ولایت
والیان امر امامت است وانها که حکم میکنند بعدالت در میان خلق ونگردانید ما را از انکار
کنندگان وتکذیب کنندگان بروز جزا وفرمود که بعد از نماز این دعا بخواند ربنا اننا سمعنا
منادیا ینادی للایمان ان آمنوا بربکم فآمنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا وکفر عنا سیئاتنا
ندا کننده که میخواند بسوی ایمان که بگروید بسوی پروردگار خود پس گرویدیم ای پروردگار پس بیامرز گناهان ما را ومحو کن از ما بدیهای ما را
وتوفنا مع الابرار ربنا وآتنا ما وعدتنا علی رسلک ولا تخزنا یوم القیمة انک
وبمیران ما را با نیکوکاران پروردگارا وبده ما را آنچه وعده دادی ما را بر پیغمبران خود وخوار مکن ما را روز رستخیز بدرستیکه
لا تخلف المیعاد اللهم انی اشهدک وکفی بک شهیدا واشهد ملئکتک وانبیائک
تو خلف نمی کنی وعده را خدایا بدرستیکه گواه میگیرم ترا وکافی تو بگواهی وگواه میگیرم فرشتگان ترا وپیغمبران ترا
وحملة عرشک وسکان سمواتک وارضیک بانک انت الله لا اله الا انت المعبود
وبردارندگان عرش ترا وساکنان آسمانهای تو وزمینهای تو بدرستیکه توئی خدا نیست خدائی که تو سزاوار پرستش
فلا نعبد سواک فتعالیت عما یقول الظالمون علوا کبیرا واشهد ان محمدا عبدک
پس نمی پرستیم غیر ترا پس برتری از آنچه میگویند ستمکاران برتر وبزرگ وگواه میگیرم آنکه محمد بنده تو
ورسولک واشهد ان امیر المؤمنین عبدک ومولانا ربنا سمعنا واجبنا وصدقنا
وفرستاده تست وگواهی میدهم آنکه پادشاه گروندگان بنده تو ومولای ماست پروردگارا شنیدیم ما واجابت کردیم وتصدیق نمودیم
المنادی رسولک صلی الله علیه واله اذ نادی بنداء عنک بالذی امرته ان
خواننده را فرستاده تو رحمت خدا بر او وآل او چون خواند بخواندنی از جانب تو بآنکه امر کردی که برساند
یبلغ ما انزلت الیه من ولایة ولی امرک وحذرته ان لم یبلغ ما امرته به ان
فرستادی بسوی او از دوستی فرمان دوستی امر تو وهم فرمودی او را اینکه نرساند آنچه امر کردی باو الخ
تسخط علیه ولما بلغ رسالاتک عصمته من الناس فنادی مبلغا عنک الا من
غضب کردی براو وچون رسانید پیغامهای ترا نگاه داشت او را از مردمان پس ندا کرد که رساننده از تو که هستم صاحب
کنت مولاه فعلی مولاه ومن کنت ولیه فعلی ولیه ومن کنت نبیه فعلی امیره
هشیار پس علی مختار است وهر که من فرمانفرمای اویم پس علی فرمانفرمای اوست وهر که باشم پیغمبر او پس علی امیر او
ربنا قد اجبنا داعیک النذیر محمدا عبدک ورسولک الی الهادی المهدی عبدک
پروردگارا بتحقیق اجابت کردیم خواننده ترا بیم کننده محمد بنده تو وفرستاده تو بسوی راه نماه راه یافته بنده تو

الذي أنعمت عليه وجعلته مثلاً لبني إسرائيل علي أمير المؤمنين ومولاهم ووليهم
که انعام کردی براو و گردانیدی او را داستان مر فرزندان یعقوب یعنی علی پادشاه گروندگان و آقای ایشان و دوست ایشان
ربنا واتبعنا مولانا وولينا وهادينا وداعينا وداعي الأنام وصراطك المستقيم
پروردگارا و پیروی کردیم آقای ما و دوست ما و راه نمای ما و خواننده خود و خواننده همه آدمیان و راه راست تو
وحجتك البيضاء وسبيلك الداعي إليك على بصيرة هو ومن اتبعه وسبحان الله
و حجت تو که روشن است و راه تو که خواند بسوی تو بر بینائی او و هر که پیروی کرده او را و پاکا خدا
عما يشركون وأشهد أنه الإمام الهادي الرشيد أمير المؤمنين الذي ذكرته في كتابك
از آنچه شرک آورند و گواهی میدهم که او را امامت راه یافته پادشاه گروندگان که یاد کرد او را در کتاب خود
وقولك الحق وإنك قلت وإنه في أم الكتاب لدينا لعلي حكيم اللهم فإنا نشهد
و گفتار تو راست است و بدرستیکه تو گفته و بدرستیکه او در لوح محفوظ است نزد ما بلند است درست کردار خدایا پس بدرستیکه گواهیم
بأنه عبدك والهادي من بعد نبيك النذير المنذر وصراطك المستقيم وأمير المؤمنين
بدرستیکه او بنده تو و راه نماست بعد از پیغمبر تو بیم کننده ترساننده و راه تو راست است و پادشاه گروندگان
وقائد الغر المحجلين وحجتك البالغة ولسانك المعبر عنك في خلقك وأنه
و کشنده چشم نی سفیدان و حجت تو رساننده و زبان تو بیان کننده از تو در خلق تو و آنکه او بپا دارنده
القائم بالقسط في بريتك وديان دينك وخازن علمك وأمينك المأمون المأخوذ
عدالت است در خلق تو و داور کننده دین تو و نگاه دارنده علم تو و امین تو امین کرده شده
ميثاقه وميثاق رسولك عليهما السلام من جميع خلقك وبريتك شاهداً بالإخلاص
گرفته پیمان او و پیمان فرستاده تو بر ایشان باد درود از همه خلق تو و آفریدگان تو گواهی با خلاص
لك بالوحدانية والربوبية بأنك أنت الله لا إله إلا أنت وأن محمداً عبدك و
مر ترا و تو یگانه و پروردگاری بدرستیکه تو خدائی که نیست خدائی مگر تو و اینکه محمد بنده تو و
رسولك وأن علياً أمير المؤمنين جعلته وليك والإقرار بولايته تمام وحدانيتك
فرستاده تو و اینکه علی پادشاه گروندگان گردانیدی او را دوست خود و اقرار بدوستی او تمام کننده یگانگی تو
وكمال دينك وتمام نعمتك على جميع خلقك وبريتك فقلت وقولك الحق اليوم
و کامل کننده دین تو و تمام کننده نعمت تو بر همه خلق تو و آفریده تو پس گفتار تو راست است امروز
أكملت لكم دينكم وأتممت عليكم نعمتي ورضيت لكم الإسلام ديناً فلك الحمد
کامل نمودم برای شما دین شما را و تمام کردم بر شما نعمت خود را و پسندیدم برای شما اسلام را دین پس مر تراست سپاس
بموالاته وإتمام نعمتك علينا بالذي جددت من عهدك وميثاقك وذكرتنا ذلك
بدوستی او و تمام کردن نعمت خود بر ما بآنچه تازه کردی از پیمان خود و وفای خود و یادآوری ما را باین
وجعلتنا من أهل الإخلاص والتصديق بميثاقك ومن أهل الوفاء بذلك ولم تجعلنا من
و گردانیدی ما را از اهل اخلاص و باور کننده به پیمان تو و از اهل وفا کننده باین و نگردانی ما را
أتباع المغيرين والمبدلين والمحرفين والمبتكين آذان الأنعام والمغيرين خلق الله ومن
پیروان تغییر دهنده و بدل کننده باطل و شکافنده گوشهای چارپایان و تغییر دهندگان خلق خدا و از

الذين استحوذ عليهم الشيطان فانسيهم ذكر الله وصدهم عن السبيل والصراط المستقيم
آنانکه مسلط شده بر ایشان شیطان پس فراموش گردانید یاد خدا را و باز داشته ایشان را از راه حق و راه راست
اللهم العن الجاحدين والناكثين والمغيرين والمبدلين والمكذبين بيوم الدين
خدایا لعنت کن منکران را و پیمان شکنان و تغییر دهندگان و بدل کنندگان و تکذیب کنندگان روز جزا
من الاولين والآخرين اللهم فلك الحمد على انعامك علينا بالهدى الذي هديتنا
از پیشینیان و پسینیان خداوندا پس مر تراست ستایش بر بخشش تو بر ما براه نمائی که راه نمودی ما را
به الى ولاة امرك من بعد نبيك صلى الله عليه وآله الائمة الهداة الراشدين و
آن بسوی والیان امر خود بعد از پیغمبر تو رحمت خدا براو و آل او پیشوایان راه نمایان راه یافتگان
اعلام الهدى ومنار القلوب والتقوى والعروة الوثقى وكمال دينك وتمام نعمتك
و نشانهای راه راست و روشنائی دلها و پرهیزکاری و دست آویز استوار و کامل کردن نعمت تو و تمامی نعمت تو
ومن بهم وموالاتهم رضيت لنا الاسلام دينا ربنا فلك الحمد آمنا وصدقنا بمنك
و بسبب ایشان و دوستی ایشان پسندی برای ما اسلام را دین پروردگار پس مر تراست حمد گرویدیم ما و تصدیق نمودیم
علينا بالرسول النذير المنذر والينا وليهم وعادينا عدوهم وبرئنا من الجاحدين
بسبب انعام تو بر ما برسول بیم دهنده ترساننده و دوست داشتیم ایشان را و دشمنیم دشمن ایشان را و بیزاریم از منکران و
والمكذبين بيوم الدين اللهم فكما كان ذلك من شأنك يا صادق الوعد يا من لا يخلف
تکذیب کنندگان بروز جزا بار خدایا پس چنانکه بود این از کار تو ای راست وعده ای آنکه خلف نمیکند
الميعاد يا من هو كل يوم في شأن اذ اتممت علينا نعمتك بموالاة اوليائك المسؤل
وعده را ای آنکه او هر روز در کاریست چون تمام کردی بر ما نعمت خود را بدوستی دوستان تو سؤال کرده شده
عنهم عبادك فانك قلت ثم لتسئلن يومئذ عن النعيم وقلت وقولك الحق وقفوهم
از ایشان بندگان تو پس بدرستیکه تو گفته پس هر آینه پرسیده شوند آنروز از نعمتها و گفته تو و گفتار تو راست است و باز دارید
انهم مسئولون ومننت علينا بشهادة الاخلاص وبولاية اوليائك الهداة بعد
ایشان را که ایشان سؤال کرده شوند و منت گذاشتی بر ما بگواهی اخلاص و بدوستی دوستان تو راه نمایندگان پس
النذير المنذر السراج المنير فاكملت لنا بهم الدين واتممت علينا النعمة وجددت
بیم کننده ترساننده چراغ روشن پس کامل کردی برای ما بایشان دین را و تمام کردی برای ما نعمت را و تازه کردی
لنا عهدك وذكرتنا ميثاقك المأخوذ منا في ابتداء خلقك ايانا وجعلتنا من
برای ما پیمان خود را و بیاد آوردی ما را پیمان تو فرا گرفته شده از ما در آغاز آفریدن تو ما را و گردانیدن ما را
اهل الاجابة ولم تنسنا ذكرك فانك قلت واذ اخذ ربك من بني آدم من ظهورهم
از آنانکه اجابت نمودند و فراموش نکردیم یاد خود را پس بدرستیکه تو گفته و هنگامیکه گرفت پروردگار تو از فرزندان آدم از پشتهای
ذريتهم واشهدهم على انفسهم الست بربكم قالوا بلى شهدنا بمنك ولطفك بانك
ایشان فرزندانشان و گواهی ایشان بر نفسهای خود آیا نیستم من پروردگار شما گفتند آری گواهیم بمن تو و لطف تو بدرستیکه
انت الله لا اله الا انت ربنا ومحمد عبدك ورسولك ونبينا وعلي امير المؤمنين
توئی خدا نیست خدائی بجز تو پروردگار ما و محمد بنده تو و فرستاده تو و پیغمبر ماست و علی پادشاه گروندگان

عبدك الذي انعمت به علينا وجعلته آية لنبيك صلى الله عليه وآله وآيتك الكبرى
بنده‌ات که انعام کرده باو برما وگردانیده اورا نشانه برای پیغمبر تو رحمت خدا براو و آل او ونشانه بزرگتر
وصراطك المستقيم والنبأ العظيم الذي هم فيه مختلفون وعنه مسئولون اللهم
وراه راست تو وخبر بزرگ آنچه که ایشان اختلاف کردند وازاو سؤال کرده شوند خداوندا
فكما كان من شأنك ان انعمت علينا بالهداية الى معرفتهم فليكن من شأنك ان تصلي
پس چنانچه بود از کار تو اینکه انعام کنی برما براه نمودن بسوی شناخت ایشان پس باشد از کار تو اینکه رحمت
على محمد وآل محمد وان تبارك لنا في يومنا هذا الذي اكرمتنا به وذكرتنا فيه
وفرستی بر محمد وآل محمد واینکه برکت دهی برای ما در روز ما این روز که گرامی داشت ما را بآن و یاد داد ما را بآن
عهدك وميثاقك واكملت ديننا واتممت علينا نعمتك وجعلتنا بمنك من اهل
عهد خود وپیمان خود وکامل گردانیدی دین ما را وتمام کردی برما نعمت خود را وگردانیدی ما را بانعام خود از اهل
الاجابة لك والبراءة من اعدائك واعداء اوليائك المكذبين بيوم الدين
اجابت برای تو وبیزاری از دشمنان تو ودشمنان دوستان تو تکذیب کننده بروز جزا
فاسئلك يا رب تمام ما انعمت وان تجعلنا من الموفين ولا تلحقنا بالمكذبين واجعل
پس میخواهم ترا ای پروردگار تمامی آنچه انعام کردی واینکه بگردانی ما را از انعام کنندگان وملحق مکن ما را بتکذیب کنندگان
لنا قدم صدق مع المتقين واجعل لنا من المتقين اماما يوم ندعو كل اناس
وبگردان ما را قدم ثابتی با پرهیزکاران وبگردان ما را پرهیزکاران پیشوا روزیکه میخوانند همه آدمیان
بامامهم واحشرنا في زمرة اهل بيت نبيك الائمة الصادقين واجعلنا من البراء
به پیشوایان ایشان ومبعوث گردان ما را وزمره اهل بیت پیغمبر خود پیشوایان راستگویان وبگردان ما را از آنانکه بیزارند
من الذين هم دعاة الى النار ويوم القيمة هم من المقبوحين واحينا على ذلك ما احييتنا
ایشانکه خوانندگان بسوی آتش وروز رستخیز ایشان از رانده شدگانند وزنده دار ما را بر آن آنچه زنده
واجعل لنا مع الرسول سبيلا واجعل لنا قدم صدق في الهجرة اليهم واجعل محيانا
داشته ما را وبگردان برای ما با فرستاده همراه وبگردان برای ما قدم ثابت در کوچ کردن بسوی ایشان وبگردان ما را بهتر
خير المحيا ومماتنا خير الممات ومنقلبنا خير المنقلب على موالاة اوليائك ومعاداة
زندگی ومردن ما را بهتر مردنی وبازگشت ما را بهتر بازگشتی بر دوستی دوستان تو ودشمنی دشمنان تو
اعدائك حتى تتوفانا وانت عنا راض قد اوجبت لنا جنتك برحمتك يا ارحم الراحمين
تا میرانی ما را وتو از ما خوشنود بتحقیق که واجب کردی از برای ما بهشت را برحمت خود ای بخشنده‌ترین بخشندگان
والمثوى من جوارك في دار المقامة من فضلك لا يمسنا فيها نصب ولا يمسنا
وآرامگاه از جوار خود در سرای اقامت از فضل تو که نرسد ما را در آن بهره ونرسد ما را
فيها لغوب ربنا اغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا وتوفنا مع الابرار ربنا
در آن رنجی پروردگارا بیامرز ما را گناهان ما را وبازدار از ما بدیهای ما را وبمیران ما را با نیکوان پروردگارا
وآتنا ما وعدتنا على رسلك ولا تخزنا يوم القيمة انك لا تخلف الميعاد اللهم
وبده ما را آنچه وعده کردی ما را بر رسولان خود وخوار مکن ما را روز رستخیز بدرستیکه تو خلاف نمیکنی وعده را خدایا

احشرنا مع الأئمة الهداة من آل رسولك نؤمن بسرهم وعلانيتهم وشاهدهم وغائبهم
برانگیز ما را با پیشوایان راه نما از آل پیغمبر تو میگرویم بنهانشان و آشکاراشان و حاضرشان و غایبشان
اللهم إني أسألك بالحق الذي جعلته عندهم وبالذي فضلتهم به على العالمين
خدایا بدرستیکه من میخوانم ترا بحق آنکه گردانیده اورا نزد ایشان و بآنکه افزونی دادیشان را باو بر جهانیان
جميعا أن تبارك لنا في يومنا هذا الذي أكرمتنا فيه بالموافاة بعهدك الذي
همه که برکت دهی ما را در روزها این روز که گرامی داشتی ما را در آن بوفا نمودن به پیمان تو که فرستادی
عهدته إلينا والميثاق الذي واثقتنا به من موالاة أوليائك والبراءة من أعدائك
بسوی ما و بپیمانیکه بسته ما را بآن از دوستی دوستان خود و بیزاری از دشمنان خود
أن تتم علينا نعمتك ولا تجعله مستودعا واجعله مستقرا ولا تسلبناه أبدا ولا
که تمام کنی بر نعمت خود را و مگردانی اورا امانت داشته و بگردان اورا برقرار و زایل مکن از ما هرگز
تجعله مستعارا وارزقنا مرافقة وليك الهادي المهدي إلى الهدى وتحت لوائه
مگردان اورا عاریت گذاشته و روزی کن ما را رفاقت دوست خود راه یافته راه راست بسوی راه راست و زیر علم او و در زمره او
وفي زمرته شهداء صادقين على بصيرة من دينك إنك على كل شيء قدير واگر این
عمل بر او دشوار باشد باین عمل کند که شیخ مفید و دیگران از حضرت صادق ع روایت
کرده اند که هر که در روز غدیر دو رکعت نماز بکند هر وقت که خواهد و اگر نزدیک بزوال
بکند که در ساعت حضرت رسول ص حضرت امیر المؤمنین ع را در روز غدیر خم برای مردم
بامامت و خلافت نصب کرد بهتر است یعنی هر سوره که خواهد و اگر در رکعت اول انا انزلنا
و در رکعت دوم قل هو الله احد بخواند بهتر در روایت معتبر دیگر وارد شده است بهتر است
پس بسجده رود و صد مرتبه شکرا لله بگوید و چون سر از سجده بردارد این دعا را بخواند
اللهم إني أسألك بأن لك الحمد وحدك لا شريك لك وأنك واحد أحد صمد لم تلد
خدایا بدرستیکه سؤال میکنم ترا باینکه مر تراست حمد و یگانه که نیست شریکی مر ترا و بدرستیکه تو یگانه و یکتای بی نیاز که نزائیده
ولم تولد ولم يكن لك كفوا أحد وأن محمدا عبدك ورسولك صلواتك عليه وآله
و زائیده نشده و نمیباشد مر ترا مانندی هیچکس و اینکه محمد بنده تو و فرستاده تو رحمتهای تو بر او و بر آل او
يا من هو كل يوم في شأن كما كان من شأنك أن تفضلت علي بأن جعلتني من أهل إجابتك
ای آنکه او هر روز در کاریست چنانکه بوده از کار تو اینکه بخشش نمودی بر من باینکه گردانیدی مرا از اهل اجابت خود
وأهل دينك وأهل دعوتك ووفقتني لذلك في مبتدء خلقي منك تفضلا وكرما
و اهل دین خود و اهل خواندن خود و توفیق ده مرا برای این در ابتداء خلق من بفضل خود و بزرگواری
وجودا ثم أردفت الفضل فضلا والجود جودا والكرم كرما رأفة منك ورحمة إلى أن
و جود خود پس از پی در آوردی فضل را فضلی و جود را جودی و نوازش را نوازشی مهربانی از تو و رحمت بسوی آنکه تازه
جددت ذلك العهد لي تجديدا بعد تجديدك خلقي وكنت نسيا منسيا ناسيا ساهيا
کردی آن پیمان را برای من تازه کردن بعد تازه کردن تو خلق مرا و بودم بیقدر و منزلت بی نام و نشان

عنا فلك فاتممت نعمتك بان ذكرتني ذلك ومننت به علي وهديتني له فليكن من شانك
بخبر پس تمام کردی نعمت خودرا باینکه یاد آوردی مرا بآن و انعام کردی بآن بر من و راه نمودی مرا برای پس باید که بوده باشد

يا الهي وسيدي ومولاي ان تتم لي ذلك ولا تسلبنيه حتى تتوفاني على ذلك وانت
کار تو ای خدای من و بزرگ من و آقای من آنکه تمام کنی برای من اینرا و دفع نکنی اینرا تا که بمیرانی مرا بر این و تو از من

عني راض فانك احق المنعمين ان تتم نعمتك علي اللهم سمعنا واطعنا واجبنا داعيك
خوشنود باشی پس بدرستیکه تو سزاوارتر انعام کنندگانی باینکه تمام کنی نعمت خودرا بر من خدایا شنیدیم ما و فرمان بردیم ما و اجابت کردیم خواننده ترا

بمنك فلك الحمد غفرانك ربنا واليك المصير آمنا بالله وحده لا شريك له وبرسوله
بانعام تو پس مر تراست سپاس آمرزش تو پروردگارا و بسوی تو بازگشت گرویدیم بخدای یگانه که نیست شریکی مر اورا و بفرستاده او

محمد صلى الله عليه وآله وصدقنا واجبنا داعي الله واتبعنا الرسول في موالاة
محمد رحمت خدا بر او و آل او و تصدیق نمودیم و اجابت کردیم خواننده خدارا و پیروی کردیم رسول را در دوستی مولای ما

مولانا ومولى المؤمنين علي بن ابيطالب عبد الله واخي رسوله والصديق الاكبر و
و مولای گروندگان پادشاه گروندگان علی بن ابوطالب بنده خدا و برادر فرستاده او و تصدیق کننده بزرگتر و

الحجة على بريته المؤيد به نبيه ودينه الحق المبين علما لدين الله وخازنا لعلمه
حجت بر خلق خود قوت داده بآن پیغمبر خود و دین خود راست و هویدا بجا نشان مر دین خدارا و خزینه دار مر علم او و

وعيبة غيب الله وموضع سر الله وامين الله على خلقه وشاهده في بريته اللهم
صندوق نهانی خدا و جایگاه راز خدا و امین خدا بر خلق خود و گواه او در آفریدگان او خدایا

ربنا اننا سمعنا مناديا ينادي للايمان ان آمنوا بربكم فآمنا ربنا فاغفر لنا
پروردگارا بدرستیکه ما شنیدیم ندا کننده که میخواند مارا بایمان آنکه بگروید به پروردگار شما پس گرویدیم پروردگارا پس بیامرز

ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا وتوفنا مع الابرار ربنا وآتنا ما وعدتنا على رسلك
گناهان مارا و بازدار از ما بدیهای مارا و بمیران مارا با نیکوان پروردگارا و بده مارا آنچه وعده کرده مارا بر فرستادهٔ تو

ولا تخزنا يوم القيمة انك لا تخلف الميعاد فانا ربنا بمنك ولطفك وجودك
و خوار مکن مارا در روز رستخیز بدرستیکه خلاف نمیکنی وعده خودرا بدرستیکه پروردگارا بمهربانی تو و جود تو

اجبنا داعيك واتبعنا الرسول وصدقناه وصدقنا مولى المؤمنين وكفرنا
اجابت کردیم خواننده خودرا و پیروی کردیم پیغمبررا و صاحب خود و براستی ما مولای گروندگان و انکار کردیم

بالجبت والطاغوت فولنا ما تولينا واحشرنا مع ائمتنا فانا بهم مؤمنون موقنون
بجبت و طاغوت پس بگردان مارا آنچه رو کردیم و برانگیزان با پیشوایان ما که با ایشان گروندگانیم یقین کنندگان

ولهم مسلمون آمنا بسرهم وعلانيتهم وشاهدهم وغائبهم وحيهم وميتهم ورضينا
و مر ایشان را گردن نهنده گرویدیم با پنهان ایشان و آشکار ایشان و حاضر و غائب ایشان و زنده ایشان و مرده ایشان و خوشنودیم

بهم ائمة وقادة وسادة وحسبنا بهم بيننا وبين الله دون خلقه لا نبتغي بهم بدلا
بایشان پیشوا و پیشروان و بزرگان و بس اند مارا بایشان میان ما و میان خدا بجز خلق نمی خواهیم بایشان عوضی

ولا نتخذ من دونهم وليجة وبرئنا الى الله من كل من نصب لهم حربا من الجن والانس
و فرا نمیگیریم بجز از ایشان دوستی و بیزاریم بسوی خدا که هر که کرده به ایشان جنگ را از جن و انس

مِنَ الْاَوَّلینَ وَالْاٰخِرینَ وَکَفَرْنا بِالْجِبْتِ وَالطّاغوتِ وَالْاَوْثانِ الْاَرْبَعَةِ وَاَشْیاعِهِمْ
از پیشینیان و پسینان و کفر ورزیدیم بجبت و طاغوت و بتهای چهارگانه و شیعه ایشان
وَاَتْباعِهِمْ وَکُلِّ مَنْ والاهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ مِنْ اَوَّلِ الدَّهْرِ اِلی آخِرِهِ اَللّٰهُمَّ اِنّا نُشْهِدُکَ
و پیروان ایشان و هر که دوست دارد ایشانرا از جن و انس از اول روزگار تا آخر آن خدایا بدرستیکه ما گواهی
اَنّا نَدینُ بِما دانَ بِهِ مُحَمَّدٌ وَآلُ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ وَقَوْلُنا ما قالوا وَدینُنا ما
میدهیم ترا که اعتقاد میکنیم بانچه اعتقاد مودند بان محمد و آل محمد رحمت خدا براو و برایشان و گفتار ما آنچه گفتند و دین ما آنچه
دانوا بِهِ ما قالوا بِهِ قُلْنا وَما دانوا بِهِ دِنّا وَما اَنْکَروا اَنْکَرْنا وَمَنْ والَوْا والَیْنا وَمَنْ
اعتقاد مودند بان آنچه گفتند بان گفتیم و آنچه اعتقاد مودند بان اعتقاد داریم و آنچه انکار مودند انکار کردیم و با دوستان
عادَوْا عادَیْنا وَمَنْ لَعَنوا لَعَنّا وَمَنْ تَبَرَّؤُوا مِنْهُ تَبَرَّأْنا مِنْهُ وَمَنْ تَرَحَّموا عَلَیْهِ تَرَحَّمْنا
دوستیم و با دشمنان دشمنیم و آنکه لعنت کردند لعنت کردیم و آنکه بیزار مودند از او بیزاریم از او و آنکه مهربانی مودند براو مهربانی کردیم
عَلَیْهِ آمَنّا وَسَلَّمْنا وَرَضینا وَاتَّبَعْنا مَوالِیَنا صَلَواتُ اللّٰهِ عَلَیْهِمْ اَللّٰهُمَّ فَتَمِّمْ لَنا
براو گرویدیم و گردن نهادیم و خوشنود شدیم و پیروی کردیم صاحب خود رحمتهای خدا برایشان خدایا پس تمام کن از برای ما
ذٰلِکَ وَلا تَسْلُبْناهُ وَاجْعَلْهُ مُسْتَقِرّاً ثابِتاً عِنْدَنا وَلا تَجْعَلْهُ مُسْتَعاراً وَاَحْیِنا
اینرا و زایل مکن از ما آنرا و بگردان او را برقرار ثابت نزد ما و مگردان او را عاریت گذاشته و زنده دار
ما اَحْیَیْتَنا عَلَیْهِ وَاَمِتْنا اِذا اَمَتَّنا عَلَیْهِ آلُ مُحَمَّدٍ اَئِمَّتُنا فَبِهِمْ نَأْتَمُّ وَاِیّاهُمْ نُوالی وَ
ما را زنده داشتی براو و بمیران ما را میرانیدنی براو آل محمد ند پیشوایان ما پس بایشان اقتدا کنیم و ایشانرا
عَدُوَّهُمْ عَدُوَّ اللّٰهِ نُعادی فَاجْعَلْنا مَعَهُمْ فِی الدُّنْیا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبینَ فَاِنّا بِذٰلِکَ
دوست داریم و دشمن ایشان و دشمن خدارا دشمنیم پس بگردان ما را با ایشان در دنیا و آخرت و از نزدیکان که ما بان خوشنودیم
راضونَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس باز بسجده رود و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه شکراً لله بگوید
ای بخشنده ترین بخشندگان
پس حضرت فرمود که هر که این عمل را بجا آورد ثواب کسی داشته باشد
که در روز غدیر در نزد حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله حاضر شده باشد و با حضرت رسول و حضرت امیر
المؤمنین بر ولایت آنحضرت بیعت کرده باشد و درجه او در بهشت با درجه راستگویان تصدیق
کنندگان باشد که تصدیق خدا و رسول را از روی اخلاص کردند مانند سلمان و ابوذر
و مقداد و مانند کسی باشد که شهید شده باشد با حضرت رسول و امیر المؤمنین و حسن و حسین
صلوات الله علیهم و مانند کسی باشد که در زیر علم حضرت صاحب الامر و در زیر خیمه آنحضرت بوده
باشد از نجیبان و نقیبان و برگزیدگان اصحاب آنحضرت و ابن شیخ مفید اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْاَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ
روایت کرده است که سنتست این دعا را در روز عید غدیر بخوانند
خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا بحق محمد
نَبِیِّکَ وَعَلِیٍّ وَلِیِّکَ وَالشَّأْنِ وَالْقَدْرِ الَّذی خَصَصْتَهُما بِهِ دونَ خَلْقِکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ
پیغمبر تو و علی دوست تو و مرتبه و قدری که مخصوص کردی آندو را بان از سایر خلق تو اینکه رحمت فرستی
وَعَلِیٍّ وَاَنْ تَبْدَاَ بِهِما فی کُلِّ خَیْرٍ عاجِلٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْاَئِمَّةِ الْقادَةِ وَالدُّعاةِ
بر محمد و علی و اینکه ابتدا کنی بایشان در هر نیکی شتابنده خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد پیشوایان کشندگان و دعوت

السادة والنجوم الزاهرة والاعلام الباهرة وساسة العباد واركان البلاد و
کنندگان وستارگان درخشنده ونشانهای روشن وداليان بندگان وركنهای شهرها و

الناقة المرسلة والسفينة الناجية الجارية في اللجج الغامرة اللهم صل على محمد و
ناقه فرستاده شده وكشتی رستگار روان دردریاهای پوشنده خدایا رحمت فرست برمحمد و

آل محمد خزان علمك واركان توحيدك ودعائم دينك ومعادن كرامتك وصفوتك
آل محمد خزانه داران علم تو ورکنهای یگانه تو وستونهای دین تو وقرارگاه نوازش تو وبرگزیده تو

من بريتك وخيرتك من خلقك الاتقياء الانقياء النجباء الابرار والباب المبتلى
از آفریدگان تو وبهترین از خلق تو پرهیزکاران پاکان برگزیدگان نیکان ودرهای امتحان

به الناس من اتاه نجى ومن اباه هوى اللهم صل على محمد وآل محمد اهل الذكر الذين
بآن مردمان هرکه آمد رستگار شد وانکه خواست پست شد خدایا رحمت فرست برمحمد وآل محمد یاران ذکر آنانکه فرمان دادی

امرت بمسئلتهم وذوي القربى الذين امرت بمودتهم وفرضت حقهم وجعلت
بسئوال ایشان وخداوند نزدیکی آنانکه فرمان دادی بدوستی ایشانرا وواجب کردی حق ایشانرا وگردانید

الجنة معاد من اقتص آثارهم اللهم صل على محمد وآل محمد كما امروا بطاعتك ونهوا
بهشت را بازگشت آنکه پیروی کرد نشانهای ایشان خدایا رحمت فرست برمحمد وآل محمد که فرمان دادند بفرمان برداری تو وبا

عن معصيتك ودلوا عبادك على وحدانيتك اللهم اني اسألك بحق محمد نبيك
داشتند از نافرمانی تو وراه نمودند بندگان ترا بریگانگی تو خدایا بدرستیکه من میخواهم ترا بحق محمد پیغمبر تو

ونجيبك وصفوتك وامينك ورسولك الى خلقك وبحق امير المؤمنين ويعسوب
وخشیار کرده وبرگزیده تو وامین تو وفرستاده تو بسوی خلق تو وبحق پادشاه گروندگان بزرگ

الدين وقائد الغر المحجلين الوصي الوفي والصديق الاكبر والفاروق بين الحق
دین وکشنده پیشانی سفیدان وصی وفادار وراستگو وبزرگ تر وجدا افکنده میان حق

والباطل والشاهد لك والدال عليك والصادع بامرك والمجاهد في سبيلك
وباطل وگواهی دهنده مرترا وراه نماینده برتو وظاهرسازنده بفرمان تو وکارزارکننده درراه تو

لم تأخذه فيك لومة لائم ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعلني في هذا اليوم الذي
فرانگرفت اورا درتو سرزنش کننده اینکه رحمت کنی برمحمد وآل محمد واینکه بگردانی مرا دراین روز که

عقدت فيه لوليك العهد في اعناق خلقك واكملت لهم الدين من العارفين بحرمته
بستی درآن برای دوست تو درگردنهای خلق خود وکامل کردی برایشان دین از آشنایان بحرمت او

والمقرين بفضله ومن عتقائك وطلقائك من النار ولا تشمت بي حاسد النعم اللهم
واقرارکننده بفضل او واز آزادکردیدگان ورهاکردیدگان تو از آتش وشاد مکن بمن از رشک برنده نعمت خدایا

فكما جعلته عيدك الاكبر وسميته في السماء يوم العهد المعهود وفي الارض
پس چنانکه گردانیدی اورا عید بزرگ تر ونامیدی اورا در آسمان روز پیمان معهود ودر زمین

يوم الميثاق المأخوذ والجمع المسئول صل على محمد وآل محمد واقرر به عيوننا واجمع به
روز میثاق گرفته شده وجمع اوردن پرسیده شود درود برمحمد وآل محمد وروشن باد دیدهای ما وفراهم کن

شملنا

شملنا ولا تضلنا بعد اذ هدیتنا واجعلنا لانعمك من الشاکرین یا ارحم الراحمین الحمد
بر ایشان و گمراه مکن ما را بعد از راه نمودن ما را و بگردان ما را مر نعمتهای خود از سپاس داران ای رحم کننده ترین رحم کنندگان
لله الذی عرفنا فضل هذا الیوم و بصرنا حرمته و کرمنا به و شرفنا بمعرفته و هدانا
سپاس مر خدایرا که ما را شناسانید فضیلت این روز و بینا گردانید ما را بحرمت او و گرامی داشت ما را بآن و بزرگی کرد ما را بشناختن او
بنوره یا رسول الله یا امیر المؤمنین علیکما و علی عترتکما و علی محبیکما منی افضل
و راه نمود ما را بنور خود ای فرستاده خدا ای پادشاه گروندگان بر شما و بر خویشان شما و بر دوستان شما از من بهترین
السلام ما بقی اللیل و النهار و بکما اتوجه الی الله ربی و ربکما فی نجاح طلبتی
درود مادام که هست شب و روز و بشما رو آوردم بسوی خدا پروردگار من و پروردگار شما در روا شدن
و قضاء حوائجی و تیسیر اموری اللهم انی اسالك بحق محمد و آل محمد ان تصلی علی
مطلب من و روا شدن حاجتم و آسانی کارهایم خدایا بدرستیکه من میخوانم ترا بحق محمد و آل محمد اینکه رحمت فرستی بر
محمد و آل محمد و ان تلعن من جحد حق هذا الیوم و انکر حرمته فصد عن سبیلك
محمد و آل محمد و اینکه لعنت کنی آنکه انکار کرد حق این روز را و انکار نمود حرمت او را پس باز داشت از راه تو
لاطفاء نورك فابی الله الا ان یتم نوره اللهم فرج عن اهل بیت محمد نبیك و اکشف
بجهة فرو نشانیدن نور تو پس نخواست خدا مگر آنکه تمام کند نور خود را خدایا بگشا از اهل بیت محمد پیغمبر تو و زایل کن
عنهم و بهم عن المؤمنین الکربات اللهم املاء الارض بهم عدلا کما ملئت ظلما و
از ایشان و بایشان از گروندگان اندوهها را خدایا پر کن زمین را بایشان از عدل چنانکه پر گردد از ظلم و
جورا و انجز لهم ما وعدتهم انك لا تخلف المیعاد و اگر بعد از این دعا بسجده رود و
جور و روا کن مر ایشان را آنچه وعده کرده ایشان را بدرستیکه تو خلاف نمیکنی وعده را صد مرتبه شکرا و صد مرتبه الحمد
لله بگوید و صد مرتبه الحمد لله علی اکمال الدین و اتمام النعمة و رضی الرب الکریم والحمد لله
یا آنچه تواند بگوید سپاس مر خدایرا بر کامل گردن دین و تمام کردن نعمت و خوشنودی پروردگار بزرگ و سپاس
رب العالمین والصلوة علی خیر خلقه محمد و عترته الطاهرین بهتر خواهد بود چنانکه
مر خدای پروردگار جهانیان و درود بر بهترین خلق او محمد و خویشان او که پاکیزه اند سید ابن باقی و کفعمی روایت

کرده اند اما شیخ مفید ره این زیادتی را نقل نکرده است **فصل پنجم** در فضیلت و اعمال روز مباهله است تا آخر ماه و در تعیین روز مباهله میان علما خلافست و اشهر و اقوی آنستکه روز بیست و چهارم است و بعضی بیست و پنجم و بعضی بیست و هفتم و بعضی بیست و یکم نیز گفته اند و اگر در هر یك از اینها اعمال مستحب العمل آورند بهتر است و الحال مشهور است بیست و چهارم است و سبب فضیلت روز مباهله آنستکه چون حضرت رسول ص رسولان فرستاد بسوی نصارای نجران که اعظم ترسایان عرب بودند و ایشان بکتب خود رجوع کردند و اوصاف حضرت رسالت ص را در کتب جمیع انبیا مشاهده کردند حب دنیا بر اکثر علمای ایشان غالب شد و ایمان نیاوردند و هفتاد نفر از علما و عظمای خود را فرستادند که صفاتی که در کتب سابقه برای حضرت دیده اند مشاهده نمایند و بمدینه داخل شدند و صفات را موافق یافتند و حضرت رسول ص حجتهای شافی بر ایشان تمام کرد و باز بعضی

از ایشان بسبب حب ریاست و اغراض باطله مضایقه کردند در ایمان آوردن و حق تعالی
این آیه کریمه را فرستاد فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا
وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى
الْكَاذِبِينَ یعنی پس هر که با تو مجادله کند در امر عیسی بعد از آنچه آمده است بسوی تو از علم
و برهان و الزام کردی بر ایشان و قبول نکردند پس بگو ای محمد بیائید بخوانیم پسران خود را و پسران
شما را و زنان خود را و زنان شما را و جانهای خود را و جانهای شما را یعنی آنهائیکه بمنزله جان ما اند
و آنهائیکه بمنزله جان شما اند پس تضرع کنیم و دعا کنیم پس بگردانیم لعنت خدا را و دوری از رحمت
خدا بر آنها که دروغ گویند از ما و شما پس حضرت رسول عبائی بر دوش مبارک گرفت و حضرت امیر المؤمنین
و فاطمه و حسن و حسین را در زیر عبا داخل کرد و گفت پروردگارا هر پیغمبر را اهل بیتی بوده است که
مخصوص ترین خلق بوده اند باو خداوندا اینها اهل بیت منند پس از ایشان شک بر طرف کن و شک
و گناه را و پاک کن ایشان را پاک کردنی پس جبرئیل نازل شد و این آیه کریمه را در شان ایشان آورد انما
یرید الله لیذهب عنکم الرجس اهل البیت ویطهرکم تطهیرا یعنی جز این نیست که اراده دارد حق تعالی
که زایل گرداند از شما اهل بیت بدی و شک را و پاک گرداند شما را از گناهان پاک گردانیدنی پس حضرت
رسول و علی و فاطمه و حسن و حسین صلوات الله علیهم را با خود بیرون بردند از مدینه برای مباهله و چون
نصاری حقیت آنحضرت را دانسته بودند و بعد از آنکه دیدند آنحضرت با آن بزرگواران در مقام مباهله
آثار نزول عذاب در زمین و آسمان ظاهر شد و عالم بزرگ ایشان گفت بخدا سوگند که من روی چند
می بینم که اگر دعا کنند که کوهی از جای کنده شود کنده خواهد شد پس جرات نکردند بر مباهله و
استدعای مسالمه و مصالحه کردند و قبول کردند که هر سال جزیه بدهند و حضرت ایشان را نفرین
نکرد و بامر الهی بر ایشان جزیه قرار داد و حضرت فرمود بخدا سوگند که هلاک و عذاب مشرف شد بر اهل
نجران و اگر مباهله میکردند هر آینه همه این جماعت میمون و خوک میشدند و این وادی بر ایشان آتش میشد
و سرایت میکرد به نجران و همه ترسایان نجران میسوختند و پیش از آنکه سال تمام شود جمیع نصاری
میمردند و یک نصرانی بر روی زمین زنده نمیماند و باین سبب چند امر بر عالمیان ظاهر شد
اول حقیت آنحضرت زیرا که اگر اعتماد بر حقیت خود نمیداشت خود را و عزیزترین اهل خود را در معرض
مباهله بدر نمیآورد و دیگر آنجماعت اگر حقیت آنحضرت بر ایشان ظاهر نشده بود مباهله میکردند و
بذلت و خواری جزیه را بر خود قرار نمیدادند دویم آنکه ظاهر شد که آل عبا بزرگوارترین خلق
بودند که ایشان را آنحضرت در دعا با خود شریک گردانید سیم آنکه ایشان عزیزترین خلق بودند
نزد آنحضرت که برای اظهار حقیت خود ایشان را در معرض نفرین بدر آورد زیرا که بسیار است که آدمی
خود را بمهالک می افکند اما اعزه عیال خود را راضی نمیشود که در معرض خطر درآورد چنانچه صاحب
کشاف و غیر او از متعصبان سنیان اعتراف باین نموده اند چهارم آنکه حسن و حسین ع فرزند حقیقی آن
حضرتند و رتبه ایشان از سایر صحابه بیشتر بوده است نزد خدا و رسول با آن صغر سن پنجم آنکه

حضرت فاطمه ع بهترین زنان بوده و از زوجات و سایر قرابات با آنحضرت اخص و اقرب بوده و منزلت
او نزد حق تعالی از همه بیشتر شد انکه باتفاق عامه و خاصه حضرت امیر المؤمنین در مباهله داخل
بود و داخل ابناء و نساء نیست پس باید داخل انفسنا باشد و حقیقت را اینجا اراده نمیتوان بود زیرا
که اتحاد دو نفس محالست پس مراد انست که اختصاص آنحضرت بحضرت رسالت در کمالات و صفات
بمرتبهٔ بود که بمنزلهٔ جان و نفس آنحضرت بود پس هر کمالی که در حضرت رسول ص بود باید که در آنحضرت
باشد بغیر از پیغمبری پس باید که افضل باشد از جمیع صحابه و جمیع پیغمبران بغیر آنحضرت و باید که
مخصوص ترین خلق باشد با آنحضرت و اعز خلق باشد نزد او و روایات مفصله این قصهٔ شریفه و فواید
که از ان مستفاد میشود که در کتاب حیوة القلوب ذکر کرده ام و این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد و از
جملهٔ اموریکه در روز بیست و چهارم واقع شده و موجب مزید فضل این روز گردیده انستکه در این روز
حضرت امیر المؤمنین ع در رکوع نماز انگشتر خود را بسائل بخشید و این ایهٔ کریمه نازل شد و امامت
آنحضرت بر اصحاب بصیرت هویدا گردید انما ولیکم الله و رسوله والذین امنوا الذین یقیمون
الصلوة و یؤتون الزکوة و هم راکعون یعنی نیست ولی بامر شما و مالک اختیار شما مگر خدا و رسول
او و انها که ایمان اورده اند و نماز را برپا میدارند و چنانچه باید بجا میاورند و زکوة میدهند
در رکوع و این ایه نص صریحست بر امامت آنحضرت چنانچه در سایر کتب ذکر کرده ام و در این روز غسل
سنتست و زیارت حضرت امیر المؤمنین ع را در این روز ذکر کرده اند و خواندن زیارت جامعه مناسب است
و روزهٔ این روز مستحبست و تاسی بمولای خود امیر المؤمنین کردن در تصدق فقرا و ارباب حاجات
بانچه مقدور و میسر باشد مطلوبست و اعمال این روز مبارک بسیار است اوّل شیخ طوسی ره از حضرت
صادق ع روایت کرده است که در این روز پیش از زوال بنیم ساعت دو رکعت نماز بکنند برای شکر نعمت
مباهله و در هر رکعت بعد از حمد هر یک از سورهٔ قل هو الله و ایة الکرسی تا هم فیها خالدون و سورهٔ انا
انزلناه را ده مرتبه بخوانند که این نماز را بعمل اورد نزد خدا برابر است با صد هزار حج و صد هزار عمره و
هر حاجتی که از حاجتهای دنیا و اخرت از حق تعالی سؤال کند البته برآورده شود هر چند عظیم باشد انتهی و این نماز
همان نماز است که در اعمال روز عید غدیر مذکور شد عمل دویم از اعمال این روز دعائیست که شیخ طوسی
و سید بن طاوس قدس الله روحهما بسندهای معتبر از حضرت صادق ع روایت کرده اند و آنحضرت از پدر
بزرگوار خود امام محمد باقر ع روایت کرده است که آنحضرت فرمود که اگر گویم در این دعا اسم اعظم حق
تعالی هست هر اینه راست گفته ام و اگر مردم بدانند که این دعا در اجابت چگونه تاثیر مینماید البته بهر نحو
که مقدور باشد سعی مینمایند در تحصیل ان هر چند باید که قتال کنند و مرا هر حاجت که عارض
میشود این دعا را میخوانم و بعد از ان حاجت خود را میطلبم و البته مستجاب میگردد و این دعائیست
که در وقتیکه ایهٔ مباهله نازل شد جبرئیل از جانب خداوند جلیل بر حضرت سید رسل ص نازل شد این
دعا را اورد و گفت برای مباهله بیرون رو و وصی خود علی بن ابیطالب و سیدة النساء فاطمهٔ زهرا و دو
نور دیده و فرزند پسندیدهٔ خود حسن و حسین ع را با خود ببر و این دعا را بخوان و با ترسایان مباهله

کن و بر ایشان نفرین کن پس حضرت امام جعفر صادق ع گفت که هر گاه این دعا را خواهند جهد و
سعی کنند در دعا و تضرع و این دعا را شفیع خود گردانند در حاجتها و از کسیکه اهلش نباشند از سفیهان
و منافقان پنهان دارند و بایشان تعلیم منمایند که از علمهای مخزون است و هر کس قابل این گوهر
گرانمایه نیست اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ بَهائِکَ بِاَبْهاهُ وَکُلُّ بَهائِکَ بَهِیٌّ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِبَهائِکَ
و دعا اینست
خدایا بدرستیکه من سؤال میکنم ترا از نیکوترین بنیکوئی آن و همه نیکوئی تو نیکوست خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا بنیکوئی تو
کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ جَلالِکَ بِاَجَلِّهِ وَکُلُّ جَلالِکَ جَلیلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِجَلالِکَ
همه آن خدایا بدرستیکه من میخوانم ترا از بزرگواری تو ببزرگوارترین آن و همه بزرگی تو بزرگوارست خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا ببزرگواری تو
کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ جَمالِکَ بِاَجْمَلِهِ وَکُلُّ جَمالِکَ جَمیلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِجَمالِکَ
همه آن خدایا بدرستیکه من میخوانم ترا از بزرگواری تو ببزرگوارتران و همه بزرگی تو بزرگوارست خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم ترا به نیکوئی تو
کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَدْعُوکَ کَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی کَما وَعَدْتَنی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ عَظَمَتِکَ
همه آن خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا چنانکه فرمودی مرا پس بپذیر برای من آنچه وعده کردی مرا خدایا بدرستیکه سؤال میکنم ترا از بزرگواری تو
بِاَعْظَمِها وَکُلُّ عَظَمَتِکَ عَظیمَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِعَظَمَتِکَ کُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ
به بزرگتران و همه بزرگی تو بزرگست خدایا بدرستیکه من میخوانم ترا ببزرگواری تو همه آن خدایا بدرستیکه من میخوانم ترا
مِنْ نُورِکَ بِاَنْوَرِهِ وَکُلُّ نُورِکَ نَیِّرٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِنُورِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ
از روشنائی تو بروشنائی آن و همه روشنی تو روشنست خدایا بدرستیکه من میخوانم ترا بروشنی تو و همه آن خدایا بدرستیکه من میخوانم ترا
مِنْ رَحْمَتِکَ بِاَوْسَعِها وَکُلُّ رَحْمَتِکَ واسِعَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِرَحْمَتِکَ کُلِّها
از رحمت تو بفراگیرنده‌تر آن و همه رحمت تو فراگیرنده است خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا برحمت تو همه آن
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَدْعُوکَ کَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی کَما وَعَدْتَنی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ کَمالِکَ
خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا چنانکه فرمودی مرا پس بپذیر برای من چنانکه وعده کردی مرا خدایا بدرستیکه من میخوانم ترا از کمال تو
بِاَکْمَلِهِ وَکُلُّ کَمالِکَ کامِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِکَمالِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ
بکاملتران و همه کمال تو کامل است خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا بکمال تو همه آن خدایا بدرستیکه من میخوانم ترا
مِنْ کَلِماتِکَ بِاَتَمِّها وَکُلُّ کَلِماتِکَ تامَّةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِکَلِماتِکَ کُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی
از کلمات تو بتمامتران و همه کلمات تو تام است خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا بکلمات تو همه آن خداوندا بدرستیکه
اَسْئَلُکَ مِنْ اَسْمائِکَ بِاَکْبَرِها وَکُلُّ اَسْمائِکَ کَبیرَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاَسْمائِکَ کُلِّها
من میخوانم ترا از نامهای تو ببزرگتران و همه نامهای تو بزرگست خدایا بدرستیکه من میخوانم ترا بنامهای تو همه آن
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَدْعُوکَ کَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی کَما وَعَدْتَنی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ عِزَّتِکَ
خدایا بدرستیکه من میخوانم ترا چنانکه فرمودی مرا پس بپذیر برای من چنانکه وعده کردی مرا خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا از عزت تو
بِاَعَزِّها وَکُلُّ عِزَّتِکَ عَزیزَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِعِزَّتِکَ کُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ
بعزت آن و همه عزت تو عزیزست خدایا بدرستیکه من میخوانم ترا بعزت تو همه آن خدایا بدرستیکه من میخوانم ترا بخواهشت
مَشِیَّتِکَ بِاَمْضاها وَکُلُّ مَشِیَّتِکَ ماضِیَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِمَشِیَّتِکَ کُلِّها اَللّٰهُمَّ
تو تمام آن بگذرنده‌تر آنها و همه خواست تو گذرنده است خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا بخواهشت تو تمام آن خدا

انی اسألک بقدرتک التی استطلت بها علی کل شیء وکل قدرتک مستطیلة اللهم
من میخواهم ترا بتوانائی تو که استیلا دادی بآن بر هر چیزی و همه قدرت تو مستولیست خدایا
انی اسألک بقدرتک کلها اللهم انی ادعوک کما امرتنی فاستجب لی کما وعدتنی اللهم
بدرستیکه من میخواهم ترا بقدرت تو همه آن خدایا بدرستیکه میخوانم ترا چنانکه فرمودی مرا پس بپذیر چنانکه وعده کردی مرا خدایا
انی اسألک من علمک بانفذه وکل علمک نافذ اللهم انی اسألک بعلمک کله
بدرستیکه من میخواهم ترا از علم تو بروانتر آن و همه علم تو روانست خدایا بدرستیکه من میخواهم ترا بعلم تو همه آن
اللهم انی اسألک من قولک بارضاه وکل قولک رضی اللهم انی اسألک بقولک کله
خداوندا بدرستیکه من میخواهم ترا بگفتار تو پسندیده‌تر آن و همه گفتار تو پسندیده است خدایا بدرستیکه من میخواهم ترا بگفتار تو همه آن
اللهم انی اسألک من مسائلک باحبها الیک وکل مسائلک الیک حبیبة اللهم
خداوندا بدرستیکه من میخواهم ترا از سؤالهای تو بسوی دوست‌تر آن و همه سؤالهای بسوی دوست است خدایا
انی اسألک بمسائلک کلها اللهم انی ادعوک کما امرتنی فاستجب لی کما وعدتنی
بدرستیکه من میخواهم ترا بسؤالهای تو همه آن خدایا بدرستیکه من میخوانم ترا چنانکه امر کردی مرا پس بپذیر مرا چنانکه وعده کردی مرا
اللهم انی اسألک من شرفک باشرفه وکل شرفک شریف اللهم انی اسألک بشرفک
خدایا بدرستیکه من میخواهم ترا به بزرگواری تو از بزرگتر و همه بزرگواری تو بزرگوارست خدایا بدرستیکه من میخواهم ترا ببزرگواری تو
کله اللهم انی اسألک من سلطانک بادومه وکل سلطانک دائم اللهم انی اسألک
همه آن خدایا بدرستیکه من میخواهم ترا از غلبه تو به پیوسته‌تر آن و همه غلبه تو پیوسته است خداوندا بدرستیکه میخواهم ترا
بسلطانک کله اللهم انی اسألک من ملکک بافخره وکل ملکک فاخر اللهم انی
بغلبه تو همه آن خدایا بدرستیکه سؤال میکنم ترا از پادشاهی تو به بزرگ‌تر آن و همه پادشاهی تو بزرگست خدایا بدرستیکه
اسألک بملکک کله اللهم انی ادعوک کما امرتنی فاستجب لی کما وعدتنی اللهم انی
من میخواهم ترا بپادشاهی تو همه آن خدایا بدرستیکه میخواهم ترا چنانکه فرمودیم پس بپذیر برای من چنانکه وعده کردی مرا خدایا بدرستیکه
اسألک من علائک باعلاه وکل علائک عال اللهم انی اسألک بعلائک کله اللهم
من میخواهم ترا از بلندی آن تو به بلندتر آن و همه بلندی تو بلندست خدایا بدرستیکه من میخواهم ترا به بلندی تو همه آن خدایا
انی اسألک من آیاتک باعجبها وکل آیاتک عجیبة اللهم انی اسألک بآیاتک کلها
بدرستیکه میخواهم ترا از نشانهای تو بشگفت‌تر آن و همه نشانهای تو بشگفت است خدایا بدرستیکه من میخواهم ترا بنشانهای تو همه آن
اللهم انی اسألک من منک باقدمه وکل منک قدیم اللهم انی اسألک بمنک کله
خدایا بدرستیکه میخواهم ترا از انعام تو بدیرینه‌تر آن و همه انعام تو دیرینه است خدایا بدرستیکه میخواهم ترا بانعام تو همه آن
اللهم انی ادعوک کما امرتنی فاستجب لی کما وعدتنی اللهم وانی اسألک بما انت فیه من
خدایا بدرستیکه میخوانم ترا چنانکه امر کردی مرا پس بپذیر مرا چنانچه وعده دادی مرا خداوندا بدرستیکه من میخواهم ترا چنانچه تو در آنی
الشئون والجبروت اللهم وانی اسألک بکل شأن وکل جبروت اللهم وانی اسألک
از کارها و بزرگواری خدایا بدرستیکه من میخواهم ترا بهر کاری و همه بزرگواری خداوندا بدرستیکه من میخواهم ترا
بما تجیبنی به حین اسألک یا الله یا لا اله الا انت اسألک ببهاء لا اله الا انت
بآنچه اجابت کنی بآن هنگامیکه میخواهم ترا ای خدا ای آنکه نیست خدائی مگر تو میخواهم ترا به بهای لا اله الا انت

یا لا اله الا انت اسألك بجلال لا اله الا انت یا لا اله الا انت اسألك بلا اله الا
ای آنکه نیست خدائی مگر تو میخواهم ترا ببزرگواری لا اله الا انت ای آنکه نیست خدائی مگر تو میخواهم ترا بحق لا اله الا

انت اللهم انی ادعوك كما امرتنی فاستجب لی كما وعدتنی اللهم انی اسئلك من رزقك
انت خدایا بدرستیکه میخوانم ترا چنانکه فرمودی مرا پس بپذیر برای من چنانکه وعده کردی مرا خدایا بدرستیکه میخوانم ترا از روزی تو

باعمه وكل رزقك عام اللهم انی اسألك برزقك كله اللهم انی اسألك من عطائك
بعام تر آن وهمه روزی تو عام است خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا بروزی تو وهمه آن خدایا بدرستیکه میخوانم ترا از عطای تو

باهنئه وكل عطائك هنیء اللهم انی اسئلك بعطائك كله اللهم انی اسئلك من
بگواراتر آن وهمه عطای تو گوارا است خدایا بدرستیکه میخوانم ترا بعطای تو همه آن خدایا بدرستیکه میخوانم ترا از

خیرك باعجله وكل خیرك عاجل اللهم انی اسئلك بخیرك كله اللهم انی اسئلك
بهترین تو بشتابنده تر آن وهمه نیکی تو شتابنده است خدایا بدرستیکه من میخوانم ترا بنیکی تو همه آن. خدایا بدرستیکه من میخوانم ترا

من فضلك بافضله وكل فضلك فاضل اللهم انی اسئلك بفضلك كله اللهم
از زیادتی تو بزیاده تر آن وهمه زیادتی تو زیاده است خدایا بدرستیکه من میخوانم ترا بزیادتی تو همه آن خدایا

انی ادعوك كما امرتنی فاستجب لی كما وعدتنی اللهم صل علی محمد وآل محمد وابعثنی
بدرستیکه من میخوانم ترا چنانکه فرمودیمرا پس بپذیر برای من چنانکه وعده کردیمرا خدایا رحمت فرست بر محمد وآل محمد وبرانگیز مرا

علی الایمان بك والتصدیق برسولك علیه وآله السلام والولایة لعلی بن ابیطالب
برگرویدن تو وباور دارنده بسوی پیغمبر تو براو وآل او درود ودوستی برعلی پسر ابیطالب

والبراءة من عدوه والائتمام بالائمة من آل محمد علیهم السلام فانی قد رضیت
وبیزاری از دشمن وپیروی نمودن پیشوایان از آل محمد برایشان درود پس بدرستیکه من خوشنودم

بذلك یا رب اللهم صل علی محمد عبدك ورسولك فی الاولین وصل علی محمد وآل
باین ای پروردگارم خدایا رحمت فرست بر محمد بنده تو وفرستاده تو درپیشینیان ورحمت فرست بر محمد وآل

محمد فی الآخرین وصل علی محمد وآله فی الملاء الاعلی وصل علی محمد وآله فی المرسلین
محمد درپسینیان ورحمت فرست بر محمد وآل او در زمره بزرگان ورحمت فرست بر محمد وآل او در زمره پیغمبران

اللهم اعط محمدا الوسیلة والشرف والفضیلة والدرجة الكبیرة اللهم صل
خداوندا بخش محمد را بوسیله وبزرگواری وزیادتی ومرتبه بزرگ تر خداوندا رحمت

علی محمد وآل محمد وقنعنی بما رزقتنی وبارك لی فیما اعطیتنی واحفظنی فی غیبتی وفی
فرست بر محمد وآل محمد وقانع کن مرا بآنچه روزی کردی مرا وبرکت ده مرا در آنچه عطا کردی مرا وحفظ کن مرا در پنهانی من

كل غائب هو لی اللهم صل علی محمد وآل محمد واسألك خیر الخیر رضوانك والجنة و
ودر هر پنهانی که او برای من خدایا رحمت فرست بر محمد وآل محمد ومیخوانم ترا بهترین بهتر خوشنودی تو وبهشت را و

اعوذ بك من شر الشر سخطك والنار اللهم صل علی محمد وآل محمد واحفظنی من كل
پناه میبرم بتو از گزند هرگزندی خشم تو ودوزخ خدایا رحمت فرست بر محمد وآل محمد ونگاهدار مرا از هر گردهی

مصیبة ومن كل بلیة ومن كل عقوبة ومن كل فتنة ومن كل بلاء ومن كل شر ومن كل
زشتی واز هر بلیه واز هر عقوبتی واز هر فتنه واز هر بلائی واز هر گزندی واز هر

مکروه ومن کل آفة نزلت او تنزل من السماء الی الارض فی هذه الساعة وفی کل ساعة
هر زشتی واز هر آفتی که فرود آمده یا میاید از آسمان بسوی زمین در این ساعت ودر هر ساعت

وفی هذه اللیلة وفی هذا الیوم وفی هذا الشهر وفی هذه السنة اللهم صل علی محمد
ودر این شب ودر این روز ودر این ماه ودر این سال خدایا رحمت فرست بر محمد

وآل محمد واقسم لی من کل سرور ومن کل بهجة ومن کل استقامة ومن کل فرج ومن کل عافیة
وآل محمد وقسمت ده مرا از هر شادی واز هر کشایشی واز هر راستی واز هر کشایشی واز هر عافیتی

ومن کل سلامة ومن کل کرامة ومن کل رزق واسع حلال طیب ومن کل نعمة ومن
واز هر سلامتی واز هر کرامتی واز هر روزی فراخی حلال پاکیزه واز هر نعمتی واز

کل سعة نزلت او تنزل من السماء الی الارض فی هذه الساعة وفی هذه اللیلة وفی
هر کشایشی که فرود آمده یا فرود آید از آسمان بسوی زمین در این ساعت ودر این شب ودر

هذا الیوم وفی هذا الشهر وفی هذه السنة اللهم ان کانت ذنوبی قد اخلقت وجهی
این روز ودر این ماه ودر این سال خداوندا اگر باشد گناهان من که کهنه کرده روی

عندک وحالت بینی وبینک وغیرت حالی عندک فانی اسئلک بنور وجهک
مرا نزد تو وحایل باشد میان من ومیان تو وتغییر داده حال مرا نزد تو پس بدرستیکه من میخواهم ترا بنور ذات تو

الذی لا یطفأ وبوجه محمد حبیبک المصطفی وبوجه ولیک علی المرتضی وبحق اولیائک
که فرونشانیده نشود وبجاه او محمد دوست تو برگزیده وبجاه دوست تو علی پسندیده وبحق دوستان تو

الذین انتجبتهم ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تغفر لی ما مضی من ذنوبی وان تعصمنی
آنانکه برگزیدی ایشانرا اینکه رحمت فرستی بر محمد وآل محمد واینکه بیامرزی مرا آنچه گذشته از گناهان من واینکه نگاهداری مرا

فیما بقی من عمری واعوذ بک اللهم ان اعود فی شیء من معاصیک ابدا ما ابقیتنی حتی
در آنچه باقی مانده از عمر من وپناه میبرم بتو خداوندا اگر باز گردم در چیزی از نافرمانیهای تو همیشه تا آنکه باقی داری مرا تا

تتوفانی وانا لک مطیع وانت عنی راض وان تختم لی عملی باحسنه وتجعل لی ثوابه الجنة
بگیری جان مرا ومن باشم ترا فرمانبر وتو از من خوشنود واینکه ختم کنی برای من کردار مرا به نیکوترین آن وبگردانی برای من ثواب آنرا

وان تفعل بی ما انت اهله یا اهل التقوی ویا اهل المغفرة صل علی محمد وآل محمد و
بهشت وبکنی با من آنچه تو سزاواری ای سزاوار پرهیزکاری ای سزاوار آمرزش رحمت فرست بر محمد وآل محمد و

ارحمنی برحمتک یا ارحم الراحمین وبعد از ان هر حاجت که داری از حق تعالی طلب کن که انشا
ورحم کن مرا برحمت تو ای بخشنده ترین بخشندگان براورده است مؤلف گوید که خواندن این دعا در روز

مباهله انسبست وشیخ طوسی نیز در این روز روایت کرده است واز روایت مذکور معلوم میشود
که در همه وقت میتوان خواندن ودر دعا اختلافی هست میان روایات آنچه در اینجا ذکر شده است
موافق روایت شیخ است وروایت دیگر را با ترجمه در رساله دیگر ایراد نموده ام وشبیه باین دعا
در سحرهای ماه مبارک رمضان وروزهای آن نیز وارد شده است با فضیلت بسیار واعظم
این دعاها اسم اعظم است انسکه شیخ طوسی ودیگران بسند معتبر از حضرت موسی جعفر روایت کرده اند

که روز مباهله روز بیست و چهارم ماه ذی الحجه است و در این روز اگر خواهی از نماز بکن و دو
دو رکعت نماز که بکنی بعد از آن هفتاد مرتبه استغفر الله ربی و اتوب الیه بگو پس میبایستی بموضع
سجود خود نظر میکنی و این دعا را میخوانی و باید که با غسل باشی و بروایت دیگر فرمود که روز
بیست و چهارم روز مباهله است و باید که این روز را روزه بداری برای شکر چون نعمت بر این
نعمت عظمی و غسل بکن و پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش و با آنچه توانی از بوی خوش خود را
خوشبو کن و باید که با آرام دل و آرام تن باشی و اگر در یکی از مشاهد مشرفه باشی نزد آن ضریح
مقدس حاضر شوی و الا بجای خلوتی برو و یا بر کوه بلندی برائی یا بصحرائی بروی و باید که از منزل
خود بیرون برود و غسل کند و طاهرترین جامهای خود را بپوشد و چون بمحل دعا خواندن داخل شود
دو رکعت نماز بکند با آداب و شرایط و بعد از سلام هفتاد مرتبه استغفار کند بعد از آن بایستد و
بجانب آسمان نظر کند و این دعا را بخواند و بعد از آن فرمود که پس الحمد لله رب العالمین الحمد
هر دعائی که خواهی بکن باز دو رکعت نماز بکن و دعا کن و دعا این است — سپاس مر خدایرا پروردگار جهانیان سپاس

لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ
مر خدایرا پدید آورنده آسمانها و زمین سپاس مر خدایرا که مراو راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین هویدا شد سپاس

الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
مر خدایرا که آفرید آسمانها و زمین را و گردانید تاریکیها و روشنی را پس آنانکه نگرویدند به پروردگار

يَعْدِلُونَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي عَرَّفَنِي مَا كُنْتُ بِهِ جَاهِلًا وَلَوْلَا تَعْرِيفُهُ إِيَّايَ لَكُنْتُ هَالِكًا
خود میل کننده درود مر خدایرا که شناسانید مرا آنچه بودم بآن نادان و اگر نبود شناسانیدن او مرا هر آینه بودم هلاک

إِذْ قَالَ وَقَوْلُهُ الْحَقُّ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ فَبَيَّنَ لِيَ الْقَرَابَةَ
که گفت و گفته او راست است بگو ای محمد نمیخواهم شما را بر او هیچ مزدی مگر دوستی در باره ایشان پس آشکار نمود بر این خویشان را

وَقَالَ سُبْحَانَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا
و گفت پاکست او جز این نیست که میخواهد خدا ببرد از شما گناهانرا ای خاندان رسالت و پاک کند شما را پاک کردنی

فَبَيَّنَ لِي أَهْلَ الْبَيْتِ بَعْدَ الْقَرَابَةِ ثُمَّ قَالَ تَعَالَىٰ مُبَيِّنًا عَنِ الصَّادِقِينَ الَّذِينَ أَمَرَنَا
پس آشکار کرد بر این خانواده پیغمبر بعد از خویشان پس گفت خدا بزرگ و برترست از راستگویان آنانکه امر کرد ما را

بِالْكَوْنِ مَعَهُمْ وَالرَّدِّ إِلَيْهِمْ بِقَوْلِهِ سُبْحَانَهُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُونُوا مَعَ
ببودن با ایشان و رد کردن با ایشان بگفتار او پاکست او ای آنانکه پرستیدید بترسید از عذاب خدا و باشید با

الصَّادِقِينَ فَأَوْضَحَ عَنْهُمْ وَأَبَانَ عَنْ صِفَتِهِمْ بِقَوْلِهِ جَلَّ ثَنَاؤُهُ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا
راستگویان پس ظاهر نمود بر ایشان و کشف کرد از صفت ایشان بگفتار خود بزرگ است ثنای او پس بگو بیائید بخوانیم ما

وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللّٰهِ عَلَى
پسران خود و شما پسران و ما زنان خود و شما زنان خود و ما نفسهای خود و شما نفسهای خود پس زاری نمائیم پس میگردانیم لعنت خدا را

الْكَاذِبِينَ فَلَكَ الشُّكْرُ يَا رَبِّ وَلَكَ الْمَنُّ حَيْثُ هَدَيْتَنِي وَأَرْشَدْتَنِي حَتَّىٰ لَمْ يَخْفَ عَلَيَّ
بر دروغ پس مر تراست شکر ای پروردگار و مر تراست انعام آنجا که راه نمود مرا و راه نمود مرا تا آنکه پنهان نماند بر من

الاهل والبيت والقرابة فعرفني نساءهم واولادهم ورجالهم اللهم اني اتقرب اليك
اهل و خانواده من و خویشان پس شناسا ساز مرا زنانشان و فرزندانشان و مردانشان خداوندا بدرستیکه من نزدیک

بذلك المقام الذي لا يكون اعظم منه فضلا للمؤمنين ولا اكثر رحمة لهم بتعريفك
جویم بسوی تو باین منزلتی که نباشد بزرگ تر از او افزونیرا برای گروندگان و نه بیشتر رحمتی مرایشانرا بمرتبه تو

اياهم شانه وابانتك فضل اهله الذين بهم ادحضت باطل اعدائك وثبت بهم قواعد
اورا کار او و آشکار نمودترا بهتر خاندان او آنانکه ناچیز کرده بحجت باطل دشمنان خودرا و ثابت بایشان

دينك ولولا هذا المقام المحمود الذي انقذتنا به ودللتنا على اتباع المحقين
اساس دین خودرا و اگر نبود اینمقام ستوده که رهانید مارا باو و راه نمود مارا بر وسیله که بر حقند یقین

من اهل بيت نبيك الصادقين عنك الذين عصمتهم من لغو المقال ومدانس الافعال
از خاندان پیغمبر تو راستگویان از تو آنانکه نگاهداشت ایشانرا از قول باطل و چرکینهای کردارها

لخصم اهل الاسلام وظهرت كلمة اهل الالحاد وفعل اولي العناد فلك الحمد ولك
که غلبه شدی از اهل اسلام و آشکار شد سخن او آنانکه از حق برگشتند و کردار خداوندان ستیزه پس مرتراست ستایش

المن ولك الشكر على نعمائك واياديك اللهم فصل على محمد وال محمد الذين افترضت
و منت است انعام و مرتراست شکر بر نعمتهای و همه نعمتهای تو خدایا پس رحمت فرست بر محمد و آل محمد آنانکه واجب ساختی

علينا طاعتهم وعقدت في رقابنا ولايتهم واكرمتنا بمعرفتهم وشرفتنا باتباع
برما فرمانشان و بست درگردنهای ما دوستی ایشانرا و گرامیداشت مارا بمعرفتشان و بلند مرتبه شدیم پ

آثارهم وثبتنا بالقول الثابت الذي عرفوناه فاعنا على الاخذ بما بصرتناه وجز
پیروان آثارشان و ثابت دار مارا بگفتار ثابت که شناساندند او را پس مدد کن مارا بر گرفتن بانچه نمودند مارا و پاداش

محمدا عنا افضل الجزاء بما نصح لخلقك وبذل وسعه في ابلاغ رسالاتك واخطر
ده محمدرا از ما بهتر پاداشی بانچه مقابل پند داشت مرخلق ترا و بخشیده طاقت خودرا در رسانیدن پیغامهای تو

بنفسه في اقامة دينك وعلى اخيه ووصيه والهادي من بعده الى دينه والمقيم
و بهلاکت انداخت خودرا در بپا داشتن دین تو و بر برادر او و وصی او و راه نمای از بعد او بسوی دین او و بر پا

سنته علي امير المؤمنين صلوات الله عليه وصل على الائمة من ابنائه الصادقين
دارنده طریقه او علی پادشاه گروندگان رحمتهای خدا براو و رحمت بر پیشوایان از فرزندان او راستگویان آنانکه

الذين وصلت طاعتهم بطاعتك وادخلنا بشفاعتهم دار الكرامة يا ارحم الراحمين
پیوستی فرمانبرداری ایشانرا بفرمانبرداری خود و در آور مارا بشفاعت خود در سرای گرامی ای بخشنده ترین بخشندگان

اللهم هؤلاء اصحاب الكساء والعباء يوم المباهلة اللهم اجعلهم شفعاءنا واسالك
خدایا ایشانند یاران رداء و عبا روز مباهله خداوندا بگردان شفیعان ما و میخواهم از تو

بحق ذلك المقام المحمود واليوم المشهود ان تغفر لي وتتوب علي انك انت التواب الرحيم
بحق اینمقام ستوده و امروز گواهی داده شده آنکه بیامرز مرا و بازگشت بر من بدرستیکه تو بغایت مهربان

اللهم اني اشهد ان ارواحهم وطينتهم واحدة وهي الشجرة التي طاب اصلها وفرعها
خدایا بدرستیکه من گواهی میدهم بروح ایشان و سرشت ایشان پس یگیت و طینت ایشان که پاکست ریشه آن و ساق آن

واغصانها واوراقها اللهم ارحمنا بحقهم واجرنا من مواقف الخزي في الدنيا والآخرة
وسبزی آن وبرگهای آن خدایا رحم کن مارا بحق ایشان وپناه ده مارا از جایگاه خواری در دنیا وآخرت

بولايتهم واوردنا موارد الامن من اهوال يوم القيمة بحبهم واقرارنا بفضلهم و
بدوستی ایشان ووارد ساز مارا در جایگاه امن از دهشتهای روز رستخیز بدوستی ایشان واقرار ما بفضل ایشان و

اتباعنا آثارهم واهتدائنا بهديهم واعتقادنا ما عرفوناه من توحيدك ووقوفنا
پیروی ما نشانهای ایشانرا وراهنمائی یافتن براه نمای ایشان وباور کردن آنکه شناسیدند مارا از یکتائی او وواقف شدن

عليه من تعظيم شأنك وتقديس اسمائك وشكر آلائك ونفي الصفات ان تحلك
بر آن از بزرگ شمردن کار تو وپاکی نامهای تو وشکر نعمتهای تو وسلب کردن صفات تو که خاص شود ترا

والعلم ان يحيط بك والوهم ان يقع عليك فانك اقمتهم حججا على خلقك ودلائل على
ودانش که فرا گیرد تو ووهم اینکه واقع شود بر تو پس بدرستیکه تو بپا داشتی ایشانرا بر خلق خود ودلالت کنندگان

توحيدك وهداة تنبه على امرك وتهدي الى دينك وتوضح ما اشكل على عبادك
بر یکتائی تو وراه نماینده آگاه بر کار تو وراه نمای بسوی دین تو وآشکار کننده آنچه سخت شده بر بندگان تو

وبابا للمعجزات التي يعجز عنها غيرك وبها تبين حجتك وتدعو الى تعظيم السفير بينك
ودرگاه برای معجزها که عاجزند از آنها برای غیر تو وبآنها ظاهر شود حجت تو ومیخوانید به تعظیم سفیر میان تو

وبين خلقك وانت المتفضل عليهم حيث قربتهم من ملكوتك واختصصتهم بسرك
ومیان خلق وتوئی بخشنده برایشان آنجا که نزدیک کنی ایشانرا از پادشاهی تو واختصاص ایشان براز

واصطفيتهم لوحيك واورثتهم غوامض تاويله رحمة بخلقك ولطفا بعبادك وحنانا
خود وبرگزیدی ایشانرا برای پیغام تو ومیراث دادی ایشانرا مشکلات تفسیر کتاب خود بخشش بر خلق خود ومهربانی به بندگان خود

على بريتك وعلما بما تنطوي عليه ضمائر امنائك وما يكون من شأن صفوتك و
ورحم کردن بر خلق خود ودانائی بآنچه در نوردیده براو دلهای امانت داران تو وآنچه باشد از کار برگزیدگان تو و

طهرتهم في منشاهم ومبتداهم وحرستهم من نفث النافث اليهم واريتهم برهانا على من عرض
پاک کردی ایشانرا در آفرینش وهنگام بدیه آمدنشان ونگاهبانی ایشان از دمیدن هر دمنده بسوی ایشان ونمایاندی حجتی بر آفرینش

بسوء لهم فاستجابوا لامرك وشغلوا انفسهم بطاعتك وملؤا اجزاءهم من ذكرك وعمروا
بناخوشی ایشان پس اجابت کردند مر امر ترا ومشغول کرده نفس خود را بطاعت تو وپر کردند اجزاء خودرا از یاد خود وبیاد

قلوبهم بتعظيم امرك وجزؤا اوقاتهم فيما يرضيك واخلوا دخائلهم من معاريض الخطرات
کردند دلهای خودرا بتعظیم فرمان تو وگردند اوقات خودرا در آنچه خوشنودی تو وخالی نمودن باطن خودرا از پوشیدن اندیشها

الشاغلة عنك فجعلت قلوبهم مكامن لارادتك وعقولهم مناصب لامرك ونهيك والسنتهم
بازدارنده از تو پس گردانید دلهای ایشانرا نگهبان برای خواهش خود وخردهای خود قرار امر خود ونهی خود وزبانشان

تراجمة لسنتك ثم اكرمتهم بنورك حتى فضلتهم من بين اهل زمانهم والاقربين اليهم فخصصتهم
بیان کننده مر شریعت خود گرامی داشتی ایشانرا بنور خود تا آنکه زیادتی دادی ایشانرا میان اهل زمانشان ونزدیکان بایشان

بوحيك وانزلت اليهم كتابك وامرتنا بالتمسك بهم والرد اليهم والاستنباط منهم اللهم
پس مخصوص شدند ایشان به پیغام تو وفرستادی ایشانرا کتاب خود وامر کردی ما را چنگ زدن بایشان وبرگردانیدن ایشان وگرفتند از ایشان

فَاِنّا قَدْ تَمَسَّكْنا بِكِتابِكَ وَبِعِتْرَةِ نَبِيِّكَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِمُ الَّذينَ اَقَمْتَهُمْ لَنا دَليلاً وَعَلَماً
خداوندا بدرستیکه ما چنگ زدیم بکتاب تو و بخویشان پیغمبر رحمتهای تو بر ایشان آنانکه بپا داشتیشان برای ما دلیل و نشانه و امر کردی

وَاَمَرْتَنا بِاتِّباعِهِمْ اَللّٰهُمَّ فَاِنّا قَدْ تَمَسَّكْنا بِهِمْ فَارْزُقْنا شَفاعَتَهُمْ حينَ يَقُولُ الْخائِبُونَ
ما را به پیروی ایشان خداوندا بدرستیکه ما چنگ در زدیم بایشان پس روزی کن ما را شفاعت ایشان که میگویند ناامیدان

فَما لَنا مِنْ شافِعينَ وَلا صَديقٍ حَميمٍ وَاجْعَلْنا مِنَ الصّادِقينَ الْمُصَدِّقينَ لَهُمُ الْمُنْتَظِرينَ لِاَيّامِهِمُ
پس نیست ما را هیچ شفاعت کننده و نه دوست نزدیک و بگردان ما را از زمره گویان تصدیق کننده مر ایشان را چشم دارنده مر روزه

النّاظِرينَ اِلى شَفاعَتِهِمْ وَلا تُضِلَّنا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنا وَهَبْ لَنا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهّابُ
دولت ایشانرا در در خواست ایشان و گمراه مکن ما را بعد از آنکه راه نمودی ما را و ببخش ما را از نزد خود بخششی بدرستیکه تو بخشنده

آمينَ رَبَّ الْعالَمينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَعَلى اَخيهِ وَصِنْوِهِ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَقِبْلَةِ
بپذیر ای پروردگار جهانیان خدایا رحمت فرست بر محمد پیغمبر تو و بر برادرش و برگزیده پادشاه گرویدگان و قبله

الْعارِفينَ وَعَلَمِ الْمُهْتَدينَ وَثانِي الْخَمْسَةِ الْمَيامينَ الَّذينَ فَخَرَ بِهِمُ الرُّوحُ الْاَمينُ وَ
شناسان و نشانه راه یافتگان و دوی پنج تن امرکننده آنانکه نازید بایشان روح الامین و

باهَلَ اللّٰهُ تَعالى بِهِمُ الْمُباهِلينَ فَقالَ وَهُوَ اَصْدَقُ الْقائِلينَ فَمَنْ حاجَّكَ فيهِ مِنْ بَعْدِ
مباهله نمود بایشان خدایتعالی بایشان مباهله کنندگان پس گفت و او راستگوتر گویندگان است پس هر که مخاصمه کنند در او پس

ما جاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعالَوْا نَدْعُ اَبْناءَنا وَاَبْناءَكُمْ وَنِساءَنا وَنِساءَكُمْ وَاَنْفُسَنا وَ
از آنکه آمد ترا از دانش پس بگو بیایید بخوانیم ما پسران خود را و شما پسران خود را و ما زنان خود را و شما زنان خود را و نفسهای

اَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللّٰهِ عَلَى الْكاذِبينَ ذٰلِكَ الْاِمامِ الْمَخْصُوصِ بِمُؤاخاتِهِ يَوْمَ
خود را و شما نفسهای خود را پس زاری کنیم پس بگردانیم لعنت خدا را بر دروغ گویان او است امامیکه مخصوص شده ببرادری او در روز

الْاِخاءِ وَالْمُؤْثِرِ بِالْقُوتِ بَعْدَ ضُرِّ الطَّوى وَمَنْ شَكَرَ اللّٰهُ سَعْيَهُ في هَلْ اَتى وَمَنْ شَهِدَ بِفَضْلِهِ
برادری و بطعام ضروری خود از گرسنگی و آنکه ستوده خدا را کوشش او در هل اتی و آنکه گواهی داده بفضل

مُعادُوهُ وَاَقَرَّ بِمَناقِبِهِ جاحِدُوهُ مَوْلَى الْاَنامِ وَمُكَسِّرِ الْاَصْنامِ وَمَنْ لَمْ تَاْخُذْهُ فِي اللّٰهِ
دشمنان او و اقرار کرده بفضایل او انکار کننده او مالک جمیع مردم و شکننده بتان و آنکه فرا نگرفت او را در راه خدا

لَوْمَةُ لائِمٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ما طَلَعَتْ شَمْسُ النَّهارِ وَاَوْرَقَ الْاَشْجارُ وَعَلَى النُّجُومِ
سرزنش سرزنش کننده رحمت خدا بر او و آل او مادام که طلوع کند آفتاب روز و برگ آورد درختان و بر ستارگان

الْمُشْرِقاتِ مِنْ عِتْرَتِهِ وَالْحُجَجِ الْواضِحاتِ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ واين دعا بحسب سند و متن اصح ادعيه است
درخشان از عترت او و حجت روشن از فرزندان او ودیگر از ایام متبرکه روز بیست و پنجم

ومشهور آنستکه در این روز سوره کریمه هل اتی در شان حضرت امیر المؤمنین و فاطمه زهرا
و امام حسن و امام حسین ع نازل شده بسبب آنکه حسن و حسین بیمار شدند و حضرت سید رسل بعیادت
ایشان رفت و امر فرمود که حضرت امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین نذر کردند که اگر خدا ایشانرا
عافیت دهد سه روز روزه بگیرند و چون خدا عافیت کرامت فرمود آن چهار بزرگوار با فضه خادمه ایشان
روزه گرفتند و نداشتند چیزیکه بآن افطار نمایند پس حضرت امیر قدری پشم از شمعون یهودی گرفت
با سه صاع جو که حضرت فاطمه هر روز ثلث از آن بریسد و یکصاع از آن جو را نزد خود بردارد پس در روز

اول فاطمه ع قدر ثلث آن پشم را گرفت و رشت و ببهای آن صاعی از جو برداشت و آرد کرد و پنج گرده
نان پخت و چون حضرت امیر با حضرت رسول نماز شام کرد و بخانه برگشت و حضرت فاطمه پنج گرده نان را
حاضر کرد و خواستند افطار نمایند مسکینی بر در خانه ندا کرد که السلام علیکم یا اهل بیت محمد من
مسکینم از مساکین مسلمانان مرا طعام دهید تا خدا شما را از مائدهای بهشت طعام دهد پس حضرت
امیر ابتدا کرد و فرمود که من نان خود را میدهم و سایر اهل بیت با فضه با آنحضرت موافقت کردند و نانهای
خود را بسایل دادند و بآب افطار کردند و روز دیگر روزه داشتند باز حضرت فاطمه ع بهر رشتن
ثلث دیگر از پشم یکصاع دیگر را از جو برداشت و آرد کرد و پنج گرده دیگر نان پخت و چون خواستند افطار کنند
سائلی بر در خانه آمد و صدا زد که السلام علیکم ای اهل بیت محمد من یتیمی ام از اولاد مهاجرین و پدرم
در روز عقبه شهید شده است مرا طعام دهید تا خدا شما را از خوانهای بهشت طعام دهد پس حضرت
امیر مؤمنان اول نان خود را داد و بعد از او فاطمهٔ زهرا و بعد از او دو گوشوارهٔ عرش خدا و بعد از ایشان
فضهٔ سعادتمند همگی نانهای خود را بیتیم دادند و بآب افطار نمودند و در روز سیم روزه داشتند
و باز حضرت سیدة النساء در روز سیم بقیهٔ پشم را رشت و بقیهٔ جو را گرفت و در آسیا خرد کرد و باز پنج
گردهٔ نان پخت و چون حضرت امیر کبیر از نماز برگشت حضرت فاطمه طعام را حاضر ساخت که افطار نمایند ناگاه
اسیری از اسیران کافران ندا کرد که السلام علیکم یا اهل بیت محمد ما را اسیر میکنید و می بندید و طعام
نمیدهید بخوریم پس بخوشنهای سابق همهٔ گردهای نان را بسائل دادند و بآب خالی افطار نمودند و چون
صبح شد حق تعالی سورهٔ کریمهٔ هل اتی را در شان ایشان فرستاد و در این سوره اشاره باین قصه نموده که یوفون
بالنذر ویخافون یوما کان شره مستطیرا ویطعمون الطعام علی حبه مسکینا ویتیما واسیرا انما نطعمکم
لوجه الله لا نرید منکم جزاء ولا شکورا انا نخاف من ربنا یوما عبوسا قمطریرا یعنی وفا میکنند
بنذر و میترسند از روزی که شر آن اکثر خلق را فرا گرفته است و میخورانند طعام را با خواهش و محبت
آن یا از برای محض محبت خدا بمسکین و یتیم و اسیر و میگویند یعنی در دل خود و نیت ایشان اینست که اطعام
میدهیم شما را مگر از برای رضای خدا نمیخواهیم از شما نه جزا و پاداشی را و نه شکر و ثنا بدرستیکه ما میترسیم از روز
قیامت که در نهایت شدت و هولست و چون در روز چهارم که بیست و پنجم ماه ذی الحجه بود سورهٔ هل اتی
در مدح ایشان نازل شد حضرت رسول بخانهٔ اهل بیت آمد و ایشان را بان شدت گرسنگی و احوالات
غریب مشاهده نمود گریست و فرمود که این چه حالتست که در شما مشاهده مینمایم و امام حسن و امام حسین را
دید که از نقاهت بیماری و از گرسنگی شکم مبارکش بر پشت چسبیده بود و چشمهایش فرو رفته بود و چون از
نماز فارغ شد حق تعالی خوانی از بهشت برای فاطمه ع فرستاد که در آن کاسه بود و گوشت و ثرید که در میان آن
بود که میجوشید و بوی بهتر از بوی مشک از آن ساطع بود پس حضرت فاطمه آن خوان را نزد حضرت رسول آورد
حضرت فرمود که ای فاطمه این از کجا آورده گفت از جانب خدا آمده است خدا هر که را خواهد روزی میدهد
بیحساب حضرت فرمود الحمد لله که از دنیا نرفتم تا در اهل بیت خود شبیه مریم مادر عیسی را دیدم پس از آن تناول
نمودند و تا هفت روز از آن میخوردند و آخر نمیشد و حضرت صادق ع فرمود که آن کاسه نزد ما است و حضرت

الامر را ظاهر خواهد کرد و طعام بهشت از آن تناول خواهد نمود و سنیان نیز این روایت را از قول طائفه
بطرق بسیار نقل کرده‌اند و تفصیل این قصه را در سایر کتب ذکر کرده‌ام پس مناسبست که شیعیان اهل بیت
در این ایام تاسی نمایند بموالی خود در تصدق کردن بر مساکین و یتیمان و سعی نمایند در اطعام ایشان و شیخ
مفید ره گفته است که مستحبست که این روز را روزه بدارند برای شکر نزول سورهٔ هل اتی در شان آل عبا
و ایضاً مناسبست غسل زیارت و زیارت ائمه علیهم السلام و زیارت جامعه را خواندن در این روز و مناسب است
و چون بعضی از علما این روز را روز مباهله میدانند دعاهای مباهله را در این روز خواندن خوبست و روز
بیست و ششم بنا بر مشهور عمر علیه اللعنه را خنجر بر شکمش زده‌اند و باین سبب نهایت برکت دارد و در روز
بیست و هفتم مروان که آخر خلفای بنی امیه است بجهنم واصل شد و دولت ملعونه بنی امیه لعنهم الله برطرف
شد پس در این روز شکر این نعمت را باید کرد و بعضی گفته‌اند که حضرت امام علی النقی (ع) در این روز متولد شد
و در روز بیست و نهم بنا بر مشهور عمر باسفل درک منتقل شده است و باین سبب فضیلت عظیم دارد و در روز
آخر ذی الحجه که آخر سال عربیست روایت کرده‌اند که سنتست که دو رکعت نماز بجا آورند و در هر رکعت
یکمرتبه سورهٔ حمد و ده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد و ده اَللّٰهُمَّ ما عَمِلْتُ فی هٰذِهِ السَّنَةِ مِنْ عَمَلٍ نَهَیْتَنی
بار خدایا آنچه کردم در این سال از کردار که نهی کردی
مرتبه آیة الکرسی بخوانند و بعد از سلام این دعا را بخوانند
عَنْهُ وَلَمْ تَرْضَهُ وَنَسیتُهُ وَلَمْ تَنْسَهُ وَدَعَوْتَنی اِلَی التَّوْبَةِ بَعْدَ اجْتِرائی عَلَیْکَ اَللّٰهُمَّ
مرا از آن و نپسندیدی و فراموش کردم آن را و فراموش نکردی آن را و خواندی مرا بسوی بازگشت بعد از دلیری بر تو خدایا
فَاِنّی اَسْتَغْفِرُکَ مِنْهُ فَاغْفِرْ لی وَما عَمِلْتُ مِنْ عَمَلٍ یُقَرِّبُنی اِلَیْکَ فَاقْبَلْهُ مِنّی وَلا تَقْطَعْ
پس بدرستیکه آمرزش میخواهم ترا از آن پس بیامرز مرا و آنچه کردم از عملی که نزدیک کند مرا بسوی تو پس بپذیر آن را از من و مبر
رَجائی مِنْکَ یا کَریمُ
امید مرا از خودای بزرگوار

باب ششم در بیان اعمال ماه محرم است و در آن سه فصل است فصل اول

در اعمال دهه اول ماه محرم مستحب است از حضرت امام رضا (ع) منقولست که حضرت رسول (ص)
در روز اول محرم دو رکعت نماز میکردند و چون از نماز فارغ میشدند دست بدعا برمیداشتند و این
دعا را سه مرتبه اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاِلٰهُ الْقَدیمُ وَهٰذِهِ سَنَةٌ جَدیدَةٌ فَاَسْئَلُکَ فیهَا الْعِصْمَةَ
میخواندند بار خدایا توئی خدای دیرینه و این سال نوست پس میخواهم ترا در آن نگاهداشتن
مِنَ الشَّیْطانِ وَالْقُوَّةَ عَلی هٰذِهِ النَّفْسِ الْاَمّارَةِ بِالسُّوءِ وَالْاِشْتِغالَ بِما یُقَرِّبُنی
از شیطان و توانائی بر این نفس بسیار امرکننده بکار زشت و مشغول گردانیدن بآنچه
اِلَیْکَ یا کَریمُ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ یا عِمادَ مَنْ لا عِمادَ لَهُ یا ذَخیرَةَ مَنْ لا ذَخیرَةَ لَهُ
نزدیک کند مرا بسوی تو ای کریم ای بزرگ بزرگواران ای تکیه‌گاه کسیکه نیست اعتمادی مراورا ای پناه کسیکه نیست پناهی
یا حِرْزَ مَنْ لا حِرْزَ لَهُ یا غِیاثَ مَنْ لا غِیاثَ لَهُ یا سَنَدَ مَنْ لا سَنَدَ لَهُ یا کَنْزَ مَنْ لا کَنْزَ
مراورا ای ذخیره کسیکه نیست ذخیره مراورا ای دادرس کسیکه نیست دادرس مراورا ای تکیه‌گاه کسیکه نیست تکیه‌گاه مراورا ای دفینه کسیکه
لَهُ یا حَسَنَ الْبَلاءِ یا عَظیمَ الرَّجاءِ یا عِزَّ الضُّعَفاءِ یا مُنْقِذَ الْغَرْقی یا مُنْجِیَ الْهَلْکی یا مُنْعِمُ
نیست دفینه مراورا ای نیکو نعمت ای بزرگ امید ای غالب ناتوانان ای رهاننده غرق شدگان ای خلاصی دهنده هالکان

یا مُجمِلُ یا مُفضِلُ یا مُحسِنُ اَنتَ الّذی سَجَدَ لکَ سَوادُ اللّیلِ و نورُ النّهارِ وضوءُ القمرِ وشُعاعُ
ای نعمت ای نیکو کار ای بخشنده ای احسان نماینده توئی که فروتنی کرد مر ترا سیاهی شب و روشنی روز و روشنائی ماه و تیغه

الشّمسِ ودَوِیُّ الماءِ وحفیفُ الشّجرِ یا اللهُ لاشریکَ لکَ اللّهمَّ اجعلنا خیراً ممّا یظنّونَ
آفتاب و صدای آب و آواز درخت ای خدائیکه نیست شریک مر ترا بار خدایا بگردان ما را بهتر از آنچه گمان میبرند

واغفر لنا ما لا یعلمونَ ولا تؤاخذنا بما یقولونَ حسبیَ اللهُ لا الهَ الّا هوَ علیهِ توکّلتُ
و بیامرز ما را آنچه نمیدانند و نگیر ما را بآنچه میگویند کافیست مرا خدا نیست خدائی مگر او بر او اعتماد کردم

وهوَ ربُّ العرشِ العظیمِ آمنّا بهِ کلٌّ من عندِ ربّنا وما یذّکّرُ الّا اولوا الالبابِ ربّنا
و او پروردگار عرش بزرگست گرویدیم باو همه نزد پروردگار ما و پند نمی گیرند مگر صاحبان خرد ها پروردگارا

لا تُزِغ قلوبَنا بعدَ اذ هدیتَنا وهَب لنا من لدنکَ رحمةً انّکَ انتَ الوهّابُ و چون
میچان دلهای ما را بعد از آنکه راه نمودی ما را و ببخش ما را از نزد خود رحمتی بدرستیکه توئی بخشنده حضرت

سیّد الشّهداء در دهم این ماه بسعادت شهادت فائز گردیده و در اکثر این دهه محزون و غمگین بودند و احباء و حشم با ایشان میبر شهید باید که شیعیان ایشان در مجموع این ده روز بلوازم تعزیت آنحضرت قیام نمایند و محزون و اندوهناک باشند و اخبار و احادیثی که مشتمل بر ذکر مصائب ایشان باشد بخوانند و بعضی علماء گفته اند که ترک بعضی از لذات بکنند و از حضرت امام رضا ع منقولست که ماه محرّم ماهی بود که کافران در این ماه جنگ کردن را حرام میدانستند و منافقان این امّت در این ماه حلال دانستند و هتک حرمت ما کردند و زنان و فرزندان ما را اسیر کردند و آتش در خیمه های ما زدند و اموال و اسباب ما را غارت کردند و حرمت حضرت رسالت پناه را در حق ما رعایت نکردند بدرستیکه مصیبت حضرت امام حسین ع چشمهای ما را مجروح گردانید و آب دیده های ما را جاری ساخت و عزیز ما را ذلیل گردانید و واقعهٔ کربلا کرب و بلا برای ما مهیّا کرد تا روز قیامت پس باید بر مصیبت آنحضرت گریه کنندگان بگریند بدرستیکه گریه بر آنحضرت گناهان بزرگ را برطرف میکند پس فرمود که پدرم امام موسی چون ماه محرّم داخل میشد در مجموع دههٔ اوّل ماه و چون روز دهم میشد روز مصیبت و گریه و اندوه او بود و میگفت امروز روز شهادت امام حسین ع است و در حدیث دیگر فرمود که چون جدّ حسین شهید شد آسمانها خون و خاک سرخ بارید اگر بر آنحضرت نقد گریه کنی که آب از دیده بر روی تو جاری گردد حق تعالی جمیع گناهان کوچک و بزرگ ترا بیامرزد پس فرمود که اگر خواهی که چون بمیری و هیچ گناه بر تو نباشد زیارت کن حضرت امام حسین ع را و اگر خواهی که در غرفهای بهشت با حضرت رسول ص باشی و اواسی لعنت کن قاتلان حسین ع را و اگر خواهی ثواب شهیدان کربلا داشته باشی هر وقت که مصیبت آنحضرت بیاد آوری بگو یا لیتنی کنت معهم فافوز فوزا عظیما یعنی ایکاشکی میبودم با ایشان پس رستگاری مییافتم رستگاری بزرگ و اگر خواهی که در درجات عالیهٔ بهشت با ما باشی از برای اندوه ما اندوهناک باشی و از برای شادی ما شاد باشی و بدانکه روزهٔ روز اوّل محرّم سنّت است و از حضرت امام رضا ع منقولست که در روز اوّل محرّم حضرت زکریا دعا کرد و از خدا فرزند طلبید و حق تعالی دعاء او مستجاب گردانید چنانکه دعا زکریا را مستجاب کرد و شیخ مفید ره گفته

که روز بیستم محرم روز مبارکیست در این روز حضرت یوسف از چاه بیرون آمد هر که این روز را روزه دارد
حق تعالی کارهای صعب او را آسان گرداند و غمهای او را زایل گرداند و بهتر آنست که روز نهم و دهم را روزه
ندارد زیرا که بنی امیه این دو روز را برای برکت و شماتت بر قتل آنحضرت روزه میداشته اند و احادیث
بسیار در فضیلت این دو روز و روزهٔ آنها بر حضرت رسول ص بسته اند و از طریق اهل بیت ع احادیث
بسیار در مذمت روزهٔ این دو روز خصوصا روز عاشورا وارد شده است و ایضا بنی امیه علیهم اللعنة
از برای برکت آذوقهٔ سال را در روز عاشورا در خانه ذخیره میکرده اند لهذا از حضرت امام رضا ع منقول است
که هر که ترک کند سعی در حوائج خود را در روز عاشورا و پی کاری نرود حق تعالی حوائج دنیا و آخرت او را
برآورد و هر که روز عاشورا روز مصیبت و اندوه و گریهٔ او باشد حق تعالی روز قیامت را روز فرح و سرور
و شادی او گرداند و دیده اش در بهشت بما روشن گردد و هر که روز عاشورا را روز برکت نامد و از برای
منزل خود در این روز چیزی ذخیره کند خدا آن ذخیره را بر او مبارک نگرداند و در روز قیامت با یزید و عبید الله بن
زیاد و عمر بن سعد علیهم اللعنة محشور گرداند پس باید که آدمی در روز عاشورا مشغول کاری از کارهای
دنیا نگردد و مشغول گریه و نوحه و مصیبت باشد و امر کند اهل خانهٔ خود را که تعزیهٔ آنحضرت بدارند و
مشغول ماتم باشند چنانکه در ماتم عزیزترین اولاد و اقارب خود میباشند و در آن روز امساک از خوردن
و آشامیدن کند بی آنکه قصد روزه کند و در آخر روز بعد از عصر افطار کند اگر چه بشربتی آب باشد و روزهٔ
تمام ندارد مگر آنکه در خصوص آن روز روزهٔ واجبی داشته باشد که بنذر یا مثل آن بر او واجب شده باشد
که آن روز را روزه باید بگیرد و در آن روز آذوقه در خانه ذخیره نکند و نخندد و مشغول لهو و لعب نگردد
و هزار مرتبه بر قاتلان آنحضرت لعنت کند و بگوید اللهم العن قتلة الحسين و در روایتی وارد شده است
از حضرت صادق ع که هر که در روز عاشورا هزار مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخواند خداوند رحمن نظر
رحمت بسوی او کند و هر که خدا نظر رحمت بسوی او کند هرگز او را عذاب نکند و در شب عاشورا نیز باید
که احیا کند بگریه و اندوه و حزن برای تاسی بحضرت امام حسین ع و اصحاب او که در آن شب در صحرای کربلا در میان
سی هزار نفر از کافران بیحیا تا صباح احیا کردند و عبادت و تهیهٔ سعادت شهادت میکردند فضل در
روز زیارت مشهور آنحضرتست در روز عاشورا و فضیلت زیارت آنحضرت در شب و روز عاشورا بسند معتبر
از حضرت صادق ع منقولست که هر که در شب عاشورا نزد قبر شریف آنحضرت باشد و آنحضرت را زیارت کند در روز
قیامت محشور گردد بخون خود آلوده و بهیئت شهدای کربلا در میان ایشان محشور گردد و هر که در شب و روز
عاشورا زیارت کند آنحضرت را چنان باشد که در پیش روی آنحضرت شهید شده باشد و بسند صحیح از آن
حضرت منقولست که هر که حضرت امام حسین ع را در روز عاشورا زیارت کند بهشت او را واجب گردد و اما
زیارت مشهور آنحضرت شیخ طوسی و ابن قولویه و غیر ایشان روایت کرده اند از سیف بن عمیره و صالح بن عقبه
و هر دو از محمد بن اسمعیل و علقمه بن محمد حضرمی و هر دو از مالک جهنی که حضرت امام محمد باقر ع فرمود که هر که
زیارت کند حضرت امام حسین ع را در روز دهم محرم یا نزد قبر آنحضرت گریان شود ملاقات کند خدا را در روز
قیامت با ثواب دو هزار هزار حج و دو هزار هزار عمره و دو هزار هزار جهاد که هر یک با رسول خدا و ائمهٔ طاهرین

بقیه اعمال

علیهم السلام کرده باشد مالک گفت فدای تو شوم چه ثوابست برای کسیکه در شهرها دور باشد و ممکن نباشد او را رفتن بسوی قبر آنحضرت فرمود که چون روز عاشورا در آید بیرون رود بسوی صحرا یا بالا رود بر بام بلندی در خانه خود و اشاره کند بسوی قبر آنحضرت بسلام و جهد کند در نفرین بر قاتلان آنحضرت و بعد از آن دو رکعت نماز بکند و بکند این کار را در اول روز پیش از پیشین پس ندبه و گریه و نوحه کند بر حسین ع و امر کند هر که را که در خانه او است و از او تقیه نکند بگریه کردن بر آنحضرت و در خانه خود مصیبتی برپا دارد باظهار جزع بر آنحضرت و ملاقات کنند بعضی از ایشان بعضی را در خانهای خود بگریه کردن و تعزیت گویند بعضی از ایشان بعضی را بمصیبت آنحضرت پس من ضامنم بر خدا که هر که این کارها را بکند حق تعالی جمیع این ثوابها را باو عطا فرماید مالک گفت تو ضامنی و کفیلی از برای ایشان باین ثواب فرمود بلی پرسید که چگونه یکدیگر را تعزیت بگویند فرمود که میگویند عظم الله اجورنا و اجورکم بمصابنا بالحسین علیه السلام وجعلنا و ایاکم من الطالبین بثاره مع ولیه الامام المهدی من آل محمد علیهم السلام و اگر بتوانی در آن روز از برای هیچ کار از خانه بیرون مرو که آن روز نحسی است که حاجت هیچ مؤمنی در آن روز برآورده نمی شود و اگر برآورده شود برای او مبارک نیست و در آن خیری و رشدی نیست و ذخیره مکن از برای منزل خود چیزی که هر که ذخیره کند از برای او مبارک نیست آنچه ذخیره کرده است و اهلش که از برای ایشان ذخیره کرده است مبارک نخواهد بود از برای او پس کسیکه چنین کند از برای او نوشته شود ثواب هزار هزار حج و هزار هزار عمره و هزار هزار جهاد که همه را با رسول خدا کرده باشد و از برای او خواهد بود ثواب مصیبت هر پیغمبری و رسولی و صدیقی و شهیدی که مرده باشد یا کشته شده باشد از وقتیکه خدا دنیا را خلق کرده است تا روز قیامت علقمة بن محمد گفت که من گفتم بحضرت امام محمد باقر ع که تعلیم نما بمن دعائی که بخوانم در این روز هرگاه خواهم آنحضرت را زیارت نکنم بخوانم فرمود که ای علقمه هرگاه بکنی این دو رکعت را بعد از آنکه اشاره کرده باشی بجانب آنحضرت بسلام و گفته باشی بعد از اشاره و نماز این قول را که مذکور خواهد شد پس دعا کرده خواهی بود بدعائیکه ملائکه میخوانند در وقتیکه زیارت آنحضرت میکنند و مینویسد خدا برای تو بآن زیارت هزار هزار حسنه و محو میکند از تو هزار هزار گناه و بلند میکند از برای تو در بهشت هزار هزار درجه و خواهی بود از آنها که شهید شده باشند با حسین علیه السلام تا آنکه شریک شوی با ایشان در درجات ایشان و شناخته نشوی مگر از آنها که با آنحضرت شهید شده باشند و نوشته شود برای تو ثواب هر پیغمبری و رسولی و ثواب زیارت هر که زیارت آنحضرت را کرده است از روزیکه شهید شده است میگوئی

ای
السَّلامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَابْنَ سَيِّدِ

درود بر تو ای ابا عبدالله درود بر تو ای پسر فرستاده خدا درود بر تو ای پسر امیر مؤمنان و پسر بزرگ

الْوَصِيِّينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللهِ

اوصیا درود بر تو ای پسر فاطمه بزرگ زنان جهانیان درود بر تو ای شهید راه خدا

وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ السَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ عَلَيْكُمْ

و پسر شهید راه خدا و خونخواه او درود بر تو و بر روحهای که فرود آمدند بدرگاه تو بر شما از من

مِنّي جَميعاً سَلامُ اللهِ اَبَداً ما بَقيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ يا اَبا عَبْدِ اللهِ لَقَدْ عَظُمَتِ
از من بجمیع درود خدا دوام که باقیم من و باقیست شب و روز ای ابا عبدالله بتحقیق
الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتِ الْمُصيبَةُ بِكَ عَلَيْنا وَعَلى جَميعِ اَهْلِ الاِسْلامِ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ
بزرگ شده تعزیه و بزرگ شده مصیبت بتو بر ما و بر همه اهل اسلام و بزرگ و عظیم
مُصيبَتُكَ فِي السَّماواتِ عَلى جَميعِ اَهْلِ السَّماواتِ فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ اَساسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ
گشته مصیبت تو در آسمانها بر همه اهل آسمانها پس لعنت کند خدا گروهی را که بنا نهادند بنیاد ظلم
عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقامِكُمْ وَاَزالَتْكُمْ عَنْ مَراتِبِكُمُ الَّتي رَتَّبَكُمُ اللهُ
و جور بر شما خانواده پیغمبر لعنت کند خدا گروهی را که زایل کردند از جایگاه شما و رفع کردند شما را از مرتبهایتان که مرتبه داده خدا
فيها وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكُمْ وَلَعَنَ اللهُ الْمُمَهِّدينَ لَهُمْ بِالتَّمْكينِ مِنْ قِتالِكُمْ بَرِئْتُ اِلَى اللهِ وَاِلَيْكُمْ
در آن و لعنت کند خدا گروهی را که کشتند شما و لعنت کند خدا آنانکه تمهید کردند برایشان گروند از کشتن شما بیزارم بسوی خدا و بسوی شما
مِنْهُمْ وَمِنْ اَشْياعِهِمْ وَاَتْباعِهِمْ وَاَوْلِيائِهِمْ يا اَبا عَبْدِ اللهِ اِنّي سِلْمٌ لِمَنْ سالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ
از ایشان و از تابع ایشان و پیروانشان و دوستانشان ای اباعبدالله بدرستیکه من صلحم مر آنرا که صلحست با شما و جنگم
حارَبَكُمْ اِلى يَوْمِ الْقِيامَةِ وَلَعَنَ اللهُ آلَ زِيادٍ وَآلَ مَرْوانَ وَلَعَنَ اللهُ بَني اُمَيَّةَ قاطِبَةً وَلَعَنَ
مر آنکه جنگست با شما بسوی روز رستخیز و لعنت کند خدا آل زیاد را و آل مروان را و لعنت کند بنی امیه را همگی و لعنت
اللهُ ابْنَ مَرْجانَةَ وَلَعَنَ اللهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَلَعَنَ اللهُ شِمْراً وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسْرَجَتْ وَاَلْجَمَتْ وَ
کند خدا پسر مرجانه را و لعنت کند خدا عمر پسر سعد و لعنت کند خدا شمر را و لعنت کند خدا گروهی را که زین کردند و لجام
تَنَقَّبَتْ وَتَهَيَّأَتْ لِقِتالِكَ بِاَبي اَنْتَ وَاُمّي لَقَدْ عَظُمَ مُصابي بِكَ فَاَسْئَلُ اللهَ الَّذي اَكْرَمَ
کردند نقاب زدند و مهیا شدند قتل ترا پدر و مادرم فدای تو هر آینه بزرگ گشته مصیبت من بتو پس سؤال میکنم خدا را که گرامی
مَقامَكَ وَاَكْرَمَني بِكَ اَنْ يَرْزُقَني طَلَبَ ثارِكَ مَعَ اِمامٍ مَنْصُورٍ مِنْ اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى
داشت جایگاه ترا و گرامیداشت مرا بتو اینکه روزی کنی مرا طلب خون تو با پیشوای یاری داده از خانواده محمد رحمت خدا
اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّهُمَّ اجْعَلْني عِنْدَكَ وَجيهاً بِالْحُسَيْنِ فِي الدُّنْيا وَالاْخِرَةِ يا اَبا عَبْدِ اللهِ
بر او و آل او خدایا بگردان مرا نزد خود پیش روی بحسین در این جهان و آن جهان ای اباعبدالله
اِنّي اَتَقَرَّبُ اِلَى اللهِ وَاِلى رَسُولِهِ وَاِلى اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَاِلى فاطِمَةَ وَاِلَى الْحَسَنِ وَاِلَيْكَ بِمُوالاتِكَ
بدرستیکه من نزدیکی میجویم بسوی خدا و بسوی فرستاده او و بسوی پادشاه گروندگان و بسوی فاطمه و بسوی حسن و بسوی تو بدوستی تو
وَبِالْبَرائَةِ مِمَّنْ قاتَلَكَ وَنَصَبَ لَكَ الْحَرْبَ وَبِالْبَرائَةِ مِمَّنْ اَسَّسَ اَساسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ
و بیزاری از آنکه کارزار کرد ترا و برپا کرد برای تو جنگ را و بیزاری از آنکه اساس ظلم نهاد و جور بر شما
وَاَبْرَأُ اِلَى اللهِ وَاِلى رَسُولِهِ مِمَّنْ اَسَّسَ اَساسَ ذلِكَ وَبَنى عَلَيْهِ بُنْيانَهُ وَجَرى في ظُلْمِهِ وَجَوْرِهِ
و بیزارم بسوی خدا و بسوی فرستاده او از آنکه اساس ظلم نهاد و گذاشت بر خود بنای جور را و روانه در ظلم خود و
عَلَيْكُمْ وَعَلى اَشْياعِكُمْ بَرِئْتُ اِلَى اللهِ وَاِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَاَتَقَرَّبُ اِلَى اللهِ ثُمَّ اِلَيْكُمْ بِمُوالاتِكُمْ
جور خود با شما و بر پیروان شما بیزارم من بسوی خدا و بسوی شما از ایشان و نزدیکی میجویم بسوی خدا پس بسوی شما بدوستی شما
وَمُوالاةِ وَلِيِّكُمْ وَبِالْبَرائَةِ مِنْ اَعْدائِكُمْ وَالنّاصِبينَ لَكُمُ الْحَرْبَ وَبِالْبَرائَةِ مِنْ اَشْياعِهِمْ
و دوستی دوست شما و بیزاری از دشمنان شما و آنانکه بپا داشتند برایشان حرب را و بیزاری از پیروانشان

وَاَبْنَاءِ عَمِّهِمْ اِنِّي سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ وَوَلِيٌّ لِمَنْ وَالاكُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ
و به بعان ان از من صلحم مرا که صلحت بر شما را و جنگم مرا که جنگست شما را و دوستم مرا که دوست شما را و دشمنم مرا که دشمنت شما را
فَاَسْئَلُ اللهَ الَّذِي اَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِكُمْ وَمَعْرِفَةِ اَوْلِيَائِكُمْ وَرَزَقَنِي الْبَرَاءَةَ مِنْ اَعْدَائِكُمْ اَنْ
پس میخوانم خدا را که گرامی داشت مرا بشناخت شما و شناخت دوستان شما و روزی کرد مرا بیزاری از دشمنان شما اینکه
يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاَنْ يُثَبِّتَ لِي عِنْدَكُمْ قَدَمَ صِدْقٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاَسْئَلُهُ
بگرداند مرا با شما در اینجهان و آنجهان و اینکه ثابت کنی برای من نزد شما قدم راستی در دنیا و آخرت و میخوانم او را اینکه
اَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ لَكُمْ عِنْدَ اللهِ وَاَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِي مَعَ اِمَامٍ مَهْدِيٍّ ظَاهِرٍ نَاطِقٍ
برساند مرا مقام ستوده برای شما نزد خدا و اینکه روزی کنی مرا طلب خون با امام راه یافته آشکار سخن گو
مِنْكُمْ وَاَسْئَلُ اللهَ بِحَقِّكُمْ وَبِالشَّأْنِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ اَنْ يُعْطِيَنِي بِمُصَابِي بِكُمْ اَفْضَلَ مَا يُعْطِي
از شما سؤال میکنم خدا را بحق شما و بکاری که مر شما راست نزد او اینکه بخشد مرا به مصیبت من بشما بهترآنچه می بخشد مرا
مُصَاباً بِمُصِيبَتِهِ مُصِيبَةً مَا اَعْظَمَهَا وَاَعْظَمَ رَزِيَّتَهَا فِي الْاِسْلَامِ وَفِي جَمِيعِ اَهْلِ السَّمٰوَاتِ
مصیبت زده بسبب مصیبتی بزرگ چه بزرگست آن و بزرگترا ناخوشی در اسلام و در همه اهل آسمانها
وَالْاَرْضِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هٰذَا مِمَّنْ تَنَالُهُ مِنْكَ صَلَوَاتٌ وَرَحْمَةٌ وَمَغْفِرَةٌ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ
و زمین خدایا بگردان مرا در جایگاه من اینجا از آنکه برسد او را از تو رحمتها و رحمت و آمرزش خدایا بگردان
مَحْيَايَ مَحْيَا مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَمَاتِي مَمَاتَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتْ بِهِ بَنُو اُمَيَّةَ
زندگی مرا زندگی محمد و آل محمد و مردن مرا مردن محمد و آل محمد خداوندا بدرستیکه این روز با برکت است بآن پسران امیه
وَابْنُ آكِلَةِ الْاَكْبَادِ اللَّعِينُ ابْنُ اللَّعِينِ عَلٰى لِسَانِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كُلِّ مَوْطِنٍ
و پسر خورنده جگر لعنت شده پسر لعنت شده بر زبان پیغمبر تو رحمت خدا بر او و آل او در هر جایگاهی
وَمَوْقِفٍ وَقَفَ فِيهِ نَبِيُّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ اَبَا سُفْيَانَ وَمُعٰوِيَةَ بْنَ اَبِي سُفْيَانَ
و اقامت نموده در آن پیغمبر تو رحمتهای تو بر او و آل او خدایا لعنت کن ابوسفیان و معویه پسر ابوسفیان
وَيَزِيدَ بْنَ مُعٰوِيَةَ عَلَيْهِمْ مِنْكَ اللَّعْنَةُ اَبَدَ الْآبِدِينَ وَهٰذَا يَوْمٌ فَرِحَتْ بِهِ آلُ زِيَادٍ وَآلُ مَرْوَانَ
و یزید پسر معویه بر ایشان از تو لعنت باد در مدت بی نهایت و این روز که شاد شدند بآن آل زیاد و آل مروان
بِقَتْلِهِمُ الْحُسَيْنَ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ فَضَاعِفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ مِنْكَ وَالْعَذَابَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي
بکشتن ایشان حسین را رحمتهای خدا بر او خداوندا مضاعف کن بر ایشان لعنت از تو و عذاب را خدایا بدرستیکه
اَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ فِي هٰذَا الْيَوْمِ وَفِي مَوْقِفِي هٰذَا وَاَيَّامِ حَيٰوتِي بِالْبَرَاءَةِ مِنْهُمْ وَاللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ
من نزدیکی میجویم بسوی تو در این روز و در جای ایستادنم اینجا و در روزگار زندگی به بیزاری از ایشان و لعنت بر ایشان
وَبِالْمُوَالاةِ لِنَبِيِّكَ وَآلِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ پس صد مرتبه اَللّٰهُمَّ الْعَنْ اَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ
و بدوستان پیغمبر تو و آل پیغمبر تو بر ایشان درود میگوئی خدایا لعنت کن اول کسیرا که ظلم کرد در حق
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآخِرَ تَابِعٍ لَهُ عَلٰى ذٰلِكَ اَللّٰهُمَّ الْعَنِ الْعِصَابَةَ الَّتِي جَاهَدَتِ الْحُسَيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
محمد و آل محمد و آخر کسیرا که پیروی کند مر او را بر این خدایا لعنت کن گروهی را که کارزار کردند با حسین بر او درود
وَشَايَعَتْ وَبَايَعَتْ وَتَابَعَتْ عَلٰى قَتْلِهِ اَللّٰهُمَّ الْعَنْهُمْ جَمِيعاً پس صد مرتبه اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ
و پیروی کردند و بیعت نمودند بر کشتن او خدایا لعنت کن ایشان را همه میگوئی درود بر تو ای ابا عبدالله

وعلى الارواح التي حلت بفنائك عليك مني سلام الله ابدا ما بقيت وبقي الليل والنهار
وبر روحهائیکه فرود آمدند بگرداگرد سرای تو از من درود خدا همیشه هنگامیکه باشم من و باقی باشد شب و روز

ولا جعله الله آخر العهد مني لزيارتك السلام على الحسين وعلى علي بن الحسين وعلى
و نگرداند او را خدا آخر پیمان از من مر زیارت ترا درود بر حسین و بر علی پسر حسین و بر

اولاد الحسين وعلى اصحاب الحسين پس اللهم خص انت اول ظالم باللعن مني وابدأ به اولا
فرزندان حسین و بر یاران حسین ع میگوئی خداوندا مخصوص کن اول ظلم کننده را بلعنت از من و ابتدا کن اول

ثم الثاني ثم الثالث ثم الرابع اللهم العن يزيد بن معوية خامسا والعن عبيد الله بن زياد
پس دویم پس سیم پس چهارم را خداوندا لعنت کن یزید پسر معویه را پنجم و لعنت کن عبید الله پسر زیاد را

وابن مرجانة وعمر بن سعد وشمرا وآل ابي سفيان وآل زياد وآل مروان الى يوم القيمة
و پسر مرجانه را و عمر پسر سعد را و شمر را و آل ابی سفیان را و آل زیاد و آل مروان تا روز رستخیز

پس بسجده میروی اللهم لك الحمد حمد الشاكرين لك على مصابهم الحمد لله على عظيم رزيتي اللهم
و میگوئی خداوندا مر تراست حمد حمد سپاس گذاران مر ترا بر مصیبت ایشان سپاس مر خدا را بر بزرگ مصیبتم خداوندا

ارزقني شفاعة الحسين عليه السلام يوم الورود وثبت لي قدم صدق عندك مع الحسين
روزی کن مرا شفاعت حسین براو درود روز وارد شدن و ثابت دار برایم قدم راست نزد خود با حسین

واصحاب الحسين الذين بذلوا مهجهم دون الحسين عليه السلام علقمه گفت که حضرت امام محمد
و یاران حسین آنانکه بخشیدند خون جگر را غیر از حسین براو درود باقر ع فرمود که اگر توانی هر

روز آنحضرت را باین کیفیت زیارت کنی بکن که جمیع این ثوابها برای تو خواهد بود و روایت کرده محمد بن خالد طیالسی از سیف بن عمیره که گفت من با صفوان جمال و جماعتی از اصحاب خود رفتیم بسوی نجف بعد از آنکه حضرت صادق ع بیرون رفته بودند از حیره بمدینه پیش از ما پس چون از زیارت حضرت امیر المؤمنین ع فارغ شدیم صفوان روی خود را گردانید بسوی قبر حضرت امام حسین ع و گفت که زیارت کنید حضرت امام حسین را از این مکان از بالای سر حضرت امیر المؤمنین که حضرت امام جعفر صادق ع چنین کرد و من در خدمت آنحضرت در این مکان شریف آمده بودم پس خواند صفوان آن زیارتی را که علقمه از حضرت امام محمد باقر ع برای روز عاشورا روایت کرده است پس دو رکعت نماز زیارت کرد نزد سر امیر المؤمنین ع و وداع کرد بعد از نماز امیر المؤمنین ع و رو بجانب قبر امام حسین ع کرد و آنحضرت را نیز وداع کرد و از جمله دعاها که بعد از آن دو رکعت خواند این بود

يا الله يا الله يا الله يا مجيب دعوة المضطرين يا كاشف كرب المكروبين يا غياث
ای خدا ای خدا ای خدا ای پذیرنده خواندن بیچارگان ای زایل کننده اندوه اندوهناکان ای فریادرس

المستغيثين ويا صريخ المستصرخين ويا من هو اقرب الي من حبل الوريد ويا من
فریادرسان و ای دادرس دادخواهان و ای آنکه او نزدیکتر است بسوی من از رگ گردن و ای آنکه

يحول بين المرء وقلبه ويا من هو بالمنظر الاعلى وبالافق المبين ويا من هو الرحمن الرحيم
حایل میشود میان مرد و دل او و ای آنکه او بدیدنگاه بلند و باثار روشن و ای آنکه او بخشنده است

على العرش استوى ويا من يعلم خائنة الاعين وما تخفي الصدور ويا من لا يخفى عليه خافية
مهربان بر عرش مستولی و ای آنکه میداند اشاره دیدها را و آنچه پنهان است در سینهها و ای آنکه پنهان نیست براو پوشیده

وَيَا مَنْ لَا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ وَيَا مَنْ لَا تُغَلِّطُهُ الْحَاجَاتُ وَيَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ إِلْحَاحُ الْمُلِحِّينَ
وای آنکه مشتبه نشود براو آوازها وای آنکه نمی اندازد اورا حاجتها وای آنکه بتنگ نیاورد اورا مبالغه مبالغه کننده
يَا مُدْرِكَ كُلِّ فَوْتٍ وَيَا جَامِعَ كُلِّ شَمْلٍ وَيَا بَارِئَ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَيَا مَنْ هُوَ كُلَّ يَوْمٍ فِي
ای دریابنده هر فوت شده وای فراهم آورنده هر پراکنده وای پدید آورنده نفسها بعد از مردن وای آنکه او هر روز در کاریست
شَأْنٍ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا مُنَفِّسَ الْكُرُبَاتِ يَا مُعْطِيَ السُّؤُلَاتِ يَا وَلِيَّ الرَّغَبَاتِ يَا كَافِيَ الْمُهِمَّاتِ
ای برآورنده حاجتها ای زایل کننده اندوهها ای بخشنده سئوالها ای روا کننده خواهشها ای کارگذار مهمات
يَا مَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَبِحَقِّ
ای آنکه بی نیاز است از هر چیزی و نه بی نیاز است از او چیزی در آسمانها و زمین میخواهم ترا بحق محمد و علی و بحق
فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَبِحَقِّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ فَإِنِّي بِهِمْ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ فِي مَقَامِي هٰذَا وَبِهِمْ أَتَوَسَّلُ وَ
فاطمه دختر پیغمبر تو و بحق حسن و حسین پس بدرستیکه من بایشان رو کردم بسوی تو در اینجا که خود اینجا و بایشان توسل میجویم
بِهِمْ أَتَشَفَّعُ إِلَيْكَ وَبِحَقِّهِمْ أَسْأَلُكَ وَأُقْسِمُ وَأَعْزِمُ عَلَيْكَ وَبِالشَّأْنِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ وَ
و بایشان شفاعت میجویم بسوی تو و بحق ایشان میخواهم ترا و قسم میدهم و آهنگ میکنم بر تو و بکاریکه مرایشانراست نزد تو و بمنزلتیکه مرایشانراست
بِالْقَدْرِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ وَبِالَّذِي فَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ
نزد تو و بآنچه زیادتی دادی ایشانرا بر جهانیان و بنام تو که گردانیدی اورا نزد ایشان
وَبِهِ خَصَصْتَهُمْ دُونَ الْعَالَمِينَ وَبِهِ أَبَنْتَهُمْ وَأَبَنْتَ فَضْلَهُمْ مِنْ فَضْلِ الْعَالَمِينَ حَتّٰى فَاقَ
و بآن مخصوص کردی ایشانرا بی جهانیان و باو ممتاز شدند ایشان و ممتاز شد فضل ایشان از فضل جهانیان تا آنکه
فَضْلُهُمْ فَضْلَ الْعَالَمِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْشِفَ عَنِّي غَمِّي وَهَمِّي وَكَرْبِي وَ
فایق آمد فضل ایشان از فضل جهانیان اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه زایل کنی از من غم مرا و هم مرا و اندوه مرا و
تَكْفِيَنِي الْمُهِمَّ مِنْ أُمُورِي وَتَقْضِيَ عَنِّي دَيْنِي وَتُجِيرَنِي مِنَ الْفَقْرِ وَتُجِيرَنِي مِنَ الْفَاقَةِ وَتُغْنِيَنِي عَنِ
کفایت کنی کار مرا از کارهایم و ادا کنی از من قرض مرا و بدل آوری از نیازمندیم و از تنگدستی مرا و بی نیاز کنی مرا
الْمَسْأَلَةِ إِلَى الْمَخْلُوقِينَ وَتَكْفِيَنِي هَمَّ مَنْ أَخَافُ هَمَّهُ وَعُسْرَ مَنْ أَخَافُ عُسْرَهُ وَحُزُونَةَ مَنْ أَخَافُ
از سئوال کردن بسوی آفریدگان و کفایت کنی مرا اندوه آنکه میترسم اندوه او را و شدت کن آنکه میترسم شدت او را و درشتی او آنکه
حُزُونَتَهُ وَشَرَّ مَنْ أَخَافُ شَرَّهُ وَمَكْرَ مَنْ أَخَافُ مَكْرَهُ وَبَغْيَ مَنْ أَخَافُ بَغْيَهُ وَجَوْرَ مَنْ أَخَافُ جَوْرَهُ
میترسم درشتی او را و گزند آنکه میترسم گزند او را و حیله آنکه میترسم حیله او را و تسلط آنکه میترسم تسلط او را و ستم آنکه میترسم ستم او را
وَسُلْطَانَ مَنْ أَخَافُ سُلْطَانَهُ وَكَيْدَ مَنْ أَخَافُ كَيْدَهُ وَمَقْدُرَةَ مَنْ أَخَافُ بَلَاءَ مَقْدُرَتِهِ
و تسلط آنکه میترسم تسلط او را و حیله آنکه میترسم حیله او را و تسلط آنکه میترسم از زحمت تسلط او بر من
عَلَيَّ وَتَرُدَّ عَنِّي كَيْدَ الْكَيَدَةِ وَمَكْرَ الْمَكَرَةِ اللّٰهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ وَمَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ
و بگردانی از من حیله و مکر و مکر حیله اورا خداوندا هر که اراده کند مرا ببدی قصد کن اورا و هر که مکر کند مرا
وَاصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُ وَمَكْرَهُ وَبَأْسَهُ وَأَمَانِيَّهُ وَامْنَعْهُ عَنِّي كَيْفَ شِئْتَ وَأَنّٰى شِئْتَ اللّٰهُمَّ اشْغَلْهُ
پس مکر کن اورا و بگردان از من حیله و مکر اورا و سختی او و دروغهای او و باز دار اورا از من بهر روش که میخواهی خدایا باز دار
عَنِّي بِفَقْرٍ لَا تَجْبُرُهُ وَبِبَلَاءٍ لَا تَسْتُرُهُ وَبِفَاقَةٍ لَا تَسُدُّهَا وَبِسُقْمٍ لَا تُعَافِيهِ وَذُلٍّ لَا تُعِزُّهُ
اورا از من باحتیاج که تدارک کنی اورا و ببلائیکه نپوشانی آنرا و به تنگدستی که نبندی آنرا و ببیماری که شفا نبخشی آنرا و بخواری که عزت

وَبِمَسْكَنَتِهِ لا تَجْبُرْها اَللّٰهُمَّ اضْرِبْ بِالذُّلِّ نَصْبَ عَيْنَيْهِ وَاَدْخِلْ عَلَيْهِ الْفَقْرَ في مَنْزِلِهِ
وبخواری که بدل گئی آنرا چیزیکه ترک کنی آنرا خدایا بزن خواری را بر دیدهای او وداخل کن براو شکدستی را در منزلت

وَالْعِلَّةَ وَالسُّقْمَ في بَدَنِهِ حَتّى تَشْغَلَهُ عَنّي بِشُغْلٍ شاغِلٍ لا فَراغَ لَهُ وَاَنْسِهِ ذِكْري كَما
وعلة وبیماری در کالبد او تا آنکه مشغول داری او را از من بشغل شغل دارنده نه فراغی برای فراموشی ما را چنانکه

اَنْسَيْتَهُ ذِكْرَكَ وَخُذْ عَنّي بِسَمْعِهِ وَبَصَرِهِ وَلِسانِهِ وَيَدِهِ وَرِجْلِهِ وَقَلْبِهِ وَجَميعِ جَوارِحِهِ
فراموش کرده او را یاد تو وفراگیر از من بگوش او ودیده او وزبان او ودست او وپای او ودل او وهمه اعضای او

وَاَدْخِلْ عَلَيْهِ في جَميعِ ذلِكَ السُّقْمَ وَلا تَشْفِهِ حَتّى تَجْعَلَ ذلِكَ لَهُ شُغْلاً شاغِلاً بِهِ عَنّي
وداخل کن براو در همه این بیماری را وشفا مده او را تا آنکه بگردانی این را برای او شغلی که باز دارد او را از من

وَعَنْ ذِكْري وَاكْفِني يا كافِيَ ما لا يَكْفي سِواكَ فَاِنَّكَ الْكافي لا كافِيَ سِواكَ وَمُفَرِّجٌ لا مُفَرِّجَ
واز یاد من وباز دار مرا ای کارگذاری که غیر تو پس بدرستیکه تو کافی مرا نه کارگذاری غیر تو وگشاینده که نیست گشاینده

سِواكَ وَمُغيثٌ لا مُغيثَ سِواكَ وَجارٌ لا جارَ سِواكَ خابَ مَنْ كانَ رَجاؤُهُ سِواكَ وَمُغيثُهُ سِواكَ
غیر تو وپناه او بسوی غیر تو وگریختن فریادرسی که نیست فریادرسی غیر تو وپناهیکه نیست پناهی غیر تو ناامید گشته آنکه بود امید او غیر تو

وَمَفْزَعُهُ اِلى سِواكَ وَمَهْرَبُهُ وَمَلْجَاُهُ اِلى غَيْرِكَ وَمَنْجاهُ مِنْ مَخْلُوقٍ غَيْرِكَ فَاَنْتَ ثِقَتي وَرَجائي
وپناه او بغیر تو وگریختن او والتجا بسوی غیر تو ورستگاه او از خلق غیر تو پس اعتماد وامید منی

وَمَفْزَعي وَمَهْرَبي وَمَلْجَاي وَمَنْجاىَ فَبِكَ اَسْتَفْتِحُ وَبِكَ اَسْتَنْجِحُ وَبِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ
وپناه من وپناهگاه من وپناه منی ورستگاه من پس بتو طلب گشایش میکنم وبتو رستگاری ومحمد وآل محمد رو میکنم بسوی تو

وَاَتَوَسَّلُ وَاَتَشَفَّعُ فَاَسْئَلُكَ يا اَللّٰهُ يا اَللّٰهُ يا اَللّٰهُ فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ وَاِلَيْكَ الْمُشْتَكى
ووسیله جویم وشفاعت جویم پس میخواهم ترا ای خدا ای خدا ای خدا پس مر تراست حمد ومر تراست سپاس وبسوی تست شکایت

وَاَنْتَ الْمُسْتَعانُ فَاَسْئَلُكَ يا اَللّٰهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَكْشِفَ
وتوئی امداد کننده پس میخواهم ترا ای خدا بحق محمد وآل محمد اینکه رحمت فرستی بر محمد وآل محمد واینکه زایل کنی

عَنّي غَمّي وَهَمّي وَكَرْبي في مَقامي هذا كَما كَشَفْتَ عَنْ نَبِيِّكَ هَمَّهُ وَغَمَّهُ وَكَرْبَهُ وَكَفَيْتَهُ هَوْلَ
از من غم مرا واندوه مرا وحزن مرا در جایگاه من اینجا چنانکه زایل کردی از پیغمبر تو هم او را وغم او را واندوه او را ودفع کردی از او

عَدُوِّهِ فَاكْشِفْ عَنّي كَما كَشَفْتَ عَنْهُ وَفَرِّجْ عَنّي كَما فَرَّجْتَ عَنْهُ وَاكْفِني كَما كَفَيْتَهُ وَاصْرِفْ عَنّي
شدت دشمنی او پس زایل کن از من چنانکه زایل کردی از او وگشایش ده از من چنانکه گشایش دادی از او وکفایت کن مرا چنانکه کفایت

هَوْلَ ما اَخافُ هَوْلَهُ وَمَؤُنَةَ ما اَخافُ مَؤُنَتَهُ وَهَمَّ ما اَخافُ هَمَّهُ بِلا مَؤُنَةٍ عَلى نَفْسي مِنْ ذلِكَ
کردی او را وبگردان از من شدت آنچه میترسم در حمت او وآنچه میترسم از زحمت او واندوه آنچه میترسم اندوه او را بلا یعنی رسیدن بر نفس خود از این

وَاصْرِفْني بِقَضاءِ حَوائِجي وَكِفايَةِ ما اَهَمَّني هَمُّهُ مِنْ اَمْرِ آخِرَتي وَدُنْيايَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ وَيا اَبا
وبگردان مرا برآوردن حاجتم ودفع کن آنچه غمگین کند مرا از امر آخرت من ودنیای من ای پادشاه گروندگان وای

عَبْدِ اللّٰهِ عَلَيْكُما مِنّي سَلامُ اللّٰهِ اَبَداً ما بَقيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ وَلا جَعَلَهُ اللّٰهُ آخِرَ الْعَهْدِ
اباعبدالله بر شما از من درود خدا همیشه مادام که باقی باشد شب وروز ونگرداند او را خدا آخر عهد

مِنْ زِيارَتِكُما وَلا فَرَّقَ اللّٰهُ بَيْني وَبَيْنَكُما اَللّٰهُمَّ اَحْيِني حَياةَ مُحَمَّدٍ وَذُرِّيَّتِهِ وَاَمِتْني مَماتَهُمْ وَتَوَفَّني
از زیارت شما وجدائی نیفکند خدا میان من ومیان شما خدایا زنده دار مرا زنده که محمد وفرزند او ومیران مرا مردن ایشان وبگیر جان مرا

عَلٰی مِلَّتِهِمْ وَاحْشُرْنی فی زُمْرَتِهِمْ وَلا تُفَرِّقْ بَیْنی وَبَیْنَهُمْ طَرْفَةَ عَیْنٍ اَبَداً فِی الدُّنْیا وَالْاٰخِرَةِ
بر دین ایشان و برانگیز مرا در گروه ایشان و جدائی مکن میان من و میان ایشان طرفة العینی همیشه در دنیا و آخرت
یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ وَیا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ اَتَیْتُکُما واکراز دو تَوَجَّهْتُ اِلیٰ ضَریحِکُما بِکَوْنی زائِراً وَمُتَوَسِّلاً
ای پادشاه گروندگان وای اباعبدالله آمدم شما را زیارت خوانند رو آوردم بسوی ضریح شما بک زیارت کننده و
اِلَی اللّٰهِ رَبّی وَرَبِّکُما وَمُتَوَجِّهاً اِلَیْهِ بِکُما وَمُسْتَشْفِعاً بِکُما اِلَی اللّٰهِ فی حاجَتی هٰذِهِ فَاشْفَعا لی
توسل کننده بسوی خدا پروردگار من و پروردگار شما و روبسوی او بشما شفاعت جوینده بشما بسوی خدا در حاجت من این پس شفاعت کن مرا
فَاِنَّ لَکُما عِنْدَ اللّٰهِ الْمَقامَ الْمَحْمُودَ وَالْجاهَ الْوَجیهَ وَالْمَنْزِلَ الرَّفیعَ وَالْوَسیلَةَ اِنّی اَنْقَلِبُ
پس بدرستیکه برای شما نزد خدا جایگاه پسندیده و مرتبه بلند و منزل رفیع و وسیله که من میکردم
عَنْکُما مُنْتَظِراً لِتَنَجُّزِ الْحاجَةِ وَقَضائِها وَنَجاحِها مِنَ اللّٰهِ بِشَفاعَتِکُما لی اِلَی اللّٰهِ فی ذٰلِکَ
انتظار برنده بر حصول حاجت و بر آوردن آن و روا شدن آن از جانب خدا بشفاعت شما برای من بسوی خدا در این
فَلا اَخیبُ وَلا یَکُونُ مُنْقَلَبی مُنْقَلَباً خائِباً خاسِراً بَلْ یَکُونُ مُنْقَلَبی مُنْقَلَباً راجِحاً مُفْلِحاً مُنْجِحاً
پس ناامید میکردم و نمیباشد بازگشتم بازگشتی ناامید زیان کار بلکه باشد بازگشتم بازگشتی با رجحان فیروزه
مُسْتَجاباً بِقَضاءِ جَمیعِ حَوائِجی وَتَشَفَّعا لی اِلَی اللّٰهِ اَنْقَلِبُ عَلٰی ما شاءَ اللّٰهُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ
اجابت شده بر آوردن همه حاجتهایم و درخواست کنی مرا بسوی خدا باز میگردم بر آنچه خواهد خدا و نه حولی و نه توانائی
اِلّا بِاللّٰهِ مُفَوِّضاً اَمْری اِلَی اللّٰهِ مُلْجِئاً ظَهْری اِلَی اللّٰهِ وَمُتَوَکِّلاً عَلَی اللّٰهِ وَاَقُولُ حَسْبِیَ اللّٰهُ وَکَفیٰ
مگر بخدا واگذارم کار خود را بسوی خدا تکیه دهم پشت خود را بسوی خدا باز میگردم بر آنچه خواهد خدا میگویم بس است مرا خدا و کافی است
سَمِعَ اللّٰهُ لِمَنْ دَعا لَیْسَ لی وَراءَ اللّٰهِ وَوَراءَکُمْ یا سادَتی مُنْتَهیً ما شاءَ رَبّی کانَ وَما لَمْ یَشَأْ لَمْ یَکُنْ
شنیدن خدا مرا اگر خواندمیت مرا غیر خدا ای آقایان منتهای آنچه خواسته پروردگارم و آنچه نخواسته و نمیباشد
وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ اَسْتَوْدِعُکُمَا اللّٰهَ وَلا جَعَلَهُ اللّٰهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنّی اِلَیْکُما اِنْصَرَفْتُ
و نیست حولی و نه توانائی مگر بخدا و امانت شما را بخدا و نگرداند او را خدا آخر عهد از من بسوی شما باز گردیدم
یا سَیِّدی یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ وَمَوْلایَ وَاَنْتَ یا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ یا سَیِّدی وَسَلامی عَلَیْکُما مُتَّصِلٌ
ای آقای من ای پادشاه گروندگان و مولای من و تو ای اباعبدالله ای بزرگ و درود من بر شما پیوسته
مَا اتَّصَلَ اللَّیْلُ وَالنَّهارُ واصِلٌ ذٰلِکَ اِلَیْکُما غَیْرُ مَحْجُوبٍ عَنْکُما سَلامی اِنْ شاءَ اللّٰهُ وَاَسْاَلُهُ
تا پیوسته باشد شب و روز رسنده این بسوی شما نه باز داشته از شما درود من اگر خواهد خدا و میخواهم از او
بِحَقِّکُما اَنْ یَشاءَ ذٰلِکَ وَیَفْعَلَ فَاِنَّهُ حَمیدٌ مَجیدٌ اِنْقَلَبْتُ یا سَیِّدَیَّ عَنْکُما تائِباً حامِداً لِلّٰهِ شاکِراً
بحق شما اگر میخواهد آنرا و میکند پس بدرستیکه او ستوده بزرگوار است بازگردم ای آقای من از شما بازگشت حمد کننده مر خدا را
راجِیاً لِلْاِجابَةِ غَیْرَ آیِسٍ وَلا قانِطٍ آئِباً عائِداً راجِعاً اِلیٰ زِیارَتِکُما غَیْرَ راغِبٍ عَنْکُما وَلا مِنْ زِیارَتِکُما
سپاس گذار امیدوار مر پذیرفتن مایوس و ناامید رجوع کننده و عود کننده بسوی زیارت شما نه رو گردان از شما و نه از زیارت شما
بَلْ راجِعٌ عائِدٌ اِنْ شاءَ اللّٰهُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ یا سادَتی رَغِبْتُ اِلَیْکُما بَعْدَ اَنْ زَهِدَ فیکُما
بلکه رجوع کننده و بازگردنده اگر بخواهد خدا و نه حولی و نه توانائی مگر بخدا ای آقای من خواهش مندم بسوی شما بعد از بیرغبتی در شما
وَفی زِیارَتِکُما اَهْلُ الدُّنْیا فَلا خَیَّبَنِیَ اللّٰهُ بِما رَجَوْتُ وَما اَمَّلْتُ فی زِیارَتِکُما اِنَّهُ قَریبٌ مُجیبٌ
و در زیارت شما اهل دنیا پس ناامید نگرداند مرا خدا از آنچه امید دارم و آنچه آرزو دارم در زیارت شما بدرستیکه او نزدیک اجابت

سیف بن عمیره گفت که من بصفوان گفتم که علقمه این زیارت را از امام محمد باقر ع از برای ما روایت نکرد و این دعا را نقل نکرد صفوان گفت من وارد شدم با سید خود حضرت امام جعفر صادق ع باین مکان پس کرد آنچه ما کردیم در زیارت و این دعا را خواند در هنگام وداع بعد از آنکه آن دو رکعت نماز را کرد و آن وداع را بجا آورد بعد از آن صفوان گفت که حضرت صادق ع بمن گفت که تعاهد نما این زیارت را و بخوان این دعا را و باین نحو زیارت بکن که من ضامنم بر خدا که هر که این زیارت را بکند و این دعا را بخواند از نزدیک یا دور باینکه زیارتش مقبول باشد و سعیش مزد داده شود و سلامش بآنحضرت برسد و محجوب نگردد و هر حاجت که از خدا بطلبد بر آورده شود هر چند حاجتش بزرگ باشد ای صفوان این زیارت را باهمین ضامنی از پدرم شنیدم و پدرم از علی بن الحسین باهمین ضامنی و او از امام حسین ع باهمین ضامنی و او از پدرش امیر المؤمنین ع باهمین ضامنی و امیر المؤمنین از رسول خدا ص باهمین ضامنی و رسول خدا از جبرئیل باهمین ضامنی و جبرئیل از خداوند عالمیان باهمین ضامنی و بتحقیق که حق تعالی قسم بذات مقدس خود خورده است که هر که حضرت امام حسین ع را باین روش زیارت کند از نزدیک یا دور و این دعا را بخواند زیارتش را قبول کنم و هر حاجت که بطلبد بر آورم هر چند بزرگ باشد و هر سؤال که بکند عطا کنم و از درگاه من نا امید بر نگردد و او را برگردانم شاد و خوشحال ببر آمدن حاجتش و فایز شدن ببهشت و آزاد شدن از جهنم و از برای هر که شفاعت کند شفاعتش را قبول کنم مگر کسیکه دشمن ما اهل بیت باشد و گواه گرفت خدا ما را بر اینچه گواه گرفته بود بر آن ملائکه ملکوت خود را پس جبرئیل گفت یا رسول الله خدا مرا بسوی تو فرستاده است برای بشارت و سرور و خوشحالی تو و بشارت و شادی علی بن ابیطالب و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام و امامان از فرزندان تو تا روز قیامت پس حضرت صادق ع فرمود ای صفوان هرگاه ترا حاجتی بسوی خدا بهم رسد این زیارت را بکن هر جا که باشی و این دعا را بخوان و از پروردگار خود حاجت خود را بطلب که البته بر آورده است و حق تعالی خلف وعدهٔ خود نمیکند با پیغمبر

مؤلف گوید که چون عبارت حدیث تشویش عظیمی دارد و قابل احتمال بسیار هست اگر اول زیارت السلام علیک یا ابا عبد الله را تا آل نبیک علیهم السلام بخواند و زیارت را بکند و باز همان زیارت را اعاده کند بهتر است و اگر بعد از صد مرتبه لعنت بار دیگر نماز بکند و بعد از صد مرتبه سلام بار دیگر نماز بکند و متصل بسجده رود و بعد از سجده نیز نماز بکند شاید بجمیع احتمالات عمل کرده باشد و اگر اول یکی از این زیارات بعیده را بعمل آورد و نماز بکند و بعد از آن این اعمال را بعمل آورد ظاهرا کافی باشد و اگر زیارت امیر المؤمنین ع را با این زیارت ضم کند بهتر است خصوصا هرگاه این زیارت را در نزد ضریح امیر المؤمنین ع بعمل آورد و چون در حدیث تجویز کردن این زیارت در هر وقت وارد شده است اگر در غیر روز عاشورا کند بجای اللهم ان هذا یوم تبرکت بگوید اللهم ان یوم قتل الحسین صلوات الله علیه یوم تبرکت به بنو امیة

فصل سیم

در سایر زیارات این روز است و از جملهٔ آنها زیارتیست که بسند صحیح عبد الله بن سنان روایت کرده است که رفتم بخدمت حضرت صادق ع در روز عاشورا آنحضرت را شکسته رنگ و اندوه ناک یافتم و آب از دیدهای مبارک آنحضرت مانند مروارید میریخت گفتم یا ابن رسول الله سبب گریهٔ شما چیست خدا هرگز دیدهای شما را نگریاند حضرت فرمود مگر غافلی و نمیدانی که در مثل این روز حضرت امام حسین ع شهید شده گفتم ای سید من چه میفرمائید در روزه اش فرمود که روزه

بدارد انکه شب نیت روزه بکنی و افطار بکنی نه از روی شماتت و بکروز تمام روزه مکیر و باید که افطار
تو بعد از نماز عصر باشد بیکساعت بشربتی از اب برا که در این وقت جنگ بر طرف شد از ال رسول و در زمین
سی نفر از اهل بیت و موالیان ایشان افتاده بود که صاحب مصیبت در انها حضرت سالت بود و اکر انحضرت
در دنیا میبود بایست انحضرت را برای ایشان تعزیت بکویند پس انحضرت چندان کریست که ریش مبارکش
از اب دیده اش تر شد پس حضرت فرمود که بهترین کاریکه در این روز بکنی انستکه جامهای پاکیزه بپوشی و بند هارا
بکشائی و استینهارا تا مرفق بالا کنی بروش مصیبت زده کان پس بیرون روی بسوی بیابان یا بجائی که کسی ترا
نه بیند یا خانه خالی از برای تقیه از سنیان در وقت چاشت پس چهار رکعت نماز بجا اوری با خشوع
و خضوع و رکوع نیکو و بعد از هر دو رکعت سلام بکوئی و در رکعت اول بعد از حمد سوره قل یا ایها الکافرون
بخوانی و در رکعت دوم سوره اذا جاءك المنافقون و اکر اینها را ندانی هر سوره که توانی بخوان پس بکردانی
روی خود را بجانب قبر مقدس انحضرت و بخاطر اوری شهادت ان امام مظلوم و اولاد و اقارب و اصحاب
انجناب را و سلام کنی بر او و صلوات فرستی بر او و لعنت کنی بر قاتلان ایشان و بروایت دیگر هزار مرتبه لعنت
کنی بر قاتلان انحضرت که بهتر لعنی برای تو هزار حسنه نوشته میشود و هزار کناه از تو محو میشود و هزار درجه در
بهشت از برای تو بلند میشود و بهترانستکه هزار مرتبه بکوید اللهم العن قتلة الحسين واصحابه پس قدری
که بعد از ان از موضعی که ایستاده چند کام پیش رو و بکو انا لله وانا اليه راجعون رضا بقضائه و
تسليما لامره و اکر هفت مرتبه چنین کند بهتر است و فرمود که در جمیع این احوال باید که محزون و غمناک باشی
پس بجای خود اللهم عذب الفجرة الذين شاقوا رسولك وحاربوا اولياءك وعبدوا غيرك
بر کرد و بکو
خداوندا عذاب کن رستکاران که مخالفت کردند پیغمبر ترا و جنگ کردند با دوستان تو و پرستیدند غیر ترا
واستحلوا محارمك والعن القادة والاتباع ومن كان منهم فخب واوضع معهم او رضي
و حلال کردند حرام ترا و لعنت کن پیشروان و پیروان را و هر که باشد از ایشان پس محبت و شتاب کن با خوشنودی کرداز
بفعلهم لعنا كثيرا اللهم وعجل فرج ال محمد واجعل صلواتك عليه وعليهم واستنقذهم
ایشان لعنت بسیار خداوندا بشتاب کشایش ال محمد و بکردان رحمتهای خود را براو و بر ایشان و برهان ایشان را
من ايدي المنافقين المضلين والكفرة الجاحدين وافتح لهم فتحا يسيرا واتح لهم روحا وفرجا
از دستهای دورویان کمراهان و ناکروندکان و انکار کننده و بکشا مر ایشان را کشایشی آسان و مهیا کن مر ایشان را
قريبا واجعل لهم من لدنك على عدوك وعدوهم سلطانا نصيرا پس دست بدعا بردار و قصد
آرایش و کشایش نزدیک و بکردان مر ایشان را از نزد خود بر دشمن خود و دشمن ایشان تسلطی یاری کننده کن دشمنان ال محمد را و بکو
اللهم ان كثيرا من الامة ناصبت المستحفظين من الائمة وكفرت بالكلمة وعكفت على القادة
خدایا بدرستیکه بسیاری از امت دشمنی کردند محافظت کننده از پیشوایان و کافر شدند بکلمه حق و اقامت نمودن بر پیروی
الظلمة وهجرت الكتاب والسنة وعدلت عن الحبلين اللذين امرت بطاعتهما والتمسك
ستمکاران و کذاشتند کتاب را و سنت را و بر کشتند از دو دست آویز که فرمان دادی بفرمان برداری ایشان و چنک در زدند
بهما فاماتت الحق وحادت عن القصد ومالات الاحزاب وحرفت الكتاب وكفرت بالحق لما جاءها
پس میرانند حق را و عدول کردند از راه راست و پیروی کردند بر محاربه و تغییر دادن کتاب و کافر دیدند بحق چون آمد

فاقرأ قل هو الله احد و در رکعت دوم بعد از حمد سوره احزاب و در رکعت سیم ... و در رکعت چهارم ...

وَتَمَسَّكَتْ بِالْباطِلِ لَمّا اعْتَرَضَها وَضَيَّعَتْ حَقَّكَ وَاَضَلَّتْ خَلْقَكَ وَقَتَلَتْ اَوْلادَ نَبِيِّكَ

و چنگ در زدند بباطل چون آمد ایشان را و ضایع کرده حق ترا و گمراه کردند خلق ترا و کشتند فرزند پیغمبر ترا

وَخِيَرَةَ عِبادِكَ وَحَمَلَةَ عِلْمِكَ وَوَرَثَةَ حِكْمَتِكَ وَوَحْيِكَ اَللّٰهُمَّ فَزَلْزِلْ اَقْدامَ اَعْدائِكَ

و بهترین بندگان تو و بردارنده علم ترا و وارثان شریعت و پیغام ترا خداوندا پس بلرزان قدمهای دشمنان خود را

وَاَعْداءِ رَسُولِكَ وَاَهْلِ بَيْتِ رَسُولِكَ اَللّٰهُمَّ وَاَخْرِبْ دِيارَهُمْ وَافْلُلْ سِلاحَهُمْ وَخالِفْ بَيْنَ

و دشمنان پیغمبر خود را و اهل بیت فرستاده خود را خدایا خراب کن خانهای ایشان را و بشکن کارزار ایشان را و خلاف کن

كَلِمَتِهِمْ وَفُتَّ فى اَعْضادِهِمْ وَاَوْهِنْ كَيْدَهُمْ وَاضْرِبْهُمْ بِسَيْفِكَ الْقاطِعِ وَارْمِهِمْ بِحَجَرِكَ

گفتار ایشان و سستی ده در بازوی ایشان و سست کن مکر ایشان را و بزن ایشان را بتیغ برنده خود و بیفکن ایشان را بسنگ

الدّامِغِ وَطُمَّهُمْ بِالْبَلاءِ طَمّاً وَقُمَّهُمْ بِالْعَذابِ قَمّاً وَعَذِّبْهُمْ عَذاباً نُكْراً وَخُذْهُمْ بِالسِّنينَ

روان کننده خون ایشان ببلای خون و برکندگی ایشان بعذاب برکندگی و عذاب کن ایشان را عذابی بسیار زشت و بگیر ایشان را

وَالْمَثُلاتِ الَّتى اَهْلَكْتَ بِها اَعْداءَكَ اِنَّكَ ذُو نَقِمَةٍ مِنَ الْمُجْرِمينَ اَللّٰهُمَّ اِنَّ سُنَّتَكَ ضائِعَةٌ

بقحطها و عقوبتهائی که هلاک کردی بآن دشمنان خود را بدرستیکه تو صاحب انتقامی از گناهکاران خداوندا بدرستیکه شریعت تو تلف

وَاَحْكامَكَ مُعَطَّلَةٌ وَعِتْرَةَ نَبِيِّكَ فِى الْاَرْضِ هائِمَةٌ اَللّٰهُمَّ فَاَعِنِ الْحَقَّ وَاَهْلَهُ وَاقْمَعِ

گشته و حکمهای تو فرو گذاشته شده و ذریه پیغمبر تو در زمین حیرانند خداوندا پس مدد کن حق را و اهل خود را

الْباطِلَ وَاَهْلَهُ وَمُنَّ عَلَيْنا بِالنَّجاةِ وَاهْدِنا اِلَى الْاِيمانِ وَعَجِّلْ فَرَجَنا وَانْظِمْهُ بِفَرَجِ

و خوار کن باطل را و اهل او را و منت گذار بر ما برستگاری و راه نما ما را بسوی ایمان و بشتاب گشایش ما را و به پیوند گشایش

اَوْلِيائِكَ وَاجْعَلْهُمْ لَنا وُدّاً وَاجْعَلْنا لَهُمْ وَفْداً اَللّٰهُمَّ وَاَهْلِكْ مَنْ جَعَلَ يَوْمَ قَتْلِ

دوستان خود و بگردان ایشان را برای ما دوست و بگردان ما را بر ایشان وارد شده خداوندا و نابود کن آنکه گردانید روز کشتن

ابْنِ نَبِيِّكَ وَخِيَرَتِكَ عيداً وَاسْتَهَلَّ بِهِ فَرَحاً وَمَرَحاً وَخُذْ آخِرَهُمْ كَما اَخَذْتَ اَوَّلَهُمْ وَضاعِفِ

پسر پیغمبر تو و برگزیده تو عید را و صدا بلند کرده بآن شادی و خرمی و بگیر آخر ایشان را چنانکه گرفتی اول ایشان را

اَللّٰهُمَّ الْعَذابَ وَالتَّنْكيلَ عَلى ظالِمى اَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ وَاَهْلِكْ اَشْياعَهُمْ وَقادَتَهُمْ وَاَبِرْ حُماتَهُمْ

و زیاد کن خدایا عذاب را و عقوبت را برای ستمگران اهل بیت پیغمبر را و هلاک کن پیروان ایشان و پیشروان ایشان و حامیان

وَجَماعَتَهُمْ اَللّٰهُمَّ وَضاعِفْ صَلَواتِكَ وَرَحْمَتَكَ وَبَرَكاتِكَ عَلى عِتْرَةِ نَبِيِّكَ الْعِتْرَةِ الضّائِعَةِ

ایشان و جماعت ایشان را خدایا مضاعف کن درودهای خود را و رحمت خود را و برکتهای خود را بر ذریه پیغمبر تو ذریه تلف کرده

الْخائِفَةِ الْمُسْتَذَلَّةِ بَقِيَّةٍ مِنَ الشَّجَرَةِ الطَّيِّبَةِ الزّاكِيَةِ الْمُبارَكَةِ وَاَعْلِ اللّٰهُمَّ كَلِمَتَهُمْ

ترسان خوار گذاشته باقیمانده از شجره پاک پاکیزه با برکت و بلند کن خدایا کلمه ایشان را

وَاَفْلِجْ حُجَّتَهُمْ وَاكْشِفِ الْبَلاءَ وَاللَّأْواءَ وَحَنادِسَ الْاَباطيلِ وَالْعَمى عَنْهُمْ وَثَبِّتْ قُلُوبَ شيعَتِهِمْ

و ظاهر کن حجت ایشان را و زایل کن بلا را و شدت و تیرگی باطل را و کوری و بیچارگی را از ایشان و ثابت دار دلهای پیروان

وَحِزْبِكَ عَلى طاعَتِكَ وَوِلايَتِهِمْ وَنُصْرَتِهِمْ وَمُوالاتِهِمْ وَاَعِنْهُمْ وَامْنَحْهُمُ الصَّبْرَ عَلَى الْاَذى

و گروه خود را بر فرمان خود و دوستی ایشان و یاری ایشان و دوست داشتن ایشان و یاری کن ایشان را و بده ایشان را صبر

فيكَ وَاجْعَلْ لَهُمْ اَيّاماً مَشْهُودَةً وَاَوْقاتاً مَحْمُودَةً مَسْعُودَةً تُوشِكُ فيها فَرَجَهُمْ وَتُوجِبُ

بر آزاری در راه تو و بگردان برای ایشان روزهای حاضر شده و وقتهای ستوده با سعادت که نزدیک گردانی در آن گشایش ایشان را و واجب کنی

فیها تمکینهم و نصرهم کما ضمنت لاولیائک فی کتابک المنزل فانک قلت و قولک الحق

در آن جای ایشان را و یاری کن ایشان را چنانکه ضامن شده مر دوستان ترا در کتاب فرو فرستاده شده که تو گفته و گفت تو درست است وعده

وعد الله الذین آمنوا منکم و عملوا الصالحات لیستخلفنهم فی الارض کما استخلف الذین

داد خدا آنانکه گرویدند از شما و کردند کارهای شایسته هر آینه خلافت ایشان را در زمین چنانکه خلیفه کرد آنانکه پیش

من قبلهم و لیمکنن لهم دینهم الذی ارتضی لهم و لیبدلنهم من بعد خوفهم امنا یعبدوننی

از ایشان بودند و تا ثابت گرداند بر ایشان دین ایشان را که پسندیده بر ایشان و تا بدل کند ایشان را بعد از ترس ایشان ایمنی

لا یشرکون بی شیئا اللهم فاکشف غمتهم یا من لا یملک کشف الضر الا هو یا واحد یا احد

که پرستند مرا شرک نیاورند بمن چیزی را خدایا پس زایل کن اندوه ایشان را ای آنکه قادر نیست بر زایل گردن سختی مگر او ای یکتای یگانه

یا حی یا قیوم و انا یا الهی عبدک الخائف منک و الراجع الیک السائل لک المقبل علیک

ای زنده ای توانا و من ای خدا بنده توام ترسان از تو و رجوع کننده بسوی تو سؤال کننده ترا رو آورنده بر تو

اللاجی الی فنائک العالم بانه لا ملجا منک الا الیک اللهم فتقبل دعائی و اسمع

پناه گیرنده بسوی درگاه تو دانا بآنکه نیست پناهی از تو مگر بسوی تو خداوندا پس بپذیر دعای مرا و بشنو ای خدای من

یا الهی علانیتی و نجوای و اجعلنی ممن رضیت عمله و قبلت نسکه و نجیته برحمتک

آشکار مرا و راز مرا و بگردان مرا از آنکه خوشنود شد کردار او و پذیرفته عبادت او و رهانیده او را برحمت خود

انک انت العزیز الکریم اللهم و صل اولا و آخرا علی محمد و آل محمد و بارک علی محمد و آل

بدرستیکه توئی غالب بزرگوار خداوندا رحمت فرست اول و آخر بر محمد و آل محمد و برکت ده بر محمد و آل

محمد و ارحم محمدا و آل محمد باکمل و افضل ما صلیت و بارکت و ترحمت علی انبیائک و

محمد و رحم کن بمحمد و آل محمد بکاملتر و بهتر رحمتی که فرستادی و برکت دادی و رحم نمودی بر پیغمبران خود و

رسلک و ملائکتک و حملة عرشک بلا اله الا انت اللهم و لا تفرق بینی و بین محمد

فرستادگان و فرشتگان خود و بردارنده عرش تو بکلمه لا اله الا انت خداوندا جدائی میفکن میان من و میان

و آل محمد صلواتک علیه و علیهم و اجعلنی یا مولای من شیعة محمد و علی و فاطمة و الحسن

محمد و آل محمد رحمتهای تو بر او و بر ایشان و بگردان مرا ای آقای من از پیروان محمد و علی و فاطمه و حسن

و الحسین و ذریتهم الطاهرة المنتجبة و هب لی التمسک بحبلهم و الرضا بسبیلهم و الاخذ

و حسین و فرزندان ایشان پاکیزه و برگزیده و ببخش مرا چنگ در زدن بدوستی ایشان و خوشنودی براه ایشان

بطریقتهم انک جواد کریم پس بسجده برو و دو طرف روی یا من یحکم ما یشاء و یفعل ما یرید انت

و گرفتن بطریقه ایشان که تو بخشنده بزرگواری خود را بر خاک بگذار و بگو ای آنکه حکم میکند آنچه میخواهد و میکند آنچه اراده دارد

حکمت فلک الحمد محمودا مشکورا فعجل یا مولای فرجهم و فرجنا بهم فانک ضمنت اعزازهم بعد

تو حکم کرده پس مر تراست حمد ستوده سپاس گذار پس بشتاب ای آقای من و گشایش ده ایشان را و ما را بایشان که تو ضامنی عزت ایشان را

الذلة و تکثیرهم بعد القلة و اظهارهم بعد الخمول یا اصدق الصادقین و یا ارحم الراحمین

بعد از خواری و بسیاری ایشان را بعد از کمی و آشکار ایشان بعد از نهانی ای راستگوترین راستگویان و ای بخشنده ترین بخشندگان

فاسالک یا الهی و سیدی متضرعا الیک بجودک و کرمک بسط املی و التجاوز عنی و قبول

پس میخوانم ترا ای خدای من و آقای من زاری کننده بسوی تو بجود تو و کرم تو گشایش امید خود و درگذشتن از من و قبول تو

قليل عملي وكثيره والزيادة في أيامي وتبليغي ذلك المشهد وأن تجعلني عمن يدعى فيجيب الى
اندک از کردار مرا و بسیار و زیاده در روزگارم و برسانی مرا بآن حضور و اینکه بگردانی مرا از آنکه خوانده شوند
طاعتهم وموالاتهم ونصرهم وتريني ذلك قريبا سريعا في عافية إنك على كل شيء قدير
پس اجابت کنند بسوی طاعتشان و دوستانشان و یاریشان و بنمائی آنرا بمن نزدیک زود در عافیت بدرستیکه تو بر هر چیزی توانائی
پس سر خود را بسوی أعوذ بك أن أكون من الذين لا يرجون أيامك فأعذني إلهي برحمتك
آسمان بلند کن و بگو پناه میبرم بتو اینکه بوده باشم از آنانکه امید ندارند روزگار تو پس پناه ده مرا ای خدای من برحمت تو از این
من ذلك چون چنین کنی این عمل را ثواب آن نیز برای تو از حجهای بسیار و عمرهای بسیار که مال بسیار
از این در آن صرف نمائی و بدن خود را در آنها بتعب افکنی و از اهل و عیال و فرزندان خود جدا شوی
و بدانکه کسیکه این نماز را در این روز بکند و این دعا را از روی اخلاص بخواند و این عمل را با یقین و
تصدیق بجا آورد حق تعالی ده خصلت باو عطا کند که از جمله آنها آنستکه او را از مرگهای بد حفظ
کند مانند غرق شدن و سوختن و در زیر عمارت ماندن و امثال آنها و تا مردن دشمنی بر او مسلط
نگرداند و نگاه دارد او را از دیوانگی و خوره و پیسی در خودش و فرزندانش تا چهار پشت و شیطان
و دوستان و یاوران شیطان را مسلط نگرداند بر او و بر نسل او تا چهار پشت زیارت دیگر زیارتیست
که مشتملست بر زیارت شهدا و متضمن تعزیت رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیهم است
و مناسبست که در این روز خوانده شود و اگر در آخر روز خوانده شود شاید انسب باشد و زیارت اینست

السلام عليك يا وارث آدم صفوة الله السلام عليك يا وارث نوح نبي الله السلام
درود بر تو ای میراث برنده آدم برگزیده خدا درود بر تو ای میراث برنده نوح پیغمبر خدا درود
عليك يا وارث ابرهيم خليل الله السلام عليك يا وارث موسى كليم الله السلام عليك
بر تو ای میراث برنده ابراهیم دوست خدا درود بر تو ای میراث برنده موسی هم کلام خدا درود بر تو
يا وارث عيسى روح الله السلام عليك يا وارث محمد حبيب الله السلام عليك يا وارث
ای میراث برنده عیسی روح خدا درود بر تو ای میراث برنده محمد دوست خدا درود بر تو ای میراث برنده
علي امير المؤمنين السلام عليك يا وارث الحسن الشهيد سبط رسول الله السلام عليك
امیر المؤمنین درود بر تو ای میراث برنده حسن شهید فرزندزاده رسول خدا درود بر تو
يا ابن رسول الله السلام عليك يا ابن البشير النذير وابن سيد الوصيين السلام عليك
ای پسر فرستاده خدا درود بر تو ای پسر مژده دهنده بیم کننده و پسر بزرگ اوصیا درود بر تو
يا ابن فاطمة سيدة نساء العالمين السلام عليك يا ابا عبد الله السلام عليك يا خيرة الله
ای پسر فاطمه بزرگ زنان جهانیان درود بر تو ای ابا عبد الله درود بر تو ای برگزیده خدا
وابن خيرته السلام عليك يا ثار الله وابن ثاره السلام عليك ايها الوتر الموتور السلام
و پسر برگزیده او درود بر تو ای خونخواه خدا و پسر خونخواه او درود بر تو ای آنکه خون بر تو وارد شده درود
عليك ايها الامام الهادي الزكي وعلى ارواح حلت بفنائك واقامت في جوارك ووفدت
بر تو ای پیشوای راه نمائی پاک و بر جانها که فرود آمدند بگرد اگرد تو و درنگ نمودند در پناه تو و آمدند ترا

مع زوارك السلام عليك مني ما بقيت وبقي الليل والنهار فلقد عظمت بك الرزية و
با زیارت کنان تو درود بر تو از من تا پاینده باشم و پاینده باشد شب و روز پس بتحقیق که بزرگ شده بتو مصیبت تو و
جل المصاب في المؤمنين والمسلمين وفي اهل السموات اجمعين وفي سكان الارضين فانا
بزرگ است این فجیعه در زمره مؤمنین و مسلمین و در اهل آسمانها همه و در ساکنان زمینها پس ما برای
لله وانا اليه راجعون وصلوات الله وبركاته وتحياته عليك وعلى آبائك الطيبين المنتجبين
خدا و بسوی او بازگشت کنندیم و رحمتهای خدا و برکتهای او و درودهای او بر تو و بر پدران تو که پاکیزه و برگزیده اند
وعلى ذراريهم الهداة المهديين السلام عليك يا مولاي وعليهم وعلى روحك وعلى
و بر فرزندانشان راه نما و راه یافته گانند درود بر تو ای مولای من و بر ایشان و بر روح تو و بر روح ایشان
ارواحهم وعلى تربتك وعلى تربتهم اللهم لقهم رحمة ورضوانا وروحا وريحانا السلام
و بر خاک تو و بر خاک ایشان خدایا پیش آور ایشان بخشایش و خوشنودی را و آسایش را درود
عليك يا مولاي يا ابا عبد الله يا ابن خاتم النبيين ويا ابن سيد الوصيين ويا ابن سيدة
بر تو ای مولای من ای ابا عبدالله ای پسر آخر پیغمبران و ای پسر بزرگ اوصیا و ای پسر بزرگ
نساء العالمين السلام عليك يا شهيد يا ابن الشهيد يا اخا الشهيد يا ابا الشهداء اللهم
زنان جهانیان درود بر تو ای شهید پسر شهید ای برادر شهید ای پدر شهیدان خدایا
بلغه عني في هذه الساعة وفي هذا اليوم وفي هذا الوقت وفي كل وقت تحية كثيرة و
برسان او را از من درین ساعت و در این روز و در این وقت و در هر وقت درود بسیار و
سلاما سلام الله عليك ورحمة الله وبركاته يا ابن سيد العالمين وعلى المستشهدين معك
سلام فراوان خدا بر تو و رحمت خدا و برکتهای او ای پسر بزرگ جهانیان و بر آنانکه شهید شدند با تو
سلاما متصلا ما اتصل الليل والنهار السلام على الحسين بن علي الشهيد السلام على
سلام پی در پی تا پیوسته باشد شب و روز درود بر حسین پسر علی شهید درود بر
علي بن الحسين الشهيد السلام على العباس بن امير المؤمنين الشهيد السلام على الشهداء من ولد
علی پسر حسین شهید درود بر عباس پسر امیر المؤمنین شهید درود بر شهیدان پسر
امير المؤمنين السلام على الشهداء من ولد الحسن السلام على الشهداء من ولد الحسين السلام
امیر مؤمنان درود بر شهیدان از فرزند حسن درود بر شهیدان از فرزند حسین درود
على الشهداء من ولد جعفر وعقيل السلام على كل مستشهد معهم من المؤمنين اللهم
بر شهیدان از فرزند جعفر و عقیل درود بر جمیع شهیدان با شما از گرویدگان خداوندا
صل على محمد وآل محمد وبلغهم عني تحية كثيرة وسلاما السلام عليك يا رسول الله احسن الله
رحمت فرست بر محمد و آل محمد و برسان از من سلام و درود بسیار درود بر تو ای فرستاده خدا نیکو کرد خدا
لك العزاء في ولدك الحسين السلام عليك يا فاطمة احسن الله لك العزاء في ولدك الحسين السلام
برای تو صبر را در فرزند تو حسین درود بر تو ای فاطمه نیکو گرداند خدا مر ترا صبر در فرزند تو حسین درود
عليك يا امير المؤمنين احسن الله لك العزاء في ولدك الحسين السلام عليك يا ابا محمد الحسن
بر تو ای پادشاه گرویدگان نیکو کند خدا برای تو صبر را در فرزند تو حسین درود بر تو ای ابا محمد حسن

أَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزاءَ فِي أَخِيكَ الْحُسَيْنِ يا مَوْلايَ يا أَبا عَبْدِ اللّٰهِ أَنا ضَيْفُ اللّٰهِ وَضَيْفُكَ
نیکو کند خدا مر ترا صبر در برادر تو حسین ای مولای من ای ابا عبدالله منم مهمان خدا و مهمان تو
وَجارُ اللّٰهِ وَجارُكَ وَلِكُلِّ ضَيْفٍ وَجارٍ قِرًى وَقِرايَ فِي هٰذَا الْوَقْتِ أَنْ تَسْئَلَ اللّٰهَ سُبْحانَهُ وَتَعالىٰ
و همسایه خدا و همسایه تو و برای هر مهمانی و همسایه مهمانی و مهمانی من در این وقت اینکه درخواهی از خدا پاکاه و برتر اینکه
أَنْ يَرْزُقَنِي فَكاكَ رَقَبَتِي مِنَ النّارِ إِنَّهُ سَمِيعُ الدُّعاءِ قَرِيبٌ مُجِيبٌ و شیخ مفید ره گفته است
روزی کنی مرا خلاصی گردنم از آتش بدرستیکه او شنونده دعاست نزدیک اجابت کننده که در شب بیست و یکم ماه محرم
زفاف حضرت فاطمه و امیر المؤمنین ع واقع شد باید که ایروز برای شکر این نعمت عظمی شیعیان
روزه بدارند و شیخ طوسی گفته است که در روز هفدهم ماه محرم اصحاب فیل که بجهة خراب کردن
کعبه آمده بودند بر گشتند و عذاب بر ایشان نازل شد و در روز بیست و پنجم این ماه حضرت امام
زین العابدین ع بعالم اعلا ارتحال نمود باب هفتم در اعمال ماه صفر است و این ماه مشهور است بنحوست
و وجه میتوان داشت اول آنکه موافق قول علمای شیعه وفات حضرت رسالت پناه ص در این ماه
واقع شده و دویم آنکه در سه ماه متوالی که اشهر حرم اند چون عرب قتال نمیکرده اند و در این ماه شروع
بقتال میکرده اند لهذا نحس شمرده اند و در احادیث شیعه ندیده ام چیزیکه دلالت بر نحوست کند
و در روایات غیر معتبره عامه وارد شده است و سید بن طاوس از بعضی کتب معتبره روایت کرده است
که در روز سیم این ماه مستحب است که دو رکعت نماز بجا آورند و در رکعت اول بعد از حمد سوره انا
فتحنا بخوانند و در رکعت دویم سوره توحید و بعد از سلام صد مرتبه بگویند اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ و صد مرتبه اللّٰهُمَّ الْعَنْ آلَ أَبِي سُفْيانَ و صد مرتبه أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ و روز بیستم این ماه مشهور است
بروز اربعین یعنی چهلم شهادت حضرت امام حسین ع و در کتب معتبره از حضرت امام حسن عسکری ع روایت
کرده اند که علامات مؤمن پنج چیز است نماز پنجاه و یک رکعت از فریضه و نافله در شب و روز و زیارت
اربعین و انگشتر در دست راست کردن و جبین را در سجده شکر بر خاک گذاشتن و بسم الله الرحمن الرحیم را
بلند گفتن و کیفیت زیارت اربعین بسند معتبر منقول است از صفوان جمال که گفت مولای من حضرت
صادق ع بمن گفت که در زیارت اربعین که زیارت میکنی در هنگامیکه روز بلند شده باشد میگوی
السَّلامُ عَلىٰ وَلِيِّ اللّٰهِ وَحَبِيبِهِ السَّلامُ عَلىٰ خَلِيلِ اللّٰهِ وَنَجِيبِهِ السَّلامُ عَلىٰ صَفِيِّ اللّٰهِ وَابْنِ
درود بر یار خدا و دوست او درود بر صدیق خدا و برگزیده او درود بر مخلص خدا و پسر
صَفِيِّهِ السَّلامُ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ السَّلامُ عَلىٰ أَسِيرِ الْكُرُباتِ وَقَتِيلِ الْعَبَراتِ
مخلص او درود بر حسین ستم رسیده شهید درود بر دستگیر شده اندوهها و کشته سرشک
اللّٰهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ وَلِيُّكَ وَابْنُ وَلِيِّكَ وَصَفِيُّكَ وَابْنُ صَفِيِّكَ الْفائِزُ بِكَرامَتِكَ
خدایا بدرستیکه من گواهم که او دوست تو و پسر دوست تست و برگزیده تو و پسر برگزیده تست رستگار بنوازش تو
أَكْرَمْتَهُ بِالشَّهادَةِ وَحَبَوْتَهُ بِالسَّعادَةِ وَاجْتَبَيْتَهُ بِطِيبِ الْوِلادَةِ وَجَعَلْتَهُ سَيِّداً مِنَ
گرامی داشتی بکشته شدن و بخشش نمودی او را به نیکی و برگزیدی او را بپاکی ولادت و گردانیدی او را بزرگی از
السّادَةِ وَقائِداً مِنَ الْقادَةِ وَذائِداً مِنَ الذّادَةِ وَأَعْطَيْتَهُ مَوارِيثَ الْأَنْبِياءِ وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً
بزرگان و کشنده از کشندگان و بدین حق راننده از رانندگان و بخشیدی او را میراث پیغمبران و گردانیدی او را حجت

على خلقك من الاوصياء فاعذر في الدعاء ومنح النصح وبذل مهجته فيك ليستنقذ
بر خلق تو از اوصیا پس مبالغه نمود در خواندن مردم و بخشید نصیحت را و بخشید خون خود را در راه تو تا برهاند او
عبادك من الجهالة وحيرة الضلالة وقد توازر عليه من غرته الدنيا وباع حظه
بندگان ترا از نادانی و سرگشتگی گمراهی و شدت کرد بر او آنکه بفریفت او را دنیا و داد بهره خود را
بالارذل الادنى وشرى آخرته بالثمن الاوكس وتغطرس وتردى في هواه واسخطك واسخط
بزبونی پستی و فروخت آخرت را بثمن ناقص و بیدار کرد و هلاک شد در پیروی خود و خشم تو و خشم
نبيك واطاع من عبادك اهل الشقاق والنفاق وحملة الاوزار المستوجبين النار فجاهدهم
پیغمبر تو و فرمان بردار از بندگان تو اهل بدبختی و نفاق و بردارنده گناه را که سزاوار اند آتش را پس کارزار
فيك صابرا محتسبا حتى سفك في طاعتك دمه واستبيح حريمه اللهم فالعنهم لعنا وبيلا
نمود با ایشان در تو صبر را خالص کننده تا ریخته شد در فرمان تو خون او و حلال شد حرمت او خداوندا پس لعن کن ایشان را سخت
وعذبهم عذابا اليما السلام عليك يا ابن رسول الله السلام عليك يا ابن سيد الاوصيا
و گران و عذاب کن ایشان را دردناک درود بر تو ای پسر فرستاده خدا درود بر تو ای پسر بزرگ اوصیا
اشهد انك امين الله وابن امينه عشت سعيدا ومضيت حميدا ومت فقيدا مظلوما شهيدا
گواهی میدهم اینکه تو امین خدائی و پسر امین او بزندگانی نیک و گذشتی ستوده و مردی گم شده ستم رسیده گواه
واشهد ان الله منجز لك ما وعدك ومهلك من خذلك ومعذب من قتلك واشهد انك
و گواهی میدهم که خدا وفا میکند برای تو آنچه وعده کرد ترا و هلاک میکند آنکه خوار میکند ترا و عذاب میکند آنکه کشت ترا و گواهی میدهم
وفيت بعهد الله وجاهدت في سبيل الله حتى اتيك اليقين فلعن الله من قتلك ولعن الله
که تو وفا کردی بعهد خدا و کارزار نمودی در راه خدا تا آمد ترا مرگ پس لعنت کند خدا آنکه کشت ترا و لعنت کند خدا
من ظلمك ولعن الله امة سمعت بذلك فرضيت به اللهم اني اشهدك اني ولي لمن والاه وعدو
آنکه ستمکرد ترا و لعنت کند خدا گروهی را که شنیدند آنرا و خشنود شدند بآن خدایا بدرستیکه من گواهی میدهم ترا که من دوستم مر آنکه دوست داشت او را
لمن عاداه بابي انت وامي يا ابن رسول الله اشهد انك كنت نورا في الاصلاب الشامخة والارحام
و دشمنم مر آنکه دشمن داشت او را پدر و مادرم فدای تو ای پسر فرستاده خدا گواهی میدهم که تو بودی نور در پشتهای با رفعت و در رحمهای
المطهرة لم تنجسك الجاهلية بانجاسها ولم تلبسك المدلهمات من ثيابها واشهد انك
پاکیزه نجس نکرده ترا جاهلیت بنجاستها و نه پوشاند ترا جامهای تیره از جامهای خود و گواهی میدهم که
من دعائم الدين واركان المسلمين ومعقل المؤمنين واشهد انك الامام البر التقي الرضي
تو از ستونهای دین و رکن مسلمانی و پناه گروندگان و گواهی میدهم که تو پیشوائی نیکو پرهیزکار پسندیده
الزكي الهادي المهدي واشهد ان الائمة من ولدك كلمة التقوى واعلام الهدى والعروة
راهنما راه یافته شده و گواهی میدهم اینکه پیشوایان از فرزندان سخن پرهیزکاری و نشانهای هدایت و دستآویز
الوثقى والحجة على اهل الدنيا واشهد اني بكم مؤمن وبايابكم موقن بشرايع ديني وخواتيم
محکم و حجت بر اهل دنیا و گواهم که بشما گرونده ام و برجعت شما یقین دارم و باحکام دین من و آخر
عملي وقلبي لقلبكم سلم وامري لامركم متبع ونصرتي لكم معدة حتى ياذن الله لكم فمعكم معكم
کردارم و دل من مر دل شما را انقیاد است و کار من مر کار شما را پیروی کننده و یاری من برای شما آماده تا آنکه دستور دهد خدا برای شما پس با شما

لا مع عدوكم صلوات الله عليكم وعلى أرواحكم وأجسادكم وشاهدكم وغائبكم وظاهركم
همسنگم نه با دشمن شما رحمت خدا بر شما و بر روحهای شما و بدنهای شما و حاضر شما و غایب شما و ظاهر شما

وباطنكم آمين رب العالمين و دو رکعت نماز میکنی و هر دعا که خواهی میکنی و بر میگردی و
و باطن شما بپذیر ای پروردگار جهانیان سید طاوس گفته است که من برای این زیارت وداعی یافته‌ام که مخصوص

است باین زیارت باید که بایستی السلام عليك يا ابن رسول الله السلام عليك يا ابن علي المرتضى
بشر روی ضریح و بگوئی درود بر تو ای پسر فرستاده خدا درود بر تو ای پسر علی مرتضی

وصي رسول الله السلام عليك يا ابن فاطمة الزهراء سيدة نساء العالمين السلام عليك
وصی رسول خدا درود بر تو ای پسر فاطمه زهرا بزرگ زنان جهانیان درود بر تو

يا وارث الحسن الزكي السلام عليك يا حجة الله في أرضه وشاهده على خلقه السلام
ای میراث برنده حسن پاک درود بر تو ای حجت خدا در زمین او و گواه او بر خلق او درود

عليك يا أبا عبد الله الشهيد السلام عليك يا مولاي وابن مولاي أشهد أنك قد أقمت
بر تو ای ابا عبدالله شهید درود بر تو ای مولای من و پسر مولای من گواهی میدهم که تو بپا داشتی

الصلوة وآتيت الزكوة وأمرت بالمعروف ونهيت عن المنكر وجاهدت في سبيل الله حتى
نماز را و دادی زکوة را و امر کردی به نیکی و باز داشتی از زشت و کارزار کردی در راه خدا تا آمد ترا

أتيك اليقين وأشهد أنك على بينة من ربك أتيتك و اگر از دور زیارت کند بگوید توجهت إليك يا مولاي
مرگ و گواهی میدهم که تو بر حجتی از پروردگارت آمدم ترا رو کردم بسوی تو ای مولای من

زائرا وافدا راغبا مقرا لك بالذنوب هاربا إليك من الخطايا لتشفع لي عند ربك يا ابن
زیارت کننده‌ام خواهشمند اقرار کننده مر ترا بگناهان گریزنده بسوی تو از خطاها که شفاعت کنی مرا نزد پروردگارت

رسول الله صلى الله عليك حيا وميتا فإن لك عند الله مقاما معلوما وشفاعة مقبولة
ای پسر فرستاده خدا رحمت خدا بر تو زنده و مرده پس بدرستیکه مر ترا نزد خدا جایگاهیست معلوم و شفاعت پذیرفته

لعن الله من ظلمك ولعن الله من حرمك وغصب حقك ولعن الله من قتلك ولعن الله من
لعنت خدا بر آنکه ستم کرد ترا لعنت خدا بر آنکه منع کرد ترا و بستم گرفت حق ترا و لعنت کند خدا آنکه کشت ترا و لعنت کند

خذلك ولعن الله من دعوته فلم يجبك ولم يعنك ولعن الله من منعك من حرم الله وحرم
خدا آنکه خوار گذاشت ترا و لعنت خدا بر آنکه خواند او را پس اجابت و یاری نکرد ترا و لعنت خدا آنکه منع کرد ترا از حرم خدا و حرم

رسوله وحرم أبيك وأخيك ولعن الله من منعك من شرب ماء الفرات لعنا كثيرا يتبع بعضها
رسول او و حرم پدرت و برادرت و لعنت خدا بر آنکه منع کرد ترا از آشامیدن آب فرات لعنت بسیار که در پی باشد

بعضا اللهم فاطر السموات والأرض عالم الغيب والشهادة أنت تحكم بين عبادك فيما
بعض آن بعضی را خدایا پدید آورنده آسمانها و زمین داننده پنهان و آشکار تو حکم کن میان بندگان تو در آنچه

كانوا فيه يختلفون وسيعلم الذين ظلموا أي منقلب ينقلبون اللهم لا تجعله آخر العهد
بودند که در آن اختلاف میکردند و زود و بدانند آنانکه ستم کردند که بازگشتی بازمیگردند خدایا مگردان او را آخر عهد

من زيارته وارزقنيه أبدا ما بقيت وحييت يا رب وإن مت فاحشرني في زمرته يا أرحم الراحمين
از زیارت او و روزی کن او را همیشه مادام باقی باشم و زنده باشم ای پروردگار و اگر مردم پس زنده کن مرا در گروه او ای بخشنده‌ترین بخشندگان

وذكر

واگر زیارت آخر روز عاشورا را نیز در این روز بخواند مناسبست و بدانکه مشهور آنستکه سبب تأکید زیارت
آنحضرت در این روز آنستکه حضرت امام زین العابدین با سایر اهل بیت علیهم السلام در این روز بعد از مراجعت
از شام بکربلای معلی وارد شده اند و سرهای مقدس شهدا را بابدان مطهر ایشان ملحق کردند و این بسیار
بعید است از جهات بسیار که ذکر آنها موجب تطویل است و بعضی گفته اند که در این روز اهل بیت علیهم السلام
وارد مدینه طیبه شدند و این نیز بسیار بعید است و بعضی گفته اند که شاید حضرت امام زین العابدین ع
باعجاز و طی الارض مخفی بکربلا رفته باشند از شام و سرها را ببدنها ملحق کرده باشند و این ممکن است
اما روایتی در این باب بنظر نرسیده است بلکه بعضی از روایات منافی فی الجمله با این دارد و وجهی که از احادیث
ظاهر میشود آنستکه اول کسیکه از صحابه حضرت رسالت بزیارت آنحضرت مشرف شد جابر بن عبد الله انصاری
بود و او در این روز بکربلا رسید و آنحضرت را با شهدا زیارت کرد و چون جابر از اکابر صحابه بود و اساس این
امر عظیم را گذاشت میتواند بود که سبب مزید فضل زیارت آنحضرت در این روز شده باشد و شاید وجوه
دیگر داشته باشد که بر ما مخفی باشد و چون فرموده اند که در این روز زیارت کنیم باید کرد و تفحص سببش
ضرور نیست و مشهور میان علما آنستکه وفات حضرت سید انبیا در روز بیست و هشتم ماه صفر واقع
شد و شیخ طوسی و جمعی دیگر گفته اند که شهادت امام حسن مجتبی ع نیز در این روز واقع شد پس قیام بمراسم
تعزیت این دو بزرگوار و زیارت ایشان از نزدیک و دور مناسبست و بدانکه در میان عوام بلکه خواص نحوست
چهارشنبه آخر ماه صفر شهرت دارد و در کتب معتبره عامه و خاصه چیزیکه دلالت بر این کند بنظر نرسیده است
واحادیث در نحوست مطلق چهارشنبه خصوصا چهارشنبه آخر هر ماه وارد شده است و چون این ماه
بنا بر اسبابیکه مذکور شد فی الجمله نحوستی دارد ممکن است که چهارشنبه آخرش نحوستش از چهارشنبهای دیگر
بیشتر باشد اگر در این روز از قبیل احتراز از طیره استدفاع بلایا بتصدقات و ادعیه و استعاذات که از ائمه
علیهم السلام وارد شده است بکنند و توکل نمایند بر جناب مقدس الهی که کفاره طیره است مناسبست و اگر
متوجه باشد باینها رفع میشود نه آنکه بروش جهال عجم متابعت مجوسان کنند بلهو و لعب و سور و سرور
و شادی و ساز و اعمال قبیحه مشغول شوند که موجب مزید استحکام قضاهای آسمانی و تقدیرات ربانی گردد
باب هشتم در فضایل ایام و اعمال ماه ربیع الاولست و در آن دو فصل است فصل اول در فضیلت و اعمال
روز اول تا روز شانزدهم است شیخ مفید و شیخ طوسی و دیگران گفته اند که حضرت رسالت پناه در شب اول
ماه ربیع الاول اراده هجرت نمودند از مکه معظمه بسوی مدینه مشرفه و در آنشب بغار رفت و حضرت امیر المؤمنین
جان شریف خود را فدای مقدس حضرت رسول کرد و در جای آنحضرت خوابید و از شمشیرهای کفار قبایل مشرکین
پروا نکرد و فضل او بر جمیع امت بلکه بر جمیع عالمیان بر همگنان ظاهر گردید و خدا تعالی با ملائکه سموات
با آنحضرت مباهات نمود و آیه کریمه وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللهِ در شان او نازل شد
چنانکه تفصیلش در حیوة القلوب مذکور است و چون خدا تعالی آن دو جان مقدس را از کید کافران
حفظ کرد گفته اند که روز شکر روز اول ماه ربیع الاولست مستحبست که برای شکر این نعمت عظیم روزه بدارند
و هرچند علما در این روز نیز زیارت ذکر نکرده اند اما زیارت حضرت رسول ص و زیارت حضرت امیر المؤمنین ع

در این روز مناسبت بجهة اینکه مذکور شد و شیخ طوسی ره در مصباح گفته است که در روز اول این ماه
حضرت امام حسن عسکری ع بعالم بقا رحلت نمود و حضرت صاحب الامر ع بمنصب جلیل امامت فایز گردیدند پس
زیارت آن دو امام عالیمقدار در این روز نیز مناسبست و اما شیخ ره در تهذیب و کلینی و محمد بن جریر طبری و ابن
الخشاب و شیخ مفید و غیر ایشان گفته‌اند که وفات حضرت امام حسن عسکری ع در روز هشتم این ماه بود
پس در آن روز زیارت آن دو بزرگوار انسبست و اما روز نهم این ماه بدانکه میان علمای خاصه و عامه در تاریخ
قتل عمر بن الخطاب علیه اللعنة خلافست و مشهور میان فریقین آنستکه قتل آن ملعون در روز بیست و ششم
ماه ذی الحجه واقع شده چنانچه سابقا اشاره بآن شد و بعضی بیست و هفتم نیز گفته‌اند و مستند این دو
قول نقل مورخانست و از کتب معتبره چنان معلوم که چنانچه الحال میان عوام شیعه مشهور است قتل او در
روز نهم ربیع الاول واقع شده و سابقا میان جمعی از محدثین شیعه نیز چنین مشهور بوده است و سید
بزرگوار علی بن طاوس در کتاب اقبال اشاره نموده است باینکه ابن بابویه ره روایتی از حضرت امام جعفر
صادق ع روایت کرده است که آن ملعون در روز نهم ماه ربیع الاول بدرک الاسفل جحیم متوجه شده است
و از نقل او چنین مفهوم میشود که شیخ صدوق چنین اعتقاد داشته است هرچند سید خود اینحدیث را
تاویلات نموده است و ایضا سید ذکر کرده است که جماعتی از شیعیان عجم پیوسته این روز را بسبب تعظیم
و تکریم نموده‌اند و خلف بزرگوار سید علی بن طاوس در کتاب زوائد الفوائد این مذهب را تقویت کرده است
و روایت معتبری در این باب ایراد نموده است چنانچه گفته است که روایت کرده‌اند که محمد بن ابی العلاء
همدانی و یحیی بن محمد بن جریج بغدادی که روزی با هم منازعه کردیم در باب قتل عمر بن الخطاب علیه اللعنة
والعذاب و رفتیم بشهر قم بنزد احمد بن اسحق قمی که از خواص حضرت امام علی النقی و امام حسن عسکری علیهما السلام
بود و بخدمت حضرت صاحب الامر نیز رسیده بود و چون در را کوبیدیم دختر عراقیه بیرون آمد و احوال روز نهم
احمد را از او پرسیدیم گفت او امروز مشغول اعمال عید است و آن روز نهم ماه ربیع الاول بود گفتیم
سبحان الله عیدهای مؤمنان چهار است عید فطر و عید اضحی و عید غدیر و روز جمعه آن دختر گفت
که احمد بن اسحق از حضرت امام علی النقی ع روایت میکند که امروز روز عید است و بهترین عیدهاست
نزد اهل بیت رسالت و شیعیان ایشان تا گفتیم که رخصت بطلب تا بنزد او آئیم چون آن دختر او را خبر کرد
بیرون آمد بسوی ما و لنگی بسته بود و عبا بر خود پیچیده بود و بوی مشک از او ساطع بود تا گفتیم این چه
حالتست که در تو مشاهده میکنیم گفت الحال از غسل عید فارغ شده‌ام گفتیم مگر امروز عید است
گفت بلی و ما را بخانه خود در آورد و بر روی کرسی نشاند و گفت روزی با جمعی از برادران خود بنزد مولای
خود امام حسن عسکری ع رفتیم در سر من رای در مثل این روز که شما بنزد من آمده‌اید چون رخصت یافتیم
و بخدمت آنحضرت رسیدیم دیدیم که آنحضرت مجلس خود را آراسته و مجمره در پیش خود گذاشته است
و بدست مبارک خود عود در آن مجمره می‌اندازد و مجلس خود را مزین کرده است و بر غلامان و خدمتکاران
خود جامه‌های فاخر پوشانیده است گفتیم یابن رسول الله پدران و مادران ما فدای تو باد آیا از برای اهل
بیت امروز فرحی تازه روی داده است حضرت فرمود که کدام روز حرمتش از این روز نزد اهل بیت عظیم‌تر است

بدرستیکه خبر داد مرا پدرم که حذیفة بن یمان در روز نهم ماه ربیع الاول داخل شد بر جدم حضرت
رسول صلعم حذیفه گفت که دیدم حضرت امیر المؤمنین و حضرت امام حسن و امام حسین علیهم السلام را که با حضرت
رسالت پناه صلعم طعام تناول میفرمودند و آنحضرت بروی ایشان تبسم مینمود و بحضرت امام حسن و امام
حسین میگفت بخورید گوارا باد از برای شما برکت و سعادت این روز بدرستیکه این روزیست که خدای
تعالی هلاک میکند در این روز دشمن خود و دشمن جد شما را و مستجاب میگرداند در این روز دعای مادر شما را
بخورید که این روزیست که حق تعالی در این روز قبول میکند اعمال محبان و شیعیان شما را بخورید که این روزیست
که ظاهر میشود راستی گفته خدا که میفرماید فتلک بیوتهم خاویة بما ظلموا یعنی این است خانهای ایشان
که خالی گردیده بسبب ستمهای ایشان بخورید که این روزیست که شکسته میشود در این روز شوکت
دشمن جد شما و یاری کننده دشمن شما بخورید که این روزیست که در این روز هلاک میشود فرعون اهل بیت
من و ستم کننده بر ایشان و غصب کننده حق ایشان بخورید که این روزیست که حق تعالی عملهای دشمنان
شما را باطل و هبا میگرداند حذیفه گفت که من گفتم یا رسول الله آیا در میان امت تو کسی خواهد بود که هتک
این حرمتها نماید حضرت فرمود که ای حذیفه بتی از منافقان بر ایشان سر کرده خواهد شد و دعوی ریاست در میان
ایشان خواهد کرد و مردم را بسوی خود دعوت خواهد کرد و تازیانه ظلم و ستم را بر دوش خود خواهد کشید
و مردم را از راه خدا منع خواهد کرد و کتاب خدا را تحریف خواهد نمود و سنت مرا تغییر خواهد داد و میراث
فرزندم را متصرف خواهد شد و خود را پیشوای مردم خواهد خواند و زیادتی بر وصی من علی بن ابیطالب خواهد
کرد و مالهای خدا را بناحق بر خود حلال خواهد کرد و در غیر طاعت خدا صرف خواهد کرد و مرا و برادر من
و وزیر من علی را بدروغ نسبت خواهد داد و دختر مرا از حق خود محروم خواهد کرد و آن دختر من او را نفرین
خواهد کرد و حق تعالی نفرین او را در این روز مستجاب خواهد کرد حذیفه گفت یا رسول الله چرا دعا نمیکنی
که خدا او را در حیات تو هلاک گرداند حضرت فرمود که ای حذیفه دوست نمیدارم که جرات کنم بر قضای خدا و
از او طلب کنم تغییر امری را که در علم او گذشته است و لیکن از حق تعالی سؤال کردم که فضیلت دهد این روز را
که در این روز او بجهنم میرود بر سایر روزها تا آنکه احترام این روز سنتی گردد در میان دوستان من و شیعیان
اهل بیت من پس حق تعالی وحی کرد بسوی من که ای محمد در علم سابق من گذشته است که دریابد ترا و اهل بیت
ترا محنتهای دنیا و بلاها و ستمهای منافقان و غصب کنندگان از بندگان من آن منافقانیکه تو خیر
خواهی ایشان کردی و با تو خیانت کردند و تو با ایشان راستی کردی و ایشان با تو مکر کردند و تو با ایشان
صاف بودی و ایشان دشمنی ترا بدل گرفتند و تو ایشان را خوشنود گردانیدی و ایشان ترا تکذیب کردند
و تو ایشان را برگزیدی و ایشان ترا در بلیه گذاشتند و سوگند یاد میکنم بحول و قوه و پادشاهی خود که البته
بگشایم بروح کسیکه غصب کند حق علی را که وصی تو است بعد از تو هزار در از پست ترین طبقهای جهنم که آنرا
فیلوق میگویند و او را و اصحاب او را در قعر جهنم جا دهم که شیطان از غرفه خود بر او مشرف شود و او را
لعنت کند و آن منافق را در قیامت عبرتی گردانم برای فرعونها که در زمان پیغمبران دیگر بوده اند و برای
سایر دشمنان دین و ایشان را و دوستان ایشان را بسوی جهنم برم با دیدهای کبود و روهای ترش با ذلهایت ملک

کردم

وخواری و پشیمانی وا ایشان را ابد الآباد در عذاب خود بدارم ای محمد بمنبر سد علی منزلت تو مگر با انچه میرسد
با او از بلاها از فرعون او و غصب کننده حق او که جرأت میکند بر من و کلام مرا تبدیل میکند و شرک بمن
میاورد و مردم را منع میکند از راه رضای من و گوساله از برای این امت تو برپا میکند که ان ابو بکر است
وکافر میشود بمن در عرش و عظمت و جلال من بدرستیکه امر کرده ام ملائکه هفت آسمان خود را که برای
شیعیان و محبان شما عید کنند در روزی که ان ملعون کشته میشود و امر کرده ام ایشان را که کرسی کرامت
مرا نصب کنند در برابر بیت المعمور و ثنا کنند بر من و طلب امرزش نمایند برای شیعیان و محبان شما از فرزندان
ادم و امر کرده ام ملائکه نویسندکان اعمال را که از این روز تا سه روز قلم از مردم بردارند و ننویسند گناهان
ایشان را برای کرامت تو و وصی تو ای محمد این روز را عید کرده ام برای تو و اهل بیت تو و برای هر که تابع ایشان
باشد از مؤمنان و شیعیان ایشان و سوگند یاد میکنم بعزت خود و جلال خود و علو منزلت و مکان خود که عطا
کنم کسی را که عید کند این روز را از برای من ثواب انها که بدور عرش احاطه کرده اند و قبول کنم شفاعت او را در
خویشان او و زیاد کنم مال او را اگر گشادگی دهد بر خود و عیال خود در این روز و هر سال در این روز صد هزار
هزار کس از موالیان و شیعیان شما را از اتش جهنم ازاد کردانم و اعمال ایشان را قبول کنم و گناهان ایشان را بیامرزم
حذیفه گفت که پس برخواست رسول خدا و بخانه ام سلمه رفت و من برگشتم و صاحب یقین بودم در کفر عمر
تا انکه بعد از وفات رسول خدا دیدم که او چه فتنها برانگیخت و کفر اصلی خود را اظهار نمود و از دین برگشت
و دامان بیحیائی و وقاحت برای غصب امامت و خلافت بر زد و قران را تحریف کرد و اتش در خانه وحی و رسالت
زد و بدعتها در دین خدا پیدا کرد و ملت پیغمبر را تغییر داد و سنت انحضرت را تبدیل کرد و شهادت حضرت امیر
المؤمنین ع را رد کرد و فاطمه دختر رسول خدا را بدروغ نسبت داد و فدک را غصب کرد و یهود و نصاری و مجوس را
از خود راضی کرد و نور دیده مصطفی را بخشم اورد و رضا جوئی اهل بیت رسالت را ترک کرد و جمیع سنتهای حضرت
رسول را بر طرف کرد و تدبیر کشتن امیر المؤمنین ع کرد و جور و ستم را در میان مردم علانیه کرد و هر چه خدا
حلال کرده بود حرام کرد و هر چه خدا حرام کرده بود حلال کرد و حکم کرد که از پوست شتر درهم و دینار بسازند
و خرج کنند و زد بر روی شکم فاطمه زهرا و بمنبر حضرت رسالت بغصب و جور بالا رفت و بر حضرت امیر
المؤمنین ع افترا بست و با انحضرت معارضه کرد و رای انحضرت را بسفاهت نسبت داد حذیفه گفت که پس حق تعالی
دعا بر کزیده خود و دختر پیغمبر خود را در حق ان منافق مستجاب کردانید و قتل او را بر دست کشنده او جاری ساخت
پس رفتم بخدمت حضرت امیر المؤمنین ع که انحضرت را تهنیت و مبارکباد بگویم با انکه ان منافق کشته شد و بعذاب
حق تعالی واصل کردید چون حضرت مرا دید گفت ای حذیفه ایا در خاطر داری ان روز را که امدی نزد سید من
رسول خدا و من و دو سبط او حسن و حسین نزد او نشسته بودیم و با او طعام میخوردیم پس ترا دلالت
کرد بر فضیلت این روز گفتم بلی ای برادر رسول خدا حضرت فرمود که بخدا سوگند که این روز روزیست که حق تعالی
در ان دیده آل رسول را روشن کردانید و من برای این روز هفتاد و دو نام میدانم حذیفه گفت یا امیر المؤمنین
میخواهم که این نامها را از تو بشنوم حضرت فرمود که این روز استراحت است که مؤمنان از شر ان منافق امان
یافتند و روز زایل شدن کرب و غم است و روز غدیر دوم است و روز تخفیف گناهان شیعیان است و روز

اختیار نیکوئی برای مؤمنانست و روز برداشتن قلم از شیعیانست و روز برهم شکستن بنیاکفر و عدوانست
و روز عافیتست و روز برکتست و روز طلب خونهای مؤمنانست و روز عید بزرگ خدا است و روز مستجاب
شدن دعا است و روز موقف اعظم است و روز وفای بعهد است و روز شرطهاست و روز کندن جامه سیاهست
و روز ندامت ظالم است و روز شکسته شدن شوکت مخالفانست و روز نفی هموم است و روز فتحست
و روز عرض اعمال کافرانست و روز ظهور قدرت خدا است و روز عفو از گناه شیعیانست و روز فرح ایشانست
و روز توبه است و روز انابه است بسوی حق تعالی و روز زکوة بزرگست و روز فطر دوم است و روز نابوده
باغیانست و روز گره شدن آب دهان در گلوی مخالفانست و روز خوشنودی مؤمنانست و روز عید
اهل بیت است و روز ظفر یافتن بنی اسرائیل بر فرعونست و روز مقبول شدن اعمال شیعیانست و روز پیش
فرستادن تصدقاتست و روز زیادتی مثوباتست و روز قتل منافقانست و روز وقت معلوم است
و روز سرور اهل بیت است و روز مشهود است و روز قهر بر دشمن است و روز خراب شدن بنیان ضلالتست
و روزیستکه ظالم انگشت ندامت بدندان میگزد و روز تنبیه است و روز شرفست و روز خنک شدن
دلهای مؤمنانست و روز شهادتست و روز درگذشتن از گناهان مؤمنانست و روز تازگی بوستان اهل
ایمانست و روز شیرین کام ایشانست و روز خوشی دلهای مؤمنانست و روز برطرف شدن پادشاهی منافقانست
و روز توفیق اهل ایمانست و روز رهائی مؤمنان از شر کافرانست و روز مظاهره است و روز مفاخره است
و روز قبول اعمالست و روز تبجیل و تعظیم است و روز بخشش و عطا است و روز شکر حق تعالی است و روز
یاوری مظلومانست و روز زیارت کردن مؤمنانست و روز محبت کردن ایشانست و روز رسیدن
برحمتهای الهیست و روز پاک کردانیدن اعمالست و روز فاش کردانیدن رازهاست و روز برطرف
شدن بدعتهاست و روز ترک گناهان کبیره است و روز ندا کردن بحق است و روز عبادتست و روز
موعظه و نصیحت است و روز انقیاد پیشوایان دین است حذیفه گفت که پس از خدمت حضرت امیر المؤمنین ع
برخواستم و گفتم اگر دریابم از افعال خیر و بخیر امید ثواب از آن دارم مگر محبت این روز و دانستن فضیلت این
روز را اگر نه منتهای آرزوی من خواهد بود پس محمد و یحیی راویان این حدیث گفتند که چون این حدیث را
از احمد بن اسحق شنیدیم پس هر یک برخواستیم سر و روی او را بوسیدیم و گفتیم حمد و شکر میکنیم خداوندیرا
که برانگیخت تورا از برای ما تا آنکه فضیلت این روز را بما رسانیدی پس بخانهای خود برگشتیم و این روز را
عید کردیم و صاحب کتاب زوائد الفوائد گفته است که این حدیث را از خط علی بن محمد طی ره نوشتم و در کتب دیگر
که تتبع کردم چندین روایت دیگر موافق این یافتم پس اعتماد بر این روایات نمودم و سزاوار است که شیعیان
این روز را تعظیم نمایند و اظهار سرور و شادی در این روز بکنند و شیخ ابرهیم بن علی کفعمی در کتاب مصباح
گفته است که صاحب کتاب مسار الشیعه روایت کرده است که هر که در روز نهم ماه ربیع الاول چیزی انفاق
کند حق تعالی گناهان او را بیامرزد و مستحبست در این روز اطعام برادران مؤمن و خوشبو کردانیدن ایشان
و توسعه دادن بر عیال خود و بر دیگران و پوشیدن جامهای نو و شکر و عبادت حق تعالی و این روز برطرف شدن
غمها است و روز روزه داشتن نیست مؤلف گوید که از نقل این بزرگواران معلوم شد که بنا بر فضیلت

این روز وقوع این قضیهٔ مبارکه در آن احادیث بسیار وارد شده است و در اعصار سابقه میان
شیعه مشهور بوده است و بر خلاف آن روایتی بنظر این قاصر نرسیده و اتفاق مورخان عامه با احادیث
معتبره معارضه نمیکند و اگر کسی استبعاد کند که چنین واقعهٔ عظیمی که سبب حزن جمعی و سرور جمعی گردد
چون میتواند بود که مضبوط نماند جواب آنست که این واقعه از واقعهٔ وفات حضرت رسالت و شهادت
حضرت امیر المؤمنین ع عظیم‌تر نیست و در هر یک از اینها خلاف میان خاصه و عامه هست در واقعهٔ اول اتفاق
دارند عامه بر خلاف آنچه مختار شیعه است و اگر گویند که باعث بر افترای ایشان در اینجا چیست جواب
میگوییم که شبهه در هر دو جا هست و باعث قوی در اینجا هست زیرا که ممکن است که برای رفع شماتت
شیعیان اخفای آن نموده باشند و علی ای حال چون مدار علمای خاصه و عامه بر آنست که در مستحبات
باحادیث ضعیفه متمسک میشوند بنا بر احادیث صحیحه که از ائمهٔ طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین
وارد شده است که هر که ثوابی از خدا باو برسد بر عملی و او را بجا آورد آن ثواب باو داده میشود هر چند چنان
نباشد که باو رسیده است پس اگر اعمال این روز که نوعش از شارع وارد شده باشد و مخالفتی با آیات و
اخبار نداشته باشد کسی بعمل آورد نفع خواهد بود و مستحق ثواب خواهد گردید و بعضی میگویند که عمر بن
سعد علیه اللعنه در این روز بجهنم واصل شده است و اگر چنین باشد این شرافت نیز برای او کافیست و شیخ
مفید ره گفته است که در روز دهم این ماه حضرت رسول ص خدیجهٔ کبری رضی الله عنها را تزویج نمود
و مستحب است برای شکر این مواصلت عظیم البرکه شیعیان روزه بدارند و گفته است که در روز دوازدهم
این ماه حضرت رسول ص داخل مدینهٔ طیبه شد و از شر دشمنان ایمن گردید و با بهجت روز مبارکیست
و ایضا دولت بنی مروان که از بقیهٔ بنی امیه و از جملهٔ دشمنان اهل بیت بودند در این روز دولت ایشان
بنهایت رسید و زایل گردید و این نیز فضیلتی دیگر است برای این روز و اکثر محدثین ولادت با سعادت حضرت
رسول ص را در این روز میدانند و محمد بن یعقوب کلینی ره از علمای امامیه نیز در کتاب کافی چنین
قایل شده است و بعضی از ارباب حدیث موافق فحوای بعضی از روایات این را اظهر میدانند و اگر چه
خلاف مشهور میان علمای امامیه است اما اگر روزه و غسل و زیارت و سایر اعمال که در هفدهم مذکور
خواهد شد در این روز نیز بعمل آورند باحتیاط اقرب است و سید بن طاوس ره از بعضی علمای عجم روایت
کرده است که سنت است که در روز دوازدهم این ماه دو رکعت نماز بجا آورند و در رکعت اول بعد
از حمد سه مرتبه قل یا ایها الکافرون و در رکعت دویم سه بار قل هو الله احد بخوانند و ایضا شیخ مفید
و شیخ طوسی روایت کرده اند که یزید پلید علیه اللعنة والعذاب الشدید در روز چهاردهم این ماه
باسفل درک جهنم منتقل شده باید که شیعیان این روز را بر خود مبارک دانند و شکر حق تعالی بر این نعمت
عظمی ادا کنند و بعضی روزهٔ این روز را سنت دانسته اند فصل دویم در فضایل و اعمال روز
هفدهم این ماه است و مشهور میان علمای شیعه آنست که ولادت کثیر السعادة حضرت رسالت
پناه ص در روز جمعهٔ هفدهم ماه ربیع الاول واقع شد و در بعضی از روایات وارد شده است که عروج
آنحضرت باسمانها نیز در شب هفدهم واقع شده است و شب و روزش هر دو مبارک است و در هر دو زیارت

حضرت رسالت ص و حضرت امیرالمؤمنین ع مناسبت علما ذکر کرده اند و روزه این روز فضیلت بسیار
دارد و شیخ مفید ره گفته است که این روز شریفیست و پیوسته فرقهٔ محقهٔ شیعه از قدیم الایام
الی الان تعظیم آن میکرده اند و حرمت آنرا میشناخته اند و روزه میداشته اند و از ائمهٔ هدی
علیهم السلم روایت کرده اند که هر که این روز را روزه دارد ثواب روزهٔ یکساله برای او نوشته شود
و مستحب است که تصدقات بارباب حاجات بدهند و مؤمنان و مؤمنات را شاد گردانند و بزیارت
مشاهد مشرفه بروند خصوصا مرقد مطهر حضرت رسالت پناه ص و ضریح منور حضرت امیرالمؤمنین ع و شیخ
مفید و شیخ شهید و سید بن طاوس رحمهم الله گفته اند که چون در غیر مدینهٔ طیبه خواهی که حضرت
رسول ص را زیارت کنی غسل بکن و شبیهی بقبر پیش روی خود بنما و اسم مبارک آنحضرت را بر آن بنویس
و بایست و دل خود را متوجه آنحضرت گردان و بگو أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً

گواهی میدهم اینکه نیست خدائی مگر خدای یگانه نیست شریکی مر او را و گواهی میدهم اینکه محمد

عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّهُ سَيِّدُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَأَنَّهُ سَيِّدُ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ

بندهٔ او و فرستادهٔ او و اینکه او بزرگ پیشینیان و پسینانست و بدرستیکه او بزرگ پیغمبرانست و فرستادگان

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَئِمَّةِ الطَّيِّبِينَ پس بگو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ

خداوندا رحمت فرست براو و بر خانوادهٔ او پیشوایان پاکیزه درود بر تو ای فرستادهٔ خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيلَ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللّٰهِ

درود بر تو ای دوست خدا درود بر تو ای پیغمبر خدا درود بر تو ای برگزیدهٔ خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَحْمَةَ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللّٰهِ

درود بر تو ای بخشایش خدا درود بر تو ای برگزیدهٔ خدا درود بر تو ای دوست خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَجِيبَ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ

درود بر تو ای برگزیدهٔ خدا درود بر تو ای آخر پیغمبران درود بر تو ای بزرگ

الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَائِماً بِالْقِسْطِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاتِحَ الْخَيْرِ السَّلَامُ

فرستادگان درود بر تو ای ایستاده براستی درود بر تو ای گشاینده خیر درود

عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْوَحْيِ وَالتَّنْزِيلِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُبَلِّغاً عَنِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر تو ای قرارگاه وحی و قرآن درود بر تو ای رساننده از جانب خدا درود بر تو

أَيُّهَا السِّرَاجُ الْمُنِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُبَشِّرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَذِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای چراغ روشن درود بر تو ای مژده دهنده درود بر تو ای بیم کننده درود بر تو

يَا مُنْذِرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللّٰهِ الَّذِي يُسْتَضَاءُ بِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى

ای بیم نماینده درود بر تو ای روشنی خدا که روشن شود بآن درود بر تو و بر

أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْهَادِينَ الْمَهْدِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى جَدِّكَ

خانوادهٔ تو که پاک و پاکیزه اند راه یافتگان راه نما درود بر تو و بر جد تو

عَبْدِ الْمُطَّلِبِ وَعَلَى أَبِيكَ عَبْدِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَى أُمِّكَ آمِنَةَ بِنْتِ وَهْبٍ السَّلَامُ عَلَى عَمِّكَ

عبدالمطلب و بر پدر تو عبدالله درود بر مادر تو آمنه دختر وهب درود بر عم تو

حمزة سيد الشهداء السلام على عمك وكفيلك أبي طالب السلام على ابن عمك

حمزه بزرگ شهیدان درود بر عم تو وکارگذار تو ابی طالب درود بر ابن عم تو

جعفر الطيار في جنان الخلد السلام عليك يا محمد السلام عليك يا أحمد

جعفر طیار در بهشت جاوید درود بر تو ای محمد درود بر تو ای احمد

السلام عليك يا حجة الله على الأولين والآخرين والسابق في طاعة رب

درود بر تو ای حجت خدا بر پیشینیان و پسینیان و پیشی گیرنده در فرمان پروردگار

العالمين والمهيمن على رسله والخاتم لأنبيائه والشاهد على خلقه والشفيع إليه

جهانیان و گواه بر فرستادگان او و آخر پیغمبران و گواه بر آفریدگان او و درخواست کننده

والمكين لديه والمطاع في ملكوته الأحمد من الأوصاف المحمد لسائر الأشراف

و جای گرفته نزد او و اطاعت شده در عالم ملکوت او ستوده از صفتهای ستوده شده همه نیکوان

الكريم عند الرب والمكلم من وراء الحجب الفائز بالسباق والفائت عن اللحاق

بزرگوار نزد پروردگار و سخن گفته شده از پس پرده فیروزی به پیشی گرفتن برگذشته از رسیدن

تسليم عارف بحقك معترف بالتقصير في قيامه بواجبك غير منكر ما انتهى إليه من

درود آنکه شناسنده حق تو را اقرار داده به تقصیر در قیام به واجب انکار نماینده آنچه رسیده بسوی او از

فضلك موقن بالمزيدات من ربك مؤمن بالكتاب المنزل عليك محلل حلالك محرم

زیادتی تو یقین دارنده به زیادتیها از پروردگار تو گرونده به کتاب فرو فرستاده بر تو حلال دارنده حلال تو حرام کننده

حرامك أشهد يا رسول الله مع كل شاهد وأتحملها عن كل جاحد أنك قد بلغت رسالات

حرام تو گواهی میدهم ای پیغمبر خدا با هر گواهی دهنده و برمیدارم از هر منکر که تو رسانیدی تو پیغامهای

ربك ونصحت لأمتك وجاهدت في سبيل ربك وصدعت بأمره واحتملت الأذى

پروردگار تو را و پند دادی امت خود را و کارزار کردی در راه پروردگار تو و ظاهر کردی امر او را و برداشتی تو رنجها را

في جنبه ودعوت إلى سبيله بالحكمة والموعظة الحسنة الجميلة وأديت الحق الذي

در کار او و خواندی بسوی راه او بحکمت و پند نیکو و رسانیدی حق را که بود

كان عليك وأنك قد رؤفت بالمؤمنين وغلظت على الكافرين وعبدت الله مخلصا

بر تو و بدرستیکه مهربان بودی بگروندگان و خشم کردی بر کافران و پرستیدی خدا را خالص

حتى أتاك اليقين فبلغ الله بك أشرف محل المكرمين وأعلى منازل المقربين وأرفع

تا بیاید تو را مرگ پس برساند خدا تو را به بلندترین جاهای گرامیان و بلندتر جایگاه نزدیکان و بلندتر

درجات المرسلين حيث لا يلحقك لاحق ولا يفوقك فائق ولا يسبقك سابق ولا يطمع

درجات پیغمبران آن جائی که نرسد تو را رسیده و نگذرد از تو گذرنده و پیشی نگیرد تو را پیشی گیرنده و طمع نکند

في إدراكك طامع الحمد لله الذي استنقذنا بك من الهلكة وهدانا بك من الضلالة

در رسیدن مرتبه تو طمع کننده سپاس مر خدا را که رهانید ما را بتو از هلاکت و راه نمود ما را بتو از گمراهی

ونورنا بك من الظلمة فجزاك الله يا رسول الله من مبعوث أفضل ما جازى نبيا عن أمته

و روشنی بخشید ما را بتو از تاریکی پس پاداش دهد تو را ای رسول خدا از فرستاده بهتر از آنچه پاداش میدهد پیغمبری را از امت او

وَرَسُولاً عَمَّنْ اَرْسَلْتَهُ بِهِ بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي يَا رَسُولَ اللّٰهِ زُرْتُكَ عَارِفاً بِحَقِّكَ مُقِرّاً بِفَضْلِكَ
و فرستاده از آنکه فرستاده بسوی او پدر و مادرم فدای تو ای فرستاده خدا زیارت کردم ترا شناسا بحق تو اقرار کننده
مُسْتَبْصِراً بِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكَ وَخَالَفَ اَهْلَ بَيْتِكَ عَارِفاً بِالْهُدَى الَّذِي اَنْتَ عَلَيْهِ
بفضل تو بینا بگمراهی آنکه مخالفت نمود ترا و مخالفت ورزید خانواده ترا شناسا براه یافتگی تو برآنی
بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي وَنَفْسِي وَاَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي اَنَا اُصَلِّي عَلَيْكَ كَمَا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَصَلَّى
پدر و مادرم فدای تو باد و جانم و اهلم و مالم و فرزندم من رحمت میفرستم بر تو چنانکه رحمت فرستاد خدا بر تو
عَلَيْكَ مَلٰئِكَتُهُ وَاَنْبِيَاؤُهُ وَرُسُلُهُ صَلٰوةً مُتَتَابِعَةً وَافِرَةً مُتَوَاصِلَةً لَا انْقِطَاعَ
فرشتگان او و پیغمبران او درود پی در پی بسیار پیوسته که نباشد بریده برای آن و نه آخری
لَهَا وَلَا اَمَدَ وَلَا اَجَلَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَعَلَى اَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ كَمَا اَنْتُمْ
و نه مدت رحمت خدا بر تو و بر اهل بیت تو پاک پاکیزه چنانکه تو
اَهْلُهُ [illegible] اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ جَوَامِعَ صَلَوَاتِكَ وَنَوَامِيَ بَرَكَاتِكَ وَفَوَاضِلَ خَيْرَاتِكَ
سزاوار آنی بگشا و بگو خدایا بگردان رحمتهای فراهم آورده خود و زیادتیهای برکتهای تو و نیکیهای تو
وَشَرَائِفَ تَحِيَّاتِكَ وَتَسْلِيمَاتِكَ وَكَرَامَاتِكَ وَرَحَمَاتِكَ وَصَلَوَاتِ مَلٰئِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ
و درودهای با رفعت تو و سلامهای خود و کرامتهای خود و بخششها و رحمتهای فرشتگان خود نزدیکان
وَاَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ وَاَئِمَّتِكَ الْمُنْتَجَبِينَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَاَهْلِ السَّمٰوَاتِ
و پیغمبران خود فرستادگان و پیشوایان خود برگزیدگان و بندگان خود شایستگان و اهل آسمانها
وَالْاَرَضِينَ وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
و زمینها و هر که تنزیه کرد مر ترا ای پروردگار جهانیان از پیشینیان و پسینیان بر محمد بنده تو
وَرَسُولِكَ وَشَاهِدِكَ وَنَبِيِّكَ وَنَذِيرِكَ وَاَمِينِكَ وَمَكِينِكَ وَنَجِيِّكَ وَنَجِيبِكَ وَحَبِيبِكَ وَخَلِيلِكَ
و فرستاده تو و حاضر تو و پیغمبر تو و بیم کننده و امین تو و همراز تو و اختیار کرده تو و دوست و مخلص تو
وَصَفِيِّكَ وَصِفْوَتِكَ وَخَاصَّتِكَ وَخَالِصَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَخَيْرِ خِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ
و برگزیده تو و برگزیده و خالص و خاص تو و رحمت تو و بهتر اختیار کرده تو از خلق تو
نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَخَازِنِ الْمَغْفِرَةِ وَقَائِدِ الْخَيْرِ وَالْبَرَكَةِ وَمُنْقِذِ الْعِبَادِ مِنَ الْهَلَكَةِ بِاِذْنِكَ
پیغمبر رحمت و خزینه دار آمرزش و کشاینده نیکی و برکت و رهاننده بندگان از هلاکت بدستوری تو
وَدَاعِيهِمْ اِلَى دِينِكَ الْقَيِّمِ بِاَمْرِكَ اَوَّلِ النَّبِيِّينَ مِيثَاقاً وَآخِرِهِمْ مَبْعَثاً الَّذِي غَمَسْتَهُ
ایشان بسوی دین تو قیام کننده بفرمان تو اول پیغمبران پیمان بستن و آخرشان بر برانگیختن که فرو بردی
فِي بَحْرِ الْفَضِيلَةِ وَالْمَنْزِلَةِ الْجَلِيلَةِ وَالدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ وَالْمَرْتَبَةِ الْخَطِيرَةِ وَاَوْدَعْتَهُ
در دریای فضل و منزلت بزرگ و مرتبه بلند و درجه و مرتبه عظیم و بامانت گذاشته
الْاَصْلَابَ الطَّاهِرَةَ وَنَقَلْتَهُ مِنْهَا اِلَى الْاَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لُطْفاً مِنْكَ لَهُ وَتَحَنُّناً
او را در پشتهای پاکیزه و نقل فرمودی او را بسوی رحمهای پاکیزه بجهة مهربانی از تو برای او و شفقت
مِنْكَ عَلَيْهِ اِذْ وَكَّلْتَ لِصَوْنِهِ وَحِرَاسَتِهِ وَحِفْظِهِ وَحِيَاطَتِهِ مِنْ قُدْرَتِكَ عَيْناً
از تو بر او هنگامیکه موکل کردی بجهة نگاهداری او و نگاهبانی او و رعایت او از توانائی تو چشم را

عاصِمَةٍ حَجَبْتَ بِها عَنْهُ مَدانِسَ الْعُهْرِ وَمَعائِبَ السِّفاحِ حَتّى رَفَعْتَ بِهِ نَواظِرَ الْعِبادِ
نگاه دارنده بازداشتی بسبب آن از چرکهای فجور و ناپسندیدهای زنا تا آنکه بلند کردی بسبب او دیدهای بندگان
وَاَحْيَيْتَ بِهِ مَيْتَ الْبِلادِ بِاَنْ كَشَفْتَ عَنْ نُورِ وِلادَتِهِ ظُلَمَ الْاَسْتارِ وَاَلْبَسْتَ حَرَمَكَ
و زنده کردی باو مرده شهرها بانکه زایل کنی از روشنی ولادت او تیرگیهای پردها و پوشانیدی حرم خود
بِهِ حُلَلَ الْاَنْوارِ اَللّٰهُمَّ فَكَما خَصَصْتَهُ بِشَرَفِ هٰذِهِ الْمَرْتَبَةِ الْكَريمَةِ وَذُخْرِ هٰذِهِ الْمَنْقَبَةِ
باو جامهای روشنیها خداوندا پس چنانکه مخصوص کردی او را بشرف این مرتبه بزرگ و ذخیره این هنر
الْعَظيمَةِ صَلِّ عَلَيْهِ كَما وَفى بِعَهْدِكَ وَبَلَّغَ رِسالاتِكَ وَقاتَلَ اَهْلَ الْجُحُودِ عَلى تَوْحيدِكَ
بزرگ رحمت بر او چنانکه وفا نمودی بپیمان خود و برسانید پیغامهای خود را و کشتن اهل انکار بر یگانگی تو
وَقَطَعَ رَحِمَ الْكُفْرِ فى اِعْزازِ دينِكَ وَلَبِسَ ثَوْبَ الْبَلْوى فى مُجاهَدَةِ اَعْدائِكَ وَاَوْجَبْتَ لَهُ
و برید قرابت کفر را در عزیز کردن دین تو و پوشیدن جامه رحمت در کارزار نمودن دشمنان تو و واجب کردی
بِكُلِّ اَذىً مَسَّهُ اَوْ كَيْدٍ اَحَسَّ بِهِ مِنَ الْفِئَةِ الَّتى حاوَلَتْ قَتْلَهُ فَضيلَةً تَفُوقُ الْفَضائِلَ
برای او بهر آزاری که رسید او را یا مکری که دریافت از گروهی که قصد کردند کشتن او را زیادتی که فایق آید زیادتیها و
وَيَمْلِكُ بِهَا الْجَزيلَ مِنْ نَوالِكَ وَقَدْ اَسَرَّ الْحَسْرَةَ وَاَخْفَى الزَّفْرَةَ وَتَجَرَّعَ الْغُصَّةَ وَلَمْ يَتَخَطَّ
صاحب شود بآن بخشش از بخشش تو و بتحقیق پنهان داشت اندوه را و پنهان کشید و فرو خورد غصه و تجاوز نکرد
ما مَثَّلَ لَهُ وَحْيُكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلى اَهْلِ بَيْتِهِ صَلوٰةً تَرْضاها لَهُمْ وَبَلِّغْهُمْ مِنّا
آنچه بصورت آورده مر او را وحی تو خداوندا رحمت فرست بر او و بر خانواده او رحمتها که پسندی برایشان و برسان ایشان را
تَحِيَّةً كَثيرَةً وَسَلاماً وَآتِنا مِنْ لَدُنْكَ مِنْ مُوالاتِهِمْ فَضْلاً وَاِحْساناً وَرَحْمَةً وَغُفْراناً
از ما درود بسیار و سلام و بده ما را از نزد خود از دوستی ایشان افزونی و نیکی و رحمت و آمرزش
اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظيمِ پس چهار رکعت نماز زیارت بکن بدو سلام با هر سوره که خواهی
بدرستیکه تو صاحب فضلی بزرگ — و چون فارغ شوی بتسبیح حضرت فاطمه زهرا را بخوان پس بگو
اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ جاؤُكَ
خداوندا بدرستیکه تو گفته مر پیغمبر خود را محمد رحمت خدا بر او و آل و اگر ایشان چون ستم کردند بر خود آمدندی ترا
فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوّاباً رَحيماً وَلَمْ اَحْضُرْ زَمانَ رَسُولِكَ
پس طلب آمرزش کردندی خدا را و آمرزش کردی برایشان رسول هر آینه یافتندی خدا را توبه پذیر مهربان و حاضر نشدم زمان رسول تو
عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلامُ اَللّٰهُمَّ وَقَدْ زُرْتُهُ راغِباً تائِباً مِنْ سَيِّئِ عَمَلى وَمُسْتَغْفِراً لَكَ مِنْ ذُنُوبى
بر او و آل او درود — خداوندا و بتحقیق زیارت کردم او را بازگشت کننده از بدی کردارم طلب آمرزش کننده مر ترا از
وَمُقِرّاً لَكَ بِها وَاَنْتَ اَعْلَمُ بِها مِنّى وَمُتَوَجِّهاً اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ
گناهانم و اقرار کننده مر ترا بآن و تو داناتری بآن از من و روکننده بسوی تو به پیغمبر تو پیغمبر رحمت رحمتهای تو بر او
وَآلِهِ فَاجْعَلْنى اَللّٰهُمَّ بِمُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ عِنْدَكَ وَجيهاً فِى الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبينَ
و آل او و بگردان مرا خداوندا بمحمد و خانواده او نزد خود روکننده در دنیا و آخرت و از نزدیکان
يا مُحَمَّدُ يا رَسُولَ اللّٰهِ بِاَبى اَنْتَ وَاُمّى يا نَبِيَّ اللّٰهِ يا سَيِّدَ خَلْقِ اللّٰهِ اِنّى اَتَوَجَّهُ بِكَ اِلَى اللّٰهِ رَبِّكَ
ای محمد ای فرستاده خدا پدر و مادرم فدای تو ای پیغمبر خدا ای بزرگ خلق خدا بدرستیکه من روکردم بتو بسوی خدا پروردگار

رَبّي لِيَغْفِرَ لي ذُنُوبي وَيَتَقَبَّلَ مِنّي عَمَلي وَيَقْضِيَ لي حَوائِجي فَكُنْ لي شَفيعاً عِنْدَ رَبِّكَ وَرَبّي

پروردگار من تا بیامرزد گناهانم را و بپذیرد از من کردارم را و برآورد برای من حاجتم را پس باش برای من شفیع نزد پروردگارت و پروردگار من

فَنِعْمَ الْمَسْؤُولُ الْمَوْلى رَبّي وَنِعْمَ الشَّفيعُ اَنْتَ يا مُحَمَّدُ عَلَيْكَ وَعَلى اَهْلِ بَيْتِكَ السَّلامُ اَللّٰهُمَّ

پس اینجا مسئول مولی پروردگار من و نیک شفیع تو ای محمد بر تو و بر خاندانت درود خداوندا

وَاَوْجِبْ لي مِنْكَ الْمَغْفِرَةَ وَالرَّحْمَةَ وَالرِّزْقَ الْواسِعَ الطَّيِّبَ النّافِعَ كَما اَوْجَبْتَ لِمَنْ اَتى نَبِيَّكَ

واجب کن برای من از خود آمرزش و رحمت و روزی فراخ پاکیزه پر نفع چنانکه واجب کردی برهرکه آمد پیغمبرترا

مُحَمَّداً صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَهُوَ حَيٌّ فَاَقَرَّ لَهُ بِذُنُوبِهِ وَاسْتَغْفَرَ لَهُ رَسُولُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلامُ

محمد رحمتهای تو براو و بر آل او و او زنده است پس اقرار کرد بگناهانش و طلب آمرزش جوییم مراو را رسول تو براو و آل او درود

فَغَفَرْتَ لَهُ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اَللّٰهُمَّ وَقَدْ اَمَّلْتُكَ وَرَجَوْتُكَ وَقُمْتُ بَيْنَ

پس آمرزیدی مراو را برحمت خود ای بخشنده ترین بخشندگان خداوندا و بتحقیق که آرزو کردم و امید دارم ترا و ایستادم پیش روی تو

يَدَيْكَ وَرَغِبْتُ اِلَيْكَ عَمَّنْ سِواكَ وَقَدْ اَمَّلْتُ جَزيلَ ثَوابِكَ وَاِنّي لَمُقِرٌّ غَيْرُ مُنْكِرٍ وَتائِبٌ

و رغبت کردم بسوی تو از آنکه غیر تست و بتحقیق آرزو کردم پاداش وافر تورا و بدرستیکه من اقرار کننده ام بی انکار

اِلَيْكَ مِمَّا اقْتَرَفْتُ وَعائِذٌ بِكَ في هٰذَا الْمَقامِ مِمّا قَدَّمْتُ مِنَ الْاَعْمالِ الَّتي تَقَدَّمْتَ اِلَيَّ

تائبنده و بازگشت بسوی تو از آنچه اقرار کردم و پناه برنده بتو از آنچه پیش داشته ام از کردارها پیشی گرفته بسوی من

فيها وَنَهَيْتَني عَنْها وَاَوْعَدْتَ عَلَيْهَا الْعِقابَ وَاَعُوذُ بِكَرَمِ وَجْهِكَ اَنْ تُقيمَني مَقامَ

در آن و باز داشتی مرا از آن و وعید فرمودی مرا بر آن عقوبت و پناه میبرم بذات بزرگوار تو اینکه بپاداری

الْخِزْيِ وَالذُّلِّ يَوْمَ تُهْتَكُ فيهِ الْاَسْتارُ وَتَبْدُو فيهِ الْاَسْرارُ وَالْفَضائِحُ وَتَرْعَدُ

جایگاه خفت و خواری روزیکه دریده شود در او پردها و ظاهر شود در او نهانیها و رسوائیها و لرزان شود در آن

فيهِ الْفَرائِصُ يَوْمَ الْحَسْرَةِ وَالنَّدامَةِ يَوْمَ الْآفِكَةِ يَوْمَ الْآزِفَةِ يَوْمَ التَّغابُنِ يَوْمَ الْفَصْلِ

رگهای گردن روز اندوه و روز عذاب روز قیامت روز غبن داشتن روز جدا کردن

يَوْمَ الْجَزاءِ يَوْماً كانَ مِقْدارُهُ خَمْسينَ اَلْفَ سَنَةٍ يَوْمَ النَّفْخَةِ يَوْمَ تَرْجُفُ الرّاجِفَةُ تَتْبَعُهَا

حق از باطل روزیکه باشد اندازه او پنجاه هزار سال روزیکه دمیدن صور روزیکه بلرزد زمین لرزیدنی که

الرّادِفَةُ يَوْمَ النَّشْرِ يَوْمَ الْعَرْضِ يَوْمَ يَقُومُ النّاسُ لِرَبِّ الْعالَمينَ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخيهِ

درآید او را نفخه دوم روز برانگیختن روز عرض کردن روزیکه می ایستند مردم مر پروردگار جهانیان روزیکه میگریزد مرد از برادرش

وَاُمِّهِ وَاَبيهِ وَصاحِبَتِهِ وَبَنيهِ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْاَرْضُ وَاَكْنافُ السَّماءِ يَوْمَ تَأْتي كُلُّ نَفْسٍ

و مادرش و پدرش و زن و فرزند خود روزیکه شکافته شود زمین و اطراف آسمان روزیکه میآید هر نفسی

تُجادِلُ عَنْ نَفْسِها يَوْمَ يُرَدُّونَ اِلَى اللّٰهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِما عَمِلُوا يَوْمَ لا يُغْني مَوْلًى عَنْ مَوْلًى شَيْئاً

مجادله کند از نفس خود روزیکه برمیگردند بسوی خدا پس آگاه کنند ایشانرا بآنچه کردند روزیکه باز ندارد دوستی از دوستی چیزیرا

وَلا هُمْ يُنْصَرُونَ اِلّا مَنْ رَحِمَ اللّٰهُ اِنَّهُ هُوَ الْعَزيزُ الرَّحيمُ يَوْمَ يُرَدُّونَ اِلى عالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهادَةِ

ونه یاری کرده شوند مگر آنکه بخشند او را خدا بدرستیکه او غالب مهربانست روزیکه برمیگردند بسوی داننده پنهان و آشکار

يَوْمَ يُرَدُّونَ اِلَى اللّٰهِ مَوْلاهُمُ الْحَقِّ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْداثِ سِراعاً كَاَنَّهُمْ اِلى نُصُبٍ يُوفِضُونَ

روزیکه برمیگردند بسوی خداوندشان بحق روزیکه بیرون روند از قبرها شتابان گویا ایشان بسوی بتان می شتابند

كأنهم جراد منتشر مهطعين الى الداع الى الله يوم الواقعة يوم ترج الارض رجا
گویا ایشان ملخهای پراکنده شتابان بسوی خواننده بسوی خدا روز قیامت روزیکه لرزیده شود زمین لرزیدنی
يوم تكون السماء كالمهل وتكون الجبال كالعهن ولا يسئل حميم حميما يوم الشاهد
روزیکه باشد آسمان مانند مس گداخته و باشد کوهها چون پشم زده شده و پرسیده نشود آشنا خویشی روز گواهی
والمشهود يوم تكون الملائكة صفا صفا اللهم ارحم موقفي في ذلك اليوم بموقفي في هذا اليوم
و گواهی داده شده روزیکه باشند فرشتگان صف صف خدایا رحم کن ایستادن مرا در آن روز با ایستادنم در این روز
ولا تخزني في ذلك الموقف بما جنيت على نفسي واجعل يا رب في ذلك اليوم مع اوليائك
و خوار مکن در این روز موقف جنایت بر نفس خود و بگردان ای پروردگارم در این روز با دوستان خود
منطلقي وفي زمرة محمد واهل بيته عليهم السلام محشري واجعل حوضه موردي
روانشدن مرا و در گروه محمد و خانواده او برایشان درود زنده گردن مرا و بگردان حوض او را محل وارد شدنم
وفي الغر الكرام مصدري واعطني كتابي بيميني حتى افوز بحسناتي وتبيض به وجهي وتيسر
و در زمره پیشانی سفیدان بزرگ برگشتنم و عطا کن کتابم را بدست راستم تا رستگار شوم بکارهای نیک و سفید کن بآن رویم را و
به حسابي وترجح به ميزاني وامضي مع الفائزين من عبادك الصالحين الى رضوانك و
آسان کن بآن حساب مرا و افزون کن بآن سنجیدن مرا و بگذار مرا با رستگاران از بندگان شایسته تو بخوشنودی تو و
جنانك اله العالمين اللهم اني اعوذ بك من ان تفضحني في ذلك اليوم بين يدي الخلائق
بهشتهای تو ای خدای جهانیان خدایا بدرستیکه من پناه میبرم بتو از اینکه رسوا کنی مرا در اینروز در پیش آفریدگان بگناهان من
بجريرتي او ان القى الخزي والندامة بخطيئتي او ان تظهر فيه سيئاتي على حسناتي
یا اینکه بخواری بیندازی و پشیمانی به گناهانم یا اینکه غالب گردانی در آن بدیهای مرا بر نیکیهای من
او ان تنوه بين الخلائق باسمي يا كريم يا كريم العفو العفو الستر الستر اللهم واعوذ بك
یا اینکه روشنی دهی میان آفریدگان بنام من ای بزرگوار ای بزرگوار درگذر درگذر پوشانیدن پوشانیدن خدایا و پناه میبرم
من ان يكون في ذلك اليوم في مواقف الاشرار موقفي او في مقام الاشقياء مقامي واذا
بتو اینکه باشد در آن روز در جایگاه ایستادن بدکاران ایستادن یا در جایگاه بدبختان اقامت من و چون امتیاز
ميزت بين خلقك فسقت كلا باعمالهم زمرا الى منازلهم فسقني برحمتك في عبادك
کنی میان خلق خود پس برانی هر یکرا بکردارشان گروه گروه بسوی جایگاه ایشان پس بران مرا برحمت خود در زمره بندگان
الصالحين وفي زمرة اوليائك المتقين الى جناتك يا رب العالمين ثم ودع قل السلام
شایسته خود و در گروه دوستان تو پرهیزکاران بسوی بهشتیان تو ای پروردگار جهانیان الخ پس وداع کن و بگو درود
عليك يا رسول الله السلام عليك ايها البشير النذير السلام عليك ايها السراج المنير
بر تو ای فرستاده خدا درود بر تو ای مژده دهنده بیم کننده درود بر تو ای چراغ روشن
السلام عليك ايها السفير بين الله وبين خلقه اشهد يا رسول الله انك كنت نورا
درود بر تو ای اصلاح کننده میان خدا و میان خلق او گواهی میدهم ای فرستاده خدا بدرستیکه تو بودی
في الاصلاب الشامخة والارحام المطهرة لم تنجسك الجاهلية بانجاسها ولم تلبسك
نور در پشتهای بارفعت و رحمهای پاکیزه نجس نکرد ترا جاهلیت بنجاستها و نپوشانید ترا

مِنْ مُلِمّاتِ نَوائِبِها وَاَشْهَدُ يا رَسُولَ اللهِ اَنّي مُؤْمِنٌ بِكَ وَبِالْاَئِمَّةِ مِنْ اَهْلِ بَيْتِكَ مُوقِنٌ
از سختیهای حوادث آن و گواهی میدهم ای فرستاده خدا بتحقیق گرونده ام بتو و به پیشوایان از خانواده تو یقین دارنده ام

بِجَميعِ ما اَتَيْتَ بِهِ راضٍ مُؤْمِنٌ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ اَهْلِ بَيْتِكَ اَعْلامُ الْهُدى وَ
بهمه آنچه آورده تو بآن خوشنود گرونده ام و گواهی میدهم اینکه پیشوایان از خانواده تو نشانهای هدایت

الْعُرْوَةُ الْوُثْقى وَالْحُجَّةُ عَلى اَهْلِ الدُّنْيا اَللّهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَةِ نَبِيِّكَ
و رشته محکم و حجت بر اهل دنیا خداوندا مگردان اورا آخر عهد از زیارت پیغمبر تو

عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلامُ وَاِنْ تَوَفَّيْتَني فَاِنّي اَشْهَدُ في مَماتي عَلى ما اَشْهَدُ عَلَيْهِ في حَياتي
بر او و آل او درود و اگر بمیرانی مرا پس گواهی میدهم در مردن من بر آنچه گواهی میدهم بر او در زندگی ام

اَنَّكَ اَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ وَحْدَكَ لا شَريكَ لَكَ وَاَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ
بدرستیکه تو خدائی نیست خدائی مگر تو بیگانه تو نیست شریکی مر ترا و اینکه محمد بنده تو است و فرستاده تو

وَاَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ اَهْلِ بَيْتِهِ اَوْلِياؤُكَ وَاَنْصارُكَ وَحُجَجُكَ عَلى خَلْقِكَ وَخُلَفاؤُكَ في
و اینکه پیشوایان از اهل خانه او دوستان تو و یاران تو و خلیفه های تو بر خلق تو و خلیفه های تو در

عِبادِكَ وَاَعْلامُكَ في بِلادِكَ وَخُزّانُ عِلْمِكَ وَحَفَظَةُ سِرِّكَ وَتَراجِمَةُ وَحْيِكَ اَللّهُمَّ
بندگان تو و نشانهای تو در شهرهای تو و خازنان علم تو و نگهبانان راز تو و بیان کنندگان راز تو خداوندا

صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْ رُوحَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ في ساعَتي هذِهِ وَفي كُلِّ ساعَةٍ
درود بر محمد و آل محمد و برسان روح پیغمبر تو محمد و آل او در ساعت من این و در هر ساعت

تَحِيَّةً مِنّي وَسَلاماً وَالسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ لا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ
درود بسیار از من و سلامی و درود بر تو ای فرستاده خدا و رحمت خدا و برکتهای او نگرداند اورا خدا آخر

تَسْليمي عَلَيْكَ مؤلف گوید که این زیارت را که چون سندش بنظر فقیر نرسیده ولهذا در تحفة
سلام من بر تو

الزائر ایراد نکرده ام اما زیارت جامعه کاملیست که در همه اوقات میتوان بجا آورد
واگر کسی نتواند زیارت مختصری که بعد از این انشاء الله مذکور خواهد شد بعمل آورد و علما ذکر کرده اند که زیارت
حضرت امیرالمؤمنین ع در این روز سنت است و خصوص این زیارت را در این روز ذکر کرده اند و از بعضی روایات خصوص
این روز معلوم میشود و بهترین زیارات است از جهة لفظ و معنی و بسند بسیار معتبر منقول است و در
همه ایام و اوقات زیارت میتوان کرد خصوصا در این روز چنانکه شیخ مفید و شیخ شهید
و سید بن طاوس رحمهم الله روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق ع زیارت کرد حضرت امیر
المؤمنین ع را در هفدهم ماه ربیع الاول باین زیارت و تعلیم فرمود این زیارت را براوی ثقه عظیم الشان محمد بن
مسلم ثقفی و فرمود که چون بیائی بمشهد حضرت امیرالمؤمنین غسل زیارت بکن و پاکیزه ترین جامه های
خود را بپوش و بقدری بوی خوش خود را خوشبو کن و بر تو باد بآرام دل و آرام تن پس چون برسی بباب
السلام یعنی درگاه روضه مقدسه که ضریح مقدس نمایان میشود السَّلامُ عَلى رَسُولِ اللهِ السَّلامُ عَلى خِيَرَةِ اللهِ السَّلامُ
پس رو بقبله بایست و سی مرتبه الله اکبر بگو پس بگو درود بر تو فرستاده خدا درود بر برگزیده خدا درود

عَلَى الْبَشِيرِ النَّذِيرِ السِّرَاجِ الْمُنِيرِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى أَنْبِيَاءِ اللّٰهِ الْمُرْسَلِينَ

بر مژده دهنده بیم کننده چراغ روشن و رحمت خدا و برکتهای او درود بر پیغمبران خدا فرستاده شده

وَعِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِينَ السَّلَامُ عَلَى مَلَائِكَةِ اللّٰهِ الْحَافِّينَ بِهٰذَا الْحَرَمِ وَبِهٰذَا الضَّرِيحِ

و بندگان شایسته خدا درود بر فرشتگان خدا احاطه کرده بآن حرم و باین ضریح پناه

اللَّائِذِينَ بِهِ يَسْنَ بزدونه السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ الْأَوْصِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِمَادَ

گرفته بآن بر و ویکو درود بر تو ای وصی اوصیا درود بر تو ای معتمد

الْأَتْقِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ الْأَوْلِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الشُّهَدَاءِ السَّلَامُ

پرهیزکاران درود بر تو ای ولی دوستان درود بر تو ای بزرگ شهیدان درود

عَلَيْكَ يَا آيَةَ اللّٰهِ الْعُظْمَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَامِسَ أَهْلِ الْعَبَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَائِدَ

بر تو ای نشانهای بزرگ خدا درود بر تو ای پنجم یاران یاران عبا درود بر تو ای پیشرو

الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ الْأَتْقِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِصْمَةَ الْأَوْلِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَ

پیشانی سفیدان پرهیزکاران درود بر تو ای نگاهدارنده دوستان درود بر تو ای آرایش

الْمُوَحِّدِينَ النُّجَبَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَالِدَ الْأَئِمَّةِ الْأُمَنَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ

یگانگان برگزیدگان درود بر تو ای پدر پیشوایان با امانت درود بر تو ای صاحب

الْحَوْضِ وَحَامِلَ اللِّوَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَسِيمَ الْجَنَّةِ وَلَظَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ شُرِّفَتْ

حوض و بردارنده علم درود بر تو ای قسمت کننده بهشت و دوزخ درود بر تو ای مشرف شده

بِهِ مَكَّةُ وَمِنَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَحْرَ الْعُلُومِ وَكَهْفَ الْفُقَرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ وُلِدَ

باو مکه و منی درود بر تو ای دریای علم و پناه محتاجان درود بر تو ای آنکه زائیده شد

فِي الْكَعْبَةِ وَزُوِّجَ فِي السَّمَاءِ بِسَيِّدَةِ النِّسَاءِ وَكَانَ شُهُودُهَا الْمَلَائِكَةَ الْأَصْفِيَاءَ

در کعبه و زن داده شده در آسمان ببزرگ زنان و بودند حاضران فرشتگان برگزیدگان

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِصْبَاحَ الضِّيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَصَّهُ النَّبِيُّ بِجَزِيلِ الْحِبَاءِ

درود بر تو ای روشنی هدایت درود بر تو ای آنکه مخصوص کرده پیغمبر بعطای بسیار

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ بَاتَ عَلَى فِرَاشِ خَاتَمِ الْأَنْبِيَاءِ وَوَقَاهُ بِنَفْسِهِ شَرَّ الْأَعْدَاءِ السَّلَامُ

درود بر تو ای آنکه شب بروز آورده در بستر آخر پیغمبران و نگهبانی کرد او را بنفس خود گزند دشمنان درود

عَلَيْكَ يَا مَنْ رُدَّتْ لَهُ الشَّمْسُ فَسَامَى شَمْعُونَ الصَّفَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أَنْجَى اللّٰهُ

بر تو ای آنکه رد کرده شد برای او آفتاب پس مفاخرت کرد شمعون را صفا درود بر تو ای آنکه رهاینده خدا

سَفِينَةَ نُوحٍ بِاسْمِهِ وَاسْمِ أَخِيهِ حَيْثُ الْتَطَمَ الْمَاءُ حَوْلَهَا وَطَمَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ

کشتی نوح بنام او و نام برادر او آنجا که طلاطم کرد آب بگرد اگرد آن کشتی درود بر تو ای آنکه

تَابَ اللّٰهُ بِهِ وَبِأَخِيهِ عَلَى آدَمَ إِذْ غَوَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فُلْكَ النَّجَاةِ الَّذِي مَنْ رَكِبَهُ

پذیرفته خدا باو و به برادرش بر آدم چون باز رفته از راه صلاح درود بر تو ای کشتی رستگاری که آنکه متمسک شد بآن

نَجَا وَمَنْ تَأَخَّرَ عَنْهُ هَوَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَاطَبَ الثُّعْبَانَ وَذِئْبَ الْفَلَا السَّلَامُ

رستگار شده هر که پس ماند از آن غرق شد درود بر تو ای آنکه گفتگو نمود با اژدها و گرگ بیابانها درود

عليك

عليك يا امير المؤمنين ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا حجة الله على من كفر
بر تو ای پادشاه گروندگان ورحمت خدا وبرکتهای او درود بر تو ای حجت خدا بر آنکه کافر شد

وأناب السلام عليك يا امام ذوي الالباب السلام عليك يا معدن الحكمة
وبازگشت نمود درود بر تو ای پیشوای صاحبان عقل وهوش درود بر تو ای معدن حکمت و

وفصل الخطاب السلام عليك يا من عنده علم الكتاب السلام عليك يا ميزان
وجدا کننده حق وباطل درود بر تو ای آنکه نزد اوست دانستن کتاب درود بر تو ای ترازوی

يوم الحساب السلام عليك يا فاصل الحكم الناطق بالصواب السلام عليك ايها
روز حساب درود بر تو ای خداوند حکم حکیم سخن گوینده براستی درود بر تو ای صدقه

المتصدق بالخاتم في المحراب السلام عليك يا من كفى الله المؤمنين القتال به يوم
دهنده بانگشتری در محراب درود بر تو ای آنکه کفایت کرد خدا گروندگان را کارزار را باو در روز

الاحزاب السلام عليك يا من اخلص لله الوحدانية وأناب السلام عليك يا قاتل
جنگ احزاب درود بر تو ای آنکه خالص کرد برای خدا یگانگی را وبازگشت درود بر تو ای کشنده

خيبر وقالع الباب السلام عليك يا من دعاه خير الانام للمبيت على فراشه فاسلم
خیبر وکننده در آن درود بر تو ای آنکه خواند او را بهترین مردمان در نزد بستر او پس سپرد

نفسه للمنية وأجاب السلام عليك يا من له طوبى وحسن مآب ورحمة الله وبركاته
نفس خود را بر هلاکت واجابت نمود درود بر تو ای آنکه برای اوست درخت طوبی ونیکی بازگشت ورحمت خدا وبرکتهای او

السلام عليك يا ولي عصمة الدين ويا سيد السادات السلام عليك يا صاحب
درود بر تو ای نگاهدارنده دین ای بزرگ بزرگان درود بر تو ای صاحب

المعجزات السلام عليك يا من نزلت في فضله سورة العاديات السلام عليك يا من
معجزها درود بر تو ای آنکه فرود آمده در فضل او سوره عادیات درود بر تو ای آنکه

كتب اسمه في السماء على السرادقات السلام عليك يا مظهر العجائب والآيات السلام
نوشته شده نام او در آسمان بر سرادقات درود بر تو ای ظاهر کننده عجایب ونشانها درود

عليك يا امير الغزوات السلام عليك يا مخبرا بما غبر وبما هو آت السلام عليك يا
بر تو ای پادشاه غزوات درود بر تو ای خبر دهنده بآنچه گذشته وبآنچه آینده است درود بر تو ای

مخاطب ذئب الفلوات السلام عليك يا خاتم الحصى ومبين المشكلات السلام عليك
خطاب کننده گرگ بیابانها درود بر تو ای تمام کننده حصی وبیان کننده مشکلات درود بر تو

يا من عجبت من حملاته في الوغا ملائكة السموات السلام عليك يا من ناجى الرسول
ای آنکه شگفت آمد از حملهای تو در هنگام حرب فرشتگان آسمانها درود بر تو ای آنکه راز گفت پیغمبر را

فقدم بين يدي نجواه الصدقات السلام عليك يا والد الائمة البررة السادات
پس مقدم داشته پیش از راز گفتن خود صدقها درود بر تو ای پدر پیشوایان نیکوکار بزرگان ورحمت خدا

ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا تالي المبعوث السلام عليك يا وارث علم
وبرکتهای او درود بر تو ای جانشین فرستاده شده درود بر تو ای میراث برنده علم

خير موروث ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا امام المتقين السلام عليك
بهتر میراث برده شده رحمت خدا و برکتهای او درود بر تو ای پیشوای پرهیزکاران درود بر تو

يا غياث المكروبين السلام عليك يا عصمة المؤمنين السلام عليك يا مظهر
ای فریادرس اندوهناکان درود بر تو ای نگاهدارنده گروندگان درود بر تو ای ظاهرکننده

البراهين السلام عليك يا طه ويس السلام عليك يا حبل الله المتين السلام
دلایل درود بر تو ای طه و یس درود بر تو ای ریسمان محکم خدا درود

عليك يا من تصدق في صلوته بخاتمه على المسكين السلام عليك يا قالع الصخرة
بر تو ای آنکه صدقه بخشید در نماز خود به انگشتر خود بر درویش درود بر تو ای کننده سنگ

عن فم القليب ومظهر الماء المعين السلام عليك يا عين الله الناظرة ويده الباسطة
از دهن چاه و روان کننده آب روان درود بر تو ای دیده نگرنده خدا و دست گشاده او

ولسانه المعبر عنه في بريته اجمعين السلام عليك يا وارث علم النبيين ومستودع
و زبان او و بیان کننده از او در خلق او همه درود بر تو ای میراث برنده علم پیغمبران و قرارگاه

علم الاولين والآخرين وصاحب لواء الحمد وساقي اوليائه من حوض خاتم النبيين
علم پیشینیان و پسینیان و صاحب رایت حمد و آب دهنده دوستان او از حوض آخر پیغمبران

السلام عليك يا يعسوب الدين وقائد الغر المحجلين ووالد الائمة المرضيين ورحمة
درود بر تو ای بزرگ دین و پیشوای سفیدان و پدر پیشوایان پسندیده و رحمت

الله وبركاته السلام على اسم الله الرضي ووجهه المضيء وجنبه القوي وصراطه السوي
خدا و برکتهای او درود بر نام خدا خوشنود و روشنی روی او و جانب توانائی و راه راست

السلام على الامام التقي المخلص الصفي السلام على الكوكب الدري السلام على الامام
درود بر پیشوای پرهیزکار خالص برگزیده درود بر ستاره درخشنده درود بر پیشوای

ابي الحسن علي ورحمة الله وبركاته السلام على ائمة الهدى ومصابيح الدجى وعلم
خدا ابو الحسن علی و رحمت خدا و برکتهای او درود بر پیشوای راهنما و چراغ تاریکیها و نشان

التقى ومنار الهدى وذي النهى وكهف الورى والعروة الوثقى والحجة على اهل الدنيا ورحمة الله وبركاته
پرهیزکاری و روشنی هدایت و خداوند عقل و پناه خلایق و دست آویز محکم و حجت بر اهل دنیا و رحمت خدا و برکتهای او

السلام على نور الانوار وحجة الجبار ووالد الائمة الاطهار وقسيم الجنة والنار
درود بر روشنی روشنیها و حجت خداوند قهر و غلبه و پدر پیشوایان اطهار و قسمت کننده بهشت و دوزخ

المخبر عن الآثار المدمر على الكفار مستنقذ الشيعة المخلصين من عظيم الاوزار السلام
خبر دهنده از آثار هلاک کننده بر کفار رها کننده پیروان خالص از گناه بزرگ درود

على المخصوص بالطاهرة السيدة التقية النقية ابنة المختار المولودة في
بر ذات مخصوص به پاکیزه بزرگ پرهیزکار پاک پرهیزکاری دختر پیغمبر برگزیده زائیده شده

البيت ذي الاستار المزوج في السماء بالبرة الطاهرة الرضية المرضية ابنة الاطهار
در خانه خداوند پرده‌ها زن داده شده در آسمان به نیکی پاکیزه خوشنود پسندیده دختر پاک

وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى النَّبَاءِ الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَعَلَيْهِ يُعْرَضُونَ
و رحمت خدا و برکتهای او درود بر خبر بزرگی که ایشان در او اختلاف کرده شد و بر او اعراض کرده

وَعَنْهُ يُسْئَلُونَ اَلسَّلَامُ عَلَى نُورِ اللهِ الْأَنْوَرِ وَضِيَائِهِ الْأَزْهَرِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ
شوند و از او پرسیده شوند درود بر نور خدا نوری و روشنی که روشن است و رحمت خدا و برکتهای او

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللهِ وَحُجَّتَهُ وَخَالِصَةَ اللهِ وَخَاصَّتَهُ اَشْهَدُ يَا وَلِيَّ اللهِ لَقَدْ جَاهَدْتَ
درود بر تو ای دوست خدا و حجت او و خالص خدا و خاصه او گواهی میدهم ای دوست خدا بتحقیق کارزار

فِي سَبِيلِ اللهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَاتَّبَعْتَ مِنْهَاجَ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَحَلَّلْتَ
کرده در راه خدا سزاوار کارزار او و پیروی نمودن طریقه فرستاده خدا رحمت خدا بر او و آل او و حلال کرده

حَلَالَ اللهِ وَحَرَّمْتَ حَرَامَهُ وَشَرَعْتَ اَحْكَامَهُ وَاَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ
حلال خدا را و حرام کرده حرام او را و جاری ساخته حکم او را و بپا داشتی نماز را و دادی زکوة را و امر کردی

بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللهِ صَابِرًا مُجْتَهِدًا مُحْتَسِبًا عِنْدَ اللهِ
به نیکی و باز داشتی از زشتی و کارزار کردی در راه خدا شکیبائی پیشه دهنده کوشش کننده نزد خدا

عَظِيمَ الْاَجْرِ حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِينُ فَلَعَنَ اللهُ مَنْ دَفَعَكَ عَنْ حَقِّكَ وَاَزَالَكَ عَنْ مَقَامِكَ وَلَعَنَ اللهُ
اجر بزرگ را مزد تا آنکه آمد ترا مرگ پس لعنت کند خدا آنرا که دور گرداند ترا از حق تو و دفع کرد ترا از جایگاه خود و لعنت کند

مَنْ بَلَغَهُ ذٰلِكَ فَرَضِيَ بِهِ اُشْهِدُ اللهَ وَمَلٰئِكَتَهُ وَاَنْبِيَاءَهُ وَرُسُلَهُ اَنِّي وَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكَ
آنرا که رسید آنرا پس خوشنود گردید بآن گواه میگیرم خدا و فرشتگان او و پیغمبران او و فرستادگان او را که من دوستم مر آنکه

وَعَادٍ لِمَنْ عَادَاكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ ثُمَّ تَعُودُ اِلَى الْقَبْرِ تَجْثُو بَاكِيًا اَشْهَدُ اَنَّكَ
دوست دارد ترا و دشمنم مر آنکه دشمن است ترا درود بر تو و رحمت خدا و برکتهای او و قبر را ببوس و بگو گواهی میدهم که تو

تَسْمَعُ كَلَامِي وَتَشْهَدُ مَقَامِي وَاَشْهَدُ لَكَ يَا وَلِيَّ اللهِ بِالْبَلَاغِ وَالْاَدَاءِ يَا مَوْلَايَ يَا حُجَّةَ
میشنوی سخن مرا و حاضری جایگاه من و گواهم مر ترا ای دوست خدا برسانیدن و ادا کردن ای آقای من ای حجت

اللهِ يَا اَمِينَ اللهِ يَا وَلِيَّ اللهِ اِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوبًا قَدْ اَثْقَلَتْ ظَهْرِي وَمَنَعَتْنِي
خدا ای امین خدا ای دوست خدا بتحقیق که میان من و میان خدای بزرگوار گناهانیست بتحقیق که سنگین کرده پشت مرا و باز داشت مرا

مِنَ الرُّقَادِ وَذِكْرُهَا يُقَلْقِلُ اَحْشَائِي وَقَدْ هَرَبْتُ اِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَاِلَيْكَ بِحَقِّ مَنِ
از خواب و یاد کردن آنها بلرزه در آورده امعای مرا و بتحقیق که گریخته ام بسوی خدای بزرگوار و بسوی تو پس بحق آنکه

ائْتَمَنَكَ عَلٰى سِرِّهِ وَاسْتَرْعَاكَ اَمْرَ خَلْقِهِ وَقَرَنَ طَاعَتَكَ بِطَاعَتِهِ وَمُوَالَاتَكَ بِمُوَالَاتِهِ
امین کرد ترا بر راز خود و خواسته ترا کار خلق خود را و پیوسته فرمان خود را بفرمان برداری او و دوستی او

كُنْ لِي اِلَى اللهِ شَفِيعًا وَمِنَ النَّارِ مُجِيرًا وَعَلَى الدَّهْرِ ظَهِيرًا ثُمَّ انْكَبَّ عَلَى الْقَبْرِ يَا وَلِيَّ اللهِ يَا حُجَّةَ
باش برای من بسوی خدا شفیع و از آتش زنهار دهنده و بر روزگار پشتیبان پس بر قبر خم شو و قبر را ببوس و بگو ای دوست خدا ای

اللهِ يَا بَابَ حِطَّةِ اللهِ وَلِيُّكَ وَزَائِرُكَ وَاللَّائِذُ بِقَبْرِكَ وَالنَّازِلُ بِفِنَائِكَ وَالْمُنِيخُ
حجت خدا ای درگاه خدا دوست تو و زیارت کننده و پناه برنده بقبر تو و فرود آینده برای تو و خوابانده شتر خود

رَحْلَهُ فِي جِوَارِكَ يَسْئَلُكَ اَنْ تَشْفَعَ لَهُ اِلَى اللهِ فِي قَضَاءِ حَاجَتِهِ وَنُجْحِ طَلِبَتِهِ فِي الدُّنْيَا
در پناه تو میخواهم ترا اینکه درخواست کنی بسوی خدا در روا شدن حاجت و روا شدن مطلب او در دنیا

والآخرة فإن لك عند الله الجاه العظيم والشفاعة المقبولة فاجعلني يا مولاي من
و آخرت زیرا که مر ترا است نزد خدا جایگاه بزرگ و شفاعت پذیرفته پس بگردان مرا ای آقای من از
همك وأدخلني في حزبك والسلام عليك وعلى ضجيعيك آدم ونوح والسلام عليك
اهل حزن خود و در آور مرا در زمره خود و سلام بر تو و بر دو همخوابه تو آدم و نوح و سلام بر تو
وعلى ولديك الحسن والحسين وعلى الأئمة الطاهرين من ذريتك ورحمة الله وبركاته
و بر فرزندان تو حسن و حسین و بر پیشوایان پاکیزه از فرزندان تو و رحمت خدا و برکتهای او

پس از روی تضرع و خشوع هر حاجت که داری از حق تعالی بطلب مؤلف گوید که چون از دو زیارت کنند در بهذا الحرم و بهذا الضریح قصد روضه و ضریح حضرت امیر المؤمنین ع میکنند و زیارتها و دعاها را متصل بیکدیگر میخوانند و نزدیک رفتن و بوسیدن نمی باشد یعنی بعوض اینها در کار نیست که بعمل آورد و سید بن طاوس گفته است که مستحب است در این روز دو رکعت نماز بکنند و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره انا انزلناه و ده مرتبه قل هو الله احد بخوانند و چون سلام بگوید در جای خود بنشینند و این دعا را بخوانند

أنت حي لا تموت وخالق
توئی زنده که نمیری و آفریننده
لا تغلب وبدئ لا تنفد وقريب لا تبعد وقادر لا تضاد وغافر لا تظلم وصمد لا
که غلبه نشوی و بدید آورنده که فانی نگردی و نزدیک که دور نگردی و اقتداریکه دشمنی کرده نشوی و آمرزنده که ستمگر داه نشوی و بی نیازیکه
تطعم وقيوم لا تنام وعالم لا تعلم وقوي لا تضعف وعظيم لا توصف ووفي لا تخلف
محتاج نباشی بخوردن طعام و داننده که نمیدانی و توانائی که ناتوان نگردی و بزرگی که ستایش نشوی و وفا کننده که خلف
وغني لا تفتقر وحكيم لا تجور ومنيع لا تقهر ومعروف لا تنكر ووكيل لا تخفى
نکنی و بی نیازیکه محتاج نگردی و حکیمی که جور نکنی و منیعی که مقهور نگردی و شناخته که انکار کرده نشوی و کفایت کننده که پنهان
وغالب لا تغلب وفرد لا تستشير ووهاب لا تمل وسريع لا تذهل وجواد لا تبخل
نگردی و غالبی که غلبه نشوی و تنهائیکه مشورت کرده نشوی و بخشنده که ملال نیابی و شتابانیکه غافل نگردی و بخشنده که بخل نورزی
وعزيز لا تذل وحافظ لا تغفل وقائم لا تزول ومحتجب لا ترى ودائم لا تفنى وباق
و ارجمندیکه خوار نگردی و نگاهبانیکه غافل نگردی و پاینده که زایل نگردی و پنهانیکه دیده نشوی و همیشه موجودیکه فانی نگردی و
لا تبلى وواحد لا تشبه ومقتدر لا تنازع اللهم إني أسألك بعلم الغيب عندك
پاینده که زایل نگردی و یگانه که شبیه نشوی و صاحب اقتداریکه خصومت نشوی خداوندا بدرستیکه من میخواهم ترا بعلم نهانی که نزد
وقدرتك على الخلق أجمعين أن تحييني ما علمت الحياة خيرا لي وأن تتوفاني إذا كانت
تست و بقدرت تو بر خلق همه اگر زنده داری مرا مادام که دانی زندگانی را بهتر از برای من و اینکه بمیرانی مرا هرگاه
الوفاة خيرا لي وأسألك الخشية في الغيب والشهادة وأسألك اللهم كلمة الحق في
باشد مردن بهتر برایم و سئوال میکنم از تو ترسیدن را در پنهان و آشکار و سئوال میکنم ترا خداوندا کلمه حق را در
الغضب والرضا وأسألك نعيما لا ينفد وأسألك الرضا بعد القضاء وأسألك
حال خشم و خوشنودی و سئوال میکنم ترا نعمتی که بپایان نرسد و سئوال میکنم ترا خوشنودی بعد از حکم و میخواهم ترا
برد العيش بعد الموت وأسألك لذة النظر إلى وجهك الكريم آمين رب العالمين
خوشی عیش را پس از مردن و میخواهم ترا لذت نگریستن بسوی ذات بزرگوارت بپذیر ای پروردگار جهانیان

اللهم انی اسألک بمنک الکریم وفضلک العظیم ان تغفر لی وترحمنی باللطیف
خداوندا بدرستیکه من میخواهم ترا بانعام بزرگواری وفضل بزرگ تو اینکه بیامرزی مرا ورحم کنی مرا ای مهربان

اللطف بی فی کل ما تحب وترضی اللهم انی اسألک فعل الخیرات وترک المنکرات وحب
مهربانی کن بمن در هرچه دوست داری وپسندی خدایا بدرستیکه من میخواهم ترا کردن نیکیها وواگذاشتن منکران ودوستی

المساکین ومخالطة الصالحین وان تغفر لی وترحمنی واذا اردت بقوم فتنة فتوفنی غیر
درویشان وآمیزش با شایستگان وآنکه بیامرزی مرا ورحم کنی مرا وهرگاه اراده کنی بگروهی ابتلائی پس نگاهدار مرا

مفتون واسألک حبک وحب من یحبک وحب کل عمل یقربنی الی حبک اللهم بحق محمد
بی محنتی ودرخواست دوستی تو ودوستی آنکه دوست دارد ترا ودوستی هر کردار که نزدیک کند مرا بسوی دوستی تو خدایا بحق محمد

صلی الله علیه وآله حبیبک وبحق ابرهیم خلیلک وصفیک وبحق موسی کلیمک
رحمت خدا براو وآل او دوست تو وبحق ابراهیم دوست تو وبرگزیده تو وبحق موسی همسخن تو

وبحق عیسی روحک واسألک بصحف ابرهیم وتوریة موسی وانجیل عیسی وزبور
وبحق عیسی روح تو وسئوال میکنم ترا بصحیفهای ابراهیم وتوریة موسی وانجیل عیسی وزبور

داود وفرقان محمد صلی الله علیه وآله واسألک بکل وحی اوحیته وبحق کل قضاء
داود وقرآن محمد رحمت خدا براو وآل او ومیخواهم ترا بهر وحیی که وحی کرده وبحق هر حکمی

قضیته وبکل سائل اعطیته واسألک بکل اسم انزلته فی کتابک واسألک باسمائک
تقدیر کرده آنرا وبهر سئوال کننده که عطا کرده آنرا ومیخواهم ترا بهر نامیکه فرو فرستادی آنرا در کتاب خود ومیخواهم ترا

التی استقل بها عرشک واسألک باسمائک التی وضعتها علی اللیل فاظلم واسألک
نامهای تو که مرتفع شده ببرکت آنها عرش تو ومیخواهم ترا بنامهای تو که گذاشتی آنهارا بر شب پس تیره شد ومیخواهم ترا

باسمائک التی وضعتها علی النهار فاضاء واسألک باسمائک التی وضعتها علی الارض
بنامهای تو که گذاشتی آنهارا بر روز پس روشن شد ومیخواهم ترا که بنامهای توکه گذاشتی آنهارا بر زمین

فاستقرت واسألک باسمک الاحد الصمد الذی ملأ ارکان کل شیء واسألک
پس قرار گرفت ومیخواهم ترا بنامهای تو یگانه بی نیاز که قصد کرده درجات آن هر چیز ومیخواهم ترا بنام تو

باسمک الطهر الطاهر المبارک الحی القیوم لا اله الا هو الرحمن الرحیم واسألک بمعاقد
که پاک وپاکیزه مبارک وزنده پاینده که نیست خدائی مگر او بخشنده مهربان ومیخواهم ترا بجای بندهای

العز من عرشک ومبلغ الرحمة من کتابک وباسمائک العظام وجدک الاعلی و
عزت از عرش تو ورسانده رحمت از کتاب تو وبنامهای بزرگ تو وعظمت بلند پایه تو و

کلماتک التامات ان ترزقنا حفظ القرآن والعمل به والطاعة لک والعمل الصالح
بکلمات تو که تمام کامله اینکه روزی کنی مارا حفظ نمودن قرآن وعمل بآن وفرمانبردار مر ترا وکردار شایسته

وان تثبت ذلک فی اسماعنا وابصارنا وان تخلط ذلک بلحمی ودمی ومخی وشحمی وان
واینکه ثابت داری آنرا در گوشهای ما ودیدهای ما واینکه برآمیزی آنرا بگوشتم وخونم واستخوانم وپیه من واینکه

تستعمل بذلک بدنی وقوتی فانه لا یقوی علی ذلک الا انت وحدک لا شریک لک
بکار آوری مرا بدن مرا وتوانائی مرا پس بدرستیکه او توانائی ندارد بر این مگر تو یگانه که نیست شریکی مر او را

یا اللّٰه الواحد الرّبّ القدیر یا اللّٰه الباری الخالق المصوّر یا اللّٰه الباعث الوارث
ایخدای یگانه پروردگار توانا ایخدای بدید آورنده آفریننده نگارنده ایخدای برانگیزاننده میراث برنده

یا اللّٰه الفتّاح العزیز العلیم یا اللّٰه الملک القادر المقتدر اغفرلی وارحمنی انّک
ایخدای گشاینده غالب دانا ای خدای پادشاه توانای با قدرت بیامرز مرا و رحم کن مرا

انت ارحم الرّاحمین اللّهمّ انت قلت وقولک الحقّ ادعونی استجب لکم فاسألک یا اللّٰه
درستیکه تو بخشنده ترین بخشندگانی خدایا تو گفته وگفتار تو راستست بخوانید مرا اجابت میکنم مرشمارا پس میخوانم ترا ایخدا

باسمک الّذی دعاک به آدم صلّی اللّٰه علیه فاوجبت له الجنّة واسألک باسمک
بنام تو که خواند ترا بآن آدم رحمت خدا براو پس واجب کردی براو بهشت و میخوانم ترا بنام تو

الّذی دعاک به شیث بن آدم فجعلته وصیّ ابیه بعده ان تستجیب دعاءنا وان
که خواند ترا بآن شیث پسر آدم پس گردانیدی اورا وصی پدرش بعد از او اینکه بپذیری دعای ما را واینکه

ترزقنا انفاذ کلّ وصیّة لاحد عندنا وان تقدّم وصیّتنا امامنا واسألک
روزی کنی ما را جاری ساختن وصیتی برای کسی نزد ما واینکه پیش داری وصیت ما را پیش و میخوانم ترا

باسمک الّذی دعاک به ادریس فرفعته مکاناً علیّاً ان ترفعنا الی احبّ البقاع
بنام تو که خواند ترا بآن ادریس پس بلند کردی اورا بمقام بلند اینکه بلند کنی ما را تا دوست داشته بقعهارا

الیک وتمنّ علینا برضائک وتدخلنا الجنّة برحمتک واسألک باسمک الّذی
بسوی تو وانعام کن بر ما بخشنودی خود و درآور ما را ببهشت برحمت خود و میخوانم ترا بنام تو که

دعاک به نوح فنجّیته من الغرق واهلکت القوم الظّالمین ان تنجّینا ممّا نحن فیه
خواند ترا بآن نوح پس رهانیدی اورا از غرق و هلاک کردی گروه ستمکاران را از آنچه ما درائیم از بلا

من البلاء واسألک باسمک الّذی دعاک به هود علیه السّلام فنجّیته من الرّیح
از بلا و میخوانم ترا بنام تو که خواند ترا بآن هود براو درود پس رهانیدی اورا از باد

العقیم ان تنجّینا من بلاء الدّنیا والآخرة وعذابهما واسألک باسمک الّذی دعاک
بی نفع اینکه برهانی ما را از بلای دنیا و آخرت و عذاب هردو و میخوانم ترا بنام تو که خواند ترا

به صالح فنجّیته من خزی یومئذ ان تنجّینا من خزی الدّنیا والآخرة وعذابهما و
بآن صالح پس رهانیدی اورا از خواری آنروز اینکه خلاصی دهی ما را از خواری دنیا وآخرت و عذاب آنها و

اسألک باسمک الّذی دعاک به لوط فنجّیته من المؤتفکة والمطر السّوء ان تنجّینا من مخازی
میخوانم ترا کهخواند ترا بآن لوط پس رهانیدی اورا از شهر دروغ و باران بد اینکه برهانی ما را از خواری

الدّنیا واسألک باسمک الّذی دعاک به شعیب فنجّیته من عذاب یوم الظّلّة ان
دنیا وآخرت و میخوانم ترا بنام تو که خواند ترا بآن شعیب پس رهانیدی اورا از عذاب روز خواری اینکه

تنجّینا من العذاب الی روحک ورحمتک واسألک باسمک الّذی دعاک به ابراهیم
برهانی ما را از عذاب بسوی روح تو ورحمت تو و میخوانم ترا بنام تو که خواند ترا بآن ابراهیم

فجعلت النّار علیه برداً وسلاماً ان تخلّصنا کما خلّصته وان تجعل ما نحن فیه برداً
گردانید آتش را براو سرد و سالم اینکه خلاص کنی ما را چنانکه خلاصی دادی اورا واینکه گردانی آنچه ما درآنیم سرد

وسلاماً كما جعلتها عليه وأسئلك باسمك الذي دعاك به إسماعيل عند

وسلامت چنانکه گردانیدی آنرا براو ومیخوانم ترا بنام تو که خواند ترا بآن اسمعیل نزد

العطش وأخرجت من زمزم الماء الروى أن تجعل مخرجنا إلى خير وأن ترزقنا المال

تشنگی وبیرون آوردی از چاه زمزم آبرا بسیار اینکه بگردانی بیرون شدن ما را بسوی نیکی واینکه روزی کنی ما را مال

الواسع برحمتك وأسئلك باسمك الذي دعاك به يعقوب فرددت عليه بصره

فراگیرنده برحمت تو ومیخوانم ترا بنام تو که خواند ترا بآن یعقوب پس رد کردی براو دیده اورا

وولده وقرة عينه أن تخلصنا وتجمع بيننا وبين أولادنا وأهالينا وأسئلك

وفرزند اورا وروشنی دیده اورا اینکه خلاصی دهی ما را وجمع کنی میان ما ومیان فرزندان ما وکسان ما ومیخوانم ترا

باسمك الذي دعاك به يوسف فأخرجته من السجن أن تخرجنا من السجن وتملكنا

بنام تو که خواند ترا بآن یوسف پس بیرون کردی اورا از زندان اینکه بیرون کنی ما را از زندان ومالک کنی

نعمتك التي نعمت بها علينا وأسئلك باسمك الذي دعاك به الأسباط فتبت

ما را نعمت خود که انعام کردی بآن برما ومیخوانم ترا بنام تو که خواند ترا بآن اسباط پس برگردانیدی

عليهم وجعلتهم أنبياء أن تتوب علينا وترزقنا طاعتك وعبادتك والخلاص مما

برایشان وگردانیدی ایشانرا پیغمبران که بپذیری برما وروزی کن ما را فرمانبرداری تو وعبادت تو وخلاصی از آنچه ما

نحن فيه وأسئلك باسمك الذي دعاك به أيوب إذ حل به البلاء فقال ربّ إني

در آنیم ومیخوانم ترا بنام تو که خواند ترا بآن ایوب چون نازل شد باو بلا پس گفت پروردگارا

مسني الضر وأنت أرحم الراحمين فاستجبت له وكشفت عنه ضره ورددت عليه

بدرستیکه رسید بمن بدی وتو بخشنده ترین بخشندگانی پس بپذیری مراد اورا وزایل کردی از بدی اورا وبرگردانیدی براو

أهله ومثلهم معهم رحمة منك وذكرى للعابدين اللهم إني أقول كما قال ربّ

اهل اورا ومانند ایشان با ایشان رحمتی از تو وپندی مر پرستندگانرا خدایا بدرستیکه من میگویم چنانکه گفت

إني مسني الضر وأنت أرحم الراحمين فاستجب لنا وارحمنا وخلصنا ورد علينا أهلنا

پروردگارا رسید مرا سختی وتو بخشنده ترین بخشندگانی پس بپذیر برای ما ورحم کن ما را وخلاص کن ما را وباز گردان برما

ومالنا ومثلهم معهم رحمة منك واجعلنا من العابدين لك وأسئلك باسمك

اهل ما را ومال ما را ومانند ایشانرا با ایشان رحمت از تو وبگردان ما را از پرستندگان برای تو ومیخوانم ترا بنام تو

الذي دعاك به موسى وهرون فقلت عزّت من قائل قد أجيبت دعوتكما أن تستجيب

که خواند ترا بآن موسی وهرون وگفته غالبی تو از گوینده بتحقیق مستجاب شد دعای شما اینکه بپذیرای

دعاءنا وتنجينا كما أنجيتهما وأسئلك باسمك الذي دعاك به داود فغفرت ذنبه

دعای ما را ورهائی دهی ما را چنانکه رهانیدی ایشانرا ومیخوانم ترا بنام تو که خواندی ترا بآن داود پس آمرزیدی گناه اورا

وتبت عليه أن تغفر ذنبي وتتوب علي إنك أنت التواب الرحيم وأسئلك باسمك

وقبول کردی توبه اورا اینکه بیامرزی گناه مرا وبپذیری بر من بدرستیکه تو پذیر مهربانی ومیخوانم ترا بنام تو

الذي دعاك به سليمان فرددت عليه ملكه وأمكنته من عدده وسخرت له

که خواندی ترا بآن سلیمان پس بازگردانیدی براو ملک اورا ودست دادی اورا بر دشمن ورام گردی برای او

الجنّ والانس والطير ان تخلّصنا من عدوّنا وتردّ علينا نعمتك وتستخرج لنا
پری و آدم میان و مرغان اینکه نجات دهی ما را از دشمن ما و برگردانی بر ما نعمت خود را و بیرون کنی برای ما
من ايديهم حقّنا وتخلّصنا منهم انّك على كلّ شیء قدير واسئلك باسمك الّذى
از دستهای ایشان حق ما را و از ایشان بدرستیکه تو بر هر چیزی توانائی و میخوانم ترا بنام تو که
دعاك به الّذى عنده علم من الكتاب على عرش ملكة سبا ان يحمله اليه فاذا هو
خواند ترا بآن که نزد او بود دانستن از کتاب بر سریر پادشاهی شهر سبا اینکه بار کرده شود بسوی او
مستقرّ عنده ان تحملنا من عامنا هذا الى بيتك الحرام حجّاجا وزوّارا لقبر نبيّك
قرار گرفت نزد او که بار کنی ما را از سال ما امسال بسوی خانه محترم خود حج گذار و زیارت کننده مر قبر پیغمبر تو
عليه واله السّلام واسئلك باسمك الّذى دعاك به يونس بن متّى فى الظّلمات
بر او و آل او درود و میخوانم ترا بنام تو که خواند ترا بآن یونس پسر متّی در تاریکیها
ان لا اله الّا انت سبحانك انّى كنت من الظّالمين فاستجبت له ونجّيته من بطن الحوت
که نیست خدائی مگر تو پاکی تو بدرستیکه بودم من از ستمکاران پس پذیرفت برای او و برگزیدا و را از شکم ماهی
ومن الغمّ وقلت عزّ من قائل وكذلك ننجى المؤمنين فنشهد انا مؤمنون ونقول
و از اندوه او و گفتی تو عزیز از گوینده و همچنین نجات میدهیم گروندگان را پس گواهی میدهیم ما که گروندگانیم و میگوئیم
كما قال لا اله الّا انت سبحانك انّى كنت من الظّالمين فاستجب لى ونجّنى من غمّ الدّنيا
چنانکه گفت نیست خدائی مگر تو پاکی تو بدرستیکه هستم من از ستمکاران پس بپذیر برای من و برهان مرا از غم دنیا
والاخرة كما ضمنت ان تنجى المؤمنين واسئلك باسمك الّذى دعاك به زكريّا وقال
و آخرت چنانکه ضامن شده برهانی گروندگان را و میخوانم ترا بنام تو که خواند ترا بآن زکریا و گفت
ربّ لا تذرنى فردا وانت خير الوارثين فاستجبت له ووهبت له يحيى واصلحت له زوجه
پروردگار مگذار مرا تنها و توئی بهتر ارث بران پس بپذیر برای او و بخش مر او را یحیی و بسامان آوردی برای او
وجعلتهم يسارعون فى الخيرات ويدعونك رغبا ورهبا وكانوا لك خاشعين فانّى
زن و گردانیدی ایشان را شتاب کننده در نیکیها و میخواندند ترا بخواهش و ترس و بودند مر ترا فروتنی کننده پس
اقول كما قال ربّ لا تذرنى فردا وانت خير الوارثين فاستجب لى واصلح لى شأنى وجميع ما
من میگویم چنانکه گفت پروردگارا مگذار مرا تنها و تو بهتر وارثانی پس بپذیر و بسامان آور مر کار مرا و همه آنچه نعمت
انعمت به علىّ وخلّصنى ممّا انا فيه وهب لى كرامة الدّنيا والاخرة واولادا صالحين
کردی بمن و نجات ده مرا از آنچه در آنم و ببخش مرا کرامت دنیا و آخرت و فرزندان شایسته
يرثونى واجعلنا ممّن يدعوك رغبا ورهبا ومن الخاشعين المطيعين لك واسئلك باسمك
ارث برنده مرا و بگردان مرا از آنکه میخوانند ترا بخواهش و ترس و از فروتنی کنندگان فرمانبرداران مر ترا
الّذى دعاك به يحيى فجعلته برد لغيمه ولم يعمل معصية ولم يهمّ بها ان تعصمنى
و میخوانم ترا بنام تو که خواند ترا بآن یحیی پس گردانیدی او را دارد بعرصه رستخیز و نکرده نافرمانیرا و قصد نکرده آن اینکه نگاه داری مرا
من اقتراف المعاصى حتّى نلقاك طاهرين ليس لك قبلنا معصية واسئلك باسمك
از کسب نمودن معصیتها تا ملاقات کنیم ترا پاکان که نیست مر ترا نزد ما نافرمانی و میخوانم ترا بنام تو که

الذی دعتک به مریم فطوی ولدها بحجتها ان توفقنا وتخلصنا بحجتنا عندک وعند
خواند ترا بآن مریم پس ساکت باید فرزند ترا بحجت آن اینکه ساز کنی ما را و خلاص کنی ما را بحجت ما نزد تو و نزد
کل ملة حتی تظهر حجتنا علی ظالمینا واسئلک باسمک الذی دعاک به عیسی بن
هر حادثه که ظاهر سازد حجت را بر ستمکاران ما و میخوانم ترا بنام تو که خواند ترا بآن عیسی پسر
مریم فاحیی به الموتی وابرء الاکمه والابرص ان تخلصنا وتبرءنا من کل سوء وآفة
مریم پس زنده کرد بآن مرده را و شفا داد کور را و پیس را اینکه خلاص کنی ما را و بری بخشی ما را از هر بدی و آفتی
والم وتحیینا حیوة طیبة فی الدنیا والاخرة وان ترزقنا العافیة فی ابداننا و
و دردی و زنده داری ما را زندگی پاکیزه در دنیا و آخرت و اینکه روزی کنی ما را عافیت در بدنهای ما و
اسئلک باسمک الذی دعاک به الحواریون فاعنتهم حتی بلغوا عن عیسی ما امرهم به
میخوانم ترا بنام تو که خواند ترا بآن پیروان عیسی پس مدد کردی ایشان را تا آنکه رسانیدند از جانب عیسی آنچه امر
وصرفت عنهم کید الجبارین وتولیتهم ان تخلصنا وتجعلنا من الدعاة الی طاعتک
گردانیدی از ایشان مکر ستمکاران را و دوستی ایشان اینکه خلاص کنی ما را و بگردانی ما را از خوانندگان بسوی فرمان تو
واسئلک باسمک الذی دعاک به جرجیس فرفعت عنه الم العذاب ان ترفع عنا
و میخوانم ترا بنامیکه خواند ترا بآن جرجیس پس رفع کردی از او الم عذاب را اینکه رفع کنی
الم العذاب فی الدنیا والاخرة وان لا تبتلینا وان ابتلیتنا فصبرنا والعافیة احب
از ما الم عذاب را در دنیا و آخرت و اینکه مبتلا نکنی ما را و اگر مبتلا کنی ما را پس شکیبائی ده ما را و عافیت دوست
الینا واسئلک باسمک الذی دعاک به الخضر حتی ابقیته ان تفرج عنا وتنصرنا
تو بسوی ما و میخوانم ترا بنامیکه خواند ترا بآن خضر تا آنکه باز داشتی او را اینکه گشائی از ما و یاری
علی من ظلمنا وتردنا الی مامنک واسئلک باسمک الذی دعاک به حبیبک محمد
کنی ما را بر آنکه ستم کرد ما را و برگردان ما را بسوی پناه تو و میخوانم ترا بنام تو که خواند ترا بآن دوست تو محمد
صلی الله علیه فجعلته سید المرسلین وایدته بعلی سید الوصیین ان تصلی علیهما
رحمت خدا بر او و آل او پس گردانیدی او را بزرگ فرستادگان و قوت دادی او را بعلی بزرگ اوصیا اینکه رحمت کنی
وعلی ذریتهما الطاهرین وان تقیلنی فی هذا الیوم عثرتی وتغفر لی ما سلف من ذنوبی
بر آنها و بر فرزندان آنها که پاکیزه اند و اینکه درگذری درین روز لغزش مرا و بیامرزی مرا آنچه گذشته از گناهانم
وخطایای ولا تصرفنی من مقامی هذا الا بسعی مشکور وذنب مغفور وعمل مقبول
و خطاهای من و مگردان مرا از جایگاه من اینجا مگر بسعی جزا داده شده و گناه آمرزیده شده و عمل پذیرفته
ورحمة ومغفرة ونعیم موصول بنعیم الاخرة برحمتک یا حنان یا منان یا ذا الجلال
و رحمتی و آمرزش و نعمت پیوسته بنعمت آخرت برحمت خود ای مهربان ای بخشنده ای خداوند بزرگوار
والاکرام انک علی کل شیء قدیر ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم باب پنجم
و گرامی بدرستیکه تو بر هر چیزی توانائی و نیست قدرتی در توانائی مگر خدای بلند مرتبه بزرگ
دربیان اعمال ماه ربیع الثانی وجمادی الاولی وجمادی الثانیه است ودر آن سه فصل است فصل اول

در اعمال ماه ربیع الثانی است سید بن طاوس روایت کرده اللّهمّ انت اله کلّ شیء وخالق
است که در روز اول این ماه مستحب است که این دعا بخوانند — خداوندا توئی معبود هر چیزی و آفریننده
کلّ حیّ وربّ کلّ شیء اسئلک بالعروة الوثقى والغاية المنتهى وبما خالفت به
هر زنده و پروردگار هر چیز میخواهم از تو بدست آویز استوار و نهایت رسیده و بانچه مخالفت کرده آن
بين الانوار والظلمات والجنّة والنّار والدّنيا والآخرة وباعظم اسمائك في
میان روشنائیها و تاریکیها و بهشت و دوزخ و دنیا و آخرت و ببزرگترین نامهای تو در
اللّوح المحفوظ واتمّ اسمائك في التّورية نبلا واظهر اسمائك في الزّبور عزّا واجلّ
لوح نگاهداشته و تمامترین نامهای تو در توریه از روی فضیلت و آشکارترین نامهای تو در زبور از روی عزت و بزرگتر
اسمائك في الانجيل قدرا وارفع اسمائك في القرآن ذكرا واعظم اسمائك في الكتب
نامهای تو در انجیل از روی قدر و بلندترین نامهای تو در قرآن از روی ذکر و بزرگترین نامهای تو در کتابهای
المنزلة وافضلها واسرّ اسمائك في نفسك الّذي ليس كمثله شيء واسئلك بعزّتك
فرستاده شده و فاضلترین آنها و پنهانترین نامهای تو در نفس تو که مثل او چیزی نیست و میخواهم از تو بعزت
وقدرتك وبالعرش العظيم وما حمل وبالكرسيّ الكريم وما وسع ان تصلّي على محمّد
و قدرت تو و بعرش بزرگ و آنچه فرا گرفته و بکرسی بزرگوار و آنچه فرا گرفته اینکه رحمت فرستی بر محمد
وآل محمّد وتنيح لي من عندك فرجك القريب العظيم الاعظم اللّهمّ اتمم على احسانك
و آل محمد و تقدیر کنی برایم از نزد خود گشایش نزدیک بزرگ بزرگتر خداوندا تمام کن بر من احسان خود
القديم الاقدم وتابع الى معروفك الدّائم الادوم وانعشني بعزّ جلالك الكريم
دیرینه دیرینتر و پیاپی فرست بسوی من احسان خود را که همیشه است و بلند کن قدر مرا بعزت بزرگواری خود
الاكرم والهكم اله واحد لا اله الّا هو الرّحمن الرّحيم الله لا اله الّا هو الحيّ القيّوم
بزرگوارتر و خدای شما خدائیست یگانه نیست خدائی مگر او بخشاینده مهربان خدا نیست خدائی مگر او زنده پاینده
لا تاخذه سنة ولا نوم الم الله لا اله الّا هو الحيّ القيّوم هو الّذي يصوّركم في الارحام
نه فرا میگیرد او را پینکی و نه خواب خدا نیست خدائی مگر او زنده پاینده اوست که شکل میدهد شما را در رحم
كيف يشاء لا اله الّا هو العزيز الحكيم شهد الله انّه لا اله الّا هو والملئكة واولوا
هر روشی که خواهد نیست خدائی مگر او غالب درست کردار گواهی میدهد خدا که نیست خدائی مگر او و فرشتگان و خداوندان
العلم قائما بالقسط لا اله الّا هو العزيز الحكيم الله لا اله الّا هو ليجمعنّكم الى يوم القيمة
دانش ایستاده بعدالت نیست خدائی مگر او غالب درست کردار خدا نیست خدائی مگر او هرآینه فراهم آورد شما را بروز رستخیز
لا ريب فيه ذلكم الله ربّكم لا اله الّا هو خالق كلّ شيء فاعبدوه وهو على كلّ شيء وكيل
نیست شکی در آن خدا پروردگار شما نیست خدائی مگر او آفریننده هر چیزی پس پرستید او را و او بر هر چیزی نگهبان است
اتّبع ما اوحي اليك من ربّك لا اله الّا هو واعرض عن المشركين قل يا ايّها النّاس انّي
پیروی کن آنچه وحی شد بتو از پروردگار تو نیست خدائی مگر او و روی گردان از مشرکان بگو ای مردمان بدرستیکه من
رسول الله اليكم جميعا الّذي له ملك السّموات والارض لا اله الّا هو يحيي ويميت فامنوا
فرستاده خدایم بسوی شما همه آنکه مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین نیست خدائی مگر او زنده میکند و میمیراند پس بگروید

بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

بخدا و فرستادهٔ او پیغمبر امی که می‌گرود بخدا و کلمات او و پیروی کنید او را شاید شما راه حق یابید

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلٰهًا وَاحِدًا لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ

و مامور نشدند مگر آنکه پرستش کنند خدا را یگانه نیست خدائی مگر او پاکست او از آنچه شرک آرند پس اگر رو گردانند پس بگو

حَسْبِيَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ حَتّٰى إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ

بس است مرا خدا نیست خدائی مگر او بر او توکل کردم و اوست پروردگار عرش بزرگ تا چون دریافت او را غرق

قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ قُلْ هُوَ رَبِّي

گفت ایمان آوردم که نیست خدائی مگر آنکه گرویدند باو فرزندان یعقوب و من از گردن نهندگانم بگو او پروردگار منست

لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلٰى مَنْ

نیست خدائی مگر او بر او توکل کردم و بسوی او بازگردیدن من فرو فرستد فرشتگان را بروح از امر او بر هر که

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ وَإِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ

خواهد از بندگان خود که بترسانید که نیست خدائی مگر من پس بترسید مرا و اگر آشکارا کنی گفتار را پس بدرستیکه او میداند

السِّرَّ وَأَخْفٰى اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحٰى إِنَّنِي

آشکار و نهان را خدا نیست خدائی مگر او مراو راست نامهای نیکو و من برگزیدم ترا پس بشنو مر آنچه وحی شده که من

أَنَا اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي إِنَّمَا إِلٰهُكُمُ اللّٰهُ الَّذِي لَا إِلٰهَ

منم خدا نیست خدائی مگر من پس پرستید مرا و بپا دار نماز را برای یاد من جز این نیست که خدای شما خدائیست که خدائی

إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا

نیست مگر او فرا گرفته هر چیز را بدانش و نفرستادیم پیش از تو هیچ فرستاده مگر آنکه وحی کنیم بسوی او که نیست

إِلٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادٰى

خدائی مگر من پس پرستید مرا و خداوند ماهی چون رفت خشمناک پس گمان کرد که هرگز تنگ نگیریم بر او پس آواز داد

فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ

در تاریکیها که نیست خدائی مگر تو پاکا تو بدرستیکه بودم از ستمکاران پس برتر است خدا پادشاه

الْحَقُّ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَهُوَ اللّٰهُ

بحق نیست خدائی مگر او پروردگار عرش بزرگوار خدا نیست خدائی مگر او پروردگار عرش بزرگ و اوست خدا

لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولٰى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ وَلَا تَدْعُ مَعَ

نیست خدائی مگر او مراو راست حمد در این جهان و آن جهان و مراو راست حکم و بسوی او باز گردانیده شوند و مخوان با

اللّٰهِ إِلٰهًا آخَرَ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ يَا أَيُّهَا

خدا خدای دیگر نیست خدائی مگر او هر چیزی در معرض فنا است مگر ذات او مراو راست حکم و بسوی او باز گردانیده شوند ای

النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلٰهَ

مردمان یاد کنید نعمت خدا را بر خود آیا هست هیچ آفریننده غیر خدا روزی دهد شما را از آسمان و زمین نیست خدائی

إِلَّا هُوَ فَأَنّٰى تُؤْفَكُونَ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنّٰى تُصْرَفُونَ غَافِرِ

مگر او پس از کجا رو گردانید همینست خدا پروردگار شما مراو راست پادشاهی نیست خدائی مگر او پس از کجا رو گردانید آمرزنده

الذنب وقابل التوب شديد العقاب ذي الطول لا اله الا هو اليه المصير ذلكم الله

ربكم خالق كل شيء لا اله الا هو فانى تؤفكون ذلكم الله ربكم فتبارك الله رب العالمين

هو الحي لا اله الا هو فادعوه مخلصين له الدين الحمد لله رب العالمين رب السموات

والارض وما بينهما ان كنتم موقنين لا اله الا هو يحيي ويميت ربكم ورب آبائكم

الاولين فاني لهم اذا جاءتهم ذكريهم فاعلم انه لا اله الا الله واستغفر لذنبك

وللمؤمنين والمؤمنات هو الله الذي لا اله الا هو عالم الغيب والشهادة هو الرحمن

الرحيم هو الله الذي لا اله الا هو الملك القدوس السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار

المتكبر سبحان الله عما يشركون الله لا اله الا هو وعلى الله فليتوكل المؤمنون اللهم

اني اسئلك عفوا ليس بعده عقوبة ورضا ليس بعده سخط وعافية ليس بعدها

بلاء وسعادة ليس بعدها شقاء وهدى لا يكون بعده ضلالة وايمانا لا يداخله

كفر وقلبا لا يداخله فتنة اللهم اني اسئلك السعة في القبر والحجة البالغة والقول

الثابت وان تنزل علي الامان والفرج والسرور ونضرة النعيم اللهم صل على محمد

وآل محمد وعرفني بركة هذا الشهر ويمنه وارزقني خيره واصرف عني شره واجعلني

فيه من الفائزين برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم انت وهاب الخير فهب لي شوقا الى لقائك

واشفاقا من عذابك وحياء منك وتوقيرا واجلالا لا احيى بوجل من ذلك قلبي ويقشعر

منه جلدي ويتجافى له جنبي وتدمع منه عيني ولا اخلو من ذكرك في ليلي ونهاري

يا ارحم الراحمين اللهم انى اثنى عليك وما عسى ان يبلغ مدحى وثنائى مع قلة عملى و
اى بخشنده ترین بخشندگان خدایا بدرستیکه من ستایش کنم بر تو وایا شاید اگر برسد ستایش من با کمی کردارم و کوتاهی اندیشه‌ام

قصر رأيى وانت الخالق وانا المخلوق وانت المليك وانا المملوك وانت الرب وانا
کوتاهی خشلم و توئی آفریننده و منم آفریده شده و توئی پادشاه و منم بنده و توئی پروردگار و منم

العبد وانت العزيز وانا الذليل وانت القوى وانا الضعيف وانت الغنى وانا الفقير
بنده و توئی عزیز و منم ذلیل و توئی توانا و منم ناتوان و توئی بینیاز و منم محتاج

وانت المعطى وانا السائل وانت الحى الذى لا تموت وانا خلق اموت فاغفر لى وارحمنى
و توئی بخشنده و منم سؤال کننده و توئی زنده که نمیرد و منم آفریده که بمیرم پس بیامرز مرا و رحم کن مرا

واعطنى سؤلى فى دنياى وآخرتى وتجاوز عنى وعن جميع المؤمنين والمؤمنات والمسلمين
و عطا کن سؤال مرا در دنیای من و آخرت من و درگذر از من و از همه مردان گرونده و زنان گرونده و مردان مسلم

والمسلمات الاحياء منهم والاموات اللهم صل على محمد عبدك ورسولك ونبيك
و زنان مسلمه زندگان از ایشان و مردگان خداوندا رحمت فرست بر محمد بنده تو و فرستاده تو و پیغمبر تو

وصفيك وخيرتك من خلقك اللهم ارفع درجته وكرم مقامه واجزل ثوابه وفلج
و برگزیده تو و اختیار کرده تو از خلق تو خداوندا بلند کن مرتبه او را و گرامی دار مقام او را و وافر کن ثواب او را و غالب

حجته واظهر عذره وعظم نوره وادم كرامته والحق به امته وذريته واقرر بذلك
حجت او را و ظاهر کن عذر او را و بزرگ دار نور او را و دایم دار کرامت او را و برسان او را امت و فرزندان او و روشن کن بآن

عينه اللهم اجعل محمدا اكرم النبيين تبعا واعظمهم منزلة واشرفهم كرامة واعلاهم
دیده او را خداوندا بگردان محمد را گرامی ترین پیغمبران پیرو و بزرگ‌ترین ایشان منزلت و گرامی ترین ایشان بکرامت و بلندترین ایشان

درجة وافسحهم فى الجنة منزلا اللهم بلغ محمدا درجة الوسيلة وشرف بنيانه وعظم
بمرتبه و روا شده‌ترین ایشان در بهشت از روی منزلت خداوندا برسان محمد را بدرجه وسیله و بلند کن بنیان او را و بزرگ کن

نوره وبرهانه وتقبل شفاعته فى امته وتقبل صلوة امته عليه اللهم صل على
نور او را و حجت او را و بپذیر شفاعت او را در امت او و بپذیر نماز امت او را بر او خداوندا رحمت فرست بر

محمد كما بلغ رسالاتك وتلا آياتك ونصح لعبادك وجاهد فى سبيلك حتى اتيه اليقين
محمد همچنانکه رسانید پیغامهای ترا و خواند آیات ترا و پند داد مر بندگان ترا و کارزار نمود در راه تو تا آمد او را مرگ

اللهم زد محمدا مع كل شرف شرفا ومع كل فضل فضلا ومع كل كرامة كرامة ومع كل سعادة
خداوندا زیاد کن با محمد با هر شرافتی شرافتی و با هر فضلی فضلتی و با هر نوازش نوازشی و با هر سعادت

سعادة حتى تجعل محمدا فى الشرف الاعلى من الدرجات العلى اللهم صل على محمد وآل
سعادتی تا بگردانی محمد را در شرف بلندتر از مرتبهای بلند خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل

محمد وسهل لى محبتى وبلغنى امنيتى ووسع على فى رزقى واقض عنى دينى وفرج عنى غمى
محمد و آسان کن برای من محبت و برسان مرا بآرزوی خود و وسعت ده بر من در روزی من و ادا کن از من دین مرا و بگشا از من غم مرا

وهمى وكربى ويسر لى ارادتى واوصلنى الى بغيتى سريعا عاجلا يا ارحم الراحمين وشيخ
و هم مرا و اندوه مرا و آسان کن ارادت مرا و برسان مرا بمطلب من رسانیدن ای بخشنده ترین بخشندگان مفید

گفته است که در روز دهم ماه ربیع الثانی سال دویست و سی و دو از هجرت نبوی حضرت امام
حسن عسکری متولد شده است و روز شریف بسیار مبارکیست و مستحبست که بشکر این نعمت عظمی
روزه بدارند مؤلف گوید زیارت آنحضرت و سایر اعمال خیر را نیز در این روز با برکت مناسبست و در فصل دویم
در اعمال ماه جمادی الاولی گذشت سید طاوس ره از بعضی کتب معتبره نقل کرده است که در روز اول
این ماه مستحبست اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللهُ وَاَنْتَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ وَاَنْتَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ وَاَنْتَ السَّلَامُ
که این دعا را بخوانند خداوندا توئی خدا و توئی بخشنده مهربان و توئی پادشاه پاک از نقص و توئی سالم از
اَلْمُؤْمِنُ وَاَنْتَ الْمُهَيْمِنُ وَاَنْتَ الْعَزِيزُ وَاَنْتَ الْجَبَّارُ وَاَنْتَ الْمُتَكَبِّرُ وَاَنْتَ الْخَالِقُ وَاَنْتَ الْبَارِئُ
امن دهنده و توئی کارفرمای بهر و غلبه و توئی غالب و توئی بزرگ کننده و توئی متکبر و توئی آفریننده و توئی پدید آرنده
وَاَنْتَ الْمُصَوِّرُ وَاَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَاَنْتَ الْاَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ لَكَ الْاَسْمَاءُ
و توئی نگارنده و توئی غالب درست کردار و توئی اول و آخر و ظاهر و باطن مر تراست نامهای
الْحُسْنٰى اَسْئَلُكَ يَا رَبِّ بِحَقِّ هٰذِهِ الْاَسْمَاءِ وَبِحَقِّ اَسْمَائِكَ كُلِّهَا اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ
نیکو میخواهم از تو ای پروردگار بحق این نامها و بحق نامهای تو همه آن که رحمت فرستی بر محمد و آل
مُحَمَّدٍ وَآتِنَا اللّٰهُمَّ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَاخْتِمْ لَنَا بِالسَّعَادَةِ وَالشَّهَادَةِ
محمد و بده ما را خداوندا در دنیا نیکی و در آخرت نیکی و ختم کن برای ما به نیکبختی و شهید شدن
فِي سَبِيلِكَ وَعَرِّفْنَا بَرَكَةَ شَهْرِنَا هٰذَا وَيُمْنَهُ وَارْزُقْنَا خَيْرَهُ وَاصْرِفْ عَنَّا شَرَّهُ وَاجْعَلْنَا
در راه تو و بشناسان ما را برکت ماه ما این ماه و میمنت آن و روزی کن ما را خیر او و بگردان از ما بدی او و بگردان ما را
فِيهِ مِنَ الْفَائِزِينَ وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
در این از رستگاران و نگاهدار ما را برحمت خود از عذاب آتش ای بخشنده ترین بخشندگان بدرستیکه تو بر هر چیز توانائی
پس این اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ
آیات را بخوانند سپاس خدا را که پروردگار جهانیانست سپاس خدا را که آفرید آسمانها و زمین را و گردانید
الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ هُوَ اللهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ
تاریکیها و روشنائی پس آنانکه کافر شدند بپروردگار خود میل میکنند اوست که آفرید شما را از گل
ثُمَّ قَضٰى اَجَلاً وَاَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُونَ وَهُوَ اللهُ فِي السَّمٰوَاتِ وَفِي الْاَرْضِ
پس مقرر نمود مدتی و مدت نام برده شده نزد او بل شما در شک اید و اوست خدا در آسمانها و در زمین
يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتَابَ
میداند نهان شما و آشکار شما را و میداند آنچه کسب کنید سپاس خدا را که فرو فرستاد بر بنده کتاب را
وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجاً قَيِّماً لِيُنْذِرَ بَأْساً شَدِيداً مِنْ لَدُنْهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
و نگردانید در او کجی که راست است تا بترساند از عذاب سخت از نزد او سپاس خدا را که مر او راست آنچه در آسمانها
وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
و آنچه در زمین است و مر او راست حمد در آخرت و اوست درست کردار آگاه سپاس خدا را آفریننده آسمانها و زمین
جَاعِلِ الْمَلٰئِكَةِ رُسُلاً اُولِي اَجْنِحَةٍ مَثْنٰى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ اِنَّ اللهَ
گرداننده فرشتگان را رسولان خداوند بالهای دو دو و سه سه و چهار چهار می‌افزاید در آفرینش آنچه خواهد بدرستی که خدا

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ فَلَا

بر هر چیزی توانا است آنچه بگشاید خدا برای مردمان از رحمتی پس نیست مانعی مر اورا و آنچه نگاه دارد پس نیست

مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ

فرستنده مر اورا پس از او و اوست غالب درست کردار سپاس خدای را که راه نمود ما را مر این و نبودیم ما که راه یابیم

لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ

اگر نه راه نماید ما را خدا هر آینه بتحقیق آمدند فرستاده پروردگار ما براستی ستایش خدای را که بخشید مرا بر پیری

إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

اسمعیل و اسحق بدرستی که پروردگار من شنوای دعا سپاس خدای را بلکه اکثر ایشان نمیدانند سپاس خدای را که

نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ الْحَمْدُ

رها بند ما را از گروه ستمکاران سپاس خدای را که زیادتی داد ما را بر بسیاری از بندگان خود گرویدگان سپاس

لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا

مر خدا را زود بنماید شما را آیتهای خود پس شناسید اورا و نیست پروردگار تو بیخبر از آنچه میکنید سپاس مر خدا را که برد از ما

الْحَزَنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ

اندوه را بدرستی که پروردگار ما آمرزنده شکر گذار است سپاس مر خدا را که راست نمود ما را وعده او و میراث داد ما زمین را که جا گیریم از

الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ

بهشت هر جا که خواهیم پس نیکا مزد کارکنندگان و بینی فرشتگان را گرد آیندگان از گرداگرد عرش تسبیح گویند

بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَ

بحمد پروردگار خود و حکم شود میان ایشان بحق و گفته شود سپاس خدای پروردگار جهانیان پس مر خدا راست حمد پروردگار آسمانها

رَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ

پروردگار زمین پروردگار جهانیان و مر اوراست بزرگواری در آسمانها و زمین و اوست غالب درست کردار حمد مر خدای را

الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا

که فرا نگرفته فرزندی و نباشد مر اورا شریکی در پادشاهی و نباشد مر اورا دوستی از خواری و بزرگی یاد کن اورا

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي وَتَدَارَكْنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمُرِي وَتَوَضَّعْ فِي لِلَّذِي خَلَقْتَنِي

خداوندا بیامرز مرا آنچه گذشته از گناهانم و تلافی کن مرا در آنچه باقی مانده از عمر من و توانا کن مرا و تو اهم آنکه بیافریدی مرا

لَهُ وَحَبِّبْ إِلَيَّ الْإِيمَانَ وَزَيِّنْهُ فِي قَلْبِي وَقَدْ دَعَوْتُكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ

مر اورا و دوست کن بسوی من ایمان و آراسته اورا در دل من و بتحقیق که خواندم ترا چنانچه امر کرده مرا پس بپذیر مرا چنانچه وعده کرده

أَصْبَحْتُ لَكَ عَبْدًا لَا أَسْتَطِيعُ دَفْعَ مَا أَكْرَهُ وَلَا أَمْلِكُ مَا أَرْجُو وَأَصْبَحْتُ مُرْتَهَنًا

صبح کردم مر ترا و حال آنکه هستم بنده که توانائی ندارم دفع آنچه ناخوش دارم و نه مالکم آنچه را امید دارم و صبح کردم مرهون

بِعَمَلِي فَلَا فَقِيرَ أَفْقَرُ مِنِّي إِلَيْكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ أَسْأَلُكَ أَنْ تَسْتَعْمِلَنِي عَمَلَ مَنْ أَيْقَنَ

بکردار خود پس نیست فقیر فقیرتر از من بسوی تو ای پروردگار جهانیان میخواهم ترا که بکار داری مرا کردار آنکه یقین کرده

حُضُورَ أَجَلِهِ لَا بَلْ عَمَلَ مَنْ قَدْ مَاتَ فَرَأَى عَمَلَهُ وَنَظَرَ إِلَىٰ ثَوَابِ عَمَلِهِ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

حاضر شدن اجل خود را نه بلکه کار آنکه بتحقیق که مرد پس دید کردار خود را و نگریسته بسوی پاداش کردار بدرستی که تو بر هر

قديرٌ اللهمّ هذا مكانُ العائذِ برحمتكَ من عذابكَ وهذا مكانُ العائذِ بمعافاتكَ
توانائی خداوندا هست جایگاه پناه گرفتن برحمت تو از عذاب تو و این جایگاه پناه گرفتن بدرگذشتن تو

من غضبكَ اللهمّ اجعلني ممّن دعاكَ فأجبتَه وسألكَ فأعطيتَه وآمنَ بكَ فهديتَه
از خشم تو خداوندا بگردان مرا از آنکه خواند ترا پس اجابت کردی او را و میخواند ترا پس عطا کردی او را و ایمان آورد بتو پس راه نمودی

وتوكّلَ عليكَ فكفيتَه وتقرّبَ إليكَ فأدنيتَه وافتقرَ إليكَ فأغنيتَه واستغفركَ
و توکل کرد برتو پس کفایت کردی او را و نزدیکی جست بسوی تو پس نزدیک کردی او را و محتاج شد بسوی تو پس بی نیاز کردی او را و آمرزش طلبید

فغفرتَ له ورضيتَ عنه وأرضيتَه وهديتَه إلى مرضاتكَ واستعملتَه بطاعتكَ
پس آمرزیدی او را و خشنود گردیدی از او و خشنود کردی او را و راه نمودی او را بسوی خشنودی تو و بکار داشتی او را بطاعت تو

ولِذلكَ فرّغتَه أبداً ما أحييتَه فتُب عليّ يا ربِّ وأعطني سؤلي ولا تحرمني شيئاً ممّا
و برای این فارغ کردی او را مادام که زنده داشتی او را پس بپذیر ای پروردگار و عطا کن مرا مراد خود و نا امید مکن مرا چیزی از آنچه

سألتُكَ واكفني شرَّ ما يعملُ الظالمونَ في الأرضِ وأستغفرُ اللهَ الذي لا إلهَ إلّا هو
سؤال کردم ترا و دفع کن از من بدی آنچه می کنند ستمکاران در زمین و آمرزش میطلبم از خدائی که نیست خدائی مگر او

الذي لا يغفرُ الذنوبَ إلّا هو اللهمّ صلِّ على محمّدٍ وآلِ محمّدٍ وأغنني على الدنيا وارزقني
که نمی آمرزد گناهان را مگر او خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و یاری کن مرا بر دنیا و روزی ده مرا

خيرَها وكرِّه إليّ الكفرَ والفسوقَ والعصيانَ واجعلني من الراشدينَ اللهمّ قوّني لعبادتكَ
خیر او و ناخوش گردان بسوی من کفر و نافرمانی و عصیان و بگردان مرا از راه یافتگان خداوندا قوت ده مرا

واستعملني في طاعتكَ وبلّغني الذي أرجو من رحمتكَ يا أرحمَ الراحمينَ اللهمّ إنّي أسألكَ
و بکار دار مرا در فرمانبرداری و برسان مرا از آنکه امید دارد از رحمت تو ای رحیم‌تر از رحیمان خداوندا بدرستی که من میخواهم

الريَّ يومَ الظماءِ والنجاةَ يومَ الفزعِ الأكبرِ والفوزَ يومَ الحسابِ والأمنَ يومَ الخوفِ و
سیرابی در روز تشنگی و رستگاری در روز ترس بزرگتر و فیروزی در روز شمار و ایمنی در روز ترس و

أسألكَ النظرَ إلى وجهكَ الكريمِ والخلودَ في جنّتكَ في دارِ المقامةِ من فضلكَ والسجودَ
میخواهم ترا نگریستن بذات بزرگوار تو و جاوید بودن در بهشت تو در سرای اقامت از فضل تو و سجود

يومَ يُكشفُ عن ساقٍ والظلَّ يومَ لا ظلَّ إلّا ظلُّكَ ومرافقةَ أنبيائكَ ورسلكَ وأوليائكَ
روزیکه جامه بالا زده شود از ساق و سایه که نیست سایه مگر سایه تو و رفاقت پیغمبران تو و رسولان تو و دوستان تو

اللهمّ اغفر لي ما قدّمتُ من ذنوبي وما أخّرتُ وما أسررتُ وما أعلنتُ وما أسرفتُ على
خداوندا بیامرز مرا آنچه پیش داشتم از گناه خود و آنچه پس داشتم و آنچه پنهان کردم و آنچه آشکار کردم و آنچه زیاده کردم بر

نفسي وما أنتَ أعلمُ به منّي وارزقني التقى والهدى والعفافَ والغنى ووفّقني للعملِ
نفس خود و آنچه تو داناتری باو از من و روزی ده مرا پرهیزکاری و راه نمائی و پاکدامنی و بی نیازی و توفیق ده مرا مر کردار

بما تحبُّ وترضى اللهمّ أصلح لي ديني الذي هو عصمةُ أمري وأصلح لي دنياي التي فيها معاشي
بآنچه دوست داری خداوندا اصلاح کن از برای من دین مرا که او نگاهدارنده کار منست و اصلاح کن از برای من دنیای مرا که در او زندگانی

وأصلح لي آخرتي التي إليها منقلبي واجعل الحياةَ زيادةً لي في كلِّ خيرٍ واجعل الموتَ راحةً لي
و بیارای آخرت مرا که بسوی اوست بازگشت من و بگردان زندگانی را زیادتی در هر نیکی و بگردان مرگ را راحت از من

مِنْ كُلِّ سُوءٍ اللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ يا رَبَّ الْاَرْبابِ وَيا سَيِّدَ السّاداتِ وَيا مالِكَ الْمُلُوكِ اَنْ
از هر بدی خدایا بدرستیکه من میخواهم ترا ای پروردگار پروردگاران وای بزرگ بزرگان وای پادشاه پادشاهان اینکه
تَرْحَمَنى وَتَسْتَجيبَ لى وَتُصْلِحَنى فَاِنَّهُ لا يُصْلِحُ مَنْ صَلَحَ مِنْ عِبادِكَ اِلّا اَنْتَ فَاِنَّكَ اَنْتَ رَبّى
رحم کنی مرا وبپذیری از من وشایسته گردانی مرا پس بدرستیکه او شایسته نمیگرداند کسی که شایسته است از بندگان تو مگر تو پس بدرستیکه تو پروردگار منی
وَثِقَتى وَرَجائى وَمَوْلاىَ وَمَلْجَاى وَلا راحِمَ لى غَيْرُكَ وَلا مُغيثَ لى سِواكَ وَلا مالِكَ سِواكَ
واعتماد من وامید من وآقای من وپناه من ونه بخشنده مرا غیر تو ونه فریادرس مرا غیر تو ونه خداوندی غیر تو
وَلا مُجيبَ اِلّا اَنْتَ اَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ الْخاطِئُ الَّذى وَسِعَتْهُ رَحْمَتُكَ
ونه پذیرنده مگر تو منم بنده تو وپسر بنده تو وپسر کنیز تو خطاکار که فرا گرفته او را رحمت تو
وَاَنْتَ الْعالِمُ بِحالى وَحاجَتى وَكَثْرَةِ ذُنُوبى وَالْمُطَّلِعُ عَلى اُمُورى كُلِّها فَاَسْئَلُكَ بِاَنْ لا
وتو داننده بحالم وحاجتم وبسیاری گناهانم ومطلع بر کارهایم همه آن پس میخواهم ترا اینکه نیست
اِلهَ اِلّا اَنْتَ اَنْ تَغْفِرَ لى ما تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبى وَما تَاَخَّرَ اللّٰهُمَّ لا تَدَعْ لى ذَنْباً اِلّا غَفَرْتَهُ وَلا
خدائی مگر تو اینکه بیامرزی مرا آنچه پیش داشته از گناهانم وآنچه تاخیر شده خدایا وامگذار برای من گناهی را مگر آمرزی او را ونه
هَمّاً اِلّا فَرَّجْتَهُ وَلا حاجَةً هِىَ لَكَ رِضاً اِلّا قَضَيْتَها وَلا عَيْباً اِلّا اَصْلَحْتَهُ اللّٰهُمَّ
غمی که گشایش بخشی او را ونه حاجتی که مر تو را پسند آید مگر آنکه روا کنی او را ونه عیبی مگر آنکه بسامان آوری او را خدایا
آتِنا فِى الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِى الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ اللّٰهُمَّ اَعِنّى عَلى اَهْوالِ
بده ما را در دنیا نیکی ودر آخرت نیکی ونگاهدار ما را از عذاب آتش خدایا مدد کن مرا بر شداید
الدُّنْيا وَبَوائِقِ الدُّهُورِ وَمُصيباتِ اللَّيالى وَالْاَيّامِ اللّٰهُمَّ وَاحْرُسْنى مِنْ شَرِّ ما يَعْمَلُ
دنیا وحوادث روزگار ومصیبتهای شبها وروزها خداوندا ونگاهدار مرا از بدی آنچه می کنند
الظّالِمُونَ فِى الْاَرْضِ فَاِنَّهُ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِكَ اللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ ايماناً ثابِتاً وَعَمَلاً
ستمکاران در زمین پس بدرستیکه نیست یاری ونه توانائی مگر بتو خداوندا بدرستیکه میخواهم ترا ایمانی ثابت وعملی
مُتَقَبَّلاً وَدُعاءً مُسْتَجاباً وَيَقيناً صادِقاً وَقَوْلاً طَيِّباً وَقَلْباً شاكِراً وَبَدَناً صابِراً وَلِساناً
پذیرفته ودعای اجابت کرده شده ویقین راست وگفتار پاکیزه ودلی شکرگذار وبدنی شکیبا وزبانی
ذاكِراً اللّٰهُمَّ انْزِعْ حُبَّ الدُّنْيا وَمَعاصيها وَذِكْرَها وَشَهَواتِها مِنْ قَلْبى اللّٰهُمَّ اِنَّكَ بِكَرَمِكَ
یاد کننده خداوندا برکن دوستی دنیا را ونافرمانی او ویاد او را وشهوات او را از دل من خداوندا بدرستیکه تو بکرم تو
تَشْكُرُ الْيَسيرَ مِنْ عَمَلى فَاعْفُ لِىَ الْكَثيرَ مِنْ ذُنُوبى وَكُنْ لى وَلِيّاً وَنَصيراً وَمُنْعِماً وَحافِظاً اللّٰهُمَّ
جزا میدهی کم را از کردارم پس درگذر از من بسیار از گناه من وباش مرا دوست ومددکار ونوازنده ونگاهدارنده خداوندا
هَبْ لى قَلْباً اَشَدَّ رَهْبَةً لَكَ مِنْ قَلْبى وَلِساناً اَدْوَمَ لَكَ ذِكْراً مِنْ لِسانى وَجِسْماً اَقْوى عَلى طاعَتِكَ
ببخش مرا دلی سخت ترسنده مر ترا از دل من وزبانی پیوسته ترا یاد کردن از زبانم وبدنی توانا تر بفرمان تو
وَعِبادَتِكَ مِنْ جِسْمى اللّٰهُمَّ اِنّى اَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوالِ نِعْمَتِكَ وَمِنْ فُجاءَةِ نِقْمَتِكَ وَمِنْ تَحَوُّلِ
وعبادت تو از جسم من خداوندا بدرستیکه پناه میبرم بتو از زایل شدن نعمت تو واز ناگاه در آمدن عقوبت تو واز گردیدن
عافِيَتِكَ وَمِنْ حُلُولِ غَضَبِكَ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلاءِ وَدَرَكِ الشَّقاءِ وَمِنْ شَماتَةِ
عافیت تو واز فرود آمدن خشم تو وپناه میبرم بتو از کوشش بلا ودر بدبختی واز شادی

الاعداء وسوء القضاء فی الدنیا والآخرة اللهم انی اسئلک باسمک الکریم وعرشک
دشمنان و بدی حکم در دنیا و آخرت خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا بنام تو بزرگوار و عرش
العظیم وملکک القدیم یا وهاب العطایا ویا مطلق الاساری ویا فکاک الرقاب ویا کاشف
بزرگ تو و بپادشاهی دیرینه تو ای بخشنده عطاها وای رها کننده اسیران وای خلاص کننده گردنها وای زایل کننده
العذاب اسئلک ان تخرجنی من الدنیا سالما غانما وان تدخلنی الجنة برحمتک امنا
عذاب میخوانم ترا اینکه بیرون کنی مرا از دنیا سالم بهره ور و بدرستیکه در آوری مرا در بهشت برحمت تو ایمن
وان تجعل اول شهری هذا صلاحا واوسطه فلاحا وآخره نجاحا انک انت علام الغیوب
و اینکه بگردانی اول این ماه مرا شایستگی و میان او را فیروزی و آخر او را رستگاری بدرستیکه توئی دانای غیبها

مؤلف گوید که کلینی بسند صحیح از حضرت صادق ع روایت کرده است که حضرت فاطمه ع هفتاد و پنج روز بعد از حضرت رسول ص زنده بود پس بنابر مشهور که وفات حضرت رسول ص در بیست و هشتم ماه صفر بود باید که وفات حضرت فاطمه ع در سیزدهم یا چهاردهم یا پانزدهم ماه جمادی الاولی باشد پس زیارت آنحضرت در این ایام مناسب است خصوص در چهاردهم که ظاهر تر است و شیخ مفید ره گفته است که در شب پانزدهم اینماه حضرت امام زین العابدین ع متولد شده است و روزش بغسل و مستحب است که روزه بدارند و اعمال اخر از عبادات و تصدقات بجا آورند و شیخ طوسی ره گفته است که فتح بصره برای امیرالمؤمنین ع نیز در این روز میسر شد مؤلف گوید که زیارت هر دو امام در این روز مناسب است و اگر زیارت جامعه در این قسم ایام بخوانند چنانچه مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی بهتر است فصل سیم در اعمال ماه جمادی الثانیه است سید بن طاوس ره روایت کرده است که در اینماه در هر روز که خواهد سنت است چهار رکعت نماز بکند یعنی بدو سلام و در رکعت اول بعد از حمد یکمرتبه آیة الکرسی بخواند و بیست و پنج مرتبه انا انزلناه و در رکعت دویم الهیکم التکاثر یکمرتبه و بیست و پنج مرتبه قل هو الله احد و در رکعت سیم یکمرتبه قل یا ایها الکافرون و بیست و پنج مرتبه قل اعوذ برب الفلق و در رکعت چهارم یکمرتبه اذا جاء نصر الله و بیست و پنج مرتبه قل اعوذ برب الناس و بعد از سلام رکعت چهارم هفتاد مرتبه بگوید سُبحانَ اللهِ وَالحَمدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ اِلّا اللهُ وَاللهُ اَکبَرُ و هفتاد مرتبه اللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس سه مرتبه بگوید اللّهُمَّ اغفِر لِلمُؤمِنینَ وَالمُؤمِناتِ پس سر بسجده بگذارد و سه بار بگوید یا حیّ یا قیّوم یا ذا الجلال والاکرام یا الله یا رحمن یا رحیم یا ارحم الراحمین پس هر حاجت که دارد از خدا طلب نماید هر که چنین کند خدای تعالی خود و مالش را و زنان و فرزندان او را و دین و دنیای او را حفظ کند و اگر در این سال بمیرد بر شهادت بمیرد یعنی ثواب شهیدان داشته باشد و شیخ بزرگوار محمد بن جریر طبری در کتاب دلایل الامامه بسند معتبر از حضرت صادق ع روایت کرده است که ولادت با سعادت حضرت فاطمه ع در بیستم ماه جمادی الثانیه واقع شده است و شهادت آنحضرت نیز در سیم اینماه واقع شده و شیخ طوسی و سید بن طاوس و دیگران چنین ذکر کرده اند و اگر چه وفات منافی روایتی است که سابقا ذکر کردیم اما چون مشهور است و روایت معتبر دارد که در روز سیم اینماه بمراسم تعزیت آنحضرت قیام نمایند و زیارت آنحضرت بکنند و لعن بسیار بر قاتلان

آنحضرت و عاصیان حق او بکنند خصوصًا ابوبکر و عمر و قنفذ غلام عمر و در روز بیستم آنحضرت را باز
زیارت کنند و چنانچه شیخ مفید گفته است اظهار سرور و خوشحالی بکنند و روزه بدارند و تصدق
و اعمال خیر بکنند و در زیارت آنحضرت بدو طریق وارد شده است اول آنکه سید بن طاوس روایت کرده
که هر که آنحضرت را زیارت کند باین زیارت که بگوید السَّلامُ عَلَیْکِ یا سَیِّدَةَ نِساءِ العالَمِینَ السَّلامُ عَلَیْکِ
سلام برتو ای بزرگ زنان جهانیان درود برتو
یا والِدَةَ الحُجَجِ عَلَی النّاسِ اَجْمَعِینَ السَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا المَظْلُومَةُ المَمْنُوعَةُ حَقُّها
ای مادر حجتها بر مردمان همه درود برتو ای ستمرسیده منع کرده شده حق او
پس بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی اَمَتِکَ وَابْنَةِ نَبِیِّکَ وَزَوْجَةِ وَصِیِّ نَبِیِّکَ صَلوٰةً تُزْلِفُها فَوْقَ
خداوندا رحمت فرست بر کنیز تو و دختر پیغمبر تو و زن وصی پیغمبر تو رحمتی که نزدیک گرداند او را برتر
زُلْفی عِبادِکَ المُکْرَمِینَ مِنْ اَهْلِ السَّمٰواتِ وَاَهْلِ الاَرَضِینَ پس طلب آمرزش کند از
نزدیکی بندگان گرامی داشته تو از اهل آسمانها و اهل زمینها
خدای تعالی و حق تعالی گناهان او را بیامرزد و او را داخل بهشت گرداند و این زیارت مختصر معتبریست و هر وقت میتوان کرد
دویم زیارتی مبسوطیست که علما ذکر کرده اند در کتب زیارت و سندش بنظر فقیر نرسیده
و آن زیارت اینست السَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ رَسُولِ اللهِ السَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ نَبِیِّ اللهِ السَّلامُ عَلَیْکِ
درود برتو ای دختر فرستاده خدا درود برتو ای دختر پیغمبر خدا درود برتو
یا بِنْتَ حَبِیبِ اللهِ السَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ خَلِیلِ اللهِ السَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ صَفِیِّ اللهِ
ای دختر دوست خدا درود برتو ای دختر صدیق خدا درود برتو ای دختر برگزیده خدا
السَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ اَمِینِ اللهِ السَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ خَیْرِ خَلْقِ اللهِ السَّلامُ عَلَیْکِ
درود برتو ای دختر امین خدا درود برتو ای دختر بهترین خلق خدا درود برتو
یا بِنْتَ اَفْضَلِ اَنْبِیاءِ اللهِ السَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ خَیْرِ البَرِیَّةِ السَّلامُ عَلَیْکِ یا سَیِّدَةَ
ای دختر بهترین پیغمبران خدا درود برتو ای دختر بهترین خلایق درود برتو ای بزرگ
نِساءِ العالَمِینَ مِنَ الاَوَّلِینَ وَالآخِرِینَ السَّلامُ عَلَیْکِ یا زَوْجَةَ وَلِیِّ اللهِ وَخَیْرِ خَلْقِهِ
زنان جهانیان از پیشینیان و پسینیان درود برتو ای زن دوست خدا و بهترین خلق او
بَعْدَ رَسُولِ اللهِ السَّلامُ عَلَیْکِ یا اُمَّ الحَسَنِ وَالحُسَیْنِ سَیِّدَیْ شَبابِ اَهْلِ الجَنَّةِ السَّلامُ
بعد از فرستاده خدا درود برتو ای مادر حسن و حسین دو بزرگ جوانان اهل بهشت درود
عَلَیْکِ یا اُمَّ المُؤْمِنِینَ السَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الصِّدِّیقَةُ الشَّهِیدَةُ السَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُها
برتو ای مادر گرویدگان درود برتو ای راستگوی شهید درود برتو ای
الرَّضِیَّةُ المَرْضِیَّةُ السَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الصّادِقَةُ الرَّشِیدَةُ السَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُها
خوشنود پسندیده درود برتو ای راستگوی راه یافته درود برتو ای
الفاضِلَةُ الزَّکِیَّةُ السَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الحَوْراءُ الاِنْسِیَّةُ السَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُها
صاحب فضل پاکیزه درود برتو ای حورا نژاد آدمی درود برتو ای

التقية النقية السلام عليك ايتها المحدثة العليمة السلام عليك ايتها
ای پرهیزکار پاک درود برتو ای گفته شده دانا درود برتو ای
المعصومة المظلومة السلام عليك ايتها الطاهرة المطهرة السلام عليك
نگاه داشته شده ستم رسیده درود برتو ای پاک پاکیزه درود برتو
المضطهدة المغصوبة السلام عليك ايتها الغراء الزهراء السلام عليك يا فاطمة
غلبه کرده شده غارت رسیده درود برتو ای پیشانی سفید درخشنده درود برتو ای فاطمه
بنت محمد رسول الله ورحمة الله وبركاته صلى الله عليك يا مولاتي وابنة مولاي
دختر محمد فرستاده خدا و رحمت خدا و برکتهای او رحمت فرستد خدا برتو ای خاتون من و دختر آقای من
وعلى روحك وبدنك اشهد انك مضيت على بينة من ربك وان من سرك فقد
و بر روح تو و بدن تو گواهی میدهیم که تو گذشتی بر حجتی از پروردگارت و هرکه شاد کرد ترا پس بتحقیق
سر رسول الله ومن جفاك فقد جفا رسول الله صلى الله عليه وآله ومن آذاك فقد
شاد کرد فرستاده خدا را و هرکه ستم کرد ترا پس بتحقیق ستم کرد فرستاده خدا را رحمت فرستد خدا براو و آل او و هرکه رنجانید ترا
آذى رسول الله ومن وصلك فقد وصل رسول الله ومن قطعك فقد قطع رسول
رنجانید فرستاده خدا را و هرکه پیوست بتو پس بتحقیق پیوست رسول خدا را و هرکه برید از تو پس بتحقیق برید از رسول
الله لانك بضعة منه وروحه التي بين جنبيه كما قال عليه افضل الصلوة واكمل
خدا بجهة اینکه تو جزو بدنی از او و روح او که میان دو پهلوی او چنانکه گفت بر او باد بهترین درود و تمامترین
السلام اشهد الله وملائكته اني ولي لمن والاك وعدو لمن عاداك وحرب لمن حاربك
درود گواه میگیرم خدا و فرشتگان او را که من دوستم آنکه دوست دارد ترا و دشمنم آنکه دشمنی کرد با تو و جنگم با آنکه جنگ کند با تو
انا يا مولاتي بك وبابيك وبعلك والائمة من ولدك موقن وبولايتهم مؤمن و
من ای خاتون من بتو و بپدر تو و بشوهر تو و پیشوایان از فرزند تو یقین دارم و بدوستی ایشان گرونده ام و
لطاعتهم ملتزم اشهد ان الدين دينهم والحكم حكمهم وهم قد بلغوا عن الله عز وجل
فرمان ایشان را بجا آورنده ام گواهی میدهم که دین دین ایشانست و حکم حکم ایشانست و ایشان بتحقیق رسانیدند از خدای عز و جل
ودعوا الى سبيل الله بالحكمة والموعظة الحسنة لا تأخذهم في الله لومة لائم وصلوات
و خواندند بسوی راه خدا بحکمت و پند نیکو فرا نمیگیرد ایشان را در راه خدا سرزنش سرزنش کننده و درودهای
الله عليك وعلى ابيك وبعلك وذريتك الائمة الطاهرين اللهم صل على محمد
خدا برتو و بر پدر تو و شوهر تو و فرزندان تو پیشوای پاکان خداوندا رحمت فرست بر محمد
واهل بيته وصل على البتول الطاهرة الصديقة المعصومة التقية النقية الرضية
و اهل بیت او و رحمت فرست بر دوشیزه پاک راستگوی نگاه داشته شده پرهیزکار پاک پسندیده
الزكية الرشيدة المظلومة المقهورة المغصوبة حقها الممنوع ارثها المكسور
پاکیزه راه یافته ستم رسیده غلبه کرده شده غصب کرده شده حق او منع کرده شده میراث او شکسته شده
ضلعها المظلوم بعلها المقتول ولدها فاطمة بنت رسولك وبضعة لحمه وصميم قلبه
پهلوی او ستم رسیده شوهر او کشته شده فرزند او فاطمه دختر فرستاده تو و پاره گوشت او و خلاصه دل او

وَفِلْذَةِ كَبِدِهِ وَالنُّخْبَةِ مِنْكَ لَهُ وَالتُّحْفَةِ خَصَصْتَ بِهَا وَصِيَّهُ وَحَبِيبَةِ الْمُصْطَفَى

و قطعه جگر او و انتخاب کرده از تو مر او را و تحفه که مخصوص کردانیدی بآن وصی او و حبیبه برگزیده

وَقَرِينَةِ الْمُرْتَضَى وَسَيِّدَةِ النِّسَاءِ وَمُبَشِّرَةِ الْأَوْلِيَاءِ وَحَلِيفَةِ الْوَرَعِ وَالزُّهْدِ وَ

و همتای پسندیده و بزرگ زنان و مژده دهنده دوستان و هم‌نشین پرهیزکاری و زهد و

تُفَّاحَةِ الْفِرْدَوْسِ وَالْخُلْدِ الَّتِي شَرَّفْتَ مَوْلِدَهَا بِنِسَاءِ الْجَنَّةِ وَسَلَلْتَ مِنْهَا أَنْوَارَ الْأَئِمَّةِ

سیب بوستان و بهشت که مشرف کردی محل ولادت او به زنان بهشت و بیرون آوردی از آن نور امامان

وَأَرْخَيْتَ دُونَهَا حِجَابَ النُّبُوَّةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهَا صَلَوٰةً تَزِيدُ فِي مَحَلِّهَا عِنْدَكَ وَشَرَفِهَا

و فرستادی غیر او پرده‌های پیغمبری خداوندا رحمت فرست بر او رحمتی که زیاد کنی در محل او نزد تو و شرافت او

لَدَيْكَ وَمَنْزِلَتِهَا مِنْ رِضَاكَ وَبَلِّغْهَا مِنَّا تَحِيَّةً وَسَلَامًا وَآتِنَا مِنْ لَدُنْكَ فِي حُبِّهَا

نزد تو و منزلت او از خشنودی تو و برسان او را از ما درود و سلام و بده ما را از نزد خود در دوستی او

فَضْلًا وَإِحْسَانًا وَرَحْمَةً وَغُفْرَانًا إِنَّكَ ذُو الْعَفْوِ الْكَرِيمِ وَسَيِّدُ طَاوُس گفته است پس نماز

فضل و احسان و رحمت و آمرزش بدرستیکه تو صاحب گذشتن بزرگی زیارت بکن و اگر توانی نماز زیارت حضرت

بجا آوری و آن دو رکعت است و در هر رکعت بعد از حمد شصت مرتبه سوره قل هو الله احد بخوان

و اگر نتوانی دو رکعت بکن و در رکعت اول بعد از فاتحه یکمرتبه سوره قل هو الله احد بخوان و در

رکعت دویم یکمرتبه سوره قل یا ایها الکافرون اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ

و بعد از نماز تسبیح حضرت را بخوان و بگو خداوندا بدرستیکه من روی آورده‌ام بسوی تو به پیغمبر ما محمد و اهل

بَيْتِهِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ وَأَسْئَلُكَ بِحَقِّكَ الْعَظِيمِ عَلَيْهِمُ الَّذِي لَا يَعْلَمُ كُنْهَهُ سِوَاكَ وَأَسْئَلُكَ

بیت او رحمتهای تو بر ایشان و میخواهم ترا بحق بزرگ تو بر ایشان که نمیدانند پایان آنرا غیر تو و میخواهم ترا

بِحَقِّ مَنْ حَقُّهُ عِنْدَكَ عَظِيمٌ وَبِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى الَّتِي أَمَرْتَنِي أَنْ أَدْعُوكَ بِهَا وَأَسْئَلُكَ

بحق آنکه حق او نزد تو بزرگ است و بنامهای نیکوی تو که امر کرده مرا که بخوانم ترا با و میخواهم ترا

بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الَّذِي أَمَرْتَ بِهِ إِبْرٰهِيمَ أَنْ يَدْعُوَ بِهِ الطَّيْرَ فَأَجَابَتْهُ وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ

بنام بزرگ تو که امر کرده با و ابراهیم را که بخواند با و مرغ را پس اجابت کردند او را و بنام بزرگ تو

الَّذِي قُلْتَ لِلنَّارِ بِهِ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرٰهِيمَ فَكَانَتْ وَبِأَحَبِّ الْأَسْمَاءِ إِلَيْكَ

که گفتی مر آتش را که باش سرد و سالم بر ابراهیم پس گردید و بدوست‌ترین نامها بسوی تو

وَأَشْرَفِهَا وَأَعْظَمِهَا لَدَيْكَ وَأَسْرَعِهَا إِجَابَةً وَأَنْجَحِهَا طَلِبَةً وَبِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَمُسْتَحِقُّهُ

و شریفترین آن و بزرگترین آن نزد تو و شتابنده‌ترین آن از روی اجابت و رواننده‌ترین آن و بآنچه تو سزاوار آنی و مستحق آنی

وَمُسْتَوْجِبُهُ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَأَرْغَبُ إِلَيْكَ وَأَتَضَرَّعُ وَأُلِحُّ عَلَيْكَ وَأَسْئَلُكَ بِكُتُبِكَ

و مستوجب آنی و وسیله میجویم بسوی تو و خواهش مندم بسوی تو و تضرع و مبالغه میکنم بر تو و میخواهم ترا بکتابهای تو

الَّتِي أَنْزَلْتَهَا عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ مِنَ التَّوْرٰيةِ وَالْإِنْجِيلِ

که فرستادی آنرا بر پیغمبران تو و رسول تو رحمتهای تو بر ایشان از توریه و انجیل

وَالزَّبُورِ وَالْقُرْاٰنِ الْعَظِيمِ فَإِنَّ فِيهَا اسْمَكَ الْأَعْظَمَ وَبِمَا فِيهَا مِنْ أَسْمَائِكَ الْعُظْمٰى

و زبور و قرآن بزرگ پس بدرستیکه در او است نام بزرگ تو و بآنچه در آنست از نامهای بزرگ تو

لا يعلم ع

انْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَانْ تُفَرِّجَ عَنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَشيعَتِهِمْ وَمُحِبّيهِمْ وَعَنّي وَ
که رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه بگشائی از آل محمد و پیروان ایشان و دوستان ایشان و از من
تَفْتَحَ ابْوابَ السَّماءِ لِدُعائي وَتَرْفَعَهُ في عِلِّيّينَ وَتَأْذَنَ في هذَا الْيَوْمِ وَفي هذِهِ
بگشائی درهای آسمانرا برای دعای من و بالا بری ورا در علیین و دستوری دهی در این روز و در این
السّاعَةِ بِفَرَجي وَاعْطاءِ امَلي وَسُؤْلي فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ يا مَنْ لا يَعْلَمُ احَدٌ كَيْفَ هُوَ
ساعت بگشایش من و دادن آرزوی من و مطلب من در دنیا و آخرت ای آنکه نمیداند احدی چگونه است او
وَقُدْرَتَهُ الّا هُوَ يا مَنْ سَدَّ الْهَواءَ بِالسَّماءِ وَكَبَسَ الْارْضَ عَلَى الْماءِ وَاخْتارَ لِنَفْسِهِ
و توانائی او مگر او ای آنکه بند کرد هوا را باسمان و افراشته زمین را بر آب و برگزید خود را
احْسَنَ الْاسْماءِ يا مَنْ سَمّى نَفْسَهُ بِالْاسْمِ الَّذي يُقْضى بِهِ حاجَةُ مَنْ يَدْعُوهُ اسْئَلُكَ بِحَقِّ
بهترین نامها ای آنکه نامید خود را بنامی که براورده شود باو حاجت آنکه بخواند او را در خواهم از تو بحق
ذلِكَ الْاسْمِ فَلا شَفيعَ اقْوى لي مِنْهُ انْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقْضِيَ لي حَوائِجي
این نام پس نیست شفیعی قوی تر از او که رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و برآوری حاجت مرا
وَيُشَفَّعُ بِمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ
و بشنوانی محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین و علی پسر حسین و محمد پسر علی و جعفر پسر
مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ بْنِ مُوسى وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْحُجَّةِ
محمد و موسی پسر جعفر و علی پسر موسی و محمد پسر علی و علی پسر محمد و حسن پسر علی و حجت
الْمُنْتَظَرِ لِاذْنِكَ صَلَواتُكَ وَسَلامُكَ وَرَحْمَتُكَ وَبَرَكاتُكَ عَلَيْهِمْ صَوْتي لِيَشْفَعُوا لي
انتظار برده شده بر فرمان تو رحمتهای تو و سلام تو و رحمت تو و برکتهای تو بر ایشان صدای من تا درخواست کنند
الَيْكَ وَتُشَفِّعَهُمْ فِيَّ وَلا تَرُدَّني خائِبًا بِحَقِّ لا الهَ الّا انْتَ پس حاجتهای خود را طلب کند و
بسوی تو و درخواست کنی در من و برمگردانی مرا نومید بحق لا اله الا انت باب دوم در اعمال هر ماه هست بدانکه
در وقت دیدن ماه نو خواه در شب اول و خواه در دوم و خواه در سیم مستحب است که دعاها منقول
بخواند و بهترین آنها دعای الصحیفه کامله است که دعای چهل و سیم است و هفت مرتبه سوره حمد
خواندن برای دفع درد چشم منقولست و اندک بهتر گفته اند مستحب است و از حضرت صادق ع نقل
است که نیکو لقمه ایست پنیر که دهان را خوشبو میکند و اشتهای طعام میاورد و باعث هضم طعام
میشود و هر که در اول ماه بخورد حاجت او رد نمیشود و از حضرت صادق ع منقولست که هر که در شب
اول ماه دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از فاتحه سوره انعام بخواند و از حق تعالی سؤال کند که
او را از هر ترسی و دردی ایمن گرداند و نبیند در آن ماه امری که مکروه او باشد و از حضرت امام محمد تقی ع
منقولست که چون ماه تازه در آید در روز اول ماه دو رکعت نماز بکن و در رکعت اول بعد از حمد سی
مرتبه سوره قل هو الله احد بخوان و در رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه سوره انا انزلناه بخوان و بعد از نماز
تصدق بکن چون چنین کنی سلامتی تمام ماه را از حق تعالی خریده و در روایت بسم الله الرحمن الرحیم
دیگر وارد شده است که مستحب است بعد از این دو رکعت نماز این دعا بخوانند بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ بِسْمِ اللَّهِ
و نیست هیچ جنبنده در زمین مگر آنکه بر خداست روزی او و داند قرارگاه او و ودیعت او و هر یک در کتابی آشکار است بنام خدا
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ
بخشنده مهربان و اگر برساند ترا از خدا گزندی پس نیست زایل کننده مگر او و اگر بخواهد ترا به نیکی پس نیست باز گرداننده فضل او را
يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ
برساند نیکی را بهر که خواهیم از بندگان خود و اوست آمرزگار مهربان بنام خداوند بخشنده مهربان زود باشد گرداند خدا پس از دشواری
يُسْرًا مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ
آسانی آنچه خواهد خدا نیست توانائی مگر بخدا بس است ما را خدا و نیکو وکیل است و باز میگذارم کار خود را بسوی خدا بدرستیکه خدا بیناست
بِالْعِبَادِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ
به بندگان نیست خدائی مگر تو پاکی ترا بدرستیکه من هستم از ستمکاران پروردگارا بدرستیکه آنچه فرستاده از نیکی محتاجم
رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ و بدانکه از جمله سنتهای مؤکده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بر آن مواظبت
پروردگارا وامگذار مرا تنها و تو بهترین وارثانی
نمود تا از دنیا رفت روزه سه روز است در هر ماه و آن موافق
مشهور پنجشنبه اول ماه و پنجشنبه آخر ماه و چهارشنبه اول از دهه میان و بعضی از روایات عکس این
نیز وارد شده است یعنی چهارشنبه اول و چهارشنبه آخر و پنجشنبه اول از دهه میان و اول اشهر و
اظهر است و سنن آنحضرت تالی واجبات است در فضیلت و تاکید و آنحضرت نماز سنت در هر شب و روز دو
برابر نماز واجب مقرر فرموده هشت رکعت نافله پیش از نماز ظهر و هشت رکعت پیش از نماز عصر و چهار رکعت
بعد از نماز شام و دو رکعت وتیره بعد از نماز خفتن و چون نشسته کرده میشود برابر یک رکعت است و یازده
رکعت نماز شب و دو رکعت پیش از نماز صبح و اینها متمم فریضه اند و در ثواب و تاکید مثل اند و مانند فرض
اگر ترک کند سنت است که قضا کند و از برای ترک آن کفاره یک مد از گندم یا جو برای نافله روز و یک مد از برای
نافله شب مقرر کرده اند و همچنین روزه سنت دو برابر واجب است که تمام ماه شعبان و در ده ماه دیگر هر ماه سه روز
و اگر فوت شود سنت است که قضا کند و اگر در تابستان دشوار باشد سنت است که در زمستان قضا
کند و اگر دشوار باشد بدل هر روز یک درهم بدهند که بحساب زر ده دانکی سر بیستی و سه نار باشد
و بحساب زرهای ناقص این زمان احوط چهار ده غاز بیکی است تا یک مد گندم که بحساب وسط صد درم بوزن قدیم
اصفهان باشد و اگر صد درم شاه بدهند احوط است و درهم دادن اظهر است و بسند صحیح از حضرت صادق ع
منقولست که حضرت رسول ص مدتی روزه سنت نقد در گرفت که مردم گمان کردند که هرگز افطار نخواهد
کرد و مدتی افطار کرد که گمان کردند که دیگر روزه سنت نخواهد گرفت پس مدتی روزه حضرت داود را
میگرفت که یکروز روزه میداشت و یکروز افطار میفرمود پس در آخر عمر اکتفا نمود بروزه سه روز
در هر ماه و میگفت که گذشت تا بر امتان آسان باشد متابعت آنحضرت و فرمود که این روزه برابر است با
روزه تمام سال و وساوس شیطان را از سینه برطرف میکند راوی پرسید که کدام روزهاست
فرمود که پنجشنبه اول و چهارشنبه اول دهه دویم و پنجشنبه آخر پرسید که چرا این روزها را روزه میدارند

فرمود برای آنکه عذاب بر امتهای سابق در این روزها نازل شده است پس امر کرد که در این روزها
روزه بدارند برای دفع عذاب و در روایت دیگر فرمود که پنجشنبه برای آن روزه میدارند که اعمال
بندگان را در این روز بر خدا عرض میکنند و چهارشنبهٔ میان را برای این روزه میدارند که آتش جهنم
در روز چهارشنبه خلق شده است و روزه سپر آتش جهنم است و بروایت دیگر هر عذابی که بر امتهای
گذشته نازل شده است در چهارشنبهٔ میان ماه نازل شده و اگر در دههٔ اول دو پنجشنبه بوده
باشد پنجشنبهٔ اول را گرفتن بهتر است و اگر میسر نشود پنجشنبهٔ دوم را بگیرد و اگر در دههٔ آخر
دو پنجشنبه بوده باشد بنابر مشهور پنجشنبهٔ دوم افضل است چنانچه در حدیث صحیح وارد
شده است و در روایت دیگر وارد شده است که پنجشنبهٔ اول بهتر است و بعضی حمل کرده اند
بر صورتیکه محتمل باشد که پنجشنبهٔ دوم اول [illegible] دیگر باشد و بسند صحیح از حضرت صادق ع
منقولست که کسیکه در هر ماه این سه [illegible] روزه دارد باید که با هیچکس مجادله نکند و سفاهت
و تندخوئی و بیخردی نکند و مبادرت نکند بسوگند خوردن بخدا و اگر کسی با او سفاهت و بیخردی
کند در گذرد و معارضه نکند و اگر در این ایام روزه باشد و بخانهٔ برادر مؤمن خود وارد شود
و او را تکلیف کند افطار کند افطار کردن افضل است از روزه داشتن بهفتاد برابر یا نود برابر چنانکه
در حدیث معتبر از حضرت صادق ع منقولست و در حدیث صحیح دیگر فرمود که هر که داخل شود بخانهٔ برادر
مؤمن خود و روزه باشد و افطار کند و اظهار نکند که من روزه ام که بر او منت گذارد حقتعالی ثواب
روزهٔ یکسال برای او بنویسد و اگر این سه روز را در اول ماه یا میان ماه یا آخر ماه بعمل آورد خوبست
و فی الجمله متابعت سنت کرده است و ثواب روزهٔ سال مییابد چنانکه حقتعالی فرموده است که من جاء
بالحسنة فله عشر امثالها یعنی هر که حسنهٔ بدرگاه خدا بیاورد از برای او هست ده برابر آن و این مضمون
در احادیث بسیار وارد شده است اما بهتر آنستکه بنحوی باشد که اول مذکور شد و از جملهٔ روزهای
سنت هر ماه روزهٔ ایام البیض است یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم ماه و احادیث این سه روز از طرق
عامه و خاصه منقولست و در بعضی از روایات وارد شده است که چون حضرت آدم ع مرتکب آن امر
مکروه شد در بهشت و او را بزمین فرستادند بدنش سیاه بود یا بعد از قبول توبه خط سیاهی از سر تا پای
او مانده بود چون ملائکه اینحال را دیدند در او خروش برآوردند و گریستند و استغاثه کردند بدرگاه
حقتعالی پس منادی از آسمان ندا کرد که امروز را روزه بدار روز سیزدهم ماه بود چون روزه داشت ثلث
آن سیاهی برطرف شد پس در روز چهاردهم ندا رسید که امروز این روزه بدار چون روزه داشت
یکثلث دیگر برطرف شد پس در روز پانزدهم باز باو ندا رسید چون روزه داشت تمام سیاهی برطرف شد
پس باو ندا رسید از آسمان که ای آدم روزهٔ این سه روز را برای تو و فرزندان تو مقرر کردم که هر که در
هر ماه این سه روز را روزه بدارد چنان باشد که در تمام عمر خود روزه باشد و ابن بابویه گفته است
که روزهٔ دو پنجشنبه و چهارشنبه بدل ایام البیض مقرر شده است و منافات ندارد که هر دو
سنت باشد و دو پنجشنبه اول و آخر و چهارشنبه میان بهتر باشد اما اکثر احادیث ایام البیض

از طرق عامه است و ابن طاوس ره از حضرت رسول صلعم روایت کرده است که جبرئیل ع بر من نازل شد
و گفت بگو بعلی که بگیرد روزه هر ماه سه روز تا نوشته شود برای تو بسبب روزه اول ده روزه ده
هزار سال و بروزه روز دوم سی هزار سال و بروزه روز سیم صد هزار سال حضرت امیر المؤمنین ع
گفت یا رسول الله این مخصوص منست یا برای همه کس است حضرت فرمود که هر که از شیعیان تو این روزها را
روزه بدارد این ثواب برای او خواهد بود گفت کدام روزهاست از ماه فرمود که سیزدهم و چهاردهم
و پانزدهم است. و از جمله روزهای مرغوب روزه روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه است برای کسیکه حاجت
داشته باشد چنانکه در ربیع الاسابیع در ضمن نمازهای حاجت ذکر کرده ام و مشهور میان علما آنست
که هر پنجشنبه و جمعه را روزه گرفتن سنت است مگر آنکه موافق یکی از ایام محرمه یا مکروهه واقع شود
و بسند صحیح از حضرت صادق ع منقولست که کسیکه اراده عمل خیری داشته باشد مانند تصدق کردن
و روزه داشتن و مثل اینها باید که در روز جمعه بعمل آورد زیرا که ثواب عمل در روز جمعه مضاعف است
و ابن جنید ره گفته است که مستحب نیست روز جمعه را تنها روزه گرفتن و اگر ملحق سازد بان یک روز
پیش یا یک روز بعد را جایز است و گفته است که استحباب روزه روز دوشنبه و پنجشنبه منسوخ است
و روزه شنبه نهی از آن وارد شده است مؤلف گوید که اکثر آنچه ابن جنید گفته است خلاف مشهور روایات
میان علمای ما و شیخ طوسی ره در مصباح گفته است که ترغیب در روزه روز جمعه وارد شده است
بهتر آنست که از آن تنها روزه ندارد مگر آنکه یک روز پیشتر روزه بدارد و گمان فقیر آنست که نهی از تنها
گرفتن روزه روز جمعه محمول بر تقیه است زیرا که سنیان این حدیث را از ابو هریره نقل کرده اند و بعضی
از علما نهی از روزه روز جمعه را حمل کرده اند بر آنکه کراهت آن در صورتیست که او را ضعیف کند
از فرایض و نوافل و دعاهای روز جمعه و این حمل بد نیست و اما روزه دوشنبه احادیث بر نهی از روزه
آن واقع شده است و بهتر ترک است خصوصا هرگاه بقصد برکت روز دوشنبه باشد مگر آنکه یا روز متبرکی
از روزهای ماه موافق شود مثل غدیر و مبعث و مولد و امثال اینها و نهی از روزه شنبه بنظر فقیر
نرسیده اما فضیلتی هم در روزه آن بخاطر ندارم مگر آنچه شیخ مفید ره روایت کرده است که هر که در یکی
از ماههای حرام یعنی رجب و ذی القعده و ذی الحجه و محرم پنجشنبه و جمعه و شنبه را روزه بدارد حق تع
برای او ثواب عبادت نهصد سال بنویسد باب یازدهم در بیان زیارات حضرت رسول خدا و ائمه
هدی در همه اوقات از نزدیک و دور مستحب است و اگر بعد از غسل باشد بهتر است خصوصا در شب و روز
جمعه و سایر ایام و لیالی متبرکه و در کتاب تحفة الزائر بتفصیل ذکر کرده ام و در این مقام بذکر چند زیارت
بعید و زیارت جامعه معروفه و دعاهای بر و صلوات فرستادن بر ایشان اکتفا مینمایم اما زیارت حضرت رسالت ص
از حضرت رسول ص منقولست که خدا را ملکی چند هست که میگردند در زمین و هر که از امت من بر من سلام
میفرستد بمن میرسانند و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر ع منقولست که ملکی از ملائکه از خدا سؤال
نمود که هر چیز که آن خدا گوید او بشنود و حق تعالی باو عطا کرد پس آن ملک ایستاده است تا روز قیامت
و هر که از مؤمنان بگوید صلی الله علی محمد و آله و سلم البته آن ملک میگوید و علیک یعنی بر تو باد نیز سلام
پس آن ملک میگوید یا رسول الله فلان شخص سلام رساننده است بر شما پس حضرت میفرماید و علیه السلام

صلوات الله علیهم ... بنا بر آنکه ... زیارت رسول و اهل بیت ... علیهم [illegible]

یعنی برای یاد بر سلام ... و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین ع منقولست که حضرت رسول ص فرمود که هر که
در هر جا از مین بر من سلام کند بمن میرسد و هر که نزد قبر من بر من سلام کند میشنوم و در حدیث حسن از
حضرمی منقولست که حضرت صادق ع مرا امر فرمود که در مسجد حضرت رسول بسیار نماز کنم تا توانم و
فرمود که همیشه ترا میسر نمیشود که باین مکان شریف بیائی و فرمود که نزد قبر حضرت رسول ص آمدی گفتم بلی
فرمود بدرستی که سلامی که از نزدیک میکنی آنحضرت میشنود و اگر دور باشی سلامت بآنحضرت میرسد
و در حدیث معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که بر وید بمدینه و سلام کنید بر رسول خدا هر چند
صلوات مؤمنان در هر جا که بفرستند بآنحضرت میرسد و در حدیث صحیح از آنحضرت منقولست که صلوات
فرستید بر حضرت رسول ص در پهلوی قبر آنحضرت هر چند صلوات مؤمنان هر جا که باشند بآنحضرت میرسد
و این حدیث احتمال نماز هدیه دارد که در نزدیک و دور کنند و ثوابش را هدیه روح مقدس آنحضرت کنند
و احادیث صلوات و سلام بر آنحضرت و زیارت آنحضرت در شهرها از دور بسیار است و بسند صحیح منقولست
که ابن ابی نصر بخدمت حضرت امام رضا ع عرض کرد که بعد از نماز چگونه صلوات و سلام بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله باید فرستاد فرمود که میگوئی

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللهِ السَّلَامُ

درود بر تو ای فرستاده خدا و رحمت خدا و برکتهای او درود بر تو ای محمد پسر عبد الله درود بر تو ای برگزیده خدا درود

عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صِفْوَةَ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللهِ أَشْهَدُ

بر تو ای دوست خدا درود بر تو ای برگزیده خدا درود بر تو ای امین خدا گواهی میدهم

أَنَّكَ رَسُولُ اللهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ نَصَحْتَ لِأُمَّتِكَ وَ

که تو فرستاده خدائی و گواهی میدهم که توئی محمد پسر عبد الله و گواهی میدهم که تو پند دادی مر امت خود و

جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ رَبِّكَ وَعَبَدْتَهُ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَجَزَاكَ اللهُ يَا رَسُولَ اللهِ أَفْضَلَ

کارزار نمودی در راه پروردگار خود و پرستیدی او را تا آمد ترا مرگ پس جزا دهد ترا خدا ای فرستاده خدا بهتر

مَا جَزَى نَبِيّاً عَنْ أُمَّتِهِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرٰهِيمَ وَآلِ

آنچه جزا داده پیغمبری را از امتش خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد بهتر از آنچه رحمت فرستادی بر ابراهیم و آل

إِبْرٰهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ و در روایت معتبر دیگر از حضرت صادق ع منقولست که هر که خواهد

ابراهیم بدرستیکه توئی ستوده بزرگوار

زیارت کند قبر حضرت رسول و قبر امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام
و قبرهای حجتهای خدا صلوات الله علیهم را او در شهرهای خود باشد پس غسل زیارت کند در روز
جمعه و دو جامه پاکیزه بپوشد و بیرون رود بصحرا پس چهار رکعت نماز بکند و با هر سوره که میسر شود
پس بایستد رو بقبله السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا

و این زیارت را بخواند درود بر تو ای پیغمبر و رحمت خدا و برکتهای او درود بر تو ای

النَّبِيُّ الْمُرْسَلُ وَالْوَصِيُّ الْمُرْتَضَى وَالسَّيِّدَةُ الزَّهْرَاءُ وَالسِّبْطَانِ الْمُنْتَجَبَانِ وَالْأَوْلَادُ

پیغمبر فرستاده و وصی پسندیده و بانوی درخشنده و دو فرزند زاده پیغمبر و فرزندان

الْأَعْلَامُ وَالْأُمَنَاءُ الْمُنْتَجَبُونَ جِئْتُ انْقِطَاعاً إِلَيْكُمْ وَإِلَى آبَائِكُمْ وَوَلَدِكُمُ الْخَلَفِ

نشانها و امینان برگزیدگان آمدم بریده از خلق بسوی شما و بسوی پدران شما و فرزند شما جانشین

عَلَى بَرَكَةِ الْحَوْزِ فَقَلْبِي لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يَحْكُمَ اللهُ لِدِينِهِ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ
به برکت حق پس دل من مر شما را تسلیم است و یاری من مر شما را آماده تا حکم کند خدا مر دین خود پس با شمایم با شما
لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ إِنِّي لَمِنَ الْقَائِلِينَ بِفَضْلِكُمْ مُقِرٌّ بِرَجْعَتِكُمْ لَا أُنْكِرُ لِلّٰهِ قُدْرَةً وَلَا أَزْعَمُ إِلَّا
نه با دشمنان شما که من از گویندگانم بفضل شما اقرار دارنده به رجعت شما انکار نمیکنم مر خدا را قدرت او و گمان ندارم مگر
مَا شَاءَ اللهُ سُبْحَانَ اللهِ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ يُسَبِّحُ اللهَ بِأَسْمَائِهِ جَمِيعُ خَلْقِهِ وَالسَّلَامُ
آنچه خواست خدا پاک خداوند پادشاه و پادشاهی تنزیه میکنند خدا را بنامهای او همه خلق او و درود
عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ و در روایت دیگر است
بر روحهای شما و جسدهای شما و درود بر شما و رحمت خدا و برکتهای او که این زیارت را در بام خانه
خود بکن و زیارت حضرت فاطمه ع سابقاً مذکور شد و اما زیارت حضرت امام حسین ع بسند معتبر
از سدیر صراف منقولست که گفت که حضرت صادق ع بمن فرمود که چه مانعست ترا از اینکه زیارت کنی
قبر امام حسین ع را در هر هفته پنجمرتبه یا در هر روز یکمرتبه گفتم فدای تو شوم میان من و آنحضرت
فرسخهای بسیار است فرمود که بالا میروی ببام خانه خود پس ملتفت میشوی بجانب راست و چپ خود پس
خود را بسوی آسمان بلند میکنی السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ
پس رو بجانب قبر آنحضرت میگردانی و میگوئی درود بر تو ای اباعبدالله درود بر تو ای پسر رسول خدا
السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ تا نوشته شود برای تو حجی و عمره سدیر گفت بسیار است
درود بر تو و رحمت خدا و برکتهای او که من زیاده از بیست مرتبه چنین زیارت میکنم و بسند
صحیح از آنحضرت منقولست که کسیکه ناحیه اش بعید و خانه اش دور باشد لازمست پس بالا رود ببام خانه خود
و دو رکعت نماز بگذارد و اشاره کند بسلام بسوی قبرهای ما که آن سلام بما میرسد و در حدیث معتبر منقولست
از سلیمان بن عیسی که گفت بپدرم عرض کرد بخدمت حضرت صادق ع که چگونه ترا زیارت کنم هرگاه قادر
بر آمدن بخدمت تو نباشم فرمود که ای عیسی هرگاه قادر بر آمدن نباشی چون روز جمعه شود غسل کن
یا وضو بساز و بالا رو بر بام خانه خود و دو رکعت نماز بکن و متوجه شو بسوی من بدرستیکه هر که مرا
مرا زیارت کند در حیات من چنانست که مرا زیارت کرده است بعد از موت من و کسیکه زیارت کند مرا
بعد از موت من چنانست که مرا زیارت کرده است در حیات من مؤلف گوید که این حدیث دلالت میکند
بر اینکه در این زمانها حضرت صاحب الامر ع را در همه موضع زیارت توان کرد و اگر رو باشاره کند در وقت زیارت
بهتر است و بعضی از روایات مخصوصه آنحضرت مذکور خواهد شد انشاء الله و در حدیث معتبر دیگر
مرویست که حضرت صادق ع بسدیر گفت که بسیار زیارت میکنی قبر حسین بن علی علیهما السلام گفت از بسیاری
شغل مرا میسر نمیشود فرمود که میخواهی ترا چیزی تعلیم نمایم که هرگاه بکنی از برای تو ثواب زیارت آنحضرت
نوشته شود گفتم بلی فدایت شوم فرمود که غسل بکن در خانه خود و بالا رو ببام خانه خود و اشاره کن
بجانب آنحضرت بسلام کردن تا نوشته شود از برای تو ثواب زیارت و در حدیث معتبر دیگر منقولست
که حنان بن سدیر رفت بخدمت حضرت صادق ع و نزد آنحضرت جماعتی از اصحاب او حاضر بودند پس
فرمود ای حنان زیارت حضرت امام حسین ع میکنی هر ماه یکمرتبه گفت نه فرمود که هر دو ماه یکمرتبه گفت نه
فرمود که هر سال یکمرتبه گفت نه فرمود که چه بسیار جفا کارید نسبت بآقای خود گفت یابن رسول الله تابع

من یکی کمی بتو شده و دوری مسافتش فرمود که میخواهی شما را دلالت کنم بر زیارتی که مقبول باشد
هر چند زیارت کننده دور باشد گفت چگونه زیارت کنم یا بن رسول الله فرمود که غسل کن در روز
جمعه یا هر روز که خواهی و بپوش پاکیزه ترین جامههای خود را و بالا رو بر بلندترین بام خانههای خود
یا برو بصحرائی و رو بجانب السَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ وَ ابْنَ مَوْلایَ وَ سَیِّدی وَ ابْنَ سَیِّدی السَّلامُ
قبر آنحضرت کن و بگو — درود بر تو ای آقای من و پسر آقای من و سید من و پسر سید من درود
عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا قَتیلَ بْنَ الْقَتیلِ الشَّهیدَ بْنَ الشَّهیدِ السَّلامُ عَلَیْکَ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَکاتُهُ
بر تو ای آقای من ای کشته پسر کشته شهید پسر شهید درود بر تو و رحمت خدا و برکتهای او
اَنَا اَزُورُکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ بِقَلْبی وَ لِسانی وَ جَوارِحی وَ اِنْ لَمْ اَزُرْکَ بِنَفْسی وَ الْمُشاهَدَةِ
منم زیارت کننده تو ای پسر رسول خدا بدل من و زبان من و جوارح من و اگر زیارت نکردم ترا بانکه نزدیک شوم و ببینم
لِقُبَّتِکَ فَعَلَیْکَ السَّلامُ یا وارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ وَ وارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللهِ وَ وارِثَ اِبْرٰهیمَ
گنبد بارگاه ترا پس بر تو باد سلام ای میراث برنده آدم برگزیده خدا و میراث برنده نوح پیغمبر خدا و میراث برنده ابراهیم
خَلیلِ اللهِ وَ وارِثَ مُوسی کَلیمِ اللهِ وَ وارِثَ عیسی رُوحِ اللهِ وَ کَلِمَتِهِ وَ وارِثَ مُحَمَّدٍ حَبیبِ
دوست خدا و میراث برنده موسی هم سخن خدا و میراث برنده عیسی روح خدا و کلمه او و میراث برنده محمد دوست
اللهِ وَ نَبِیِّهِ وَ رَسُولِهِ وَ وارِثَ عَلِیٍّ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَ وَصِیِّ رَسُولِ اللهِ وَ خَلیفَتِهِ وَ وارِثَ
خدا و پیغمبر او و فرستاده او و میراث برنده علی پادشاه گروندگان و وصی فرستاده خدا و خلیفه او و وارث
الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ وَصِیِّ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ لَعَنَ اللهُ قاتِلیکَ وَ جَدَّدَ عَلَیْهِمُ الْعَذابَ فی هٰذِهِ
حسن پسر علی وصی پادشاه گروندگان لعنت کند خدا کشندگان ترا و تازه کن بر ایشان عذاب در این
السّاعَةِ وَ فی کُلِّ ساعَةٍ اَنَا یا سَیِّدی مُتَقَرِّبٌ اِلَی اللهِ جَلَّ وَ عَزَّ وَ اِلی جَدِّکَ رَسُولِ اللهِ وَ اِلی
ساعت و در هر ساعت من ای سید من نزدیکی میجویم بسوی خدای عزوجل و بسوی جد تو فرستاده خدا و بسوی
اَبیکَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَ اِلی اَخیکَ الْحَسَنِ وَ اِلَیْکَ یا مَوْلایَ عَلَیْکَ سَلامُ اللهِ وَ رَحْمَتُهُ
پدر تو پادشاه گروندگان و برادر تو حسن و بسوی تو ای آقای من بر تو باد سلام خدا و رحمت او
وَ بَرَکاتُهُ بِزِیارَتی لَکَ بِقَلْبی وَ لِسانی وَ جَمیعِ جَوارِحی فَکُنْ یا سَیِّدی شَفیعی لِقَبُولِ ذٰلِکَ
و برکتهای او به زیارت من مر ترا بدل من و زبانم و همه جوارح من پس باش ای سید من شفیع من در قبول این
مِنّی وَ اَنَا بِالْبَرائَةِ مِنْ اَعْدائِکَ وَ اللَّعْنَةِ لَهُمْ وَ عَلَیْهِمْ اَتَقَرَّبُ اِلَی اللهِ وَ اِلَیْکُمْ اَجْمَعینَ فَعَلَیْکَ
از من و من به بیزاری از دشمنان تو و لعنت مر ایشان را بر ایشان نزدیکی میجویم بسوی خدا و بسوی شما همه
صَلَواتُ اللهِ وَ رِضْوانُهُ وَ رَحْمَتُهُ پس اندکی میکردی بجانب چپ خود و میکردانی بسوی
رحمتهای خدا و خشنودی او و رحمت او — قبر علی بن الحسین که او نزد پای پدر خود مدفونست و سلام
میکنی برو مثل این سلام پس دعا میکنی و میطلبی حاجتهای دنیا و آخرت خود را پس چهار رکعت نماز
میگذاری که نماز زیارت هشت رکعت است یا شش رکعت یا چهار رکعت یا دو رکعت و بهتر هشت
رکعت است پس رو میکنی بجانب قبر حضرت امام حسین ع و میگوئی اَنَا مُوَدِّعُکَ یا مَوْلایَ وَ ابْنَ
مَوْلایَ وَ سَیِّدی وَ ابْنَ سَیِّدی وَ مُوَدِّعُکَ یا سَیِّدی وَ ابْنَ سَیِّدی یا عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ وَ مُوَدِّعُکُمْ
آقای من و سید من و پسر سید من و وداع کننده ام ای سید من و پسر سید من ای علی پسر حسین و وداع کننده

یا سادتی یا معشر الشهداء فعلیکم سلام الله و رحمته و برکاته و رضوانه مؤلف
ای آقایان من ای گروه شهیدان پس بر شما باد درود خدا و رحمت و برکتهای او و خشنودی او گوید
که چون عبارت حدیث تشویش و اضطرابی دارد و چند احتمال دارد بهتر آنست که همین زیارت را وداع
چنانچه ذکر شد بخواند و بقبر شریف بچسباند و رو بقبله نیز بکند و بخواند تا آنکه بجمیع احتمالات عمل کرده باشد و در
زیارت علی بن الحسین بجای یا وارث در همه جا یا بن وارث بگوید یا از وارث قصد وارث امامت
و خلافت نکند زیرا که آنحضرت امام نبوده است و بدانکه این حدیث دلالت میکند بر اینکه از دور
که زیارت کنند نماز زیارت را بعد از زیارت باید بکنند و احادیث پیش دلالت کرد بر اینکه پیش باید
بکنند و دور نیست که مخیر باشد و اگر این زیارت را کنند بهمین نحو که وارد شده است بکنند و از این حدیث
معلوم شد که غسل از برای زیارت بعیده مستحب است و از بعضی هم مفهوم شد که بی غسل نیز میتوان کرد
و از بعضی عموما مستفاد میشود که بر هر حال میتوان کرد چنانکه اکثر علما گفته اند و اگر در بام خانه یا صحرا
واقع سازد احوط و اولی است و در حدیث معتبر از حسین بن ثویر منقولست که بخدمت حضرت صادق ع عرض
کردم که من بسیار حضرت امام حسین ع را یاد میکنم در آن وقت چه بگویم فرمود که سه مرتبه بگو صلی الله علیک
یا ابا عبد الله که سلام بآنحضرت میرسد از دور و نزدیک و شیخ طوسی ره ذکر کرده است که زیارت میتوان
کرد ائمه را از دور چنانکه از نزدیک ایشان زیارت میکنند قصدتک بقلبی زائرا اذ عجزت عن حضور
اما در جائیکه اینک زائر باشد نگوید بلکه بگوید قصد کردم ترا بدل خود زیارت کننده که عاجز بودم از حضور
مشهدک و وجهت الیک سلامی لعلمی انه یبلغک صلی الله علیک فاشفع لی عند
مشهد تو و درود آوردم بسوی تو سلام خود را بجهت دانستن خود که او میرسد نزد ترا رحمت فرستد خدا بر تو پس شفیع شو مرا نزد
ربک جل و عز و دعا کن آنچه خواهی و بعضی از اکابر علما نقل کرده اند از ابو الحسن فادسی که گفت
من بسیار بزیارت امام حسین میرفتم پس چندی بسبب پیری و کمی مال توفیق زیارت آنحضرت نیافتم
پس شبی من حضرت رسول را در خواب دیدم که حضرت امام حسن و امام حسین در خدمت آنحضرت بودند
چون من نزدیک ایشان رسیدم امام حسین گفت یا رسول الله این مرد مرا بسیار زیارت میکرد و اکنون
ترک کرده است حضرت رسول ص متوجه من گردید و فرمود که آیا ترک زیارت مثل حسین میتوان کرد گفتم
یا رسول الله قلت مال و پیری مرا مانع ادراک این سعادت گردیده است حضرت فرمود که هر شب بر بام خانه
خود برو و بانگشت شهادت بسوی قبر آن حضرت صلوات الله علیه اشاره کن و بگو السلام
علیک و علی جدک و ابیک السلام علیک و علی امک و اخیک السلام علیک و علی
درود بر تو و بر جد تو و پدر تو درود بر تو و بر مادر تو و برادر تو درود بر تو و بر
الائمة من بنیک السلام علیک یا صاحب الدمعة الساکبة السلام علیک یا
پیشوایان از فرزندان تو درود بر تو ای صاحب اشک ریزان درود بر تو ای
صاحب المصیبة الراتبة لقد اصبح کتاب الله فیک مهجورا و رسول الله فیک
صاحب مصیبت ثابت بدرستیکه گردید کتاب خدا در حق تو مهجور و فرستاده خدا در تو

مؤتوراً السَّلامُ عَلَيكَ وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ السَّلامُ عَلى اَنصارِ اللهِ وَخُلَفائِهِ
خون وارد شده درود برتو ورحمت خدا وبرکتهای او درود بر یاوران خدا وخلیفهای او
السَّلامُ عَلى اُمَناءِ اللهِ وَاَحِبّائِهِ السَّلامُ عَلى مَحالِّ مَعرِفَةِ اللهِ وَمَعادِنِ حِكمَةِ اللهِ
درود بر امینان خدا ودوستان او درود بر جاهای شناخت خدا وقرارگاه حکمت خدا
وَحَفَظَةِ سِرِّ اللهِ وَحَمَلَةِ كِتابِ اللهِ وَاَوصِياءِ نَبِيِّ اللهِ وَذُرِّيَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ
ونگهبان راز خدا وبردارنده کتاب خدا ووصیهای پیغمبر خدا وفرزند فرستادهٔ خدا رحمت خدا
عَلَيهِ وَآلِهِ وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ پس هر حاجت که خواهی از خدا سؤال کن پس اگر چنین کنی
براو وآل او ورحمت خدا وبرکتهای او زیارت تو از دور ونزدیک هر دو مقبول است واما زیارت
سایر ائمه از نزدیک ودور بهترین آنها زیارت جامعه است که ابن بابویه ودیگران بسند معتبر
روایت کرده‌اند که شخصی از حضرت امام علی النقی ؑ سؤال نمود که ای فرزند رسول خدا بمن تعلیم نما سخن
بلیغ کاملی که آنرا بخوانم هر گاه زیارت کنم یکی از شما را فرمود چون بدرگاه برسی بایست وبگو اَشهَدُ اَن لا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَحدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَاَنَّ
گواهی میدهم که نیست خدائی مگر خداوند یگانه نیست شریکی مر او را وآنکه
مُحَمَّداً عَبدُهُ وَرَسُولُهُ وباغسل باشی پس چون داخل قبه شوی وقبر را به بینی بایست وسیم مرتبه
محمد بندهٔ او وفرستادهٔ او الله اکبر بگو پس اندکی راه برو وبا آرام دل وآرام تن وگامها را نزدیک یکدیگر بگذار
پس بایست وسیم مرتبه الله اکبر بگو پس نزدیک قبر برو وچهل مرتبه الله اکبر بگو که صد مرتبه تکبیر تمام
شود السَّلامُ عَلَيكُم يا اَهلَ بَيتِ النُّبُوَّةِ وَمَوضِعَ الرِّسالَةِ وَمُختَلَفَ المَلائِكَةِ وَمَهبِطَ
پس بگو درود بر شما ای خانوادهٔ پیمبری وقرارگاه رسالت ومحل آمد وشد فرشتگان ومنزلهای
الوَحيِ وَمَعدِنَ الرَّحمَةِ وَخُزّانَ العِلمِ وَمُنتَهَى الحِلمِ وَاُصُولَ الكَرَمِ وَقادَةَ الاُمَمِ وَاَولِياءَ
وحی وقرارگاه رحمت وخزانه داران علم ومنتهای بردباری وریشهٔ کرم وکشندگان امتها ودوستان
النِّعَمِ وَعَناصِرَ الاَبرارِ وَدَعائِمَ الاَخيارِ وَساسَةَ العِبادِ وَاَركانَ البِلادِ وَاَبوابَ
نعمتها واصل نیکوکاران وستونهای برگزیدگان وتادیب کنندهٔ بندگان وارکانهای بلاد ودرهای
الاِيمانِ وَاُمَناءَ الرَّحمنِ وَسُلالَةَ النَّبِيّينَ وَصَفوَةَ المُرسَلينَ وَعِترَةَ خِيَرَةِ رَبِّ
ایمان وامینان بخشنده وذریت پیغمبران وبرگزیدهٔ فرستادگان وذریه بهترین پروردگار
العالَمينَ وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ السَّلامُ عَلى اَئِمَّةِ الهُدى وَمَصابيحِ الدُّجى وَاَعلامِ
جهانیان ورحمت خدا وبرکتهای او درود بر پیشوای هدایت وچراغهای تاریکی روشن ونشانه
التُّقى وَذَوِي النُّهى وَاُولِي الحِجى وَكَهفِ الوَرى وَوَرَثَةِ الاَنبِياءِ وَالمَثَلِ الاَعلى وَ
پرهیزکاری وخداوند عقل وارباب بزرگی وپناه محکم ومیراث پیغمبری ومثل بلند و
الدَّعوَةِ الحُسنى وَحُجَجِ اللهِ عَلى اَهلِ الدُّنيا وَالآخِرَةِ وَالاُولى وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ
دعای نیکو وحجت خدا بر اهل دنیا وآنجهان واینجهان ورحمت خدا وبرکتهای او
السَّلامُ عَلى مَحالِّ مَعرِفَةِ اللهِ وَمَساكِنِ بَرَكَةِ اللهِ وَمَعادِنِ حِكمَةِ اللهِ وَحَفَظَةِ سِرِّ اللهِ
درود بر جاهای شناخت خدا وجاهای برکت خدا وقرارگاه حکمت خدا ونگهبان راز خدا

وحملة كتاب الله وأوصياء نبي الله وذرية رسول الله صلى الله عليه وآله ورحمة

الله وبركاته السلام على الدعاة إلى الله والأدلاء على مرضات الله والمستوفرين في

أمر الله والتامين في محبة الله والمخلصين في توحيد الله والمظهرين لأمر الله ونهيه

وعباده المكرمين الذين لا يسبقونه بالقول وهم بأمره يعملون ورحمة الله وبركاته

السلام على الأئمة الدعاة والقادة الهداة والسادة الولاة والذادة الحماة وأهل

الذكر وأولي الأمر وبقية الله وخيرته وحزبه وعيبة علمه وحجته وصراطه ونوره

وبرهانه ورحمة الله وبركاته أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له كما شهد الله

لنفسه وشهدت له ملائكته وأولو العلم من خلقه لا إله إلا هو العزيز الحكيم

وأشهد أن محمداً عبده المنتجب ورسوله المرتضى أرسله بالهدى ودين الحق ليظهره على

الدين كله ولو كره المشركون وأشهد أنكم الأئمة الراشدون المهديون المعصومون

المكرمون المقربون المتقون الصادقون المصطفون المطيعون لله القوامون بأمره

العاملون بإرادته الفائزون بكرامته اصطفاكم بعلمه وارتضاكم لغيبه واختاركم

لسره واجتباكم بقدرته وأعزكم بهداه وخصكم ببرهانه وانتجبكم لنوره وأيدكم

بروحه ورضيكم خلفاء في أرضه وحججاً على بريته وأنصاراً لدينه وحفظة لسره

وخزنة لعلمه ومستودعاً لحكمته وتراجمة لوحيه وأركاناً لتوحيده وشهداء على

خلقه وأعلاماً لعباده ومناراً في بلاده وأدلاء على صراطه عصمكم الله من الزلل

وَآمَنَكُمْ مِنَ الْفِتَنِ وَطَهَّرَكُمْ مِنَ الدَّنَسِ وَأَذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَكُمْ تَطْهِيراً فَعَظَّمْتُمْ
و ایمن کرد شما را از فتنه‌ها و پاک کرد شما را از چرک و ببرد از شما پلیدی و پاک کرد شما را پاک کردنی
جَلالَهُ وَأَكْبَرْتُمْ شَأْنَهُ وَمَجَّدْتُمْ كَرَمَهُ وَأَدَمْتُمْ ذِكْرَهُ وَوَكَّدْتُمْ مِيثاقَهُ وَأَحْكَمْتُمْ عَقْدَ
جلال او و بزرگ دانستید کار او و تعظیم نمودید کرم او و دائم کردید ذکر او را و تاکید کردید پیمان او و محکم کردید عقد
طاعَتِهِ وَنَصَحْتُمْ لَهُ فِي السِّرِّ وَالْعَلانِيَةِ وَدَعَوْتُمْ إِلى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
فرمانبرداری او و پند دادید در نهان و آشکار و خواندید بسوی راه او بحکمت و پند نیکو
وَبَذَلْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فِي مَرْضاتِهِ وَصَبَرْتُمْ عَلى ما أَصابَكُمْ فِي جَنْبِهِ وَأَقَمْتُمُ الصَّلاةَ وَآتَيْتُمُ
بخشیدید خود را در خشنودی او و صبر کردید بر آنچه رسید شما را در پهلوی او و بپا داشتید نماز را و دادید
الزَّكاةَ وَأَمَرْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجاهَدْتُمْ فِي اللّهِ حَقَّ جِهادِهِ حَتّى أَعْلَنْتُمْ
زکوة را و امر کردید بنیکی و نهی کردید از ناشایسته و کارزار نمودید در راه خدا سزاوار جهاد تا آشکار کردید
دَعْوَتَهُ وَبَيَّنْتُمْ فَرائِضَهُ وَأَقَمْتُمْ حُدُودَهُ وَنَشَرْتُمْ شَرائِعَ أَحْكامِهِ وَسَنَنْتُمْ سُنَّتَهُ وَصِرْتُمْ
خواندن او و بیان کردید واجبات او و بپا داشتید حدود او و پهن کردید مسائل احکام او و ظاهر کردید راه او را
فِي ذلِكَ مِنْهُ إِلَى الرِّضا وَسَلَّمْتُمْ لَهُ الْقَضاءَ وَصَدَّقْتُمْ مِنْ رُسُلِهِ مَنْ مَضى فَالرّاغِبُ عَنْكُمْ
در این از او بخشنودی و گردیدید برای او قضا را باور داشتید از پیغمبران او آنکه گذشت پس رغبت کننده
مارِقٌ وَاللّازِمُ لَكُمْ لاحِقٌ وَالْمُقَصِّرُ فِي حَقِّكُمْ زاهِقٌ وَالْحَقُّ مَعَكُمْ وَفِيكُمْ وَمِنْكُمْ وَإِلَيْكُمْ
از دین بدر رفته و لازم شما را ملحق شود و کوتاهی در حق شما هلاک و حق با شما و در شما و از شما و بسوی شما
وَأَنْتُمْ أَهْلُهُ وَمَعْدِنُهُ وَمِيراثُ النُّبُوَّةِ عِنْدَكُمْ وَإِيابُ الْخَلْقِ إِلَيْكُمْ وَحِسابُهُمْ عَلَيْكُمْ وَفَصْلُ
و شما سزاوار او و معدن او و میراث پیغمبری نزد شماست و بازگشت خلق بسوی شما و حساب ایشان با شما و جدا کردن
الْخِطابِ عِنْدَكُمْ وَآياتُ اللّهِ لَدَيْكُمْ وَعَزائِمُهُ فِيكُمْ وَنُورُهُ وَبُرْهانُهُ عِنْدَكُمْ وَأَمْرُهُ إِلَيْكُمْ
حق از باطل نزد شماست و آیتهای خدا نزد شماست و امور لازمه در شما و نور او و حجت او نزد شما و امر او بسوی شما
مَنْ والاكُمْ فَقَدْ والَى اللّهَ وَمَنْ عاداكُمْ فَقَدْ عادَى اللّهَ وَمَنْ أَحَبَّكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللّهَ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ
هرکه دوست دارد شما را پس دوست دارد خدا را و هرکه دشمن دارد شما را پس دشمن دارد خدا را و هرکه دوست دارد شما و هرکه خشم کرد شما را
فَقَدْ أَبْغَضَ اللّهَ وَمَنِ اعْتَصَمَ بِكُمْ فَقَدِ اعْتَصَمَ بِاللّهِ أَنْتُمُ السَّبِيلُ الْأَعْظَمُ وَالصِّراطُ الْأَقْوَمُ
پس خشم کرده خدا را و هرکه چنگ زد بشما پس چنگ زد بخدا شمائید راه بزرگ و راه راست
وَشُهَداءُ دارِ الْفَناءِ وَشُفَعاءُ دارِ الْبَقاءِ وَالرَّحْمَةُ الْمَوْصُولَةُ وَالْآيَةُ الْمَخْزُونَةُ وَ
و گواهان سرای نیستی و شفیعان سرای باقی و رحمت پیوسته و نشانهٔ نهاده شده
الْأَمانَةُ الْمَحْفُوظَةُ وَالْبابُ الْمُبْتَلى بِهِ النّاسُ مَنْ أَتاكُمْ فَقَدْ نَجا وَمَنْ لَمْ يَأْتِكُمْ فَقَدْ هَلَكَ
امانت نگاه داشته و درگاه آزموده شده مردمان هرکه نزد شما آمد پس نجات یافته و هرکه نیامد شما را پس هلاک شد
إِلَى اللّهِ تَدْعُونَ وَعَلَيْهِ تَدُلُّونَ وَبِهِ تُؤْمِنُونَ وَلَهُ تُسَلِّمُونَ وَبِأَمْرِهِ تَعْمَلُونَ وَإِلى سَبِيلِهِ
بسوی خدا میخوانید و برای او راه مینمائید و باو میگروید و مر او را گردن می‌نهید و بامر او کار میکنید و بسوی راه او
تُرْشِدُونَ وَبِقَوْلِهِ تَحْكُمُونَ سَعَدَ وَاللّهِ مَنْ والاكُمْ وَهَلَكَ مَنْ عاداكُمْ وَخابَ مَنْ جَحَدَكُمْ
راه مینمائید و بگفتار او حکم میکنید نیکبخت شد بحق خدا هرکه دوست دارد شما را و هلاک شد هرکه دشمنی کرد با شما

وضل من فارقكم وفاز من تمسك بكم وامن من لجا اليكم وسلم من صدقكم وهدي من

وگمراه شد هر که جدائی نمود از شما و فیروزی یافت هر که چنگ زد بشما و امن شد هر که پناه برد بسوی شما و سالم ماند هر که تصدیق نمود شما را و هدایت یافت

اعتصم بكم من اتبعكم فالجنة ماواه ومن خالفكم فالنار مثويه ومن جحدكم كافر ومن

چنگ زد بشما هر که پیروی کرد شما را پس بهشت جای اوست و هر که مخالفت کرد شما را پس آتش جای او و هر که انکار کرد شما را کافر است و هر که

حاربكم مشرك ومن رد عليكم في اسفل درك من الجحيم اشهد ان هذا سابق لكم فيما مضى

جنگ نمود با شما مشرک است و هر که رد نمود بر شما در پایین درکات دوزخ است گواهی میدهم که این سبقت گیرنده است مر شما را در آنچه گذشت

وجار لكم فيما بقي وان ارواحكم ونوركم وطينتكم واحدة طابت وطهرت بعضها من بعض

و جاری است مر شما را در آنچه باقی مانده و آنکه ارواح شما و نور شما و طینت شما یکی است پاک و پاکیزه است برخی آنها از برخی

خلقكم الله انوارا فجعلكم بعرشه محدقين حتى من علينا بكم فجعلكم في بيوت اذن الله

بیافرید شما را خدا نورها پس گردانید شما را بعرش خود احاطه کننده تا منت نهد بر ما بشما پس گردانید شما را در خانه‌ها که دستور داد

ان ترفع ويذكر فيها اسمه وجعل صلواتنا عليكم وما خصنا به من ولايتكم طيبا

که برافراشته شود و یاد کرده شود در او نام او و گردانید نماز ما را بر شما و آنچه مخصوص کرد ما را باو از دوستی شما پاک

لخلقنا وطهارة لانفسنا وتزكية لنا وكفارة لذنوبنا فكنا عنده مسلمين بفضلكم

مر آفرینش ما و پاکی مر نفسهای ما و پاکیزه برای ما و کفاره مر گناه ما پس بودیم ما نزد او گردن نهادگان بفضل شما

ومعروفين بتصديقنا اياكم فبلغ الله بكم اشرف محل المكرمين واعلى منازل المقربين

و شناسندگان بباور داشتن ما شما را پس رسانید خدا شما را بسبب شریف‌ترین محلهای گرامیان و بلندترین منزلهای نزدیکان

وارفع درجات المرسلين حيث لا يلحقه لاحق ولا يفوقه فائق ولا يسبقه سابق ولا

و بلندترین مرتبه‌های فرستادگان در جائی که نرسد در او رسنده و زیادتی نجوید بر او برتری جوینده و پیشی نگیرد او را پیشی گیرنده

يطمع في ادراكه طامع حتى لا يبقى ملك مقرب ولا نبي مرسل ولا صديق ولا شهيد

و طمع نکند در دریافت او طمع کننده تا آنکه نماند فرشته مقرب و نه پیغمبر مرسل و نه راستگو و نه گواه

ولا عالم ولا جاهل ولا دني ولا فاضل ولا مؤمن صالح ولا فاجر طالح ولا جبار عنيد

و نه دانا و نه نادان و نه دنی و نه فاضل و نه گرونده شایسته و نه گناه کننده بدکار و نه ستیزه

ولا شيطان مريد ولا خلق فيما بين ذلك شهيد الا عرفهم جلالة امركم وعظم خطركم

و نه دیو رانده شده و نه آفریده در آنچه میان این گواه مگر شناسانید ایشان را بزرگی امر شما و بزرگی قدر شما

وكبر شانكم وتمام نوركم وصدق مقاعدكم وثبات مقامكم وشرف محلكم ومنزلتكم

و بزرگی کار شما و تمامی نور شما و راستی نشستن شما و ثابت بودن مقام شما و بزرگی محل شما و منزلت شما

عنده وكرامتكم عليه وخاصتكم لديه وقرب منزلتكم منه بابي انتم وامي ونفسي و

نزد او و کرامت شما بر او و مخصوص بودن شما نزد او و نزدیکی منزلت شما از او پدرم فدای شما باد و مادرم و نفسم و

اهلي ومالي واسرتي اشهد الله واشهدكم اني مؤمن بكم وبما امنتم به كافر بعدوكم

اهلم و مالم و خویشانم و گواه میگیرم خدا را و گواه میگیرم شما را که من گرونده‌ام بشما و بآنچه گرویده‌اید باو و کافرم بدشمن شما

وبما كفرتم به مستبصر بشانكم وبضلالة من خالفكم موال لكم ولاوليائكم مبغض

و بآنچه کافر شدید باو بینایم بکار شما و بگمراهی هر که مخالفت کرد با شما دوستم مر شما را و مر دوستان شما دشمنم

لاعدائكم

لِاَعْدائِكُمْ وَمُعادٍ لَهُمْ سِلْمٌ لِمَنْ سالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حارَبَكُمْ مُحَقِّقٌ لِما حَقَّقْتُمْ مُبْطِلٌ
لِما اَبْطَلْتُمْ مُطيعٌ لَكُمْ عارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُقِرٌّ بِفَضْلِكُمْ مُحْتَمِلٌ لِعِلْمِكُمْ مُحْتَجِبٌ بِذِمَّتِكُمْ مُعْتَرِفٌ
بِكُمْ مُؤْمِنٌ بِاِيابِكُمْ مُصَدِّقٌ بِرَجْعَتِكُمْ مُنْتَظِرٌ لِاَمْرِكُمْ مُرْتَقِبٌ لِدَوْلَتِكُمْ اٰخِذٌ بِقَوْلِكُمْ
عامِلٌ بِاَمْرِكُمْ مُسْتَجيرٌ بِكُمْ زائِرٌ لَكُمْ عائِذٌ بِكُمْ لائِذٌ بِقُبُورِكُمْ مُسْتَشْفِعٌ اِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ
بِكُمْ وَمُتَقَرِّبٌ بِكُمْ اِلَيْهِ وَمُقَدِّمُكُمْ اَمامَ طَلِبَتي وَحَوائِجي وَاِرادَتي في كُلِّ اَحْوالي وَاُمُوري
مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلانِيَتِكُمْ وَشاهِدِكُمْ وَغائِبِكُمْ وَاَوَّلِكُمْ وَاٰخِرِكُمْ وَمُفَوِّضٌ في ذٰلِكَ
كُلِّهِ اِلَيْكُمْ وَمُسَلِّمٌ فيهِ مَعَكُمْ وَقَلْبي لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَرَأْيي لَكُمْ تَبَعٌ وَنُصْرَتي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتّى يُحْيِيَ
اللهُ تَعالى دينَهُ بِكُمْ وَيَرُدَّكُمْ في اَيّامِهِ وَيُظْهِرَكُمْ لِعَدْلِهِ وَيُمَكِّنَكُمْ في اَرْضِهِ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ
لا مَعَ عَدُوِّكُمْ اٰمَنْتُ بِكُمْ وَتَوَلَّيْتُ اٰخِرَكُمْ بِما تَوَلَّيْتُ بِهِ اَوَّلَكُمْ وَبَرِئْتُ اِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ
مِنْ اَعْدائِكُمْ وَمِنَ الْجِبْتِ وَالطّاغُوتِ وَالشَّياطينِ وَحِزْبِهِمُ الظّالِمينَ لَكُمْ وَالْجاحِدينَ لِحَقِّكُمْ
وَالْمارِقينَ مِنْ وِلايَتِكُمْ وَالْغاصِبينَ لِاِرْثِكُمْ وَالشّاكّينَ فيكُمْ وَالْمُنْحَرِفينَ عَنْكُمْ وَمِنْ
كُلِّ وَليجَةٍ دُونَكُمْ وَكُلِّ مُطاعٍ سِواكُمْ وَمِنَ الْاَئِمَّةِ الَّذينَ يَدْعُونَ اِلَى النّارِ فَثَبَّتَنِيَ اللهُ
اَبَداً ما حَييتُ عَلى مُوالاتِكُمْ وَمَحَبَّتِكُمْ وَدينِكُمْ وَوَفَّقَني لِطاعَتِكُمْ وَرَزَقَني شَفاعَتَكُمْ
وَجَعَلَني مِنْ خِيارِ مَواليكُمُ التّابِعينَ لِما دَعَوْتُمْ اِلَيْهِ وَجَعَلَني مِمَّنْ يَقْتَصُّ اٰثارَكُمْ وَيَسْلُكُ
سَبيلَكُمْ وَيَهْتَدي بِهُداكُمْ وَيُحْشَرُ في زُمْرَتِكُمْ وَيَكِرُّ في رَجْعَتِكُمْ وَيُمَلَّكُ في دَوْلَتِكُمْ وَيُشَرَّفُ
في عافِيَتِكُمْ وَيُمَكَّنُ في اَيّامِكُمْ وَتَقَرُّ عَيْنُهُ غَداً بِرُؤْيَتِكُمْ بِاَبي اَنْتُمْ وَاُمّي وَنَفْسي وَاَهْلي

وَمَالِی مَنْ اَرَادَ اللّٰهَ بَدَءَ بِکُمْ وَمَنْ وَحَّدَهُ قَبِلَ عَنْکُمْ وَمَنْ قَصَدَهُ تَوَجَّهَ بِکُمْ مَوَالِیَّ لَا اُحْصِی

هر که اراده کند خدا ابتدا بشما و هر که یکانه پرستی کند قبول کرد از شما و هر که قصد کرد رو آورد بشما ای آقایان نتوانم شمرد

ثَنَاءَکُمْ وَلَا اَبْلُغُ مِنَ الْمَدْحِ کُنْهَکُمْ وَمِنَ الْوَصْفِ قَدْرَکُمْ وَاَنْتُمْ نُورُ الْاَخْیَارِ وَهُدَاةُ

ثنای شما را و نتوانم رسید از ستایش بکنه شما و از وصف قدر شما را و شمائید نور اخیار و رهنمای

الْاَبْرَارِ وَحُجَجُ الْجَبَّارِ بِکُمْ فَتَحَ اللّٰهُ وَبِکُمْ یَخْتِمُ وَبِکُمْ یُنَزِّلُ الْغَیْثَ وَبِکُمْ یُمْسِکُ السَّمَاءَ اَنْ

نیکوکاران و حجتهای خداوند بشما گشاد خدا و بشما ختم کرد و بشما فرو فرستاد باران و بشما نگه دارد آسمان را که

تَقَعَ عَلَی الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِهِ وَبِکُمْ یُنَفِّسُ الْهَمَّ وَیَکْشِفُ الضُّرَّ وَعِنْدَکُمْ مَا نَزَلَتْ بِهِ

بیفتد بر زمین مگر باذن او و بشما زایل کند اندوه و شما زایل کنید گزند و نزد شما آنچه فرستاد با او

رُسُلُهُ وَهَبَطَتْ بِهِ مَلٰئِکَتُهُ وَاِلٰی جَدِّکُمْ بُعِثَ الرُّوحُ الْاَمِینُ واگر زایر حضرت امیر باشد بجای والی

پیغمبران او و فرود آورد فرشتگان او و بسوی جد شما برانگیخته شد جبرئیل با امانت و بسوی

جَدِّکُمْ بُعِثَ الرُّوحُ الْاَمِینُ بگو وَاِلٰی اَخِیکَ بُعِثَ الرُّوحُ الْاَمِینُ پس آتَاکُمُ اللّٰهُ مَا لَمْ

جد شما برانگیخته شد جبرئیل با امانت بگو و بسوی برادرت برانگیخته شد جبرئیل با امانت بگو داد شما را خدا چیزی که

یُؤْتِ اَحَدًا مِنَ الْعَالَمِینَ طَاْطَاَ کُلُّ شَرِیفٍ لِشَرَفِکُمْ وَبَخَعَ کُلُّ مُتَکَبِّرٍ لِطَاعَتِکُمْ وَخَضَعَ کُلُّ

نداد بهیچکی از جهانیان فرود آورد هر صاحب شرافتی سر برای شرافت شما و اقرار کرد هر متکبری مر فرمانبرداری شما و فروتنی کرد هر

جَبَّارٍ لِفَضْلِکُمْ وَذَلَّ کُلُّ شَیْءٍ لَکُمْ وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُورِکُمْ وَفَازَ الْفَائِزُونَ بِوِلَایَتِکُمْ

متجبری مر فضل شما و خوار گردید هر چیزی مر شما را و روشن شد زمین بنور شما و رستگار شدند رستگاران بدوستی شما

فَبِکُمْ یُسْلَکُ اِلَی الرِّضْوَانِ وَعَلٰی مَنْ جَحَدَ وِلَایَتَکُمْ غَضَبُ الرَّحْمٰنِ بِاَبِی اَنْتُمْ وَاُمِّی وَنَفْسِی

پس بشما رفته میشود بسوی خشنودی و بر آنکه انکار کرد دوستی شما را خشم بخشاینده بدرم فدای شما باد و مادرم و نفسم

وَاَهْلِی وَمَالِی ذِکْرُکُمْ فِی الذَّاکِرِینَ وَاَسْمَاؤُکُمْ فِی الْاَسْمَاءِ وَاَجْسَادُکُمْ فِی الْاَجْسَادِ وَاَرْوَاحُکُمْ

و اهلم و مالم یاد شما در یاد کنندگان و نامهای شما در نامها و جسدهای شما در جسدها و ارواح شما

فِی الْاَرْوَاحِ وَاَنْفُسُکُمْ فِی النُّفُوسِ وَآثَارُکُمْ فِی الْآثَارِ وَقُبُورُکُمْ فِی الْقُبُورِ فَمَا اَحْلٰی اَسْمَائَکُمْ

در ارواح و نفسهای شما در نفسها و آثار شما در آثار و قبور شما در قبور پس چه شیرین است نامهای شما

وَاَکْرَمَ اَنْفُسَکُمْ وَاَعْظَمَ شَاْنَکُمْ وَاَجَلَّ خَطَرَکُمْ وَاَوْفٰی عَهْدَکُمْ وَاَصْدَقَ وَعْدَکُمْ کَلَامُکُمْ

و گرامی است نفسهای شما و بزرگست کار شما و جلیل است قدر شما و وفا کرد پیمان شما و راست است وعده شما کلام شما

نُورٌ وَاَمْرُکُمْ رُشْدٌ وَوَصِیَّتُکُمُ التَّقْوٰی وَفِعْلُکُمُ الْخَیْرُ وَعَادَتُکُمُ الْاِحْسَانُ وَسَجِیَّتُکُمُ

نور است و امر شما رستگاری و وصیت شما پرهیزکاری و فعل شما نیکی است و عادت شما نیکی است و طبیعت شما

الْکَرَمُ وَشَاْنُکُمُ الْحَقُّ وَالصِّدْقُ وَالرِّفْقُ وَقَوْلُکُمْ حُکْمٌ وَحَتْمٌ وَرَاْیُکُمْ عِلْمٌ وَحِلْمٌ وَحَزْمٌ

کرم کردنست و کار شما حق و راستی و مدارا و گفتار شما حکم و حتم و رای شما دانش و بردباری

اِنْ ذُکِرَ الْخَیْرُ کُنْتُمْ اَوَّلَهُ وَاَصْلَهُ وَفَرْعَهُ وَمَعْدِنَهُ وَمَاْوَاهُ وَمُنْتَهَاهُ بِاَبِی اَنْتُمْ وَاُمِّی وَنَفْسِی کَیْفَ

اگر یاد کرده شود نیکی شمائید اول او و اصل او و فرع او و معدن او و منتهای او بدرم فدای شما باد و مادرم و نفسم چگونه

اَصِفُ حُسْنَ ثَنَائِکُمْ وَاُحْصِی جَمِیلَ بَلَائِکُمْ وَبِکُمْ اَخْرَجَنَا اللّٰهُ مِنَ الذُّلِّ وَفَرَّجَ عَنَّا غَمَرَاتِ

ستایم نیکی ستایش شما و بشمارم نیکی بلای شما را و بشما بیرون آورد ما را خدا از خواری و گشاد از ما سختیهای

الکروب وانقذنا بکم من شفا جرف الهلکات ومن النار بابی انتم وامی ونفسی
غمها وخلاصی بخشید ما را بشما از کنار گودال مهلکات واز آتش پدرم فدای شما باد و مادرم و نفسم
بموالاتکم علمنا الله معالم دیننا واصلح ما کان فسد من دنیانا وبموالاتکم تمت
بدوستی شما آموخت ما را خدا دانستنیهای دین ما و بصلاح آورد آنچه که فاسد شده از دنیای ما و بدوستی شما تمام شد
الکلمة وعظمت النعمة وائتلفت الفرقة وبموالاتکم تقبل الطاعة المفترضة ولکم
کلمه و بزرگ شد نعمت والفت یافت پراکندگی و بدوستی شما پذیرفته شده طاعت لازم گردانیده و مر شما راست
المودة الواجبة والدرجات الرفیعة والمقام المحمود والمکان المعلوم عند الله عز
دوستی واجب گردیده و مرتبهای بلند و جای ستوده و مکان معلوم نزد خدای عز
وجل والجاه العظیم والشأن الکبیر والشفاعة المقبولة ربنا آمنا بما انزلت واتبعنا
وجل و رتبه بزرگ و حالت بزرگ و شفاعت پذیرفته پروردگارا ایمان آوردیم بآنچه فرستادی و پیروی کردیم
الرسول فاکتبنا مع الشاهدین ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هدیتنا وهب لنا من لدنک
پیغمبر را پس بنویس ما را با گواهان پروردگارا میل مده دلهای ما را بعد از آنکه راه نمودی ما را و ببخش ما را از نزد خود
رحمة انک انت الوهاب سبحان ربنا ان کان وعد ربنا لمفعولا یا ولی الله ان بینی
رحمتی بدرستیکه توئی بخشنده پاکست پروردگار ما اگر باشد وعده پروردگار ما کرده شده ای دوست خدا بدرستیکه میان من
وبین الله عز وجل ذنوبا لا یأتی علیها الا رضاکم فبحق من ائتمنکم علی سره واسترعاکم
و میان خدای عز وجل گناهانیست که نیاید بر او مگر خشنودی شما پس بحق آنکه امین کرد شما را بر رازش و رعایت کرد شما را
امر خلقه وقرن طاعتکم بطاعته لما استوهبتم ذنوبی وکنتم شفعائی فانی لکم
امر خلق او و مقرون کرد طاعت شما را بطاعت خود که البته بخشش بطلبید گناهان مرا و بوده باشید شفیعانم پس بدرستیکه من مر شما را
مطیع من اطاعکم فقد اطاع الله ومن عصاکم فقد عصی الله ومن احبکم فقد احب الله
فرمانبردارم هر که فرمانبرد شما را پس فرمان برده خدا را و هر که نافرمانی کرد شما را پس بتحقیق که نافرمانی کرده خدا را و هر که دوست دارد شما را پس دوست داشته خدا را
ومن ابغضکم فقد ابغض الله اللهم انی لو وجدت شفعاء اقرب الیک من محمد واهل
و هر که خشم کرد با شما پس بتحقیق که خشم کرده با خدا خداوندا بدرستیکه من اگر می‌یافتم شفیعان نزدیکتر بسوی تو از محمد و اهل
بیته الاخیار الائمة الابرار لجعلتهم شفعائی فبحقهم الذی اوجبت لهم علیک
بیت او که نیکان پیشوایان نیکوکارانند هر آینه گردانیده بودم ایشان را شفیعان من پس بحق ایشان که واجب کردی مر ایشان را بر تو
اسئلک ان تدخلنی فی جملة العارفین بهم وبحقهم وفی زمرة المرحومین بشفاعتهم
میخوانم ترا که درآوری مرا در زمره شناسایان ایشان و بحق ایشان و در زمره رحم کرده شدگان بشفاعت ایشان
انک ارحم الراحمین وصلی الله علی محمد واله الطاهرین وسلم تسلیما کثیرا وحسبنا الله
بدرستیکه تو رحم‌کننده‌ترین رحم‌کنندگانی و رحمت فرستد خدا بر محمد و آل او که پاکانند و درود فرستد درود فرستادنی بسیار و بس است ما را خدا
ونعم الوکیل مؤلف گوید که این زیارت کاملترین زیارات است از برای نزدیک و دور و چون
و نیک وکیلیست
مطور عمده در این رساله زیارت بعد از زیارت وداع را ذکر نکردیم و چون این
زیارت مشتمل بر مجملی از جمیع احادیث که در مناقب ائمه وارد شده است اگر در هر هفته بلکه
در هر روز این زیارت را بخوانند و تدبر و تفکر در معانی آن بکنند موافق آنچه فقیر ترجمه کرده ام و الد

مرحوم

مرحوم مفصلاً شرح نموده برای کمال معرفت ایشان بسیار نافع خواهد بود و عمدهٔ ارکان ایمان
معرفت ایشانست و زیارت حضرت صاحب الامر ع بطرق بسیار منقول شده و در کتاب تحفة الزائر
ذکر کرده‌ام و در اینمقام زیارت مختصری با تجدید عهد امامت و ولایت آنحضرت بیاد میدهیم که
امام خود را پیوسته یاد نمایند و از برکات هدایات آنحضرت بهره‌مند گردند سید بن طاوس ره
ذکر کرده است که مستحب است که هر روز بعد از نماز اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ مَوْلایَ صاحِبَ الزَّمانِ صَلَواتُ
صبح حضرت صاحب الامر ع را چنین زیارت کنند خدایا برسان آقای ما را صاحب روزگار رحمتهای
اللهِ عَلَیْهِ عَنْ جَمِیعِ الْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِناتِ فِی مَشارِقِ الْأَرْضِ وَمَغارِبِها وَبَرِّها
خدا بر او باد از همه مردان گرونده و زنان گرونده در مشرقهای زمین و مغربهای او و بیابان او
وَبَحْرِها وَسَهْلِها وَجَبَلِها حَیِّهِمْ وَمَیِّتِهِمْ وَعَنْ والِدَیَّ وَوُلْدِی وَعَنِّی مِنَ
و دریای او و هموار او و کوه او زنده ایشان و مرده ایشان و از پدر و مادر من و فرزندان من و از من از
الصَّلَواتِ وَالتَّحِیّاتِ زِنَةَ عَرْشِ اللهِ وَمِدادَ کَلِماتِهِ وَمُنْتَهیٰ رِضاهُ وَعَدَدَ
رحمت و درودها همسنگ عرش خدا و شماره سخنان او و منتهای خشنودی او و شماره
ما أَحْصاهُ کِتابُهُ وَأَحاطَ بِهِ عِلْمُهُ اللّٰهُمَّ أُجَدِّدُ لَهُ فِی هٰذَا الْیَوْمِ وَفِی کُلِّ یَوْمٍ
آنچه شمرده او را کتاب او و فرا گرفته باو دانش او خداوندا تازه میکنم برای او در این روز و در هر روز
عَهْداً وَعَقْداً وَبَیْعَةً لَهُ فِی رَقَبَتِی اللّٰهُمَّ کَما شَرَّفْتَنِی بِهٰذَا التَّشْرِیفِ وَفَضَّلْتَنِی
عهد و عقدی و بیعتی مر او را در گردن من خداوندا چنانچه مشرف کردی مرا باین تشریف و زیادتی دادی مرا
بِهٰذِهِ الْفَضِیلَةِ وَخَصَصْتَنِی بِهٰذِهِ النِّعْمَةِ فَصَلِّ عَلیٰ مَوْلایَ وَسَیِّدِی صاحِبِ
باین فضیلت و مخصوص کردی مرا باین نعمت پس رحمت فرست بر آقای من و سید من صاحب
الزَّمانِ وَاجْعَلْنِی مِنْ أَنْصارِهِ وَأَشْیاعِهِ وَالذّابِّینَ عَنْهُ وَاجْعَلْنِی مِنَ الْمُسْتَشْهَدِینَ
زمانه و بگردان مرا از یاوران او و پیروان او و دفع کنندگان از او و بگردان مرا از آنانکه حاضر شدند
بَیْنَ یَدَیْهِ طائِعاً غَیْرَ مُکْرَهٍ فِی الصَّفِّ الَّذِی نَعَتَّ أَهْلَهُ فِی کِتابِکَ فَقُلْتَ صَفّاً
در پیش او فرمانبردار نه مکروه در صف که وصف کرده اهل او را در کتاب تو پس گفته صف زده
کَأَنَّهُمْ بُنْیانٌ مَرْصُوصٌ عَلیٰ طاعَتِکَ وَطاعَةِ رَسُولِکَ وَآلِهِ عَلَیْهِمُ السَّلامُ اللّٰهُمَّ
همانا ایشان بنیانند استوار بر فرمانبرداری تو و فرمانبرداری رسول تو و آل او بر ایشان باد درود خداوندا
هٰذِهِ بَیْعَةٌ لَهُ فِی عُنُقِی إِلیٰ یَوْمِ الْقِیامَةِ و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که
این بیعتیست مر او را در گردن من تا روز رستخیز که هر که چهل صباح این عهد نامه را بخواند از یاوران
قائم ما باشد و اگر پیش از ظهور آنحضرت بمیرد خدا او را از قبر بیرون آورد که در خدمت آنحضرت
باشد و حق تعالی بهر کلمهٔ هزار حسنه او را کرامت فرماید و هزار گناه از او محو کند و آن عهد اینست
اَللّٰهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِیمِ وَرَبَّ الْکُرْسِیِّ الرَّفِیعِ وَرَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ وَمُنْزِلَ
خداوندا پروردگار نور بزرگ و پروردگار کرسی با رفعت و پروردگار دریای مملو و فرستنده
التَّوْراةِ وَالْإِنْجِیلِ وَالزَّبُورِ وَرَبَّ الظِّلِّ وَالْحَرُورِ وَمُنْزِلَ الْقُرْآنِ الْعَظِیمِ وَرَبَّ
توریت و انجیل و زبور و پروردگار سایه و باد گرم و فرستنده قرآن بزرگ و

ناصر عهد

الملائكة المقربين والانبياء والمرسلين اللهم اني اسئلك بوجهك الكريم

فرشتگان نزدیکان وپیغمبران وفرستادگان خداوندا بدرستیکه میخواهم ترا بذات بزرگوار تو

وبنور وجهك المنير وملكك القديم يا حي يا قيوم اسئلك باسمك الذي

وبروشنائی ذات تو روشن وبپادشاهی دیرینه تو ای زنده ای پاینده میخواهم ترا بنام تو که

اشرقت به السموات والارضون وباسمك الذي يصلح به الاولون والآخرون

روشن گردید باو آسمانها وزمینها وبنام تو که بسامان آورده باو پیشینیان وپسینیان

يا حي قبل كل حي ويا حي بعد كل حي ويا حي حين لا حي يا محيي الموتى ومميت الاحياء

ای زنده پیش از هر زنده وای زنده بعد از هر زنده وای زنده هنگامی که نیست زنده ای زنده کننده مردگان ومیراننده زندگان

يا حي لا اله الا انت اللهم بلغ مولانا الامام الهادي المهدي القائم بامرك

ای زنده نیست خدائی مگر تو خداوندا برسان آقای ما پیشوای هدایت راه یافته ایستاده بامر تو

صلوات الله عليه وعلى آبائه الطاهرين عن جميع المؤمنين والمؤمنات في مشارق

رحمتهای خدا براو وبرپدران او که پاکانند از همه مردان گرونده وزنان گرونده در مشرقهای

الارض ومغاربها سهلها وجبلها وبرها وبحرها وعني وعن والدي وولدي و

زمین ومغربهای او همواراو وکوه او وبیابان او ودریای او وازمن واز پدر ومادر من وفرزندم و

اخواني من الصلوات زنة عرش الله ومداد كلماته وما احصيه علمه واحاط به كتابه

برادرانم از نماز همسنگ عرش خدا وشماره سخنان او وآنچه شمرد اورا علم او وفرا گرفته باو کتاب او

اللهم اني اجدد له في صبيحة يومي هذا وما عشت من ايامي عهدا وعقدا وبيعة

خداوندا بدرستیکه من تازه میکنم مر اورا در صبح روز خود امروز وآنچه زندگی کنم از روزهای خود عهدی وعقدی وبیعتی

له في عنقي لا احول عنها ولا ازول ابدا اللهم اجعلني من انصاره واعوانه والذابين

مر اورا در گردنم نمیبرگردم از آن ونه زایل میشوم هرگز خداوندا بگردان مرا از یاوران او ویاری کنندگان او ودفع کنندگان

عنه والمسارعين اليه في قضاء حوائجه والممتثلين لاوامره والمحامين عنه والسابقين

از او وشتابندگان بسوی او در برآوردن حاجتهای او وگردن نهادگان مرفرمان او ومنع کنندگان از او وپیشی گیرندگان

الى ارادته والمستشهدين بين يديه اللهم ان حال بيني وبينه الموت الذي جعلته

بسوی اراده او وحاضر گردانیده شدگان پیش روی او خداوندا اگر حائل شود میان من ومیان او مرگ که گردانیدی اورا

على عبادك حتما مقضيا فاخرجني من قبري مؤتزرا كفني شاهرا سيفي مجردا قناتي ملبيا دعوة

بر بندگان تو لازم پس بیرون آر مرا از قبر من ازار گیرنده کفن خود غلاف کشنده شمشیر خود وبرهنه نیزه خود دعای

الداعي في الحاضر والبادي اللهم ارني الطلعة الرشيدة والغرة الحميدة واكحل ناظري

خواننده در شهر وبادیه نشین خداوندا بنما مرا دیدار پسندیده وروشنائی ستوده وسرمه کش دیده مرا

بنظرة مني اليه وعجل فرجه وسهل مخرجه واوسع منهجه واسلك بي محجته وانفذ

بنگریستن از من بسوی او وبشتاب گشایش او وآسان کن بیرون آمدن او وگشاده کن راه او ومرا در راه او روان کن وروان کن

امره واشدد ازره واعمر اللهم به بلادك واحي به عبادك فانك قلت وقولك الحق

فرمان او وسخت کن بازوی او وآباد کن خداوندا باو شهرهای خود وزنده دار باو بندگان خود را پس بدرستیکه تو گفتی وگفتار تو

ظهر

ظَهَرَ الفَسادُ فِي البَرِّ وَالبَحْرِ بِما كَسَبَتْ أَيْدِي النّاسِ فَأَظْهِرِ اللّهُمَّ لَنا وَلِيَّكَ وَابْنَ بِنْتِ
آشکار شد تباهی در خشکی و دریا بآنچه کسب کردند دستهای مردمان پس ظاهر ساز خداوندا برای ما ولی خود و پسر دختر
نَبِيِّكَ المُسَمّى بِاسْمِ رَسُولِكَ حَتّى لا يَظْفَرَ بِشَيْءٍ مِنَ الباطِلِ إِلّا مَزَّقَهُ وَيُحِقَّ الحَقَّ وَيُحَقِّقَهُ
پیغمبر خود نامیده شده بنام پیغمبر تو تا اینکه نرسد بچیزی از باطل مگر زایل کند اورا و ثابت دارد حق را و محکم گرداند
وَاجْعَلْهُ اللّهُمَّ مَفْزَعاً لِلْمَظْلُومِ مِنْ عِبادِكَ وَناصِراً لِمَنْ لا يَجِدُ لَهُ ناصِراً غَيْرَكَ وَمُجَدِّداً لِما
و بگردان اورا خداوندا پناه مر ستم رسیده بندگان تو و مددکار مر آنکه نیابد مر اورا مددکاری غیر تو و تازه کننده مر آنچه
عُطِّلَ مِنْ أَحْكامِ كِتابِكَ وَمُشَيِّداً لِما وَرَدَ مِنْ أَعْلامِ دِينِكَ وَسُنَنِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّهُ
واگذاشته از احکام کتاب تو و بلند کننده مر آنچه وارد شده از نشانهای دین تو و طریقه پیغمبر تو رحمت فرستد خدا
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاجْعَلْهُ اللّهُمَّ مِمَّنْ حَصَّنْتَهُ مِنْ بَأْسِ المُعْتَدِينَ اللّهُمَّ وَسُرَّ نَبِيَّكَ مُحَمَّداً
بر او و آل او و بگردان اورا خداوندا از آنکه مخصوص کرده از شدت ستمکاران خداوندا و شاد کن پیغمبر خود محمد را
صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِرُؤْيَتِهِ وَمَنْ تَبِعَهُ عَلى دَعْوَتِهِ وَارْحَمِ اسْتِكانَتَنا بَعْدَهُ اللّهُمَّ
رحمت فرستد خدا بر او و آل او بدیدار او و هرکه پیروی کند اورا بر خواندن او و رحم کن زاری ما را پس از او خداوندا
اكْشِفْ هذِهِ الغُمَّةَ عَنِ الأُمَّةِ بِحُضُورِهِ وَعَجِّلْ لَنا ظُهُورَهُ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيداً وَنَراهُ قَرِيباً
زایل کن این غم را از امت بحضور او و بشتابان برای ما ظهور او بدرستیکه ایشان می بینند اورا دور و ما می بینیم نزدیک
بِرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ پس سه مرتبه دست بر ران راست خود میزنی و در هر مرتبه میگوئی الْعَجَلَ يا مَوْلايَ يا صاحِبَ الزَّمانِ
برحمت تو ای رحیم‌ترین رحیمان شتاب کن ای صاحب من ای صاحب زمان

و اما دعائی که مشتملست بر عقاید حقه و تاسف بر غیبت آنحضرت قائم بسند معتبر از حضرت
امام جعفر صادق ع منقولست که سنتست این دعا را بعد از دعا بخوانند یعنی در
روز جمعه و روز عید فطر و روز الحَمْدُ لِلّهِ الَّذِي لا إِلهَ إِلّا هُوَ وَلَهُ الحَمْدُ رَبِّ العالَمِينَ
عید قربان و روز عید غدیر سپاس مر خدا راکه نیست خدائی مگر او و مر او راست حمد پروردگار جهانیان
وَصَلَّى اللّهُ عَلى مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيماً اللّهُمَّ لَكَ الحَمْدُ عَلى ما جَرى بِهِ قَضاؤُكَ
و رحمت فرستد خدا بر محمد پیغمبر او و آل او و درود فرستد درود فرستادنی خداوندا مر تراست حمد بر آنچه جاری شد بآن حکم تو
فِي أَوْلِيائِكَ الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَدِينِكَ إِذِ اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزِيلَ ما عِنْدَكَ مِنَ النَّعِيمِ
در دوستان تو که برگزیدی ایشان را برای خود و دین خود چون برگزیدی مر ایشان را بسیاری آنچه نزد تست از نعمت
المُقِيمِ الَّذِي لا زَوالَ لَهُ وَلا اضْمِحْلالَ بَعْدَ أَنْ شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ الزُّهْدَ فِي دَرَجاتِ هذِهِ
پاینده که نیست زوال مر اورا و نه فنا و نیستی بعد از آنکه شرط کردی بر ایشان زهد در مرتبهای این
الدُّنْيا الدَّنِيَّةِ وَزُخْرُفِها وَزِبْرِجِها فَشَرَطُوا لَكَ ذلِكَ وَعَلِمْتَ مِنْهُمُ الوَفاءَ بِهِ فَقَبِلْتَهُمْ
دنیای پست و زینت و آرایش آن پس شرط کردند برای تو آنرا و دانستی از ایشان وفا بآن پس پذیرفتی
وَقَرَّبْتَهُمْ وَقَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّكْرَ العَلِيَّ وَالثَّناءَ الجَلِيَّ وَأَهْبَطْتَ عَلَيْهِمْ مَلائِكَتَكَ
و نزدیک کردی ایشان را و پیش انداختی مر ایشان را ذکر بلند و ستودن نیکو و فرود آوردی بر ایشان فرشتگان تو
وَكَرَّمْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَرَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِكَ وَجَعَلْتَهُمُ الذَّرائِعَ إِلَيْكَ وَالوَسِيلَةَ إِلى
و گرامی داشتی ایشان را بوحی تو و بخشش نمودی ایشان را بدانش خود و گردانیدی ایشان را وسیلها بسوی تو و وسیله بسوی

رضوانك فبعض اسكنته جنتك الى ان اخرجته منها وبعض حملته في فلكك ونجيته
خشنودی تو پس بعضی را ساکن کردی او را در بهشت خود تا اینکه بیرون آوردی او را از آن و بعضی را بار کردی او را در کشتی خود و رهانیدی
ومن آمن معه من الهلكة برحمتك وبعض اتخذته لنفسك خليلا وسألك لسان
و هر که گروید با او از هلاکت برحمت تو و بعضی را فرا گرفتی او را برای خود دوست و سؤال کرد از تو زبان
صدق في الآخرين فاجبته وجعلت ذلك عليا وبعض كلمته من شجرة تكليما و فاجبته
راستی در پیشینیان پس زنده داشتی او را و گردانیدی آنرا بلند و بعضی را سخن کردی او را از درخت سخن کردنی و
جعلت له من اخيه ردءا ووزيرا وبعض اولدته من غير اب وآتيته البينات وايدته
گردانیدی مر او را از برادرش یاور و وزیر و بعضی را زائیدی او را از غیر پدر و دادی او را معجزها و قوت دادی او را
بروح القدس وكل شرعت له شريعة ونهجت له منهاجا وتخيرت له اولياء مستحفظا
بروح القدس و هر یکی را ظاهر ساختی مر او را شریعتی و آشکار نمودی مر او را طریقه و برگزیدی مر او را اوصیاها نگاهدارنده
بعد مستحفظ من مدة الى مدة اقامة لدينك وحجة على عبادك ولئلا يزول الحق
بعد از محافظت کننده از مدتی تا مدتی بجهت بر پا داشتن دین خود و حجت بر بندگان تو تا زایل نشود حق
عن مقره ويغلب الباطل على اهله ولا يقول احد لولا ارسلت الينا رسولا منذرا
از قرارگاه او و غالب نگردد باطل بر اهل او و نگوید احدی چرا نفرستادی بسوی ما پیغمبری بیم کننده
واقمت لنا علما هاديا فنتبع آياتك من قبل ان نذل ونخزى الى ان انتهيت بالامر الى
و بپا داشتی برای ما علم هدایت کننده تا پیروی کنیم آیات ترا پیش از آنکه ذلیل و خوار گردیم تا اینکه رسانیدی کار را بسوی
حبيبك ونجيبك محمد صلى الله عليه وآله فكان كما انتجبته سيد من خلقته وصفوة
دوست خود و برگزیده تو محمد رحمت فرستد خدا بر او و آل او پس بود چنانچه برگزیدی او را بزرگ آنکه آفریدی او را و
من اصطفيته وافضل من اجتبيته واكرم من اعتمدته قدمته على انبيائك وبعثته
آنکه برگزیدی او را و بهتر آنکه برگزیدی او را و گرامی تر آنکه اعتماد کردی او را پیش داشتی او را بر پیغمبران خود و
الى الثقلين من عبادك واوطأته مشارقك ومغاربك وسخرت له البراق و
بسوی جن و انس از بندگان تو و مسخر فرمودی او را مشرقهای خود و مغربهای خود و رام کردی مر او را براق
عرجت بروحه الى سمائك واودعته علم ما كان وما يكون الى انقضاء خلقك ثم
و بالا بردی روح او را با آسمان تو و سپردی در او دانش آنچه بود و آنچه میشود تا منقضی شدن خلق تو
نصرته بالرعب وحففته بجبرئيل وميكائيل والمسومين من ملائكتك ووعدته
یاری دادی او را بترس و فرو گرفتی او را بجبرئیل و میکائیل و علامت داران از فرشتگان تو و وعده کردی
ان تظهر دينه على الدين كله ولو كره المشركون وذلك بعد ان بوأته مبوأ صدق
که ظاهر سازی او را به دین همه او و اگر کراهت دارند مشرکان و این پس از آنکه جا دادی راستی
من اهله وجعلت له ولهم اول بيت وضع للناس للذي ببكة مباركا وهدى للعالمين
از اهل او و گردانیدی او را و ایشان را اول خانه که بنا نهاده شد بمردمان هر آینه در مکه است با برکت و راهنما مر جهانیان
فيه آيات بينات مقام ابراهيم ومن دخله كان آمنا وقلت انما يريد الله ليذهب عنكم
در آن آیات روشن است محل ایستادن ابراهیم و هر که در آید او را ایمن است و گفته جز این نیست که میخواهد خدا که ببرد از شما

الرجس اهل البيت وطهركم تطهيرا وجعلت اجر محمد صلواتك عليه وآله مودتهم
پلیدی را اهل خانواده و پاک کند شما را پاک کردنی و کردی مزد محمد را رحمتهای تو بر او و آل او دوستی ایشان را

في كتابك فقلت ما سألتكم من اجر فهو لكم وقلت ما اسئلكم عليه من اجر الا من
در کتاب خود پس گفتی آنچه میخواهم از شما از مزد پس او مر شما را و گفتی نمیخواهم از شما برآن هیچ مزدی مگر آنکه

شاء ان يتخذ الى ربه سبيلا فكانوا هم السبيل اليك والمسلك الى رضوانك
خواهد که فراگیرد بسوی پروردگار خود راهی پس بودند ایشان راه بسوی تو و طریق و مسلک بسوی خشنودی تو

فلما انقضت ايامه اقام وليه علي بن ابي طالب صلواتك عليهما وآلهما هاديا اذ كان
پس چون رسید روزگار او نصب کرد دوست خود علی بن ابیطالب را رحمتهای تو بر ایشان و بر آل ایشان راه نماینده چه او بود

هو المنذر ولكل قوم هاد فقال والملأ امامه من كنت مولاه فعلي مولاه اللهم وال
او بیم نماینده و مر هر گروهی راه نماینده پس گفت و حال آنکه بزرگان عرب پیش او بودند هر که هستم آقای او پس علی آقای او است خدایا دوست دار

من والاه وعاد من عاداه وانصر من نصره واخذل من خذله وقال من كنت انا نبيه فعلي
هر که دوست دارد او را و دشمن دار هر که دشمن دارد او را و یاری کن هر که یاری کند او را و خوار کن هر که خوار کند او را و گفت هر که هستم من پیغمبر او پس علی

اميره وقال انا وعلي من شجرة واحدة وسائر الناس من شجر شتى واحله محل هرون
پادشاه او است و گفت من و علی از یک درختیم و سایر مردمان از درخت پراکنده اند و فرود آورد او را بجای

من موسى فقال له انت مني بمنزلة هرون من موسى الا انه لا نبي بعدي وزوجه ابنته
از موسی پس گفت مر او را تو از منی بمنزله هرون از موسی مگر آنکه نیست پیغمبری بعد از من و زن داد او را دختر

سيدة نساء العالمين واحل له من مسجده ما حل له وسد الابواب الا بابه ثم اودعه علمه
بزرگ زنان جهانیان و فرود آورد مر او را از مسجد در آنچه حلال بود مر او را و بست درها را مگر در خانه او پس سپرد او را علم خود

وحكمته فقال انا مدينة العلم وعلي بابها فمن اراد الحكمة فليأتها من بابها ثم قال له
و حکمت خود پس گفت من شهر علمم و علی در او است پس هر که خواهد حکمت را پس آید او را از در او پس گفت مر او را

انت اخي ووصيي ووارثي لحمك من لحمي ودمك من دمي وسلمك سلمي وحربك حربي والايمان
تو برادر من و وصی من و وارث منی گوشت تو از گوشت من است و خون تو خون من و صلح تو صلح من و جنگ تو جنگ من و ایمان

مخالط لحمك ودمك كما خالط لحمي ودمي وانت غدا على الحوض خليفتي وانت تقضي ديني
آمیخته است گوشت تو و خون تو چنانچه آمیخته گوشت من و خونم و تو فردا بر حوض خلیفه منی و ادا میکنی دین مرا

وتنجز عداتي وشيعتك على منابر من نور مبيضة وجوههم حولي في الجنة وهم جيراني
و روا سازی وعده مرا و شیعه تو بر منبرها از نور روشن اند روهای ایشان گرد من در بهشت و ایشان همسایه منند

ولولا انت يا علي لم يعرف المؤمنون بعدي وكان بعده هدى من الضلال ونورا من العمى
و اگر نبودی تو ای علی شناخته نشدند مومنان بعد از من و بود بعد از او رهنما از گمراهی و نور از کوری

وحبل الله المتين وصراطه المستقيم لا يسبق بقرابة في رحم ولا بسابقة في دين ولا يلحق
و رشته محکم خدا و راه راست نه پیشی گرفته او را در رحم و نه پیشی گیرنده در دین و ملحق نشد

في منقبة من مناقبه يحذو حذو الرسول صلى الله عليهما وآلهما ويقاتل على التأويل
در فضلی از فضایل او قائم است در مقام رسول رحمت فرستد خدا بر ایشان و آل ایشان و مقاتله کند بر تاویل

وَلا تَأْخُذُهُ فِي اللّٰهِ لَوْمَةُ لائِمٍ قَدْ وَتَرَ فِيهِ صَنادِيدَ الْعَرَبِ وَقَتَلَ أَبْطالَهُمْ وَناوَشَ ذُؤْبانَهُمْ
و فرا نگیرد او را در راه خدا سرزنش سرزنش کننده تحقیق که بجنگ در راه خدا خون سرکردهای عرب را و کشت شجاعان ایشان را و معارضه نمود با

فَأَوْدَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْقاداً بَدْرِيَّةً وَخَيْبَرِيَّةً وَحُنَيْنِيَّةً وَغَيْرَهُنَّ فَأَضَبَّتْ عَلىٰ عَداوَتِهِ وَ
دزدان ایشان پس ودیعه نهاد دلهای ایشان را کینه‌های باشی از جنگ بدر و خیبر و حنین و غیر آنها پس فشار نمودن بر دشمنی او

أَكَبَّتْ عَلىٰ مُبارَزَتِهِ حَتّىٰ قَتَلَ النّاكِثِينَ وَالْقاسِطِينَ وَالْمارِقِينَ وَلَمّا قَضىٰ نَحْبَهُ وَقَتَلَهُ
هجوم کردند بر معانداو تا آنکه کشت پیمان شکنان و ستمکاران و خوارج را و چون بپایان رسانید عمر خود را کشت

أَشْقَى الْأَشْقِياءِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَتْبَعُ أَشْقَى الْأَوَّلِينَ لَمْ يُمْتَثَلْ أَمْرُ الرَّسُولِ صَلَّى
او را بدبخت ترین بدبختان از پیشینیان و پسینان که پیروی کرده بدبخت ترین پیشینیان را که بجا آورده نشد فرمان رسول رحمت

اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي الْهادِينَ بَعْدَ الْهادِينَ وَالْأُمَّةُ مُصِرَّةٌ عَلىٰ مَقْتِهِ مُجْتَمِعَةٌ عَلىٰ قَطِيعَةِ
خدا بر او و آل او در بارهٔ راهنمایان بعد راهنمایان و امت که ثابت بودند بر دشمنی او فراهم آمدند بر بریدن

رَحِمِهِ وَإِقْصاءِ وُلْدِهِ إِلّا الْقَلِيلَ مِمَّنْ وَفىٰ لِرِعايَةِ الْحَقِّ فِيهِمْ فَقُتِلَ مَنْ قُتِلَ وَسُبِيَ مَنْ
خویشی او و دور کردند از فرزندان او مگر اندکی از آنکه بجا آورد مر رعایت حق را در بارهٔ ایشان پس کشته شد آنکه کشته شد و اسیر شد

سُبِيَ وَأُقْصِيَ مَنْ أُقْصِيَ وَجَرَى الْقَضاءُ لَهُمْ بِما يُرْجىٰ لَهُ حُسْنُ الْمَثُوبَةِ إِذْ كانَتِ الْأَرْضُ لِلّٰهِ
آنکه اسیر کرده شد و دور کرده شد آنکه دور کرده شد و روان شد حکم تقدیر بر ایشان و بانچه امید داشته مراد را نیکی جایگاه زیرا که شد زمین مر خدا را

يُورِثُها مَنْ يَشاءُ مِنْ عِبادِهِ وَالْعاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ سُبْحانَ رَبِّنا إِنْ كانَ وَعْدُ رَبِّنا لَمَفْعُولاً
میراث آنرا هر که میخواهد از بندگان او و سرانجام نیک مر پرهیزکاران را پاکا پروردگار را که باشد وعده پروردگار ما را آینه

وَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ فَعَلَى الْأَطائِبِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ صَلَّى
کرده شده خلف نکند خدا وعدهٔ خود را و او غالب درست کردار است پس بر پاکان از خاندان محمد و علی

اللّٰهُ عَلَيْهِما وَآلِهِما فَلْيَبْكِ الْباكُونَ وَإِيّاهُمْ فَلْيَنْدُبِ النّادِبُونَ وَلِمِثْلِهِمْ فَلْتُذْرَفِ الدُّمُوعُ
رحمت خدا بر ایشان و آل ایشان پس بگریند گریه کنندگان و بر ایشان پس نوحه کنند نوحه کنندگان و برای مثل ایشان پس باید روان

وَلْيَصْرُخِ الصّارِخُونَ وَيَضِجَّ الضّاجُّونَ وَيَعِجَّ الْعاجُّونَ أَيْنَ الْحَسَنُ وَأَيْنَ الْحُسَيْنُ وَأَيْنَ أَبْناءُ
کرده شوند اشکها و باید شیون کنند شیون کنندگان و ناله کنند ناله کنندگان کجاست حسن و کجاست حسین و کجایند

الْحُسَيْنِ صالِحٌ بَعْدَ صالِحٍ وَصادِقٌ بَعْدَ صادِقٍ وَأَيْنَ السَّبِيلُ بَعْدَ السَّبِيلِ وَأَيْنَ الْخِيَرَةُ
فرزندان حسین شایسته بعد از شایسته و راستگو بعد راستگو و کجاست راه راستی بعد راه راستی و کجاست برگزیده

بَعْدَ الْخِيَرَةِ وَأَيْنَ الشُّمُوسُ الطّالِعَةُ أَيْنَ الْأَقْمارُ الْمُنِيرَةُ أَيْنَ الْأَنْجُمُ الزّاهِرَةُ أَيْنَ أَعْلامُ الدِّينِ
بعد برگزیده و کجایند آفتابهای طلوع کننده کجایند ماههای روشن کجایند ستارهای درخشنده کجایند نشانهای دین

وَقَواعِدُ الْعِلْمِ أَيْنَ بَقِيَّةُ اللّٰهِ الَّتِي لا تَخْلُو مِنَ الْعِتْرَةِ الطّاهِرَةِ أَيْنَ الْمُعَدُّ لِقَطْعِ دابِرِ الظَّلَمَةِ
و اساسهای علم کجایند باقی گذاشته خدا که خالی نباشد از ذریه پاکیزه کجاست مهیا کرده شده برای بریدن بیخ

أَيْنَ الْمُنْتَظَرُ لِإِقامَةِ الْأَمْتِ وَالْعِوَجِ أَيْنَ الْمُرْتَجىٰ لِإِزالَةِ الْجَوْرِ وَالْعُدْوانِ أَيْنَ الْمُدَّخَرُ لِتَجْدِيدِ
ستمکاران کجاست چشم داشته شده راستی پستی و بلندی کجاست امید کننده ستم و طغیان کجاست ذخیره داشته شده مر

الْفَرائِضِ وَالسُّنَنِ أَيْنَ الْمُتَخَيَّرُ لِإِعادَةِ الْمِلَّةِ وَالشَّرِيعَةِ أَيْنَ الْمُؤَمَّلُ لِإِحْياءِ الْكِتابِ وَحُدُودِهِ
واجبات و مستحبات کجاست برگزیده برای تازه کردن کیش و طریقه کجاست آرزو داشته شده مر زنده کردن کتاب و حدود آن

أين محيي معالم الدين وأهله أين قاصم شوكة المعتدين أين هادم أبنية الشرك والنفاق
كجاست زنده كننده نشانهاى دين و اهل او كجاست برشكننده شوكت از حد دركذرنده كجاست خراب كننده بناهاى شرك و دورويى
أين مبيد أهل الفسوق والعصيان أين حاصد فروع الغي والشقاق أين طامس آثار
كجاست هلاك سازنده اهل بدكاران و نافرمانان كجاست قطع كننده شاخهاى گمراهى و بدبختى كجاست محو كننده نشانهاى
الزيغ والأهواء أين قاطع حبائل الكذب والافتراء أين مبيد العتاة والمردة أين
خواهشهاى نفسانى كجاست برنده ريسمانهاى دروغ و افترا كجاست از حد دركذرندگان و دركذشته كجاست
مستأصل أهل العناد والتضليل والإلحاد أين معز الأولياء ومذل الأعداء أين
از ريشه كننده ستيزه گران و گمراه نمايندگان و بيدينان كجاست عزيز كننده دوستان و خوار كننده دشمنان كجاست
جامع الكلم على التقوى أين باب الله الذي منه يؤتى أين وجه الله الذي إليه يتوجه الأولياء
فراهم آورنده گفتارها بر پرهيزكارى كجاست در مقربين خدا كه از آن ايشان كرد كجاست وجه خدا كه بسوى او توجه ميكنند دوستان
أين السبب المتصل بين أهل الأرض والسماء أين صاحب يوم الفتح وناشر راية الهدى
كجاست دست آويز پيوسته ميان اهل زمين و آسمان كجاست صاحب اختيار روز فتح و برارنده علم هدى
أين مؤلف شمل الصلاح والرضا أين الطالب بذحول الأنبياء وأبناء الأنبياء أين
كجاست الفت دهنده پراكندگى شايسته و خوشنودى كجاست طلب كننده بخونهاى پيغمبران و پسران پيغمبران كجاست
الطالب بدم المقتول بكربلاء أين المنصور على من اعتدى عليه وافترى أين المضطر الذي
طلب كننده بخون كشته شده كربلا كجاست يارى كرده شده بر آنكه زيادتى كند براو و بافنده دروغ درمانده كه اجابت كرده
يجاب إذا دعا أين صدر الخلائق ذو البر والتقوى أين ابن النبي المصطفى وابن علي المرتضى
شود چون بخواند خدا را كجاست پيشواى آفريدگان صاحب نيكى و پرهيزكارى كجاست پسر پيغمبر بركزيده و پسر على پسنديده
وابن خديجة الغراء وابن فاطمة الزهراء الكبرى بأبي أنت وأمي ونفسي لك الوقاء والحمى
و پسر خديجه پيشانى سفيد و فرزند فاطمه بزرگوار فداى تو باد پدر و مادرم و جانم مر ترا نگاه دارنده و حمايت
يا ابن السادة المقربين يا ابن النجباء الأكرمين يا ابن الهداة المهديين يا ابن الخيرة المهذبين
كننده اى فرزند بزرگ نزديكان اى فرزند بركزيده بزرگواران اى فرزند راه نمايان راه يافتگان اى پسر بركزيده پاكيزه
يا ابن الغطارفة الأنجبين يا ابن الخضارمة المنتجبين يا ابن القماقمة الأكرمين يا ابن
اى پسر بزرگ بخشندگان اى پسر بركزيده اى پسر عترت بزرگواران اى پسر
الأطائب المطهرين يا ابن البدور المنيرة يا ابن السرج المضيئة يا ابن الشهب
پاكيزگان بزرگ كامل پاكان اى پسر ماههاى تمام روشن اى فرزند چراغهاى روشن اى پسر كوكبهاى
الثاقبة يا ابن الأنجم الزاهرة يا ابن السبل الواضحة يا ابن الأعلام اللائحة يا ابن
رخشان اى پسر ستارهاى درخشنده اى پسر راههاى ظاهر اى پسر نشانهاى هويدا اى پسر
العلوم الكاملة يا ابن السنن المشهورة يا ابن المعالم المأثورة يا ابن المعجزات الموجودة
علوم كامل اى پسر طريقهاى مشهور اى پسر نشانهاى مذكور اى پسر معجزهاى ثابت
يا ابن الدلائل المشهودة يا ابن الصراط المستقيم يا ابن النبأ العظيم يا ابن من هو في أم
اى پسر دليلهاى گواهى اى پسر راه راست اى فرزند خبر بزرگ اى فرزند آنكه او در يابد

الكتاب لدى الله علي حكيم يا ابن الآيات والبينات يا ابن الدلائل الظاهرات يا ابن البراهين
کتاب را نزد خدا بلند مرتبه سادت کردار ای پسر معجزهای روشن ای فرزند دلیلهای روشن ای فرزند برهان

الواضحات الباهرات يا ابن الحجج البالغات يا ابن النعم السابغات يا ابن طه والمحكمات يا ابن
روشن آشکارا ای فرزند حجت های رساننده ای فرزند نعمتهای تمام ای فرزند طه محکم ای فرزند

يس والذاريات يا ابن الطور والعاديات يا ابن من دنى فتدلى فكان قاب قوسين او ادنى
یس و ذاریات ای فرزند طور و عادیات ای فرزند نزدیک شده پس نزدیک شد پس بود قرب او باندازه دو کمان

دنوا واقترابا من العلي الاعلى ليت شعري اين استقرت بك النوى بل اي ارض تقلك
یا نزدیکتر نزدیکی و قرب نسبت بخدا از بلند مرتبه برتر کاش دانستمی کجات جهت قرار گرفته بتو قصد بلکه کدام زمین بر میدارد

او ثرى ابرضوى ام غيرها ام ذي طوى عزيز علي ان ارى الخلق ولا ترى ولا اسمع لك
یا کدام خاک رضوی یا غیر آن یا صاحب طوی مشکل بر من اینکه ببینم خلق را و دیده نشوی و نشنوم مر ترا

حسيسا ولا نجوى عزيز علي ان لا تحيط بي دونك البلوى ولا ينالك مني ضجيج ولا شكوى
آواز نرم و رازهای گران بر من اینکه فرا نگیرد مرا بحضور تو زحمت و نرسد ترا از من فریادی و نه شکایتی فدای

بنفسي انت من مغيب لم يخل منا بنفسي انت من نازح ما نزح عنا بنفسي انت امنية شائق
تو گردم که پنهان گردیده و نما خالی نیست از ما فدای تو گردم از دور که دور نمیگردد از ما فدای تو گردم بزرگوار ای محکم

يتمنى من مؤمن ومؤمنة ذكرا فحنا بنفسي انت من عقيد عز لا يسامى بنفسي انت من اثيل
هر خواهشمند گرونده و زن گرونده که یاد کند پس مشتاقیم فدای تو گردم از بسته عزت که همسری نشود فدای تو گردم بزرگواری

مجد لا يجازى بنفسي انت من تلاد نعم لا تضاهى بنفسي انت من نصيف شرف لا يساوى الى
محکم که فرا گرفته نشود فدای تو گردم از نعمتها که مشابه کرده نشود آن را فدای تو گردم از همتای شرافتی که برابر کرده نشود

متى احار فيك يا مولاي والى متى واي خطاب اصف فيك واي نجوى عزيز علي ان اجاب
تا که تضرع کنم بسوی خدا درباره تو ای صاحب اختیارم و بکدام خطاب بستایم ترا و بکدام راز گران است بر من اینکه سخن

دونك واناغى عزيز علي ان يجري عليك دونهم ما جرى هل من معين فاطيل معه
کرده شوم جز تو و گفتگو کرده شوم گرانست بر من اینکه جاری شود بر تو غیر ایشان آنچه جاری شود آیا هست هیچ یاری پس دراز کند

العويل والبكاء هل من جزوع فاساعد جزعه اذا خلا هل قذيت عين فساعدتها
با او فغان و زاری را آیا هست هیچ جزع کننده پس یاری کنم جزع او را چون تنها شود آیا بر هم خورده شود دیده پس مدد کند او را

عيني على القذى هل اليك يا ابن احمد سبيل فتلقى هل يتصل يومنا منك بغده
دیده من بر هم خوردنی آیا هست بسوی تو ای فرزند احمد راهی پس ملاقات شود آیا برسد از روزها بخدمت تو بفردا

فنحظى متى نرد مناهلك الروية فنروى متى ننتقع من عذب مائك فقد طال الصدى
قرب آن که دارد شویم چشمه سارهای ترا پس سیراب شویم که منتفع شویم از آب پاکیزه شیرین پس بتحقیق که بطول

متى نغاديك ونراوحك فنقر عيونا متى ترانا ونريك وقد نشرت لواء النصر ترى
کشید تشنگی که بامداد بیایم ترا و شبانگاه ترا پس روشن شود دیدهای ما که ببینی ما را و ببینیم ترا و بتحقیق که برانگیخته علم نصر ترا

اترانا نحف بك وانت تأم الملأ وقد ملأت الارض عدلا واذقت اعداءك هوانا
نمایان آیا ببینی ما را که باشیم گرد تو و تو پیشوا باشی بزرگان خلق و بحقیقت پر کرده زمین را بعدالت و چشانیده دشمنان خود را خواری

عن ابن ابيك وعقد لك الورى عن عزم

وعقابا

وَعِقاباً وَاَبِرْ بِهِ العُتاةَ وَجَحَدَةَ الحَقِّ وَقَطَعَتْ دابِرَ المُتَكَبِّرِينَ وَاجْتَثَّ اُصُولَ الظّالِمِينَ
و عقوبت و هلاک کرده از حد گذرندگان و منکران حق را و قطع کرده بنیاد گردنکشان را و برکنده باشی ریشهای ستمکاران را

وَنَحْنُ نَقُولُ الحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ العالَمِينَ اللّٰهُمَّ اَنْتَ كَشّافُ الكُرَبِ وَالبَلْوىٰ وَاِلَيْكَ اَسْتَعْدِي
و ما گوییم درود پروردگار جهانیان را خداوندا توئی زایل کننده اندوه و رحمت و بسوی تو یاری میجوییم

فَعِنْدَكَ العَدْوىٰ وَاَنْتَ رَبُّ الآخِرَةِ وَالاُولىٰ فَاَغِثْ يا غِياثَ المُسْتَغِيثِينَ عُبَيْدَكَ المُبْتَلىٰ
پس نزد تواست یاری و توئی پروردگار آنجهان و اینجهان پس بفریادرس ای فریادرس فریادطلبان بنده حقیر خود را

وَاَرِهِ سَيِّدَهُ يا شَدِيدَ القُوىٰ وَاَزِلْ عَنْهُ بِهِ الاَسىٰ وَالجَوىٰ وَبَرِّدْ غَلِيلَهُ يا مَنْ عَلَى
که افتاده و بنما او را آقای او را ای سخت توانای و از او ببرکت او حزن و اندوه را و سرد کن سوزش سینه او را

العَرْشِ اسْتَوىٰ وَيا مَنْ اِلَيْهِ الرُّجْعىٰ وَالمُنْتَهىٰ اللّٰهُمَّ وَنَحْنُ عَبِيدُكَ التّائِقُونَ اِلىٰ وَلِيِّكَ المُذَكِّرِ
ای آنکه بر عرش مستولی و آنکه بسوی او است بازگشت و منتهی شدن خدایا و ما ایم بندگان تو مشتاقان بسوی دوست تو یاد

بِكَ وَبِنَبِيِّكَ خَلَقْتَهُ لَنا عِصْمَةً وَمَلاذاً وَاَقَمْتَهُ لَنا قِواماً وَمَعاذاً وَجَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ
آورنده بتو و بپیغمبر تو آفریدی او را نگاهدارنده و ملجاء و پناه داشتی او را برای ما سبیل بقا و پناه و گردانیدی او برگزیدگان

مِنّا اِماماً فَبَلِّغْهُ مِنّا تَحِيَّةً وَسَلاماً وَزِدْنا بِذٰلِكَ يا رَبِّ اِكْراماً وَاجْعَلْ مُسْتَقَرَّهُ لَنا
از ما پیشوا پس برسان او را از ما درود و سلام و افزون کن ما را بسبب آن ای پروردگار نوازش و بگردان آرامگاه برای ما

مُسْتَقَرّاً وَمُقاماً وَاَتْمِمْ نِعْمَتَكَ بِتَقْدِيمِكَ اِيّاهُ اَمامَنا حَتّىٰ تُورِدَنا جِنانَكَ وَمُرافَقَةَ
آرامگاهی و اقامت گاهی و تمام کن نعمت خود را به پیش داشتن تو او را پیش پیش ما تا فرود آوری ما را در بهشتهای تو و برفاقت

الشُّهَداءِ مِنْ خُلَصائِكَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ حُجَّتِكَ وَوَلِيِّ اَمْرِكَ وَصَلِّ عَلىٰ جَدِّهِ مُحَمَّدٍ رَسُولِكَ
شهیدان از بندگان خالص تو خداوندا رحمت فرست بر حجت خود و ولی امر خود و رحمت فرست بر جد او محمد فرستاده تو

السَّيِّدِ الاَكْبَرِ وَصَلِّ عَلىٰ عَلِيٍّ اَبِيهِ السَّيِّدِ القَسْوَرِ وَحامِلِ اللِّواءِ فِي المَحْشَرِ وَساقِي
بزرگتر و مهتر و رحمت فرست بر علی پدر او بزرگ شیر شکار و بردارنده علم حمد در روز حشر و آب دهنده

اَوْلِيائِهِ مِنْ نَهْرِ الكَوْثَرِ وَالاَمِيرِ عَلىٰ سائِرِ البَشَرِ الَّذِي مَنْ آمَنَ بِهِ فَقَدْ ظَفَرَ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ
دوستان خود از نهر کوثر و پادشاه فرمانفرما بر سایر آدمیان که هر که گرویده باو پس بتحقیق مشرف شد و هر که

بِهِ فَقَدْ خَطَرَ وَكَفَرَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلىٰ اَخِيهِ وَعَلىٰ نَجْلِهِمَا المَيامِينِ الغُرَرِ ما طَلَعَتْ شَمْسٌ
نگرویده باو پس بتحقیق بهلاکت رسید و کافر شد رحمت خدا بر او و بر برادرش و بر فرزندانشان برکت داده شده پیشانی سفیدان مادام

وَما اَضاءَ قَمَرٌ وَعَلىٰ جَدَّتِهِ الصِّدِّيقَةِ الكُبْرىٰ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ بِنْتِ مُحَمَّدٍ المُصْطَفىٰ وَعَلىٰ
که برآید آفتاب و روشنی بخشد ماه و بر جده او راستگوئی بزرگتر فاطمه زهراء دختر محمد برگزیده و بر

مَنِ اصْطَفَيْتَ مِنْ آبائِهِ البَرَرَةِ وَعَلَيْهِ اَفْضَلَ وَاَكْمَلَ وَاَتَمَّ وَاَدْوَمَ وَاَكْثَرَ وَاَوْفَرَ ما صَلَّيْتَ
آنکه برگزیدی از پدران او نیکوان و بر او بهتر و کاملتر و تمامتر و پیوسته تر و بیشتر و فراوانتر آنچه

عَلىٰ اَحَدٍ مِنْ اَصْفِيائِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلاةً لا غايَةَ لِعَدَدِها وَلا نِهايَةَ
رحمت فرستاده تو بر یکی از برگزیدگان خود و اختیار کرده خود از خلق خود و رحمت فرست بر او رحمتها که نباشد پایانی شمار آنرا و نه

لِمَدَدِها وَلا نَفادَ لِاَمَدِها اللّٰهُمَّ وَاَقِمْ بِهِ الحَقَّ وَاَدْحِضْ بِهِ الباطِلَ وَاَدِلْ بِهِ اَوْلِياءَكَ
مدد او را و نه زایل شدنی مر مدد او را خدایا و بپای دار باو حق را و نابود کن بسبب او باطل را و غالب کن باو دوستان خود را

وَاَذْلِلْ بِهِ اَعْدٰاءَكَ وَصَلِّ اللّٰهُمَّ بَيْنَنٰا وَبَيْنَهُ وُصْلَةً تُؤَدّى اِلىٰ مُرٰافَقَةِ سَلَفِهِ وَاجْعَلْنٰا
و خوار کن بسبب او دشمنان خود را و رحمت فرست خداوندا میان ما و میان او پیوستگی که برساند ما را بسوی رفاقت پدران او و بگردان
مِمَّنْ يَأْخُذُ بِحُجْزَتِهِمْ وَيَمْكُثُ فى ظِلِّهِمْ وَاَعِنّٰا عَلىٰ تَأْدِيَةِ حُقُوقِهِ اِلَيْهِ وَالْاِجْتِهٰادِ فى طٰاعَتِهِ
ما را از آنکه فرا گیرد دامان ایشان را و جا دهد در سایه ایشان و مدد کن ما را بر رسانیدن حقوق او بسوی او و کوشش در فرمان برداری
وَالْاِجْتِنٰابِ عَنْ مَعْصِيَتِهِ وَامْنُنْ عَلَيْنٰا بِرِضٰاهُ وَهَبْ لَنٰا رَأْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَدُعٰاءَهُ وَخَيْرَهُ
و دوری کردن از نافرمانی او و منت گذار بر ما به خوشنودی او و ببخش ما را مهربانی او و رحمت او و دعای او و خیر او
مٰا نَنٰالُ بِهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَفَوْزاً عِنْدَكَ وَاجْعَلْ صَلٰوتَنٰا بِهِ مَقْبُولَةً وَذُنُوبَنٰا بِهِ
آنچه برسیم بآن وسعتی که از رحمت تو و رستگاری نزد تو و بگردان نماز ما را برکت او پذیرفته و گناهان ما را باو
مَغْفُورَةً وَدُعٰاءَنٰا بِهِ مُسْتَجٰاباً وَاجْعَلْ اَرْزٰاقَنٰا بِهِ مَبْسُوطَةً وَهُمُومَنٰا بِهِ مَكْفِيَّةً
آمرزیده شده و حاجتهای ما را باو مستجاب و بگردان روزیهای ما را باو پهن کرده شده و غمهای ما را باو رفع شده
وَحَوٰائِجَنٰا بِهِ مَقْضِيَّةً وَاَقْبِلْ اِلَيْنٰا بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَاقْبَلْ تَقَرُّبَنٰا اِلَيْكَ وَانْظُرْ
و حاجتهای ما را باو برآورده شده و رو کن بسوی ما بذات بزرگوار تو و بپذیر نزدیکی ما را بسوی خود و بنگر با نگریستن
اِلَيْنٰا نَظْرَةً رَحِيمَةً نَسْتَكْمِلُ بِهَا الْكَرٰامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لاٰ تَصْرِفْهٰا عَنّٰا بِجُودِكَ وَاسْقِنٰا مِنْ
مهربانی که کامل کنیم بآن نوازش را نزد تو پس باز مگردان نظر خود را از ما ببخشش خود و آب ده ما را از حوض
حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَأْسِهِ وَبِيَدِهِ رَيّاً رَوِيّاً هَنِيئاً سٰائِغاً لاٰ ظَمَاَ بَعْدَهُ
حوض جد او رحمت خدا بر او و آل او بکاسه جام او و بدست او سیرابی کامل و گوارا خوش آینده نه تشنگی بعد او
يٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمِينَ و اما طریق صلوات فرستادن بر ایشان شیخ طوسی بسند معتبر روایت کرده است
ای بخشنده ترین بخشندگان که عبد الله بن محمد گفت که من سؤال کردم از حضرت امام حسن عسکری که املا
نماید بر من کیفیت صلوات فرستادن بر حضرت رسول و اوصیای آنحضرت را و با خود حاضر کرده بودم
کاغذ بزرگی پس از من املا فرمودند بی آنکه از کتابی املا کند باین نحو اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمٰا حَمَلَ وَحْيَكَ وَبَلَّغَ رِسٰالاٰتِكَ وَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمٰا اَحَلَّ حَلاٰلَكَ
و آل محمد چنانکه برداشت وحی ترا و برسانید پیغامهای ترا و رحمت فرست بر محمد و آل محمد چنانکه حلال کرد حلال ترا
وَحَرَّمَ حَرٰامَكَ وَعَلَّمَ كِتٰابَكَ وَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمٰا اَقٰامَ الصَّلٰوةَ وَآتَى الزَّكٰوةَ وَدَعٰا
و حرام کرد حرام ترا و آموزانید کتاب را و رحمت فرست بر محمد و آل محمد چنانکه بپا داشت نماز را و داد زکوة را و خواند
اِلىٰ دِينِكَ وَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمٰا صَدَّقَ بِوَعْدِكَ وَاَشْفَقَ مِنْ وَعِيدِكَ وَصَلِّ
بسوی دین تو و رحمت بر محمد و آل محمد چنانکه باور کرد وعده ترا و ترسید از وعید تو و رحمت فرست
عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمٰا غَفَرْتَ بِهِ الذُّنُوبَ وَسَتَرْتَ بِهِ الْعُيُوبَ وَفَرَّجْتَ بِهِ الْكُرُوبَ
بر محمد و آل محمد چنانکه آمرزیدی باو گناهان را و پوشانیدی بسبب او ناپسندها را و زایل کردی باو اندوهها را
وَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمٰا دَفَعْتَ بِهِ الشَّقٰاءَ وَكَشَفْتَ بِهِ الْغَمّٰاءَ وَاَجَبْتَ بِهِ الدُّعٰاءَ وَنَجَّيْتَ
و رحمت فرست بر محمد و آل محمد چنانکه دفع کردی ببرکت او بدبختی را و زایل کردی باو اندوه را و زنده کردی باو بوسیله دعا
بِهِ مِنَ الْبَلاٰءِ وَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمٰا رَحِمْتَ بِهِ الْعِبٰادَ وَاَحْيَيْتَ بِهِ الْبِلاٰدَ وَقَصَمْتَ
و رهانیدی ببرکت او از بلا و رحمت فرست بر محمد و آل محمد چنانکه بخشیدی باو بندگان را و زنده کردی باو شهرها و در هم شکستی

بِهِ الْجَبابِرَةَ وَاَهْلَكْتَ بِهِ الْفَراعِنَةَ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَما اَضْعَفْتَ بِهِ الْاَمْوالَ
باو گردنکشان را و نیست کردی باو از حد درگذرندگان را و رحمت فرست بر محمد و آل محمد چنانکه فزون کردی باو بهارا

وَحَذَّرْتَ بِهِ مِنَ الْاَهْوالِ وَكَسَرْتَ بِهِ الْاَصْنامَ وَرَحِمْتَ بِهِ الْاَنامَ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ
و ترسانیدی باو از شداید و شکستی باو بتهارا و بخشش نمودی باو آدمیان را و رحمت فرست بر محمد

وَآلِ مُحَمَّدٍ كَما بَعَثْتَهُ بِخَيْرِ الْاَدْيانِ وَاَعْزَزْتَ بِهِ الْاِيمانَ وَتَبَّرْتَ بِهِ الْاَوْثانَ وَعَظَّمْتَ
و آل محمد چنانکه برانگیختی اورا به بهترین کیشها و غالب کردی باو هست و درهم شکستی باو بتهارا و بزرگ کردی

بِهِ الْبَيْتَ الْحَرامَ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ الطّاهِرينَ الْاَخْيارِ وَسَلِّمْ تَسْليماً اَللّٰهُمَّ
باو خانهٔ محترم را و رحمت فرست بر محمد و خانواده او پاکیزگان نیکوان و درود فرست او را درود فرستادنی خدایا

صَلِّ عَلى اَميرِ الْمُؤْمِنينَ عَلِيِّ بْنِ اَبي طالِبٍ اَخي نَبِيِّكَ وَوَلِيِّهِ وَوَصِيِّهِ وَوَزيرِهِ وَمُسْتَوْدَعِ
رحمت بر امیر المؤمنین علی پسر ابیطالب برادر پیغمبر تو و دوست و وصی او و وزیر او و قرارگاه علم او

عِلْمِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَبابِ حِكْمَتِهِ وَالنّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالدّاعي اِلى شَريعَتِهِ وَخَليفَتِهِ في
و جایگاه راز او و در حکمت او و گویا بحجت او و خواننده بسوی شریعت او و جانشین او در

اُمَّتِهِ وَمُفَرِّجِ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ قاصِمِ الْكَفَرَةِ وَمُرْغِمِ الْفَجَرَةِ وَالَّذي جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِيِّكَ
امت او و زایل کننده اندوهها از پیش روی او برکافران و خوارکننده ناگروندگان و آنکه گردانیدی اورا به پیغمبر تو

بِمَنْزِلَةِ هٰرُونَ مِنْ مُوسى اَللّٰهُمَّ والِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذُلْ
بمنزله هرون از موسی خداوندا دوست دار آنکه دوست دارد اورا و دشمن دار آنکه دشمن دارد او را و یاری کن آنکه یاری کند اورا و خوار

مَنْ خَذَلَهُ وَالْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنَ الْاَوَّلينَ وَالْآخِرينَ وَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ ما صَلَّيْتَ عَلى
کن آنکه خوار کرد اورا و لعنت کن آنکه دشمنی کرد اورا از پیشینیان و پسینیان و رحمت فرست بر محمد بهتر آنچه رحمت فرستادی بر

اَحَدٍ مِنْ اَوْصِياءِ اَنْبِيائِكَ يا رَبَّ الْعالَمينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الصِّدّيقَةِ فاطِمَةَ الزَّكِيَّةِ
یکی از اوصیای پیغمبران خود ای پروردگار جهانیان خداوندا رحمت فرست بر راستگو بغایت فاطمه بزرگ پاک

حَبيبَةِ حَبيبِكَ وَنَبِيِّكَ وَاُمِّ اَحِبّائِكَ وَاَصْفِيائِكَ الَّتِي انْتَجَبْتَها وَفَضَّلْتَها وَاخْتَرْتَها
دوست داشته شده دوست تو و پیغمبر تو و مادر دوستان تو و برگزیدگان تو که برگزیدی اورا و زیادتی دادی اورا و اختیار کردی

عَلى نِساءِ الْعالَمينَ اَللّٰهُمَّ كُنِ الطّالِبَ لَها مِمَّنْ ظَلَمَها وَاسْتَخَفَّ بِحَقِّها وَكُنِ الثّائِرَ اَللّٰهُمَّ
اورا بر زنان جهانیان خداوندا باش طلب کننده براو از آنکه ستم کرد اورا و سبک شمرد حق اورا و باش طلب کننده خدایا

بِدَمِ اَوْلادِها اَللّٰهُمَّ وَكَما جَعَلْتَها اُمَّ اَئِمَّةِ الْهُدى وَحَليلَةَ صاحِبِ اللِّواءِ وَالْكَريمَةَ
بخون فرزندان او خداوندا و چنانکه گردانیدی اورا مادر پیشوایان راه راست و زن صاحب علم و بزرگواری نزد

عِنْدَ الْمَلَاِ الْاَعْلى فَصَلِّ عَلَيْها وَعَلى اُمِّها صَلاةً تُكْرِمُ بِها وَجْهَ اَبيها مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ
بزرگان برتر پس رحمت فرست بران و بر مادر او و رحمتیکه گرامی داشتی بآن روی پدر او را محمد رحمت خدا

عَلَيْهِ وَآلِهِ وَتُقِرُّ بِها اَعْيُنَ ذُرِّيَّتِها وَاَبْلِغْهُمْ عَنّي في هٰذِهِ السّاعَةِ اَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلامِ
براو و آل او و روشن کن بآن دیدهای فرزندان اورا و برسان ایشانرا از من در این ساعت بهترین درود و سلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَبْدَيْكَ وَوَلِيَّيْكَ وَابْنَيْ رَسُولِكَ وَسِبْطَيِ الرَّحْمَةِ وَسَيِّدَيْ
خداوندا رحمت فرست بر حسن و حسین دو بنده تو و دو دوست تو و دو پسر رسول تو و دو بزرگ جوانان اهل

شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَفْضَلَ ما صَلَّيْتَ عَلى اَحَدٍ مِنْ اَوْلادِ النَّبِيّينَ وَالْمُرْسَلينَ اَللّٰهُمَّ
جوانان اهل بهشت بهتر آنچه رحمت فرستادی بر یکی از فرزندان پیغمبران و فرستادگان خداوندا

صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ سَيِّدِ النَّبِيّينَ وَوَصِيِّ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ
رحمت فرست بر حسن پسر بزرگ پیغمبران و وصی پادشاه گروندگان درود بر تو ای پسر فرستاده خدا

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ اَشْهَدُ اَنَّكَ يَا بْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَمينُ اللّٰهِ وَابْنُ اَمينِهِ
درود بر تو ای فرزند بزرگ اوصیا گواهی میدهم که تو پسر پادشاه گروندگان امین خدا و پسر امین او

عِشْتَ مَظْلُوماً وَمَضَيْتَ شَهيداً وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمامُ الزَّكِيُّ الْهادِي الْمَهْدِيُّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
زندگی ستم رسیده شده و گذاشتی گواه و گواهی میدهم اینکه تو پیشوای پاک راه نما راه یافته خداوندا رحمت

عَلَيْهِ وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ عَنّي في هٰذِهِ السّاعَةِ اَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلامِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
فرست بر او و برسان روح او را و بدن او را از من در این ساعت بهتر درودی و سلام خداوندا رحمت

عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الْمَظْلُومِ الشَّهيدِ قَتيلِ الْكَفَرَةِ وَطَريحِ الْفَجَرَةِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا
فرست بر حسین پسر علی ستم رسیده گواه شهید مقتول ناگروندگان و افکنده بدکاران و سلام بر تو ای ابا

عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَشْهَدُ مُوقِناً
عبدالله سلام بر تو ای پسر فرستاده خدا سلام بر تو ای پسر پادشاه گروندگان گواهم یقین دارنده

اَنَّكَ اَمينُ اللّٰهِ وَابْنُ اَمينِهِ قُتِلْتَ مَظْلُوماً وَمَضَيْتَ شَهيداً وَاَشْهَدُ اَنَّ اللّٰهَ تَعالَى الطّالِبُ
که تو معتمد خدا و فرزند معتمد اوئی کشته شده ستم رسیده و گذشتی شهادت یافته و گواهی میدهم اینکه خدای تعالی طلب کننده

بِثارِكَ وَمُنْجِزٌ ما وَعَدَكَ مِنَ النَّصْرِ وَالتَّاْييدِ في هَلاكِ عَدُوِّكَ وَاِظْهارِ دَعْوَتِكَ وَاَشْهَدُ
خون توست و روا کننده آنچه وعده کرده ترا از یاری و قوت در هلاک نمودن دشمن تو و ظاهر ساختن دعوت تو و گواهی

اَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَجاهَدْتَ في سَبيلِ اللّٰهِ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصاً حَتّى اَتاكَ الْيَقينُ لَعَنَ
میدهم که تو وفا کردی به پیمان خدا و کارزار کردی در راه خدا و پرستیدی خدا را خالص تا آنکه آمد ترا مرگ لعنت کند

اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً خَذَلَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اَلَّبَتْ عَلَيْكَ وَاَبْرَاُ اِلَى اللّٰهِ تَعالى
خدا گروهی را که کشتند ترا و لعنت کند خدا گروهی را که خوار کردند ترا و لعنت کند خدا گروهی را که جمع گشتند بر تو و بیزاری جویم بسوی خدا برتر

مِمَّنْ اَكْذَبَكَ وَاسْتَخَفَّ بِحَقِّكَ وَاسْتَحَلَّ دَمَكَ بِاَبي اَنْتَ وَاُمّي يا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ لَعَنَ اللّٰهُ قاتِلَكَ
از آنکه بدروغ نسبت داد ترا و سبک شمرد حق ترا و حلال دانست خون ترا پدر و مادرم فدای تو ای ابا عبدالله لعنت کند خدا کشنده

وَلَعَنَ اللّٰهُ خاذِلَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ سَمِعَ واعِيَتَكَ فَلَمْ يُجِبْكَ وَلَمْ يَنْصُرْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ سَبا
ترا و لعنت کند خدا واگذارنده ترا و لعنت کند خدا آنرا که شنید فریاد ترا پس اجابت نکرد ترا و یاری نکرد ترا و لعنت کند خدا آنکه اسیر کرد

نِساءَكَ اَنَا اِلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ بَريءٌ وَمِمَّنْ والاهُمْ وَمالَاَهُمْ وَاَعانَهُمْ عَلَيْهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ وَالْاَئِمَّةَ
زنان ترا من بسوی خدا از ایشان بیزارم و از آنکه دوست داشته ایشان را و مدد کرده ایشان را بر او گواهی میدهم که تو و پیشوایان

مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوى وَبابُ الْهُدى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقى وَالْحُجَّةُ عَلى اَهْلِ الدُّنْيا وَاَشْهَدُ اَنّي
از فرزندان سخن پرهیزکاری و در راه یافتگی و دست آویز محکم و حجت بر اهل دنیا و گواهی میدهم

بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِمَنْزِلَتِكُمْ مُوقِنٌ وَلَكُمْ تابِعٌ بِذاتِ نَفْسي وَشَرايِعِ ديني وَخَواتيمِ عَمَلي وَمُنْقَلَبي
که من بشما گرونده ام و بمنزلت شما گرونده و مر شما را پیرو بذات نفس خود و طریقهای دین خود و آخرهای کردار خود و بازگشتم

وقلبي

فی دنیای وآخرتی اللهم صل علی علی بن الحسین سید العابدین الذی استخلصته لنفسک
در دنیای خود و آخرت خود خدایا رحمت فرست برعلی پسر حسین بزرگ پرستندگان که خالص گردانیدی او را از برای خود

وجعلت منه ائمة الهدی الذین یهدون بالحق وبه یعدلون اخترته لنفسک وطهرته
و گردانیدی از او پیشوایان هدایت آنانکه راه نمایند براه راست و براستی عدالت کنند اختیار کردی او را برای نفس خود و پاک

من الرجس واصطفیته وجعلته هادیا مهدیا اللهم فصل علیه افضل ما صلیت
کردی او را از پلیدی و برگزیدی او را و گردانیدی او را راهنمای راه یافته خداوندا پس رحمت فرست براو بهتر آنچه درود فرستادی

علی احد من ذریة انبیائک حتی تبلغ به ما تقر به عینه فی الدنیا والآخرة انک عزیز
بر یکی از فرزندان پیغمبران خود تا آنکه برسانی او را آنچه روشن شود باو دیده او در دنیا و آخرت بدرستیکه تو

حکیم اللهم صل علی محمد بن علی باقر العلم وامام الهدی وقائد اهل التقوی والمنتجب
درست کرداری خدایا رحمت فرست بر محمد پسر علی باقر دانا و پیشوای راه نما و پیشوای پرهیزکاران و برگزیده

من عبادک اللهم وکما جعلته علما لعبادک ومنارا لبلادک ومستودعا لحکمتک
شده از بندگان خداوندا و چنانکه گردانیدی او را دانا برای بندگانت و روشنی مر شهرهای خود و قرارگاه مر حکمت خود

ومترجما لوحیک وامرت بطاعته وحذرت من معصیته فصل علیه یا رب افضل
و کلام وحی تو بفرمانبرداری خود و ترسانیدی از نافرمانی او پس رحمت فرست براو ای پروردگار بهتر آنچه

ما صلیت علی احد من ذریة انبیائک واصفیائک ورسلک وامنائک یا رب العالمین
رحمت فرستادی بر یکی از فرزندان پیغمبران تو و برگزیدگان تو و فرستادگان تو و امینان تو ای پروردگار

اللهم صل علی جعفر بن محمد الصادق خازن العلم الداعی الیک بالحق النور المبین اللهم
خداوندا رحمت فرست بر جعفر پسر محمد راستگو خزینه دار علم خواننده بسوی تو بدلیل روشن هویدا خداوندا

وکما جعلته معدن کلامک ووحیک وخازن علمک ولسان توحیدک وولی امرک
و چنانکه گردانیده او را قرارگاه کلام خود و وحی خود و خزینه دار علم خود و زبان توحید خود و حجت خود امر خود

ومستحفظ دینک فصل علیه افضل ما صلیت علی احد من اصفیائک وحججک انک
و نگاه دارنده دین خود پس رحمت فرست براو بهتر آنچه رحمت فرستادی بر یکی از برگزیدگان خود و حجت خود بدرستیکه

حمید مجید اللهم صل علی الامین المؤتمن موسی بن جعفر البر الوفی الطاهر الزکی النور
ستوده بزرگواری خدایا رحمت فرست بر امین امان دارنده موسی پسر جعفر نیکوکار با وفا پاک پاکیزه روشن هویدا

المبین المجتهد المحتسب الصابر علی الاذی فیک اللهم وکما بلغ عن آبائه ما استودع من
کوشش کننده باخلاص با شکیبا بر آزارها در راه تو خدایا و چنانکه رسانید از پدران خود آنچه سپرده شده

امرک ونهیک وحمل علی المحجة وکابد اهل العزة والشدة فیما کان یلقی من جهال قومه
از امر خود و نهی خود و برداشت براه راست و تعب کشید اهل غلبه و شدت در آنچه بود میدید از نادانان قوم خود

رب فصل علیه افضل واکمل ما صلیت علی احد ممن اطاعک ونصح لعبادک انک غفور
پروردگارا پس رحمت فرست براو بهتر و کاملتر آنچه رحمت فرستادی بر یکی آنکه فرمانبرد ترا و پند داد مر بندگان ترا بدرستیکه تو

رحیم اللهم صل علی علی بن موسی الذی ارتضیته ورضیت به من شئت من خلقک اللهم وکما جعلته
آمرزنده مهربانی خدایا رحمت فرست بر علی پسر موسی که پسندیدی او را و خوشنودی باو آنرا که خواستی از خلق خود خدایا و چنانکه گردانیدی

حجةً على خلقك وقائماً بامرك وناصراً لدينك وشاهداً على عبادك وكما نصح
از را حجت بر خلق خود و ایستاده بامر تو و یاری کننده مر دین خود و گواه بر بندگان خود و چنانکه پند دادی

لهم في السرّ والعلانية ودعا الى سبيلك بالحكمة والموعظة الحسنة فصلّ عليه
مر ایشان را در نهان و آشکار و خواند بسوی راه تو بدلیل محکم و پند نیک پس رحمت فرست براو

افضل ما صلّيت على احدٍ من اوليائك وخيرتك من خلقك انك جوادٌ كريمٌ اللّهمّ صلّ
بر آنچه رحمت فرستادی بر یکی از دوستان تو و برگزیده از خلق خود بدرستیکه تو بخشنده بزرگواری خدایا رحمت

على محمّد بن عليّ بن موسى علم التقى ونور الهدى ومعدن الوفاء وفرع الازكياء وخليفة
بر محمد پسر علی پسر موسی نشانه پرهیزکاری و روشنی هدایت و قرارگاه وفا و زاده پاکان و جانشین

الاوصياء وامينك على وحيك اللّهمّ وكما هديت به من الضلالة واستنقذت به
اوصیا و امین تو بر وحی تو خداوندا و چنانکه راه نمودی باو از گمراهی و رهانیدی بوسیله او

من الحيرة وارشدت به من اهتدى وزكّيت به من تزكّى فصلّ عليه افضل ما صلّيت على
از حیرت و برگشتگی باو اگر راه نمود و پاک کرد باو اگر پاک شد پس رحمت فرست براو بهتر آنچه رحمت فرستادی

احدٍ من اوليائك وبقيّة اوصيائك انّك عزيزٌ حكيمٌ اللّهمّ صلّ على عليّ بن محمّد وصيّ
بر یکی از دوستان خود و باقیمانده اوصیاء بدرستیکه تو غالب درست کرداری خدایا رحمت فرست بر علی پسر محمد

الاوصياء وامام الاتقياء وخلف ائمّة الدين والحجّة على الخلائق اجمعين اللّهمّ
اوصیا و پیشوای پرهیزکار و جانشین پیشوایان دین و حجت بر خلایق همه خداوندا

كما جعلته نوراً يستضيء به المؤمنون فبشّر بالجزيل من ثوابك وانذر بالاليم من
چنانکه گردانیدی او را روشنی ضیا جوینده بآن گروندگان پس مژده ده به بسیاری از ثواب تو و ترسانید بدردناک

عقابك وحذّر بأسك وذكّر بآياتك واحلّ حلالك وحرّم حرامك وبيّن شرائعك و
از عقوبت تو و بیم نمود از سختی گرفتاری و یادآوری نمود بآیتهای تو و حلال کرد حلال ترا و حرام کرد حرام ترا و ظاهر ساخت طریقهای

فرائضك وحضّ على عبادتك وامر بطاعتك ونهى عن معصيتك فصلّ عليه افضل
و واجبات تو و برانگیخت بر عبادت تو و امر کرد بطاعت تو و باز داشت از نافرمانبرداری پس رحمت فرست براو بهتر

ما صلّيت على احدٍ من اوليائك وذرّيّة انبيائك يا اله العالمين اللّهمّ صلّ على
آنچه رحمت فرستادی بر یکی از دوستان تو و فرزندان پیغمبران تو ای خدای جهانیان خداوندا رحمت فرست

الحسن بن عليّ البرّ التقيّ الصادق الوفيّ النور المضيء خازن علمك والمذكّر بتوحيدك
بر حسن پسر علی نیکوکار پرهیزکار راستگوی وفاکردار روشن روشنی بخش خزینه دار علم تو و یادکننده یکتائی تو

ووليّ امرك وخلف ائمّة الدين الهداة الراشدين والحجّة على اهل الدنيا وصلّ عليه
و متولی امر تو و جانشین پیشوایان دین راه نمای راه یافتگان و حجة بر اهل دنیا و رحمت فرست براو

يا ربّ افضل ما صلّيت على احدٍ من اصفيائك وحججك واولاد رسلك يا اله العالمين
ای پروردگار بهتر آنچه فرستادی بر یکی از برگزیدگان تو و حجت تو و فرزندان فرستادگان ای خدای جهانیان

اللّهمّ صلّ على وليّك وابن اوليائك الذين فرضت طاعتهم واوجبت حقّهم واذهبت عنهم
خداوندا رحمت فرست بر دوستدار تو و پسر دوستدار تو آنانکه لازم کردی طاعت ایشان را و ثابت کردی حق ایشان را و بردی از ایشان

الرّجس وطهّرهم تطهیرا اللّهمّ انصره وانتصر به لدینک وانصر به اولیاءک واولیاء
گناه را و پاک گردانی ایشانرا پاک گردانیدنی خداوندا یاری کن اورا و انتقام بکش باو برای دین خود و یاری باو دوستان خود را و دوستان او را
وشیعته وانصاره واجعلنا منهم اللّهمّ اعذه من شرّ کلّ باغ وطاغ ومن شرّ جمیع خلقک
و پیروان او و یاوران او و بگردان ما را از ایشان خداوندا پناه ده او را از شر هر ستمکار و گردنکشی و از شر همه خلق تو
واحفظه من بین یدیه ومن خلفه وعن یمینه وعن شماله واحرسه وامنعه من ان یوصل
و نگاه دار او را از پیش روی او و از عقب او و از راست او و از چپ او و حراست کن او را و باز دار او را از آنکه رسانیده
الیه بسوء واحفظ فیه رسولک وآل رسولک واظهر به العدل وایّده بالنّصر وانصر ناصریه
شود بسوی او بدی و نگاهدار یکن او را حرمت پیغمبر خود و آل پیغمبر خود و ظاهر کن بسبب او عدالت را و قوی کن او را بیاری و یاری کن
واخذل خاذلیه واقصم به جبابرة الکفرة واقتل به الکفّار والمنافقین وجمیع الملحدین
یاوران او را و فرو گذار فرو گذارندگان او را و درهم شکن باو ستمکاران کافر را و بکش بدست او ناگروندگان و دورویان را و همه بیدینان را
حیث کانوا من مشارق الارض ومغاربها وبرّها وبحرها واملأ به الارض عدلا واظهر به
هر جا که بوده باشند از بیرون آمدن آفتاب از زمین و فرو رفتن آن و خشکی آن و دریای آن و پر کن باو زمین را از روی عدالت و ظاهر کن
دین نبیّک علیه وآله السّلام واجعلنی اللّهمّ من انصاره واعوانه واتباعه وشیعته وارنی
باو دین پیغمبر خود را بر او و آل او سلام و بگردان مرا خدایا از یاران او و مددکاران او و تابعان او و پیروان او و بنما مرا
فی آل محمّد ما یأملون وفی عدوّهم ما یحذرون اله الحقّ آمین
در آل محمد آنچه امید کشند و در باره دشمنان ایشان آنچه بیم کنند ای خدای بحق بپذیر دعا مرا

باب دوازدهم در بیان نمازهای واجبه که مخصوص بروزی و ماهی نیست و نمازهائی که اختصاص بوقتی ندارد و اعمالی که بغیر ماههای عربی تعلق دارند و در آن هشت فصل است

فصل اول در بیان نماز آیاتست

بدانکه این نماز واجبست نزد کسوف آفتاب و خسوف ماه خواه کل بگیرد و خواه بعض و زلزله که زمین بلرزد و مشهور آنست که هر آیتی که از جانب آسمان حادث شود که موجب خوف غالب خلق گردد نماز واجب میشود مانند بادهای بسیار شدید که بر خلاف عادت باشد خواه رنگین باشد و خواه نباشد و صاعقهٔ عظیم و رعدهای بسیار شدید و تاریک شدن هوا و امثال اینها و این قول اقوی است و کیفیت این نماز آنست که قصد کند که نماز آفتاب گرفتن یا ماه گرفتن یا زلزله یا آیات میکنم ادا از جهة آنکه واجبست برای رضای خدا یا قربة الی الله پس تکبیر احرام بگوید و حمد و یک سوره بخواند پس رکوع کند و سر بردارد و سنت آنست که در هر سر برداشتن الله اکبر بگوید پس حمد و سوره بخواند پس رکوع کند تا آنکه پنج رکوع بعمل آورد و از رکوع پنجم که سر بردارد سمع الله لمن حمده بگوید و بعد از آن بسجود رود و دو سجده بجا آورد پس برخیزد و یک رکعت دیگر بجا آورد بدستور رکعت اول و در سر برداشتن از رکوع دهم بجای تکبیر سمع الله لمن حمده بگوید و اگر در رکوع اول بعد از حمد بعضی از سوره را بخواند و برکوع رود و بعد از سر برداشتن باقی سوره را بخواند اعادهٔ حمد نمیکند و اگر سوره که پنج آیه باشد تفریق کند بر رکوعها بیک حمد که در رکوع اول خوانده اکتفا میکند و هم در رکعت دویم بیک حمد و سورهٔ که تفریق کند اکتفا میتوان کرد و بهتر آنست که بطریق اول بکند و بعد حمد و بعد سوره بجا آورد مگر آنکه وقت تنک باشد و اول وقت نماز کسوف و خسوف ابتدای گرفتن است

و آخر وقت بقول مشهور ابتدای منجلی شدنست و اظهر نزد فقیر و جمعی از محققین آنستکه تا تمام منجلی نشود
وقتش باقیست و نماز زلزله و آیات وقتش وقت بنماز نکند موافق مشهور تمام عمر او است و اگر کسی ترک
کند نماز مذکور را با حدوث یکی از اسباب مذکوره مشهور میان علما آنستکه قضا میکنند آن نماز را مطلقا
و جمعی گفته اند که بر ناسی که فراموش کرده باشد قضا نیست مادام که تمام نگرفته باشد و عمل بمشهور احوط است
و اگر مطلع نشود تا وقت بدر رود مشهور میان اصحاب آنستکه قضای کسوفین واجب نیست مگر آنکه قرص تمام
گرفته باشد و جمعی گفته اند واجبست قضا مطلقا و قول اول و ثانی احوط است و مستحب است که این نماز را
بجماعت بجا آورند و طول بدهند بقدر کسوف و خسوف و هرگاه از نماز فارغ شود و انجلا نشده باشد
اشهر و اقوی آنستکه اعادهٔ نماز مستحبست و بعضی واجب دانسته اند و مستحبست خواندن سورهای طولانی
در وسعت وقت و برابر ساختن رکوع و سجود با قرائت و مستحبست قنوت خواندن پیش از رکوع دویم و
چهارم و ششم و هشتم و دهم و اگر در ایام زلزله این آیه را مکرر بخواند مناسب است إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا
بدرستیکه خدا نگاه میدارد آسمانها را و زمین را اینکه زایل کنند از مکان خود هر آینه
إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا و از حضرت امام رضا منقولستکه هر که در
زایل شود اینکه نگاهدارد هیچیک از بعد او بدرستیکه او باشد بردبار آمرزنده
وقت خواب این آیه را بخواند خانه بر سرش خراب
نشود **فصل دویم** در نماز استسقا است یعنی نماز طلب باران در وقتیکه باران کم آید و آب چشمها و چاها
کم شود و کیفیت این نماز مثل نماز عید است که سابقا مذکور شد و بجماعت باید کرد و در قنوتهایش
طلب رحمت و استغفار از گناهان و طلب باران باید کرد و بهترین دعاها دعای نوزدهم صحیفهٔ کامله است
و اکثر گفته اند وقتش میان طلوع آفتاب است تا زوال و باید که امام امر کند مردم را که سه روز روزه بدارند
و روز سیم ایشان را بیرون برود و بهتر آنستکه روز سیم جمعه باشد یا دوشنبه و بصحرا بیرون روند پای برهنه
و با سکینه و وقار و موذنان عصاها بدست گرفته پیش روی امام بروند و چون امام از نماز فارغ شود بر منبر
بالا رود و ردا را بگرداند بآنکه جانب راست را بجانب چپ و جانب چپ را بجانب راست بیرد و بقبله کند و باواز
بلند صد مرتبه الله اکبر بگوید و بجانب راست بگردد و صد مرتبه سبحان الله بگوید پس بجانب چپ بگردد و
صد مرتبه لا اله الا الله بگوید پس رو بمردم کند و صد مرتبه الحمد لله بگوید و گفته اند مردم در ذکرها موافقت
کنند با او بعد از گشتن پس دو خطبه بخواند و مبالغه کند در استغفار و دعا و طلب رحمت کند و خطبهای
منقوله بهتر است و دور نیست که اگر آن ذکرها را بعد از خطبه بخواند باز خوب باشد **فصل سیم** در بیان
نماز حضرت رسول سید طاوس بسند معتبر از حضرت امام رضا روایت کرده است که از آنحضرت سوال
کردند از نماز جعفر طیار حضرت فرمود که چرا غافلید از نماز حضرت رسول شاید حضرت رسول نماز جعفر را
نکرده باشد و شاید جعفر نماز آنحضرت را کرده باشد راوی گفت پس آن نماز را تعلیم کن بمن حضرت فرمود که
دو رکعت نماز میکنی و در هر رکعت یکمرتبه فاتحه و پانزده مرتبه سورهٔ انا انزلناه میخوانی پس در رکوع همین سوره
و بعد از سر برداشتن و در سجدهٔ اول و سر برداشتن و در سجدهٔ دویم و سر برداشتن هر یک پانزده مرتبه سورهٔ
قدر را میخوانی پس تشهد میخوانی و سلام میگوئی و چون فارغ شوی میان تو و خدا گناهی نمیماند مگر آنکه مرتبه

شده است و هر حاجت که بطلبی روا است لا اله الا الله ربنا و رب آبائنا الاولین لا اله الا الله
و بعد از آن این دعا را میخوانی نیست سزاوار پرستش مگر خدا پروردگار ما و پروردگار پدران ما پیشینیان نیست خدائی مگر خدا
الهاً واحداً و نحن له مسلمون لا اله الا الله لا نعبد الا ایاه مخلصین له الدین و لو
خدائی یگانه و ما مر او را گردن نهندگانیم نیست سزاوار پرستش مگر خدا نمی پرستیم مگر او را خالص گردانندگانیم برای او دین را و اگرچه
کره الکافرون لا اله الا الله وحده وحده وحده انجز وعده و نصر عبده و اعز
ناخوش دارند ناگروندگان نیست سزاوار پرستش مگر خدای یگانه یگانه یگانه روا کرده وعدهٔ خود را و یاری کرده بندهٔ خود را و بر
جنده و هزم الاحزاب وحده فله الملک و له الحمد و هو علی کل شیء قدیر اللهم
شکست طوایف لشکرها را واحد پس مر او راست پادشاهی و مر او راست حمد و او بر هر چیزی توانا است خداوندا
انت نور السموات و الارض و من فیهن فلک الحمد و انت قیام السموات و الارض و من فیهن
توئی روشنی بخش آسمانها و زمین و آنکه در آنهاست پس مر تراست ستایش و توئی بر پا دارندهٔ آسمانها و زمین و آنکه در آنهاست
فلک الحمد و انت الحق و وعدک الحق و قولک الحق و انجازک حق و الجنة حق و النار حق
پس مر تراست حمد و تو حقی و وعدهٔ تو راست و گفتار تو درست و روا کردن تو حق و بهشت حق و دوزخ حق
اللهم لک اسلمت و بک آمنت و علیک توکلت و بک خاصمت و الیک حاکمت یا رب
خداوندا مر ترا گردن نهادم و بتو گرویدم و بر تو اعتماد کردم و بتو وا میگذارم خصمی خود را و بسوی تو آوردم محاکمهٔ خود را ای پروردگار
یا رب یا رب اغفر لی ما قدمت و ما اخرت و اسررت و اعلنت انت الهی لا اله الا انت
ای پروردگارم و بیامرز مرا آنچه پیش داشته ام و آنچه پس داشته ام و پنهان و آشکار نموده ام معبود منی نیست سزاوار پرستش مگر تو
صل علی محمد و آل محمد و اغفر لی و ارحمنی و تب علی انک انت التواب الرحیم مؤلف گوید که
رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بیامرز مرا و رحم کن مرا و بپذیر توبه مرا بدرستیکه توئی توبه پذیر مهربان این نماز از نمازهای
مشهور است و عامه و خاصه در کتب خود روایت کرده اند و بعضی این را از نمازهای روز جمعه شمرده اند
و از روایت اختصاص معلوم نمیشود و ظاهر آنست در سایر ایام میتوان کرد و فصل چهارم در بیان نماز حضرت امیر
المؤمنین ع است ابن بابویه و عیاشی و کلینی و دیگران بسندهای صحیح و حسن و معتبر بسیار از حضرت صادق
روایت کرده اند که هر که چهار رکعت نماز بگذارد یعنی بدو سلام و در هر رکعت بعد از سورهٔ فاتحه پنجاه
مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخواند چون فارغ گردد میان او و خدا گناهی نماند مگر آنکه آمرزیده شده باشد
و سید و شیخ از حضرت صادق ع روایت کرده اند که هر که چهار رکعت نماز حضرت امیر المؤمنین ع را بجا
آورد از گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شده است و حاجتهای او برآورده شود و در
هر رکعت بعد از حمد پنجاه مرتبه سورهٔ توحید بخواند و چون فارغ شود این دعا را بخواند که تسبیح آنحضرت است
سبحان من لا تبید معالمه سبحان من لا تنقص خزائنه سبحان من لا اضمحلال لفخره سبحان
پاکا آنکه بپایان نمیرسد نشانهای او پاکا آنکه کم نمیگردد خزینه‌های او پاکا آنکه نیست زوالی مر بزرگی او را پاکا
من لا ینفد ما عنده سبحان من لا انقطاع لمدته سبحان من لا یشارک احداً فی امره
آنکه بپایان نمیرسد آنچه نزد او است پاکا آنکه نمی‌برد مدت او پاکا آنکه شریک نکرده کسی را در کار خود

سبحان من لا اله غيره بل ابدعها يا من عفى عن السيئات ولم يجاز بها ارحم عبدك

پاکا که نیست خدائی غیر او بخواند ای آنکه درگذشت از بدیها و پاداش نداده بآنها رحم کن بنده خود را

يا الله يا الله نفسي نفسي انا عبدك يا سيداه انا عبدك بين يديك يا رباه بك

ای خدا ای خدا دریاب نفس مرا منم بنده تو ای آقای من منم بنده تو در پیش روی تو ای پروردگارم بحق تو

الهي بكينونيتك يا املاه يا رحماناه يا غياثاه عبدك عبدك لا حيلة له يا منتهى

الهی بکینونیت تو ای امیدگاه ای بخشاینده ای فریادرس بنده تو بنده تو نیست چاره مر او را ای منتهای

رغبتاه يا مجري الدم في عروق عبدك يا سيداه يا مالكاه ايا هو ايا هو يا هو

خواهشها ای روان سازنده خون در رگهای من بنده توام ای بزرگ ای خداوند ای خداوند ای خداوند

يا رباه عبدك لا حيلة لي ولا غنى بي عن نفسي ولا استطيع لها ضرا ولا نفعا ولا

ای پروردگار بنده توام نیست چاره مرا از بی نیازی مرا از جانب خود و قدرت ندارم برای خود زیانی و نه سودی و نه

اجد من اصانعه تقطعت اسباب الخدائع عني واضمحل كل مظنون عني افردني الدهر

می یابم کسی را که رشوه دهم او را بریده شده وسیلها فریبها از من و رفته هر گمان برده شده از من تنها گذاشت مرا

اليك فمثلت بين يديك هذا المقام يا الهي بعلمك كان هذا كله فكيف انت صانع

روزگار بسوی تو پس ایستادم در پیش روی تو این جایگاه ای خدای من بدانش تو این باشد همه آن پس چگونه تو معامله کننده

بي وليت شعري كيف تقول لدعائي اتقول نعم ام تقول لا فان قلت لا فيا ويلي يا ويلي يا

با من و کاش دانستمی چگونه میگوئی مر دعای مرا آیا میگوئی بلی یا میگوئی نه پس اگر بگوئی نه پس وای بر من ای فغان ای

ويلي يا عولي يا عولي يا عولي يا شقوتي يا شقوتي يا شقوتي يا ذلي يا ذلي يا ذلي الى من وممن

فغان ای فغان ای فغان ای بدبختی من ای خواری من ای خواری من بسوی که و از که یا نزد که

او عند من او كيف او ماذا او الى اي شيء الجا ومن ارجو ومن يجود علي بفضله حين ترفضني

یا چگونه یا چه امر یا بسوی کدام چیز پناه میبرم و بکه امیدوارم و که بخشش کند بر من بفضل خود هنگامی که

يا واسع المغفرة وان قلت نعم كما هو الظن بك والرجاء لك فطوبى لي انا السعيد وانا

واگذاری مرا ای فراگیرنده آمرزش و اگر گوئی آری چنانکه او گمان برده بتو و امید مر ترا پس خوشحالی مرا منم نیک بخت و منم

المسعود فطوبى لي وانا المرحوم يا مترحم يا مترئف يا متعطف يا متجبر يا متملك يا مقسط

یاری کرده شده پس خوش مرا و منم بخشیده شده ای بخشیده شده ای بغایت بخشنده ای بغایت بزرگوار ای خداوند ای عدالت کننده

لا عمل لي مع نجاح حاجتي اسألك باسمك الذي جعلته في مكنون غيبك واستقر عندك

که نیست عمل مرا با روا شدن حاجتم را میخوانم ترا بنام تو که گردانیدی او را در نوشته علم نهان خود و قرار گرفته نزد تو

فلا يخرج منك الى شيء سواك اللهم به وبك وبه فانه اجل واشرف اسمائك لا شيء لي

پس بیرون نرود از نزد تو بسوی چیزی غیر تو خداوندا باو و بتو و باو پس بدرستیکه او بزرگوارتر و شریف تر نامهای تو نیست چیزی

غير هذا ولا احد اعود علي منك يا كينون يا مكون يا من عرفني نفسه يا من امرني بطاعته

غیر این و نه کسی مهربان تر بر من از تو ای موجود ای ایجاد کننده ای شناسنده مرا ذات ای آنکه امر کرد بفرمان

يا من نهاني عن معصيته ويا مدعو ويا مسؤول يا مطلوبا اليه رفضت وصيتك التي

برداری خود ای آنکه منع کرد مرا از نافرمانی او ای خوانده شده ای سوال کرده شده ای رغبت شده بسوی تو واگذاشتم وصیت ترا که

أوصيتني بها ولم أطعك ولو أطعتك فيما أمرتني لكفيتني ما قمت إليك فيه وأنا مع معصيتي

وصیت کردی مرا بان و فرمانبرداری تو و اگر فرمانبرداری میکردم ترا در آنچه امر کردی مرا هر آینه کفایت کردی مرا آنچه ایستادم بسوی تو در آن و من

لك راج فلا تحل بيني وبين ما رجوت يا مترحماً لي أعذني من بين يدي ومن خلفي ومن فوقي ومن

با نافرمانیم مر ترا امیدوارم پس حایل مشو میان من و میان آنچه امید دارم ای رحم کننده من پناه ده مرا از پیش روی من و از پس سر من و از

تحتي ومن كل جهات الإحاطة بي اللهم بمحمد سيدي وبعلي وليي وبالأئمة الراشدين عليهم

زیر من و از همه طرفها که فرا گرفته بمن خداوندا بمحمد بزرگ من و بعلی دوست من و به پیشوایان راه یافتگان بر ایشان

السلام اجعل علينا صلواتك ورأفتك ورحمتك وأوسع علينا من رزقك واقض

درود بگردان بر ما رحمتهای تو و مهربانی و رحمت تو و بگشا بر ما از روزی تو و روا کن

عنا الدين وجميع حوائجنا يا الله يا الله يا الله إنك على كل شيء قدير پس حضرت فرمود

از ما قرض خود را و همه حوایج ما ای خدا ای خدا ای خدا بدرستیکه تو بر هر چیزی توانائی که هر که این نماز را

بکند و این دعا را بخواند هیچ گناهی میان او و خدا نماند مگر آنکه آمرزیده شود فضیلت پنجم در بیان

فضیلت و کیفیت نماز حضرت فاطمه ع است سید ابن طاوس بسند معتبر از حضرت صادق ع روایت کرده است

که فرمود که مادرم فاطمه ع دو رکعت نماز میکرد که جبرئیل تعلیم او کرده بود در رکعت اول بعد از حمد

صد مرتبه سوره قدر و در رکعت دوم بعد از حمد صد مرتبه سوره توحید میخواند و چون سلام میگفت

این دعا سبحان ذي العز الشامخ المنيف سبحان ذي الجلال الباذخ العظيم سبحان ذي

میخواند پاکست خداوند عزت بارفعت بلند پایه پاکست خداوند بزرگوار بلند قدر بزرگ مرتبه پاکست خداوند

الملك الفاخر القديم سبحان من لبس البهجة والجمال سبحان من تردى بالنور والوقار

پادشاه بزرگ دیرینه پاکست آنکه پوشیده جامه نیکو و نیکوئی را پاکست آنکه پوشیده ردای روشنی و بردباری

سبحان من يرى أثر النمل في الصفا سبحان من يرى وقع الطير في الهواء سبحان من هو هكذا

پاکست آنکه می بیند نشان مورچه را در سنگ هموار پاکست آنکه می بیند فرود آمدن مرغ را در هوا پاکست آنکه او چنین و نه

ولا هكذا غيره و سید گفته است که در روایت دیگر وارد شده است که بعد از این نماز تسبیح مشهور

چنین غیر او

حضرت فاطمه را که بعد از هر نماز خوانده میشود بخواند و بعد از آن صد مرتبه صلوات

بر محمد و آل محمد بفرستد و شیخ ره در مصباح این نماز را مرسل روایت کرده و گفته است که چون سلام

بگوید تسبیح فاطمه را بخواند و این دعا را بخواند یعنی دعائیکه پیش مذکور شد پس گفته است که سزاوار است

برای کسیکه این نماز را بکند و از این دعا فارغ شود زانوها و ذراعهای خود را برهنه کند و بسجده رود

جمیع مساجد سبعه را بخاک برساند که جامه در میان مانع نشود و دعا کند و حاجات خود را از خدا

تعالی طلب نماید و در يا من ليس غيره رب يدعى يا من ليس فوقه إله يخشى يا من ليس دونه ملك

سجده این دعا را بخواند ای آنکه نیست غیر او پروردگاری که خوانده شود ای آنکه نیست بالای او خدائی که ترسیده شود ای آنکه نیست غیر او

يتقى يا من ليس له وزير يؤتى يا من ليس له حاجب يرشى يا من ليس له بواب يغشى يا من لا

پادشاهی که پرهیز کرده شود ای آنکه نیست مر او را وزیری ای آنکه نیست مر او را دربانی که رشوه داده شود ای آنکه نیست مر او را سرداری که ایستان شود ای آنکه

يزداد على كثرة السؤال إلا كرماً وجوداً وعلى كثرة الذنوب إلا عفواً وصفحاً صل على محمد

زیاد کرده نشود بر بسیاری سؤال مگر نوازش و بخشش را و بر بسیاری گناهان مگر درگذشتی رحمت فرست بر محمد

وَآلِ مُحَمَّدٍ وافعل بی کذا و کذا پس بجای وافعل بی کذا و کذا حاجتهای خود را یاد کند فصل ششم در بیان
وآل محمد و بکن با من چنان و چنان کیفیت و فضیلت و احکام نماز حضرت جعفر طیار است بدانکه این نماز
از جمله متواترات است و عامه و خاصه بسندهای بسیار روایت کرده اند و مخالفان نیز این نماز را مستحب میدانند
مگر نادری از ایشان اما اکثر ایشان باعتبار عداوت باطنی که با حضرت امیرالمؤمنین ع و اقارب آنحضرت دارند
این نماز را بعباس عم پیغمبر نسبت داده اند و بعد از نوافل شبانه روزی نمازی بحسب صحت سند و کثرت
ثواب باین نماز نمیرسد و بسند معتبر از امام زین العابدین ع منقولست که چون جعفر طیار برادر حضرت
امیرالمؤمنین ع از هجرت حبشه مراجعت نمود در روزی آمد که فتح خیبر بدست امیرالمؤمنین ع شده بود
حضرت رسول بقدر مسافت یک تیر پرتاب باستقبال او شتافت چون جعفر نظرش بر جمال عدیم
المثال آنحضرت افتاد مشتاقانه بجانب آنحضرت دوید حضرت او را در بر گرفت و دست در گردن او
در آورد و ساعتی با او سخن گفت پس بر ناقه عضبا سوار شد و جعفر را ردیف خود ساخت و چون ناقه
براه افتاد حضرت فرمود که ای جعفر ای برادر میخواهی بخشش بزرگی کنم بتو میخواهی بتو عطیه گران بهائی
بدهم میخواهی ترا اکرام نمایم مردم گمان کردند که مال جزیلی از غنایم خیبر باو عطا خواهد فرمود جعفر گفت بلی
پدر و مادرم فدای تو باد پس حضرت نماز تسبیح را باو تعلیم نمود و حضرت صادق ع فرمود که صفتش اینست
که چهار رکعتست بدو تشهد و دو سلام و در رکعت اول بعد از حمد سوره اذا زلزلت میخواند و در
رکعت دویم بعد از حمد سوره والعادیات و در رکعت سیم بعد از حمد سوره اذا جاء نصر الله و در رکعت
چهارم بعد از حمد سوره قل هو الله احد و در هر رکعت بعد از فراغ از قرائت پانزده مرتبه میگوید
سُبحانَ اللهِ وَالحَمدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ اِلّا اللهُ وَاللهُ اَکبَر و در رکوع همین تسبیحات را ده مرتبه میگوید
و چون سر از رکوع برمیدارد ده مرتبه میگوید و در سجده اولی ده مرتبه و بعد از سر برداشتن ده
مرتبه و در سجده دویم ده مرتبه و در سر برداشتن پیش از آنکه برخیزد ده مرتبه در هر چهار رکعت
چنین کند که مجموع سیصد مرتبه شود و هزار و دویست تسبیح بوده باشد و بروایت معتبر دیگر حضرت
رسول فرمود که اگر هر روز بکنی بهتر است از برای تو از دنیا و آنچه در آن هست و اگر در هر دو روز یکبار
بکنی گناهی که در میان دو نماز کرده آمرزیده شود و اگر در هر جمعه بکنی یا در هر ماهی یا در سالی یکمرتبه بکنی
هر گناهی که در میان دو نماز کرده آمرزیده شود و بروایت معتبر دیگر اگر بقدر کف دریاها و ریگ بیابانها
گناه بر تو باشد خدا بیامرزد و اگر از جنگ گریخته باشی که بدترین گناهانست خدا ترا بیامرزد و بروایت
دیگر اگر توانی هر روز بکن و اگر نتوانی هفته یکبار و اگر نتوانی ماهی یکبار و اگر نتوانی سالی یکبار
و اگر نتوانی در عمر خود یکبار بکن تا خداوند عالم گناهان کبیره و صغیره و تازه و کهنه و عمد و
خطای ترا بیامرزد و اما دعاهائیکه در این نماز مستحب است کلینی بسند معتبر از حضرت صادق
علیه السلام روایت کرده است که در سجده آخر نماز جعفر چون از تسبیحات فارغ شوی بگو
سُبحانَ مَن لَبِسَ العِزَّ وَالوَقارَ سُبحانَ مَن تَعَطَّفَ بِالمَجدِ وَتَکَرَّمَ بِهِ سُبحانَ مَن لا یَنبَغی
پاکست آنکه پوشید جامه عزت را و بردباری را پاکست آنکه بجود کرد شد بزرگی و بزرگواری را باو پاکست آنکه سزاوار نیست

التسبیح الا له سبحان من احصی کل شیء علمه سبحان ذی المن و النعم سبحان ذی
تنزیه کردنرا مکر برای او پاکست آنکه شمرده هر چیزی را دانش او پاکست خداوند انعام و نعمت پاکا خداوند

القدرة و الامر اللهم انی اسألک بمعاقد العز من عرشک و منتهی الرحمة من کتابک
توانائی و فرمان خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا بجاهای عزت از عرش تو و نهایت رحمت از کتاب تو

و اسمک الاعظم و کلماتک التامة التی تمت صدقا و عدلا صل علی محمد و اهل
و نام تو بزرگتر را و کلمات تام تو که تمام شد براستی و درستی رحمت فرست بر محمد و اهل بیتش

بیته پس حاجات خود را ذکر کند و شیخ در مصباح سبحان ذی القدرة و الکرم سبحان
بیت او این دعا را روایت کرده با این زیادتی پاکست خداوند توانائی و بزرگواری پاکست

ذی العزة و الفضل سبحان ذی القوة و الطول اللهم انی اسألک تا آخر دعا و ایضا
خداوند عزت و افزونی پاکست خداوند توانا و انعام خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا شیخ و سید از مفضل

بن عمر روایت کرده اند که گفت دیدم روزی حضرت امام جعفر صادق ع نماز جعفر را بجا آوردند
پس این دعا خواندند یا رب یا رب بقدر یکنفس و فا کنند یا ربّاه یا ربّاه بقدر یکنفس رب رب
باز بقدر یکنفس یا الله یا الله باز بقدر یکنفس یا رحیم یا رحیم بقدر یکنفس یا رحمن یا رحمن هفت
مرتبه یا ارحم الراحمین هفتا اللهم انی افتتح القول بحمدک و انطق بالثناء علیک و امجدک
مرتبه پس این دعا خواندند خداوندا بدرستیکه من بگفتار ستایش تو و سخن گویم بستایش تو بر تو و بزرگ میشمارم

و لا غایة لمدحک و اثنی علیک و من یبلغ غایة ثنائک و امد مجدک و انی لخلیقتک
ترا و نیست نهایتی مر مدحت ترا و ستایش کنم بر تو و که تواند رسید نهایت ستایش تو و پایان بزرگواری ترا و کی است مر خلق ترا از شناسان

کنه معرفة مجدک و ای زمن لم تکن ممدوحا بفضلک موصوفا بمجدک عوادا علی
توحقیقت شناسی بزرگواری تو و کدام زمان بوده تو ستوده شده بفضل تو وصف شده بزرگواری تو نفع رساننده

المذنبین بحلمک تخلف سکان ارضک عن طاعتک فکنت علیهم عطوفا بجودک
بر گناهکاران بردباری تو باز مانده ساکنان زمین را از فرمان برداری تو پس چگونه بر ایشان مهربان بخشش تو

جوادا بفضلک عوادا بکرمک یا لا اله الا انت المنان ذو الجلال و الاکرام پس
بخشنده بفضل تو نفع رساننده بزرگواری تو ای آنکه نیست خدائی مگر تو انعام کننده خداوند بزرگواری و بخشش

فرمود ای مفضل هرگاه ترا حاجت ضروری بوده باشد نماز جعفر را بکن و این دعا را بخوان و حوائج خود را
از خدا طلب کن که برآورده میشود ان شاء الله تعالی سبحان من لبس العز و تردی به سبحان
دعای دیگر بعد از این نماز بروایت شیخ و سید پاکست آنکه پوشید جامه عزت را و رداء بسته بآن پاکا

من تعطف بالمجد و تکرم به سبحان من لا ینبغی التسبیح الا له جل جلاله
آنکه پوشید ردای بزرگواری و بزرگی باو پاکست آنکه سزاوار نیست تنزیه مگر مراورا بزرگوارست بزرگواری او

سبحان من احصی کل شیء بعلمه و خلقه بقدرته سبحان ذی المن و النعم سبحان
پاکست آنکه شمرده هر چیزیرا بدانش خود و آفریده آنرا بتوانائی خود پاکست خداوند انعام و نعمتها پاکست

ذی القدرة و الکرم اللهم انی اسألک بمعاقد العز من عرشک و منتهی الرحمة من کتابک
خداوند توانائی و بزرگواری خداوندا بدرستیکه من میخوانم ترا بجاهای بسته شدن از عرش تو و نهایت رحمت از کتاب تو

وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ الَّتِي تَمَّتْ صِدْقاً وَعَدْلاً أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

و بنام تو بزرگ تر | و کلمات تو تمام که کامل شد براستی و درستی | اینکه رحمت فرستی بر محمد و آل

مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَأَنْ تَجْمَعَ لِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بَعْدَ عُمْرٍ طَوِيلٍ اللّٰهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ

محمد که پاک و پاکیزه اند | و اینکه جمع کنی برای من نیکی دنیا و آخرت را | بعد از عمری دراز | خداوندا | توئی زنده

الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الْخَالِقُ الرَّازِقُ الْمُحْيِي الْمُمِيتُ الْبَدِيُّ الْبَدِيعُ لَكَ الْكَرَمُ وَلَكَ الْمَجْدُ

پاینده | بلند مرتبه بزرگ | آفریننده روزی دهنده زنده کننده میراننده پدید آورنده بی‌مثل | مر تراست بزرگواریها و مر تراست بزرگی

وَلَكَ الْمَنُّ وَلَكَ الْجُودُ وَلَكَ الْأَمْرُ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ

و مر تراست انعام و مر تراست بخشش و مر تراست فرمان یگانه تو که نیست شریکی مر ترا ای یگانه ای یکتا ای بی‌نیاز ای آنکه نزاده

وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَيَا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا عَفُوُّ

و زائیده نشده و نمی‌باشد او را مانند احدی ای سزاوار پرهیزکاری و ای سزاوار آمرزش ای رحم کننده‌ترین رحم کنندگان ای

يَا غَفُورُ يَا وَدُودُ يَا شَكُورُ أَنْتَ أَبَرُّ بِي مِنْ أَبِي وَأُمِّي وَأَرْحَمُ بِي مِنْ نَفْسِي وَمِنَ النَّاسِ أَجْمَعِينَ

درگذرنده ای آمرزنده ای دوست ای جزا دهنده تو نیکوکننده بمن از پدرم و مادرم و رحم کن بمن از خودم و از آدمیان همه

يَا كَرِيمُ يَا جَوَادُ اللّٰهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ هٰذِهِ الصَّلَاةَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَطَلَبَ نَائِلِكَ وَمَعْرُوفِكَ

ای بزرگوار ای بخشنده | خدایا | بدرستیکه من نماز گذاردم این نماز را بجهت خوشنودی تو و خواستن عطای تو و احسان تو

وَرَجَاءَ رِفْدِكَ وَجَائِزَتِكَ وَعَظِيمِ عَفْوِكَ وَقَدِيمِ غُفْرَانِكَ اللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

و امید بخشش تو و صله تو و بزرگی درگذشتن تو و دیرینه آمرزش تو خداوندا | پس رحمت فرست بر محمد و آل محمد

وَارْفَعْهَا فِي عِلِّيِّينَ وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي وَاجْعَلْ نَائِلَكَ وَمَعْرُوفَكَ وَرَجَاءَ مَا أَرْجُو مِنْكَ فَكَاكَ

و بالا بردن آن در اعلا علیین و بپذیر از من و بگردان عطای خود را معروف خود و امید آنچه دارم امید از تو خلاصی

رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَمَا جَمَعْتَ مِنْ أَنْوَاعِ النَّعِيمِ وَمِنْ حُسْنِ الْحُورِ الْعِينِ وَاجْعَلْ

گردن مرا از آتش و رستگاری بهشت و آنچه جمع آورده انواع نعمتها | و از حسن سیاه چشمان و بگردان

جَائِزَتِي مِنْكَ الْعِتْقَ مِنَ النَّارِ وَغُفْرَانَ ذُنُوبِي وَذُنُوبِ وَالِدَيَّ وَمَا وَلَدَا وَجَمِيعِ إِخْوَانِي

جایزه مرا از تو آزادی از آتش و آمرزش گناهان من و گناهان پدر و مادرم و آنچه زائیده‌اند همه برادرانم

وَأَخَوَاتِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَأَنْ

و خواهرانم مردان گرونده و زنان گرونده و مسلم و مسلمه زنده ایشان | و مردگان و اینکه

تَسْتَجِيبَ دُعَائِي وَتَرْحَمَ صَرْخَتِي وَنِدَائِي وَلَا تَرُدَّنِي خَائِباً خَاسِراً وَاقْلِبْنِي مُنْجِحاً مُفْلِحاً مَرْحُوماً

بپذیری دعای مرا و رحم کنی آواز مرا و خواندن مرا و باز نگردانی مرا نا امید زیان کار و باز گردان مرا کامیاب رستگار بخشوده

مُسْتَجَاباً دُعَائِي مَغْفُوراً لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ قَدْ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ

پذیرفته دعای مرا آمرزیده شده مرا ای رحم کننده‌ترین رحم کنندگان ای بزرگ ای بزرگ ای بزرگ | بتحقیق که بزرگ گناه آنکه نزد تست

فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْكَ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يَا نَفَّاحاً

پس باید نیکو باشد درگذشتن از تو ای نیکو درگذشتن ای فراخ آمرزش ای باسط دستها برحمت ای بخشنده به نیکیها

بِالْخَيْرَاتِ يَا مُعْطِيَ الْمَسْئُولَاتِ يَا فَكَّاكَ الرِّقَابِ مِنَ النَّارِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفُكَّ

ای عطا کننده سؤالها ای خلاص کننده گردنها از آتش رحمت فرست بر محمد و آل محمد و آزادی

رقبتي من النار واعطني سؤلي واستجب دعائي وارحم صراخي وتضرعي وندائي واقض لي
گردن من از آتش. و ببخش بمن درخواست مرا و بپذیر دعایم را و رحم کن فغان مرا و زاری مرا و آوازم را و روا کن
حوائجي كلها لدنياي وآخرتي وديني ما ذكرت منها وما لم اذكر واجعل لي في ذلك الخيرة
برایم حاجتهای مرا همه آن مر دنیای مرا و آخرت مرا و دین من آنچه ذکر کردم از آن و آنچه ذکر نکردم و بگردان برای من در این خیر
ولا تردني خائبا خاسرا واقلبني مفلحا منجحا مستجابا لي دعائي مغفورا لي مرحوما يا ارحم
و بازنگردان مرا ناامید زیانکار و بازگردان مرا کامیاب رستگار پذیرفته برایم دعایم را آمرزیده شده برایم رحم کرده شده
الراحمين يا محمد يا ابا القاسم يا امير المؤمنين انا عبدكما ومولاكما غير مستنكف ولا
ای رحم کننده ترین رحم کنندگان ای محمد ای ابوالقاسم ای امیر مؤمنان منم بنده شما و آزاد کرده شما نه سر باز زننده و نه
مستكبر بل خاضع ذليل عبد مقر متمسك بحبلكما معتصم من ذنوبي بولايتكما اتقرب
گردنکش بلکه فروتنی کننده خوار بنده اقرار کننده چسبیده ام بریسمان شما چنگ در زننده از گناهانم بدوستی شما نزدیکی جویم
الى الله تعالى بكما واتوسل الى الله بكما واقدمكما بين يدي حوائجي الى الله عز وجل
بسوی خدای تعالی بشما و وسیله میجویم بسوی خدا بشما و پیش میدارم شما را به پیش حاجتهای خود بسوی خدای عز و جل
فاشفعا لي في فكاك رقبتي من النار وغفران ذنوبي واجابة دعائي اللهم فصل على
پس شفاعت کنید برای آزاد کردن گردن من از آتش و در آمرزش گناهانم و پذیرفتن دعای مرا خداوندا پس رحمت فرست
محمد وآله وتقبل دعائي واغفر لي يا ارحم الراحمين اما احكام اين نماز در چند مقصد
بر محمد و آل او و بپذیر دعایم را و بیامرز برایم ای رحم کننده ترین رحم کنندگان ایراد مینمائیم اول بدانكه مشهور ميان

علما اقوى آنستكه نماز جعفر را بجاى نوافل شبانه روزى ميتوان كرد كه هم نافله و هم نماز جعفر حساب شود و هم چنين بنيت
قضاى نافله ميتوان كرد و احاديث بر اين مضامين وارد شده است و بعضى تجويز كرده اند كه نماز فريضه را ادا
و قضا بكيفيت نماز جعفر بكنند و خالى از قوتى نيست وليكن احوط تركست دوم بروايات وارد شده و
اكثر علما گفته اند كه كسيكه ضرورتى و تعجيلى داشته باشد ميتواند نماز جعفر را بدون تسبيحات بجا آورد و تسبيحات را
در راه بخواند سيم حديث صحيح وارد شده است كه كسيكه دو ركعت نماز جعفر را بكند و او را امر ضرورى روى
دهد ميتواند از پى آن كار برود و دو ركعت ديگر را در وقت ديگر بكند و اگر بدون عذر چنين نكند و همه را با هم
بكند بهتر است چهارم روايت معتبرى از حضرت قائم وارد شده است كه كسيكه تسبيحات نماز جعفر را در موضعى
فراموش كند هر وقت كه بخاطرش آيد بخواند و از علما كسى متعرض اين حكم نشده اگر باين روايت عمل كند ظاهر آن است
پنجم خلافست در تعيين سورهائى كه مستحبست كه در اين نماز خوانده شود و مشهور آنستكه در ركعت اول اذا زلزلت
و در دوم والعاديات و در سيم اذا جاء نصر الله و در چهارم قل هو الله احد بخوانند و ابن بابويه و پدرش در ركعت
اول والعاديات و در ركعت دوم اذا زلزلت گفته اند و در روايتى در اول اذا زلزلت و در دوم اذا جاء
نصر الله و در سيم انا انزلناه و در چهارم توحيد وارد شده است و در روايت صحيحى وارد شده است كه در هر
ركعت قل يا ايها الكافرون و قل هو الله احد هر دو را بخواند و در روايتى وارد شده است كه هر سوره كه
خواهد بخواند و ابن بابويه گفته است كه همه را با سوره توحيد ميتوان كرد و ظاهر آنست همه جايز است اگر چه اول
و سيم افضل است ششم مشهور آنستكه تسبيحات بعد از سجده دوم ركعت اول و سيم را نشسته ميخوانند و
بعضى گفته اند كه بعد از برخاستن هر ركعت ديگر پيش از قرائت ميخوانند عمل بمشهور اولى است هفتم بعضى گفته اند

که چهار رکعت را بیک سلام میکنند و مشهور و اقوی دو سلام است چنانچه گذشت هشتم مشهور میان علما
آنست که تسبیحات این نماز که پیش از رکوع خوانند بعد از قرائت میباید خواند و ابن بابویه موافق بعضی از
روایات قایل شده است که مخیر است میان آنکه پیش از قرائت بخواند یا بعد از قرائت و عمل بمشهور اقوی و
اولیست فصل هفتم در بیان فضیلت و اعمال روز نوروز است بدانکه میان علما در تعیین روز
نوروز اختلاف بسیار هست بعضی گفته اند دهم ایار است از ماههای رومی و بعضی گفته اند نهم شباط است
و مشهور آنست که اول انتقال شمس است ببرج حمل چنانچه در این ازمنه معمولست و این مطلب را در کتاب
بحار الانوار بسط عظیمی داده ام و این رساله گنجایش ذکر آنها را ندارد و بگمان فقیر همین نوروز که در این
ازمنه مشهور است اقرب بصواب و اضبط است حسنا اگر بنای اعمال را بر این گذارند ظاهرا بد نیست
و اما فضایل و اعمال این روز باسانید معتبره از معلی بن خنیس که از خواص حضرت صادق ع بوده است
منقولست که گفت در روز نوروز بخدمت حضرت امام جعفر صادق ع رفتم فرمود آیا میشناسی این روز را
گفتم فدای تو شوم این روزیست که اهل عجم آنرا تعظیم میکنند و در این روز هدیه ها و تحفه ها برای یکدیگر
میفرستند حضرت فرمود که سوگند یاد میکنم بحق خانه کعبه که در مکه معظمه است که این تعظیم کردن نیست
مگر برای امر قدیمی که تفسیر میکنم از برای تو تا بفهمی گفتم ای سید و آقای من دانستن این از برکت شما محبوبتر
است نزد من از آنکه مردگان من زنده شوند و دشمنان من بمیرند حضرت فرمود که ای معلی بدرستیکه روز
نوروز روزیست که حق تعالی در این روز پیمان بندگان را گرفت از ارواح ایشان در روز الست که او را بیگانگی
بپرستند و برای او شریکی قرار ندهند و در بندگی و پرستش هیچ چیز را شریک او نگردانند و ایمان بیاورند
به پیغمبران و رسولان و حجتهای خدا و امامان و پیشوایان دین و ائمه معصومین و این اول روزیست
که در آن آفتاب طلوع کرده است و بادها آبستن کننده درختان وزیده است و گلها و شکوفهای زمین
آفریده شده و در این روز کشتی حضرت نوح ع بعد از طوفان بر کوه جودی قرار گرفته است و این روزیست که
خدا حیات بخشید چندین هزار کس را که از مرگ گریختند یعنی از طاعون و بیک فرمان خداوند قهار همه را میراند
پس بعد از مدتها که استخوان شده بودند پیغمبری از پیغمبران خدا بر آن استخوانها گذشت و از پروردگار خود
سؤال کرد که باو بنماید که چگونه این استخوانهای پوسیده را زنده میگرداند پس خدا وحی فرستاد بسوی
او که آب بریزد بر استخوانهای ایشان در همان جاهای خود که هستند پس چنین کرد و همه بقدرت الهی زنده
شدند و این اول سال فرس عجم است و باین سبب سنت شد که آب بهمدیگر بریزند یا آب بر خود بریزند و غسل
کنند و حق تعالی در قرآن مجید اشاره باین قصه نموده است در آنجا که فرموده است الم تر الی الذین خرجوا
من دیارهم وهم الوف حذر الموت فقال لهم الله موتوا ثم احیاهم و مفسرین گفته اند که آن پیغمبر حضرت
حزقیل بود و حضرت فرمود که ایشان سی هزار کس بودند و فرمود که در این روز جبرئیل ع بر حضرت رسول ص بوحی
نازل شد یعنی روز نوروز موافق مبعث بوده که بیست و هفتم ماه مبارک رجب است و فرمود که این روزیست که حضرت
رسالت پناه بتهای کفار قریش را در مکه شکست و حضرت ابراهیم ع نیز در این روز بتهای کفار را شکست و اول شا
بآنکه سنی و شیعه روایت کرده اند بطرق بسیار که شبی که حضرت رسالت ص حضرت امیرالمؤمنین ع را با خود بمسجد

اعمال عید نوروز

الحرام اورد و حضرت امیر را امر کرد که بر دوش آنحضرت بالا رفت و بتهای کفار را بزیر اورد و شکست پس مراد ایستاد
کرد در شب این روز بود و فرمود که در این روز حضرت رسول صلعم امر کرد اصحاب خود را که بیعت کنند با امیر المؤمنین
و اقرار کنند که او پادشاه مؤمنانست یعنی روز غدیر این روز بوده یا این روز که سرکردهای اصحاب را گفت بروید
و بر علی سلام کنید و بگوئید السلام علیک یا امیر المؤمنین این روز بود فرمود که در این روز حضرت رسول صلعم
حضرت امیر را فرستاد بوادی جن تا که از ایشان بیعت از برای او بگیرد و فرمود که در این روز خلافت با امیر
المؤمنین صلعم برگشت و بار دیگر بعد از کشته شدن عثمان با آنحضرت بیعت کردند و در این روز حضرت امیر المؤمنین
با خارجیان نهروان جنگ کرد و بر ایشان ظفر یافت و سرکرده ایشان را که ذو الثدیه میگفتند کشت و در این
روز قائم آل محمد ظاهر خواهد شد و در این روز ولاة امر دیگر بدنیا رجعت خواهند کرد و در این روز قائم ما ظفر خواهد یافت
بر دجال و در کناسه که محله ایست از محلات کوفه او را بدار خواهند کشید و در هیچ روز نوروزی نیست
مگر آنکه ما انتظار فرج میکشیم زیرا که آن روز از روزهای ما و روزهای شیعیان ماست این روز را عجمان حفظ کردند
و حرمت آن را رعایت کردند و شما عربان آن را ضایع کردید پس حضرت فرمود بمعلی که چون روز نوروز شود
غسل بکن و پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش و به بهترین بوهای خوش خود را خوشبو کن و در آن روز روزه
بدار پس چون از نماز پیشین و پسین و نافلهای آن فارغ شوی چهار رکعت نماز بگذار بدو سلام و در رکعت
اول بعد از حمد ده مرتبه سوره انا انزلناه بخوان و در رکعت دویم ده مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون
و در رکعت سیم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد و در رکعت چهارم بعد از حمد ده مرتبه سورتین
قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخوان و بعد از نماز بسجده شکر برو و این دعا را بخوان

اللّهمّ صلّ على محمّد و آل محمّد الاوصياء المرضيّين و على جميع انبيائك و
خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد اوصیاء پسندیدگان و بر همه پیغمبران تو
رسلك بافضل صلواتك و بارك عليهم بافضل بركاتك و صلّ على ارواحهم و اجسادهم
و فرستادگان تو به بهتر رحمتهایت و برکت ده برایشان بهترین برکتهای تو و رحمت فرست بر روحهای ایشان و بدنهای ایشان
اللّهمّ بارك على محمّد و آل محمّد و بارك لنا في يومنا هذا الّذي فضّلته و كرّمته و شرّفته
خداوندا برکت ده بر محمد و آل محمد و برکت ده برای ما در روز ما این روز که افزونی دادی او را و گرامی داشتی او را
و عظّمت خطره اللّهمّ بارك لي فيما انعمت به عليّ حتّى لا اشكر احداً غيرك و وسّع عليّ
و شریف کردی او را و بزرگ کردی قدر او را خدایا برکت ده برای من در آنچه انعام کردی بآن بر من تا آنکه شکر نکنم هیچکس را غیر از تو و فراخی بخش بر من
في رزقي يا ذا الجلال و الاكرام اللّهمّ ما غاب عنّي فلا يغيبنّ عنّي عونك و حفظك
در روزی من ای خداوند بزرگوار و کرامت خداوندا آنچه غایب شد از من پس غایب نشود از من یاری تو و حراست تو
و ما فقدت من شيء فلا تفقدني عونك عليه حتّى لا اتكلّف ما لا احتاج اليه يا ذا الجلال
و آنچه نیابم از چیزی پس نایاب مکن برای من مدد خود را برای او تا آنکه رنج نکشم آنچه محتاج نباشم بسوی او ای خداوند بزرگواری
و الاكرام چون چنین کنی گناهان پنجاه ساله تو آمرزیده شود و بسیار بگو یا ذا الجلال و الاکرام و در
و کرامت
غیر کتب مشهوره روایت کرده اند که در وقت تحویل این دعا را بسیار بخوانند و بعضی سیصد

شصت و شش یا مُحَوِّلَ الحَوْلِ وَالاَحْوالِ حَوِّلْ حالَنا اِلی اَحْسَنِ الحالِ و بروایت یا مُقَلِّبَ
مرتبه گفته اند ای گرداننده سالها و حالها بگردان حال ما را بسوی نیکوترین حالها دیگر ای گرداننده دلها
اَلقُلُوبِ وَالاَبْصارِ یا مُدَبِّرَ اللَّیْلِ وَالنَّهارِ یا مُحَوِّلَ الحَوْلِ وَالاَحْوالِ حَوِّلْ حالَنا
دلها و دیده ها ای تدبیرکننده شب و روز ای گرداننده سالها و حالها بگردان حال ما را
اِلی اَحْسَنِ الحالِ و ایضا بعضی روایت کرده اند که این دعا را اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذِهِ سَنَةٌ جَدیدَةٌ
بسوی نیکوترین حال در روز نوروز بعد ایام سال بخوانند خداوندا این سالیست تازه و نو
وَاَنْتَ مَلِکٌ قَدیمٌ اَسْئَلُکَ خَیْرَها وَخَیْرَ ما فیها وَاَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّها وَشَرِّ ما فیها
و تو پادشاه دیرینه سؤال میکنم ترا بهترین آن و بهتر آنچه در آنست و پناه میبرم بتو از شر آن و شر آنچه در آنست
وَاَسْتَکْفیکَ مَؤُنَتَها وَشُغْلَها یا ذَا الجَلالِ وَالاِکْرامِ اگرچه منعی در دعا نیست اما آن
و طلب میکنم از تو بعمل آن و شغل آن ای صاحب بزرگوار و گرامی دعای اول را خواندن هرچند نمازش
نمازش کرده نشود چون سند معتبر وارد بهتر است **فصل شَشم** در اعمال ماههای رومیست و سید
جلیل علی بن طاوس روایت کرده است که روزی جمعی از اصحاب نشسته بودند حضرت رسالت پناه
داخل شد و بر ایشان سلام فرمود و ایشان جواب سلام گفتند پس حضرت فرمود که میخواهید تعلیم نمایم
شما را دعائی که جبرئیل ع تعلیم کرده است که محتاج بدوای اطبا نبوده باشد پس حضرت امیرالمؤمنین ع و
سلمان و دیگران سؤال نمودند که آن دوا چیست حضرت رسول ص بحضرت امیرالمؤمنین ع خطاب نمود و فرمود
که در ماه نیسان رومی آب باران میگیری و سوره فاتحة الکتاب و آیة الکرسی و قل هو الله احد و قل اعوذ برب
الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل یا ایها الکافرون هر یک را هفتاد مرتبه میخوانی و بروایت دیگر سورهٔ انا
انزلناه فی لیلة القدر را نیز هفتاد مرتبه میخوانی و هفتاد مرتبه الله اکبر و هفتاد مرتبه لا اله الا الله
میگوئی و هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد میفرستی و هفت روز در بامداد و پسین از آن آب آشامی
بحق آن خداوندی که مرا براستی بر خلق مبعوث کرده است سوگند یاد میکنم که جبرئیل ع گفت که خدا بر دارد
از کسی که از این آب بیاشامد هر دردی که در بدنش باشد عافیت بخشد و او را و بیرون کند دردها را از بدن او
و استخوانهای او و اگر در لوح ذوری از برای او مقدر شده باشد محو نماید و بحق پروردگاری که مرا بحق فرستاده
اگر فرزند نداشته باشد و فرزند خواهد آب نیسان را با این نیت بیاشامد او را فرزند روزی گردد و
اگر زن عقیم باشد و فرزند نیاورد و از این آب با این نیت بیاشامد فرزند از او بوجود آید و اگر مرد و زن
پسر خواهند یا دختر از آن آب بیاشامند مقصود ایشان بعمل آید چنانچه حق تعالی میفرماید یَهَبُ لِمَنْ یَشاءُ
اِناثاً وَیَهَبُ لِمَنْ یَشاءُ الذُّکُورَ اَوْ یُزَوِّجُهُمْ ذُکْراناً وَاِناثاً وَیَجْعَلُ مَنْ یَشاءُ عَقیماً یعنی حق تعالی میبخشد
هر که را خواهد دختر و هر که را خواهد پسر یا جفت میگرداند برای ایشان پسران و دختران یعنی هر دو را
بایشان عطا میکند و هر که را خواهد عقیم و بی فرزند میگرداند پس حضرت فرمود که اگر درد سر داشته
باشد و از این آب بیاشامد صداع او ساکن گردد بقدرت الهی و اگر درد چشم داشته باشد در چشمهای
خود قطره از آن آب بچکاند و بیاشامد و چشمهای خود را از آن آب بشوید باذن خدا تعالی شفا یابد و آشامیدن

این آب بن دندانها را محکم گرداند و دهان را خوشبو کند و لعاب بن دندانها را کم کند و بلغم را کم کند و
تخمه و امتلاء بسبب خوردن طعام و آشامیدن این آب بهم نرساند، و از بادها و قولنج و غیر آن متأذی
نگردد و درد پشت و درد شکم بهم نرساند و از زکام آزار نکشد و درد دندان بهم نرساند و درد معده
و کرم معده را زایل گرداند و محتاج بحجامت نگردد و از مرض بواسیر و خارش بدن و آبله و دیوانگی و خوره
و پیسی و رعاف و قی نجات یابد و کور و لال و کر و زمین گیر نشود و آب سیاه در دیده اش نزول نکند و دردیکه
موجب افطار روزه و نقصان نماز او باشد او را عارض نگردد و از وسوسهای جنیان و شیاطین متأذی
نگردد پس حضرت رسالت صلعم فرمود که جبرئیل گفت هر که از این آب بیاشامد و بجمیع دردهائیکه مردم بآن
مبتلا باشد موجب شفا از جمیع آنها گردد پس جبرئیل گفت بحق خداوندیکه ترا براستی فرستاده هر که
این آیات را بر این آب بخواند و بیاشامد حق تعالی دلش را مملو گرداند از نور و روشنی و الهام خود را در دل
او وارد سازد و حکمت بر زبان او جاری گرداند و پر کند دل او را از فهم و بینائی و باو عطا کند از کرامتها
آنچه باحدی از عالمیان عطا نکرده باشد و هزار مغفرت و هزار رحمت برا او بفرستند و غش و خیانت و غیبت
و حسد و بغی و کبر و بخل و حرص و غضب از دل او بر دارد و از عداوت و دشمنی مردم و بدگوئی ایشان نجات
یابد و موجب شفای جمیع امراض او گردد مؤلف گوید که این روایت مشهور بعبدالله بن عمر منتهی میشود
و باین سبب سندش ضعیفست و فقیر بخط شیخ شهید ره دیدم که این روایت را از حضرت امام جعفر صادق
روایت کرده بود با همین خواص و سورها اما آیات و اذکار را باین روش روایت کرده است میخوانی بر آب
نیسان فاتحه و آیة الکرسی و قل یا ایها الکافرون و سبح اسم ربک الاعلی و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ
برب الناس و قل هو الله احد هر یکرا هفتاد مرتبه و هفتاد مرتبه لا اله الا الله بگو و هفتاد مرتبه الله
اکبر و هفتاد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد و هفتاد مرتبه سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله
و الله اکبر و در خواص آن مذکور است که اگر در زندان باشد و از آن آب بیاشامد از حبس نجات یابد و
سردی بر طبع او غالب نگردد و اکثر از خواصی که مذکور شد در این روایت نیز مذکور است و باران بر مطلق
مبارکست و منفعت دارد خواه در نیسان و خواه در غیر آن چنانچه در حدیث معتبر از حضرت امیر المؤمنین
منقولست که بیاشامید آب آسمان را که پاک کننده بدن شماست و دردها را دفع میکند چنانچه حق
تعالی میفرماید وَیُنَزِّلُ عَلَیْکُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِیُطَهِّرَکُمْ بِهِ وَیُذْهِبَ عَنْکُمْ رِجْزَ الشَّیْطَانِ وَلِیَرْبِطَ عَلَی قُلُوبِکُمْ
وَیُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ یعنی میفرستد حق تعالی بر شما از آسمان آبی برای آنکه پاک گرداند شما را بآن و ببرد
از شما وسوسه شیطان را و دلهای شما را محکم گرداند و ثابت گرداند بآن قدمهای شما را و در عمل نیسان
بهتر آنستکه اگر جمعی خوانند هر یک مجموع این سورها و اذکار را هفتاد مرتبه بخوانند و از برای آنها که
میخوانند فایده اش عظیمتر و ثوابش بیشتر است و در ابتدای آنها بعد از بیست و سه روز که از نوروز
بگذرد تقریبا داخل نیسان ماه رومی میشود و ماه نیسان سی روز است و از حضرت صادق منقولست
که در هفتم حزیران البته حجامت بکن و اگر میسر نشود در چهاردهم بکن و اول حزیران تقریبا هشتاد و
چهارم نوروز است و آن سی و یک روز است و حزیران ماه بخشش است چنانچه در حدیث معتبر منقولست که در خدمت

حضرت صادق ع ماه حزیران مذکور شد حضرت فرمود که این ماهیست که حضرت موسی ع در این ماه نفرین
کرد بر بنی اسرائیل و در یکشب و یکروز سیصد هزار کس ایشان مردند و باز بسند معتبر از حضرت
منقولست که حق تعالی اجلها را در ماه حزیران نزدیک میگرداند یعنی موت در آن بسیار میباشد و بدانکه
ماههای رومی بنابر حرکت آفتابست و عدد ایامش دوازده است باین ترتیب تشرین الاول تشرین الاخر
کانون الاول کانون الاخر شباط آذار نیسان ایار حزیران تموز آب ایلول و چهار ماه را سی میگیرند که آنها
تشرین الاخر و نیسان و حزیران و ایلول اند و هفت ماه دیگر غیر شباط را سی و یکروز میگیرند و شباط در سه سال
متوالی بیست و هشت میگیرند و در سال چهارم که سال کبیسهٔ ایشانست بیست و نه میگیرند و سال
ایشان سیصد و شصت و پنج روز و ربعی است و تشرین الاول که اول سال ایشانست در این سالها موافق
نوزده درجهٔ میزانست و تفصیلش در کتاب بحار الانوار مذکور است و چون این ماهها در احادیث مذکور
شده است مجملی را اینجا ایراد نمودیم باب سیزدهم در بیان احکام اموات است و در آن پنج فصل است فصل اول
در بیان آداب و احکام حال احتضار است و بر داشتن میت است باید که چون در بیمار آثار موت ظاهر شود
متوجه احوال خود گردد و از گناهان خود توبه کند و بر گناهها نادم و پشیمان گردد و عازم گردد که اگر
زنده بماند مرتکب معصیت الهی نگردد پس وصیت کند بحقوق خدا و خلق پس اگر بر ذمهٔ او باشد ادا کند و اگر ادا
نکند پس بقدر ثلث مال خود وصیت کند که بخویشان پریشان و فقرا و مساکین و سایر وجوه بر صرف
نمایند پس از برای ذمه از برادران مؤمن طلبی و هر که را غیبت کرده باشد یا اذیتی رسانیده باشد اگر
حاضر باشند از ایشان التماس نماید که از او عفو کنند و اگر غایب باشند از حاضران التماس نماید که از او
عفو کنند و ایشان را از او راضی گردانند و از برای ایشان استغفار نماید پس امور اطفال و عیال
خود را بعد از توکل بر جناب اقدس الهی بامینی بگذارد و وصیی برای اولاد صغیر خود تعیین نماید پس کفن
خود را حاضر سازد و شهادتین و اقرار بائمه و ادعیه که وارد شده است که سنت است بر کفن نوشته شود
بفرماید که بتربت حضرت امام حسین ع بر آن بنویسند و اگر پیشتر کفن را مهیا نکرده باشند اما مؤمن را سنت است
که کفن پیوسته با او باشد چنانچه از حضرت صادق ع منقولست که هر که کفنش با او باشد در خانه اش او را
از غافلان ننویسند و هر گاه نظرش بر آن کفن افتد برای او حسنه نوشته میشود و باید که در آنوقت
امیدوار رحمت حق تعالی و شفاعت رسول خدا و ائمهٔ هدی علیهم السلام بوده باشد و بسند معتبر از
حضرت رسالت پناه منقولست که هر که در وقت مرگ وصیت نیکو نکند علامت کمی عقل و نقص
مروت و مردی او است گفتند یا رسول الله چگونه وصیت کند فرمود اللّٰهمّ فاطر السّموات و
که چون نزدیک وفات او شود و مردم نزد او جمع شوند بگوید
خداوندا پدید آورنده آسمانها و
الارض عالم الغیب و الشهادة الرحمن الرحیم انی اعهد الیک انی اشهد ان لا اله الا
زمین داننده پنهان و آشکار بخشنده مهربان بدرستیکه من عهد کردم بسوی تو بدرستیکه من گواهی میدهم بگو
انت وحدک لا شریک لک و ان محمدا صلی الله علیه و آله عبدک و رسولک
نیست خدائی مگر تو یگانه نیست شریکی مر ترا و اینکه محمد رحمت خدا بر او و آل او بنده تو و فرستاده تو

وَاَنَّ السّاعَةَ آتِیَةٌ لا رَیْبَ فِیها وَاَنَّکَ تَبْعَثُ مَنْ فِی الْقُبُورِ وَاَنَّ الْحِسابَ حَقٌّ وَ
واینکه قیامت خواهد آمد نیست شکی در آن واینکه تو برانگیزانی مردگان را در قبرها واینکه حساب حق است واینکه
اَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَما وَعَدَ اللهُ فِیها مِنَ النَّعِیمِ مِنَ الْمَاکِلِ وَالْمَشْرَبِ وَالنِّکاحِ حَقٌّ وَاَنَّ
بهشت حق است وآنچه وعده کرده خدا در آن از نعمت از خوردنی وآشامیدنی ونکاح حق است واینکه
النّارَ حَقٌّ وَاَنَّ الْاِیمانَ حَقٌّ وَاَنَّ الدِّینَ کَما وَصَفْتَ وَاَنَّ الْاِسْلامَ کَما شَرَعْتَ وَاَنَّ
دوزخ حق است واینکه دین حق است واینکه آنکه آنچه وصف کرده واینکه اسلام آنچنانکه بیان کرده واینکه
الْقَوْلَ کَما قُلْتَ وَاَنَّ الْقُرْآنَ کَما اَنْزَلْتَ وَاَنَّکَ اَنْتَ اللهُ الْحَقُّ الْمُبِینُ وَاِنِّی اَعْهَدُ اِلَیْکَ
گفتار حق چنانکه گفته واینکه قرآن چنانکه فرو فرستاده واینکه توئی خدای حق وهویدا وبدرستیکه من عهد کردم
فِی دارِ الدُّنْیا اَنِّی رَضِیتُ بِکَ رَبّاً وَبِالْاِسْلامِ دِیناً وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ
بسوی تو در دار دنیا بدرستیکه من پسندیدم ترا پروردگاری وباسلام دین را وبمحمد رحمت خدا بر او وآل او
نَبِیّاً وَبِعَلِیٍّ اِماماً وَبِالْقُرْآنِ کِتاباً وَاَنَّ اَهْلَ بَیْتِ نَبِیِّکَ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمُ السَّلامُ
پیغمبر وبعلی پیشوا وقرآن را کتاب واینکه اهل بیت پیغمبر تو بر او وبر ایشان درود
اَئِمَّتِی اَللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَتِی عِنْدَ شِدَّتِی وَرَجائِی عِنْدَ کُرْبَتِی وَعُدَّتِی عِنْدَ الْاُمُورِ الَّتِی تَنْزِلُ
پیشوایان من خدایا تو اعتماد منی نزد سختی من وامید من نزد اندوه من وذخیره من نزد کارها که فرو فرستادی مرا
بِی وَاَنْتَ وَلِیِّی فِی نِعْمَتِی وَاِلٰهِی وَاِلٰهُ آبائِی صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلا تَکِلْنِی اِلی نَفْسِی طَرْفَةَ
وتوئی کارگذار من در نعمت من وخدای من وخدای پدران من رحمت فرست بر محمد وآل او ووامگذار مرا بسوی نفس من بر هم زدن
عَیْنٍ اَبَداً وَآنِسْ فِی قَبْرِی وَحْشَتِی وَاجْعَلْ لِی عِنْدَکَ عَهْداً یَوْمَ اَلْقاکَ مَنْشُوراً پس حضرت رسول
دیده هرگز وانس ده در قبر من رمیدن مرا وبگردان نزد خود عهدی که باشد در روز ملاقات تو فرمود که این
عهد وپیمان میتست با خدا در روز یکه میخواهد وصیت کند ووصیت واجب ولازم است بر هر
مسلمانی وصحیفه اعتقادات را چنانکه در کتاب حلیة المتقین ذکر کرده ام درست کنند وبمهر
گواهان برسانند ودر میان کفن او بگذارند وچون آثار احتضار ظاهر شود ابتدا اگر بخواند
اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیَ الْکَثِیرَ مِنْ مَعْصِیَتِکَ وَاقْبَلْ مِنِّی الْیَسِیرَ مِنْ طاعَتِکَ تا جان کندن او آسان گردد
خداوندا بیامرز بر این بسیاری از نافرمانی تو وبپذیر از من اندک را از طاعت خود وباید که اولاد وخویشان
وبرادران مؤمن در این حالت او را تنها نگذارند ونزد او قرآن ودعا بخوانند وسوره یس والصافات را
نزد او بخوانند واعتقاد بوحدانیت خدا وصفات کمالیه الهی ورسالت آنحضرت وامامت ائمه
هدی بتفصیل واعتقاد بمعاد وبهشت ودوزخ وسوال قبر وسایر اعتقادات حق را مکرر تلقین او کنند
که بگوید وبیاد او آورند واگر نتواند خواند نزد او بخوانند واگر عربی نداند مضمونش را بر او القا کنند که در این
وقت شیطان بر او دست نیابد که او را از دین برگرداند وباید که کلمه طیبه لا اله الا الله بسیار بگوید
ومکرر تلقین او کنند زیرا که در حدیث معتبر وارد است که هر که سخن آخر او لا اله الا الله باشد داخل
بهشت شود ودر حدیث معتبر وارد است از حضرت امام محمد باقر که تلقین کنید مردگان خود را لا اله الا الله

[illegible]

بدرستیکه گناهانرا درهم میشکند و مونس مؤمنست درحال حیوة و نزد مردن و نزد مبعوث گردیدن و
هر که در هنگام مرگ این کلمهٔ طیبه را بگوید داخل بهشت گردد و احوط آنستکه در اینحال پای او را بجانب
قبله بگردانند تا ملئکهٔ رحمت باو رو آورند و در اینوقت حایض و جنب نزد او نباشند که ملئکه از ایشان
نفرت میکنند و اگر بغیر ایشان کسی نباشد جایز است که برای ضرورت پرستاری او نمایند و چون نزدیک
شود که جانش بیرون رود در احادیث معتبره وارد شده است که اگر جان کندن بر او دشوار باشد
او را ببرند در جائیکه همیشه نماز میکرده است یا بخوابانند او را بر روی جانمازیکه بر او نماز میکرده است
زیرا که اگر امید شفا هست شفا می یابد و الا جانش باسانی بر می آید و از حضرت امام رضا منقولستکه
زنهار در حال احتضار دست بر او مگذارید و اگر دست و پا حرکت دهد مانعش مشوید چنانچه جاهلان
میکنند و نزد او قرآن بخوانید و یاد خدا بکنید و صلوات بر رسول و آل او بفرستید و در حدیث دیگر
منقولست که فرزندی از حضرت صادق در احتضار بود و حضرت امام محمد باقر در کنار او نشسته بود هر که نزدیک
او میرفت منع میکرد و میفرمود که دست بر او مگذارید که او در اینحال در نهایت ناتوانیست و هر که دست بر او
میگذارد چنانستکه او را کشته است و در حدیث صحیح از حضرت امام محمد باقر منقولستکه هرگاه کسیرا وقت جان
کندن بیابید کلمات فرج لا اله الا الله الحلیم الکریم لا اله الا الله العلی العظیم سبحان
نیست سزاوار پرستش مگر خدای بردبار بزرگوار نیست خدائی مگر خدای بلند مرتبه بزرگ پاکست
تلقین او کنید و کلمات فرج اینست
الله رب السموات السبع و رب الارضین السبع و ما فیهن و ما بینهن و رب العرش
خدای پروردگار آسمانهای هفتگانه و پروردگار زمینهای هفتگانه و آنچه در آنهاست و آنچه میان آنهاست و پروردگار عرش
العظیم و الحمد لله رب العالمین و در حدیث دیگر منقولستکه چون اینکلمات را تلقین کسی میکردند
بزرگ و سپاس مر خدایرا پروردگار جهانیان
حضرت امیرالمؤمنین میفرمود که برو که دیگر بر تو باکی نیست و
حضرت رسول اینکلمات را تلقین شخصی کرد و چون او خواند حضرت فرمود که الحمد لله خدا او را از آتش
جهنم نجات داد و از حضرت صادق منقولستکه هیچکس نیست مگر آنکه شیطان دو نفر از جمیع شیاطین را
موکل میگرداند بر او که او را به شک اندازند در دین خود تا جانش مفارقت کند و اگر مؤمن کامل باشد
نمیتوانند بر او دست یافت پس در اینحال تلقین ایشان بکنید کلمات فرج و شهادت بوحدانیت خدا و اقرار
بحضرت رسالت و ائمهٔ طاهرین علیهم السلام یک یک را بخصوص تا از سخن گفتن باز ماند و ایضاً سنتست که برای
آسانی جان کندن این یا من یقبل الیسیر و یعفو عن الکثیر انک انت الغفور الرحیم — قبل منی الیسیر و اعف عنی الکثیر
ای آنکه می پذیرد اندک را و در میگذرد از بسیاری بپذیر از من ... بدرستیکه توئی آمرزنده
دعا را تلقین او کنند
و بروایتی انک انت العفو الغفور و چون روح او مفارقت کند سنتست که دهانش را بر هم گذارند
مهربان و بکنر بدرستیکه توئی درگذرنده آمرزنده
و چانه اش را ببندند و چشمهایش را بر هم گذارند و دستهایش را به
پهلوهایش بکشند و او را بچادر شبی یا جامهٔ بپوشانند و قرآن نزد او بخوانند و زودش بر دارند مگر بعد
جمع شدن مؤمنان اگر اشتباهی در موت او نباشد و اگر مشتبه باشد تا یقین نشود موتش بر ندارند
و از حضرت صادق منقولستکه سزاوار آنستکه برادران مؤمن را خبر کنند بمردن او تا بجنازهٔ او حاضر

کردند و بر او نماز کنند و از برای او استغفار کنند و میت و ایشان همه ثواب ببرند و در حدیث حسن
از حضرت صادق ع منقولست که چون مؤمن را بقبر میگذارند ندا میکنند که اول عطائیکه ترا دادیم
بهشت است و اول عطائیکه ترا دادیم آنها را که با جنازهٔ تو آمده اند آمرزش گناهانست و در حدیث دیگر فرمود
که اول تحفهٔ که بمؤمن میدهند آنست که میآمرزند هر کسرا که همراه جنازهٔ او بوده است و در حدیث
دیگر فرمود که هر که همراهی جنازهٔ مؤمنی بکند تا او را دفن کنند حق تعالی در قیامت هفتاد ملک بر او
بگمارد که همراهی او نمایند و استغفار برای او کنند از قبر تا موقف حساب و فرمود که هر که یکطرف جنازه را
بگیرد بیست و پنج گناه کبیرهٔ اش آمرزیده شود و اگر چهار طرف را بگیرد از گناهان بیرون آید و باید جنازه را
چهار کس بردارند و بهتر آنست که از برای کسیکه تشییع جنازه کند اول دست راست میت را که جانب چپ جنازه است
بدوش راست خود بردارد پس پای راست میت را بدوش راست بردارد پس از پیش جنازه برود و پای
چپ میت را بدوش چپ خود بردارد پس دست چپ میت که در جانب راست جنازه است بدوش چپ
بردارد و چون خواهد که بار دیگر تربیع کند از پیش جنازه نگردد بلکه از جانب پیش جنازه برگردد
و باز بهمان روش تربیع کند و اکثر علما بر عکس گفته اند که اول ابتدا بدست راست جنازه میکنند پس بپای
راست پس بپای چپ پس بدست چپ و اول موافق احادیث معتبره اولیست و اگر هر دو را بعمل آورند بهتر است
و افضل آنست که عقب جنازه یا پهلوها راه روند و پیش جنازه راه نروند و ظاهر اکثر احادیث آنست که اگر جنازه
مؤمن باشد پیش آن راه رفتن خوبست و در جنازهٔ مخالف مذهب خوب نیست برای آنکه ملائکه او را
استقبال بعذاب میکنند و با جنازه سوار رفتن مکروه هست و از حضرت رسول ص منقولست که هر که
جنازهٔ را ببیند الله اکبر هذا ما وعدنا الله و رسوله و صدق الله و رسوله اللهم
این دعا را بخواند *خدا بزرگتر است اینست آنچه وعده داده ما را خدا و فرستادهٔ او و راست گفته خدا و فرستادهٔ او خداوندا*
زدنا ایمانا و تسلیما الحمد لله الذی تعزز بالقدرة و قهر العباد بالموت هیچ ملکی در آسمان
بیفزا ما را ایمان و انقیاد سپاس مر خدایرا که عزیز است بتوانائی او و غلبه کرد مردمان را بمرگ نماند مگر آنکه
گریه کنند از برای ترحم با او و از حضرت صادق ع بسم الله و بالله اللهم صل علی محمد و آل محمد و اغفر
منقولست که در وقت برداشتن جنازه این دعا را بخواند *بنام خدا و بخدا خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بیامرز*
للمؤمنین و المؤمنات و منقولست که حضرت امام زین العابدین الحمد لله الذی لم یجعلنی من
مر مردان گرونده و زنان گرونده علیه السلم هرگاه جنازه را میدید میگفت *سپاس مر خدایرا که نگردانید مرا از*
السواد المخترم و زنانرا تشییع جنازه سنت نیست و بعضی گفته اند که جنازه را بشتاب بردن
سیاهی مکروه هست و مجمره بردن با جنازه کراهت دارد و در روز چراغ بردن خوب نیست
و اسرافست و در شب خوبست و مکروه هست کسیرا که بجنازه حاضر شود خندیدن و حرف باطل گفتن
فصل دوم در غسل دادن میت بدانکه احکام میت از غسل دادن و کفن کردن و نماز کردن و دفن
کردن و احکام پیش همه واجب کفائیست یعنی بر همه واجبست و اگر یکی بکند از همه ساقط میشود و مشهور
میان علما آنست که ولایت این معنی تعلق بوارث میت دارد و بی رخصت او دیگری متوجه نمیشوند

شد و مردان ورثه او لابد از زنان و شوهر او لیستند دیگران و احوط آنستکه بغیر ضرورت خود غسل
ندهند و غسل و نماز و سایر احکام میت واجبست برای میت شیعه اثنی عشری و در سنی و سایر فرق
مخالفان خلافست و ظاهر او اجب نباشد مگر در حال تقیه و شهید یکه در جهاد با امام زمان کشته
شده باشد و در معرکه مرده باشد او را غسل نمیدهند و کفن نمیکنند بلکه نماز میکنند و با جامها
که پوشیده است دفن میکنند و بعضی گفته اند در هر جهاد حقی که کشته شود چنین است و خالی از قوتی
نیست و مشهور میان اصحاب آنستکه هرگاه از میت عضوی یافت شود که در آن استخوان باشد میشویند
و کفن میکنند و دفن میکنند و بعضی سه کفن را در اینجا واجب دانسته اند و اگر نصفی باشد که دل در
آن باشد نماز هم میباید کرد و احوط آنستکه اگر سینه را تنها بیابند باز چنین کنند و همچنین اگر جمیع
استخوانهای میت را بیابند و عضو یکه بی استخوان باشد مشهور آنستکه در لته میپیچند و دفن میکنند
و بعضی لته پیچیدن را واجب ندانسته اند و بچه که از شکم ساقط شود هرگاه که چهار ماه زیاد داشته باشد
غسل میدهند و کفن میکنند و دفن میکنند و بر او نماز نیست و بعضی گفته اند بسه جامه کفن میکنند
و حنوط میکنند و هرگاه چهار ماه نداشته باشد مشهور آنستکه در لته میپیچند و دفن میکنند و در
روایتی در لته پیچیدن مذکور نیست و بعضی تمام شدن خلقت طفل را اعتبار کرده اند در غسل و
کفن نه چهار ماه و این احوط است و اگر عضو استخوان داری از زنده بریده باشد احوط آنستکه غسل
و کفن و دفن بکنند اگرچه اظهر عدم وجوبست و اگر طفلی در شکم مادر مرده باشد و مادر زنده باشد
اگر توانند درست بیرون آورند و الا پاره پاره میکنند و بیرون میآورند و اگر مادر بمیرد و طفل
زنده باشد شکم مادر را میشکافند از جانب چپ و طفل را بیرون میآورند و بهتر آنستکه شکمش را
بدوزند و واجبست که مرد را مرد غسل دهد و زن را زن الا چند موضع اول زن و شوهر که بقول
اشهر و اقوی که هر یک دیگر را غسل میتوانند داد و احوط آنستکه از زیر جامه غسل دهند و
نظر بعورت نکنند و بهتر آنستکه بدون ضرورت غسل ندهند خصوصا مرد زن را دوم جایز است
که آقا کنیز خود را غسل دهد هرگاه زن کسی یا در عده کسی نبوده باشد و در غسل کنیز آقا را خلافست
سیم جایز است مرد اجنبی غسل دهد دختر سه ساله را برهنه و زن اجنبیه پسر سه ساله را برهنه
و بعضی در پنج ساله نیز تجویز کرده اند چهارم هرگاه مردی فوت شود و مردی نباشد که او را غسل دهد
زن محرم او را غسل میتواند داد از زیر جامه و همچنین است هرگاه زن فوت شده باشد و ظاهر
در حال اختیار نیز محارم یکدیگر را غسل میتوانند داد و اما احوط آنستکه تا ممکن باشد زن زن را و مرد مرد را
غسل دهد و اما کیفیت غسل بهتر آنستکه پیش از غسل کفن را مهیا کند و اول حجره او را بعد از آن
سرتاسری و بعد از آن پیراهن را پهن کند و نصف بالای پیراهن را برگرداند و لنگ را و بعد از آن ران
پیچ را بجای خود پهن کند پس متوجه غسل شود و اگر میسر باشد که میت را در وقت غسل بر روی تخت
یا تخته بخوابانند بهتر است و مستحبست که در وقت غسل دادن پای میت بسوی قبله باشد بطریق حال
احتضار و بعضی واجب دانسته اند و در سایر احوال باید چنین باشد مگر در حال نماز و حال دفن و باید

و ناخنهایش را بکند و اگر خواهد با پیراهن غسل دهد و اگر خواهد لنگ ببندد و پیراهن را بکند و بر
هر تقدیر واجبست که در وقت غسل دادن عورتین میت را بپوشانند و مشهور آنستکه واجبست
که اول ازالهٔ نجاست از بدن میت بکند و سنتست که برای حرمت میت پیراهن را از طرف پا بیرون
آورند و اگر تنگ باشد باذن ورثه بشکافند و سنتست که در زیر سقفی یا خیمه غسل بدهند
که برابر آسمان نباشد و سنتست که دو نفر باشند غسل دهنده یکی آب بریزد و دیگری بگرداند
میت را و سنتست که انگشتان میت را بمالند بمدارا نرم کنند و اگر دشوار باشد و خوف شکستن باشد
دست بردارد واجبست که میت را سه غسل بدهند اول باب سدر و بعد از آن باب کافور و بعد از آن
بآب خالص و سنتست که اول دستهای میت را تا نصف ذراع سه مرتبه بشوید بنا بر بعضی از روایات
پس عورت میت را بشوید و احوط آنستکه چون خواهد عورت را بشوید لته بر دست بپیچد که بر عورت
نرسد و اگر بدست چپ بشوید بهتر است و سنتست که اول عورت میت را بکف سدر و اشنان سه
مرتبه بشوید و آب بسیار بریزد تا خوب پاک شود پس دست بر بالای شکمش بگذارد و بنرمی و همواری بپائین
کشد که اگر فضله باشد بیرون آید و اگر چیزی بیرون آید محل را بشوید و اگر زن حامله باشد و خوف
افتادن فرزند باشد دست بر شکمش نکشد و علما گفته اند سنتست که سر و ریش را پیش از غسل
بکف سدر بشوید پس سنتست که دستهای خود را تا مرفق بشوید یعنی آنکسیکه دست بر میت میگذارد
پس وضو دهد میت را بروش وضوی زندگان باب خالص و بعضی واجب دانسته اند و نیت کند که وضو
میدهم این میت را قربة الی الله پس رو و دستهایش را بشوید و سر و پاهایش را مسح کند پس ابتدا کند
بغسل و احوط آنستکه آب ریزنده و گرداننده اگر دو کس باشند هر دو نیت کنند و بهتر آنست که نیت
هر سه را در اول بکنند و از برای غسل کافور و قراح نیز نیت جدا کنند پس اول نیت میکنند که این
میت را غسل میدهم باب سدر و کافور و قراح از جهت آنکه واجبست برای رضای خدا یا قربة الی الله
پس سر میت را باب سدر میشوید و احوط آنستکه اول بجانب راست سر آب بریزد و بعد از آن بجانب چپ
و سنتست که سر را و هر جانبرا سه مرتبه بشوید پس میت را بر پهلوی چپ بخواباند و جانب راست را بشوید
و سنتست که سه مرتبه بشوید و هر سبوئی که میریزد قطع نکند تا بپا برساند و آنکه میت را میگرداند
در هنگام آب ریختن دست بر پشت و شکم بمالد بهمواری که آب خوب برسد بهتر است و دست میت را
از پهلو جدا کند تا آنکه آب بزیر ران برسد و چنان کند که آب بزیر لنگ و عورت و ران و سایر اعضا
خوب برسد پس میت را بگردانند بر پهلوی راست بخوابانند و پهلوی چپ را بهمان طریق که مذکور شد سه
مرتبه بشوید و در آب سدر مسمی کافیست و مشهور آنستکه حدی ندارد و بعضی گفته اند که باید
هفت برگ سدر باشد و بعضی یک رطل و بعضی یک رطل و نیم گفته اند که نزدیک بیست و پنج درم و زیاده
بوده باشد و گویا اینها [illegible] برای شستن فرج و سایر اعضا پیش از غسل بوده باشد و احوط آنست
که در آب غسل آنقدر داخل نکند که مضاف شود و آبش نگویند و بعضی روایات در شستن هر دو جانب
شستن نصف سر نیز وارد شده است و شاید بد نباشد اگر چه خلاف مشهور است پس میت را بر پشت بخوابانند

وظرفها را میشوید که اثر سدر از آنها برطرف شود و اندک کافور را ریزه ریزه میکند و داخل آب میکند
و غسل دهنده دستهای خود را تا مرفق میشوید و بهتر آنستکه دست میت را نیز تا نصف ذراع سه مرتبه
بآب کافور بشوید و فرج او را سه مرتبه بشوید بهمان نحو که گذشته یا دستمال بر دست به پیچد و دست
بر شکم میت بکشد بهمواری و بهتر آنستکه دست بشکم میکشد سر میت را بلند کند که فضلات از آن
طرف بیرون نرود پس احتیاطا آب بریزنده و گرداننده هر دو نیت کنند که این میت را غسل میدهیم با آب
کافور از برای آنکه واجبست از برای رضای خدا پس سر را بشوید و سنتست که سه مرتبه بشوید و در
هر مرتبه ابتدا بجانب راست سر کند و گرداننده بهموار دستی بمالد پس جانب راست را سه مرتبه و
جانب چپ را سه مرتبه بنحو یکه در غسل سدر مذکور شد بشوید پس میت را بر پشت بخواباند و باز دست
خود را تا مرفقین بشوید و ظرفها را خوب بشوید که اثر سدر و کافور در آنها نماند و اگر سبوی دیگر برای
آب قراح مهیا کند بهتر است و احوط آنستکه آب غسل قراح را از حوضی که آب سدر و کافور در آن ریخته
شده است برندارد و از آبی بردارد که اینها مطلقا در آن داخل نشده باشد پس دستهای میت را تا نصف
ذراع سه مرتبه بآب خالص بشوید احتیاطا و فرج میت را نیز بآب خالص سه مرتبه بشوید و اگر در این وقت
نیز بار دیگر میت را وضو دهند شاید بهتر باشد پس احتیاطا نیت کند که غسل میدهم این میت را با آب
قراح از جهت آنکه واجبست قربة الی الله پس سر را سه مرتبه و جانب راست را سه مرتبه و جانب چپ را سه
مرتبه بشوید که یکمرتبه واجبست و دو مرتبه سنت و بهتر آنستکه گرداننده بهموار در وقت بر یختن
دستی بکشد بر بدن میت و پیش از این غسل و در اثنای این غسل دست بر شکم میت نمیکشد و چون
از این مرتبه غسل فارغ شود اگر خوف خروج نجاستی باشد قدری پنبه در دبرش داخل کند و هم
چنین در دهان و بینی قدری از پنبه داخل کند اگر خوف بیرون آمدن خون یا نجاستی بوده باشد پس سنتست
که بدن او را با جامهٔ خشک کنند و بعد از آن او را بر روی جامهای کفن بگذارند و سنتست که هم
که میت را از جانبی بجانبی اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا بَدَنُ عَبْدِكَ الْمُؤْمِنِ وَقَدْ اَخْرَجْتَ رُوحَهُ مِنْهُ وَفَرَّقْتَ
گرداند این دعا را بخواند خداوندا بدرستیکه این تن بنده گرونده تو و بتحقیق که بیرون کردی جان او را از بدن او
بَيْنَهُمَا فَعَفْوَكَ عَفْوَكَ پس اگر زن اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا بَدَنُ اَمَتِكَ الْمُؤْمِنَةِ و اگر روحها بگوید
و جدا کردی میان آنها پس درگذر درگذر باشد بگوید خداوندا بدرستیکه این تن کنیز گرونده تست بهتر است و در سایر
احوال غسل مکرر بگوید رَبِّ عَفْوَكَ عَفْوَكَ تا خدا او را بیامرزد و سنتست که هر چه از عیوب
میت بر او ظاهر شود بکسی نقل نکند تا حق تعالی گناهان او را بیامرزد چنانچه از مادر متولد شده
و مستحبست که غسل دهنده از جانب راست بایستد و گودالی در برابر قبله بکند و تخته را بر بالای
که آب غسل در آن گودال رود و مکروهست که آب غسل را بجائی که در آن بول و غایط کنند بریزند و
اگر چاله باشد که کثافات خوانند در آن بریزند وضو ندارد و مکروهست میت را با آب گرم غسل دادن مگر
در حال ضرورت و مکروهست که میت را در میان پاهای خود بگیرد و ایضا مکروهست که ناخن میت را یا موی
او را بگیرند یا شانه بکنند و اگر بگیرد ناخن و موی را یا موئی در اثنای غسل جدا شود باید که در میان کفن

نگذارد

گذارد و با میت دفن کند چنانچه منقولست که دندانی از حضرت امام محمد باقر علیه السلام کنده شد و بحضرت صادق علیه السلام داد و
فرمود که با من دفن کن در قبر و اگر سدر و کافور بهم نرسد یک مرتبه باب قراح غسل دهند و احوط آنستکه
سه مرتبه غسل دهند و اگر بیش از دفن بهم رسد احوط آنستکه مرتبهٔ دیگر او را سه غسل دهند و
اگر آب بهم نرسد یا میت را غسل نتوان داد که خوف آن باشد که بدن میت از هم بپاشد تیمم دهند او را و ظاهر
آنست که یک تیمم کافیست و سه تیمم احوطست و بهتر آنستکه تیمم را چنین بدهد که نیت کند که تیمم میدهم این میت را
بدل از غسلهای سدر و کافور و قراح از جهة آنکه واجبست برای رضای خدا و تیمم دیگر را قصد کند که
تیمم میدهم این میت را بدل از غسل کافور و احتیاطا قربة الی الله و همچنین قراح را و چون نیت کند دست خود را
بر خاک زند و بر پیشانی میت بکشد و دیگر در پشت دست راست میت بکشد و بعد از آن بر پشت دست چپ
میت بکشد و اگر بید و ضرب تیمم دهد یکبار برای رو و یکبار برای دستها خوبست و اگر میت محرم باشد او را
غسل کافور نه دهند و حنوط نکنند فصل دوم در کفن کردن میتست واجبست که میت را سه کفن کنند
و اکثر علما گفته اند که اول آنها لنگست که از ناف تا بعضی از ساق را بپوشد و بعضی گفته اند سنتست
که سینه او را بپوشد و تا پاها برسد دوم پیراهنست سیم سرتاسر یکه جمیع بدن را بپوشد و بعضی
علما گفته اند که پیراهنست و دو سرتاسری و جایز است که بجای پیراهن یک سرتاسری دیگر بکنند که مجموع
سه سرتاسری بوده باشد و این قول اظهر است و احادیث معتبره بر این دلالت دارد و احوط آنستکه با اینها
لنگ نیز بکنند و با ضرورت یک سرتاسری کافیست و باید که کفن حریر محض نباشد و احوط آنستکه کفن زنان
نیز حریر محض نباشد و احوط آنستکه کفن از پوست نبوده باشد و بهتر آنستکه از پشم و موی نبوده باشد
و مستحبست که از پنبهٔ سفید بوده باشد و سنتست که سرتاسری بالا از جمله دو سرتاسری حبره باشد و آن جامهٔ
بود که از یمن میآورده اند و الحال معلوم نیست و دور نیست که اگر بجای آن قطنی سفید بکنند بد نباشد
و علما گفته اند سنتست که اول جانب چپ لفافه را بر جانب راست میت اندازند و بعد از آن جانب
راست لفافه را جانب چپ میت و بهتر آنستکه چنین کند اگرچه مستندش نظر نرسیده و سنتست که خرقهٔ
طویلی که عرضش یک شبر و نیم و طولش اقلا سه ذرع و نیم باشد بذراع دست زیاده کنند برای ران پیچ تا آنکه
سر آن را بشکافند و بر کمر میت ببندند و پنبهٔ بسیار بر دبر و فرج میت بگذارند و اگر بر پنبه قدری کافور
بپاشند شاید بد نباشد و سر دیگر خرقه را از میان پاها بدر آورند و از زیر آنچه بر کمرش بسته اند بیرون
آورند و محکم بکشند که فرج او و پنبهٔ که گذاشته اند فرا گیرد و پاها بهم آورند و آنها را یکبد یکر با آن خرقه
سخت ببندند و بپیچند تا زانوها بهر جا که منتهی شود سر شرا در آنچه پیچیده اند فرو برند و سنتست
که عمامه از برای مردان زیاد کنند که بر دور سرش بگردانند و موافق مشهور بزیر حنک بگردانند و سرهای
عمامه را از هر طرف بدر آورند و بر سینهٔ میت بیندازند چپ را بجانب راست و راست را بر جانب چپ
و بدل عمامهٔ مرد از برای زن مقنعه زیاد کنند و پارچهٔ بر سینهٔ زن ببندند که پستانهای او را بگیرد
و بر پشتش گره زنند و مکروهست که کفن از کتان باشد یا پیراهنی تازه کنند که آستین داشته باشد اما اگر
میت را در پیراهن خودش کفن کنند در کار نیست که بدن آستین و با آستین باکی نیست اما تکمهها و بندهایش را

ببرند و سنتست که میت را کفن کنند در آن نماز میکرده است و اگر در پیراهن بعضی از علما و صلحا نیز کفن کنند
شاید بد نباشد و مستحبست در جامهٔ که در آن احرام بسته است در حج یا عمره کفن کنند و مستحبست
که کفن خوش قماش و صاحب قیمت باشد چنانچه در حدیث وارد شده که نیکو کنید کفنهای مردگان خود را
که زینت ایشانست و با آن کفنها در قیامت مبعوث میشوند و سنتست که در قیمت کفن مضایقه و مبصری
نکنند و کفن از مال دنیا حلال بی شبهه باشد و موافق مشهور سنتست که بر کفن اقرار بر شهادتین و
اقرار بائمه ع بنویسند و دعای جوشن و غیر آن در بعضی روایات وارد شده است و سنتست که بتربت حضرت
امام حسین ع بنویسند و علما گفته‌اند سنتست که کفن را بر بیهانی که از آن کفن بیرون میآرند بدود زنند
و مکروه است که بآتش بخور کنند و سنتست در وقتیکه غسل دهنده خواهد که میت را کفن کند دستهای خود را
تا دوش یا تا مرفق بشوید و بعد از آن شروع کند در کفن کردن و واجبست حنوط کردن میت و واجبست
بر آنکه هفت موضع سجده یعنی پیشانی و کف دستها و زانوها و انگشتان مهین پاها را کافور بمالند
اگرچه اندک باشد و احوط آنستکه سر بینی را نیز بمالند و بر سینه اش نیز بریزند و اگر گودال پایین گردن
و بندهای پا و بندهای دست و مرفقها و زیر بغلها و بیخ ران و بند انگشتان و سایر بندها را بمالند
احوطست و بهتر آنستکه کافور حنوط کافور خام خود آن باشد و مقدارش بقدر یک اشرفی باشد که
چهار دانگ و نیم مثقالست و بهتر از این آنستکه سه مثقال بوده باشد و بهتر از این آنستکه سیزده
درهم و ثلثی بوده باشد موافق حنوط حضرت رسول ص که تقریبا هفت مثقال صیرفی بوده باشد و بهتر آنست
که کافور غسل از این مقدارها نباشد و سنت مؤکد است که دو جریدهٔ تازه با میت بگذارند و در
اخبار بسیار وارد شده است که تا این چوبها تر است میت را عذاب نمیکنند و بهتر آنستکه از چوب درخت
خرما باشد و اگر یافت نشود چوب سدر کنند و اگر یافت نشود چوب بید و اگر یافت نشود چوب درخت انار
و اگر بهم نرسد هر چوب تری خوبست و باید تر باشد و تازه از درخت بریده باشند و چوب خشک هرچند
از درختهای اماکن مشرفه باشد فایده نمیکند و باید هر یک بقدر شبر بوده باشد یا یکذراع دست و
بعضی گفته‌اند که بقدر استخوان ذراع که از یک شبر بیشتر است و ظاهرا همه خوبست و بعضی گفته‌اند که پنبه
بر آنها بپیچیده تا رطوبتشان بیشتر بماند و یکی را از جانب راست گذارند و سرش را بچنبرهٔ گردن گذارند
و ملصق ببدن سازند و دیگری را از جانب چپ میان پیراهن و سرتاسری گذارند و بعضی گفته‌اند که اینست
که بر جریدتین شهادتین بنویسند بتربت شریف و اگر تقیه باشد و جریده نتوان در کفن گذاشت در میان
قبر بیندازند و اگر بعد از پر کردن قبر بخاطرشان آید در میان قبر فرو برند و بدانکه کفن واجب میت
از اصل مال واجبست مقدم بر دین و وصیت و میراث و اگر چیزی نداشته باشد رختهای او را تطهیر کنند
و بآنها کفن کنند و اگر آنهم نباشد برهنه دفن کنند و بعضی گفته‌اند از زکوة واجب کفن میت میتوان کرد
و خالی از قوتی نیست و سنت مؤکدست که مسلمانان او را کفن کنند چنانچه در حدیث معتبر از حضرت
امام محمد باقر ع منقولست که هر که کفن کند مؤمنی را چنانستکه ضامن جامهٔ او شده باشد تا روز قیامت
و هر که بکند از برای مؤمنی قبری چنانستکه او را در خانهٔ موافق جا داده باشد تا روز قیامت و کفن زن

بر شوهر واجبست هر چند زن مالدار باشد و همچنین کفن بنده بر صاحبش واجبست و اگر از میت
نجاستی بیرون آید بدن او را بشویند و اگر کفن آلوده شده باشد تا در قبر نگذاشته اند آنرا میشویند
و اگر بقبر برده باشند مشهور آنستکه آن موضع را مقراض کنند و کفن را از یکدیگر میکشند و اگر میت ... نابدن
تا بدن میت پوشیده شود و بعضی گفته اند که اگر ممکن بوده باشد شستن بهتر است و بیرون قبر با نکه
طشت و آفتابه ببرند و بشویند بهتر است خصوصاً هرگاه بدن میت نجس شده باشد و تطهیر آن لازم باشد
و کفن را نیز بآن عنوان بشویند و این احوط است و جمعی گفته اند مکروه است کفن را با آهن بریدن و گفته اند
از مشایخ چنین شنیده ایم و در حال کفن نیز سنتست که پاهایش بجانب قبله باشد و کسیکه در غیر
جهاد با امام کشته شده باشد جراحتهای بدنش را ازاله میکنند و غسل میدهند و اگر سر جدا باشد
در هر غسلی اول سر را میشویند و آخر بدن را و بعضی گفته اند که اگر خون بند نشود کال ... بند تا
بند شود و از حضرت صادق ع منقولستکه در حکم چنین کسی اول خون را میشویند و آب بر او میریزند در
غسل و دست بر بدنش نمیمالند و بر جراحتهایش پنبه و کافور میگذارند و محکم میبندند و همچنین
اگر گردنش بریده باشد و جدا نشده باشد کافور میپاشند بر موضع جراحت و پنبه را بر آن میگذارند
و بخرقه میبندند که خون بیرون نیاید و اگر سر از بدن جدا شده باشد در غسل اول سر را میشویند و
بعد از آن بدن را و پنبه بر بالای گردن میگذارند و در میان کفن میپیچند و در هنگام دفن سر را با بدن
میگیرند و بر لحد میگذارند و رویش را بجانب قبله میگردانند فصل چهارم در نماز میتست و این نماز
واجبست بر همه مسلمانان که علم بفوت شخصی بهمرسانند و اگر یکی از ایشان بجا آورد از دیگران
ساقط میشود و واجبست نماز بر شیعه اثنی عشریه که بالغ باشد بخلاف و اشهر و اقوی آنستکه بر طفلی
که شش سالش تمام شده باشد نماز واجبست و ظاهرا بقصد قربت اکتفا میتوان کرد و کمتر از شش
ساله را اگر زنده متولد شده باشد بعضی سنت دانسته اند و بعضی بدعت و احوط نماز نکردنست
و جایز نیست نماز کردن بر کفار و خوارج و ناصبیان که عداوت اهل بیت علیهم السلم داشته باشند و غالیان
که ائمه را خدا میدانند یا گویند که خدا در ایشان حلول کرده است و بر مرتد و آنها که خدا را جسم میدانند
و بر غیر ایشان از مخالفان خلافست و ظاهر مخیر باشد میان آنکه نماز نکنند یا بکنند و چهار تکبیر بگوید
و در تکبیر چهارم نفرین و لعنت کند بر او در موضع تقیه ترک نباید کرد و سزاوارتر مردم بنماز میت وارث
او است بنابر مشهور و بعضی گفته اند برخصت ایشان نماز جماعت میتوان کرد و بانفراد میتوان کرد و احوط
آنستکه تا توان از ایشان رخصت گرفتن بیرخصت نکنند و شوهر از همه خویشان اولیست بنماز زن
و مردان اولی اند از زنان و وارث اگر خود قابلیت پیشنمازی نداشته باشد هر که را اعتقاد داشته
باشد و بهتر داند مقدم دارد و جایز است که زن پیشنمازی زنان بکند و با مؤمنان در یکصف بایستد
و مرد باید که پیش بایستد اگر چه ماموم یکنفر باشد و اگر زنان با مردان جمع شوند زنان در عقب مردان
بایستند و اگر حایض باشد سنتست که در صف جدائی بایستند و واجبست که نماز کننده رو بقبله
بایستد و سر جنازه بجانب راست او باشد اگر امام باشد و در ماموم در کنار بنشند و احوط در منفرد این است

کراز برابر جنازه بیرون نباشد و واجبست که میت برپشت بخوابانند و در این نماز طهارت از حدث شرط

نیست وجنب وحایض وبیوضو این نماز را میتواند کرد واحوط انستکه سایر شروط نماز یومیه را در

این نماز رعایت کنند از پوشانیدن عورت ونجس نبودن جامه وغیر اینها اگرچه اظهر انستکه هیچ یک

درکار نیست مگر چیزهایی چند که حرام باشد مانند طلا وحریر برای مردان وجامه غصبی وسنتست

که با وضو باشد واگر اب بهم نرسد یا مانعی داشته باشد یا وقت تنگ باشد سنتست که تیمم کند وظاهر

بعضی انستکه بدون عذر نیز تیمم مستحبست ومیباید که از جنازه بسیار دور نباشد مگر انکه در نماز

جماعت باشد وصفها در میان باشد ونماز بر میت نمیتوان کرد تا او را غسل وکفن نکنند اگر ممکن باشد

واگر کفن نداشته باشد او را بقبر گذارند وعورتش را بپوشانند ونماز کنند وسنتست که پیشنماز برابر

میان مرد بایستد وسینه زن بنابر مشهور وسنتست که کفش را بکنند واگر موزه در پا داشته باشد

درکار نیست کندن واگر پا برهنه باشد بهتر است وواجبست که نیت کند وبهتر انستکه چنین نیت

کند که نماز بر این میت حاضر میکنم از برای انکه واجبست قربة الی الله وپنج تکبیر بگوید وسنتست

که در هر تکبیر دستها را بردارد تا محاذی گوشها وبعضی در غیر تکبیر اول سنت نمیدانند دست

برداشتن را واول قوتی دارد ودر وجوب دعا در میان تکبیرها خلافست واحوط آشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ

وجوبست وظاهر اینست که هر دعائی مجزی باشد ومشهور انستکه بعد از تکبیر اول بگوید

گواهی میدهم اینکه نیست سزاوار

اِلَّا اللهُ وَاَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ وبعد از تکبیر اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وبعد از تکبیر

پرستش مگر خدا واینکه محمد فرستاده خداست دوم بگوید خداوندا رحمت فرست بر محمد وآل محمد سیم بگوید

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وبعد از تکبیر اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِهٰذَا الْمَيِّتِ وتکبیر

خداوندا بیامرز تو مردان گروینده وزنان گرونده چهارم بگوید خداوندا بیامرز این میت را پنجم را

بگوید وفارغ شود مجزیست وموافق مشهور اَللهُ اَكْبَرُ اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ

خدا بزرگترست گواهی میدهم اینکه نیست خدائی مگر خدای یگانه

بهتر انستکه چنین کند بعد از نیت بگوید

لا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا بَيْنَ يَدَيِ

که نیست شریکی مر او را وگواهی میدهم اینکه محمد بنده او وفرستاده او فرستاده او را براستی مژده دهنده وبیم کننده در پیش

السَّاعَةِ پس اَللهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا

قیامت بگوید خداوندا رحمت فرست بر محمد وآل محمد وبرکت ده بر محمد وآل محمد ورحم کن محمد

وَآلَ مُحَمَّدٍ كَاَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلٰی اِبْرٰهِيمَ وَآلِ اِبْرٰهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

وآل محمد بهتر از انچه رحمت فرستادی وبرکت دادی ورحم کردی بر ابراهیم وآل ابراهیم بدرستیکه تو ستوده

وَصَلِّ عَلٰی جَمِيعِ الْاَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ پس اَللهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

بزرگواری رحمت فرست بر همه پیغمبران وفرستادگان بگوید خداوندا بیامرز مردان گرونده وزنان گرونده

وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ تَابِعْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ اِنَّكَ

ومردان مسلم وزنان مسلمه زندگان ایشان ومردگان ایشان پی در پی ده میان ما ومیان ایشان به نیکی بدرستیکه

مجيب الدعوات انك على كل شيء قدير پس بگويد الله اكبر اللهم ان هذا عبدك وابن عبدك
پذيرنده دعاها بدرستيكه تو بر هر چيزى توانائى الله اكبر خداوندا بدرستيكه اين بنده تو وپسر بنده تو

وابن امتك نزل بك وانت خير منزول به اللهم انا لا نعلم منه الا خيرا وانت اعلم
وپسر دختر تو فرود آمد بتو وتو بهتر فرود آمده شده بخوانند خداوندا بدرستيكه ما نميدانيم از آن مگر نيكى وتو داناترى

به منا اللهم ان كان محسنا فزد في احسانه وان كان مسيئا فتجاوز عنه واغفر
باو از ما خداوندا اگر باشد نيكوكار پس زياد كن در نيكى او واگر باشد بدكردار پس درگذر از او وبيامرز

له اللهم اجعله عندك في اعلى عليين واخلف على اهله في الغابرين وارحمه
اورا خداوندا بگردان اورا نزد خود در بلندترين جاهاى در بهشت وخليفه باش بر اهل او در زمره بازماندگان ورحم كن اورا

برحمتك يا ارحم الراحمين پس بگويد الله اكبر وفارغ ميشود اللهم ان هذه امتك وابنة
برحمت خود اى رحم كننده ترين رحم كنندگان واگر ميت زن باشد ميگويد خداوندا بدرستيكه اين كنيز تو ودختر

عبدك وابنة امتك نزلت بك وانت خير منزول به اللهم انا لا نعلم منها الا
بنده تو ودختر كنيز تو فرود آمد بتو وتو بهترين فرود آورده شده باو خداوندا بدرستيكه ما نميدانيم از آن مگر

خيرا وانت اعلم بها منا اللهم ان كانت محسنة فزد في احسانها وان كانت مسيئة
نيكى را وتو داناترى بآن از ما خداوندا اگر باشد نيكوكار پس زياد كن در نيكى آن واگر باشد بدكردار

فتجاوز عنها واغفر لها اللهم اجعلها عندك في اعلى عليين واخلف على اهلها
پس درگذر از آن وبيامرز مرآنرا خداوندا بگردان اورا نزد خود در بلندترين درجهاى بهشت وجانشين كن بر اهل آن

في الغابرين وارحمها برحمتك يا ارحم الراحمين واگر بعد از پنجم تكبير اشهد ان لا
در زمره بازماندگان ورحم كن آنرا برحمت اى بخشنده ترين بخشندگان ابد عا بخواند خوبست گواهى ميدهم كه

اله الا الله وحده لا شريك له واشهد ان محمدا عبده ورسوله اللهم صل على
نيست خدائى سزاوار پرستش مگر خداى يگانه نيست شريكى مر اورا وگواهى ميدهم اينكه محمد بنده او وفرستاده اوست خدايا رحمت فرست بر

محمد وآل محمد واغفر للمؤمنين والمؤمنات اللهم ان هذا المسجى قدامنا عبدك
محمد وآل محمد وبيامرز مر مردان گرونده وزنان گرونده خداوندا بدرستيكه اين كفن پوشيده پيش روى ما بنده تو

وابن عبدك وقد قبضت روحه اليك وقد احتاج الى رحمتك وانت غني عن عذابه
وپسر بنده تو وبتحقيق كه فرا گرفتى روح اورا بسوى وبتحقيق كه محتاجست بسوى رحمت تو وتو بى نيازى از عذاب كردن او

اللهم انا لا نعلم من ظاهره الا خيرا وانت اعلم بسريرته اللهم ان كان محسنا فزد في
خداوندا بدرستيكه ما نميدانيم از حال او مگر نيكى وتو داناترى بنهانى او خداوندا اگر باشد نيكوكار پس زياد كن

احسانه وان كان مسيئا فتجاوز عن سيئاته واگر ميت زن باشد بگويد اللهم ان هذه المسجاة قدامنا
در نيكوئى آن واگر باشد بدكار پس درگذر از بديهاى او خداوندا بدرستيكه اين كفن پوشيده پيش

امتك وابنة عبدك وقد قبضت روحها اليك وقد احتاجت الى رحمتك وانت
روى ما كنيز تست ودختر بنده تو وبتحقيق گرفتى روح اورا بسوى خود وبتحقيق محتاجست بسوى رحمت خود وتو بى نيازى

غني عن عذابها اللهم انا لا نعلم من ظاهرها الا خيرا وانت اعلم بسريرتها اللهم
از عذاب آن خداوندا بدرستيكه ما نميدانيم از ظاهر آن مگر نيكى وتو داناترى بپنهان آن خداوندا

انكانت

إِنْ كانَتْ مُحْسِنَةً فَزِدْ فِي إِحْسانِها وَإِنْ كانَتْ مُسِيئَةً فَتَجاوَزْ عَنْ سَيِّئاتِها بلکه مؤ
اگر باشد نیکوکار پس زیاد کن در نیکی آن و اگر بوده باشد بدکار پس در گذر از بدیهای آن
جمع بین الاحادیث بهتر است و اگر بعد أَشْهَدُ أَنْ لا إِلهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ
از هر تکبیر اینها را بخواند خوبست گواهی میدهم اینکه نیست خدائی مگر خدا یگانه که نیست شریکی مر او را و گواهی میدهم اینکه
مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى الْأَئِمَّةِ الْهُداةِ وَاغْفِرْ لَنا
محمد بنده او و فرستاده اوست خدایا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بر پیشوایان راهنما و بیامرز ما را
وَلِإِخْوانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونا بِالْإِيمانِ وَلا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنا غِلّاً لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنا
و مر برادران ما آنانکه پیشی گرفتند ما را بایمان و مگردان در دلهای ما کینه مر آنانرا که گرویدند پروردگارا
إِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ اللّهُمَّ اغْفِرْ لِأَحْيائِنا وَأَمْواتِنا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِناتِ وَأَلِّفْ
بدرستیکه تو آمرزنده مهربانی خداوندا بیامرز مر زندگان ما و مردگان ما از مردان گرونده و زنان گرونده و الفت ده
قُلُوبَنا عَلى قُلُوبِ أَخْيارِنا وَاهْدِنا لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي
دلهای ما را بر دلهای نیکان ما و راهنما ما را آنچه خلاف شده در آن از حق بفرمان تو بدرستیکه تو راهنمائی
مَنْ تَشاءُ إِلى صِراطٍ مُسْتَقِيمٍ اللّهُمَّ عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أَمَتِكَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ افْتَقَرَ
هر کرا خواهی بسوی راه راست خداوندا بنده تو و پسر بنده تو پسر کنیز تو تو داناتری باو محتاج است
إِلى رَحْمَتِكَ وَاسْتَغْنَيْتَ عَنْهُ اللّهُمَّ فَتَجاوَزْ عَنْ سَيِّئاتِهِ وَزِدْ فِي حَسَناتِهِ وَاغْفِرْ لَهُ
بسوی رحمت تو و بی‌نیازی از او خداوندا پس در گذر از بدیهای او و بیفزا در نیکی او و بیامرز مر او را
وَارْحَمْهُ وَنَوِّرْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَلَقِّنْهُ حُجَّتَهُ وَأَلْحِقْهُ بِنَبِيِّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلا تَحْرِمْنا
و رحم کن او را و روشن کن قبر او را و بفهمان او را حجت او را و برسان او را به پیغمبر او رحمت خدا بر او و آل او و نا امید مکن ما را
أَجْرَهُ وَلا تَفْتِنّا بَعْدَهُ و اگر زن باشد میخواند از اول دعا تا اینجا اللّهُمَّ أَمَتُكَ ابْنَةُ عَبْدِكَ
از مزد او و بلا میفکن ما را بعد او خداوندا کنیز تو دختر بنده تو
که الی صراط مستقیم است پس میگوید
ابْنَةُ أَمَتِكَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِها افْتَقَرَتْ إِلى رَحْمَتِكَ وَاسْتَغْنَيْتَ عَنْها اللّهُمَّ فَتَجاوَزْ
و دختر کنیز تو دانا تری بآن محتاج است بسوی رحمت تو و تو بی‌نیازی از او خداوندا پس در گذر
عَنْ سَيِّئاتِها وَزِدْ فِي حَسَناتِها وَاغْفِرْ لَها وَارْحَمْها وَنَوِّرْ لَها فِي قَبْرِها وَلَقِّنْها حُجَّتَها
از بدیهای آن و زیاد کن در نیکی آن و بیامرز آنرا و رحم کن آنرا و روشن کن در قبر آن و بفهمان باو حجت او را
وَأَلْحِقْها بِنَبِيِّها صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلا تَحْرِمْنا أَجْرَها وَلا تَفْتِنّا بَعْدَها و در روایتی
و برسان او را به پیغمبرانش رحمت خدا بر او و آل او و نا امید مکن ما را از مزد او و میفکن ما را پس از او
وارد شده است
که بعد از فارغ شدن رَبَّنا آتِنا فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ
از نماز بگوید پروردگارا بده ما را در دنیا نیکی و در آخرت نیکی و نگاه دار ما را از عذاب آتش
و اگر بر سنی و خلاف مذهب نماز کند بضرورت بعد از تکبیر چهارم بلکه اللّهُمَّ أَخْزِ عَبْدَكَ فِي
بعد از هر تکبیر بر او نفرین و لعنت کند و بهتر اینست که چنین بگوید خداوندا خوار کن بنده خود را در
عِبادِكَ وَبِلادِكَ اللّهُمَّ أَصْلِهِ حَرَّ نارِكَ اللّهُمَّ أَذِقْهُ أَشَدَّ عَذابِكَ فَإِنَّهُ كانَ يُوالِي
میان بندگان و در شهرهای خود خدایا بسوزان او را بگرمی آتش خود خداوندا بچشان او را سختی عذاب خود پس بدرستیکه او بود

اَعْدَآءَکَ وَیُعَادِی اَوْلِیَآءَکَ وَیُبْغِضُ اَهْلَ بَیْتِ نَبِیِّکَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ و اگر
از دشمنان تو و دشمن میداشت دوستان تو و خشمگین بود خانواده پیغمبر تو رحمت خدا بر او و آل او میت
مستضعف باشد که ضعیف العقل باشد و تمیز میان مذاهب نکند و با من سبب سنی یا مخالف
حق باشد و عناد با شیعیان نداشته باشد یا اعتقاد باهل بیت علیهم السلم داشته باشد و با دشمنان
ایشان بد نباشد اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلَّذِیْنَ تَابُوْا وَاتَّبَعُوْا سَبِیْلَکَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِیْمِ و اگر مذهب
در نماز بر او بگوید خداوندا بیامرز آنانرا که بازگشت نمودند و پیروی کردند راه ترا و بچشان ایشانرا عذاب آتش میت معلوم
نباشد اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذِهِ النَّفْسَ اَنْتَ اَحْیَیْتَهَا وَاَنْتَ اَمَتَّهَا اَللّٰهُمَّ وَلِّهَا مَا تَوَلَّتْ وَاحْشُرْهَا
بگوید خداوندا بدرستیکه این نفس را تو زنده کرده آنرا و تو میراننده آنرا خداوندا متوجه کن او را آنچه متوجه بود و برانگیز
مَعَ مَنْ اَحَبَّتْ و اگر میت طفل با اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لِاَبَوَیْهِ لَنَا سَلَفًا وَفَرَطًا وَاَجْرًا و مشهور در همه
او را با آنکه دوست میداشت بالغ باشد بگوید خداوندا بگردان او را برای پدر و مادرش و برای ما پیش رو و با مزد انستکه دعاهای
سه تکبیر اول را بخواند بنحویکه گذشت و این دعا را بعد از تکبیر چهارم میخواند و بر سنی اگر نماز کند
تکبیر پنجم را نمیگوید و سنتست که بر جای خود بایستند تا جنازه را بردارند خصوصا پیشنماز و نماز
جنازه را در مسجد میتوان کرد و مشهور انستکه اگر در مسجد نکنند بهتر است و بر یک جنازه دو مرتبه
نماز کردن خلافست در جواز آن و دور نیست که کسیکه نماز نکرده باشد تواند کرد و کسیکه در اثنا
نماز برسد بقصد و چون ملحق میشود دعاها که خودش باید بخواند میخواند و چون پیشنماز فارغ شود بقیه
با دعاهای مختصر بخواند اگرچه جنازه را بردارند و اگر دور شود بی دعا بگوید تکبیرها را بی دعا پیاپی بگوید و اگر
میت را بی نماز دفن کرده باشند احوط انستکه بر قبر او نماز کنند هر چند مدتی گذشته باشد و هر وقت نماز
جنازه میتوان کرد مگر وقت حاضره تنگ شود که حاضره را مقدم دارد و بهتر اینستکه با وسعت وقت نیز اول
بوده صح حاضره را مقدم دارد مگر آنکه خوف فوت نماز جنازه باشد یا خوف ضایع شدن میت فصل پنجم
در آداب دفن میتست و آداب بعد از آن سنتست که تا میت را در قبر بگذارند نشینند و واجبست
کفایة دفن کردن میت و قدر واجب انستکه میت را در گودی پنهان کنند بحیثیتی که بوی بد او از مردم مستور
گردد و جسد او از درندگان ایمن ماند و خوابانیدن او بر جانب راست و بقبله واجبست بقول مشهور و بعضی
مستحب دانسته اند و مستحبست کندن قبر بقد رفامتی یا تا چنبره گردن و سنتست کندن لحد از طرف قبله
و مستحبست که آنقدر فراخ باشد که کسی در آن تواند نشست و اگر زمین سست باشد و لحد نتوان کندن
بعضی گفته اند که مانند لحد بسازند و اگر نتوانند قبر را شق کنند یا آنکه از میان قبر بقدر جسد میت
فرو برند بقدر یکه توان نشست و دو طرف داشته باشد که خشت بر روی آن توان گذاشت که خاک بر
میت ریخته نشود و احوط انستکه مانند سرداب و تابوت و صندوق نگذارند و شخصیکه در دریا بمیرد
اگر ممکن باشد بخشکی برسانند و الا در مانند خم گذارند و سرش را ببندند و در دریا اندازند اگر ممکن
شود و الا او را سنگین کنند و رو بقبله با ب اندازند و چون جنازه نزدیک قبر برسد سنتست که او را از در
پای قبر بگذارند اگر مرد باشد و اگر زن باشد برابر قبله هم بگذارند و مشهور انستکه زمانی میگذارند و سه
مرتبه او را نقل میکنند و مرتبهٔ چهارم او را بقبر بگذارند و آنچه در روایات معتبره وارد شده است
انستکه چون میت را نزدیک قبر رسانند او را اندک اندک فرو برند و کار را با وسنگین مکن و پایین تر از قبر بد و ذراع یا سه

ذراع بگذار و ساعتی صبر کن تا میّت تهیهٔ خود را بگیرد برای سؤال قبر زیرا که قبر را هولهای عظیم است
و دعا کن که خدا او را پناه دهد از اهوال قبر و سنّتست که سر میّت را پیش کنند و از پیش پای قبر بسرا شیب بقبر
برند و جمعی از علما گفته اند که زن را از پیش قبله میگیرند و بعرض قبر میبرند و سرا شیب نمیکنند چنانچه
در بعضی روایات وارد شده است و سنّتست که شخصیکه بقبر میرود که میّت را بقبر گذارد بندهای
قبا را بگشاید و بالاپوش و ردا را بیندازد و سر و پایش برهنه باشد و جایز است یک کس برود یا زیاده
خواه طاق باشد و خواه جفت و اکثر علما گفته اند که مکروه است که اگر میّت مرد باشد خویش او او را
بقبر برد و آنچه از احادیث ظاهر میشود آنست که پدر را مکروه است که در قبر فرزند داخل شود و فرزند و
سایر اقارب باکی نیست و اگر زن بوده باشد اولی آنست که محرم او را بقبر برد و اگر محرم نبوده باشد
زن صالحه و اگر زن نبوده باشد مرد صالح پیر و در رفتن و بیرون آمدن اللّهمّ عبدک ابن عبدک
سنّتست که از پیش پای قبر باشد و سنّتست که چون میّت را نزدیک قبر بگذارد بگوید خداوندا بنده تو و پسر بنده تو
وابن امتک نزل بک وانت خیر منزول به و چون میّت را بردارد بسم الله و بالله و علی
که بقبر گذارد بگوید
و پسر کنیز تو فرود آمده بتو بهتر فرود آینده باد بنام خدا و به خدا و بر
ملّة رسول الله صلّی الله علیه و آله اللّهمّ الی رحمتک لا الی عذابک اللّهمّ افسح
ملت رسول خدا رحمت خدا براو و آل او خدایا بسوی رحمت توام نه بسوی عذاب تو خداوندا گشایش ده
له فی قبره ولقّنه حجّته وثبّته بالقول الثّابت وقنا وایّاه عذاب القبر و چون میّت را در قبر
او را در قبر او و بفهمان او را حجت او و ثابت دار بگفتن ثابت و نگاهدار ما را و او را از عذاب قبر بگذارد سنّت است
که بندهای کفن را بگشاید و روی میّت را باز کند و طرف راست روی را بر زمین برساند و اگر زیر سر را از خاک
بلندتر کنند بد نیست و خشتی بر پشتش بگذارد که بر پشت نیفتد و سنّتست که مهری از تربت حضرت
امام حسین ع در برابر روی او بگذارند و اگر تربت الحضره را نیز در کفن بگذارند بهتر است و بگوید اعوذ
بالله من الشیطان الرّجیم پس سورهٔ فاتحه و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب النّاس و قل هو الله احد و آیة
الکرسی بخواند و اگر حاضران هم بسم الله و بالله و فی سبیل الله و علی ملّة رسول الله صلّی الله
بخوانند بهتر است پس بگوید بنام خدا و توفیق خدا و در راه خدا و بر کیش رسول خدا رحمت خدا
علیه و آله اللّهمّ صلّ علی محمّد و آل محمّد اللّهمّ افسح له فی قبره و الحقه بنبیّه صلّی
براو و آل او خداوندا رحمت فرست بر محمد و آل محمد خداوندا گشایش ده در قبرش و برسان او را به پیغمبرش رحمت
الله علیه و آله اللّهمّ ان کان محسنا فزد فی احسانه و ان کان مسیئا فاغفر له
خدا براو و آل او خداوندا اگر بوده باشد نیکوکار پس زیاد کن در نیکی او و اگر بوده باشد بدکار پس بیامرز او را
وارحمه وتجاوز عنه پس اللّهمّ جاف الارض عن جنبیه وصاعد عمله ولقّه منک رضوانا
و رحم کن او را و درگذر از او بگوید خدایا دور کن زمین را از طرفین او و بالا بر کردار او را و فرا پیش دار او را از خو
پس اللّهمّ عبدک وابن عبدک وابن امتک نزل بک وانت خیر منزول به اللّهمّ افسح
بگوید خدایا بنده تو و پسر بنده تو و پسر کنیز تو فرود آمده بتو و تو بهتر فرود آمده شده باد خدایا گشایش ده

له في قبره ولقنه حجته والحقه بنبيه ووقه شر منكر ونكير وايضا بسم الله وبالله
اورا در قبراو وبفهمان اورا حجت او وبرسان اورا به پیغمبرش ونگاهدار اورا از شر منکر ونکیر | بگوید بنام خدا وبخدا

وفي سبيل الله وعلى ملة رسول الله صلى الله عليه وآله اللهم عبدك ابن عبدك
ودر راه خدا وبر کیش فرستاده خدا ورحمت خدا براو وآل او خداوندا بنده تو وپسر بنده تو

نزل بك وانت خير منزول به اللهم افسح له في قبره والحقه بنبيه اللهم انا لا نعلم
فرود آمده بتو وتو بهتر فرود آمده باو | خداوندا گشاده کن براو در قبراو وبرسان اورا به پیغمبراو خداوندا بدرستیکه ما

منه الا خيرا وانت اعلم به وبروايت معتبر ديگر بگويد اللهم يا رب عبدك ابن عبدك نزل بك و
نمیدانیم از او مگر نیکی وتو داناتری باو | خداوندا ای پروردگار بنده تو پسر بنده تو فرود آمد بتو و

انت خير منزول به اللهم ان كان محسنا فزد في احسانه وان كان مسيئا فتجاوز
تو بهتر فرود آورده شده باو | خدایا اگر باشد نیکوکار پس بیفزا در نیکی او واگر بوده باشد بدکار پس درگذر از او

عنه والحقه بنبيه محمد صلى الله عليه وآله وصالح شيعته واهدنا واياه
پس برسان اورا به پیغمبرش محمد رحمت خدا براو وآل او وشایسته پیروان او وراهنمایی کن ما را واو را

الى صراط مستقيم اللهم عفوك عفوك وبروايت معتبر ديگر اين دعا را بخواند اللهم ان هذا عبدك فلان و
بسوی راه راست | خدایا درگذر درگذر | خداوندا بدرستیکه این بنده تست فلان

نام او وابن عبدك فنزل بك وانت خير منزول به قد احتاج الى رحمتك اللهم
بگوید وپسر بنده تو بتحقیق که فرود آمد بتو وتو بهتر فرود آمده شده باو بتحقیق که محتاج است بسوی رحمت تو خداوندا

ولا نعلم منه الا خيرا وانت اعلم بسريرته ونحن الشهداء بعلانيته اللهم جاف الارض
ونمیدانیم از او مگر نیکی وتو داناتری به نهانی او وما گواهیم بآشکار او | خدایا پس دور کن زمین را

عن جنبيه ولقنه حجته واجعل هذا اليوم خير يوم اتى عليه واجعل هذا القبر خير
از طرفین او وبفهمان اورا حجت او وبگردان این روز را | بهترین روزیکه وارد شود براو وبگردان این قبر را بهتر خانه

بيت نزل فيه وصيره الى خير مما كان فيه ووسع له في مدخله وآنس وحشته
خانه که فرود آمد دراو وبگردان اورا بسوی بهتر از آنچه بود دراو وفراخ کن مر اورا در جای داخل شدن او وانس ده رمیده اورا

واغفر ذنبه ولا تحرمنا اجره ولا تضلنا بعده وسنتست كه در اینحال عقاید حقه را تلقين
وبیامرز گناه اورا ومحروم مکن ما را مزد اورا وگمراه مکن ما را بعد از او | کنند خصوصا ولایت ائمه معصومین علیهم السلام

وبهتر آنستکه بدست راست دوش راست میت را بگیرد وبدست چپ دوش اسمع افهم اسمع افهم اسمع
چپ میت را بگیرد واو را حرکت دهد وتلقین کند واگر باین نحو بگوید جامعتر است | بشنو بفهم بشنو بفهم بشنو

افهم يا فلان بن فلان ونام ميت و پدرش را بگوید هل انت على العهد الذي فارقتنا عليه من
بفهم ایفلان پسر فلان | آیا تو هستی بر عهدی که مفارقت کردی ما را براو از

شهادة ان لا اله الا الله وحده لا شريك له وان محمدا صلى الله عليه وآله عبده
گواهی اینکه نیست خدائی مگر خدای یگانه نیست شریکی مر او را واینکه محمد رحمت خدا براو وآل او بنده او

ورسوله وسيد النبيين وخاتم المرسلين وان عليا امير المؤمنين وسيد الوصيين
وفرستاده او وبزرگ پیغمبران وآخر فرستادگان واینکه علی ع پادشاه گروندگان وبزرگ اوصیا

وَاِمامٌ افترض الله طاعته على العالمين وانّ الحسن والحسين وعلىّ بن الحسين ومحمّد بن
و پیشوای که لازم کرد خدا طاعت اورا بر جهانیان واینکه حسن و حسین و علی پسر حسین و محمد پسر

علىّ وجعفر بن محمّد وموسى بن جعفر وعلىّ بن موسى ومحمّد بن علىّ والحسن بن علىّ
علی وجعفر پسر محمد وموسی پسر جعفر وعلی پسر موسی ومحمد پسر علی وحسن پسر علی

والقائم الحجّة المهدىّ صلوات الله عليهم ائمّة المؤمنين وحجج الله على الخلق اجمعين
وآن پاینده که حجت است راه یافته رحمتهای خدا برایشان پیشوای گروندگان وحجت خدا بر خلق همه

وأئمّتك ائمّة هدىً ابرار يا فلان بن فلان اذا اتاك الملكان المقرّبان رسولين
و پیشوایان تو پیشوایان راه راست نیکوکاران ای فلان پسر فلان هرگاه آیند ترا دو فرشته مقرب و فرستاده

من عند الله تبارك وتعالى وسئلاك عن ربّك وعن نبيّك وعن دينك وعن كتابك
از نزد خدا برکت و برتر است وسؤال کننده تو از پروردگارت واز پیغمبر تو واز دین تو واز کتاب تو

وعن قبلتك وعن ائمّتك فلا تخف وقل فى جوابهما الله جلّ جلاله ربّى ومحمّد
واز قبله تو واز پیشوایان تو پس مترس و بگو در جواب آنها خدا بزرگوار است بزرگواری او پروردگار من ومحمد

صلّى الله عليه وآله نبيّى والاسلام دينى والقرآن كتابى والكعبة قبلتى وامير
رحمت خدا براو وآل او پیغمبر من واسلام دین من وقرآن کتاب من وکعبه قبله من و پادشاه گروندگان

المؤمنين علىّ بن ابى طالب امامى والحسن بن علىّ المجتبى امامى والحسين بن علىّ الشهيد
علی پسر ابیطالب پیشوای من وحسن پسر علی برگزیده پیشوای من وحسین پسر علی شهید

بكربلا امامى وعلىّ زين العابدين امامى ومحمّد باقر علم النبيّين امامى وجعفر الصادق
بکربلا پیشوای من وعلی آرایش پرستندگان پیشوای من ومحمد شکافنده علم پیغمبران پیشوای من وجعفر راستگو

امامى وموسى الكاظم امامى وعلىّ الرضا امامى ومحمّد الجواد امامى وعلىّ الهادى امامى
پیشوای من وموسی خورنده خشم پیشوای من وعلی رضا پیشوای من ومحمد بخشنده پیشوای من وعلی راه نما پیشوای من

والحسن العسكرىّ امامى والحجّة المنتظر امامى هؤلاء صلوات الله عليهم اجمعين ائمّتى
وحسن عسکری پیشوای من وحجة انتظار کرده شده پیشوای منست ایشان رحمتهای خدا برایشان همه پیشوایان

وسادتى وقادتى وشفعائى بهم اتولّى ومن اعدائهم اتبرّء فى الدنيا والآخرة ثمّ اعلم
وبزرگان من وپیش روان من وشفیعان من بایشان دوستی میکنم واز دشمنان ایشان بیزارم در دنیا وآخرت پس بدان

يا فلان بن فلان انّ الله تبارك وتعالى نعم الربّ وانّ محمّداً صلّى الله عليه وآله نعم
ای فلان پسر فلان بدرستیکه خدا با برکت و برتر است خوب پروردگاریست واینکه محمد رحمت خدا براو وآل او خوب

الرسول وانّ امير المؤمنين علىّ بن ابى طالب واولاده الائمّة الاحد عشر نعم الائمّة
فرستاده است واینکه پادشاه گروندگان علی پسر ابیطالب واولاد پیشوایان یازده تن نیکو پیشوایانند

وانّ ما جاء به محمّد صلّى الله عليه وآله حقّ وانّ الموت حقّ وسؤال منكر ونكير فى
واینکه آنچه آمد باو محمد رحمت خدا براو وآل او حقست واینکه مرگ حقست وسؤال منکر ونکیر در

القبر حقّ والبعث حقّ والنشور حقّ والصراط حقّ والميزان حقّ وتطاير الكتب حقّ
قبر حق است وبرانگیختن حق ونشور حق وجسر جهنم حق وترازو حق وگشوده شدن نامها حق

والجنة حق والنار حق وان الساعة آتية لا ريب فيها وان الله يبعث من في
وبهشت حق و آتش حق و اینکه قیامت آینده است نیست شکی در آن و اینکه خدا برمی انگیزاند آنکه در
القبور پس بگوید افهمت یا فلان در حدیث است که میت در جواب ثبتك الله بالقول الثابت
قبرهاست بگوید آیا فهمیدی ای فلان میگوید بلی فهمیدم پس بگوید ثابت دارد ترا خدا بگفتار ثابت
هداك الله الى صراط مستقيم عرف الله بينك وبين اوليائك في مستقر من رحمته
راه نماید ترا خدا بسوی راه راست آشنا سازد خدا میان تو و میان دوستان تو در قرارگاهی از رحمت خود
پس اللهم جاف الارض عن جنبيه واصعد بروحه اليك ولقه منك برهانا
بگوید خدایا دور کن زمین را از دو طرف او و بالا بر روح او را بسوی خود و بفهمان او را از خود حجتی
اللهم عفوك عفوك پس خشت بر لحد بگذارد و آجر پخته نیز خوبست و خشت خام بهتر است
خداوندا درگذر درگذر اگر خشت بزرگ باشد زانو بگذارد و بر رخنه خشتها خشت دیگر بگذارد
یا بگل رخنه را بگیرد و اگر خشتهای کوچک باشد هموار کند و بر هر تقدیر اللهم صل وحدته
رخنهها را محکم کند که خاک بر میت نریزد و در وقت چیدن خشتها این دعا بخواند خداوندا برس بتنهایی او
وآنس وحشته وآمن روعته واسكن اليه من رحمتك رحمة تغنيه بها عن رحمة
وانس ده ببیم او را وایمن ساز ترس او را و ساکن کن بسوی او از رحمت خود رحمتی که بی نیاز کند او را بآن از رحمت
من سواك فانما رحمتك للظالمين وبروايت رحمة تستغني بها عن رحمة من سواك
از غیر خود پس بدرستیکه رحمت تو برای ستمکارانست دیگر رحمتی که بی نیاز کند بآن از رحمت هر که غیر تو باشد
واحشره مع من كان يتولاه و مکروه است فرش قبر بچوب و تخته کردن با میت یا تابوت گذاشتن
و برانگیز او را با آنکه باشد دوست او مگر آنکه زمین آب برآورد یا نم بسیار داشته باشد و چون از سر
پای قبر بیرون آید انا لله وانا اليه راجعون والحمد لله رب العالمين اللهم ارفع درجته
این دعا را بخواند بدرستیکه ما از برای خدائیم و ما بسوی او بازمیگردیم و درود مر خدایرا پروردگار جهانیان خداوندا بلند کن مرتبه او را
في اعلى عليين واخلف على عقبه في الغابرين وعندك نحتسبه يا رب العالمين
در بلندتر جاهای بهشت و خلیفه باش بر فرزندان او در باقی ماندگان و نزد تو می سپاریم او را ای پروردگار جهانیان
پس سنت است که حاضران بپشت کف دست خاک در قبر بریزند و اگر بر شکم دست کفها را پر کنند
و بریزند نیز خوبست و سنت است که سه مرتبه بریزند و در وقت ریختن بگویند
اللهم ايمانا بك وتصديقا بكتابك هذا ما وعدنا الله ورسوله وصدق الله ورسوله
خداوندا ایمان آوردیم بتو و باور کردیم بکتاب تو که وعده داده مارا خدا و فرستاده او و راست گفته خدا و فرستاده او
اللهم زدنا ايمانا وتسليما و در حدیث است که هر که چنین کند و این دعا بخواند حق تعالی بعدد
خدایا زیاده کن ایمان مارا و تسلیم مارا هر ذره از خاک حسنه برای او بنویسد و مکروه است که خویشان میت
خاک بر قبر بریزند که مورث قساوت قلب و دوری از رحمت الهیست و سنت است که از غیر خاک قبر چیزی
نریزند که بار است بر میت و سنت است که قبر را بقدر چهار انگشت بلند کنند بعضی چهار انگشت گشاده
و بعضی بهم آورده گفته اند و ظاهر هر دو خوبست و دور نیست که بیشتر نیز مجوز باشد و مستحب است
که قبر را چهار گوشه کنند و روی قبر را پهن کنند و خرپشته نکنند بخلاف سنیان که میکنند و بعد از آن آب

بر قبر بریزند و در خبر است که تا تری در قبر هست میت را عذاب نمیکنند و سنت است که آب بریزند رو بقبله
بایستند و ابتدا از پیش سر کنند و بر یکجانب قبر بریزد تا پیش پا و بگردانند بجانب دیگر و بریزد تا پیش سر
و بعد از آن میان قبر بریزد و سنت است که آبرا قطع نکند و متصل بریزد تا تمام شود و مستحب است که بعد
از آب ریختن دست بر قبر گذارند در حالتیکه انگشتان ایشان گشاده باشد و قوت کنند تا اثر
انگشتان ایشان بر گل بماند و رو بقبله باشند و از بعضی روایات اللّهمّ جافِ الأرضَ عن جنبیه
مفهوم میشود که نزدیک سر او بنشینند و این دعا بخوانند خدایا دور کن زمین را از دو طرف او
وَاصعِد الیکَ روحَهُ ولقّه منکَ رضواناً واسکن قبره من رحمتک ما تغنیه بها
و بالا بر بسوی خود روح او را و فرا پیش آور او از تو خشنودیرا و ساکن کن در قبر او از رحمت خود آنچه بی نیاز کنی او را
عن رحمة من سواک و هفت مرتبه سورهٔ انا انزلناه بخوانند و اگر میت زن باشد در جمیع دعاها
از رحمت آنکه غیر تست کلمه کذشت ضمیر مؤنث بیاورند و سنت است که ولی میت یعنی اقرب خویشان
او بعد از آنکه مردم برگردند نزد سر میت بنشینند و باواز بلند تلقین که گذشت بار دیگر بخوانند
و اگر دیگری را نایب کند نیز خوبست و در اخبار وارد شده است که چون این تلقین را بکنند منکر بنکیر
میگوید بیا برویم تلقین حجتش کردند احتیاج بپرسیدن نیست پس برمیگردند و سؤال نمیکنند و
مکروهست عمارت بر سر قبر کردن و بر سر قبر بسیار ماندن و گچ مالیدن بر قبور مگر قبور انبیا و ائمه
صلوات الله علیهم و بعضی گفته اند که قبور علما و صلحا نیز این حکم دارد و مکروهست تازه کردن
قبر بعد از مندرس شدن و در خبر است که خون خدا دونت میاورد لهای شکسته و قبرهای مندرس شده
و مکروهست در حال اختیار دو میت را در یک قبر گذاشتن و میت را از بلدی که در آنجا مرده است بشهرها
دیگر مگر به مشاهد مشرفهٔ ائمه و بعضی استثنا کرده اند نقل بمقبرهٔ علما و صلحا و شهدا را نیز و
مکروهست بر روی قبر نشستن و راه رفتن مگر بواسطهٔ زیارت قبور که ضرور شود و مشهور آنست که
جایز نیست شکافتن قبور مگر در چند صورت یکی آنکه در قبر مال صاحب قیمتی باشد دیگر آنکه در زمین
غصبی دفن کرده باشند یا در کفن غصبی کفن کرده باشند و دیگر آنکه بی غسل و کفن او را در خاک کرده
باشند و از هم نپاشیده باشد و مشهور آنست که جایز نیست نقل مردگان بعد از دفن و بعضی استثنا
کرده اند نقل بمشاهد مشرفهٔ حضرات ائمه ع و مشهور آنست که جایز نیست که گریبان چاک کردن و جامه
دریدن برای غیر پدر و برادر و بر ایشان جایز است بلکه بعضی از اخبار ظاهر میشود که مستحب باشد
خصوصاً بر پدر و بعضی تجویز کرده اند تا از مطلقا و احوط ترک است و جایز نیست خراشیدن رو
کندن و بریدن مو و احوط آنست که طپانچه بر رو و زانو و غیر آن نزنند و بعضی از علما موافق روایتی
قایل شده اند که زنیکه موی سر خود را در مصیبتی ببرد واجبست کفاره بدهد چنانچه در خاتمه مذکور
خواهد شد انشاء الله تع و بعضی گفته اند گناه دارد و کفارهٔ بر او نیست و دور نیست که سنت باشد
و احوط دادن کفاره است و بعضی خراشیدن موی را الحاق کرده اند ببریدن و در وجوب کفاره و هم چنین
اکثر علما قایل شده اند که واجبست کفارهٔ قسم بر زنیکه موی سر را بکند در مصیبت یا روی خود را مجروح سازد

کە خون نیاید و بر مردی کە در مرگ فرزند خود یا زن خود جامه چاک کند و کفارهٔ یمین انشاء الله مذکور
خواهد شد و بعضی واجب میدانند و احوط عمل بمشهور است و لازم است اصحاب مصیبت را کە صبر کنند
بقضای الهی و راضی باشند و بدانند کە حق تعالی صابران را اجر بیحساب کرامت میفرماید و باید کە صاحب
مصیبت بسیار بگوید انا لله و انا الیه راجعون تا گناهان گذشتهٔ او آمرزیده شود و هرگاه آن
مصیبت بخاطرش آید این کلمه را بگوید تا گناهان تا آن آیند و کلمه آمرزیده شود و بسند معتبر منقول است
کە هر کە مصیبت را بخاطرش آورد اگر إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ اللّٰهُمَّ أْجُرْنِي عَلَى مُصِيبَتِي وَأَخْلِفْ
چه بعد از مدتی باشد و بگوید بدرستیکه ما بسوی خدا و بسوی او بازگشت ما خدایا مزد ده مرا بر مصیبتی و عوض ده
عَلَيَّ أَفْضَلَ مِنْهَا ثواب همان مصیبت باز دیگر با او داده شود و سنت است کە دیگران تعزیت ایشان
بر من بهتر از آن بکنند و ایشان را بصبر و شکیبائی امر کنند پیش از دفن و بعد از دفن و مبالغه بعد
از دفن بیشتر است و اقل تعزیت آنست کە بروند تا صاحب عزا ایشان را ببیند و منقولست از حضرت
رسول صلعم کە هر کە صبر فرمایند و هنگامی در صحرای محشر کە همه برهنه اند خدا او را حلهٔ از حلهای
بهشت بپوشاند کە موجب سرور او گردد و هر کە مصیبت زده را صبر فرماید حق تعالی او را ثواب صاحب
مصیبت کرامت فرماید بی آنکه از اجر او چیزی کم شود فرمود کە ثواب تعزیه و صبر فرمودن بهشت است
و مستحب است کە صاحب مصیبت تغییر وضع خود کند تا او را بشناسند و جایز است کە بیرون بر کردن
کە نیکیهای میت را بشمارند و نوحه کردن بحق جایز است کە دروغ نگویند و چیزهای بد از برای میت اظهار
نکنند و بهتر آنست کە نوحه گری بیاورند و مستحبست کە تا سه روز دیگران خصوصا همسایگان برای صاحبان
مصیبت طعام بفرستند و زیاده از سه روز ماتم نگیرند مگر زن کە چهار ماه و ده روز برای شوهر ماتم میگیرد
بانکه جامهای رنگین نپوشند و زینت نکنند و سنت موکد است زیارت قبور مومنان خصوصا خویشان
و چون داخل السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ أَنْتُمْ لَنَا فَرَطٌ وَنَحْنُ إِنْ شَاءَ اللّٰهُ
قبرستان شوند بگویند سلام بر اهل خانها از مردان گرویده و گردن نهنده و شما برای ما پیش رو و ما اگر خواهد خدا
بِكُمْ لَاحِقُونَ و بروایتی السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ رَحِمَ اللّٰهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ
بشما ملحق شونده ایم و بروایت دیگر سلام بر اهل خانها از مسلمانان و مومنین رحم کند خدا پیشینیان از ما
مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللّٰهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ و بروایتی السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الدِّيَارِ
و پسینیان و ما هم اگر خواهد خدا بشما ملحق شونده ایم سلام بر شما ای اهل خانها
دیگر
مِنْ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ أَنْتُمْ لَنَا سَلَفٌ وَنَحْنُ لَكُمْ تَبَعٌ رَحِمَ اللّٰهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ
از گروه گرویدگان و رحمت خدا و برکتهای او شما برای ما پیش روید و ما برای شما پیرویم رحمت خدا بر پیشینیان
مِنْكُمْ وَالْمُسْتَأْخِرِينَ وَإِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ و در احادیث بسیار وارد شده کە هر کە نزد قبر
از شما و پسینیان و بدرستیکه ما بسوی خدا و ما بسوی او بازگشت کنیم برادر مومن خود هفت مرتبه سورهٔ انا انزلناه
بخواند از ترس بزرگ روز قیامت ایمن گردد و بروایت دیگر خدا او را و صاحب قبر را بیامرزد اللّٰهُمَّ جَافِ الْأَرْضَ
و سنت است کە در وقت خواندن دست بر قبر گذارد و رو بقبله باشد و این دعا بخواند خدایا دور کن زمین را

عَن جُنُوبِهِم وَصاعِد اِلَیکَ اَرواحَهُم وَلَقِّهِم مِنکَ رِضواناً وَاَسکِن اِلَیهِم مِن رَحمَتِکَ
از اطراف ایشان و بلند کن بسوی خود روحهای ایشان را و فرا پیش آور ایشان را از نزد خود خوشنودی را و ساکن کن بسوی ایشان از رحمت خود
ما تَصِلُ بِهِ وَحدَتَهُم وَتُؤنِسُ بِهِ وَحشَتَهُم اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ و بروایت معتبر اَللّهُمَّ
آنچه برسد بآن تنهائی ایشان و انس داده باو ترس ایشان را بدرستیکه تو بر هر چیزی توانائی دیگر این دعا بخواند خدایا
اِرحَم غُربَتَهُ وَصِل وَحدَتَهُ وَآنِس وَحشَتَهُ وَآمِن رَوعَتَهُ وَاَسکِن اِلَیهِ مِن رَحمَتِکَ
رحم کن بیکسی او را و برسان تنهائی او را و انس ده رمیدگی او را و ایمن ساز ترس او را و ساکن کن بسوی او از رحمت خود
ما یَستَغنی بِها عَن رَحمَةِ مَن سِواکَ وَاَلحِقهُ بِمَن کانَ یَتَوَلّاهُ و بروایت دیگر مستحبست که نزد قبر
آنچه بی‌نیاز شود بآن از رحمت آنکه غیر تست و برسان او را بآنکه دوست میدارد او را سورهٔ حمد و قل اعوذ برب الفلق
و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و آیة الکرسی هر یک را سه مرتبه بخواند و سورهٔ انا انزلناه را
هفت مرتبه بخواند و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که در قبرستان مؤمنان بگذرد و سورهٔ قل هو
الله احد را یازده مرتبه بخواند و ثوابش را بمردگان آن قبرستان ببخشد بعدد مردگان اجر و ثواب یابد
و بروایت دیگر هر که آیة الکرسی بخواند و ثوابش را هدیهٔ اهل قبور کند حق تعالی بعدد هر حرفی ملکی
خلق کند که تسبیح گویند برای او تا روز قیامت و در عصر روز پنجشنبه و جمعه زیارت قبور مستحبست
و در احادیث معتبره وارد شده است که هر که را مصیبتی وارد شود مصیبت حضرت رسالت صلی الله علیه و آله را بیاد آورد
که صعب‌ترین مصیبتها است و در اخبار بسیار وارد شده است که هر که در وقت مصیبت دست بر ران خود
زند ثوابش حبط میشود و نباید بشیون و فریاد کند و وایلاه و وا مصیبتاه و وا ثکلاه بگوید و در حدیث معتبر
منقولست که هر که یک فرزند از او برود و صبر کند بهتر است برای او از آنکه هفتاد فرزند از برای او بماند
که همه سوار شوند و در راه خدا جهاد کنند و منقولست که هر که را خدا دوست دارد بهترین فرزندان او را
می‌گیرد و منقولست که ثواب مؤمن از مردن فرزندش بهشتست خواه صبر بکند و خواه نکند و بسند معتبر منقولست
که حضرت صادق علیه السلام در وقت اَلحَمدُ لِلّهِ الَّذی لَم یَجعَل مُصیبَتی فی دینی وَالحَمدُ لِلّهِ الَّذی لَو شاءَ جَعَلَ
مصیبت این دعا را میخواندند سپاس مر خدا را که هیچ نگردانید مصیبت مرا در دین من و سپاس مر خدا را که اگر خواهد بگرداند
مُصیبَتی اَعظَمَ مِمّا کانَت وَالحَمدُ لِلّهِ الَّذی شاءَ اَن یَکونَ فَکانَ و باید که مردگان را فراموش نکنند
مصیبت مرا بزرگتر از آنچه بوده و سپاس مر خدا را بر کاری که خواست آنکه باشد پس باشد زیرا که دست ایشان از اعمال خیر
کوتاه گردیده و از جانب فرزندان و خویشان و برادران مؤمن امیدوارند و احسان ایشان را چشم براهند
خصوصاً دعا کردن در نماز شب و بعد از نمازهای فریضه و در مشاهد مشرفه پدر و مادر را زیاده از دیگران
دعا باید کرد و اعمال خیر برای ایشان بعمل آورد و در خبر است بسا فرزندی که در حال حیات پدر و مادر
عاق ایشان باشد و بعد از فوت ایشان نیکوکار گردد بسبب اعمال خیری که از برای ایشان بعمل آورد
و بسا فرزندی که در حال حیات پدر و مادر نیکوکار باشد و بعد از فوت ایشان عاق گردد بسبب آنکه اعمال
خیری که از برای ایشان باید بعمل آورد کم بعمل آورده و عمدهٔ خیرات برای پدر و مادر و سایر خویشان آنست که
قروض ایشان را ادا کند و ایشان را از حقوق خدا و خلق بری گرداند و حج و سایر عبادات که از ایشان فوت شده

باشد سعی کند با سنجار یا تبرع بجا آورد و در حدیث صحیح از حضرت صادق ع منقولستکه هر که در هر شب
از برای فرزند خود و هر روز برای پدر و مادر خود دو رکعت نماز میکردند و در رکعت اول انا انزلناه و
در رکعت دویم انا اعطینا میخواندند و بسند صحیح از حضرت صادق ع منقولستکه بسا باشد که میّت در
تنگی و شدتی بوده باشد و حق تعالی باو وسعت دهد و تنگی را از او بردارد پس باو بگویند که این فرج ترا روی
داد بسبب نمازیستکه فلان برادر مؤمن برای تو کرد راوی پرسید دو میّت را در دو رکعت نماز شریک میتوانند
کرد فرمود بلی فرمود که میّت شاد میشود و فرح مییابد بدعا و استغفاریکه برای او کنند چنانچه زنده شاد
میشود بهدیه که برای او برند و فرمود که بر میّت داخل میشود در قبرش نماز و روزه و حج و تصدّق و سایر
عملهای خیر و دعا و ثواب آن اعمال برای کسیکه کرده و برای مرده هر دو نوشته میشود و در حدیث دیگر فرمود که هر که
از مسلمانان برای میّتی عمل صالحی بکند خدا ثواب او را مضاعف میگرداند و میّت بآن عمل منتفع میگردد
و در روایتی وارد شده است که هر گاه شخصی بنیّت میّتی تصدّقی بکند خدا جبرئیل را امر مینماید که با هفتاد
هزار ملک بنزد قبر او میروند و هر یکی طبقی در دست دارند از نعمتهای الهی و هر یک باو میگویند السلم
علیک ای دوست خدا این هدیه فلان مؤمن است برای تو پس قبر او روشن میشود و خدا هزار شهر در بهشت
باو کرامت میفرماید و هزار حوری باو تزویج میفرماید و هزار حلّه باو میپوشانند و هزار حاجت او را روا
میکند و در حدیث معتبر منقولستکه شش چیز بمؤمن میرسد بعد از وفات اول فرزندیکه از جهت او استغفار
کند دویم مصحفی یا کتابی از کتاب علمی که از او بماند و مردم بعد از او بخوانند سیّم درختی که بکارد و مردم
از آن نفع یابند چهارم آبیکه جاری سازد پنجم چاهیکه حفر نماید که خلق خدا منتفع گردند ششم سنّتی که
مردم بآن عمل نمایند از ارشاد و هدایت خلق یا تصنیف کتاب و مانند آن باب چهارم در مجملی از احکام زکوة
وخمس و اعتکاف است و در آن سه فصل است فصل اول در زکوة است آیات و احادیث بر وجوب آن و عقاب
ترک کننده آن بسیار است و از آنجمله حق تعالی میفرماید که وَالَّذِینَ یَکْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا یُنْفِقُونَهَا
فِی سَبِیلِ اللهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِیمٍ یَوْمَ یُحْمَی عَلَیْهَا فِی نَارِ جَهَنَّمَ فَتُکْوَی بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا
مَا کَنَزْتُمْ لِاَنْفُسِکُمْ فَذُوقُوا مَا کُنْتُمْ تَکْنِزُونَ یعنی و آنکسانیکه جمع میکنند طلا و نقره را و حقوق
الهیرا نمیدهند و در راه خدا صرف نمینمایند پس بشارت ده ایشانرا بعذابی دردناک در آنروزیکه سرخ
کنند طلا و نقره را در آتش جهنّم و داغ کنند بآن پیشانیها و پهلوها و پشتهای ایشانرا و بایشان گویند اینست
مالهائی که از برای خود جمع کرده بودید الحال بچشید عذاب آنهارا و از حضرت صادق ع منقولستکه هر که
ندهد قیراطی از زکوة که بیست یک دینار است نه مؤمنست و نه مسلمان و در وقت مردن تمنّا
میکند که مرا بر گردانید بدنیا تا زکوة را بدهم چنانچه حق تعالی فرموده است حَتَّی اِذَا جَاءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ
قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ لَعَلِّی اَعْمَلُ صَالِحًا فِیمَا تَرَکْتُ یعنی تا وقتیکه بیاید یکی از ایشانرا مرگ گوید پروردگارا
برگردانید مرا بدنیا شاید عمل شایسته بکنم در آن مالی که بعد از خود گذاشته ام و از حضرت سیّد المرسلین
و ائمّه طاهرین علیهم السلم بطریق صحیح منقولستکه کسیکه طلا و نقره داشته باشد و زکوة از آن ندهد حق تعالی
او را در روز قیامت حشر خواهد نمود در زمین لغزنده که پا بند نشود بر آن و مسلّط سازد بر او ماری را

کرزه شتر از مار که اژدها بکر عظیم است و در عقب او دود و او از وی کریزد تا چون با و رسد داند که از او
خلاصی ندارد دست خود را بدهان او دهد پس بدندان بکیرد او را مانند شتر نری که بر چیزی دندان فرو
برد پس طوق کردد در کردن او و اینست معنی قول خدا سَیُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ یعنی بزودی
طوق کنند در کردن ایشان انچه را که بخل ورزیدند در دنیا بان و در راه خدا ندادند در روز قیامت
و هر کس شتر یا کاو یا کوسفند داشته باشد و زکوة از انها ندهد خدا حبس کند او را در صحرای لغز بندهٔ
و پامال کنند او را هر حیوان شکافته سمی بسم خود و کزند او را بدندان و نیش هر صاحب نیشی بنیش خود
و هر که زراعتی داشته باشد یا باغ خرما و انکور داشته باشد و زکوة انها را ندهد ان قطعهای زمین را
تا طبقهٔ هفتم طوق کرده در کردن او اندازند و ان همه اتش کردد تا روز قیامت و بروایت معتبر دیکر هر که
زکوة مال ندهد خدا ان مال را اژدهائی کرداند در کردن او که دماغش را خورد و کوشتش را کند بدندان
تا از حساب خلایق فارغ شود و در حدیث دیکر حضرت صادق فرمود که هیچ مالی در صحرا و دریا تلف نمیشود
مکر بندادن زکوة و خدا میفرماید مَثَلُ الَّذِیْنَ یُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِیْ سَبِیْلِ اللهِ کَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْبَتَتْ سَبْعَ
سَنَابِلَ فِیْ کُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللهُ یُضَاعِفُ لِمَنْ یَشَاءُ یعنی مثل جماعتی که صرف مینمایند مالهای خود
را در راه خدا از زکوة و خمس و جهاد و حج و غیر انها مانند دانه ایست که برویاند از ان هفت خوشه که در هر خوشه
صد دانه بوده باشد که مجموع هفتصد برابر میشود و خدا مضاعف میکرداند باضعاف این از برای هر که خواهد
و ایات و اخبار در این باب بسیار است و انچه مذکور شد برای کسیکه ایمان بفرموده خدا و رسول داشته باشد کافی است
و اما اجناسیکه در انها زکوة واجب میشود پس بجنس نقد اول طلا هر کاه مقدار بیست اشرفی باشد و سکه داشته
باشد و یکسال بماند که بدل نکنند و تغییر ندهند مقدار چهل یک انرا بزکوة میباید داد و بعد از ان هر
چهار اشرفی که زیاد شود بعد از سال چهل یک باید داد دوم نقره است هر کاه بدویست درهم برسد که تخمینا
دوازده هزار و ششصد دینار عجمی باشد موافق زر ده دانکی و سکه داشته باشد و یکسال بحال خود بماند
بعد از سال چهل یک انرا میباید داد و همچنین هر چند چهل درهم زیاد شود که دو هزار و پانصد و بیست دینار باشد
چهل یک انرا میباید داد سیم شتر است و نصاب ان دوازده است اول پنج شتر است و در ان یک کوسفند است دویم ده
شتر است و در ان دو کوسفند است سیم پانزده شتر است و در ان سه کوسفند است چهارم بیست شتر است و در ان
چهار کوسفند است پنجم بیست و پنج شتر است و در ان پنج کوسفند است و کوسفندی که دهند بهتر انست که هفت
ماهه یا در هشت ماه باشد و ممکن باشد اکر کوسفند دهند و اکر بز دهند یکساله یا در دو باشد ششم بیست و
شش شتر است و در ان یک شتر است و باید که شتر مادهٔ یکساله یا در دو بدهد و اکر نداشته باشد شتر نر دو ساله
یا در سه بدهد هفتم سی و شش است باید شتر مادهٔ دو ساله یا در سه بدهد هشتم چهل و شش است و باید
شتر مادهٔ سه ساله یا در چهار بدهد نهم شصت و یکست و باید شتر مادهٔ دو ساله یا در سه بدهد یازدهم
نود و یکست و باید دو شتر مادهٔ سه ساله یا در چهار بدهد دوازدهم صد و بیست و یکست و هر چه زیاده شود در
هر پنجاه شتر یک شتر مادهٔ سه ساله بدهد و در هر چهل شتر یک شتر مادهٔ دو ساله میدهد چهارم کاو است و در هر سی
کاو یک کوساله مادهٔ یا نر یکساله یا در دو میدهد و در هر چهل کاو یک کاو مادهٔ دو ساله یا در سه میدهند

پنجم کوسفندست و در چهل کوسفند یك کوسفند واجبست و در صد و بیست و یك کوسفند دو کوسفند
واجبست و در دویست و یك کوسفند سه کوسفند واجبست و در سیصد و یك کوسفند احوط آنستکه
چهار کوسفند بدهد و چون بچهارصد برسد و هرچه زیاد شود از هر صد کوسفند یك کوسفند میدهد
و در زکوة هر یك از شتر و کاو و کوسفند شرطست که در علف مباح چریده باشد در تمام سال پس اکر علف
مملوك خورده باشد زکوة واجب نیست و اکر بعضی از سال چریده باشد و بعضی علف مالك خورده باشد
احوط آنستکه اکر چریدنش بیشتر باشد زکوة بدهند و بچهارپا تا شیر میخورند حساب نمیباید کرد بنابر
مشهور و احتیاط در آنستکه از روزیکه متولد میشوند حساب کنند و در طلا و نقره و حیوانات همه
شرطست که سال بر ایشان بکذرد و سال زکوة یازده ماهست چون ماه دوازدهم داخل شود زکوة واجب
میشود و در کاو و شتر شرطست که کارکن نباشند پس اکر بار کشند یا خیش کنند واجب نیست و کوسفند و بز را
بر سر هم حساب کنند و کاو و کاومیش را بر سر هم حساب میکنند و شتر نر و ماده و لوك را بر سر هم حساب میکنند ششم
و هفتم و هشتم و نهم کندم و جو و خرما و مویز است و شرطست هر یك بنصاب برسد و نصاب سیصد و شصت من و پنجاه
درم است بسنك تبریز و انکور هر کاه نرسد بهشت و یك من باشد احوط آنستکه زکوة بدهند و شرطست
که این غلات در ملك او بحد نصاب رسیده باشد پس اکر کندم و جو را بعد از زرد و کردن بخرد زکوة
بر فروشنده واجبست و اکر زمین را باجاره کرفته باشد زکوة بر مستاجر واجبست و اکر زمین را از صاحب کرفته بنصف
یا ثلث یا ربع یا ده چهار ده مثلا زکوة حصهٔ مالك بر مالك واجب میشود و زکوة حصهٔ عامل بر عامل اکر
حصهٔ هر یك بتنهائی بنصاب رسیده باشد پس اکر زراعت و باغ اب باران یا اب روان یا اب قنات یا اب ریشه
خورده باشد ده یك میدهند و اکر از دست یا کاو یا شتر
یا چرخ اب خورده باشد بیست یك میدهند و اکر از هر دو خورده باشد بیشتر اعتبار دارد و اکر هر دو مساوی
باشند پانزده یك میدهند و احوط و اقوی آنستکه بغیر از خراج پادشاهی همه از خرج زراعت را بدر نکنند
در دادن زکوة و چون اکثر علما برآنند که تعلق زکوة بانکور در وقت غوره شدنست پس احوط آنستکه
اول ارباب خبره را بیاورند که تخمین کنند میوهٔ باغ اکر چه مقدار است و باخود مقرر سازد که بان نسبت
زکوة خواهد داد تا آنچه خورد از انکور و غوره حلال باشد یا آنکه آنچه او بر دارد بکشد و حساب نکاه دارد
یا آنچه بر دارد عشر غوره را بدهد و همچنین کندم و جو که دانه ببندد و بعضی از علما کفته اند که زکوة واجبست
در حبوب مانند برنج و نخود و ماش و عدس و امثال اینها هر کاه بنصاب جو و کندم برسند بهمان شرایط و مقدار
که کذشت و مشهور آنستکه زکوة اینها سنتست و در مادیان که در علف مباح چرا کنند و سال بر او بکذرد
زکوة سنتست پس اکر پدر و مادرش عربی باشد در سالی دو اشرفی چهار دانك و نیمی میدهد و اکر یابو
باشد که یکی از پدر و مادرش عربی نباشند یك اشرفی میدهد و در زکوة بتجارت جمعی بوجوب قایل شده اند
و مشهور آنستکه سنتست و آن مالیست که مالك شود آنرا بعنوان معاوضه و در وقت تملك آن قصد
اکتساب و تجارت داشته باشد و میباید که قیمت آن بیکی از نصاب طلا و نقره برسد و در تمام سال بر نصاب
باقی بماند و در تمام سال از مایه کم نشود یا بمایه بیشتر بخرند و اکر چند سال بکذرد که مایه در کمی باشد

سنتست که زکوة یکساله را بدهد و اگر مایه باقی باشد هر سال چهل یک را میدهد و اگر معاوضه کند
در اثنای سال بقصد تجارت منافاتست و احوط آنست که بدهد و سنتست که در وقت درو کردن
اگر فقرا حاضر باشند هر فقیر را یک دسته گندم بدهند هر قدر در دست ایشان جا گیرد و در وقت چیدن خرما
و انگور یکمشت بدهند و بزکوة حساب نکنند و بعضی واجب دانسته اند و احوط آنست که ترک نکنند اما
مستحق زکوة پس هشت طایفه اند اول و دوم فقرا و مساکین و ایشان کسانی اند که قوت سالیانه خود
و عیال خود نداشته باشند و قادر بر کسبی نباشند که معاش خود و عیال خود را بآن توانند کرد زاید
و احوط آنست که صالح باشند و گدا و سائل بکف نباشند سیم کسیست که امام علیه السلام نصب میکند برای گرفتن
زکوة و حصه باو میدهد و در این زمان نمیباشد غالبا و هم چنین چهارم که مؤلفة قلوبهم اند و در
این زمان نمیباشند غالبا پنجم صرف کردن در آزادی بنده کاتبست مثل آنکه آقائی غلام خود را مکاتب کرده است
که مالی بدهد و آزاد شود و او عاجز باشد از دادن آن اگر بر آقا زکوة واجب شده باشد باید که قدری
از زکوة را بمال کتابت او حساب کند و الا دیگران از زکوة حصه باو بدهند که بآقا بدهد و آزاد شود
یا غلامی که از دست آقا در تعب شدید باشد از مال زکوة بخرند و آزاد کنند ششم قرض دارانند که قرض کرده
باشند و در معصیت صرف نکرده باشند و ادای قرض ایشان میتوان داد هفتم فی سبیل الله است یعنی صرف
راه خدا مانند جهاد فی سبیل الله و یاری حاجیان و زائران ائمه معصومین و بنای مساجد و پلها و امثال
اینها و بعضی گفته اند که مخصوص جهادست در زمانیکه جهاد حق باشد و این احوط است هشتم ابن السبیل
و آن کسیست که بغربت افتاده باشد و خرج رفتن بخانه خود نداشته باشد و آن مقدار باو میدهند که
بخانه خود برسد اگر سفر در معصیت نباشد و باید کسیکه باو زکوة میدهد غیر مؤلفه شیعه اثنی عشری
باشد و احوط آنست که اجتناب از گناهان کبیره کند خصوصا شراب خوردن دیگر شرطست که واجب النفقه مالک
نباشد مثل پدر و مادر و جد و جده هر چند بالا روند و فرزند و فرزند زادگان هر چند پائین روند
و زن و بنده و بهتر آنست که زکوة را بخویشان پریشان بدهند غیر آنها که مذکور شدند اگر شرایط را داشته باشند
و غیر سید زکوة بسید نمیتواند داد اما سید زکوة خود را بسید و غیر سید میتواند داد و غیر سید
احوط آنست که بشریف هم ندهد و بهتر آنست که زکوة را بنزد مجتهد یا عالمی که مصارف زکوة را داند ببرند
که او بمصرف برساند فصل دوم در خمس است بدانکه خمس در هفت چیز واجب میشود اول غنیمتی که از کافران
در جنگ بگیرند خواه در جنگ گاه باشد و خواه در بیرون دوم معادنست مانند طلا و نقره و مس و سرب و یاقوت
و زبرجد و سرمه و عنبر و قیر و نفط و کبریت بعد از آنکه خرج بیرون آوردن بدر رود و پنج یک آنرا باید داد و
مشهور آنست که نصاب ندارد و بعضی گفته اند نصابش یک دینار است تا بیک دینار نرسد خمس واجب نمیشود
و بعضی بیست دینار گفته اند یعنی بیست اشرفی که نصاب اول طلاست و اکثر متاخرین باین قایل شده اند
و خالی از قوتی نیست و اگر چند کس شریک باشند باید که حصه هر یک جدا بنصاب برسد سیم گنجست یعنی
مالیکه در زمین پنهان کرده باشند پس اگر گنج را در بلاد کفار بیابند که در آنجا مسلمانی نباشد هر چند
سکه اسلام داشته باشد یا در دار اسلام بیابند و سکه اسلام نداشته باشد و به بیست دینار یعنی بیست اشرفی برسد

اگر طلا باشد خمس آن را می‌باید داد و باقی از او است و اگر نقره باشد و به دویست درهم برسد که موافق زر ده دانگی دوازده هزار و شش صد دینار است و اگر غیر طلا و نقره باشد قیمت آن به یکی از این دو مقدار برسد و اگر سکه اسلام داشته باشد یا علامتی که دلالت کند بر آنکه از مسلمانی بوده است مشهور میان علما آنست که حکم لقطه دارد و می‌باید یکسال تعریف کند اگر صاحبش پیدا شود بصاحبش بدهد و الا مخیر است میان مالک شدن و تصدق کردن و بامانت نگاه داشتن و اگر در صورت اول صاحبش پیدا شود و راضی نباشد عوض بدهد و ظاهر احتیاط آنست که اگر از روی زمین یافته است لقطه است و اگر در زیر زمین باشد گنج است خواه اثر اسلام داشته باشد و خواه نداشته باشد جمعی باین قایل شده اند و خالی از قوتی نیست و اگر گنج را در زمین خود بیابد که از پدران باو رسیده باشد از او است اگر خمس او را بدهد احوط است و اگر زمین را خریده باشد تعریف بکند ببایع نزدیک و دور اگر نشانی بدهند که ظن صدق ایشان حاصل شود بایشان بدهد علی المشهور و الا از او است و باز احوط آنست که خمس آن را بدهد و همچنین اگر حیوانی بخرد چون شتر و گاو و در شکم آن چیزی بیابد تعریف میکند ببایع و اگر نشان ندهد از او است و احوط اخراج خمس است و اگر در شکم ماهی بیابد خمس می‌دهد احتیاطا و باقی از او است و بان ملحق کرده اند حیوانات شکاری را مانند آهو و اگر محتمل باشد که در خانه مالک سابق خورده باشد احوط آنست که باو تعریف بکند چهارم چیزیست که بغوص از دریا بیرون آورند مانند مروارید و مرجان و نصاب در آن بنابر مشهور آنست که نصابش یک دینار باشد یعنی یک اشرفی تمام وزن و بعضی بیست دینار گفته اند و اگر چند مرتبه در آورد همه را باهم در نصاب حساب میکند هر چند در مابین ترک غوص کرده باشد علی الاحوط و اگر چند کس شریک باشند حصه هر یک می‌باید بنصاب برسد و اگر عنبر را از دریا بغوص در آورند حکم مروارید دارد و اگر از روی آب یا ساحل بردارند مشهور آنست که حکم معدن دارد و احوط آنست که بهر حال خمس آن را بدهد و رعایت نصاب در آن نکند پنجم فاضل مؤنه سالیانه است از ارباب تجارتها و زراعتها و جمیع کسبها و مشهور آنست که در میراث و بخشش و هدیه خمس نمی‌باشد و خرج سالیانه را بیرون میکنند قدر وسط مناسب حال شخص را اعتبار کرده اند پس اگر اسراف کرده باشد خمس آنچه اسراف کرده است بیرون میکنند و اگر بر خود تنگ گرفته باشد آنرا هم بیرون میکنند علی المشهور و احوط آنست که از هر چیز زیاد آمده باشد بدهد بلکه نهایت احتیاط آنست که هر چه حاصل شود و خرج بکند زیادتی را روز بروز خمس بدهد و اگر در اثنای سال اخراجات ضروریه واقع شود مثل خرج کدخدایی و حج بیت الله و زیارات رسول و ائمه و امثال اینها همه را بقدر وسط بیرون میکنند و همچنین تعدیها و زیادتیها که ظلمه کنند جمیع را بیرون میکنند و خمس بقیه را می‌دهد و ابو الصلاح قایل شده است که در میراث و هبه و هدیه نیز خمس واجب است و در حدیث صحیح وارد شده است که اگر از شخصی جایزه عظیمی باو برسد یا میراثی از جایی که گمان نداشته باشد باو برسد یا مالی از دشمنان دین باو برسد خمس آن را می‌باید داد و عمل باین روایت احوط است ششم زمینی است که یهودیان و نصرانیان و مجوسیان از مسلمانان بخرند خمس آن زمین یا خمس قیمت آنرا بارضا از ذمی میگیرند و اگر خانه یا باغ بخرند مشهور میان علما آنست که خمس زمین آنها را میگیرند و اکثر علمای قدما متعرض این نوع خمس نشده اند هفتم مال حلالی است که مخلوط

باشد بحرام و صاحبانرا نداند و مقدار حرامرا نداند خمس را میدهد بفقرای سادات و غیر ایشان
و بعضی بر مخصوص سادات میدانند و بعضی گفته اند بسادات بعنوان رد مظالم هر دو میتوان داد
و اگر بتدریج بدهند بهتر است و اگر مقدار حرامرا داند و صاحبشرا نداند آن مقدار واجب است که
بصاحبش بدهد و اگر صاحبشرا داند و مقدار را نداند با صاحب مال باید صلح کند احتیاطا و بعضی گفته
اند در این صورت خمس را بصاحبش میدهد و بعضی گفته اند آن مقدار که علم دارد بصاحب میدهد و
ما بقیرا بصاحب صلح میکند احتیاطا و این خوبست و اگر مقدار را داند و صاحبرا نداند سعی میکند
تا صاحبرا بهم رساند و اگر بهم نرسد از برای او تصدق میکند و این صورت صورتی است مسمی است برد مظالم
و اگر خمس را بدهد یا تصدق کند کل را یا بعض را و بعد از آن صاحب پیدا شود خلافست که آیا باید بصاحب
بدهد یا نه و احوط آنستکه بدهد و اما مستحق خمس مشهور میان علما آنستکه شش حصه میشود چنانچه ظاهر
آیه کریمه است و حصه خدا و رسول و ذوی القربی که نصف خمس است بعد از حضرت رسول ص از امام زمان است
و نصف دیگر سه حصه میشود یتیمان سادات و مسکینان سادات و ابناء السبیل سادات میدهند و مراد
از سید موافق مشهور کسی است که منسوب باشد از جانب پدر بعبد المطلب و تفسیر مسکین و ابن السبیل
در زکوة گذشت و در یتیم احوط آنستکه پریشان باشد و ابن السبیل را آن قدر میدهند که بشهر خود
رود و از احادیث معتبره ظاهر میشود که در زمان حضور امام ع جمیع خمس را بخدمت آنحضرت میبردند و حضرت
نصف خود را بر میداشت و نصف دیگر را بآن فرقه سادات میداده اند که مذکور شد و بهر یک بقدر کفایت
ایشان در یکسال میداده اند و اگر زیاد میآمد خود بر میداشته اند و اگر کم میکرد از حصه خود
تتمه را میداده اند و ایشان بمنزله امام بوده اند و در زمان غیبت احوط آنستکه حصه سادات را بعالم
عادل اثنی عشری بدهند که بسادات برساند بقدر احتیاج ایشان اما نصف دیگر خمس را که حصه آن
حضرتست در زمان غیبت خلافست و مشهور آنستکه بعالم عادل باید داد که بر سبیل تتمه نیابت
آنحضرت بسادات بدهد و اگر چیزی زیاد آید حفظ کند بعد از خود بعالم دیگر بدهد که اگر سید پریشانی
نیابد بدهد الا از برای آنحضرت حفظ کند و در این فرض در این زمانها بسیار نادر است زیرا که سادات پریشان
بسیار اند و خمس هم کفاف نمیکند و جمعی گفته اند که در زمان غیبت ائمه این حصه را بر شیعیان است
حلال کرده اند و این سخن بیوجه است زیرا که از حضرت صاحب الامر ع روایت صریحی نرسیده است که
بر شیعیان حلال کرده باشد بلکه خلافش ظاهر است زیرا که در زمان غیبت صغری که هفتاد سال و کسری
بود نایبان آنحضرت یعنی عثمان عمری و پسرش محمد و حسین بن روح و علی بن محمد سمری حصه آنحضرت را بلکه
جمیع خمس را از شیعیان میگرفتند و بنزد آنحضرت میبردند و ظاهر آنستکه در این زمان نیز نایب
عام آنحضرت که علمای ربانی و محدثان و حاملان علوم ایشانند باید بگیرند و بسادات که عیال آنحضرتند
برسانند و الا باید که سادات که اشرف خلقند یا از گرسنگی بمیرند و یا سائل بکف باشند و از همه
کس ذلیلتر باشند زیرا که زکوة و صدقات واجبه بر ایشان حرام است و خمس را بعوض آن بایشان
داده اند و بسبب خلافی که میان علما بهم رسیده است و بعضی از علمای عصر اغنیا را اجازت داده اند

بروایت معتبر نیز بعضی از علما قایل شده اند که زنیکه در مصیبت موی سر خود را ببرد کفارهٔ افطار
افطار ماه رمضان میدهد بر ترتیب بقول بعضی و همچنین بتخییر بقول بعضی و بعضی گفته اند گناه دارد
و کفاره ندارد و در روایتی وارد شده است که کفارهٔ افطار ماه رمضان لازم است و احوط عمل بروایت است
و بعضی تراشیدن موی را نیز الحاق کرده اند ببریدن در وجوب کفاره دوم هرگاه زنی در مصیبت موی سر
خود را بکند یا روی خود را مجروح سازد یا مردی جامهٔ خود را در مرگ فرزند یا زوجهٔ خود چاک کند کفارهٔ
قسم لازم میشود بنا بر قول بعضی و روایتی بر این مضمون وارد شده است و احوط است هرچند وجوب
ثابت نیست سیوم مردیکه با زن یا متعه یا کنیز خود در ایام حیض جماع کند در قول بعضی کفاره واجب
است و بعضی سنت و مشهور میان علما آنست که اگر در اول حیض باشد یک اشرفی تصدق میکند
و اگر در وسط حیض باشد نیم اشرفی و در آخر حیض اگر واقع شود ثلث اشرفی و احوط عدم ترک کفاره است
دوازدهم کسیکه بخوابد و نماز خفتن نکرده باشد تا نصف شب بگذرد و بعضی گفته اند واجب است که آن روز را
روزه بدارد و اشهر استحبابست و بعضی عامد و ناسی را نیز ملحق کرده اند و مشهور آنست که بر تقدیر وجوب اگر روزه
ندارد گناه کرده است کفاره ندارد و بعضی لازم دانسته اند کفارهٔ افطار ماه رمضان را و این قول ضعیف است
و احوط آنست که بگیرد و قضا بکند سیزدهم کفارهٔ قتل عمد است که دانسته کسیرا بکشد یا کاریکه غالبا
کشنده باشد نسبت بکسی واقع سازد و او کشته شود و قصد کشتن نداشته باشد کفاره اش آنست که بنده
آزاد کند و دو ماه متوالی روزه بدارد و شصت مسکین را طعام بدهد چهاردهم کفارهٔ قتل خطا است که کسیرا
بنادانی بکشد بآنکه قصد قتل نداشته باشد و کاری کند که غالبا کشنده نباشد و او کشته شود مانند
آنکه طفلی را برای تادیب بزند و او بمیرد یا تیری بسوی آهوئی بیندازد و بشخصی بخورد و کشته شود یا در راه
بکسی بخورد و او بیفتد و بمیرد و اگر خود مباشر قتل نباشد و کاری کند که آن سبب قتل شود مثل آنکه
چاهی در راهی بکند و کسی در آن چاه بیفتد و بمیرد یا سنگی بر سر راهی بگذارد و باعث قتل کسی شود مشهور
آنست که کفاره لازم نمیشود هرچند دیه لازم شود و کفارهٔ بنده آزاد کردنست و بعد از عاجز شدن از آن
دو ماه متوالی روزه داشتن و بعد از عجز از آن شصت مسکین را طعام دادن پانزدهم اگر کسی زنیرا در عدهٔ رجعی تزویج
کند با آنکه آن زن مفارقت کند و بقول بعضی از علما بحسب اعلام تصدق کند و احوط آنست که اگر زنی بکر
عقد کند نیز این کفاره را بدهد یا پنج درهم تصدق کند شانزدهم کسی که مملوک خود را زیاده از حد شرعی بزند
بعضی از علما گفته اند موافق بعضی از روایات واجب است که آن مملوک را بکفارهٔ این عمل آزاد کند و این خوب است
و اگر او را بعمد بکشد کفارهٔ جمع میدهد و اگر بخطا بکشد کفارهٔ قتل خطا میدهد و واجب است که قیمت
آن غلام را تصدق کند بنا بر مشهور هفدهم کسیکه روزهٔ ماه رمضان را افطار کند بسبب بیماری اگر تا ماه
رمضان دیگر بیمار باشد اشهر و اقوی آنست که قضا ساقط میشود برای هر روزی یک مد یا دو مد طعام میدهد
علی الخلاف و بعضی گفته اند قضا میکند و ابن جنید گفته است که احتیاطا هر دو را میکند و اگر
در مابین دو رمضان از مرض برطرف شود و قادر بر روزه باشد و بعد از آن عمدا تاخیر کند
تا آنکه ماه رمضان دیگر بیاید اشهر و اقوی آنست که بعد از ماه رمضان هم قضا میکند و هم برای هر روزی

یکمد یا دو مد میدهد و بعضی کفاره را واجب ندانسته‌اند و بعضی گفته‌اند که کفاره در صورتیست
که عزم بر قضا نداشته باشد اگر عازم بر قضا باشد و بعد از تنگ شدن وقت بیماری یا عذر
دیگر عارض شود قضا باید کرد و کفاره نیست و قول اول قوی‌تر است هجدهم نوادر کفاراتست
از حضرت صادق منقولست که کفارهٔ عمل سلطان قضای حوائج مؤمنانست و کفارهٔ غیبت آنستکه
برای آنشخص که از او غیبت کرده است استغفار کند و کفارهٔ مجلس آنستکه چون از مجلس برخیزد
بگوید سُبحانَ رَبِّکَ رَبِّ العِزَّةِ عَمّا یَصِفُونَ وَسَلامٌ عَلَی المُرسَلِینَ وَالحَمدُ لِلّهِ رَبِّ العالَمِینَ
و کفارهٔ خنده آنستکه بگوید اللّهُمَّ لا تَمقُتنِی یعنی خداوندا مرا دشمن مدار و بر من غضب مکن
و در حدیث معتبر از حضرت امیرالمؤمنین منقولست که هر کس که بدیگری بگوید لا آبَ لَکَ وَلا اُمَّ لَکَ
یعنی ترا پدر مباد یا ترا مادر مباد باید که چیزی تصدق کند و کسیکه بگوید بحق پدرم یا بجان پدرم
کفاره اش آنستکه بگوید لا اله الا الله و خلافست در این نوع از قسم مثل بجان خود یا بجان تو یا بحق
پدرم بعضی حرام دانسته‌اند و اشهر کراهتست و احوط ترکست و اما احکام کفارات مذکوره پس
در چند فصل بیان میشود اول هرگاه بنده آزاد کرد در کفارهٔ قتل میباید که آن بنده مؤمن باشد
و در باقی کفارات خلافست و احوط رعایت ایمانست و در کفارهٔ قتل احوط آنستکه بالغ باشد
و در غیر آن مرد و زن و بالغ و نابالغ مجزیست و باید که آن بندهٔ کور و صاحب خوره و زمینگیر نباشد
و مولی جراحتی باو نرسانیده باشد که موجب آزادی باشد و بعضی گفته‌اند که باید خصی و لال و کر
و ولد زنا نباشد و مشهور جوازست و احوط ترکست و غلام گریخته را مشهور آنستکه آزاد میتوان کرد
تا علم بمرگش نرسد و بعضی شرط کرده‌اند که خبر از او برسد و بعضی شرط کرده‌اند که ظن حیاتش باشد
دوم در کفارهٔ مرتبه تا از آن بنده آزاد کردن عاجز نشود بروزه منتقل نمیشود و هرجا که روزهٔ دو ماه
باشد میباید که متوالی بگیرد و متوالی بیکماه و یکروز که متصل بگیرد بعمل میاید باین معنی که اگر بعد
از آن بدون عذر افطار کند نباید که از سر بگیرد و آیا تفریق جایز است بی‌عذر یا حرام است اول
اظهر است و ثانی احوطست و اگر پیش از یکماه و یکروز بی‌عذر افطار کند از سر میگیرد و اگر بعذری باشد
مانند حیض و نفاس و بیهوشی و دیوانگی و بیماری و سفر ضروری بعد از زوال عذر بنا میگذارد و تمام
میکند و همچنین اگر مجبور شود در افطار روزه بنا بر اقوی و هرجا که کفارهٔ دو ماه متوالی باشد اگر
کفاره دهنده بنده باشد یکماه پی در پی میگیرد علی الاقوی سیّم هرجا که اطعام لازم شود مشهور
آنستکه هر یک را بقدر طعام بخورانند که سیر شوند و بهتر آنستکه نان خورشی با نان ضم کنند مانند خرما
یا گوشت یا سرکه و بعضی گفته‌اند میباید چاشت و شام هر دو مسکین بخورانند بقدریکه سیر شوند و
احوط اینست اگرچه اظهر آنستکه بیکوقت اکتفا میتوان نمود و اگر خواهد طعام را بمسکین میتواند داد
و در مقدار آن خلافست بعضی یکمد گفته‌اند و بعضی دو مد و احوط دو مد است و بهتر آنستکه
با آن نان خورشی نیز بدهند چنانچه بعضی واجب دانسته‌اند و در طعام دادن کوچک و بزرگ تفاوت
نمیکند و احوط آنستکه حصهٔ اطفال را بولی شرعی ایشان بدهد و اگر طعام بخورانند ظاهرا صغیر و کبیر را هم

میتواند ضم کرد و اگر دو طفل را بجای یکنفر حساب کند احوطست و در یک کفاره دو حصه را بیک
مسکین نمیتواند داد مگر آنکه مستحق یافت نشود و احوط آنستکه تا ممکن باشد بغیر مؤمن ندهد و پریشان
بپای پریشان بدهد که مسکین بر او صادق باشد و مد چهار یک صاع است و صاع یکمن تبریز و
چهارده مثقال و ربع است بنابر مشهور و چون در احادیث اختلافی در تحدید صاع و مد هست
احوط آنستکه بجای هر مد نیمن شاه تقریبا بدهد چهارم در جائیکه کسوه باید داد در زن پیراهن و مقنعه
با هم مجزیست و در مرد بعضی بیک جامه مانند پیراهن اکتفا کرده اند و بعضی دو جامه لازم میدانند و بهتر
آنستکه پیراهن و قبا بدهد یا قبا و بالاپوش و بهتر آنستکه نو باشد و جامه طفل را بهتر آنستکه بر شخص
ولی او بپوشانند پنجم هرگاه از عتق رقبه عاجز شود و شروع کند در روزه و بعد از آن قادر شود بر بنده
آزاد کردن روزه او را مجزیست و بهتر آنستکه ترک کند روزه را و بنده آزاد کند خصوصا هرگاه کمتر از نیمه
را نگرفته روزه را داشته باشد و جمعی از اصحاب قایل شده اند که هرگاه بر کسی دو ماه متوالی روزه واجب شود
و عاجز باشد از گرفتن آن هیجده روز روزه میدارد و اگر نتواند برای هر روز مدی از طعام میدهد
و اگر نتواند برای هر روز بدل از استغفار میکند و اشهر و اقوی آنستکه از هر کفاره که عاجز شود
استغفار بدل آن میشود مگر کفاره ظهار که بعضی گفته اند که تا کفاره ندهد وطی زن بر او حلال
نمیشود هرچند عاجز باشد و اگر بعد از عجز و استغفار بر کفاره قدرت بهم رساند احوط آنستکه باز
کفاره را بعمل آورد و چون اکثر مردم جاهلند بکفارات و احکام آنها و بر اینها لازم میشود و میدانند مشغول
الذمه بحق الهی میمانند قدری از آنها را در این رساله که کثیر الفایده است ایراد نمودم و التماس از برادران ایمانی آنستکه
هرکه از این رساله منتفع گردد در حال حیات یا بعد از وفات این شکسته مستمند بدعای طلب رحمت و مغفرت یاد
یاد کنند و ختم بفضل الله و سبحانه و تاییده فی شهر الله المعظم شهر رمضان من سنه سبع مائة و الف من الهجرة المقدسة
علی یدی مؤلفه الراجی الکریم المنان فی محروسة اصفهان صینت عن طوارق الحدثان مع وفور الاشتغال
واختلال الاحوال و توزع البال والحمد لله اولا و آخرا والصلوة علی سید المرسلین
محمد و آله الاطهرین الاقدسین و لعنة الله علی اعدائهم اجمعین

بسم الله الذی هو الموفق للخیرات من الاعمال الکریم القدیر فهو لما یشاء فعال والصلوة علی من روحه هدیه
کل فضائل و فضال شمس فلک النبوة والکمال و بدر سماء الولایة والجلال محمد صلی الله علیه و آله و اصحابه خیر صحب
و آل الی یوم المقادیر بالمیزان و المکیال ثم الحمد له علی الانتقال من هذا الکتاب الذی هو زاد المعاد
و ذخیرة المآل علی ید اقل الناس الراجی عفو الکریم المتعال المتمنی تقاطر غمام الافضال من منشی السحاب الثقال
تبجتی مسیحی مرهون للزلل و الانبیاء ختام المسمی بابی القاسم المدعو بمحمد صادق الحسینی عاملهما الله بلطفه بالعدل
و الاصال الامثال احد الدهر و فرید العصر شمسی الفخامة و قطبی الدنیا والاعتدال السیدان الجلیلان
الاقا سید حسین و المیرزا ابو القاسم حفظهما الله باجدادهما الطاهرین و صلی الله علی محمد و آله الطاهرین
فی یوم الخامس من شهر رجب المرجب شهور سنه ١٢٨٠ من الهجرة المقدسة

اسلی یاد طاری قال صنر ابو علی

ا با ابا با با با با د بتو ... ...

سو ذ ... ...

... ١٣٢٦

استغفر ربی ...

... ...

كتاب ام الولد

... موضع اخر منه شرط كون الولد حرا وروى ابن مارد عدم الثبوت ولا تعلق بها من المكاتب المشروط اذا
... يثبت ولا من العبد اذا ملكاه ولا يمنع تحريم الوطي العارض كالصوم والحيض والرهن من نفوذ
... واما التحريم بنسب او الاشتراك او بالرضاع اذا قلنا بعدم العتق عند ملكها فقد قال في المبسوط
... كل اذا علم بالتحريم لتوجه الحد عليه فلا يلحق النسب ولا بد مع الاشتباه من شهادة اربع من
... الخبرة بان ذلك مبدء خلق ادمي ولو مضغة اما النطفة فلا خلاف للشيخ والقاضي ليس في
... ... والموت الولد فكيف بعدم تمام عند نابل في ابطال التصرفات السابقة على الوضع
... ويجوز استخدامها ووطيها ولا يشترط رضاها عندنا واجارتها وعتقها وبيعها في ثمن
... ... المولى ... على الاقرب قيل وفي الجناية والرهن والافلاس اذا علقت فيها وفي العجز
... ... يعتق عليه ويحتمل جوازه عند اشتراط الشيء وفيما اذا مات مولاها والدين
... لولدها الذي عتقها بعد الوفاة مستندا اليه لهذا لو كان ولدها غير ...
... رواية عمر بن يزيد عن الكاظم عليه السلام الابتياع في دين غير ثمن رقبتها وحمل
... على عدم استيعاب الدين التركة وروى ... عن الصادق عليه السلام تقويمها على الولد
... عليه ... وان كان الولد صغيرا انتظر بلوغه وحمل الشيخ الدين على ثمنها ولو مات قبل البلوغ
... وابن حمزة الحي غيره من الدين عملا باطلاق الرواية وعن المرتضى المنع من بيعها مطلقا
... المروي عن علي عليه السلام بيعها في ثمنها ولو اسلمت عند ذمي بيعت عند الشيخ في موضع من المبسوط
... الخلاف والموضع الاخر يحال بينه وبينها عند مسلمة ويمنع من وطيها واستخدامها وتقرر
... ... كسبها ... تعتق باداء القيمة تفاديا من الضرار بها ولو بقي ولدها فثالث الاوجه
... ... ان كان وارثا ولا تعتق من اصل التركة اجماعا بل تجعل في نصيب الولد ولو عجز نصيبه عن قيمتها
... ... عند الشيخ في المبسوط وابن الجنيد لقول النبي صلى الله عليه واله من ملك ذا رحم فهو حر ويظهر ...
... الى نصيبه ... واستسعيت عند المفيد والحلبيين والمسألة مبنية على السراية في العتق القهري و
... تدبيرها لاكتابتها على الاقوى ولو اوصى لها المولى بمال قال الشيخ يعتق من النصيب وتملك الوصية
... ... الوصية عتقها من النصيب وهو في كتاب العباس وفي رواية ابي عبيدة يعتق من ثلث
... الوصية ويمكن تخريجها على صرف المال في عتقها فان فضل فلها كالقن ويقدم على عتقها من النصيب لتقدم
... الوصية على الارث وقيل تعتق من الوصية فان فضل منها شيء عتق من نصيب الولد وهذا قضية الرواية على ما
... ... المولى فكها بالاقل من القيمة والارش لو جنت وله تسليمها في الديات من المبسوط ارش جنايتها على
... سيدها ... الاباق فان جعلها في ذمتها اتبع به بعد العتق ثم جعلها الشيخ كالقن في التعلق بالرقبة
... ... السيد فقال في الخلاف وفي الخلاف عقل ما في الديات وفي المبسوط عدم التعلق برقبتها ...
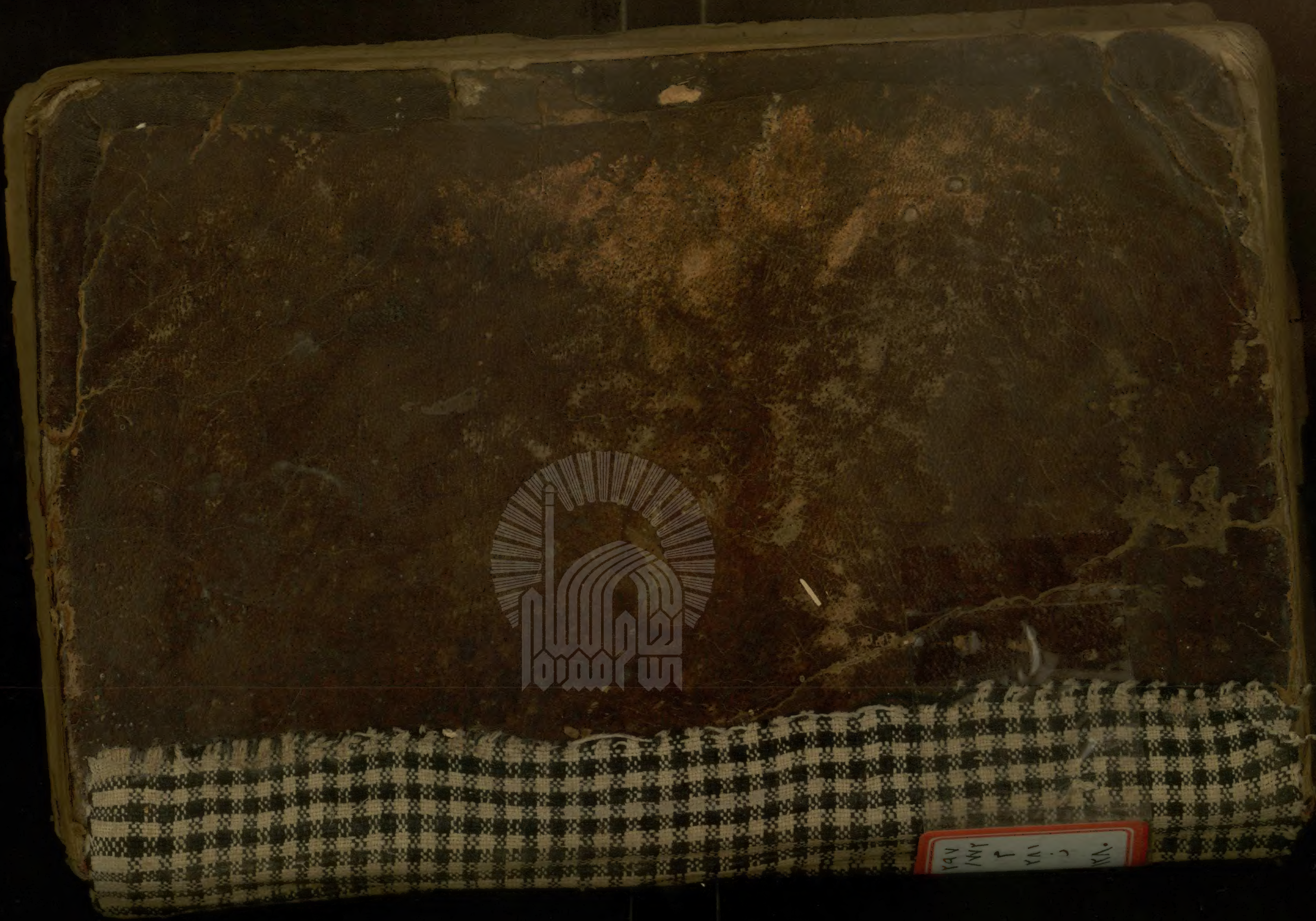
... فلا يبلاد ... يتعلق ... بين النبي ... والفداء ومكنا قال ...